

BREVIARIUM
MELDENSE.

PARS AUTUMNALIS.

PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES,
INSTITUTI REGII FRANCIÆ TYPOGRAPHI,
VIA JACOB, N° 24.

BREVIARIUM
MELDENSE,

ILLUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI IN CHRISTO PATRIS

DD. ROMANI FREDERICI

GALLARD,

EPISCOPI MELDENSIS,

AUCTORITATE,

NECNON VENERABILIS ECCLESIÆ MELDENSIS CAPITULI CONSENSU

EDITUM.

PARS AUTUMNALIS.

MELDIS,

IN MAJORI SEMINARIO.

M DCCC XXXIV.

DE HORA

INTER MERIDIEM ET SOLIS OCCASUM,

QUA MATUTINUM CUM LAUDIBUS PRIDIE RECITARI POTEST.

12 Januarii	2 1/4	21 Julii	3 3/4
4 Februarii	2 1/2	12 Augusti	3 1/2
22 Februarii	2 3/4	30 Augusti	3 1/4
10 Martii	3	16 Septembris	3
27 Martii	3 1/4	3 Octobris	2 3/4
13 Aprilis	3 1/2	20 Octobris	2 1/2
1 Maii	3 3/4	1 Novembris	2 1/4
22 Maii	4	1 Decembris	2

TABULA DOMINICARUM

CUJUSQUE MENSIS PRO OMNIBUS ANNIS.

	A	B	C	D	E	F	G
Januarius habens dies 31.	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
	22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31				
Februarius 28.	5	6	7	1	2	3	4
Martius 31.	5	6	7	1	2	3	4
Aprilis 30.	2	3	4	5	6	7	1
Maius 31.	7	1	2	3	4	5	6
Junius 30.	4	5	6	7	1	2	3
Julius 31.	2	3	4	5	6	7	1
Augustus 31.	6	7	1	2	3	4	5
September 30.	3	4	5	6	7	1	2
October 31.	1	2	3	4	5	6	7
November 30.	5	6	7	1	2	3	4
December 31.	3	4	5	6	7	1	2

Hæc tabula inservit ad inveniendam diem mensis in qualibet die Hebdomadæ.

Litteræ in capite columnarum positæ, sunt *Dominicales* dierum quæ subtus ipsas in eisdem columnis designantur.

Indicati sunt tantum septem priores dies cujusque mensis, præter Januarium, ex quo, utpote completo, ceteris suppleatur. Quænam autem sit Littera Dominicalis pro quolibet anno, usque ad 1978 inclusive, videre est ad Tabulam Paschalem retro scriptam.

TABULA PASCHALIS USQUE AD ANNUM 1978.

ANNI DOMINI.	LITT. DOM.	PASCHA.	ANNI DOMINI.	LITT. DOM.	PASCHA.	ANNI DOMINI.	LITT. DOM.	PASCHA.	ANNI DOMINI.	LITT. DOM.	PASCHA.
1835	d	19 A.	1871	A	9 A.	1907	e	31 M.	1943	b	25 A.
1836	c b	3 A.	1872	g f	31 M.	1908	d c	19 A.	1944	A g	9 A.
1837	A	26 M.	1873	e	13 A.	1909	b	11 A.	1945	f	1 A.
1838	g	15 A.	1874	d	5 A.	1910	A	27 M.	1946	e	21 A.
1839	f	31 M.	1875	c	28 M.	1911	g	16 A.	1947	d	6 A.
1840	e d	19 A.	1876	b A	16 A.	1912	f e	7 A.	1948	c b	28 M.
1841	c	11 A.	1877	g	1 A.	1913	d	23 M.	1949	A	17 A.
1842	b	27 M.	1878	f	21 A.	1914	c	12 A.	1950	g	9 A.
1843	A	16 A.	1879	e	13 A.	1915	b	4 A.	1951	f	25 M.
1844	g f	7 A.	1880	d c	28 M.	1916	A g	23 A.	1952	e d	13 A.
1845	e	23 M.	1881	b	17 A.	1917	f	8 A.	1953	c	5 A.
1846	d	12 A.	1882	A	9 A.	1918	e	31 M.	1954	b	18 A.
1847	c	4 A.	1883	g	25 M.	1919	d	20 A.	1955	A	10 A.
1848	b A	23 A.	1884	f e	13 A.	1920	c b	4 A.	1956	g f	1 A.
1849	g	8 A.	1885	d	5 A.	1921	A	27 M.	1957	e	21 A.
1850	f	31 M.	1886	c	25 A.	1922	g	16 A.	1958	d	6 A.
1851	e	20 A.	1887	b	10 A.	1923	f	1 A.	1959	c	29 M.
1852	d c	11 A.	1888	A g	1 A.	1924	e d	20 A.	1960	b A	17 A.
1853	b	27 M.	1889	f	21 A.	1925	c	12 A.	1961	g	2 A.
1854	A	16 A.	1890	e	6 A.	1926	b	4 A.	1962	f	22 A.
1855	g	8 A.	1891	d	29 M.	1927	A	17 A.	1963	e	14 A.
1856	f e	23 M.	1892	c b	17 A.	1928	g f	8 A.	1964	d c	29 M.
1857	d	12 A.	1893	A	2 A.	1929	e	31 M.	1965	b	18 A.
1858	c	4 A.	1894	g	25 M.	1930	d	20 A.	1966	A	10 A.
1859	b	24 A.	1895	f	14 A.	1931	c	5 A.	1967	g	26 M.
1860	A g	8 A.	1896	e d	5 A.	1932	b A	27 M.	1968	f e	14 A.
1861	f	31 M.	1897	c	18 A.	1933	g	16 A.	1969	d	6 A.
1862	e	20 A.	1898	b	10 A.	1934	f	1 A.	1970	c	29 M.
1863	d	5 A.	1899	A	2 A.	1935	e	21 A.	1971	b	11 A.
1864	c b	27 M.	1900	g f	15 A.	1936	d c	12 A.	1972	A g	2 A.
1865	A	16 A.	1901	e	7 A.	1937	b	28 M.	1973	f	22 A.
1866	g	1 A.	1902	d	30 M.	1938	A	17 A.	1974	e	14 A.
1867	f	21 A.	1903	c	12 A.	1939	g	9 A.	1975	d	30 M.
1868	e d	12 A.	1904	b A	3 A.	1940	f e	24 M.	1976	c b	18 A.
1869	c	28 M.	1905	g	23 A.	1941	d	13 A.	1977	A	10 A.
1870	b	17 A.	1906	f	15 A.	1942	c	5 A.	1978	g	26 M.

Pro annis bissext., duæ sunt Litteræ Dominicales; prior inservit usque ad 24 Febr., posterior vero a 25 Febr. usque ad finem anni.

In columnis Paschæ, M significat Martium; A, Aprilem.

TABULA TEMPORARIA FESTORUM MOBILIUM,

JUXTA OCCURRENTIAM PASCHATIS.

OCCURRENTE PASCHA,	DOM. POST EPIPH.	SEPTUAGESIMA.	DIES CINERUM.	ASCENSIO DOMINI.	PENTECOSTES.	DOM. POST PENT.	DOM. I ADVENTUS.
22 M.	1	18—19 Jan.	4— 5 Febr.	30 April.	10 Maii.	28	29 Nov.
23 M.	1	19--20 Jan.	5— 6 Febr.	1 Maii.	11 Maii.	28	30 Nov.
24 M.	1	20—21 Jan.	6— 7 Febr.	2 Maii.	12 Maii.	28	1 Dec.
25 M.	2	21—22 Jan.	7— 8 Febr.	3 Maii.	13 Maii.	28	2 Dec.
26 M.	2	22—23 Jan.	8— 9 Febr.	4 Maii.	14 Maii.	28	3 Dec.
27 M.	2	23—24 Jan.	9—10 Febr.	5 Maii.	15 Maii.	27	27 Nov.
28 M.	2	24—25 Jan.	10—11 Febr.	6 Maii.	16 Maii.	27	28 Nov.
29 M.	2	25—26 Jan.	11—12 Febr.	7 Maii.	17 Maii.	27	29 Nov.
30 M.	2	26—27 Jan.	12—13 Febr.	8 Maii.	18 Maii.	27	30 Nov.
31 M.	2	27—28 Jan.	13—14 Febr.	9 Maii.	19 Maii.	27	1 Dec.
1 A.	3	28—29 Jan.	14—15 Febr.	10 Maii.	20 Maii.	27	2 Dec.
2 A.	3	29—30 Jan.	15—16 Febr.	11 Maii.	21 Maii.	27	3 Dec.
3 A.	3	30—31 Jan.	16—17 Febr.	12 Maii.	22 Maii.	26	27 Nov.
4 A.	3	31 Jan.—1 Feb.	17—18 Febr.	13 Maii.	23 Maii.	26	28 Nov.
5 A.	3	1— 2 Febr.	18—19 Febr.	14 Maii.	24 Maii.	26	29 Nov.
6 A.	3	2— 3 Febr.	19—20 Febr.	15 Maii.	25 Maii.	26	30 Nov.
7 A.	3	3— 4 Febr.	20—21 Febr.	16 Maii.	26 Maii.	26	1 Dec.
8 A.	4	4— 5 Febr.	21—22 Febr.	17 Maii.	27 Maii.	26	2 Dec.
9 A.	4	5— 6 Febr.	22—23 Febr.	18 Maii.	28 Maii.	26	3 Dec.
10 A.	4	6— 7 Febr.	23—24 Febr.	19 Maii.	29 Maii.	25	27 Nov.
11 A.	4	7— 8 Febr.	24—25 Febr.	20 Maii.	30 Maii.	25	28 Nov.
12 A.	4	8— 9 Febr.	25—26 Febr.	21 Maii.	31 Maii.	25	29 Nov.
13 A.	4	9—10 Febr.	26—27 Febr.	22 Maii.	1 Jun.	25	30 Nov.
14 A.	4	10—11 Febr.	27—28 Febr.	23 Maii.	2 Jun.	25	1 Dec.
15 A.	5	11—12 Febr.	28—29 Febr.	24 Maii.	3 Jun.	25	2 Dec.
16 A.	5	12—13 Febr.	1 Mart.	25 Maii.	4 Jun.	25	3 Dec.
17 A.	5	13—14 Febr.	2 Mart.	26 Maii.	5 Jun.	24	27 Nov.
18 A.	5	14—15 Febr.	3 Mart.	27 Maii.	6 Jun.	24	28 Nov.
19 A.	5	15—16 Febr.	4 Mart.	28 Maii.	7 Jun.	24	29 Nov,
20 A.	5	16—17 Febr.	5 Mart.	29 Maii.	8 Jun.	24	30 Nov.
21 A.	5	17—18 Febr.	6 Mart.	30 Maii.	9 Jun.	24	1 Dec.
22 A.	6	18—19 Febr.	7 Mart.	31 Maii.	10 Jun.	24	2 Dec.
23 A.	6	19—20 Febr.	8 Mart.	1 Jun.	11 Jun.	24	3 Dec.
24 A.	6	20—21 Febr.	9 Mart.	2 Jun.	12 Jun.	23	27 Nov.
25 A.	6	21—22 Febr.	10 Mart.	3 Jun.	13 Jun.	23	28 Nov.

Secundus Numerus in columnis Septuagesimæ et Diei Cinerum, pro annis bissextilibus inservit.

In prima hujus Tabulæ columna, M significat Martium ; A, Aprilem.

CALENDARIUM.

In sequenti Calendario, Numerus qui post nomen ac dignitatem Sanctorum legitur, designat annum quo quisque Sanctus obiit : c. *significat circa annum :* s. *seculo :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi.*

Voces albus, viridis, ruber, *etc., indicant colorem in Ornamentis, juxta diem, adhibendum.*

Cruciculus † *aliquot Festis præpositus, indicat Officia in hoc Breviarium Meldense primum inserta.*

JANUARIUS.

DIES MENSIS.		
Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATALIS EJUS. *Solemne-minus : Albus.*
IV	2	Basilii Magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi et Eccl. Doct. (*e* 1.) *Semiduplex :* 379. *Viridis.*
III	3	Genovefæ, Virginis Parisiensis. *Duplex-minus :* 512. *Albus.*
Prid.	4	Titi, Cretensis Episcopi. *Semiduplex : c.* 90. *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ, prope Antiochiam. *c.* 460. *Viridis.*
Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio. Albus.*
VIII	6	EPIPHANIA DOMINI. *Annuale-minus, cum Octava secundi Ordinis. Albus.* (*Transfertur quoad Solemnitatem ut in Rubrica,* 73.)
VII	7	
VI	8	
V	9	De Octava Epiphaniæ. *Duplex-minus : Albus.*
IV	10	
III	11	
Prid.	12	
Idib.	13	OCTAVA EPIPHANIÆ, ET BAPTISMUS DOMINI. *Duplex-majus : Albus.*
XIX	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi et Eccl. Doct. (*e* 13.) *Duplex-minus : c.* 368. *Viridis.*
XVIII	15	†Aspasii, Presbyteri, Melodunensium Patroni. (*e* 1.) *Semiduplex : c.* 542. *Albus.*
XVII	16	Fursæi (*Fursy.*), primi Latiniacensis Abbatis, et † omnium aliorum SS. Latiniacensium. *Duplex-minus :* 650. *Albus.*
XVI	17	Antonii, Patriarchæ Cœnobitarum. *Semiduplex :* 356. *Albus.*

JANUARIUS.

DIES	MENSIS.	
XV	18	Festum Pontificatus seu Cathedræ S. Petri, qua primum Antiochiæ sedit, tum Romæ; et † omnium SS. Pontificum Romanorum. *Duplex-minus : Viridis.*
		Prima sedes Septuagesimæ, *die* 18.
XIV	19	Sulpitii, Bituricensis Episcopi. (*e* 17.) *Simplex :* 644. *Viridis.*
XIII	20	Sebastiani, Martyris. *Semiduplex : c.* 288. *Ruber.*
XII	21	Agnetis, Virg. et Mart. *Semiduplex :* 303 *vel* 304. *Ruber.*
XI	22	Vincentii, Diaconi et Mart. *Semiduplex :* 303 *vel* 304. *Ruber.*
X	23	Agili (*Aile*), primi Resbacensis Abbatis. (*e* 30 *Aug.*) *c.* 650. *Translatio hac die.* Cum SS. Philiberto, primum Resbacensi, tum Gemeticensi Abbate, (*e* 20 *Aug.*) *c.* 684. et † Galterio (*Gautier*), e Monacho Resbacensi, S. Martini Pontisarensis Abbate. (*e* 8 *Apr.*) 1099. *Duplex-minus : Albus.*
IX	24	Timothei, Ephesini Episc. et Mart. *Semiduplex :* 97. *Ruber.*
VIII	25	Conversio S. Pauli Apost. *Duplex-minus :* 30 *vel* 31; *ex aliis,* 34 *vel* 35. *Albus.*
VII	26	Paulæ, Viduæ Romanæ. *Simplex :* 404. *Albus.*
VI	27	Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episc. et Eccl. Doct. *Semiduplex :* 407. *Viridis.*
V	28	Cyrilli, Alexandrini Episc. et Eccl. Doct. *Semiduplex :* 444. *Viridis.*
IV	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. (*e* 28 *Dec.*) *Duplex-minus :* 1622. *Viridis.*
III	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ; Instauratricis Monasterii Calensis, et in eodem Monialis. *c.* 680. Cum S. † Radegunde, Virgine, *eodem anno. Duplex-minus : Albus.*
Prid.	31	Aldegundis, Virginis, primæ Malbodiensis Abbatissæ. (*e* 30.) *Simplex :* 684. *Albus.*

FEBRUARIUS.

Cal.	1	Ignatii, Antiochiæ Episc. et Mart. (*e* 20 *Dec.*) *Semiduplex :* 107. *Ruber.*
IV	2	PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. M. V. *Solemne-majus : Albus.*
III	3	Blasii, Sebast. Episc. et Mart. *Simplex. c.* 316. *Ruber.*
Prid.	4	† Joannæ Valesiæ (*Jeanne de Valois*), Reginæ Franciæ, Monialium Annuntiationis Fundatricis. *Semiduplex :* 1505. *Albus.*
		Prima dies Cinerum, *die* 4.

DIES MENSIS.		
Non.	5	Agathæ, Catanensis Virg. et Mart. *Semiduplex : 251. Ruber.*
VIII	6	Amandi, Trajectensis Episc. *Simplex : c.* 679. *Commem.* S. Vedasti (*Vast*), Atrebatensis Episc. *c.* 539. *Viridis.*
VII	7	Romualdi, Abbatis, Instit. Ord. Camaldulensis. *Semiduplex : c.* 1027. *Albus.*
VI	8	Joannis de Matha, Presb. Ordinis SS. Trinitatis Fundatoris. (*e* 2 *Dec.*) *Semiduplex :* 1213. *Albus.*
V	9	Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis. (*e* 20 *Jan.*). *Simplex : c.* 341. *Albus.*
IV	10	Fabiani, Papæ et Mart. (*e* 20 *Jan.*) *Semiduplex :* 250. *Commem.* S. Gertrudis, Virginis. (*e* 17 *Mart.*) 659. (*Ejus corporis Elevatio hac die.*) *Ruber.*
III	11	† Severini, Nantonensis Abbat. S. Mauricii Agaun. *Semiduplex :* 507. *Albus.*
Prid.	12	Felicis, Presb. Nolani. (*e* 14 *Jan.*) *Simplex : c.* 265. *Albus.*
Idib.	13	Gilberti, Meldensis Episcopi. *Duplex-minus :* 1009. *Viridis.*
XVI	14	† Odilonis, Cluniacensis, et, *ut putatur,* San-Faroniani Abbatis. (*e* 1 *Jan.*) *Semiduplex :* 1048.
XV	15	Babylæ, Antiocheni Episc. et Soc. Martyrum. (*e* 24 *Jan.*) *Simplex : c.* 251. *Ruber.*
XIV	16	† Cyrilli Hierosolymitani, Episc. et Eccl. Doct. (*e* 18 *Mart.*) *Semiduplex : c.* 386. *Viridis.*
XIII	17	Quadraginta Martyrum Sebast. *Simplex : c.* 320. *Ruber.*
XII	18	Simeonis, Hierosol. Episc. et Mart. *Semiduplex :* 107. *Ruber.*
XI	19	Justini, Christianæ Religionis Apologistæ, et Martyris. (*e* 13 *April.*) *Semiduplex :* 167 *vel* 168. *Ruber.*
X	20	
IX	21	*Ultima sedes* Septuagesimæ, *die* 21. *In Dominicis et Feriis intra Septuagesimam, Violaceus.*
VIII	22	
VII	23	Eartongathæ (*Artongathe*), Farensis Virginis. *Simplex : c.* 700. *Albus.*
VI	24	MATTHIÆ, APOSTOLI. *Duplex-majus :* 1 *s. Ruber.* *In anno Bissextili.* (24–25)
V	25	
	26	
IV	27	
III	28	
Prid.		¶ *In anno Bissextili, Februarius est dierum* 29, *et Festum S. Matthiæ celebratur* 25 *Februarii ; bis dicitur* Sexto Calendas, *id est* 24 *et* 25 ; *et hac die mutatur Littera Dominicalis quæ adsumpta fuit mense Januario, ut videre est ad Tabulam Paschalem.*

DIES MENSIS.

Feria VI post Cineres, fit Officium de † Quinque Plagis Christi. *Duplex-majus : Ruber.*

Feria IV, VI et Sabbato post Dom. I Quadrag. Quatuor Tempora. *Cinericius vel Violaceus.*

Feria VI post Dom. I Quadrag. fit Officium † SS. Christi Faciei, in passione ejus deformatæ. *Duplex-majus : Ruber.*

Feria VI post Dom. II. Quadrag. fit Officium † S. Crucis Domini. *Duplex-majus : Ruber.*

Feria VI post Dom. III Quadrag. fit Officium S. Coronæ Spineæ. *Duplex-majus : Ruber.*

Feria VI post Dom. IV Quadrag. fit Officium † Pretiosi sanguinis Christi. *Duplex-majus : Ruber.*

Feria VI post Dom. Passionis, fit Officium de † Compassione B. M. V. *Duplex-majus : Ruber.*

MARTIUS.

Cal.	1	Albini (*Aubin*), Andegavensis Episc. *Simplex :* 550. *Viridis.*
VI	2	
V	3	
IV	4	
III	5	
Prid.	6	
Non.	7	
VIII	8	
VII	9	
VI	10	*Ultima dies* Cinerum, *die* 10. *In Feriis et Dom. intra Quadrag. usque ad Dom. Passionis, excepta unaquaque Feria VI, Violaceus vel Cinericius.* *A I Vesperis Dom. Passionis ad Nonam Sabbati sancti inclusive, Ruber vel Fuscus* (Brun), *vel Niger cum orifrigiis rubris.* *In Compassione B. M. V. ad totum Officium, et in Cœna Domini ad Missam, solus Ruber adhibetur.*
V	11	
IV	12	
III	13	
Prid.	14	
Idib.	15	
XVII	16	
XVI	17	

MARTIUS.

Dies Mensis.		
XV	18	
XIV	19	
XIII	20	
XII	21	
XI	22	*Prima sedes* PASCHÆ, *die* 22. *Annuale-majus, cum Octava primi Ordinis. Albus, et sic usque ad Vigiliam Pentecostes in omni Officio de Tempore.*
X	23	
IX	24	
VIII	25	ANNUNTIATIO ET INCARNATIO DOMINI. *Annuale-minus : Albus.*
VII	26	
VI	27	
V	28	
IV	29	
III	30	
Prid.	31	

APRILIS.

Cal.	1	
IV	2	
III	3	
Prid.	4	
Non.	5	
VIII	6	
VII	7	
VI	8	
V	9	
IV	10	
III	11	
Prid.	12	
Idib.	13	
XVIII	14	
XVII	15	
XVI	16	
XV	17	
XIV	18	
XIII	19	
XII	20	
XI	21	Francisci de Paula, Institutoris Ord. Minimorum. *Semiduplex :* 1507. *Albus.*
X	22	† Opportunæ, Virginis. *Simplex : c.* 770. *Albus.*
IX	23	Georgii, Martyris. *Simplex :* III *vel* IV *s. Ruber.*

APRILIS.

DIES MENSIS.

VIII	24	Autarii (*Autaire*), Laici justi, Vultiaci ad Matronam Patroni. (*e* 26.) *Simplex : c.* 636.
VII	25	Marci, Evangelistæ. *Duplex-majus : c.* 68. *Ruber.*
		Ultima sedes Paschæ, *die* 25.
VI	26	Lini * et Cleti, ** Paparum et Martyrum. *Semiduplex :* * (*e* 26 *Nov.*) 78. ** *c.* 91. *Ruber.*
V	27	Polycarpi, Smyrn. Episc. et Mart. (*e* 26 *Mart.*) *Semiduplex :* 169. *Ruber.*
		Ab hac die potest evenire Triduum Rogationum, *in quo abstinentia a carnibus.*
IV	28	Mariæ Ægyptiæ. (*e* 1.) *Semiduplex :* V *vel* VI *s. Violaceus.*
III	29	† Roberti, primi Prioris S. Aigulfi Pruvinensis, tum Molismensis Abbatis, et Institut. Ord. Cisterciensis. (*e* 21 *Mart.*) *Semiduplex :* 1108. *Albus.*
Prid.	30	† Eutropii, Santonensis Episc. et Mart. *Simplex :* 111 *s. Ruber.*
		Prima sedes ASCENSIONIS DOMINI, *die* 30. *Celebratur hoc Festum Feria V Hebdomadæ V post Pascha. Annuale-minus, cum Octava secundi Ordinis. Dies Octava, Duplex-majus : Albus.*

MAIUS.

Cal.	1	Philippi * et Jacobi **(Alphæi) Apostolorum. *Duplex-majus : * post* 81. ** 62. *Ruber.*
VI	2	Athanasii, Alexandrini Episc. et Eccl. Doct. *Semiduplex :* 373. *Viridis.*
V	3	Inventio Sanctæ Crucis. *Duplex-majus :* 326. *Ruber.*
IV	4	Monicæ, Viduæ. *Simplex :* 387. *Commem.* S. Quiriaci, Episc. et Mart. *ante* VI *s. Albus.*
III	5	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis. *Solemne-minus :* I *s. Albus.*
Prid.	6	Martyrium S. Joannis Apost. et Evang. Romæ ante portam Latinam. *Semiduplex :* 95. *Ruber.*
Non.	7	† Sisetrudis et Gibitrudis, Virginum Farensium. *Simplex : c.* 650. *Albus.*
VIII	8	Valberti (*Valbert* vel *Gaubert*), tertii Luxoviensis Abbatis. (*e* 2.) *Simplex :* 665. *Albus.*
VII	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. et Doct. *Semiduplex :* 391. *Viridis.*
VI	10	Blandini, Anachoretæ. (*e* 1.) *Simplex : post* 614. *Albus.*
		Prima sedes PENTECOSTES, *die* 10. *Annuale-majus, cum Octava primi Ordinis. Ruber.*

DIES MENSIS.

v	11	Mamerti, Viennensis Episc. *Simplex : c.* 475. *Viridis.*
IV	12	
III	13	
Prid.	14	† Hercantrudis et Flodobertæ, Virginum Farensium. *c.* 650. *Simplex : Albus.*
Idib.	15	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, Cœnobiticæ vitæ Institut. *Simplex :* 348 *vel* 349. *Albus.*
XVII	16	
XVI	17	† Joannis Nepomuceni, Canonici Pragensis in Bohemia et Mart. *Simplex :* 1383. *Albus.*
XV	18	
XIV	19	Yvonis (*Yves*), Trecorensis Presb. *Simplex :* 1303. *Albus.*
XIII	20	† Yvonis, Carnotensis Episc. et Doct. *Simplex :* 1115. *Viridis.*
XII	21	
XI	22	
X	23	
IX	24	Donatiani et Rogatiani, Martyrum. *Simplex : c.* 287. *Ruber.*
VIII	25	
VII	26	† Augustini, Cantuar. Episc. et Anglorum Apost. *Simplex :* 604. *Viridis.*
VI	27	Hildeverti, Meldensis Episc. *Duplex-minus : c.* 680. *Viridis.*
V	28	Germani Parisiensis Episc. 576. Cum aliis SS. Pontificibus Parisiensibus. *Semiduplex : Viridis.*
IV	29	
III	30	
Prid.	31	

¶ *Feria IV, VI et Sabbato Hebd. Pentecostes*, Quatuor tempora. *Ruber.*

Dominica I post Pentecosten, fit Officium de SS. TRINITATE. *Solemne-majus. Ruber.*

Feria V Hebdom. SS. Trinitatis, Festum CORPORIS CHRISTI. *Annuale-minus, cum Octava secundi Ordinis. Ruber; sicque per totam Octavam. (Transfertur quoad Solemnitatem ut in Rubr.* 73.)

Die Octava Corporis Christi, † *Festum* SACERDOTII DOMINI. *Solemne-minus. Ruber.*

In aliis Dominicis post Pentecosten, et in Feriis ejusdem Temporis, Viridis.

JUNIUS.

DIES MENSIS.

Cal.	1	Marcellini, Presb. et Petri, Exorcistæ, Romæ Martyrum. (*e* 2.) *Simplex* : 304. *Ruber.*
IV	2	Pothini, Lugd. Episc. Blandinæ, Virginis, et Sociorum, Martyrum. *Semiduplex :* 177. *Ruber.*
III	3	Clotildis, Reginæ Francorum et Viduæ. *Duplex-minus : post* 537. *Albus.*
		Ultima sedes Ascensionis, *die* 3.
Prid.	4	† Lucentiæ, Virginis Pruvinensis. *Simplex : c. fin.* x *s. Albus.*
Non.	5	
VIII	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. Instit. Ord. Præmonst. *Semiduplex :* 1134. *Viridis.*
VII	7	
VI	8	Medardi, Noviom. Episc. *Simplex : c.* 545. *Viridis.*
V	9	
IV	10	
III	11	Barnabæ, Gentium Apostoli. *Duplex-minus : c. fin.* I *s. Ruber.*
Prid.	12	
Idib.	13	*Ultima sedes* Pentecostes, *die* 13.
XVIII	14	
XVII	15	Cyrici (*Cyr*) et Julittæ, matris ejus, Tharsi in Cilicia Martyrum (*e* 16.) *Simplex : c.* 305. *Commem.* † S. Viti, (*Guy*), Martyris. *c.* 303. *Ruber.*
XVI	16	† Francisci Regis, Societ. Jesu Presb. *Simplex :* 1640. *Albus.*
XV	17	
XIV	18	† Fortunati (*Fortuné*), Episcopi. *Simplex : c.* 569. *Viridis.*
XIII	19	Gervasii et Protasii, Martyrum. *Semiduplex :* I *vel* II *s. Ruber.*
XII	20	Paulini, Nolani, Episc. *Simplex :* 431. *Viridis.*
XI	21	
X	22	
IX	23	
VIII	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. *Solemne-minus : Albus.*
VII	25	
VI	26	Joannis et Pauli, fratrum, Martyrum. *Simplex : c.* 363. *Ruber.*
V	27	
IV	28	Irenæi, Lugd. Episc. et Eccl. Doct. ac Soc. Mart. *Duplex-minus. c.* 202. *Commem.* Vigiliæ SS. Petri et Pauli. *Si hæc Vigilia occurrat extra Dominicam vel Sabbatum, Jejunium (tantum) transfertur in Sabbatum sequens; si occurrat in Dominica, Jejunium anticipatur in Sabbatum præcedens. Ruber.*

JUNIUS.

DIES MENSIS.		
III	29	PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM. *Solemne-majus : c.* 66. *Ruber.* (*Transfertur quoad Solemnitatem ut præscribitur in Rubricis, n.* 73.)
Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli. *Duplex-minus. Commem.* † S. Martialis, primi Lemovicensis Episcopi. III *s. Ruber.*

JULIUS.

Cal.	1	Theobaldi (*Thibaut*), Pruvinensis Presb. et Solitarii. (*e* 30 *Jun.*) *Semiduplex :* 1066. *Albus.*
VI	2	VISITATIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Duplex-majus : Albus.*
V	3	
IV	4	
III	5	Gerochii, Presb. et Abbat. in diœcesi Meld. *Simplex : c. med. vel fin.* VII *s. Albus.*
Prid.	6	Thomæ, Cantuariensis Episc. et Mart. (*e* 29 *Dec.*) *Semiduplex :* 1170. *Ruber.*
Non.	7	Adalbergæ (*Aubierge*), Virginis, et Farensis Abbatissæ. *Semiduplex : c. fin.* VII *s. Albus.*
		¶ † *Dominica post diem* 7 *hujus mensis, celebratur Festum* SS. CORDIS D. N. JESU CHRISTI. *Solemne-majus : Ruber.*
VIII	8	† Læti (*Lié*), Martyris apud Sabinos, prope Pruvinum. *Simplex : Depositio hac die,* 1169. *Ruber.*
VII	9	Ephræm, Diaconi Edesseni et Monachi. *Simplex : c.* 380. *Albus.*
VI	10	Septem Fratrum et S. Felicitatis eorum matris, Martyrum. *Simplex : c.* 150. *Ruber.*
V	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, Patriarchæ Occident. Monachorum. (*e* 21 *Mart.*) *Semiduplex :* 543. *Albus.*
IV	12	Scholasticæ, Cassinensis Virginis. *Simplex : c.* 543. *Transl. ejus et S. Benedicti, die* 11, *c.* 653. *Albus.*
III	13	† Arsenii, Romani Diaconi et Scetis Solitarii. (*e* 19.) *Simplex :* 445. *Albus.*
Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. et Doct. *Semiduplex :* 1274. *Viridis.*
Idib.	15	Henrici II, Imperatoris. *Simplex :* 1024. *Albus.*
XVII	16	
XVI	17	Rigomeri, Meldensis Episc. (*e* 28 *Maii.*) *Semiduplex :* V *s. Viridis.*
XV	18	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (*e* 7 *Mart.*) *Duplex-minus :* 1274. *Canonizatio hac die,* 1333. *Albus.*
XIV	19	† Vincentii a Paulo, Presbyteri, Congreg. Mission. Instit. (*e* 27 *Sept.*) *Duplex-minus :* 1660. *Albus.*
XIII	20	Symphoriani, Martyris. (*e* 22 *Aug.*) *Simplex : c.* 179. *Ruber.*

JULIUS.

DIES MENSIS.

XII	21	Victoris, Martyris. *Semiduplex : 290. Ruber.*
XI	22	Mariæ Magdalenes. *Duplex-minus : 1 s. Albus.*
X	23	
IX	24	
VIII	25	JACOBI (Zebedæi), APOSTOLI. *Duplex-majus : 44. Ruber.*
VII	26	Joachim et Annæ, parentum B. M. V. *Duplex-minus : Albus.*
VI	27	Eustasii, Luxov. Abbatis. (*e* 29 *Mart.*) *Simplex :* 625 *vel* 627. *Albus.*
V	28	Columbæ, Virg. et Mart. apud Senonas. (*e* 31 *Dec.*) *Simplex :* 258 *vel* 273. *Translatio hac die,* 853. *Ruber.*
IV	29	Lupi (*Loup*), Treecensis Episc. *Semiduplex :* 479. *Viridis.*
III	30	Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Instit. Societ. Jesu. (*e* 31.) *Semiduplex :* 1556. *Albus.*
Prid.	31	Germani, Autissiodorensis Episc. *Semiduplex :* 448. *Viridis.*

AUGUSTUS.

¶ *Dominica I Augusti, celebratur Festum* REVELATIONIS *seu* INVENTIONIS CORPORIS S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS, ECCLESIÆ CATHEDRALIS MELDENSIS, ET TOTIUS DIŒCESIS PATRONI. *Annuale-minus :* 415. *Ruber.*

Cal.	1	Petri, Apostoli, ad Vincula. *Duplex-minus :* 44 *et* 65. *Commem.* SS. septem fratrum Machabæorum, et eorum matris, Martyrum. *c.* 167 *ante Christum natum. Ruber.*
IV	2	Stephani, Papæ et Mart. *Semiduplex :* 257. *Ruber.*
III	3	
Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Instit. Ord. Prædicatorum. (*e* 6.) *Semiduplex :* 1221. *Albus.*
Non.	5	† Justini, Martyris. (*e* 1.) *Simplex :* III *s. Commem.* † S. Memmii, Cathalaunensis Episc. *post* 306. *Ruber.*
VIII	6	TRANSFIGURATIO DOMINI. *Duplex-majus : Albus.*
VII	7	Xysti, Papæ et Mart. *Semiduplex :* 258. *Ruber.*
VI	8	Radegundis, Reginæ Francorum, Viduæ. *Semiduplex :* 587. *Albus.*
V	9	† Romani, Martyris. *Simplex :* 258. *Ruber.*
IV	10	Laurentii, Diac. et Mart. *Duplex-minus :* 258. *Ruber.*
III	11	Aguilbertæ, Virginis, secundæ Jotrensis Abbatissæ. *Simplex : c.* 700. *Albus.*
Prid.	12	† Felicis et Felicissimi, Martyrum. *Semiduplex :* III *s. Ruber.*

AUGUSTUS.

DIES MENSIS.		
Idib.	13	† Hippolyti, Presbyteri et Mart. *Simplex* : 252. *Ruber.*
XIX	14	Vigilia, *cum jejunio. Albus.*
XVIII	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, ECCLESIÆ CATHEDRALIS, AC TOTIUS DIOECESIS PATRONÆ. *Annuale-minus, cum Octava tertii Ordinis.* I *s. Albus.*
XVII	16	Rochi, Laïci justi, apud Montem-Pessulanum. *Semiduplex* : 1327. *Commem.* Octavæ. *Albus.*
XVI	17	De Octava. *Semiduplex : Albus.*
XV	18	
XIV	19	
XIII	20	Bernardi, Claravall. Abb. et Eccl. Doct. *Duplex-minus* : 1158. *Commem.* Octavæ. *Albus.*
XII	21	De Octava. *Albus.*
XI	22	OCTAVA ASSUMPTIONIS B. M. V. ET † COMMEMORATIO VOTI LUDOVICI XIII. *Duplex-majus : Albus.*
X	23	† Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ, Instit. Monial. Visitationis S. M. (*e* 13 *Dec.*) *Semiduplex* : 1641. *Albus.*
IX	24	BARTHOLOMÆI, APOSTOLI. *Duplex-majus* : I *s. Ruber.*
VIII	25	LUDOVICI IX, REGIS FRANCIÆ. *Solemne-minus* : 1270. *Albus.*
VII	26	Audoeni (*Ouen*), Rothomag. Episc. et Resbacensis Monasterii Fundatoris. (*e* 24.) *Semiduplex* : 683. *Viridis.*
VI	27	Cæsarii Arelatensis Episc. et Eccl. Doct. *Semiduplex* : 542. *Viridis.*
V	28	Augustini, Hipponensis Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus* : 430. *Viridis.*
IV	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. *Duplex-minus : Ruber.*
III	30	† Mederici (*Merry*), Abbatis. *Simplex* : *c.* 700. *Albus.*
Prid.	31	Ebrigisili, Meldensis Episcopi. *Duplex-minus* : *c.* 700. *Viridis.*
		¶ *Dominica post diem* 24 *Augusti, fit Officium* S. FIACRII, BRIGENSIS SOLITARII ET PATRONI. (*e* 30.) *Solemne-minus* : *c.* 670. *Albus.*

SEPTEMBER.

Cal.	1	Lupi (*Leu*), Senonensis Episc. 628. † Cum aliis omnibus SS. Episcopis Senonensibus. *Duplex-minus : Viridis.*
IV	2	Lazari, a Christo suscitati, et SS. Mariæ et Marthæ, sororum ejus, Christi Hospitum. *Duplex-minus* : I *s. Albus.*
III	3	Gregorii Magni, Papæ et Eccl. Doct. (*e* 12 *Mart.*) *Duplex-minus* : 604. *Ordinatio hac die*, 590. *Viridis.*

SEPTEMBER.

DIES MENSIS.		
Prid.	4	† Aigulfi (*Ayoul*), Lirinensis Abbat. et Mart. *Simplex : c.* 675. *Ruber.*
Non.	5	
VIII	6	Chagnoaldi (*Cagnoald* vel *Cagnou*), Laudunensis Episc. *Semiduplex :* 632. *Viridis.*
VII	7	Clodoaldi (*Cloud*), Presbyteri. *Semiduplex :* 568. *Albus.*
VI	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS. *Solemne-majus, cum Octava quarti Ordinis. Albus.*
V	9	De Octava. *Simplex : Albus.*
IV	10	
III	11	
Prid.	12	
Idib.	13	
XVIII	14	EXALTATIO SANCTÆ CRUCIS. (*Imperante Constantino,* 326 *vel* 327; *imperante Heraclio,* 629). *Duplex-majus : Ruber.* ¶ *Feria IV, VI et Sabbato post hoc Festum,* Quatuor Tempora. *Violaceus, quando fit de Feria.*
XVII	15	Octava Nativitatis, et † Festum S. Nominis B. Mariæ Virginis. *Duplex-minus : Albus.*
XVI	16	Cypriani, Carthag. Episc. Eccl. Doct. et Mart. *Semiduplex :* 258. *Commem.* S. Euphemiæ, Virg. et Mart. 307. *Ruber.*
XV	17	Lamberti, Traject. Episc. et Mart. *Simplex : c.* 708. *Ruber.*
XIV	18	
XIII	19	
XII	20	Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum Episc. et Mart. *Simplex : c.* 95. *Ruber.*
XI	21	MATTHÆI, APOST. ET EVANG. *Duplex-majus :* I *s. Ruber.*
X	22	Mauricii, et Soc. Mart. *Semiduplex :* 286. *Ruber.*
IX	23	Theclæ, Virg. et Protomartyris, apud Iconium. *Simplex : c. fin.* I *s. Ruber.*
VIII	24	† Quintini (*Quintin*), Martyris castitatis, apud Turones. *Simplex : ante* 593. *Ruber.*
VII	25	Firmini, Ambian. Episc. et Mart. *Simplex : c.* 287. *Ruber.*
VI	26	Cornelii, Papæ et Mart. (*e* 14.) *Semiduplex :* 252. *Ruber.*
V	27	Cosmæ et Damiani, fratrum, Martyrum. *Simplex : c. init.* IV *s. Ruber.*
IV	28	
III	29	MICHAELIS ARCHANGELI, ET OMNIUM SS. ANGELORUM. *Solemne-minus :* (*Hoc Festum in Apulia sumpsit initium, an.* 493 *vel* 536.) *Albus.*
Prid.	30	Hieronymi, Presb. et Eccl. Doct. *Duplex-minus :* 420. *Albus.*

OCTOBER.

DIES MENSIS.

Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. (*e* 30 *Jan.*) *Duplex-minus : c.* 533. *Translatio prima hac die, ante* 585. *Viridis.*
VI	2	Angelorum Custodum. *Duplex-minus.* (*Hoc Festum initium sumpsit an.* 1608.) *Albus.*
V	3	Patusii (*Patus*), Presb. Meld. *Semiduplex : c. fin.* VII *s. Albus.*
IV	4	Francisci Assisinatis in Umbria, Instit. Ord. Fratrum Minorum. 1226. *Semiduplex : Albus.*
III	5	
Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ord. Carthusian. *Semiduplex :* 1101. *Albus.* ¶ *Dominica I post diem* 6 *hujus mensis, celebratur Festum* SS. DIONYSII, PRIMI PARISIORUM EPISCOPI, MELDORUMQUE APOSTOLI, ET SOC. MARTYRUM. (*e* 9.) *Solemne-majus : c.* 287. *Ruber.*
Non.	7	Fidis (*Foi*), Virg. et Mart. (*e* 6.) *Simplex : c.* 290. *Ruber.*
VIII	8	Leodegarii (*Leger*), Episc. et Mart. (*e* 2.) *Simplex :* 678. *Ruber.*
VII	9	
VI	10	Theodechildis *seu* Theudechildis (*Thelchilde*), primæ Jotrensis Abbatissæ. *Semiduplex : c.* 660. *Albus.*
V	11	SANCTINI (*Saintin*), BRIGENSIS APOST. ET PRIMI MELDENSIS EPISC. *c.* 353. cum S. Antonino, ejus Socio et successore. (*e* 30 *Sept.*) *c. fin.* IV *s. Solemne-minus : Albus.*
IV	12	
III	13	
Prid.	14	
Idib.	15	Theresiæ, Virginis, Instauratricis Ord. Carmelit. *Semiduplex :* 1582. *Albus.*
XVII	16	
XVI	17	
XV	18	LUCÆ, EVANGELISTÆ. *Duplex-majus :* I *s. Ruber.*
XIV	19	Saviniani et Potentiani, Senonensium Episc. et Soc. Mart. (*e* 31 *Dec.*) *Duplex-minus : c. an.* 186. *vel* II. *s. c.* 235. *vel* III. *s. Translatio hac die*, 1029. *Ruber.*
XIII	20	
XII	21	Hilarionis, Abbatis. *Simplex :* 371. *Commem.* SS. † Ursulæ et Sodalium, Virginum et Mart. 450. *Albus.*
XI	22	CELINIÆ, MELDENSIS VIRGINIS ET PATRONÆ. *Semiduplex.* (*In civitate Meldensi, Solemne-minus*) : *c.* 590. *Albus.*
X	23	Perpetuæ et Felicitatis, et Soc. Martyrum. (*e* 7 *Mart.*) *Simplex : c.* 204. *Ruber.*
IX	24	† Aloysii Gonzagæ, Societ. Jesu, Clerici, et Adolescentium Patroni. (*e* 21 *Jun.*) *Semiduplex :* 1591. *Albus.*

OCTOBER.

DIES MENSIS.

VIII	25	† Crispini et Crispiniani, Martyrum. *Simplex : 288. Ruber.*
VII	26	
VI	27	
V	28	SIMONIS ET JUDÆ, APOST. *Duplex-majus : I s. Ruber.*
IV	29	FARONIS, MELDENSIS EPISCOPI. *Duplex - majus : 672. Viridis.*
III	30	Quintini (*Quentin*), apud Viromanduos Martyris. (*e* 31.) *Simplex : c.* 287. *Ruber.*
Prid.	31	Vigilia *cum jejunio. Ruber.*

NOVEMBER.

Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM. *Annuale-minus, cum Octava secundi Ordinis. Institut. c.* 835. *Ruber.*
IV	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM. *Duplex-majus : Institut. an.* 998. *Niger.*
III	3	De Octava. *Semiduplex : Ruber.*
Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediol. Episc. et Card. (*e* 3.) *Duplex-minus :* 1584. *Commem.* Omnium Sanctorum. *Viridis.*
Non.	5	
VIII	6	De Octava Omnium SS. *Semiduplex : Ruber.*
VII	7	
VI	8	OCTAVA OMNIUM SS. ET VENERATIO SS. RELIQUIARUM. *Duplex-majus : (Institut. an.* 1194.) *Ruber.* ¶ *Dominica I post hanc Octavam, celebratur* ANNIVERSARIUS DIES DEDICATIONIS OMNIUM ECCLESIARUM DIŒCESIS. *Solemne-majus : Albus.*
V	9	† Maturini, Presbyteri. (*e* 1.) *Semiduplex : ante* IV *vel* V *s. Albus.*
IV	10	Leonis Magni, Papæ et Eccl. Doct. *Duplex-minus : c.* 462. *Viridis.*
III	11	MARTINI, TURON. EPISC. *Duplex-majus :* 397. *Viridis.*
Prid.	12	† Leonii (*Liesne*), Melodunensis Presb. *Simplex :* VI *s. Commem.* † S. Paterni, Monachi et Mart. 726. *Albus.*
Idib.	13	Chilleni (*Chillen* vel *Killain*), Presb. Meld. *Semiduplex : c.* 670. *Commem.* S. Brictii (*Brice*), Turon. Episc. 444. *Albus.*
XVIII	14	Martini, Papæ et Mart. (*e* 16 *Sept.*) *Simplex :* 655. *Ruber.*
XVII	15	Bertillæ, primæ Calensis Abbatissæ. (*e* 5.) *Semiduplex : c.* 700. *Albus.*
XVI	16	† Edmundi (*Edme* vel *Esme*), Cantuariensis Episc. *Semiduplex :* 1241. *Viridis.*
XV	17	† Aniani (*Agnan*), Aurelianensis Episc. *Semiduplex :* 453. *Viridis.*

NOVEMBER.

DIES MENSIS.		
XIV	18	† Aldæ (*Aude*), Virginis. *Simplex :* VI *s. Albus.*
XIII	19	Columbani, primi Luxoviensis Abbat. (*e* 21.) *Semi-duplex :* 615. *Albus.*
XII	20	Felicis, Anachoretæ Meldensis, in pago Vadensi, Patris Ordinis SS. Trinitatis. *Simplex :* 1212. *Albus.*
XI	21	PRÆSENTATIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Duplex - majus : Albus.*
X	22	Ceciliæ Virg. et Mart. *Semiduplex :* II *vel* III *s. Ruber.*
IX	23	Clementis, Papæ et Mart. *Semiduplex :* 100. *Ruber.*
VIII	24	Chrysogoni et *Anastasiæ, Martyrum. (**e* 25 *Dec.*) *Simplex : c.* 304. *Ruber.*
VII	25	Catharinæ, Virg. et Mart. *Simplex :* IV *s. Ruber.*
VI	26	† Genesii (*Genès*), Lugdun. Episc. (*e* 1.) *Simplex : c.* 677. *Viridis.*
V	27	*Prima sedes* Adventus, *die* 27. *In Dominicis et Feriis, Violaceus.*
IV	28	
III	29	Saturnini, Tolosani Episc. et Mart. *Simplex : c.* 258 *vel* 275. *Ruber.*
Prid.	30	ANDREÆ APOSTOLI. *Duplex-majus :* I *s. Ruber.*

DECEMBER.

Cal.	1	Eligii, Noviom. Episc. (*e* 30 *Nov.*) *Semiduplex :* 659. *Viridis.*
IV	2	
III	3	Francisci-Xaverii, Presbyteri, Indiarum Apost. *Duplex-minus.* 1552. *Albus.* *Ultima sedes* Adventus, *die* 3.
Prid.	4	
Non.	5	
VIII	6	Nicolai, Myrensis Episc. *Semiduplex : c.* 320. *Viridis.*
VII	7	FARÆ, MELDENSIS VIRG. PRIMÆ FARENSIS ABBATISSÆ, ET BRIGENSIS PATRONÆ. *Duplex-majus : c.* 655. *Albus.*
VI	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Solemne-minus : Albus.*
V	9	
IV	10	Ambrosii, Mediolanensis Episc. et Eccl. Doct. *Duplex-minus :* 397. *Viridis.*
III	11	
Prid.	12	† Rosæ, Virginis, primæ Villæ-Cassonis Abbatissæ (*e* 13.) *Semiduplex :* 1130. *Albus.*
Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virg. et Mart. *Semiduplex :* 304 *vel* 305. *Ruber.* ¶ *Feria IV, VI et Sabbato post Festum S. Luciæ,* Quatuor Tempora (*quæ semper occurrunt intra Hebd.*

DECEMBER.

DIES MENSIS.		
		III Adventus.) Feria IV, Albus; Feria VI et Sabbato, Violaceus.
XIX	14	
XVIII	15	
XVII	16	
XVI	17	
XV	18	
XIV	19	
XIII	20	
XII	21	THOMÆ, APOSTOLI. *Duplex-majus:* 1 *s. Ruber.*
XI	22	
X	23	
IX	24	*Vigilia primi Ordinis cum jejunio. Albus.*
VIII	25	NATALE DOMINI. *Annuale-majus, cum Octava secundi Ordinis. Albus.*
VII	26	STEPHANI PROTOMARTYRIS. *Annuale-minus:* 33. *Commem.* Octavæ Natalis Domini. *Ruber.*
VI	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANG. *Solemne-minus:* 100 *vel* 104. *Commem.* Octavæ. *Albus.*
V	28	INNOCENTIUM, MARTYRUM. *Duplex-majus:* 1 *s. Commem.* Octavæ. *Ruber.*
IV	29	De Octava Natalis Domini. *Duplex-minus: Albus.*
III	30	
Prid.	31	De Octava Natalis Domini. *Duplex-minus: Commem.* S. Sylvestri, Papæ. 335. *Albus.*

RUBRICÆ GENERALES.

DE OFFICIO IN GENERE.

1° Officium fit vel de Feria, vel de Dominica, vel de Festo; Vigiliæ inter Ferias annumerantur, et Octavæ inter Festa.

2° Officium dividitur in octo Horas, et Horæ in varias partes; quæ omnia videre est in Ordinario cujusque partis Breviarii, et disponere ut ibidem præscribitur, juxta speciem Officii de quo fit.

3° Regulis in Ordinario præscriptis habentur excipienda pro variis temporibus: præcipue pro Tempore Adventus a die 15 Decembris, pro Tempore Passionis usque ad Pascha; pro toto Tempore Paschali; pro Natali Domini, ejusque Vigilia et Octava; pro Epiphania, et Officiis pro Defunctis; quæ quidem requirenda sunt in propriis locis.

DE FERIIS ET VIGILIIS.

4° Inter Ferias ,aliæ sunt communes, aliæ privilegiatæ, inter quas recensentur Vigiliæ.

5° Feriæ communes sunt Septuagesimales, Paschales, et aliæ quæ dicuntur *per annum*. Eæ cedunt cuilibet Officio occurrenti.

6° Inter Ferias privilegiatas, aliæ excludunt Simplicia, cedunt vero Semiduplicibus et supra: videlicet Feriæ Adventus, ante diem 15 Decembris; et Vigilia SS. Petri et Pauli.

7° Aliæ Semiduplicia et infra excludunt; nempe Feria VI post Octavam Ascensionis, Feriæ Quatuor Temporum Septembris, Vigilia Assumptionis B. M. V. et Vigilia Festi Omnium SS.

8° Aliæ excludunt Duplicia-minora et infra; nempe Feriæ Adventus post diem 15 Decembris, Vigilia Epiphaniæ, Feriæ Rogationum.

9° Aliæ excludunt quodcumque Festum de Sancto, nisi sit Annuale; nempe Feriæ inter diem Cinerum, et Majorem-Hebdomadam.

10° Aliæ tandem excludunt quodcumque Festum, etiam Annuale; videlicet dies Cinerum, Feriæ Majoris-Hebdomadæ, Vigiliæ Natalis Domini et Pentecostes.

11° Exceptis Feriis quæ *per Adventum* dicuntur et Feria VI post Octavam Ascensionis, omnes Feriæ privilegiatæ habent Evangelium ad Nocturnum.

12° Vigiliæ Assumptionis et Omnium SS., quando incidunt in Dominicam, anticipantur in Sabbatum antecedens cum suo jejunio.

13° Officium Feriale incipit a Nocturno, et terminatur ad Completorium, nisi interveniat alterum Officium primas habens Vesperas: aliquando tamen contingit ut Officium Feriæ communis a Vesperis tantum incipiat; videlicet quando sequitur Festivitatem Simplicem.

14° Ad Nocturnum tres Lectiones sunt de Scriptura, nisi tertia sit de Evangelio cum sua Homilia.

15° Unica habetur Antiphona ad Laudes et ad Vesperas post Psalmos; quinque tamen ad Laudes Vigiliarum Festorum Annualium.

DE DOMINICIS.

16° Inter Dominicas, aliæ sunt communes, aliæ sunt privilegiatæ.

17° Communes sunt omnes Dominicæ, quæ inter privilegiatas infra non numerantur: eæ admittunt Duplicia-majora et supra, exclusis inferioribus Festis.

18° Inter privilegiatas, aliæ excludunt tantum Duplicia-majora, nempe Dominicæ secunda, tertia, et quarta Adventus; necnon Dominicæ Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

19° Quodlibet Solemne et infra excludunt Dominicæ secunda, tertia, et quarta Quadragesimæ.

20° Dominica Passionis solum Incarnationis Domini Festum admittit.

21° Nulli tandem Festo cedunt Dominicæ prima Adventus et prima Quadragesimæ; necnon Dominicæ Palmarum, Paschæ cum sua tota Octava, Pentecostes cum sua Octava, et prima post Pentecosten quæ est SS. Trinitatis.

22° Secundis Vesperis Incarnationis Domini cedunt primæ de Dominica Palmarum; et primis ejusdem Festi cedunt secundæ de Dominica in Albis.

23° Dominicale Officium tres habet Nocturnos; in primo tres habentur Lectiones e Scriptura; in secundo, tres sunt e SS. Patribus; in tertio, duæ priores sunt e SS. Patribus, tertia autem de Evangelio cum Homilia.

DE FESTIS.

24° Festum est vel Simplex, vel Semiduplex, vel Duplex-minus, vel Duplex-majus, vel Solemne-minus, vel Solemne-majus, vel Annuale-minus, vel Annuale-majus.

25° Inter Simplicia adscribendum est Officium B. M. V. in Sabbato, quod quidem habet suum proprium locum et Rubricas.

26° Inter Annualia-minora habetur Festum primarium de S. Patrono; secundarium vulgo habetur inter Solemnia-majora, juxta consuetudinem loci.

27° Videre est in Calendario, juxta diem aut tempus, seriem et gradum Festorum de quibus fit in Breviario.

DE SIMPLICI.

28° Simplex incipit ab Officio Nocturno et terminatur ad Nonam inclusive. Ad Officium Nocturnum duæ priores Lectiones sunt e Scriptura, tertia autem de Festo; videlicet vel ex historia Sancti, vel e SS. Patribus. Unicam habet Antiphonam in Laudibus.

DE SEMIDUPLICI.

29° In eo differt a Simplici quod habeat utrasque Vesperas, et in eisdem quinque Antiphonas; ita et ad Laudes.

DE DUPLICI-MINORI.

30° Omnia ut in Semiduplici, excepto quod ad Officium Nocturnum prima tantum Lectio est de Scriptura, duæ posteriores de Festo.

DE DUPLICI-MAJORI.

31° Omnia ut in Duplici-mi-

nori, hoc addito, quod ad Officium Nocturnum tres habeat Nocturnos ut in Dominica; in secundo autem, quando fit de Sancto, Lectiones non sunt semper e SS. Patribus, sed sæpe sæpius ex ipsius historia.

32° In Duplicibus-majoribus et infra, Psalmi semper dicuntur ut in Psalterio, juxta diem Hebdomadæ in qua Festum celebratur.

DE SOLEMNI-MINORI.

33° Omnia ut in Duplici-majori, his additis: In primis Vesperis et in primo Completorio, Psalmi sunt de Feria, ut in inferioribus Officiis; sunt tamen Dominicales, si tales fuerint ad Laudes et ad Horas præcedentis Officii. In ipso autem die, Psalmi sunt Dominicales ad Laudes, ad Horas minores, et ad Completorium; ad Officium vero Nocturnum et ad II Vesperas Psalmi sunt vel proprii vel Dominicales.

34° Extra Septuagesimam duplex *Alleluia* additur in fine ℟. ℟. ℟. br. Tertiæ, Sextæ et Nonæ.

DE SOLEMNI-MAJORI.

35° Omnia ut in Solemni-minori, his additis: Dicitur Responsorium in primis Vesperis ante Hymnum.

36° Invitatorium dicitur integrum post quemlibet Versiculum Psalmi *Venite;* dum e contra in omnibus supra dictis Officiis repetitur tantum a Reclamatione.

37° In utroque Completorio habentur Antiphonæ propriæ post Psalmos et post Canticum *Nunc dimittis.*

DE ANNUALI-MINORI.

38° Annuale-minus differt a Solemni-majori modo dicendi Responsoria; etenim in Officiis Annuali inferioribus, duo priora cujusque Nocturni Responsoria non habent *Gloria Patri*, sed post Versum repetitur usque ad eumdem ℣ Reclamatio quæ designatur per Asteriscum *, et in tertio Responsorio cujusque Nocturni sicut et in Responsorio priorum Vesperarum de Solemnibus-majoribus, post Reclamationem dicitur *Gloria Patri*; et deinde repetitur usque ad ℣ Reclamatio quæ designatur per Asteriscum *, vel per Cruciculum †. In Officiis vero Annualibus duo priora cujusque Nocturni Responsoria habent *Gloria Patri,* et Reclamationem ut supra; in ultimo autem cujusque Nocturni post *Gloria Patri,* omissa Reclamatione, repetitur integrum Responsorium usque ad Versum.

39° Juxta hunc posteriorem modum dicitur nonum Responsorium in Officiis novem Lectionum in quibus non dicitur *Te Deum*, omisso tamen *Gloria Patri* Tempore Passionis.

DE ANNUALI-MAJORI.

40° Quodlibet Officium Annuale-majus habet Rubricas sibi speciales quas videre est in Proprio.

DE OCTAVIS.

41° Officium dierum intra Octavas incipit a Nocturno, et terminatur ad Completorium.

42° Quatuor sunt ordines Octavarum.

43° Quarti ordinis est sola Nativitas B. M. V. Dies intra hanc Octavam pertinent ad ritum Simplicis, additis Vesperis.

44° Tertii ordinis sunt Octa-

væ Assumptionis B. M. V., et Omnium SS. Dies intra has Octavas Semiduplicis ritum sequuntur: cedunt autem Festo Semiduplici occurrenti a Nocturno ad Nonam inclusive, totaliter vero Duplicibus et supra.

45° Secundi ordinis sunt Octavæ Natalis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis et SS. Corporis Christi. Dies intra has Octavas Duplicis-minoris ritum sequuntur; nec nisi Duplicibus-majoribus aut supra cedunt. (*Vide excepta ad n°* 61.)

46° Dominicæ intra has Octavas Officium habent proprium.

47° Primi ordinis sunt Octavæ Paschæ et Pentecostes; quæ quidem nullum Festum admittunt. Dies intra has Octavas habent proprias Rubricas, et pertinent ad ritum Duplicis-majoris; attamen Feria secunda fit in Choro cum apparatu Solemnium-minorum.

48° Dies ipsa Octava est Duplex-minus pro Nativitate B. M. V.; Duplex-majus pro Annualibus-minoribus; et Solemne-minus pro Annualibus-majoribus.

Ab hac Rubrica excipiuntur: Octava Corporis Christi, quæ est Solemne-minus propter Festum Sacerdotii D. N. J. C. ipsi annexum; et Octava Pentecostes quæ tota cedit occurrenti Festo SS. Trinitatis.

49° Per totas Octavas Annualium, etiam in Dom. et in Festis occurrentibus, additur duplex *Alleluia* in ℟.℟.℟. br. Tertiæ, Sextæ et Nonæ; sic in Festis SS. Rochi, Bernardi, Caroli, etc.

DE CONCURRENTIA OFFICIORUM.

50° Dicuntur Officia concurrere, quoties secundæ Vesperæ desinentis Officii, cum primis Vesperis alterius incipientis forent recitandæ; sed, quia id fieri non potest, unum alteri cedat necesse est. Porro hæc est regula generalis, quod Vesperæ præcedentis Officii cedere debent primis Vesperis Officii sequentis, nisi præcedens Officium sit superioris gradus.

51° Attamen Festum S. Marci, quamvis sit ejusdem gradus ac Festum SS. Jacobi et Philippi et Inventionis SS. Crucis, non habet primas Vesperas, quando transfertur post hæc Festa; propter ipsius inferiorem dignitatem.

Pariter Festum SS. Philippi et Jacobi non habet primas Vesperas, quando transfertur post Inventionem SS. Crucis; et Festum S. Joannis Baptistæ, quando celebratur Feria VI post Octavam Corporis Christi: sic tandem I Vesperæ S. Faronis cedunt II Vesp. SS. Simonis et Judæ.

DE OFFICIORUM OCCURRENTIA, TRANSLATIONE, ET COMMEMORATIONE.

52° Occurrere dicuntur Officia, quæ in eamdem diem incidunt. Ex his unum, aut alterum vel omnino omittitur, vel habet Commem., vel transfertur.

53° Feriæ communes omnino omittuntur, quando alteri Officio cedunt; Feriæ privilegiatæ Evangelium habentes ad Noct. semper obtinent Commemorationem, ceteræ obtinent tantum quando cedunt Duplici-minori aut infra.

54° Omnino prætermittitur Officium Dominicæ intra Octavam Natalis Domini, et Officium Dominicæ inter Circumcisionem et Epiphaniam, quando prædicta Festa in Dominicam incidunt,

pariter Officium Dominicæ intra Octavam Epiphaniæ, quando talis Dominica non intercedit.

55° Eadem regula servatur pro Dominicis, quæ supersunt post Epiphaniam et post Pentecosten, quando occurrit Septuagesima, vel Adventus.

56° In quolibet alio casu, Officium Dominicale obtinet Commemorationem, quando alteri Officio cedit.

57° Officium Simplex vel Semiduplex obtinet Commemorationem, quando cedit Officio Evangelium non habenti ad Nocturnum; nequaquam vero in aliis casibus.

58° Dies intra Octavas secundi ordinis (ritus Duplicis-min.), semper obtinet Commemorationem, quando alteri Officio cedit.

59° Idem dicendum est de quolibet alio Duplici-minori; nisi cedat Solemni-majori aut supra, vel Officio Solemnia-majora aut Annualia excludenti.

60° Attamen Festum S. Barnabæ, propter honorem ejus Apostolatus, obtinet Commemorationem in Festo SS. Trinitatis, et in diebus intra Octavam Pentecostes. Festum S. Francisci Xaverii obtinet Commemorationem in Dominica prima Adventus.

61° Quando Festum S. Barnabæ et Commemoratio S. Pauli occurrunt in Fer. intra Octavam Corporis Christi, de iis fit a Nocturno ad Nonam inclusive, cum Memoria de Octava; (et bis additur *Allel.* ad ℟.℟. Tertiæ, Sextæ et Nonæ juxta Rubr. 49.)

62° Duplex-majus aut supra alteri Officio cedens, transfertur vel anticipatur in diem non impeditam Duplici-majori vel Officio Duplex-majus excludente.

63° Commemoratio Officii alteri cedentis fit ad Laudes tantum, et quidem per solam ipsius Orationem, atque modo apud Ordinarium præscripto.

64° Quando contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantum esset Memoria.

65° Reperiuntur in Calendario aliquot Commemorationes quibusdam Festis annexæ; quæ quidem prætermittuntur in iisdem casibus ac Simplicia et Semiduplicia.

RUBRICÆ SPECIALES PRO TEMPORE PASCHALI.

66° Semel additur *Alleluia* post Invitatorium et Antiphonas; bis autem in ℟.℟.℟. tum prolixis tum brevibus cujuslibet Officii, etiam Ferialis.

67° Ad Officium Nocturnum unicum habetur Nocturnum, ut præscribitur in Ordinario Partis Vernæ.

68° In quolibet Officio Benedictiones dicuntur ut in Ordinario adsignantur pro Tempore Paschali.

DE DOXOLOGIIS, ET DE PRECIBUS *ad opera diurna.*

69° Ad Completorium, quando non dicitur Hymnus *Virgo Dei Genitrix*, dicitur eadem Doxologia quæ ad Horas minores ejusdem Officii.

70° Preces *ad opera diurna* quæ habentur ad Primam, omittuntur tantum in diebus Feriatis; ac proinde dicuntur in Feriis intra Octavas.

APPENDIX I.

DE MODO ORATIONES TERMINANDI.

71° Orationes incipi debent et terminari ut notatur in Ordinario : videlicet cum majori conclusione vel sub eadem conclusione cum præcedentibus. Sequentia autem servanda sunt pro majori conclusione.

Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur : *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia secula seculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium, per : *Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti, Deus, per omnia secula seculorum.* Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur : *Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum, etc.* Si in fine Orationis, dicitur : *Qui tecum vivit et regnat in unitate, etc.* Si fiat mentio Spiritus sancti, dicitur : *In unitate ejusdem Spiritus sancti, Deus, etc.* In orationibus pro Defunctis, nisi aliter notetur : *Per eum qui venturus est judicare vivos et mortuos, et seculum per ignem.* ℟. *Amen.*

APPENDIX II.

DE CELEBRATIONE EXTERNA QUORUMDAM FESTORUM.

72° Præter Festa quæ in Dominica occurrunt, quatuor tantum cum cessatione laborum, ex præcepto celebranda sunt ipsa die in quam incidunt; videlicet : *Ascensio Domini, Assumptio B. M. V., Festum Omnium SS. et Natale Domini.*

73° *Festum Corporis Christi, Epiphania Domini, et Festum Apostolorum SS. Petri et Pauli*, quando extra Dominicam occurrunt, transferri debent ex præcepto in Dominicam sequentem, sed quoad Solemnitatem tantum, videlicet quoad Officium cantandum in Choro ; ac proinde omnes partes Officii privatim recitandi sunt de Dominica occurrente.

Si duo posteriora Festa (Epiphaniæ et SS. Apostolorum Petri et Pauli) incidunt in Fer. II, anticipatur eorum Solemnitas in Dominicam præcedentem.

¶ De Officio Patronali, videre est ad Rubricas speciales, in capite Communis Patronorum.

74° *Præsentatio Domini et ejus Incarnatio, Nativitas B. M. V. et ipsius Conceptio* possunt quoque quoad Solemnitatem tantum in Dominicam sequentem transferri (vel anticipari in præcedentem quando incidunt in Fer. II); pro locorum scilicet opportunitate, et in quantum magis expedire judicatur, ad digniorem Festi celebrationem, et ad augendam fidelium pietatem.

75° Hæc regula duplicem exceptionem patitur pro Incarnatione Domini. 1° Etsi quoad totum Officium et Solemnitatem, hoc Festum possit celebrari in Dominica Passionis, quando in ipsam incidit (vid. Rubr. 20), non potest tamen Solemnitas ex alia die in eam transferri aut anticipari; ac proinde si occurrat in aliqua Feria intra Hebdomadam IV Quadragesimæ, vel intra Hebdomadam Passionis, Solemnitas nonnisi in Dominicam IV Quadragesimæ anticipari potest. 2° Quando Incarnatio occurrit

post Sabbatum ante Palmas, totum Officium transferri debet in Feriam II post Pascha; Solemnitas autem potest fieri vel in eadem Feria II, vel in Dominica sequenti, quæ est secunda post Pascha.

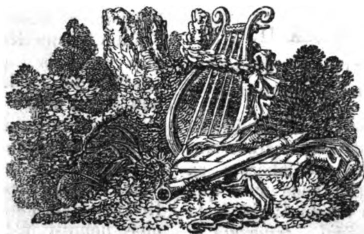
N. B. Excipienda supradictis omnibus Rubricis generalibus, reperiuntur in propriis locis.

Quo more Horæ sint cantandæ aut recitandæ.

Cum Domino psalles, psallendo tu tria serves:
Sit tibi cor sursum, bene profer, respice sensum.
Auscultando cane, simul incipe, desine plane.
Sit mens sublimis, pes junctus, visus in imis.

E B. Petro Damiano.

Sit Oratio verecunda, ut erubescamus peccata nostra, et tantæ reverentiæ (divinæ) deferamus; pura, ut nihil a Deo præter ipsum quæramus: devota, ut in pinguedine spiritus eam protendamus; ampla, ut extendamus eam usque ad inimicos: sit continua, ne intermissione fiat remissior; sit pacata, ne turbulentis cogitationum fluctibus submergatur.

PSALTERIUM
DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum et ordinandum sit Officium Nocturnum sicut et ceteræ Horæ, habetur in Ordinario Breviarii, ad calcem Psalterii.

Invitatorium. Deum, qui regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis; * Veníte, adorémus. *I. Petr.*, I.

Hymnus. C.

Die diérum príncipe,
Lux e tenébris éruta:
Christus sepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.
Et mors, et horrendum chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos surdióres, o pudor!
Deo pigébit óbsequi?
Umbris sepulta dum stupet
Natúra, lucis fílii,
Surgámus, et noctem piis
Exerceámus cánticis.
Legem, prophétas, et sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.
Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.
Hoc consequémur, te duce,
Fons caritátis, o Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem spíritum.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes sacris
Lucent et ardent ígnibus.
Amen.

IN I NOCTURNO.

*Asteriscus hic * notat mediationem et pausam.*

Psalmus I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum

quod plantátum est secus decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória *et* Sicut erat *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum et Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. 3. a. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exsultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. 4. f. Servíte Dómino, et exsultáte ei : apprehéndite disciplínam.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum

clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum; * et exsurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exsurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus; * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. 8. *G.* Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, susceptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

IN II NOCTURNO.

Psalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protector meus, et cornu salútis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * et clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est et contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando, et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Ant. 6. F. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firma-

mentum meum, et refúgium meum.

Divisio Psalmi 17.

MISIT de summo (Dóminus), et accépit me, * et assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * et factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundum justítiam meam, * et secundum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo, * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundum justítiam meam, * et secundum puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente ínnocens eris :

Et cum electo electus eris, * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus cum Deo meo, et observábo me ab iniquitáte mea.

Altera divisio Psalmi 17.

DEUS meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta : * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * et pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * et super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuisti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehendam illos, * et non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte

ad bellum; * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedictus Deus meus; * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * et fáciens misericórdiam Christo suo David, et sémini ejus usque in séculum.

Ant. 7. a. Déxtera tua suscépit me, Dómine; et disciplína tua ipsa me docébit.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus: ℟. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

IN III NOCTURNO.

Psalmus 27.

Ad te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas a me; * nequando táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundum ópera eórum, * et secundum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protector meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * et protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ; * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Ant. 2. D. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum; et ex voluntáte mea confitébor ei.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam: * salvasti me a descendéntibus in lacum,

Psállite Dómino, sancti ejus, * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem;

Avertisti fáciem tuam a me; * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misertus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítia;

Ut cantet tibi glória mea, et non compungar: * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. 1. D. Psállite Dómino, sancti ejus, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 65.

Jubilate Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum :

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam; * et eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. 5. a. Veníte, audíte, et narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum deceptus. *Ps.* 76.

AD LAUDES.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quam multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, et ínvia, et inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pínguédine repleátur ánima mea, * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * et in velamento alárum tuárum exsultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ :

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. 8. G. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo : sitívit in te ánima mea.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, et revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsultent et lætentur in te omnes qui quærunt te; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. I. a. Exsultent et lætentur in te, qui díligunt salutáre tuum, Dómine.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra, * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem véritas ejus.

Ant. 5. C. Servíte Dómino in lætítia: scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus.

Canticum trium Puerorum.

Dan. 3.

BENEDICITE, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, Cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes Virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Domino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet et superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum; * laudet et superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sécula.

Loco Glória Patri, *dicitur:* Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu, * laudémus et superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula.

Ant. 4. E. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui; et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in æternum, et in séculum séculi: * præceptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ, et universa pécora; * serpentes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes, et omnes júdices terræ;

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Confessio ejus super cœlum et terram; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. 7. *d.* Hymnus ómnibus sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum. Deut. 6.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota fortitúdine tua, eruntque verba hæc in corde tuo: et meditáberis in eis sedens in domo tua, et ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens.

℟. Deo grátias. *Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.*

Hymnus. C.

Ad templa nos rursus vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quod evolútus fásciis
Repente mundus éxstitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quod tráditum neci Pater,
Ut sóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum Sator
Aspexit orbem, prótinus,
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.
At lætius quanto óbtulit
Sese Patri spectáculum
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.
At splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se, quantus est,
Sub nube carnis cérnere.
Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Mane adstábo tibi, Dómine, et vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Ant. ad Benedictus *et Oratio ut in qualibet Dominica.*

Si in Dominica occurrat Duplex minus, de eo fit Commemoratio; nihil vero de Simplici aut Semiduplici.

AD PRIMAM.

Psalmus 117.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis; * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; o Dómine, bene prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudisti me, * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beati immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in direc-

tióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiavi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retribue servo tuo, vivífica me; * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra, * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et adversum me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est, * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me, * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Ant. 1. D. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118.

AD TERTIAM.

Ex Psalmo 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuá-

rum; * et exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutábor legem tuam, * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * et non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, et in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a século, Dómine, * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secundum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad

confiténdum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquam humiliárer, ego delíqui; * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri et argenti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * et in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. 6. *C.* Da mihi intellectum; et scrutábor legem tuam, Dómine. *Ps.* 118.

Capitulum. I. Joan. 2.

In hoc scimus quóniam cognóvimus Deum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est: qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfecta est.

℞. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclína cor meum.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; ℞. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ex Psalmo 118.

Defecit in salutáre tuum

ánima mea, * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundum misericórdiam tuam vivífica me, * et custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundasti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est, * tunc forte periissem in humilitáte mea.

In æternum non obliviscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

Quomodo dilexi legem tuam, Dómine! * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo,* quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; * vivífica me secundum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper; * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in æternum, * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

Iniquos ódio hábui, * et legem tuam diléxi.

Adjútor et susceptor meus es tu; * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni; * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundum elóquium tuum, et vivam; * et non confundas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero; * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a judíciis tuis, * quia injusta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum; * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam, * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo dilexi mandáta tua * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. 2. D. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum. *Ps.* 118.

Capitulum. I. Joan. 5.

Hæc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; et mandáta ejus grávia non sunt.

℞. *br.* Testimónia tua intellexi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia.

℣. Dilexi mandáta tua super aurum: ℞. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ex Psalmo 118.

Mirabilia testimónia tua; * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * et intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, et attraxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secundum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundum elóquium tuum; * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * et servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, et vivam.

Divisio Psalmi 118.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundum misericórdiam tuam, Dómine, * et secundum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti; * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine; * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, et tríbulant me; * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

Principes persecúti sunt me

gratis, * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine, * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te; * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. 4. E. Omnia mandáta tua æquitas: pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine. *Ps.* 118.

Capitulum. I. Tim. I.

Finis præcépti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * et testimónia tua, * In conspectu. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et diléxit ea veheménter. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassá-

bit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptérea exaltábit caput.

Ant. 7. *c.* Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas et judícium.

Fidélia omnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo, * mandávit in ætérnum testamentum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. 4. d. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Psalmus 111.

Beatus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus; * et justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo, qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus; * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi; cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Psalmus 112.

Laudate, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. 7. ç. Sit nomen Dómini benedictum in sécula.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro,

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis conversus est retrorsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * et tu, Jordánis, quia conversus es retrorsum?

Montes, exsultastis sicut aríetes? * et colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua et veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur; * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient; * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt; pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; * adjútor eórum et protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super

vos, * super vos, et super fílios vestros.

Benedicti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. Ephes. 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœlestibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

Hymnus. C.

O luce qui mortálibus
Lates inaccessa, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hic, ceu profunda cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.
Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.
Moráris heu! nimis diu
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, noxii
Linquenda moles córporis.
His cum solúta vínculis
Mens evolárit, o Deus,
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.
Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur tota die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére mei, * et exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam, * et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, * singuláriter in spe constituisti me.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis a timóre nocturno,

A sagitta volante in die, a negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuisti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomem meum.

Clamábit ad me, * et ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne; * erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. 8. G. Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis a timóre nocturno. *Ps.* 90.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum, qui prior diléxit nos, * Veníte, adorémus. *I. Joan.* 4.

Hymnus. C.

Dei canámus glóriam,
Cœlum secundo qui die

Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.
Poli stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus :
Hinc imbre terras fértili
Cœlestis irrórat Pater.
Quam præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ :
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.
Hanc qui fidéli cómbibunt
Aquam salúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.
Beáta gens, quam pródiga
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris et reddat vices.
Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus et glória
In sempiterna sécula.
Amen.

Pro Officiis novem Lectionum distinguuntur tres Nocturni. In Officiis trium Lectionum, pro unico Nocturno, dicuntur novem Psalmi.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem et decórem induísti, * amictus lúmine sicut vestiménto;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis ángelos tuos, spíritus, * et ministros tuos, ignem uréntem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amictus ejus * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuísti, quem non transgredientur; * neque converténtur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt; * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis; * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * et vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabuntur ligna campi, * et cedri Líbani quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt : * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ:

Cátuli leónum rugiéntes, * ut rápiant, et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol; et congregáti sunt, * et in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia a te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum revertentur.

Emittes spíritum tuum, et creabuntur; * et renovábis fáciem terræ.

Altera Divisio Psalmi 103.

Sit glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, et facit eam trémere; * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum; * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra et iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. 4. d. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine: impléta est terra possessióne tua.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, et judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster; * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abra-

ham; * et juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * et Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cum essent número brevi, paucíssimi, * et íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * et in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et

Vocavit (Dóminus) famem super terram, * et omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus; * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * et dolum fácerent in servos ejus.

Altera Divisio Psalmi 104.

Misit (Dóminus) Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit; * et non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; et venit cœnomyía, et cíniphes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum;

Et percussit víneas eórum, et ficúlneas eórum; * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; et venit locusta et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento

et auro; * et non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit coturnix; * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exsultatióne, * et electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. 7. *d.* Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, et judícia oris ejus.

PRO III NOCTURNO.

Psalmus 105.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

Peccavimus cum pátribus nostris; * injuste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum, et exsiccátum est; * et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto;

Et salvávit eos de manu odiéntium, * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus;

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, et deglutívit Dathan, * et opéruit su-

per congregatiónem Abiron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit; * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * et vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * et distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * et didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, * et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum; * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * et humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpe liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularentur; * et audívit oratiónem eórum;

Et memor fuit testamenti

sui, * et pœnítuit eum secundum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel a século, et usque in séculum; * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. I. a. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, et apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * et dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * et senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * et bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna

solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intelléctu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Lunam et stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Divisio Psalmi 135.

(Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;)

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

In manu potenti, et bráchio excelso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem et virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In Feriis,

Canticum Moysi. Exod. 15.

Cantemus Dómino; glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum; * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare; * electi príncipes ejus submersi sunt in mari Rubro.

Abyssi operuérunt eos; * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine; * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos, * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, et comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendisti manum tuam, * et devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti, * et portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom; robustos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Domine,

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum et ultra.

Psalmus 134.

LAUDATE nomen Dómini; * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini; * in átriis domus Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in

terra, in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, et in omnes servos ejus;

Qui percussit gentes multas, * et occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem,* hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquentur: * óculos habent, et non vidébunt:

Aures habent, et non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Israel in possessiónem sibi. *Ps.* 134.

Capitulum. Prov. 8.

Ego diligentes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

Hymnus. C.

Nil láudibus nostris eges,
Sed fílios amas, Pater;
Multaque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.
Tui profunda cónsili
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.
Tantis minor miráculis
Mens óbstupet, vox déficit:
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans.
Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præsentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.
Huc vota tendunt córdium;
Infirma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse, Jesu, sémitam.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua, Dómine, ℟. Et exsultávimus, et delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Deus, qui dives est in misericórdia, propter nímiam cari-

tátem suam qua dilexit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo. *Ephes.* 2.

Oratio. Sacr. Leon.

Deus, qui nos prior dilexisti, tuam nobis grátiam largíre propítius; ut, quia in multis offéndimus, tua cáritas abundet in nobis, per quam peccáta mundantur; Per Dóminum.

Deinde fiunt Suffragia de S. Cruce et de omnibus SS. ut in Ordinario; et sic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam et stellas, quæ tu fundasti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves universas, ínsuper et pécora campi,

Vólucres cœli, * et pisces maris qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi; * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * et non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum; et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * et annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

Memor fui óperum Dómi-

ni, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua; * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt; * et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum, * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis; * et vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi et Aaron.

Ant. 8. G. Quid est homo, Dómine, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

AD TERTIAM.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum quæ a século sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secundum misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testamentum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUIS est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * et testa-

mentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei, * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum, * et dimitte universa delicta mea:

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me:

Custódi ánimam meam et érue me; * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes et recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 95.

Cantate Domino cánticum novum; * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus:

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam et honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit órbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, et exsultet terra; commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. 7. ç. Tóllite hóstias, et adoráte Dóminum; étenim correxit orbem terræ. *Ps.* 95.

Capitulum. Ephes. 5.

Estote imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi; et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino, * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam.
℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, *

Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Psalmus 46.

OMNES gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, et voce psalmi,

In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est; * et honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus, * et Sámuel in-

ter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. 6. F. Elégit nobis hæreditátem suam quam dilexit Dóminus. *Ps.* 46.

Capitulum. Rom. 8.

Spiritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes; hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum : * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodo miserétur pater filiórum, ℟. Misertus est Dóminus timéntibus se. *Ps.* 102.

AD NONAM.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes, * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * et firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabuntur.

Ideo ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, *et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic; *et dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus? * et, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei, * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis; * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem! * súbito defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt; * et ego ad níhilum redactus sum, et nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te, * et ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TENUISTI (Dómine) manum déxteram meam, et in voluntáte tua deduxisti me; * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum; * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se a te, períbunt; * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. 7. ç. In voluntáte tua deduxisti me, Dómine, et cum glória suscepisti me. *Ps.* 72.

Capitulum. II. Thess. I.

DIGNETUR vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória Patri. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, et glória mea : ℟. Deus auxílii mei; et spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

AD VESPERAS.

Psalmus 114.

Dilexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni, * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in séculum.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Psalmus 125.

In convertendo Dóminus

captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: *Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exsultatióne, * portantes manípulos suos.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis illic sédimus, * et flévimus cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non memínero tui;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. 6. F. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ. *Ps.* 136.

Capitulum. I. Petr. 1.

Nunc non videntes, créditis: credentes autem, exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum.

Hymnus. C.

Jactamur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illuc et ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.

Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.

Quin vile corpus Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.

Felix labor quem récreas
Tam spléndida rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gáudium?
Sit laus Patri, laus Fílio;
Utrumque qui nectis, Deus,
Utríque compar, sit tibi
Laus sempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi tota die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* I.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei,Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: *in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur et erubescant valde velóciter.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis:

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsurge, Dómine, in ira tua, * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * et propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos:

* júdica me, Dómine, secundum justítiam meam, et secundum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum; * et díriges justum, scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

Deus judex justus, fortis et pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, et parávit illum :

Et in eo parávit vasa mortis; * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam; concépit dolórem, * et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum; * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundum justítiam ejus, * et psállam nómini Dómini altíssimi.

Ant. 2. D. Justum adjutórium meum a Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum pacis et dilectiónis, * Veníte, adorémus. *II. Cor.* 13.

Hymnus. C.

Jubes : et, in præceps aquis
Repente confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti filiis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguisque lædunt próximum
A te repelles : hoc genus
Cœlestis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudum labórans sústinet,
Ardetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Æterna laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.

Amen.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in

corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversus próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum;

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exsultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

Ant. 7. d. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da, * et justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum, * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * et inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent; * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem a potente, * et páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi, * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum; * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum; * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 100.

Misericordiam et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem a me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. 5. a. Non proponébam ante óculos meos rem injustam: detrahentem secréto próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

PRO III NOCTURNO.

Psalmus 106.

Confitemini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * a solis ortu et occásu, ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, et sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularentur; * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * et ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris et umbra mortis, * vinctos in mendicitáte et ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularentur; * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos; * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium

laudis, * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profundo.

Dixit: et stetit spíritus procellæ; * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius; * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dominum, cum tribularentur; * et de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * et éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis;

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas; * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, et multiplicáti sunt nimis; * et jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contemptio super príncipes; * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabuntur; * et omnis iníquitas opilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. 6. F. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, et lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis: ℟. Misericors, et miserátor, et justus. *Ps.* 111.

AD LAUDES.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo:

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec

jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; et elevámini, portæ æternales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * et plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus,* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * et justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsultet terra,* lætentur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, et lætáta est Sion: * et exsultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

In Feriis,

Canticum Ezechiæ. Is. 38.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultra, et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texente, vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, * corrípies me, et vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruisti ánimam meam, ut non períret.

Projecisti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Psalmus 150.

Laudate Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano

et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. 1. *D.* Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum secundum multitúdinem magnitúdinis ejus. *Ps.* 150.

Capitulum. I. Joan. 2.

Mandatum novum scribo vobis, quod verum est et in Christo, et in vobis; quia ténebræ transiérunt, et verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, et fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, et scándalum in eo non est.

Hymnus. C.

Te príncipem summo, Deus,
Jubes amóre díligi:
Tibi secundum prótinus
Jubes amári próximum.
Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice,
Qua corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens sumus.
Illam fides et véritas
Amábili stipant choro:
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.
Tu, pacis auctor, mútuos
Astringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
Æterna laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Qui moris uníus sacra
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam mane dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Diléctio malum non operátur; plenitúdo ergo legis est diléctio. *Rom.* 13.

Oratio. Sacr. Leon.

Deus, qui sacra legis ómnia constitúta in tua et próximi dilectióne posuisti; da nobis horum propítius efficiéntiam mandatórum; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Psalmus 34.

Judica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, * et exsurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, et conclúde adversus eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur et revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsum, * et confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * et ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum, * et ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei

sui, * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; et cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino, * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

Surgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et adversum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníque, * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebantur; * et in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Altera divisio Psalmi 34.

Exsurge, et intende judício meo, * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundum justítiam tuam, Dómine Deus meus; * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne et reveréntia, * qui magna loquuntur super me.

Exsultent et lætentur qui volunt justítiam meam; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur

justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. 2. D. Cum mihi molesti essent, quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam.

AD TERTIAM.

Psalmus 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * et in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis, * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas * et circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * et enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est; * et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion * species decóris ejus.

Deus manifeste véniet; * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * et in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursum, et terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar; Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * jumenta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altissimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis; * éruam te, et honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu vero odisti disciplínam, * et projecisti sermónes meos retrorsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebáris, et adversus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, et tácui.

Existimasti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * et illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non sedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Ps.* 25.

Capitulum. Eccli. 35.

Sacrificium salutáre est atténdere mandátis, et discédere ab omni iniquitáte: et propitiatiónem litáre sacrifícii super injustítias, et deprecátio pro peccátis, recédere ab injustítia.

℟. *br.* Quis ascendet in montem Dómini, * Stabit in loco sancto ejus? Quis ascendet? ℣. Innocens mánibus * et mundo corde, * Stabit in loco sancto ejus. Glória Patri. Quis ascendet. *Ps.* 23.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD SEXTAM.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem; * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo; * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, et derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor; * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres; * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum; * et hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, et in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres perîbunt.

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficientes, quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet; * justus autem miserétur, et tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui; * et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat; * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum; * et inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur; * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * et inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ip-

síus; * et non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspecta Dóminum, et custódi viam ejus; et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat; * et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul; * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino; * et protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos; * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. 4. c. Justus tota die miserétur, et cómmodat; et semen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. I. Joan. 3.

QUI habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miserétur et cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur, * Qui miserétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Dispersit, dedit paupéribus: ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* III.

AD NONAM.

Psalmus 108.

DEUS, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, et os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et posuérunt adversum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

CONSTITUE (Dómine) super eum peccatórem; * et diábolus stet a dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, et mendícent, * et ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * et dispéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, et compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, et véniet ei; * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum; * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * et sicut zona qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquuntur mala adversus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum , * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum; * et excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio, * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * et operiantur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ádstitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. 7. b. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ego autem orábam.

Capitulum. Rom. 12.

Nolite esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus.

Audiam. ℣. Loquétur pacem * in plebem suam * Dóminus Deus. Glória Patri. Audiam quid loquátur. *Ps.* 84.

℣. Cum his qui odérunt pacem ℟. Eram pacíficus. *Ps.* 119.

AD VESPERAS.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar; * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus; * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion;

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in séculum.

Psalmus 140.

Domine, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Domine, custódiam ori meo, * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis,

Cum homínibus operánti-

bus iniquitátem; * et non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc et orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secus infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi; * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio,

In deficiendo ex me spíritum meum; * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, *abscondérunt laquéum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam; * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me exspectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. 6. F. Me exspectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine. *Ps.* 141.

Capitulum. I. Cor. 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; sive gloriátur unum membrum, congaudent omnia membra: vos autem estis corpus Christi, et membra de membro.

Hymnus. C.

O quam juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!

Quam dulce laudes dícere
Una tibi cunctos domo,
Precumque ceu facta manu,
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quisque díligat domum;
Hanc pace concors récreet:
Væ dira qui spargit malus
Dissensiónum sémina.

Sed damna cedunt in lucrum,

Te, Christe, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Prosuntque, dum nocent, mali.

Vox blanda sævit trístius,
Dum pectus incautum subit,
Lapsuque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútua
Prosímus alter alteri,
Regnémus et polo simul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant mansuéti, et lætentur. *Ps.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Respexit Deus humilitátem ancillæ suæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequo avertis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 31.

Beati quorum remissæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversum me injustítiam meam Dómino; * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, et ínstruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas

eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi; * et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris; * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: * cíto antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Et propítius esto peccátis nostris * propter nomen tuum;

Ne forte dicant in géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum;

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. 7. ç. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum spem pópuli sui, * Veníte, adorémus. *Joel*, 4.

Hymnus. C.

Miramur, o Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.
Ut sol diéi, cándida

Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur et reddunt diem:
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem féllere.

Turbáta quid mens flúctuet?
Cura paterna nos regis:
Æterna si cordi salus,
Æterna nos salus manet.

Supréma laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas et angóres sinu.
Amen.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 9.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime,

In convertendo inimícum meum retrorsum: * infirmabuntur, et períbunt a facie tua.

Quóniam fecisti judícium meum et causam meam; * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, et in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * et Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est; * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

Miserere mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem

oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

Ut quid, Dómine, recessisti longe? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in désidériis ánimæ suæ, * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor; * secundum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus; * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exsurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. 3. *à.* Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 77.

Attendite, pópule meus,

legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea; * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera.

Fílii qui nascentur, et exsurgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur óperum Dei, * et mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans:

Generátio quæ non direxit cor suum, * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos, * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * et deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrentes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum mandu-

cávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRANSTULIT (Dóminus) Austrum de cœlo: * et induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis; et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et electos Israel impedívit.

In omnibus his peccavérunt adhuc, * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * et revertebantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * et Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum, * et non disperdet eos.

Ant. 8. G. Fílii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

PRO III NOCTURNO.

Ex Psalmo 77. Et

ABUNDAVIT (Dóminus) ut avérteret iram suam, * et non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, et tentavérunt Deum, * et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos; * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem,

et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepercit a morte animábus eórum, * et jumenta eórum in morte conclúsit;

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et

ABSTULIT (Dóminus) sicut oves pópulum suum, * et perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuérunt; * et inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes; * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis,

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excelsum; * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum; * quemádmodum patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit; * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * et víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et

EXCITATUS est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus a vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * et tribum Ephraim non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum * in terra quam fundávit in sécula:

Et elégit David servum suum, * et sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, et Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. 7. *d.* Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, et deduxit eos in spe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israel. *Ps.* 120.

AD LAUDES.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem : * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agebant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis; secundum multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te : * in æternum exsultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronasti nos.

Psalmus 35.

Dixit injustus, ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolóse egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ádstitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines et jumenta salvábis, Dómine; * quemádmodum multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte

domus tuæ; * et torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion; * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos, a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitasti terram, et inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * et campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * et exsultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

In Feriis,

Canticum. Isaiæ 12.

Confitebor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * conversus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fontibus Salvatóris; * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in universa terra.

Exsulta et lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Psalmus 146.

Laudate Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decoraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit;

Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórum;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus;* et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum;

Qui dat jumentis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. 6. *C.* Beneplácitum est Dómino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146.

Capitulum. Is. 26.

In sémita judiciórum tuorum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Hymnus. C.

Promittis, et servas datam
Immóbilis fidem, Deus:
Hanc mane primo sédula
Repóscimus fidem prece.
Promittit atque décipit
Incertus et fallax homo:
Sic quassa, si incumbas super,
Arundo transfíget manum.
Beátus ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu:
Hac arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.
Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore
Æterna jam prensat bona.
Jam mente præsúmens polum,
Secúra sublími throno
Assistit, et cœléstium
Prælíbat undas flúminum.
Fons o perennis grátiæ,
Colenda semper Trínitas,
Te spem salútis únicam

Da mente tota quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam ; ℟. Quia in te sperávi. *Ps.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum se nobis, ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, serviámus illi. *Luc.* 1.

Oratio. Sacr. Leon.

Da nobis, Dómine, quæsumus, in te tota mente confídere; quóniam sicut superbis in sua virtúte præsuméntibus semper obsistis; ita non déseris in tua misericórdia gloriantes; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemisti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácue; *ego autem in Dómino sperávi.

Exsultábo, et lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci; * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

Miserere mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde; * et timor notis meis.

Qui vidébant me, * foras fugérunt a me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus a corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversum me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super

servum tuum : * salvum me fac in misericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te, * erubescant ímpii, et deducántur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversus justum iniquitátem, in supérbia, et in abusióne.

Altera divisio Psalmi 30.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus,* quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. 8. c. Ego in Dómino sperávi: exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

AD TERTIAM.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exsultatiónis et confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea, * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus

misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei, et quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea: * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. 4. A. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultus mei, et Deus meus. *Ps.* 42.

Capitulum. Rom. 15.

QUÆCUMQUE scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo mihi spem dedisti. Glória Patri. Memor esto.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum; ℟. Quia sperávi in sermónibus tuis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex; * et super salutáre tuum exsultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te; * et tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, et in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et ma-

gnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus èt psallémus virtútes tuas.

Psalmus 102.

BENEDIC, ánima mea, Dómino, * et omnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui sanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus;

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MISERATOR et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in æternum comminábitur.

Non secundum peccáta nostra fecit nobis, * neque secundum iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente, * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo,.sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet, * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini

ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum:
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testamentum ejus,
Et mémores sunt mandatórum ipsíus,* ad faciendum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.
Ant. 2. D. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

Capitulum. I. Joan. 2.

Nunc fílii Dei sumus, et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cum apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est.
℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣ Et non respexit in vanitátes * et insánias falsas: * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.
℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.
Usquequo judicátis iniquitátem, * et fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno et pupillo: * húmilem et páuperem justificáte.
Erípite páuperem, * et egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excelsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini, * et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge, Deus, júdica terram, * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.
Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabuntur?
Effabuntur et loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?
Pópulum tuum, Dómine,

humiliavérunt, * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt, * et pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipientes in pópulo; * et stulti, aliquando sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

Beatus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei a diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam, * et hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justítia convertátur in judícium, * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulo minus habitasset in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; et in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. 8. d. Factus est mihi Dóminus in refúgium, et Deus meus in adjutórium spei meæ. *Ps.* 93.

Capitulum. Hebr. 10.

Nolite amíttere confidéntiam vestram, quæ mágnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quam confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, *, Quam. Glória. Bonum est confídere. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ; * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio superbis.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, et usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum déderit dilectis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendente * in vocem deprecatiónis meæ

Si iniquitátes observáveris Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio;

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 130.

Domine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino; * ex hoc nunc, et usque in séculum.

Ant. 4. a. Speret Israel in Dómino. *Ps.* 130.

Capitulum. Rom. 15.

Deus spei rêpleat vos omni gáudio et pace in credendo; ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus sancti.

Hymnus. C.

Horres superbos, nec tuam
Das álteri laudem, Deus:
Humána nil isthinc sibi
Decerpat arrogántia.

Ingráta quippe mens tuæ
Fluenta sistit grátiæ;
Tristique marcescit statim,
Ceu gramen exustum, siti.

Ut servus in manus heri
Intenta figit lúmina;
Sic ora sacris móntibus
Non dimovémus ánxii.

Desiderátam si dare
Opem moráris; spes tamen,
Tenácis instar ánchoræ,
Immóta fundat péctora.

Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hæreditátis óbsidem.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem ℟. Speret Israel in Dómino. *Ps.* 129.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 10.

In Dómino confído: * quómodo dícitis ánimæ meæ: Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominá-

biles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intelligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt; * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hærédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiescet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. 4. E. Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Auctórem fídei et consummatórem Jesum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 12.

Hymnus. C.

Iisdem creáti fluctibus
Pisces natant, volant aves:
Utrumque mortáli genus
Parátur esca córpori.
Menti sed ætérnæ cibus
Debétur alter: hæc Dei
Sermóne vivit; hanc fovet
Cœlestis et nutrit fides.
Quæsíta Christi sánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.
Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.
Sancti leónum, per fidem,
Mulsére rugítus; truces
Fregére regnantum minas;
Risére stridentes rogos.
Hac luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
Sit summa Patri glória;
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundum cor tuum, * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo, * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt; * nos autem surréximus, et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * et exaudi nos in die qua invocavérimus te.

Psalmus 32.

Exsultate, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt ; * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quóniam ipse dixit, et facta sunt ; * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium ; * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus :*pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram ;

Qui finxit sigillátim corda eórum ; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem ; * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem ; * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus ;

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor et protector noster est :

Quia in eo lætábitur cor nostrum,* et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. 3. b. Rectum est verbum Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *Ps.* 32.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 67.

Exsurgat Deus, et dissipentur inimíci ejus ; * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei, * et delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi ; * exsultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur a fácie ejus, * patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo ; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in for-

titúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cum egrederéris in conspectu pópuli tui, * cum pertransíres in deserto,

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínaï, a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * et infirmáta est, tu vero perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea; * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilecti dilecti; * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros; pennæ columbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem; * accepisti dona in homínibus:

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psàlmi 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vac-

cis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt : * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israël magnificéntia ejus, * et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. 4. A. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israel ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

PRO III NOCTURNO.

Psalmus 88.

MISERICORDIAS Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixisti: In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis; * jurávi David servo meo:

Usque in æternum præparábo semen tuum; * et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra: * orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundasti;

Aquilónem et mare tu creasti: * Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.

Justítia et judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEATUS pópulus qui scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt.

Et in nómine tuo exsultábunt tota die, * et in justítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * et in beneplácitu

to tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti: * Pósui adjutórium in potente, et exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus, * et odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, et susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * et testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testamentum meum; * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEMEL jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * et thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulisti et despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui, * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus, * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, et non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. 8. G. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die, et in justítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obscurabuntur a te, Dómine; ℟. Et nox sicut dies illuminábitur. *Ps.* 138.

AD LAUDES.

Psalmus 80.

Exsultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * et Israel non intendit mihi.

Et dimísi eos secundum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israel si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * et erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 107.

Paratum cor meum, Deus,

parátum cor meum : * cantábo et psallam in glória mea.

Exsurge, glória mea ; exsurge, psaltérium et cíthara : * exsurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * et psallam tibi in natiónibus ;

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * et super omnem terram glória tua ;

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Divisio Psalmi 107.

Deus locútus est in sancto suo : * exsultábo, et dívidam Síchimam, et convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manasses ; * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi Alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui répulisti nos ? * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

In Feriis,

Canticum Annæ. I. Reg. 2.

Exsultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus ; neque enim est álius extra te : * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, gloriantes : * recédant vétera de ore vestro ;

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est ; * et infirmi accincti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt ; * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos ; * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, et vivíficat ; * dedúcit ad ínferos, et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat ; * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in

fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * et super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu christi sui.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, et judícia sua Israel: non fecit táliter omni natióni. *Ps.* 147.

Capitulum. I. Petr. 2.

VOS genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

Hymnus. C.

DIGNAS quis, o Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis et monstras viam?
Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda sursum dírigit.
Te destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat:
Secréta puri blándius
Tibi litabunt pectoris.
Vox inde cordi cónsona
Vectigal exsolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.
O, qui superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus;
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.
Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu. *II. Cor.* 4.

Oratio. Sacr. Leon.

Auge fidem tuam, Dómine, quæsumus, miserátus in nobis, quia pietátis tuæ subsídia non negábis, quibus in te credendi contúleris firmitátem; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exsultent gentes, quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * et métuant eum omnes fines terræ.

Psalmus 89.

Domine, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatiónem.

Priusquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis; * a século et usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * et dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, et custódia in nocte:

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et arescat;

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultus tui;

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, et in ira tua defécimus: * anni nostri sicut aránea meditabuntur.

Dies annórum nostrórum in ipsis septuaginta anni: * si autem in potentátibus octoginta anni,

Et ámplius eórum * labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * et corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane mise-

ricórdia tua; * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua; * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: et ópera mánuum nostrárum dírige super nos; * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. 3. *a.* Illúminet Dóminus vultum suum super nos; ut cognoscámus in terra viam tuam, Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant adversum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus;

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum: Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus;

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * et réspice in fáciem christi tui;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus; * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. 4. E. Credo vidére bona Dómini in terra viventium. *Ps.* 26.

Capitulum. Hebr. 11.

Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℞. *br.* Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te! Quam magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te, * Quam abscondisti. Glória Patri. Quam magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; ℞. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eós qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subse-

quétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum; et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini; * et fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit; et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus; * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VENITE, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo; * et lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Capitulum. Jac. 2.

SICUT corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

℟. *br.* Gressus meos dírige,

Dómine, * Secundum elóquium tuum. Gressus. ℣. Ut custódiam * mandáta tua, * Secundum. Glória Patri. Gressus meos.

℣. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manasse.

Excita poténtiam tuam; * et veni, ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

(Domine) víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, et plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus; * et vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de silva, * et singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, et suffossa: * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus a te, * vivificábis nos, et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, et ostende fáciem tuam; * et salvi érimus.

Psalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dó-

mine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. I. a. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis. *Ps.* 92.

Capitulum. Rom. 4.

Credenti in eum qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam, secundum propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam. ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD VESPERAS.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum ; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus ; * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea ; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua et veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dóminus, et humília réspicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum

meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus rex; * et benedícam nómini tuo in séculum, et in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * et laudábo nomen tuum in séculum, et in séculum séculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítia tua exsultábunt.

Divisio Psalmi 144.

Miserator et miséricors Dóminus; * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus universis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne.

Altera divisio Psalmi 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntatem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * et omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, et in séculum séculi.

Ant. 8. c. Prope est Dómi-

nus ómnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps.* 144.

Capitulum. Rom. 10.

Corde créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci; nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

Hymnus. C.

O fortis, o clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Nostris potenter ínsere
Germen salútis córdibus.
Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta scuto, flámmea
Retundet hostis spícula.
Hinc fúndimus preces tibi
Sacri sub umbra nóminis,
Quo nítitur spes ómnium
Uno salútis pígnore.
Placátus illo nómine
Labántibus feres opem,
Dabisque, sanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Infúsa per quem córdibus
Relúcet imis véritas.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Tota die salutáre tuum. *Ps.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens est Dóminus, et sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * et custódies nos a generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundum altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor adversum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis; * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, et in meditatióne mea exardescet ignis : * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, et númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos; * et substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat, * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove a me plagas tuas : * a fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, et tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priusquam ábeam; * et ámplius non ero.

Ant. I. f. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum. *Ps.* II.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum adjutórem et Redemptórem nostrum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 18.

Hymnus. C.

Jam sánctius moves opus,
Tecum, Deus, delíberans:
Mundo recenti príncipem,
Tibique præcónem paras.

Homo creátur: hunc sacro
Cœlestis oris hálitu
Succendis, et vivam tui
Spiráre das imáginem.

Ergo per omnes æquoris,
Tellúris omnes et sinus
Regnábit: at memor sui
Deo minórem se gerat.

Suì sed ímmemor, cito
Jugum rebellis éxcutit;
Deo superbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

Hinc quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Christe! ni feras opem,
Spes tota sontes déserat.

Qui nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Cujus móvemur hálitu,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus destruet te in finem : * evellet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt; * et dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti; * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : * intende mihi, et exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me, * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * et volábo, et requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum qui salvum me fecit a pusillanimitáte spíritus, * et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de pláteis ejus * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis, * dux meus et notus meus;

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, *

et descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * et Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

Vespere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo, * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus; * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, * dedúces eos in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos, * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant 7. b. Contristátus sum in exercitatióne mea, et conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus, * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * et de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, et direxi.

Exsurge in occursum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iníquitátem.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, et gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos; * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

Deus ostendet mihi super inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * et depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * et comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabuntur in consummatióne; * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob,* et fínium terræ.

Convertentur ad vésperam; * et famem patientur ut canes, et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergentur ad manducandum; * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * et exsultábo mane misericórdiam tuam;

Quia factus es susceptor meus et refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a facie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula: * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. 2. D. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

PRO III NOCTURNO.

Psalmus 68.

Salvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * et tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injuste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * et delicta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui

exspectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domus tuæ comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Adversum me loquebantur qui sedébant in porta; * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácíti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

Exaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * et dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * et non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * et cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * et ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. 4. a. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

℣. Die ac nocte graváta est super me manus tua: ℟. Conversus sum in ærumna mea, dum confígitur spina. *Ps.* 31.

AD LAUDES.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * et in veritáte tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi; * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * et super inimícos meos despexit óculus meus.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis, et iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, et comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur et defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Divisio Psalmi 70.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me a juventúte mea; * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam et sénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, et malas? * et conversus, vivificasti me, et de abyssis terræ íterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam; * et conversus, consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam, * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

In Feriis,

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum facies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * et egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, et mensus est terram: * adspexit, et dissolvit gentes;

et contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * et quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exsultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit; * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus; * et non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Psalmus 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quamdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium in-

júriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum et víduam suscípiet; * et vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

Ant. 4. D. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus. *Ps.* 145.

Capitulum. Is. 33.

Dómine, miserére nostri; te enim exspectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

Hymnus. C.

Ultricibus nos úndique
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium?

Mundus facessat: nil opis
Favóre præstat fútili:
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime;
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

Quid ergo cessas? íngruunt
Intus forisque prælia;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redempta sánguine?

Audis precantes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit:
O Christe, tetros mors tua
Mortis pavóres díscutit.

Sit Trinitáti glória,
Quæ sic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rursum recordétur suæ.
Amen.

℣. Exsultábo mane misericórdiam tuam; ℟. Quia factus es susceptor meus in die tribulatiónis. *Ps.* 58.

Ad Benedictus *Ant.* 8. G. Per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14.

Oratio. Sacr. Mozarab.

Da nobis, Christe Deus, ut sanctæ crucis tuæ veríssimi amatóres effecti, abnegantes nosmetipsos, tollámus crucem nostram et sequámur te; ut passiónibus tuis in hac vita communicantes, ad æternam vitam mereámur perveníre: Qui vivis.

AD PRIMAM.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantasti eos: * afflixisti pópulos, et expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * et gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * et odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

In Deo laudábimur tota die; * et in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos; * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimícos nostros; * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * et in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est; * et confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis et obloquentis, * a fácie inimíci et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * et iníque non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum, * et declinasti sémitas nostras a via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsurge, quare obdormis, Dómine? * exsurge, et ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsurge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

Ant. 3. c. Exsurge, quare obdormis, Dómine? exsurge, et ne repellas in finem.

AD TERTIAM

Psalmus 39.

Exspectans exspectávi Dóminum, * et intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * et eduxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos,* et direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt; * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus * et non respexit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

Annuntiavi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsum, et revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsultent et lætentur super te omnes quærentes te; * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protector

meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundum similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, et obturantis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * et venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit auferentur : * supercécidit ignis et non vidérunt solem.

Priusquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindictam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Ant. 2. D. Circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

Capitulum. II. Cor. 1.

Supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tæderet nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos ; qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit ; in quem sperámus quóniam et adhuc erípiet.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi me. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me ; * De manu. Glória. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Psalmus 101.

Domine, exaudi oratiónem meam ; * et clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam a me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, et áruit cor meum ; * quia

oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei; * et qui laudábant me, adversum me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ et indignatiónis tuæ; *quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

Tu exsurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * et terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * et vidébitur in glória sua.

Despexit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram adspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * et laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, et reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

Initio tu, Dómine, terram fundasti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent; * et sicut opertórium mutábis eos, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * et semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. 5. a. Potum meum cum fletu miscébam, a fácie iræ et indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. Hebr. 12.

Vobis, tanquam fíliis, lóqui-

tur (Deus) dicens: Fili mi, noli neglígere disciplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo arguéris: quem enim díligit Dóminus, castígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In disciplína perseveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conspectu meo semper: * In flagella. Glória. Ego.

℣. Dómine, ante te omne desidérium meum; ℟. Et gémitus meus a te non est abscónditus. *Ps.* 37.

AD NONAM.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies; * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberasti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo; * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

(Deus meus) ne discésseris a me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis; * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam, * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * universum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel, * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam a me; * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabuntur; et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dóminum * universi fínes terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. 6. F. Deus meus, quare me dereliquisti? longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Capitulum. Thren. 5.

Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, et convertémur: ínnova dies nostros, sicut a princípio.

℟. *br.* Usquequo, Dómine, * Oblivisceris me in finem? Usquequo. ℣. Usquequo exaltábitur * inimícus meus super me? * Oblivisceris. Glória Patri. Usquequo, Dómine. *Ps.* 12.

℟. Exsurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne obliviscáris páuperum. *Ps.* 9.

AD VESPERAS.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur et convertantur retrorsum * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * et sinum suum, qui maníputos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 138.

Dómine, probasti me, et cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur a te; et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Divisio Psalmi 138.

Confitebor tibi (Dómine), quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, et ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto; * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabuntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognosce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * et deduc me in via ætérna.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos; * abscondérunt supérbi láqueum mihi,

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Divisio Psalmi 139.

Domine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me. *Ps.* 139.

Capitulum. Hebr. 12.

Deponentes omne pondus et circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen; adspicientes in auctórem fídei et consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contempta.

Hymnus. C.

Lugéte, pacis Angeli:
Mortális en ultro Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentum sústinet.
Amóris o miráculum!
O cordis humáni stupor!
Insons Deus neci datur;
Pigébit et sontes pati!
Nos sempitérnis crux tua,
O Christe, flammis éruit:
Hic ure vindex, hic seca,
Parcas in æternum modo.
Caro reclámat; sed Patris
Urget voluntas: nos tua
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.
Livóre sanátos tuo,
Tuoque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas

Paráre nos tibi crucem.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, tota die: ℟. Expandi ad te manus meas. *Ps.* 87.

Ad Magníficat, *Ant.* I. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo: dispersit supérbos mente cordis sui. *Luc.* I.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infíxæ sunt mihi, * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corruptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea; * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

Amíci mei, et próximi mei * adversum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt; * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * et, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; *et dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; *et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me; * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris a me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die, * quóniam multi bellantes adversum me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut et in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsum * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. 2. D. Dómine Deus meus, ne discésseris a me. *Ps.* 37.

SABBATO.

In Sabbatis, officium fit de B. M. V. in Sabbato, nisi occurrat Festum Semiduplex aut supra.

Invit. Hymn. Ant. Capit. ℞℞ *et* ℣℣. *inserviunt pro solo Sabbato Quatuor Temporum.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum, qui reddit justis mercédem labórum suórum, * Veníte, adorémus. *Sap.* 10.

Hymnus. C.

Tandem peractis, o Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbique plaudis cóndito.

At dum perenni séptimam
Lucem quiéti cónsecras,
En te reposcit dénuo
Alter creatórem labor.

Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;

Peccátor unus díssonat.
Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.
Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majestas prece.
Æterna laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutuque servat cóndita.
Amen.

PRO I NOCTURNO.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idipsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me; * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a século, et usque in séculum: * fiat, fiat.

Psalmus 48.

Audite hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, et fílii hóminum, * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * et in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédi-

met homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cum víderit sapientes morientes.

Simul insípiens et stultus períbunt, * et relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno ; * et auxílium eórum veterascet in inferno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo, * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam, cum interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * et usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus; et confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

PRO II NOCTURNO.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * susceptor meus, non movébor ámplius.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquam paríeti inclináto, et macériæ depulsæ?

Verumtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in æternum.

Verumtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi ; quia potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia ; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a conventu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum ; * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei ; * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo ; * et laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus, * confitébimur, et invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua.

Cum accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere ; * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversus Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque a desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humíliat, et hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * et inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * et exaltabuntur córnua justi.

Ant. 5. F. Tibi, Deus, confitébimur, et invocábimus no-

men tuum: narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74.

PRO III NOCTURNO.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus,* et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus æternis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum; * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judícium: * terra trémuit, et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili, et ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 82.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * et cogitavérunt adversus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente; * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversum te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ,

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec; * Alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ; * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEUS meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * et sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia; * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant et conturbentur in séculum séculi, * et confundantur, et péreant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *Ps.* 75.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

Psalmus 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti; et non est inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Divisio Psalmi 16.

Inimici mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsurge, Dómine, prævéni eum, et supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, mi-

serére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium concultantes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam; * et éripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagittæ; * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo et psalmum dicam.

Exsurge, glória mea; exsurge, psaltérium et cíthara: * exsurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * et super omnem terram glória tua.

Canticum. Judith 16.

Dicitur in Officio B. M. V. in Sabbato et in Sabbato Quatuor Temporum.

INCIPITE Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminì illi psalmum novum: * exaltáte, et invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ:

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * et equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * et júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * et vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, et trádidit eum in manus féminæ, * et cónfodit eum.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. 2. D. Laudáte Dómi-

num, omnes pópuli; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus. *Ps.* 116.

Capitulum. Colóss. 1.

Non cessámus pro vobis orantes, et postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia et intellectu spiritáli; ut ambulétis digne Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, et crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundum poténtiam claritátis ejus.

Hymnus. C.

Rerum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.
Tu, nempe sanctus et potens,
Placére das solus tibi:
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.
Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!
Te mens, o alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tua redemptis grátia
Ætema redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, et ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

AD PRIMAM.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ, * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * et vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámplius; * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt et confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * et

justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amícum et próximum, * et notos meos a miséria.

Psalmus 142.

Dómine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * et anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam a me; * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

Eripe me de inimícis meis, Dómine: ad te confúgi: * doce me fácere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * et in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. 7. *d.* Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Ps.* 142.

AD TERTIAM.

Psalmus 28.

Afferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam et

honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * et confringet Dóminus cedros Líbani;

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani; * et dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertum; * et commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, et revelábit condensa; * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * et sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua intende, * prospere procéde,

Et regna propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem;* proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestimentis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam; * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus: * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia et exsul-

tatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebuntur tibi in æternum, * et in séculum séculi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum; * et fílii Sion exsultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei;

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabuntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * et gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. 4. a. Afferte Dómino glóriam et honórem. *Ps.* 28.

Capitulum. Coloss. 3.

OMNE quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi; grátias agentes Deo et Patri per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni tempore. Glória Patri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea: ℟. Psallam Deo meo, quámdiu fúero. *Ps.* 145.

AD SEXTAM.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, et distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce Alienígenæ et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea; * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. I. *g.* Adjútor noster Deus; proptérea non timébimus. *Ps.* 45.

Capitulum. II. Petr. 1.

Satagite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus semper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Ps.* 104.

℣. Accédite ad eum, et illuminámini; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Psalmus 59.

Deus, repulisti nos, et destruxisti nos: * irátus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura: * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant a fácie arcus;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac déxtera tua, et exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convallem Tabernaculórum metíbor;

Meus est Gálaad, et meus est Manasses; * et Ephraim fortitúdo cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi Alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * et non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo co-

gnátio eórum simul :* Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta; * et nos non cognoscet ámplius.

Divisio Psalmi 73.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem et ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. 8. c. Pauper et inops laudábunt nomen tuum, Dómine. *Ps.* 73.

Capitulum. Philip. 4.

Quæcumque sunt vera, quæcumque pudíca, quæcumque justa, quæcumque sancta, quæcumque amabília, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandasti justítiam * Testimónia tua. Mandasti. ℣. Et veritátem tuam * nimis, * Testimónia tua. Glória Patri. Mandasti.

℣. Feci judícium et justítiam: ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Vesperæ Sabbati nonnisi Vesperis alterutris Duplicis-majoris et supra cedunt.

Psalmus 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum

quia manducábis, * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Psalmus 131.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * et sancti tui exsultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. 1. a. Surge, Dómine, in réquiem tuam; et sancti tui exsultent.

Divisio Psalmi 131.

Juravit Dóminus David veritátem; et non frustrábitur eum : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. 7. c. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Psalmus 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum, * susceptor meus, et liberátor meus.

Protector meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descende : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, et líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienôrum,

Quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. 2. D. Deus meus, misericórdia mea, et susceptor meus.

Divisio Psalmi 143.

DEUS, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. 6. F. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Capitulum. Tit. 2.

SALVATOR noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

Hymnus. C.

SUPREME motor córdium,
Tu sanctitátis frúgibus
Justos ab orbe póndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hic spes, fides et cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præsentis ævi post diem
Manébit una cáritas.

O cáritas! o véritas!
O lux perennis! en erit,

Post tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur sábbato.
Hic mille per discrímina
Semen gementes spárgimus :
Illic ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.
Tu trine, tu potens Deus,
Largíre fructus quos petis :
Mox dona, justus árbiter,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Anima mea exsultábit in Dómino, et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Oratio Dominicæ sequentis.

AD COMPLETORIUM.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam; * et exsultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua; * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * et ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion; * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exaudi me; * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis; * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * et intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine; * et non est secundum ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient et adorábunt coram te, Dómine, * et glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in æternum.

Quia misericórdia tua magna est super me, * et eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * et non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Ant. 8. G. Miserére mei, Dómine; quóniam ad te clamávi tota die. *Ps.* 85.

ORDINARIUM BREVIARII.

Ante Orationem, præpara animam tuam; et noli esse quasi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

D. D. Episcopus concessit quadraginta dies de Indulgentiis sequentem Orationem (ad devotionem) recitantibus, ante Officium aut ante quamlibet Horam Officii, si a præcedenti separetur.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum; munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitatiónibus; intellectum illúmina, affectum inflamma; ut digne, attente, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspectum divínæ majestátis tuæ : Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dómine Jesu, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo Patri persolvisti, has tibi Horas persolvo.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dicitur secreto.

Pater noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo et in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatórem cœli et terræ : et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui conceptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepultus; descendit ad ínferos; tértia die resurrexit a mórtuis; ascendit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum com-

munionem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde alta voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis:

℣. Dómine ✝, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

Tum signando se a fronte ad pectus, et a sinistro humero ad dextrum:

℣. Deus ✝, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Dicitur Invitatorium, quod requirendum est vel in Psalterio, vel in Communi, vel in aliis propriis locis juxta Officium diei; et sic de omnibus partibus Officii infra designandis, quæ in præsenti Ordinario non repeniuntur.

Invitatorium semper dicitur integrum ante Psalmum Veníte, *et post* Glória Patri *cum* Sicut erat. *Post quemlibet alium versum, repetitur integrum in Solemnibus-majoribus et in Annualibus; in cæteris autem Officiis, repetitur tantum a Reclamatione quæ designatur per Asteriscum* *.

Psalmus 94.

Venite, exsultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundum diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sécula seculórum. Amen.

Sequitur Hymnus desumptus unde Invitatorium. Dicuntur novem Psalmi prout distribuuntur in Psalterio pro singulis Hebdomadæ diebus, nisi aliter notetur.

In Officiis trium Lectionum, post singulos tres Psalmos, dicitur una Antiphona. In Officiis novem Lectionum, dicitur Ant. post quemlibet Psalmum.

Post ultimam Ant. cujusque

Nocturni, dicitur Versiculus; postea incipitur submissiori voce: Pater noster.

Continuatur secreto, et sic terminatur alta voce:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

Sic dicitur Pater noster, *quotiescumque intra aliquam Horam recitatur.*

In singulis Nocturnis tres dicuntur Lectiones cum ℟ ℟ ℟ *post ipsas positis.*

In hac parte Breviarii, extra Dominicas, omnes Lectiones de Scriptura reperiuntur in Proprio Feriarum et Festorum.

Lector ante quamlibet Lectionem, petit Benedictionem, dicens: Jube, Domne, benedícere; *quod omittit qui solus recitat. In fine cujusque Lectionis dicitur:* Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Quæ quidem omnia servanda sunt, quotiescumque non aliter notatur.

Sic autem habentur

BENEDICTIONES.

IN OFFICIIS III LECTIONUM.

IN FERIIS.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. ℟. Amen. *Ephes.* 1. *Sic respondetur post omnes Benedictiones.*

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. *I. Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

In Feriis Quatuor Temporum, quando fit de Feria, tertia Benedictio est:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. *II. Cor.* 4.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS.

1. Deus a quo missus est Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

2. Fílius Altíssimi, quem Virgo concépit et péperit, det nobis fílios Dei fíeri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

3. Spíritus sanctus, qui supervénit in Maríam, hábitet in nobis. *Luc.* 1.

IN FESTIS SANCTORUM.

1. Dóminus dóceat nos viam bonam, sciéntiam Sanctórum. *II. Par.* 6. *Sap.* 10.

2. Aperiantur óculi nostri, ut convertámur a ténebris ad lucem, et accipiámus sortem inter Sanctos. *Act.* 26.

3. Digni habeámur regno Dei, cum vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. *II. Thess.* 1.

IN OFFICIIS IX LECTIONUM.

IN I NOCTURNO

CUJUSLIBET OFFICII.

Tres Benedictiones, ut supra in Feriis.

IN II NOCTURNO.

IN DOMINICIS AC FESTIS DOMINI.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in om-

ui benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.

2. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.

3. Unctio quam accépimus a Deo, máneat in nobis et dóceat nos de ómnibus. *I. Joan.* 2.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRG.

Tres Benedictiones, ut supra in Officiis trium Lectionum de B. M. V.

IN FESTIS SANCTORUM.

Tres Benedictiones, ut supra in Officiis trium Lectionum de S. S.

IN III NOCTURNO

CUJUSLIBET OFFICII.

1. Occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.

2. Deus spei répleat nos omni gáudio et pace in credendo; ut abundémus in spe et virtúte Spíritus sancti. *Rom.* 15.

3. Detur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii. *Ephes.* 6.

(*Quando D. Episcopus Lectionem lecturus est, postquam ipse præmisit ex more:* Jube, Domne, benedícere, *dignior post ipsum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Pontifex respondet:* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia et omni sensu. *Philipp.* 1. *Chorus,* ℟. Amen.

Idem observatur ubi unicus est Presbyter.)

Post ultimum ℟. *dicitur, extra feriale Officium, sequens*

Hymnus.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, et universæ Potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
* Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestatis;

Venerandum tuum verum, * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Fílius.

Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

(*Ad sequentem versum, in Choro, ad altare convertitur.*)

Te ergo, quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æterna fac * cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * et in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, * non confundar in æternum.

Dicto Te Deum, *aut, si non dicatur, post ultimum Responsorium, nisi continuo sequantur Laudes, hic dicitur:*

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

(*Non dicitur* Dóminus vobiscum *ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non est Diaconus, nec a Diacono ipso, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia, sed ab eis hujus loco dicitur:* Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.)

Deinde dicitur: Orémus.

(*Et sic ante quamlibet Orationem, nisi aliter notetur.*)

Post levem pausam dicitur Oratio de Laudibus cum integra conclusione; et iterum,

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Submissa voce:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, *secreto.*

Sic terminantur Laudes, Tertia, Sexta, Nona, et Vesperæ, quando unam ex his Horis aliud Officium non sequitur.

Quando Preces dicendæ sunt ad Laudes, statim post ultimum ℟. Officii Nocturni (si ab ipso separentur Laudes), et ante prædictam terminationem dicuntur, flexis genibus, Preces infra ad Tertiam positæ.

AD LAUDES.

Pater *et* Ave, *si separentur a Nocturno.*

℣. Deus, † in adjutórium.

Dicuntur quatuor Psalmi prout notantur in Psalterio vel in Proprio, cum Cantico convenienti, et cum quinque Antiphonis in Semiduplicibus et supra. In Feriis autem dicitur unica Antiphona, post ultimum Psalmum; pariter et in Simplicibus, pro quibus sumitur quarta de Laudibus Officii de quo fit.

Deinde Capitulum, Hymnus et ℣. Quibus dictis:

Canticum Zachariæ. Luc. I.

Benedictus Dóminus Deus Israel; * quia visitávit, et fecit redèmptiónem plebis suæ.

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * et de mánu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória.

Post Antiphonam, dicitur Dóminus vobiscum.

Orémus.

Oratio propria, cum integra conclusione.

Si facienda sit aliqua Commem. fit eo loco per Orationem Officii de quo fit Commem. cum integra conclusione, et iterum præmisso Orémus. *Si duæ sint, ante priorem duntaxat præmittitur* Orémus, *et post ultimam tantum fit integra conclusio, ad intermediam nulla.*

Post ultimam Orationem dicitur: ℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

IN FERIIS COMMUNIBUS.

Post Orationem diei fiunt sequentia Suffragia, juxta Rubricam supra præscriptam pro Commemorationibus.

In Oratione autem de B. M. V. et de Omnibus SS. post nomen S. Stephani, ad litteram N. additur nomen Patroni, vel præmittitur, si Patronus ille sit aliquis Angelorum, Patriarcharum, Apostolorum, vel Evangelistarum.

SUFFRAGIUM DE S. CRUCE.

Oratio. Brev. Rom.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

SUFFRAGIUM DE B. M. V. ET DE OMNIBUS S. S.

Oratio. Miss. Ambr.

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis

defende perículis; et intercedente beáta semper vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, cum beáto Stéphano, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus et pacem; ut destructis adversitátibus et erróribus universis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte; Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

IN FERIIS QUATUOR TEMPORUM.

Quando fit de Feria post Ant. ad Benedictus *dicuntur flexis genibus, sequentes*

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster,

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Orémus pro Papa nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Clero nostro. ℟. Sacerdótes tui induantur justítiam; et sancti tui exsultent. *Ps.* 131.

℣. Pro Universa Ecclésia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem, et exaudi nos in die qua invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: et rege eos, et extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Pro Pace: ℟. Fiat pax in virtúte tua, Jerúsalem, et abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Pro Benefactóribus nostris. ℟. Reddat Dóminus pro ópere plenam mercédem. *Ruth,* 2.

℣. Pro Frátribus nostris absséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 104.

℣. Pro Infirmis, Afflictis et Captívis. ℟. Líbera, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis Fidélibus Defunctis. ℟. Edúcat eos Dó-

minus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et ostende fáciem tuam, et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deinde dicitur Oratio de Feria Quatuor Temporum, juxta diem, cum integra conclusione.

Statim fiunt suffragia de Cruce et de Omnibus S.S. ut supra.

AD HORAS.

Quatuor sunt quæ vulgo dicuntur Horæ; *videlicet: Prima, Tertia, Sexta et Nona.*

Officium fit ut sequitur.

AD PRIMAM.

Pater, Ave. *Si separetur a Laudibus.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus. C.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potus cibíque párcitas.

¶Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia omittitur, quando alia assignatur in Proprio; et sic ad alias Horas.*

Tres dicuntur Psalmi vel Dominicales vel Feriales, pro qualitate Officii; et sic ad alias Horas.

Deinde una Ant. quæ pro Officio Dominicali vel Feriali, sumitur e Psalterio; et sic ad alias Horas. In aliis autem Officiis dicitur prima de Laudibus Officii de quo fit, nisi propria assignetur.

Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens

Capitulum. Ephes. 5.

Eratis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo. ℟. Deo grátias.

Aliis diebus,

Capitulum. Ephes. 5.

Videte, fratres, quómodo

caute ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali sunt. ℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. (*Hic versus quandoque mutandus est, ut notatur in Proprio.*) * Miserére nobis. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In omni Officio Simplici et supra, hic dicitur Dóminus vobiscum; *deinde, Oratio* Dómine, Deus, *ut infra.*

In Feriis dicuntur sequentes Preces; et quidem flexis genibus, si Preces dictæ sunt ad Laudes.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, elĕison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Custódi me, Dómine, ab omni malo: ℟. Custódi ánimam meam, Dómine. *Ps.* 120.

℣. Inclína cor meum, Deus, ℟. In testimónia tua. *Ps.* 118.

℣. Gressus meos dírige secundum elóquium tuum. ℟. Et non dominétur mei omnis injustítia. *Ps.* 118.

℣. Averte óculos meos; ℟. Ne vídeant vanitátem. *Ps.* 118.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo; ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. *Ps.* 140.

Deinde signando se signo Crucis,

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Celebrans facit Confessionem mediocri voce dicens:

Confiteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, (et vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere; (*ad sequentia verba ter percutitur pectus*) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, (et vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Celebrans respondet,* Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem; et ubi dictum est, vobis, fratres, *et* vos, fratres; *dicit,* tibi, pater, *et* te, pater.

Facta Confessione a Choro, Celebrans dicit:

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

(*Qui solus recitat, semel dicit,* Confíteor, *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, et addita particula* et, *ante voces* ómnibus *et* omnes. *Deinde* Misereátur *semel, ad quod dicit,* nostri, nostris, nos.)

Deinde signando se signo Crucis,

INDULGENTIAM †, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine, ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Sacr. Alcuin.

DOMINE, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti: tua nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes et ópera: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Facta in Choro lectione Martyrologii, (ad quam non tenentur qui privatim recitant,) alta voce dicit Celebrans:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SANCTA María, et omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundum eum qui vocávit nos, Sanctum, et ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. *I. Petr.* I.

In Dominicis et Festis feriatis a populo, hic fit Lectio Canonis ut infra.

Aliis diebus dicuntur sequentes

PRECES AD OPERA DIURNA.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua; ℟. Et dírige fílios eórum :

℣. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos ; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

Glória, *et* Sicut erat.

Oratio Brev. Rom.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine, Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et líberi esse mereámur, Salvator mundi ; Qui vivis et regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

LECTIO CANONIS.

Lector, Jube, Domne, benedícere. (*Solus recitans dicit absolute*) *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, et in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, juxta diem mensis ad calcem Breviarii, nisi aliter notetur in Proprio. In cujus fine dicitur : Tu autem Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Post Lectionem, Celebrans dicit : ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum et terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum,* Deus. *Celebr.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum : cui est glória in sécula seculórum. *Lector,* ℟. Amen. *Hebr.* 13.

AD TERTIAM.

Pater, Ave, *si separetur a Prima.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus. C.

O fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
¶ Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Psalmos dicitur Ant. quæ est secunda de Laudibus Officii de quo fit, quando non est propria, vel non sumitur e Psalterio.

Capitulum et ℟. *breve sumuntur unde Antiphona super Psalmos; et sic ad alias Horas.*

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, sequentes dicuntur ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et quidem flexis genibus.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, et salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exsurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio de Laudibus.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Pater et Ave, *si separetur a Tertia.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus. C.

JAM solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine;
Sinusque pandens áureos,
Igníta vibrat spícula.

Tu Christe, qui mundum nova,
Sol verus, accendis face,
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

¶Qui nos creávit, laus Patri,
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Psalmos Ant. quæ est tertia de Laudibus Officii de quo fit, quando non est propria, vel non sumitur e Psalterio.

Deinde Capitulum et ℟. br.

Preces, si dicendæ sint, ut supra ad Tertiam.

Oratio de Laudibus.

AD NONAM.

Pater et Ave, *si separetur a Sexta.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus. C.

LABENTE jam solis rota,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus crucí
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

¶Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Post Psalmos Ant. quæ est quinta de Laudibus Officii de quo fit, quando non est propria, vel non sumitur e Psalterio.

Deinde Capitulum et ℟. br.

Preces, si dicendæ sint, ut supra ad Tertiam.

Oratio de Laudibus.

AD VESPERAS.

Pater, Ave, *si separentur a Nona.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Dicuntur quinque Psalmi ut in Psalterio, juxta diem Hebdomadæ; exceptis II Vesperis So-

lemnium aut Annualium, in quibus semper dicuntur Dominicales, nisi proprii assignentur.

In Feriis et in Simplicibus una dicitur Ant. post Psalmos. In Semiduplicibus et supra dicuntur quinque.

Post ultimam vel unicam Ant. dicitur Capitulum, (cui postponitur Responsorium in I Vesperis Solemnium-majorum et supra), deinde Hymnus et ℣. quæ quidem omnia sumuntur vel de Psalterio, vel de Communi, vel de propriis locis.

Canticum B. Mariæ Virginis.
Luc. I.

Magnificat * ánima mea Dóminum,

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sécula.

Glória.

Post Ant. convenientem dicitur:

℣. Dóminus vobiscum.

Oratio cum integra conclusione ut in Laudibus Officii de quo fit, nisi aliter notetur; deinde

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur Pater, *et* Ave *etiamsi separetur a Vesperis.*

Celebrans dicit, pollice signando pectus:

℣. Converte † nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam a nobis. *Ps.* 84.

℣. Deus, † in adjutórium.

Dicuntur Psalmi convenientes, videlicet Feriales, si Psalmi Feriales dicti fuerint ad Vesperas; Dominicales vero si ad Vesperas dicti fuerint Dominicales vel proprii.

Antiphona de Psalterio, nisi sit propria.

Hymnus. C.

Grates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.

Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Inflígat hostis vúlnera.

Infestus usque círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbra sub alárum tuos
Defende fílios, Pater.

O quando lucescet tuus

Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
¶Qui nos créavit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

In omni Officio de B. M. V., loco præcedentis Hymni, dicitur sequens

Hymnus. C.

VIRGO Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc mérito dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, sollícita quam prece poscit, opem.
Glória magna Patri; compar sit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Quoties dicti sunt Psalmi de Dominica, dicitur sequens

Capitulum. I. Thess. 5.

OMNES vos fílii lucis estis, et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut et céteri, sed vigilémus et sóbrii simus.

Aliis diebus:

Capitulum. I. Petr. 5.

SOBRII estóte, et vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis: *Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUNC dimittis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória.

Ant. 3. a. In pace in idipsum dórmiam et requiéscam. *Ps.* 4.

In Festis Simplicibus et supra, hic dicitur Dóminus vobiscum, *deinde Oratio* Illúmina *vel* Vísita, *ut infra.*

(*In Feriis dicuntur sequentes*
PRECES.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia justítiæ tuæ. *Ps.* 118.

℣. Miserére mei, Dómine, ℟. Quóniam ad te clamávi tota die. *Ps.* 85.

℣. Recogitábo tibi omnes annos meos : ℟. In amaritúdine ánimæ meæ. *Is.* 38.

Fit Confessio ut ad Primam.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine: ℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio Sacr. Greg.

Illumina, quæsumus, Dómine, ténebras nostras, et totíus hujus noctis insídias tu a nobis repelle propítius; Per Dóminum.

Qui Domi recitant, dicant sequentem Orationem:

Oratio Brev. Rom.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, et omnes insídias inimíci ab ea longe repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper : Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissa voce dicitur : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. *II. Cor.* 13.

(*Solus recitans,* nobis.)

℟. Amen.

Tandem dicitur :

ANTIPHONA DE BEATA.

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo, et spes nostra, salve : ad te clamámus éxsules fílii Evæ; ad te suspirámus gementes et flentes in hac lacrymárum valle : eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium ostende; o clemens, o pia, o dulcis Virgo María!

℣. Invoca Dóminum pro nobis. ℟. Et líbera nos de morte. *Esther* 14.

Orémus.

Oratio. Brev. Rom.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperante,

præparasti : da ut, cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Post completum Officium, dicitur secreto, Pater, Ave, Credo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus, Leo Papa X, defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ semperque vírginis Maríæ fœcundæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempiterna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium ; ℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave, María.

PROPRIUM DOMINICARUM.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA XII POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. I.

Ex Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

NUNC gaúdeo in passiónibus pro vobis, et adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi, in carne mea, pro córpore ejus, quod est Ecclésia : cujus factus sum ego minister secundum dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei : mystérium, quod abscónditum fuit a séculis et generatiónibus, nunc autem manifestátum est sanctis ejus, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus, quod est Christus, in vobis spes glóriæ, quem nos annuntiámus, corripientes omnem hóminem, et docentes omnem hóminem, in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perfectum in Christo Jesu; in quo et labóro, certando secundum operatiónem ejus, quam operátur in me in virtúte.

℟. Manifeste magnum est * Pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, prædicátum est Géntibus. ℣. Vide ergo bonitátem Dei. * Pietátis. *I. Tim.* 3. *Rom.* II.

Lectio II. Cap. 2.

VIDETE ne quis vos decípiat per philosóphiam, et inánem falláciam, secundum traditiónem hóminum, secundúm elementa mundi, et non secundum Christum : quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis : in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufacta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepulti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis.

℟. Propósuit Deus in dis-

pensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, * Sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. ℣. In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, * Sive quæ. *Ephes.* 1. *Coloss.* 1.

Lectio III.

Et vos, cum mórtui essétis in delictis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delicta: delens quod adversus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci: et exspólians principátus et potestátes, tradúxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

℟. Commendat caritátem suam Deus in nobis; * Quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum, sit anathéma. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Rom.* 5. *I. Cor.* 16.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Libro nono Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 4. *n.* 8.

Quas tibi, Deus meus, voces dedi cum légerem psalmos David, cántica fidélia, et sonos pietátis excludentes túrgidum spíritum, rudis in germáno amóre tuo, catechúmenus in villa cum catechúmeno Alypio feriátus, matre adhærente nobis mulíebri hábitu, viríli fide, aníli securitáte, materna caritáte, christiána pietáte? Quas tibi voces dabam in psalmis illis, et quómodo in te inflammábar ex eis, et accendébar eos recitáre si possem toto orbe terrárum, adversus typhum géneris humáni?

℟. Spíritus Dómini locútus est per me, * Et sermo ejus per linguam meam. ℣. Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribentis. * Et sermo. *II. Reg.* 23. *Ps.* 44.

Lectio V.

Quam vehementi et acri dolóre indignábar Manichæis, et miserábar eos rursus, quod illa sacramenta, illa medicamenta nescírent: et insáni essent adversus antídotum quo sani esse potuissent. Vellem ut, me nesciente, intueréntur fáciem meam, et audírent voces meas, quando legi quartum Psalmum. Inhórrui timendo, ibidemque inférbui sperando et exsultando in tua misericórdia, Pater. Et hæc ómnia exíbant per óculos meos et vocem meam, cum conversus ad nos Spíritus tuus bonus ait nobis: Fílii hóminum, quousque graves corde? ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium? Diléxeram enim vanitátem et quæsíeram mendácium.

℟. Impleḿini Spíritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, * Cantantes et psallentes in córdibus vestris Dómino. ℣. Sine intermissióne oráte : in ómnibus grátias ágite. * Cantantes. *Ephes.* 5. *I. Thess.* 5.

Lectio VI.

Ex libro décimo Confessiónum ejusdem. *Cap.* 33. *n.* 50.

Interdum ut melos omne cantilenárum suávium quibus Davídicum psaltérium frequentátur, ab áuribus meis removéri velim, atque ipsíus Ecclésiæ; tutiusque mihi vidétur quod de Alexandríno Epíscopo Athanásio sæpe mihi dictum comménini, qui tam módico flexu vocis faciébat sonáre lectórem psalmi, ut pronuntianti vicínior esset quam canenti. Verúmtamen cum reminiscor lácrymas meas quas fudi ad cantus Ecclésiæ tuæ, in primórdiis recuperátæ fídei meæ, et nunc ipso quod móveor, non cantu, sed rebus quæ cantantur, cum líquida voce et convenientíssima modulatióne cantantur, magnam institúti hujus utilitátem rursus agnosco. Ita flúctuo inter perículum voluptátis, et experimentum salubritátis; magísque addúcor, non quidem irretractábilem senténtiam próferens, cantandi consuetúdinem approbáre in Ecclésia; ut per oblectamenta áurium infírmior ánimus in affectum pietátis adsurgat. Tamen cum mihi áccidit ut me ámplius cantus quam res quæ cánitur móveat, pœnáliter me peccáre confíteor, et tunc mallem non audíre canentem.

℟. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, Dómine, in loco peregrinatiónis meæ. * Memor fui nocte nóminis tui, et custodívi legem tuam. ℣. Média nocte surgébam ad confitendum tibi, super judícia justificatiónis tuæ. * Memor. Glória.* Memor. *Ps.* 118.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Enarratióne quarta sancti Augustíni in Psalmum trigésimum. *n.* 1.

Si orat psalmus, oráte; et si gemit, gémite; et si gratulátur, gaudéte; et si sperat, speráte; et si timet, timéte. Omnia enim quæ hic scripta sunt, spéculum nostrum sunt.

℟. Orábo spíritu, orábo et mente.* Psallam spíritu, psallam et mente. ℣. Psallam, et intélligam in via immaculáta. * Psallam. *I. Cor.* 14. *Ps.* 100.

Lectio VIII.

Ex Sermóne séptimo sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. *n.* 30, *etc.*

Omni témpore circa Dei laudes esse debet intentus vir justus, non solum die, sed étiam nocte. Nullum tempus

precandi vácuum sinat sancta devótio præteríre. Si studentes ígitur doctrínis seculáribus pérparum somno indulgent; quanto magis qui Deum cúpiunt cognóscere, non debent somno córporis impedíri, nisi quantum natúræ satis est? David per síngulas noctes lectum suum lácrymis diluébat: surgébat étiam noctis médio, ut Dómino confiterétur: et tu totam noctem sopóri exístimas deputandam? Illo ígitur præcípue témpore justificatiónes Dei ánimo retexendæ sunt, relegenda mandáta hortatória. Illa de castitáte præcepta non absint: his occupáta mens flagrántiam libídinis, carnis restinguat ardórem. Tene illud ánimo: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Nescit flere qui flenda committit; et cum sit ipse lacrymábilis, non habet pœnæ lácrymas suæ. At ille qui castígat corpus suum, et sui sollícitus gubernátor est, atque ingemiscens et dolens lapsus superióris offensæ, quærit quómodo ábluat eam flétibus pœniténtiæ, hic lavat per síngulas noctes lectum suum. Non dormiámus ergo totis nóctibus: sed máximam partem eárum lectióni et oratiónibus deputémus.

℟. Anima mea desiderávit te in nocte; * Sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. ℣. Lavábo per síngulas noctes lectum meum; lácrymis meis stratum meum rigábo. * Sed. *Is.* 26. *Ps.* 6.

Lectio IX. Cap. 10.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Samaritanus.

In illo témpore; Conversus Jesus ad discípulos suos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quod multi Prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *De Doct. chr. l.* 1. *c.* 26, 27, 28, *et* 30.

Finis præcepti est diléctio; et ea gémina, id est, Dei et próximi. Ille autem juste et sancte vivit, qui ordinátam dilectiónem habet, ne aut díligat quod non est diligendum, aut non díligat quod est diligendum, aut ámplius díligat quod minus est diligendum, aut æque díligat quod vel minus vel ámplius diligendum est, aut minus vel ámplius quod æque diligendum est. Omnis peccátor, in quantum peccátor est, non est diligendus; et omnis homo, in quantum homo est, diligendus est propter Deum; Deus vero propter seipsum. Et si Deus omni hómine ámplius diligendus est, ámplius quisque debet Deum dilígere quam seipsum. Item ámplius álius ho-

mo diligendus est quam corpus nostrum; quia propter Deum ómnia ista diligenda sunt: et potest nobiscum álius homo Deo pérfrui, quod non potest corpus; quia corpus per ánimam vivit, qua frúimur Deo. Omnes autem æque diligendi sunt. Nullum exceptum esse cui misericórdiæ denegétur offícium, quis non vídeat? quando usque ad inimícos étiam porrectum est, eódem Dómino dicente: Dilígite inimícos vestros, benefácite iis qui odérunt vos.

℟. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui íncidit in latrónes? Legisperítus dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Ait Jesus: * Vade, et tu fac simíliter. ℣. Indicábo tibi, o homo, quid Dóminus requírat a te: útique fácere judícium, et dilígere misericórdiam. * Vade. Glória. * Vade. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Legisperítus tentans Jesum, dixit: Magister, quid faciendo vitam æternam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quómodo legis? Ille respondens dixit: Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10.

Oratio Miss. Cadurc.

Deus pater ómnium nostrum, qui signasti super nos lumen vultus tui; da nobis, quæsumus, in próximo nostro teipsum intuéri et dilígere: ut in caritáte fraterna permanentes, in te semper maneámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua; et próximum tuum sicut teipsum: hoc fac, et vives. *Luc.* 10.

DOMINICA XIII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulastis aliquando, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia; iram, in-

dignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induentes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, secundum imáginem ejus qui creávit illum.

℟. Vetus homo noster simul cum Christo crucifixus est; ut * Destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. ℣. Simul étiam vivémus cum Christo. * Destruátur. *Rom.* 6.

Lectio II.

INDUITE vos sicut electi Dei, sancti, et dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportantes ínvicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus áliquem habet querélam, sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi, exsultet in córdibus vestris in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia, docentes, et commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo. Omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo et Patri per ipsum.

℟. Mórtuus est pro nobis Christus, ut, * Sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus. ℣. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui. * Sive vigilémus. *I. Thess.* 5. *Ps.* 136.

Lectio III. Cap. 3 et 4.

MULIERES, súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusillo ánimo fiant. Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum servientes, quasi homínibus placentes, sed in simplicitáte cordis, timentes Deum. Quodcumque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, et non homínibus: scientes quod a Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum servis præstáte: scientes quod et vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilantes in ea, in gratiárum actióne. In sapiéntia ambuláte ad eos qui foris sunt, tempus redimentes. Ser-

mo vester semper in grátia sale sit condítus, ut sciátis quómodo opórteat vos unicuíque respondére.

℟. Deponentes omnem malítiam, sicut modo géniti infantes, rationábile, sine dolo lac concupíscite; * Ut in eo crescátis in salútem. ℣. Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus. * Ut. Glória. * Ut. *I. Petr.* 2. *Ps.* 33.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Sermóne octávo sancti Leónis Papæ in Epiphánia Dómini.

Dicente discípulis suis Dómino : Sine me nihil potestis fácere, dúbium non est hóminem bona agentem a Deo habére et effectum óperis et inítium voluntátis : unde et Apóstolus copiosíssimus fidélium cohortátor : Cum timóre, inquit, et tremóre vestram salútem operámini : Deus est enim, qui operátur in vobis et velle et operári pro bona voluntáte. Et hæc sanctis causa est tremendi atque metuendi, ne ipsis opéribus pietátis eláti, deserantur ope grátiæ, et remáneant in infirmitáte natúræ. Qui autem experíri cupit an in ipso Deus hábitet, de quo dícitur : Mirábilis Deus in sanctis suis : sincéro exámine cordis sui interióra discútiat; et sagáciter quærat, qua humilitáte resistat supérbiæ, qua benevoléntia obluctétur invídiæ, quam non capiátur adulántium linguis, quamque bonis delectétur aliénis : ac ne in multis labóret inspéctio, ipsam matrem virtútum ómnium caritátem in secrétis suæ mentis inquírat, et si eam dilectiónem Dei et próximi toto corde intentam repérerit, ita ut étiam inimícis suis éadem velit tríbui quæ sibi optat impendi; quisquis hujúsmodi est, Deum et rectórem et habitatórem sui esse non dúbitet; quem tanto magnificéntius récipit, quanto magis non in se, sed in Dómino gloriátur.

℟. Cum metu et tremóre vestram salútem operámini : * Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere pro bona voluntáte. ℣. Humiliámini sub potenti manu Dei. * Deus. *Philipp.* 2. *I. Petr.* 5.

Lectio V.

Ex Epístola ad Demetriádem vírginem. *Inter opera S. Leonis Papæ. Cap.* 16.

Vigilant tentatiónis insídiæ, ut ubi próficit devótio, subrépat elátio; et ut homo de bono ópere in se pótius quam in Dómino gloriétur : sed sollicitúdo nos Apóstoli contra hoc perículum monet, dícens : Cum timóre et tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim qui operátur in vobis et velle et operári pro bona voluntáte. Quanto ergo excelléntius in mandátis Dei

quique profíciunt, tanto majóres habent causas formídinis et tremóris: ne de ipsis probitátis augméntis mens sibi cónscia, et laudis ávida, supérbiæ rapiátur excessu, et fiat immunda vanitáte, dum sibi videtur clara virtúte. Si ergo ómnia quæ ad vitam et pietátem pértinent, Deus nobis divína sua virtúte donávit, nihil magis fugiendum est quam appetítus hujus concupiscéntiæ, quæ virtútem negat divíni óperis, amóre própriæ dignitátis: et cum áliæ cupiditátes ea tantum bona quibus adversantur, immínuant, hæc dum ómnia ad se trahit, simul univérsa corrumpit. Huic autem malo firmíssimum bonum humilitátis occurrit.

℟. Omnes ínvicem humilitátem insinuáte, * Quia Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam. ℣. Humília valde spíritum tuum. * Quia. *I. Petr.* 5. *Eccli.* 7.

Lectio VI. Cap. 20 et 21.

Inflatio et ambítio, et propriórum bonórum superba defénsio possunt destrúere eleemósynas, possunt evacuáre martyria: si et magnas opes amóre quis humánæ laudis effundat, et sæva supplícia, non ea fortitúdine quam Deus tribuit, sed ea quam de se præsumpsit, excípiat. Hoc est enim própria fidúcia inflári; hoc vanam glóriam quibúslibet ambíre dispéndiis; hoc postrémo est, nolle habére quæ Dei sunt, et ibi suum constitúere méritum, ubi divínum cessárit auxílium. Hæc supérbia omni peccáto nocéntior. A quibúslibet enim lápsibus delictórum fácile súrgitur, quando opem a Reparatóre suo poscit elísus. Huic autem ruínæ nihil súbvenit: quia aut diffícile peccátum suum superbus agnoscit, aut étiam si intelléxerit, non currit ad médicum, sed de se sibi remédium pollicétur: nec unquam ibi próficit cura, ubi morbus est ipsa medicína. Hinc corruptíssimum pestiléntiæ ipsíus flatum, spíritus veræ humilitátis et veræ caritátis exclúdit: in nullo enim hæ virtútes ab ínvicem dividuntur, et ambárum tam indiscréta connéxio est, ut qui in una eárum construítur, simul utráque potiátur: sicut enim pars caritátis est humílitas, ita pars humilitátis est cáritas.

℟. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam: * Quóniam magna est poténtia Dei solíus, et ab humílibus honorátur. ℣. Superbum séquitur humílitas, et húmilem spíritu súscipit glória; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Eccli.* 3. *Prov.* 29.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Enarratióne sancti Augustíni Epíscopi in Psalmum

septuagésimum. *Serm. I. n.* 1.

Gloriantes, inquit Apóstolus, tanquam de opéribus, exclúdunt a se grátiam, et tanquam de sanitáte sua falsa præsumentes, réspuunt medicínam. Contra tales enim et Dóminus díxerat: Non veni vocáre justos sed peccatóres in pœniténtiam : non est opus sanis médicus, sed male habéntibus. Hæc est ergo tota sciéntia magna, hóminem scire quia ipse per se nihil est; et quóniam quidquid est, a Deo est, et propter Deum est. Quid enim habes, inquit, quod non accepisti? Si autem et accepisti, quid gloriáris, quasi non accéperis? Hanc grátiam commendat Apóstolus : hinc habére méruit inimícos Judæos, de líttera legis et de sua justítia gloriantes. Hanc ergo grátiam commendat nobis Deus et in isto Psalmo; étenim árbitror hunc eum habére affectum, et hoc ómnibus prope suis syllabis resonáre : id est, hoc nobis commendáre, grátiam Dei gratúitam, quæ nos líberat indignos, non propter nos, sed propter se : ut tota spes nostra in Deo sit, nihilque de nobis tanquam de nostris víribus præsumámus; ne nostrum facientes quod ab illo est, et quod accépimus amittámus.

℟. Non derelinquis præsumentes de te, Dómine : et * Præsumentes de se, et de sua virtúte gloriantes humílias. ℣. Si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. * Præsumentes. *Judith.* 6. *Gal.* 6.

Lectio VIII.

Ex Libro secundo Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 7. *n.* 15.

Díligam te, Dómine, et grátias agam, et confíteor nómini tuo, quóniam tanta dimisisti mihi mala et nefária ópera mea. Grátiæ tuæ députo et misericórdiæ tuæ, quod peccáta mea tanquam gláciem solvisti. Grátiæ députo, et quæcumque non feci mala. Et ómnia mihi dimissa esse fáteor; et quæ mea sponte feci mala, et quæ te duce non feci. Quis est hóminum qui suam cógitans infirmitátem, audet víribus suis tribúere castitátem atque innocéntiam suam; ut minus amet te, quasi minus ei necessária fúerit misericórdia tua, qua donas peccáta conversis ad te? Qui enim vocátus a te secútus est vocem tuam, et vitávit ea quæ me, de me ipso recordantem et fatentem legit, non me derídeat ab eo médico ægrum sanári, a quo sibi præstitum est ut non ægrotáret, vel pótius ut minus ægrotáret; et ídeo te tantumdem, immo vero ámplius díligat; qui per quem me videt tantis peccatórum meórum languóribus éxui, per eum se videt tantis peccatórum languóribus non implicári.

℟. Tu fide stas : * Noli al-

tum sápere, sed time; ne forte nec tibi parcat Deus. ℣. Quis enim te discernit? Quid habes quod non accepisti? * Noli. *Rom.* 2. *I. Cor.* 4.

Lectio IX. Cap. 17.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Decem Leprosi.

In illo témpore; Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilæam: et cum ingrederétur quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis. *Ex Serm.* 27. *de Diversis.*

Felix autem Samaritánus ille, qui cognóvit se nihil habére quod non accepisset, et idcirco servávit depósitum; et cum gratiárum actióne ad Dóminum est reversus. Felix, qui ad síngula dona grátiæ redit ad eum, in quo est plenitúdo ómnium gratiárum; cui, dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omníno enim sola nos a profectu conversatiónis ímpedit ingratitúdo nostra, dum quodam modo amissum réputans dator, quod ingrátus accépit, cavet sibi de cétero, ne tanto plura amítteret, quanto plura conferret ingráto. Felix proinde, qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibusque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum esse non dúbitans neque dissímulans, quod aliéno impénditur et ignóto. Nos autem míseri et miserábiles, cum in inítio, dum adhuc aliénos nos æstimámus, timoráti satis, satis devóti et húmiles inveniámur; tam fácile póstmodum oblivíscimur, quam gratúitum sit quidquid accépimus: et præsumentes non bene quasi de familiaritáte Dei, nequáquam advértimus quod mereámur audíre, quóniam inimíci Dómini doméstici ejus.

℟. Dum irent leprósi, mundáti sunt: * Unus autem regressus est cum magna voce magnííficans Deum, et † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu, grátias agens; et hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti sunt benefactórum Dei, et mirabílium ejus. * Unus. Glória. † Cécidit. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jesus: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est inventus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. *Luc.* 17.

Oratio. Miss. Cadurc.

Deus, ómnium bonórum fons, qui mundum ab ignorántiæ et cupiditátis lepra in Fílio tuo liberáre dignátus es; ínsere córdibus nostris perpétuam tantæ miseratiónis memóriam, ut quicumque mundáti sunt, ad te rédeant,

et tibi dent glóriam in præceptóre ac salvatóre suo, Jesu Christo; Qui tecum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ait Samaritáno Jesus: Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit. *Luc.* 17.

DOMINICA XIV

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 1 et 2.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo: Grátia vobis, et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri facientes in oratiónibus nostris sine intermissióne. Mémores estis, fratres, labóris nostri, et fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, et Deus, quam sancte et juste, et sine queréla vobis, qui credidistis, fúimus: sicut scitis, quáliter unumquemque vestrum, sicut pater fílios suos, deprecantes vos, et consolantes, testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum et glóriam. Ideo et nos grátias ágimus Deo sine intermissióne, quóniam cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed sicut est vere, verbum Dei, qui operátur in vobis, qui credidistis.

℟. Hi sunt qui * Verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia, ℣. In corde bono et óptimo audientes,* Verbum. *Luc.* 8.

Lectio II.

Vos enim imitatóres facti estis, fratres, Ecclesiárum Dei quæ sunt in Judæa in Christo Jesu; quia éadem passi estis et vos a contribúlibus vestris, sicut et ipsi a Judæis, qui et Dóminum occidérunt Jesum et Prophétas, et nos persecúti sunt; et Deo non placent, et ómnibus homínibus adversantur; prohibentes nos géntibus loqui ut salvæ fiant; ut ímpleant peccáta sua semper; pervénit enim ira Dei super illos, usque in finem. Nos autem, fratres, desoláti a vobis ad tempus horæ, adspectu, non corde, abundántius festinávimus fáciem vestram vidére cum multo desidério: quóniam volúimus veníre ad vos: ego quidem, Paulus, et semel, et íterum, sed impedívit nos sátanas.

℟. Sic * Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. ℣. Tribulatiónes me manent, sed nihil horum véreor. * Omnes. *Judith.* 8. *Act.* 20.

Lectio III. Cap. 2 et 3.

Quæ est enim nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonne vos ante Dóminum nostrum Jesum Christum estis in adventu ejus? Vos enim estis glória nostra et gáudium. Cum apud vos essémus, prædicebámus vobis passúros nos tribulatiónes, sicut et factum est, et scitis : proptérea et ego ámplius non sústinens, misi ad cognoscendam fidem vestram: ne forte tentáverit vos is qui tentat, et inánis fiat labor noster. Nunc autem veniente Timótheo ad nos a vobis, et annuntiante nobis fidem et caritátem vestram, et quia memóriam nostri habétis bonam semper, desiderantes nos vidére, sicut et nos quoque vos : ídeo consoláti sumus, fratres, in vobis in omni necessitáte, et tribulatióne nostra per fidem vestram : quóniam nunc vívimus, si vos statis in Dómino.

℞. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu,* Módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabitque. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; * Módicum. Glória. * Módicum. *I. Petr.* 5. *Ps.* 36.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Diálogo sancti Justíni Mártyris, cum Tryphóne Judæo. *n.* 93.

Mihi præcláre a Dómino nostro et Salvatóre Jesu Christo dictum vidétur, duóbus præceptis justítiam omnem et pietátem adimpléri : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex totis víribus tuis, et próximum tuum sicut teipsum. Nam qui ex toto corde et ex totis víribus díligit Deum, is cum piæ senténtiæ plenus sit, nullum álium Deum colet. Et qui próximum díligit tanquam seipsum, éadem illi bona, ac ipse sibi optábit. Nemo autem sibi mala evenîre vult. Próximus autem hóminis, non est álius quam illud simílibus perpessiónibus obnóxium et ratióne præditum ánimal, homo. Bifáriam ígitur distribúta omni justítia, in Deum et hómines; quicumque, ait Scriptúra, díligit Dóminum Deum ex toto corde et ex totis víribus, et próximum ut seipsum, is vere justus fúerit.

℞. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo : * Hoc est máximum et primum mandátum. ℣. Quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua? * Hoc. *Matth.* 22. *Deut.* 10.

Lectio V.

Ex Libro primo sancti Augustíni Epíscopi de Doctrína Christiána. *Cap.* 22. *n.* 21.

Tunc est quippe óptimus homo, cum tota vita sua pergit in incommutábilem vitam, et toto affectu inhæret illi : si autem se propter se díligit, non se refert ad Deum, sed ad seipsum conversus, non ad incommutábile áliquid convértitur. Si ergo teipsum non propter te debes dilígere, sed propter illum ubi dilectiónis tuæ rectíssimus finis est, non succénseat álius homo, si étiam ipsum propter Deum díligis. Hæc enim régula dilectiónis divínitus constitúta est : Díliges, inquit, próximum tuum sicut teipsum : Deum vero ex toto corde, et ex tota ánima, et ex tota mente, ut omnes cogitatiónes tuas, et omnem vitam, et omnem intellectum in illum cónferas, a quo habes ea ipsa quæ confers. Cum autem ait, toto corde, tota ánima, tota mente, nullam vitæ nostræ partem relinquit, quæ vacáre débeat, et quasi locum dare ut ália re velit frui, sed quidquid áliud diligendum vénerit in ánimum, illuc rapiátur, quo totus dilectiónis ímpetus currit. Quisquis ergo recte próximum díligit, hoc cum eo debet ágere, ut étiam ipse toto corde, tota ánima, tota mente díligat Deum. Sic enim eum díligens tanquam seipsum, totam dilectiónem sui et illíus refert in illam dilectiónem Dei, quæ nullum a se rívulum duci extra pátitur, cujus derivatióne minuátur.

℟. Secundum mandátum símile est huic : * Díliges próximum tuum sicut teipsum. ℣. Díliges próximum, et conjúngere fide cum illo.* Díliges próximum. *Matth.* 22. *Eccli.* 27.

Lectio VI.

Ex Epístola centésima quinquagésima quinta sancti Augustíni Epíscopi ad Macedónium. *Cap.* 4. *n.* 15.

Cum illa dilectióne, quam divína lex ímperat, débeat homo dilígere Deum, et seipsum, et próximum; non tamen ex hoc tria præcepta data sunt, nec dictum est in his tribus, sed in his duóbus præceptis tota lex pendet et Prophétæ : vidélicet ut intelligerétur nullam esse áliam dilectiónem, qua quisque díligit seipsum, nisi quod díligit Deum. Qui enim áliter se díligit, pótius se odisse dicendus est. Fit quippe iníquus, privaturque luce justítiæ, cum a potióre ac præstantióre bono aversus, atque inde vel ad seipsum conversus, ad inferióra et egéna útique convértitur; fitque in ipso quod veracíssime scriptum est : Qui autem amat iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. Hoc mandátum habémus a Deo, * Ut † Qui díligit Deum, díligat et fratrem suum. ℣. In his duóbus mandátis universa lex pendet et Prophétæ. * Ut. Glória. † Qui. *1. Joan.* 4. *Matth.* 2.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Libro primo Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 5.

Quis mihi dabit adquiéscere in te, Dómine? quis mihi dabit ut vénias in cor meum, et inébries illud, ut obliviscar mala mea, et unum bonum meum amplectar te? Quid mihi es? miserére ut loquar; quid tibi sum ipse ut amári te júbeas a me, et nisi fáciam irascáris mihi, et minéris ingentes misérias? Párvane ipsa est, si non amem te? Hei mihi! dic mihi per miseratiónes tuas, Dómine Deus meus, quid sis mihi. Dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum. Sic dic ut áudiam. Curram post vocem hanc, et apprehendam te. Noli abscóndere a me fáciem tuam; móriar, ne móriar, ut eam vídeam. Angusta est domus ánimæ meæ quo vénias ad eam: dilatétur abs te. Ruinósa est: réfice eam. Habet quæ offendant óculos tuos, fáteor et scio: sed quis mundábit eam? Aut cui álteri præter te clamábo? Ab occultis meis munda me, Dómine, et ab aliénis parce servo tuo.

℟. Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. ℣. Dic ánimæ meæ, Dómine: Salus tua ego sum. * Deus. *Ps.* 72 *et* 34.

Lectio VIII.

Ex Libro décimo tértio earumdem Confessiónum. *Cap.* 9.

In dono tuo, Dómine, requiéscimus; ibi te frúimur. Réquies nostra, locus noster. Amor illuc adtollit nos, et Spíritus tuus bonus exaltat humilitátem nostram de portis mortis. In bona voluntáte pax nobis est. Corpus póndere suo nítitur ad locum suum. Pondus non ad ima tantum est, sed ad locum suum. Ignis sursum tendit, deorsum lapis. Pondéribus suis aguntur, loca sua petunt. Minus ordináta inquiéta sunt, ordinantur et quiescunt. Pondus meum amor meus, eo feror quocumque feror. Dono tuo accéndimur, et sursum férimur. Inardéscimus et imus, quóniam sursum imus ad pacem Jerúsalem. Ibi nos collocávit voluntas bona, ut nihil velímus áliud quam permanére illic in æternum.

℟. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus. * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dei: ℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ; et volábo, et requiescam? * Sitívit. *Ps.* 41 *et* 54.

Lectio IX. Cap. 6.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Deo serviendum, non mammonæ.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget; aut unum sustinébit, et álterum contemnet. Non potestis Deo servíre, et mammónæ. Et réliqua.

Homília Sancti Basílii Epíscopi. *De Eleemos. 4. et de Avaritia.*

Participes fac cibariórum fratres: quod cras putrescet, id hódie tradas egenti. Avarítiæ péssimum genus est, ne ea quidem quæ corrumpuntur egénis erogáre. Si qui indútum nudat, fur appellábitur; qui nudum non índuit, cum fácere possit, quanam ália appellatióne dignus est? Esurientis est panis quem tu détines; nudi est pállium quod tu in arca servas; discalceáti, cálceus qui apud te putrescit; indigentis, argentum quod defossum habes. Quid respondébis júdici, tu qui paríetes vestis, hóminem non vestis? Qui equos amas, fratrem panniculis láceris coopertum aspernáris? Qui putréscere sinis frumentum, esurientes non alis? Qui défodis aurum, oppressum contemnis? (Ne dicas) Egénis impértiar tum, cum secunda hórrea implévero. Longum tibi vitæ tempus præfixisti. Cave, te præfiníta dies festínans prævertat. Pollicitátio isthæc, nequítiæ argumentum est, non benignitátis: pollicéris enim, non ut des póstea, sed ut præsens submóveas. Audi Salomónem: Ne díxeris: Revertens redi, cras dabo; ignóras enim quid páriet dies sequens.

℟. Ante mortem secundum vires tuas expórrigens, * Da páuperi, et ante óbitum tuum operáre justítiam. ℣. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. * Da páuperi. Glória. * Da páuperi. *Eccli.* 14. *Tob.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Nemo potest duóbus dóminis servíre: non potestis Deo servíre, et mammónæ. *Matth.* 6.

Oratio. Brev. Bitur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, regnum tuum et justítiam ejus inquírere, et præsta ut bonis temporálibus, quæ ex benignitáte spirituálibus ádjicis, sóbrie et pie utámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Quærite primum regnum Dei et justítiam ejus; et hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

DOMINICA XV
POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Quam gratiárum actiónem

póssumus Deo retribúere pro vobis in omni gáudio, quo gaudémus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundántius orantes, ut videámus fáciem vestram, et compleámus ea, quæ desunt fídei vestræ? Ipse autem Deus et Pater noster, et Dóminus noster Jesus Christus dírigat viam nostram ad vos. Vos autem Dóminus multíplicet, et abundáre fáciat caritátem vestram in ínvicem, et in omnes, quemádmodum et nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine queréla in sanctitáte, ante Deum et Patrem nostrum, in adventu Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus sanctis ejus. Amen.

℟. Bonum facientes, non deficiámus; témpore enim suo metémus non deficientes. * Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fídei. ℣. Bonórum labórum gloriósus est fructus. * Ergo. *Gal.* 6. *Sap.* 3.

Lectio II. Cap. 4.

De cætero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, et quemádmodum accepistis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcepta dédemus vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim voluntas Dei sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne: ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre: non in passióne desidérii, sicut et Gentes, quæ ignórant Deum: et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum: qui étiam dedit Spíritum suum sanctum in nobis.

℟. Pépigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine.* Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hæreditátem Omnípotens de excelsis? ℣. Tollens membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit: * Quam. *Job.* 31. *I. Cor.* 6.

Lectio III. Cap. 4 et 5.

De caritáte autem fraternitátis non necesse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicistis ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in universa Macedónia. Rogámus autem vos fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, et præsunt vobis in Dómino, et monent vos, ut habeátis illos abundántius in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos, fratres, corrípite

inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alicúi reddat : sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte, in ómnibus grátias ágite : hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte exstínguere. Prophétias nolíte spérnere. Omnia autem probáte : quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Fratres, oráte pro nobis. Salutáte fratres omnes in ósculo sancto. Adjúro vos per Dóminum, ut legátur Epístola hæc ómnibus sanctis frátribus. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobiscum. Amen.

℟. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc século, * Exspectantes beátam spem et adventum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Cum exárserit in brevi ira ejus, beáti omnes qui confídunt in eo. * Exspectantes. * Glória. * Exspectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 2.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Libro décimo quarto sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei. *Cap.* 28.

Fecerunt civitátes duas amóres duo, terrénam scílicet amor sui usque ad contemptum Dei; cœléstem vero amor Dei usque ad contemptum sui. Dénique illa in seipsa, hæc in Dómino gloriátur. Illa enim quærit ab homínibus glóriam : huic autem Deus consciéntiæ testis, máxima est glória. Illa in glória sua exaltat caput suum; hæc dicit Deo suo : Glória mea, et exaltans caput meum. Illi in princípibus ejus, vel in eis quas súbjugat natiónibus dominandi libído dominátur : in hac sérviunt ínvicem in caritáte, et præpósiti consulendo, et súbditi obtemperando. Illa in suis poténtibus díligit virtútem suam : hæc dicit Deo suo : Díligam te, Dómine, virtus mea.

℟. Usquequo claudicátis in duas partes? * Si Dóminus est Deus, sequímini eum : si autem Baal, sequímini illum. ℣. Nemo potest duóbus dóminis servíre : aut enim unum ódiet, et álterum díliget : aut uni adhærébit, et álterum contemnet. * Si Dóminus. *III. Reg.* 18. *Luc.* 16.

Lectio V.

Ex Sermóne trigésimo quarto ejusdem. *Cap.* 4.

Quid times dare te? si te non déderis, perdis te. Si quis vellet tibi fundum véndere, díceret tibi : Da mihi aurum tuum. Audi quid tibi dicat ex ore Sapiéntiæ cáritas : Da mihi, fili, cor tuum. Male erat, quando a te erat, quando tibi erat. Sit mihi, et non

perit tibi. Vide enim, si áliquid vóluit dimíttere in te, unde ames vel te, qui tibi dicit: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua. Totum éxigit te, qui fecit te.

℟. Quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, et díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo * In toto corde tuo et in tota ánima tua? ℣. Præbe, fili mi, cor tuum mihi; et óculi tui vias meas custódiant, * In. *Deut.* 10. *Prov.* 23.

Lectio VI.

Ex Libro sancti Bernardi Abbátis de Diligendo Deo. *Cap.* 6.

Cum diléctio quæ tendit in Deum, tendat in immensum, tendat in infinítum, (nam et infinítus Deus est et immensus:) quisnam, quæso, débeat finis esse nostri vel modus amóris? Quid quod amor ipse noster non jam gratúitus impénditur, sed repénditur débitus? Amat ergo imménsitas, amat ætérnitas, amat superéminens sciéntiæ cáritas: amat Deus, cujus magnitúdinis non est finis, cujus sapiéntiæ non est númerus, cujus pax exsúperat omnem intellectum: et vicem repéndimus cum mensúra? Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmamentum meum, refúgium meum, et liberátor meus: et meum dénique quidquid optábile atque amábile dici potest. Deus meus, adjútor meus, díligam te pro dono tuo, et modo meo, minus quidem justo, sed plane non minus posse meo. Pótero vero plus, cum plus donáre dignáberis; nunquam tamen prout dignus habéris.

℟. Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. ℣. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea; * Deus. Glória. * Deus. *Ps.* 72 *et* 17.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Homília trigésima sancti Gregórii Papæ. *n.* 1, 2.

Si unusquisque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia et secúra mente respondet: Díligo. Audistis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Vere étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profecto Deum non amat; quia ei in sua voluntáte contradícit. Ille ergo vere amat, cujus vidélicet mentem delectátio prava ex consensu non súperat. Nam tanto quisque a superno amóre disjúngitur, quanto inférius delectátur. Unde et adhuc súbditur: Qui non dí-

ligit me, sermónes meos non servat. Ad vosmetipsos ergo, fratres caríssimi, introrsus redíte; si Deum vere amátis, exquírite: nec tamen sibi áliquis credat, quidquid sibi ánimus sine óperis adtestatióne respónderit. De dilectióne Conditóris, lingua, mens, et vita requirátur. Nunquam est Dei amor otiósus. Operátur étenim magna, si est: si vero operári rénuit, amor non est.

℟. Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfecta est: * Et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. ℣. Dixit Jesus: Si quis díligit me, sermónem meum servabit. * Et. *I. Joan.* 2. *Joan.* 14.

Lectio VIII.

Ex Libro décimo Confessiónum sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 27, 28 *et* 29.

Sero te amávi, pulchritúdo tam antíqua et tam nova, sero te amávi. Et ecce intus eras, et ego foris, et ibi te quærébam; et in ista formósa quæ fecisti deformis irruébam. Mecum eras, et tecum non eram. Vocasti, et clamasti, et rupisti surditátem meam. Cum inhæsero tibi ex omni me, nusquam erit mihi dolor et labor, et viva erit vita mea, tota plena te. Nunc autem quóniam quem tu imples, súblevas eum, quóniam tui plenus non sum, óneri mihi sum. Numquid non tentátio est vita humána super terram? Quis velit moléstias et difficultátes? tolerári jubes eas, non amári. Nemo quod tólerat amat, etsi toleráre amat: quamvis enim gáudeat se toleráre, mavult tamen non esse quod tóleret. Próspera in adversis desídero, adversa in prósperis tímeo. Quis inter hæc médius locus ubi non sit humána vita tentátio? Et tota spes mea nonnísi in magna valde misericórdia tua. Da quod jubes, et jube quod vis. Minus te amat qui tecum áliquid amat quod non propter te amat. O amor qui semper ardes, et nunquam exstíngueris! Cáritas Deus meus, accende me.

℟. Ignis in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna mane per síngulos dies: * Ignis est iste perpétuus qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dóminus: Ignem veni míttere in terram; et quid volo, nisi ut accendátur? * Ignis. *Levit.* 6. *Luc.* 12.

Lectio IX. Cap. 7.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam

Juvenis mortuus suscitatur.

In illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim; et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebá-

tur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 98. *c.* 4, 5, 7.

Christus resuscitávit fíliam mórtuam Archisynagógi, ad quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit et hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti sumus. Excitávit et Lázarum de sepulcro. Ista tria génera mortuórum sunt tria génera peccatórum, quos hodiéque súscitat Christus. Illa enim mórtua fília Archisynagógi intus erat in domo; nondum erat de secrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intus suscitáta est, viva paréntibus rèddita. Iste autem jam quidem non in domo, sed tamen nondum in sepulcro; pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui suscitávit mórtuam nondum elátam, suscitávit mórtuum jam elátum, nondum sepultum. Tértium restábat, ut et sepultum suscitáret; et hoc fecit in Lázaro. Hæc ergo, caríssimi, sic audiámus, ut qui vivunt, vivant; qui mórtui sunt, reviviscant. Sive adhuc peccátum in corde conceptum est, et non processit in factum; pœníteat, corrigátur cogitátio, surgat mórtuus intra domum consciéntiæ. Sive jam, quod cogitávit, admísit; nec sic desperétur. Non surrexit mórtuus intus: surgat elátus. Pœníteat facti, de próximo reviviscat: non eat in profundum sepultúræ; non accípiat désuper consuetúdinis molem. Sed forte jam illi loquor, qui jam duro sui moris lápide prémitur, qui jam urgétur consuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet; nec ipse despéret: profundus mórtuus est; sed altus est Christus. Novit clamando terréna ónera rúmpere, novit intrínsecus per seipsum vivificáre, solvendum discípulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam: neque enim Lázaro resuscitáto post quatríduum ullus putor in vivente remánserat. Ergo qui vivunt, vivant: quicumque autem mórtui sunt, in quacumque harum trium morte se invénerint, agant ut celériter jam resurgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, et vivíficat; * Sic et † Fílius quos vult, vivíficat. ℣. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, et vivíficat. * Sic. Glória Patri. † Fílius. *Joan.* 5. *I. Reg.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Qui erat mórtuus, cœpit loqui; et dedit illum Jesus matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio. Brev. Bitur.

Ecclesiæ tuæ, Dómine, lácrymas et preces benignus exaudi, ut quæ de suórum contristátur spiritáli morte filiórum, de eórum ad grátiæ vitam resurrectióne lætétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Accépit omnes timor, et magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

DOMINICA XVI
POST PENTECOSTEN.
IN I NOCTURNO.
Lectio I. Cap. 1.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Paulus et Silvánus, et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercrescit fides vestra, et abundat cáritas uniuscujusque vestrum in ínvicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra, et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris, et tribulatiónibus quas sustinétis in exemplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Deus pacis sanctíficet vos per ómnia; ut ínteger spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. * Fidélis est qui vocávit vos; qui étiam fáciet. ℣. Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. * Fidélis. *I. Thess.* 5. *Ps.* 61.

Lectio II. Cap. 3.

Denuntiamus autem vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordináte, et non secundum traditiónem quam accepérunt a nobis. Ipsi enim scitis quemádmodum opórteat imitári nos: quóniam non inquiéti fúimus inter vos: neque gratis panem manducávimus ab áliquo, sed in labóre et in fatigatióne, nocte et die operantes, ne quem vestrum gravarémus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetipsos formam darémus vobis ad imitandum nos.

℟. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. * Labóres mánuum tuárum, quia manducábis; beátus es, et bene tibi erit. ℣. Rogámus vos, fratres, ut operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis.* Labóres. *Ps.* 127. *I. Thess.* 4.

Lectio III.

Nam et cum essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis: quóniam si quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quosdam ambuláre inquiéte, nihil operantes, sed curióse agen-

tes. Iis autem qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, et obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantes, suum panem mandúcent. Vos autem fratres, nolíte defícere benefacientes. Quod si quis non obédit verbo nostro per Epístolam, hunc notáte, et ne commisceámini cum illo, ut confundátur : et nolíte quasi inimícum existimáre, sed corrípite ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum ómnibus vobis.

℟. Si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum; scire debet, * Quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum. ℣. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Jac.* 5. *Gal.* 6.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 196, *in Nat. Dom.* 13. *Cap.* 2.

TRES vitæ sunt in Ecclésia membrórum Christi : conjugális, viduális, virginális. Omnes istæ vitæ tres adtestátæ sunt Christum. Prima conjugális : quando María virgo concépit, Elísabeth uxor Zacharíæ et ipsa concéperat; hujus Júdicis præcónem ferébat in útero. Venit ad eam sancta María, tanquam ad cognátam suam salutandam. Exsultávit infans in útero Elísabeth. Ille exsultávit, illa prophetávit. Habes adtestantem pudicítiam conjugálem.

℟. Qui timétis Dóminum, crédite illi, * Et non evacuábitur merces vestra. ℣. Conténdite intráre per angustam portam; * Et. *Eccli.* 2. *Luc.* 13.

Lectio V.

UBI viduális vita? In Anna. Audístis, quod esset sancta prophetissa vídua octoginta et quátuor annórum, quæ septem annis víxerat cum viro suo; frequentans templum Dómini, sérviens in oratiónibus nocte et die. Et ipsa vídua agnóvit Christum. Vidit parvum, agnóvit magnum. Et ipsa adtestáta est. Habes et in ista vitam viduálem. In María virginálem. Eligat sibi quisque de istis tribus quam volúerit. Non dicant conjugátæ : Nos ad Christum non pertinémus. Habuérunt marítos sanctæ féminæ. Non se extollant vírgines. Quanto magnæ sunt, humílient se in ómnibus. Omnia exempla salútis propósita sunt ante óculos nostros. Si pudicítiam conjugálem quæris, habes Susannam : si viduálem, habes Annam : si virginálem, habes Maríam.

℟. Qui timétis Dóminum,

speráte in illum, et scitóte * Quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est. ℣. Factor óperis, hic beátus in facto suo erit; * Quia. *Eccli.* 2. *Jac.* 1.

Lectio VI.

Ex libro ejusdem de Agóne Christiáno. *Cap.* 11.

Erigat spem suam genus humánum, et recognoscat natúram suam: vídeat quantum locum hábeat in opéribus Dei. Nolíte vos ipsos contémnere, viri; Fílius Dei virum suscépit. Nolíte vosmetipsas contémnere, féminæ; Fílius Dei natus ex fémina est. Nolíte tamen amáre carnália; quia in Fílio Dei nec másculus nec fémina sumus. Nolíte amáre temporália, quia si bene amarentur, amáret ea homo quem suscépit Fílius Dei. Nolíte timére contumélias, et cruces, et mortem; quia si nocérent hómini, non ea paterétur homo quem suscépit Fílius Dei.

℟. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; * Quis enim permansit in mandátis ejus et derelictus est? ℣. Beátus vir qui timet Dóminum; * Quis. Glória. * Quis. *Eccli.* 2. *Ps.* 3.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi, de Móribus Ecclésiæ Cathólicæ. *Cap.* 31 *et* 33.

Quis non illos mirétur et prædicet, qui, contemptis atque desertis mundi hujus illécebris, in commúnem vitam castíssimam sanctissimamque congregáti, simul ætátem agunt, viventes in oratiónibus, in lectiónibus, in disputatiónibus, nulla supérbia túmidi, nulla pervicácia turbulenti, nulla invidéntia lívidi: sed modesti, verecundi, pacáti, concordíssimam vitam et intentíssimam in Deum, gratíssimum munus ipsi ófferunt, a quo ista posse meruérunt. Nemo quidquam póssidet próprium; nemo cuíquam onerósus est. Operantur mánibus ea, quibus et corpus pasci possit, et a Deo, mens impedíri non possit. Cáritas præcípue custodítur; caritáti victus, caritáti sermo, caritáti hábitus, caritáti vultus aptátur, coítur in unam conspiraturque caritátem; hanc violáre, tanquam Deum, nefas dúcitur: huic si quid resistit, expugnátur atque ejícitur; hanc si quid offendit, unum diem duráre non sínitur. Sciunt ita commendátam esse a Christo et Apóstolis, ut si hæc una desit, inánia; si hæc adsit, plena sint ómnia.

℟. Beátos vos dicent omnes gentes; * Eritis vos terra desiderábilis. ℣. Mútuam in vobismetipsis caritátem contínuam habentes, * Eritis. *Malac.* 3. *I. Petr.* 4.

Lectio VIII.

Ex Libro tértio sancti Joan-

nis Chrysóstomi Epíscopi advérsus oppugnatóres vitæ Monásticæ. *n.* 10.

Vitæ genus cœlo dignum delegérunt, nec minórem Angélico statum óbtinent. Quemádmodum enim apud Angelos nulla est inæquálitas: neque álii próspere, álii in extrémis malis versantur, sed omnes in una pace, lætítia et glória: sic et his in locis, nemo paupertátem expróbrat, nemo de divítiis gloriátur: meum et tuum illud, quod ómnia subvertit et perturbat, pénitus éxsulat. Omnia ipsis commúnia sunt, mensa, domicílium, vestimenta. Ecquid mirum, quando ipsa ánima una eademque ómnibus est? Omnes eádem sunt nobilitáte nóbiles, eádem servitúte servi, eádem libertáte líberi. Unæ illic ómnibus divítiæ, quæ vere divítiæ sunt: una glória, quæ vere glória: non enim nómine, sed re bona tenent; una voluptas, unum desidérium, una spes ómnibus; ac quasi quadam norma et libra ómnia accuráte ordinantur. Illic solum vídeas hæc perfecte contíngere, quod ea quæ síngulis áccidunt, seu trístia, seu bona, ómnibus commúnia esse putentur.

℟. Ecce quam bonum et quam jucundum habitáre * Fratres in unum. ℣. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles, * Fratres. *Ps.* 132. *II. Petr.* 3.

Lectio IX. Cap. 14.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Hydropicus sabbato sanatus.

In illo témpore; Cum intráret Jesus in domum cujusdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum: et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis. *Serm.* 37. *in Cantic.* *n.* 7.

Noli te, homo, comparáre majóribus, noli minóribus, noli alíquibus, noli uni. Quid scis enim, o homo! si unus ille, quem forte ómnium vilíssimum atque misérrimum réputas, cujus vitam sceleratíssimam ac singuláriter fœdissímam horres, et proptérea illum putas spernendum, non modo præ te, qui forte jam sóbrie, et juste, et pie vívere te confídis, sed étiam præ céteris ómnibus scelerátis, tanquam ómnium sceleratíssimum: Quid scis, inquam, si mélior et te, et illis, mutatióne déxteræ Excelsi, in se quidem futúrus sit, in Deo vero jam sit? Et proptérea non medíocrem, non vel penúltimum, non ipsum saltem inter novíssimos elígere locum nos vóluit. Sed, Recumbe, inquit, in novíssimo loco: ut solus vidélicet ómnium novíssimus sédeas, teque némini, non dico, præpó-

nas, sed nec comparáre præsúmas.

℟. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur; * Non enim qui seipsum commendat, ille probátus est. ℣. Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua.* Non. Glória. * Non. *II. Cor.* 10. *Jer.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Jesus dixit ad Legisperítos et Pharisæos : Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehensum sanávit hydrópicum ac dimísit. *Luc.* 14.

Oratio. Miss. Senon.

Deus excelse, qui réspicis húmiles, humílium nobis sensus inspíra, ut digni simus ad quos respícias; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Respondens Jesus ad Legisperítos, dixit : Cujus vestrum ásinus aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad hæc respondére illi. *Luc.* 14.

DOMINICA XVII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Paulus Apóstolus Jesu Christi secundum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ : Timótheo dilecto fílio in fide: Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibusdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis, et genealógiis interminátis : quæ quæstiónes præstant magis quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audisti in fide et in dilectióne in Christo Jesu. * Bonum depósitum custódi per Spíritum sanctum, qui hábitat in nobis. ℣. Stultas et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens quia génerant lites. * Bonum. *II. Tim.* 1 *et* 2.

Lectio II.

Finis autem præcepti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. Grátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui prius blasphémus fui, et persecútor, et contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide, et dilectióne, quæ est in Christo Jesu.

℟. Non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, * Et grátia ejus in me vácua non fuit. ℣. Evangélii factus sum minister secundum donum grátiæ Dei. * Et grátia. *I. Cor.* 15. *Ephes.* 3.

Lectio III.

FIDELIS sermo, et omni acceptióne dignus: quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum: ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam æternam. Regi autem seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo, honor et glória in sécula seculórum. Amen. Hoc præceptum commendo tibi, fili Timóthee, secundum præcedentes in te prophétias, ut mílites in illis bonam milítiam, habens fidem, et bonam consciéntiam, quam quidam repellentes, circa fidem naufragavérunt: ex quibus est Hymenæus, et Alexander: quos trádidi sátanæ, ut discant non blasphemáre.

℟. Mali hómines, et seductóres profícient in pejus, errantes, et in errórem mittentes.* Tu vero pérmane in iis, quæ didicisti et crédita sunt tibi. ℣. Profána et vanilóquia devíta, multum enim profíciunt ad impietátem: et sermo eórum ut cancer serpit.*Tu vero. Glória. * Tu vero. *II. Tim.* 3 *et* 2.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

E Testamento seu Documentis sancti Ludovíci Regis ad Philippum fílium.

FILI, hoc primum præcípio tibi, ut Deum ex toto corde tuo, et super ómnia díligas: hoc homo nisi fáciat, salvus esse non potest. Cave ne quid admittas quod displíceat Deo, hoc est, ne pecces: decet enim extréma te pati pótius quam peccáre letháliter. Sic mala súscipe de manu Dei, ut súbditus sis ei, et grátias agas; et intélligas peccasse te in Deum, hæcque nihilóminus cooperári tibi in bonum. Sic bona súscipe, ut húmilem te præbeas et gratum, neque ex his superbus factus, aut áliter pejor, de dono Dei fácias contra Deum. Confitére sæpius peccáta tua sacerdóti; eumque cui peccáta confiteáris, sacerdótem élige, qui prudens sit et probus, teque illa certo dóceat, quæ ágere te aut fúgere oportébit. Is esto, quem confessárii, consanguínei et amíci monére et argúere non métuant. Corde et ore devótus adsis Offício Dei ecclesiástico, Missæ præsertim a consecratióne córporis Domínici; neque mutíre hic, aut cum álio cólloqui áudeas.

℟. Audi, fili mi, disciplí-

nam patris tui; habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo; * In ómnibus viis tuis cógita illum. ℣. Nihil dúlcius quam respícere in mandátis Dómini. * In. *Prov.* 1 *et* 3. *Eccli.* 23.

Lectio V.

In páuperes benignus ac pius, eos réfice et ádjuva, ut póteris. Serva consuetúdines regni tui, quæ rectæ sunt et æquæ; perversas córrige. Cave a cupiditáte, neque pópulo tuo vectigália et ónera gravióra impóne, nisi forte cogat grávior necéssitas, et lex defendendi regni tui. Si est áliquid quod angat ánimum tuum, id áperi statim sacerdóti confessário tuo, aut viro álteri sapienti et bono, qui solétur te verbis non inánibus; hujus enim viri consílio lévius malum erit, fiesque ad illud ferendum fórtior. Ambulent tecum viri probi et patientes, nec cúpidi, seu clérici, seu religiósi, seu láici: malos autem devíta. Audi verba Dei libenter, et custódi ea in corde tuo. Preces, oratiónes, indulgéntias adi frequenter.

℟. Cum viro sancto assíduus esto, * Quemcumque cognóveris observantem timórem Dei; qui, cum titubáveris in ténebris, condolébit tibi. ℣. Consiliárius sit tibi unus de mille: * Quemcumque. *Eccli.* 37 *et* 6.

Lectio VI.

Esto amans honóris et famæ tuæ. Nemo áudeat ea præsente te loqui, quibus aut incitétur áliquis ad peccátum, aut altérius, sive absentis, sive præsentis fama lædátur. Ne sinas proferri quidquam minus pium in Deum, in Dei matrem, in áliquem Sanctum aut Sanctam. Memor esto beneficiórum Dei; et cum res próspere cedent tibi, ei grátias sæpius age. Curam habe servórum tuórum; et quo tímeant te iídem, et ament ut Dóminum, æquum te illis, fácilem et íntegrum præbe. In omni causa inquíre diligenter veritátem; et tam pro te quam contra te, quod æquum erit pronúntia. Si admoneáris altérius esse quod tenes, sive ablátum a te, sive a pátribus tuis relictum, re bene comperta, statim redde.

℟. Pone thesaurum tuum in præceptis Altíssimi, * Et próderit tibi magis quam aurum. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. * Et. Glória. * Et. *Eccli.* 29. *I. Tim.* 6.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

E Testamento sancti Ludovíci Regis.

Cura ut súbditi tui, magnárum præsertim úrbium cives, quiétam et tranquillam vitam agant in omni pietáte: concessa illis majóribus tuis privilégia et jura ne subverte;

sed eos benefíciis et amóre devinci. Cum enim florébunt urbes regni tui præcípuæ, insúrgere in te hostes tui, æmuli aut vassalli vix audébunt. Cléricos ac religiósos viros dílige et cole; ac ne réditus illórum, majórum tuórum eleemósynæ et dona, ab alíquibus rapiantur, omníno próhibe. Honóra patrem tuum et matrem tuam : ne præteri mandáta eórum, et iram illórum métue. Benefícia ecclesiástica si cónferes, ea confer viris probis et íntegræ vitæ; quos ut notióres hábeas, sapiéntium et piórum hóminum consílio útere.

℟. Si delectámini sédibus et sceptris, o reges pópuli, dilígite sapiéntiam, * Ut in perpétuum regnétis. ℣. Humiliámini sub potenti manu Dei. * Ut. *Sap.* 6. *I. Petr.* 5.

Lectio VIII.

Intuere sæpius in ministros tuos, ne desint offício suo; et si quid ab eis peccátum fúerit, córripe. Cura ne dominétur in regno tuo peccátum áliquod grave, máxime autem blasphémia et hæresis: si dominári jam cœpit, insurge et expelle. Domum tuam sic omnem compóne, ne sumptus immódici sint et iníqui. Rogo te, fili, meminisse mei et ánimæ meæ, ubi áderit extrémus dies : curábis tunc commendári me Deo, sacrifício Missæ, précibus, oratiónibus, eleemósynis, et áliis opéribus bonis quæ toto regno tuo fient; et vocábis me in communiónem et partem benefactórum tuórum ómnium. Benedíco tibi, fili, et precor tibi quidquid potest precári fílio pater. Sanctíssimam Trinitátem, Patrem et Fílium et Spíritum Sanctum supplex oro custódiat te, defendat ab omni malo; et hoc imprimis largiátur tibi, ne moriáris peccáti lethális reus; ut possímus ambo post hanc vitam Deo simul frui, et grátias ei ágere in regno ejus cœlesti.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus : * Deum time, et mandáta ejus observa; hoc est enim omnis homo. ℣. Finis præcepti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. * Deum. *Eccli.* 12. *I. Tim.* 1.

Lectio IX. Cap. 22.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Primum mandatum dilectio Domini.

In illo témpore; Pharisæi audientes quod siléntium imposuisset Jesus Sadducæis, convenérunt in unum; et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magister, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 23 *in Epist. ad Rom.* 20 *et* 68, *in Joan.* 20.

Deus patre quovis amántior

est. Si nos avertámus, manet adhortans : si converti nolímus, punit quia díligit, non ut pœnas répetat. Nihil non agit, ut diligátur a nobis; ideóque neque Fílio suo pepercit. Diligámus eum ut dilígere par est, ut cum voluptáte virtúte fruámur; hoc enim regnum cœlórum est, hoc bonórum fruítio, hoc gáudium, hoc beatitúdo. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus. Ecquis ita furiósus est, ut Dóminum suum non amet? sed non verbo tantum, sed étiam opéribus vult is qui amátur, amórem exhibéri. Nihil non agámus, ne nos separémus a Deo; sed ánimæ nostræ curæ amoríque fraterno óperam demus : neque nostra discerpámus membra; illud enim furéntium et mente captórum est.

℟. Interrogávit Jesum unus legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo: * Hoc est máximum et primum mandátum. ℣. Quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua? * Hoc. Glória. * Hoc. *Matth.* 22. *Deut.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Primum ómnium mandátum est: Audi, Israel; Dóminus Deus tuus, Deus unus est; et, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Majus áliud mandátum non est. *Marc.* 12.

Oratio Sacr. Gelas.

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparasti : infunde córdibus nostris tui amóris affectum; ut te in ómnibus et super ómnia diligentes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Interrogávit Pharisæos Jesus, dicens : Quid vobis vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei : David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis? *Matth.* 22.

DOMINICA XVIII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levantes puras manus sine ira et disceptatióne. Simíliter et mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia, et sobrietáte ornantes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa : sed quod decet mulíe-

res, promittentes pietátem per ópera bona. Múlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum; sed esse in siléntio. Adam enim primus formátus est : deinde Heva. Et Adam non est seductus : múlier autem seducta in prævaricatióne fuit. Salvábitur autem per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, et dilectióne, et sanctificatióne cum sobrietáte.

℟. Mulíerum non sit extrínsecus capillatúra, aut circumdátio auri, aut vestimentórum cultus; sed, qui abscónditus est cordis homo, * In incorruptibilitáte quiéti et modesti spíritus. ℣. Sic enim aliquando et sanctæ mulíeres, sperantes in Deo ornábant se, subjectæ própriis viris. * In. *I. Petr.* 3.

Lectio II. Cap. 3.

Fidelis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinolentum, non percussórem, sed modestum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : fílios habentem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo EcclésiæDei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Rectórem te posuérunt? noli extolli ; * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, et ómnium minister. * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

Lectio III.

Diaconos simíliter pudícos, non bilingues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectantes : habentes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probentur primum : et sic ministrent, nullum crimen habentes. Qui bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu. Hæc tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, columna et firmamentum veritátis. Et manifeste magnum est pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assumptum est in glória.

℟. Dabo vobis pastóres juxta cor meum; et pascent vos sciéntia et doctrína et vocábunt Jerúsalem sólium Dó-

mini; * Et † Congregabuntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini. ℣. Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. * Et. Glória. † Congregabuntur. *Jer.* 3. *Act.* 20.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, de Verbis Apóstoli. *Serm.* 169. *Cap.* 15.

Videtis quia viatóres sumus. Dícitis, quid est ambuláre? bréviter dico, profícere; ne forte non intelligátis, et pígrius ambulétis. Profícite, fratres mei, discútite vos semper sine dolo, sine adulatióne, sine palpatióne. Non enim áliquis est intus tecum, cui erubescas, et jactes te. Est ibi, sed cui placet humílitas, ipse te probet. Proba et teipsum tu ipse. Semper tibi displíceat quod es, si vis perveníre ad id quod nondum es. Nam ubi tibi placuisti, ibi remansisti, Si autem díxeris, Súfficit; et peristi : semper adde, semper ámbula, semper prófice: noli in via remanére, noli retro redíre, noli deviáre. Rémanet, qui non próficit; retro redit, qui ad ea revólvitur, unde jam abcésserat; déviat, qui apóstatat. Mélius it claudus in via, quam cursor præter viam.

℟. Ne vereáris usque ad mortem justificári; * Quóniam merces Dei manet in æternum. ℣. Qui justus est, justificétur adhuc; et sanctus, sanctificétur adhuc : * Quóniam. *Eccli.* 18. *Apoc.* 22.

Lectio V.

Ex Libro sancti Augustíni Epíscopi de Spíritu et Líttera. *Cap.* 36. *n.* 64.

Fortasse quíspiam putáverit, nihil nobis deesse ad cognitiónem justítiæ, quod Dóminus verbum consummans et brévians super terram dixit in duóbus præceptis totam legem Prophetasque pendére. Quid vérius, his implétis impléri omníno justítiam? Verúmtamen qui hoc adtendit, étiam illud adtendat, quam in multis offendámus omnes, dum putámus Deo, quem dilígimus, placére, vel non displicére quod fácimus. Unde autem minus nóvimus quid ei pláceat, nisi quia et ipse minus notus est nobis? Vidémus enim nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem. Proinde hoc primum præceptum justítiæ, quo jubémur dilígere Deum ex toto corde, et ex tota ánima, et ex tota mente, in illa vita implébimus, cum vidébimus fácie ad fáciem. Sed ídeo nobis hoc étiam nunc præceptum est ut admonerémur quid fide expóscere, quo spem præmíttere, et obliviscendo quæ retro sunt, in quæ anterióra nos exténdere debeámus. Ac

per hoc, quantum mihi vidétur, in ea quæ perficienda est justítia multum in hac vita ille profécit, qui quam longe sit a perfectióne justítiæ, proficiendo cognóvit.

℞. Justórum sémita, quasi lux splendens, procédit * Et crescit usque ad perfectam diem. ℣. Cáritas nunquam éxcidit.* Et. *Prov.* 4. *I. Cor.* 13.

Lectio VI.

Ex Epístola ducentésima quinquagésima quarta sancti Bernardi Abbátis. *n.* 2.

Vera virtus finem nescit, témpore non cláuditur. Nunquam justus arbitrátur se comprehendisse; nunquam dicit: Satis est; sed semper ésurit sititque justítiam : ita ut si semper víveret, semper, quantum in se est, jústior esse contérderet, semper de bono in mélius profícere totis víribus conarétur. Non enim ad annum vel ad tempus, instar mercenárii, sed in æternum divíno se máncipat famulátui. Itaque indefessum proficiendi stúdium et jugis conátus ad perfectiónem perféctio reputátur. Quod si studére perfectióni, esse perfectum est; profecto nolle profícere, defícere est. Ubi ergo sunt qui dícere solent : Súfficit nobis, nólumus esse melióres quam patres nostri? O mónache, non vis profícere? non. Vis ergo defícere? nequáquam. Quid ergo? Sic mihi, inquis, vívere volo, et manére in quo pervéni; nec pejor fíeri pátior, nec mélior cúpio. Hoc ergo vis, quod esse non potest. Ibi tu, Christiáne, fige tui cursus profectusque metam, ubi Christus pósuit suam. Factus est, inquit, obédiens usque ad mortem. Quantúmlibet ergo cucúrreris, si usque ad mortem non pervéneris, bravíum non apprehendis. Bravíum Christus est : quod si illo currente tu gradum sistis, non Christo appróipias, sed te magis elongas.

℞. Veritátem facientes in caritáte, * Crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus. ℣. Justórum sémita, quasi lux splendens, procédit et crescit usque ad perfectam diem. * Crescámus. Glória. * Crescámus. *Ephes.* 4. *Prov.* 4.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Oratióne tértia sancti Gregórii Nazianzéni Epíscopi adversus Juliánum. *n.* 123 *et* 124.

Virtutis Christiánis hæc una lex est, ne levíssimis quidem vítiis succúmbere. Ubinam, quæso, et apud quos hómines sancítum est, ut qui maledicuntur, benedícant; qui blasphemantur, óbsecrent; atque, ut uno verbo dicam, audáciam et importunitátem benignitáte vincant; eosque, a quibus injúriam

accípiunt, patiéntia sua melióres effíciant? Atque ut hoc demus, philósophos fucátis suis præceptis vítium reprímere; quo tandem modo ad virtútis et doctrínæ nostræ gradum pervénerint, qui, non in virtúte profícere, nec ex vetéribus subinde novos éffici, sed eódem statu hærére, in vítio pónimus? Quocirca nos ita constitútam habére vitæ ratiónem oportet, ut virtútes, partim jam exsequámur, partim in eas incumbámus, partim cúpide appetámus, quousque ad finem, ac deificatiónem illam pervenérimus, ob quam creáti sumus, et ad quam properámus, si modo ánimo excelso et in altum penetrante sumus, atque áliquid Dei magnificéntia dignum sperámus.

℞. Qui custódit mandátum, custódit ánimam suam: * Qui autem négligit viam suam, mortificábitur. ℣. Qui timet Deum, nihil négligit. * Qui. *Prov.* 19. *Eccli.* 7.

Lectio VIII.

Ex Libro sancti Augustíni Epíscopi de Perfectióne justítiæ. *Cap.* 8. *n.* 17, 18 *et* 19.

Non ad saturitátem justítiæ, cum hinc exíerit, quisque pervéniet, nisi ad eam cum hic est, esuriendo et sitiendo cucúrrerit. Beáti quippe qui esúriunt et sítiunt justítiam, quóniam ipsi saturabuntur. Quámdiu ergo peregrinantes a Dómino, per fidem ambulámus, non per spéciem, hæc est nostra in ipsa peregrinatióne justítia, ut ad illam perfectiónem plenitudinemque justítiæ, ubi in spécie decóris ejus jam plena et perfecta cáritas erit, nunc ipsíus cursus rectitúdine et perfectióne tendámus, castigando corpus nostrum et servitúti subjiciendo; et eleemósynas, in dandis benefíciis, et dimittendis quæ in nos sunt commissa peccátis, hiláriter et ex corde faciendo; et oratiónibus indesinenter instando; et hæc faciendo in doctrína sana, qua ædificátur fides recta, spes firma, cáritas pura. Sic ergo currámus, ut comprehendámus.

℞. Lætétur cor quæréntium Dóminum: * Quærite Dóminum et confirmámini quærite fáciem ejus semper. ℣. Nemo mittens manum suam ad arátrum, et respíciens retro, aptus est regno Dei.* Quærite. *Ps.* 104. *Luc.* 9.

Lectio IX. Cap. 9.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Paralyticus curatus.

In illo témpore: Ascendens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi. *Serm.* 50. *de Paralytico.*

Christum in humánis áctibus divína gessisse mystéria,

et in rebus visibílibus invisibília exercuisse negótia, léctio hodierna monstrávit. Ascendit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est qui, fugátis flúctibus, maris profunda nudávit, ut Israelíticus pópulus inter stupentes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut inter líquidum humánis gréssibus sólidum, præbéret obséquium? Et quid est quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, et brevíssimi laci tránsitum, sub mercéde naútica transfretáret? Ascendit, inquit, in navículam et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conferre virtútes: humána quærere, præstáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, referre sanitátes.

℟. Vere languóres nostros ipse tulit, et * Dolóres nostros ipse portávit. ℣. Dixit Jesus: Homo, remittuntur tibi peccáta tua. * Dolóres. Glória. * Dolóres. *Is.* 53. *Luc.* 5.

Ad Benedictus. *Ant.* I. D. Ait Jesus paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam; et surrexit, et ábiit in domum suam. *Matth.* 9.

Oratio Miss. Cadurc.

Summe potens et misericors Deus, réspice in nos peccáti morbo laborantes: ut terréno quod ággravat ánimam excusso póndere, te jubente surgámus, et te duce viam cœli ambulémus; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Videntes turbæ, timuérunt, et glorificavérunt Deum qui dedit potestátem talem homínibus. *Matth.* 9.

DOMINICA XIX

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Ineptas autem et aníles fábulas devíta: exerce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est: píetas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, et futúræ. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, et maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est salvátor ómnium hóminum, máxime fidélium. Præcipe hæc, et doce.

℟. Sectáre justítiam, fidem, caritátem et pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. * Stultas autem, et sine disciplína quæstiónes devíta: sciens quia génerant lites. ℣. Altióra tu ne quæsíe-

ris, et fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper. * Stultas. *II. Tim.* 2. *Eccli.* 3.

Lectio II.

NEMO adolescéntiam tuam contemnat; sed exemplum esto fidélium, in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, adtende lectióni, exhortatióni, et doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Adtende tibi, et doctrínæ: insta in illis. Hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

℟. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit ita facientem; * Super ómnia quæ póssidet, constítuet illum; ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. * Super. *Luc.* 12. *Ps.* 23.

Lectio III. Cap. 5.

SENIOREM ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem; júvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvénculas, ut soróres, in omni castitáte: víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua fílios aut nepótes habet, discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus: hoc enim acceptum est coram Deo. Quæ autem vere vídua est, et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die. Nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe, ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior.

℟. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audisti in fide, et * In dilectióne in Christo Jesu. ℣. Hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt; * In dilectióne. Glória. * In dilectióne. *II. Tim.* 1. *I. Tim.* 4.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono Patiéntiæ.

PATIENTIAM, fratres dilectíssimi, Jesus Christus Deus et Dóminus noster non tantum verbis dócuit, sed implévit et factis. Et quia ad hoc descendisse se díxerat ut voluntátem Patris fáceret, inter cétera mirabília virtútum suárum, quibus indícia divínæ majestátis expressit, paternam quoque patiéntiam tolerántiæ tenóre servávit. Omnes dénique actus ejus ab ipso statim adventu patiéntia cómite signantur, quod prímum de illa sublimitáte cœlesti ad terréna descendens non adspernátur Dei Fílius carnem hóminis in-

dúere, et cum peccátor ipse non esset, aliéna peccáta portáre. Immortalitáte ínterim pósita, fíeri se et mortálem pátitur, ut ínnocens pro nocéntium salúte perimátur. Discípulis non ut servis domínica potestáte præfuit, sed benignus et mitis fraterna eos caritáte diléxit. Nec mirandum quod circa cómpares obaudientes talis exstíterit qui Judam pótuit usque ad extrémum longa patiéntia sustinére, cibum cum inimíco cápere, hostem doméstícum scire nec palam osténdere, traditóris ósculum non recusáre. In Judæis vero tolerandis æquanímitas quanta et quanta patiéntia, incrédulos ad fidem suadendo fléctere, obséquio ingrátos fovére, contradicéntibus respondére léniter, superbos sustinére clementer, humíliter persequéntibus cédere, Prophetárum interfectóres et adversum Deum semper rebelles usque ad crucis et passiónis horam velle collígere!

℟. Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis : * Non est servus major dómino suo ; si me persecúti sunt, et vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me.* Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

Lectio V.

Sub ipsa Christi passióne et cruce, priusquam ad crudelitátem necis et effusiónem sánguinis venirétur, quæ conviciórum probra patienter audíta, quæ contumeliárum toleráta ludíbria? Ille ínnocens, ille justus, immo innocéntia ipsa et ipsa justítia, inter facinorósos deputátur, et testimóniis falsis Véritas prémitur, judicátur judicatúrus, et Dei Sermo ad víctimam tacens dúcitur. Et cum ad crucem Dómini confundantur sídera, elementa turbentur, contremiscat terra, nox diem claudat; ille non lóquitur, nec movétur, nec majestátem suam sub ipsa saltem passióne profitétur : usque ad finem perseveranter et júgiter tolerantur ómnia, ut consumméntur in Christo plena et perfecta patiéntia. Et post ista ómnia adhuc interfectóres suos, si conversi ad eum vénerint, súscipit. Quid potest patiéntius, quid benígnius dici? Vivificátur Christi sánguine étiam qui fudit sánguinem Christi. Talis est Christi ac tanta patiéntia : quæ nisi talis ac tanta exsísteret, Paulum quoque Apóstolum Ecclésia non habéret. Quod si et nos, fratres dilectíssimi, in Christo sumus, si ipsum indúimus, si ipse est salútis nostræ via; qui Christum vestígiis salutáribus séquimur, per Christi exempla gradiámur.

℟. Si bene facientes patienter sustinétis, hæc est grátia apud Deum : in hoc enim vocáti estis; * Quia et Christus passus est pro nobis, vobis

relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus. ℣. Qui dicit se in Christo manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre. * Quia. *I. Petr.* 2. *I. Joan.* 2.

Lectio VI.

In tristítia et gémitu simus necesse est ómnibus diébus vitæ nostræ; edámus panem necesse est cum sudóre et labóre. Unde unusquisque nostrum cum náscitur et hospítio mundi hujus excípitur, inítium sumit a lácrymis. Tolerandum et perseverandum est, fratres dilectíssimi; ut ad spem veritátis et libertátem ipsam perveníre possímus: quia hoc ipsum quod Christiáni sumus, fídei et spei res est. Ut autem spes et fides ad fructum sui possint perveníre, patiéntia opus est: non enim præsentem glóriam séquimur, sed futúram. Patiéntia autem non tantum bona custódit; sed et repellit advérsa. Cáritas fraternitátis vínculum est; tolle illi patiéntiam, et desoláta non durat. Apóstolus, cum de caritáte loquerétur, toleántiam illi et patiéntiam junxit. Cáritas, inquit, magnánima est, cáritas benigna est, cáritas non æmulátur, non irritátur, non cógitat malum, ómnia díligit, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Probávit nec unitátem servári posse nec pacem, nisi se ínvicem fratres mútua toleántia fóveant, et concórdiæ vínculum patiéntia intercedente custódiant.

℟. Cáritas pátiens est, benigna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur: * Non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti: † Omnia suffert. ℣. Odium súscitat rixas; et universa delicta óperit cáritas. * Non gaudet. Glória. † Omnia. *I. Cor.* 13. *Prov.* 10.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono Patiéntiæ.

Ad vária carnis incómmoda et crebros córporis durosque cruciátus, quibus humánum genus quotídie fatigátur et quátitur, patiéntia necessária est. Nec áliud magis inter injustos discernit et justos, quam quod in adversis per impatiéntiam quéritur et blasphémat injustus, patiéntia justus probátur. Nam ut patiéntia bonum Christi est, sic e contra impatiéntia diáboli malum; et sicut in quo hábitat et manet Christus, pátiens invenítur; ita impátiens semper exsistit cujus mentem diáboli nequítia póssidet. Patiéntia est quæ nos Deo et commendat et servat: ipsa est quæ fídei nostræ fundamenta fírmiter munit; ipsa est quæ incrementa spei sublímiter próvehit: ipsa actum dírigit ut tenére possímus

viam Christi, dum per ejus toleràntiam grádimur; ipsa éfficit ut perseverémus fílii Dei, dum patiéntiam Patris imitámur.

℟. Sústine sustentatiónes Dei, conjúngere Deo, et sústine; * Ut crescat in novíssimo vita tua. ℣. Omne quod tibi applícitum fúerit áccipe; et in dolóre sústine, et in humilitáte tua patiéntiam habe. * Ut. *Eccli.* 2.

Lectio VIII.

Sermo sancti Leónis Papæ. 46. *de Quadrag.* 9. *Cap.* 1.

Apostolus prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur; et ídeo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Sicut ergo totíus est témporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis. Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupiscit advérsus spíritum, et spíritus advérsus carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℟. Adsecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam; * Et omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur. ℣. Milítia est vita hóminis super terram. * Et. *II. Tim.* 3. *Job,* 7.

Lectio IX. Cap. 22.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Invitati ad nuptias.

In illo témpore; Respondens Jesus, dixit íterum in parábolis, (Princípibus Sacerdótum, et Pharisæis,) dicens: Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. 38. *in Evang.*

In hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per Incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Misit ergo servos suos ut ad istas núptias amícos invitárent. Misit semel, misit íterum; quia Incarnatiónis Domínicæ prædicatóres, et prius Prophétas, et póstmodum Apóstolos fecit. Illi autem neglexérunt, et abiérunt álius in villam suam, álius vero in negotiatiónem suam. In villam quippe ire,

est labóri terréno immoderáte incúmbere : in negotiatiónem vero ire, est actiónum seculárium lucris inhiáre. Quia enim álius intentus labóri terréno, álius vero mundi hujus actiónibus déditus, mystérium Incarnatiónis Domínicæ pensáre, et secundum illud vívere dissímulat, quasi ad villam vel negótium pergens, veníre ad Regis núptias recúsat. Et plerumque, quod est grávius, nonnulli vocantis grátiam non solum réspuunt, sed étiam persequuntur. Intrávit autem Rex ut vidéret discumbentes : et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Nos sumus, fratres, qui in núptiis Verbi discúmbimus; consideráte, rogo, si cum nuptiáli veste ad has núptias venistis. Sibi unusquisque sollícite métuat, quia multi sunt vocáti, pauci vero electi.

℟. Rex ait servis suis : Núptiæ quidem parátæ sunt; sed qui invitáti erant, non fuérunt digni : * Ite ergo ad éxitus viárum, et † Quoscumque invenéritis, vocáte ad núptias. ℣. Sapiéntia propósuit mensam suam : misit ancillas suas ut vocárent ad arcem. * Ite. Glória.† Quoscumque. *Matth.* 22. *Prov.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Intrávit Rex ut vidéret discumbentes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi : Amíce, quómodo huc intrasti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. *Matth.* 22.

Oratio Brev. Bitur.

Omnipotens sempiterne Deus, de cujus múnere venit ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur, purífica, quæsumus, corda nostra, ut, justítia tua quasi veste nuptiáli indúti, ad æternas Agni núptias admitti mereámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Dixit Rex ministris : Ligátis mánibus et pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres; ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci vero electi. *Matth.* 22.

DOMINICA XX

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 5.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Adolescentiores autem víduas devíta. Cum enim luxuriátæ fúerint in Christo, núbere volunt; habentes damnatiónem, quia primam fidem írritam fecérunt. Simul autem et otiósæ discunt circuíre domos : non solum otiósæ, sed et verbósæ, et curiósæ, loquentes quæ non oportet. Vo-

lo ergo junióres núbere, fílios procreáre, matres famílias esse, nullam occasiónem dare adversário maledicti grátia. Jam enim quædam conversæ sunt retro sátanam.

℟. Quæ vere vídua est, et desoláta, speret in Deum, et * Instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die. ℣. Non despíciet Dóminus preces pupilli, nec víduam, si effundat loquélam gémitus. * Instet. *I. Tim.* 5. *Eccli.* 35.

Lectio II.

Qui bene præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur: máxime qui labórant in verbo et doctrína. Dicit enim Scriptúra: Non alligábis os bovi trituranti. Et: Dignus est operárius mercéde sua. Adversus Presbyterum accusatiónem noli recípere, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccantes coram ómnibus árgue: ut et céteri timórem hábeant. Testor coram Deo et Christo Jesu, et electis Angelis, ut hæc custódias sine præjudício, nihil fáciens in álteram partem declinando. Manus cito némini imposúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teipsum castum custódi. Noli adhuc aquam bíbere; sed módico vino útere, propter stómachum tuum, et frequentes tuas infirmitátes.

℟. Hoc est quod * Locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, et in conspectu omnis pópuli glorificábor. ℣. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, * Locútus. *Levit.* 10. *II. Cor.* 6.

Lectio III. Cap. 6.

Quicumque sunt sub jugo servi, dóminos suos omni honóre dignos arbitrentur, ne nomen Dómini et doctrína blasphemétur. Qui autem fidéles habent dóminos, non contemnant, quia fratres sunt: sed magis sérviant, quia fidéles sunt et dilecti, qui beneficii partícipes sunt. Hæc doce, et exhortáre. Si quis áliter docet, et non adquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, et ei, quæ secundum pietátem est, doctrínæ: superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiónes et pugnas verbórum: ex quibus oriuntur invídiæ, contentiónes, blasphémiæ, suspiciónes malæ, conflictatiónes hóminum mente corruptórum, et qui veritáte priváti sunt, existimántium quæstum esse pietátem.

℟. Mali hómines, et seductóres profícient in pejus; errantes, et in errórem mittentes. * Tu vero pérmane in iis, quæ didicisti et crédita sunt tibi. ℣. Ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se. * Tu. Glória. * Tu. *II. Tim.* 3. *Act.* 10.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Demetriánum.

Quandiu corpus hoc pérmanet, commúne cum céteris sit necesse est, et corporális condítio commúnis, nec separári géneri humáno ab ínvicem datur, nisi isthinc de século recedátur. Intra unam domum boni et mali ínterim continentur; quidquid intra domum evénerit pari sorte perpétimur, donec ævi temporális fine compléto, ad æternæ vel mortis vel immortalitátis hospítia dividámur. Viget apud nos spei robur et fírmitas fídei, inter ipsas séculi labentis ruínas, erecta mens est et immóbilis virtus, et nunquam non læta patiéntia, et de Deo suo semper ánima secúra. Vínea licet fallat, et ólea decípiat, quid hoc ad Christiános, quid ad Dei servos quos paradísus invítat, quos grátia omnis et cópia regni cœlestis exspectat? Exsultant semper in Dómino, et lætantur, et gaudent in Deo suo, et mala atque adversa mundi fórtiter tólerant, dum dona et próspera futúra prospectant.

℟. Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ. ℣. Tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem; probátio vero spem. * Póstea. *Hebr.* 12. *Rom.* 5.

Lectio V.

Ex Libro primo sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei. *Cap.* 8. *n.* 1.

Dicet áliquis: Cur ergo divína misericórdia étiam ad ímpios ingratosque pérvenit? Cur, putámus, nisi quia eam ille præbuit, qui quotídie facit oríri solem suum super bonos et malos, et pluit super justos et injustos? Quamvis enim quidam eórum ista cogitantes, pœnitendo ab impietáte se córrigant; quidam vero, sicut Apóstolus dicit, divítias bonitátis et longanimitátis Dei contemnentes, secundum durítiam cordis sui et cor impœnitens thesaurízent sibi iram in die iræ et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secundum ópera ejus: tamen patiéntia Dei ad pœniténtiam invítat malos, sicut flagellum Dei ad patiéntiam érudit bonos. Itemque misericórdia Dei fovendos ampléctitur bonos, sicut sevéritas Dei puniendos córripit malos.

℟. Quia non profertur cito contra malos senténtia, absque timóre ullo fílii hóminum pérpetrant mala. Attamen peccátor ex eo quod cénties facit malum, et per patiéntiam sustentátur, * Ego cognóvi quod erit bonum timéntibus Deum. ℣. Quod si Deus vo-

lens osténdere iram, et notam fácere poténtiam suam, sustínuit in multa patiéntia vasa iræ, apta in intéritum; * Ego. *Eccle.* 8. *Rom.* 9.

Lectio VI. n. 2.

Si nunc omne peccátum manifesta plécteret pœna, nihil último judício servári putarétur: rursus si nullum peccátum nunc puníret aperte divínitas, nulla esse providéntia divína crederétur. Simíliter in rebus secundis, si non eas Deus quibusdam peténtibus evidentíssima largitáte concéderet, non ad eum ista pertinére dicerémus: itemque si ómnibus eas peténtibus daret, nonnísi propter tália præmia serviendum illi esse arbitrarémur; nec pios nos fáceret talis sérvitus, sed pótius cúpidos et aváros. Manet enim dissimilitúdo passórum étiam in similitúdine passiónum; et licet sub eódem tormento, non est idem virtus et vítium. Una eademque vis írruens bonos probat, puríficat, éliquat; malos damnat, vastat, extérminat. Unde in eádem afflictióne mali Deum detestantur atque blasphémant; boni autem precantur et laudant. Tantum ínterest, non quália, sed qualis quisque patiátur.

℟. Flagellis Dómini quasi servi corrípimur ad emendatiónem, * Et non ad perditiónem nostram. ℣. A Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur, * Et. Glória. * Et. *Judith.* 8. *I. Cor.* 11.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Bonifácium. *Epist.* 185. *n.* 11.

Quæro, si boni et sancti némini fáciunt persecutiónem, sed tantúmmodo patiuntur, cujus putant esse in Psalmo vocem, ubi légitur: Pérsequar inimícos meos, et comprehendam illos, et non convertar donec defíciant. Si ergo verum dícere vel agnóscere vólumus, est persecútio injusta, quam fáciunt ímpii Ecclésiæ Christi; et est justa persecútio, quam facit ímpiis Ecclésia Christi. Ista ítaque beáta est quæ persecutiónem pátitur propter justítiam; illi vero míseri, qui persecutiónem patiuntur propter injustítiam. Proinde ista perséquitur diligendo, illi sæviendo; ista ut córrigat, illi ut evertant; ista ut révocet ab erróre, illi ut præcípitent in errórem; dénique ista perséquitur inimícos et comprehendit donec defíciant in vanitáte, ut in veritáte profíciant: illi autem retribuentes mala pro bonis, quia eis consúlimus ad ætérnam salútem, étiam temporálem nobis conantur auferre.

℟. Quis consurget mihi adversus malignantes? aut *Quis stabit mecum adversus operantes iniquitátem? ℣. Zelo

zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum; quia dereliquérunt pactum tuum, fílii Israel. * Quis. *Ps.* 93. *III. Reg.* 19.

Lectio VIII.

Ex Sermóne primo sancti Bernardi in Conversióne sancti Pauli. *n.* 3.

AGNOSCITE, dilectíssimi, et expavéscite consórtia eórum qui salútem impédiunt animárum. Horrendum, quod et ipsórum vidétur fácinus, qui Dómino majestátis manus sacrílegas injecérunt. Videbátur jam cessasse persecutiónis tempus, sed ut palam factum est, nunquam deest persecútio Christiáno, sed neque Christo: et nunc quod grávius est, ipsi Christum persequuntur, qui ab eo útique Christiáni dicuntur. Amíci tui, Deus, et próximi adversum te appropinquavérunt et stetérunt. Conjurasse vidétur contra te univérsitas pópuli Christiáni a mínimo usque ad máximum: a planta pedis usque ad vérticem non est sánitas ulla: egressa est iníquitas a sénibus, judícibus, vicáriis tuis, qui videntur régere pópulum tuum: non est jam dícere: Ut pópulus sic sacerdos; quia nec sic pópulus ut sacerdos.

℟. Conversum est retro judícium, et justítia longe stetit: quia córruit in plátea véritas, et æquitas non pótuit íngredi: * Et facta est véritas in obliviónem; et qui recessit a malo, prædæ pátuit. ℣. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam; conculcavérunt partem meam.* Et. *Is.* 59. *Jerem.* 12.

Lectio IX. Cap. 4.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Filius Reguli.

IN illo témpore; Erat quidam Régulus, cujus fílius infirmabátur Capharnaum. Hic cum audisset quia Jesus adveníret a Judæa in Galilæam, ábiit ad eum, et rogábat eum ut descénderet, et sanáret fílium ejus; (incipiébat enim mori.) Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 34. *In Joan.*

CONSIDERES, velim, vel ipsa verba Réguli, quantam demonstrent ejus infirmitátem. Cum oportuisset enim, si non prius, saltem post reprehensam ánimi sui senténtiam, magnum quídpiam de Christo cogitáre, audi, quómodo adhuc humi serpat: Descende, inquit, priusquam moriátur fílius meus; quasi non posset mórtuum suscitáre, et quasi non nosset quo statu puer esset. Ideo illum coárguit; neque minus patrem ánimo laborantem curat, quam fílium, ut nobis suádeat, non tam signis, quam doctrínæ ejus adtendendum esse. Cur autem Christus Centurióni se ultro

óbtulit itúrum, Régulo autem ne rogátus quidem? Quia ibi fides perfecta erat, ídeo se itúrum óbtulit, ut viri probitátem ediscerémus : at Régulus adhuc imperfectus erat.

℟. Sine fide impossíbile est placére Deo; * Crédere oportet accedentem ad Deum. ℣. Qui non credunt Deo, non protégentur ab eo. * Crédere. Glória. * Crédere. *Hebr.* 11. *Eccli.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dixérunt servi, quia heri hora séptima relíquit eum febris. Cognóvit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Jesus: Fílius tuus vivit. *Joan.* 4.

Oratio Brev. Bitur.

Auge in nobis fidem, Dómine, ut corde perfecto in te credentes, quod humíliter pétimus efficáciter consequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Crédidit Régulus, et domus ejus tota. Hoc secundum signum fecit Jesus, cum venisset a Judæa in Galilæam. *Joan.* 4.

DOMINICA XXI

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Est autem quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum, haud dúbium quod nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, et quibus tegámur, his contenti simus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, et in láqueum diáboli, et desidéria multa inutília et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas, quam quidam appetentes, erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis.

℟. Est infírmitas péssima quam vidi sub sole; divítiæ conservátæ in malum dómini sui : péreunt enim in afflictióne máxima. Sicut egressus est nudus de útero matris suæ, sic revertétur. * Quid ergo próderit ei quod laborávit in ventum? ℣. Dives, cum dormíerit, nihil secum áuferet. * Quid. *Eccle.* 5. *Job,* 27.

Lectio II.

Tu autem, o homo Dei, hæc fuge : sectáre vero justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam, in qua vocátus es, et confessus bonam confessiónem coram multis téstibus. Præcípio tibi coram Deo, qui vivíficat ómnia, et Christo Jesu, qui testimónium réddidit sub Póntio Piláto bonam confessiónem : ut serves mandátum

sine mácula, irreprehensíbile, usque in adventum Dómini nostri Jesu Christi: quem suis tempóribus ostendet beátus et solus potens, Rex regum, et Dóminus dominántium, qui solus habet immortalitátem et lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest: cui honor, et impérium sempiternum. Amen.

℟. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audisti in fide, et in dilectióne in Christo Jesu. * Bonum depósitum custódi per Spíritum sanctum, qui hábitat in nobis. ℣. Quod præcípio tibi, hoc tantum fácito Dómino; nec addas quidquam, nec mínuas. * Bonum. *II. Tim.* 1. *Deut.* 12.

Lectio III.

Divitibus hujus séculi præcipe non sublíme sápere, neque speráre in incerto divitiárum, sed in Deo vivo qui præstat nobis ómnia abunde ad fruendum: bene ágere, dívites fíeri in bonis opéribus, fácile tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundamentum bonum in futúrum, ut apprehendant veram vitam. O Timóthee, depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ, quam quidam promittentes, circa fidem excidérunt. Grátia tecum. Amen.

℟. Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * Divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere. ℣. Sollicitúdo séculi istíus et fallácia divitiárum súffocat verbum; et sine fructu effícitur. * Divítiæ. Glória. * Divítiæ. *Ps.* 61. *Matth.* 13.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Apológia prima sancti Justíni Mártyris. *n.* 16.

Patientes ut simus et ad serviendum ómnibus paráti ac iræ expertes, quæ a Christo dicta sunt, ita se habent: Qui te pércutit in maxillam, præbe et álteram. Et ab eo, qui aufert tibi túnicam aut vestimentum, noli prohibére. Qui vero ira excandúerit, ad ignem condemnatióni obnóxius fúerit. Non enim reluctári oportet, neque nos imitatóres esse malórum vult Deus: Sed, ut patiéntia et lenitáte omnes a dedécore et cupiditáte malórum abducámus, hortátus est. Quod quidem et de multis qui apud vos fuérunt, demonstráre póssumus, qui ex violentis et tyrannis immutáti sunt, vel vestigáta vicinórum vitæ constántia victi, vel perspecta viæ cómitum in injúriis perferendis mira patiéntia, vel explorátis eórum móribus quibuscum contrahébant. Qui autem non ita comperiuntur vívere, quemádmodum dócuit, eos pro certo constet non esse

Christiános, quamvis lingua pronúntient Christi doctrínam.

℟. Díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; * Et inveniétis réquiem animábus vestris. ℣. Patièntes estóte ad omnes.* Et. *Matth.* 11. *I. Tim.* 5.

Lectio V.

Ex Diálogo ejusdem cum Tryphóne Judæo. *n.* 108 *et* 110.

Qui Christum Fílium Dei profiténtur, ac omnes qui in illum credunt, diris devovére audétis. Nos autem nec vos ódimus, nec eos qui talem de nobis opiniónem a vobis accepére: sed precámur ut nunc saltem pœniténtiam agentes, misericórdiam omnes consequámini a perbenigno et mirum in modum misericorde universórum parente, Deo. Qui bello, et mútuis cædibus, et improbitáte omni cumuláti erámus, in toto terrárum orbe instrumenta quisque béllica, enses in vómeres, hastas in agréstia arma mutávimus, aramusque pietátem, justítiam, humanitátem, fidem, spem illam quæ est a Patre per eum qui crucifixus est. Néminem autem esse qui nos in Jesum per totum orbem terrárum credentes extérreat, et in servitútem rédigat, in promptu est. Dum enim gládio percútimur, dum crucifígimur, dum feris trádimur, et vínculis et igni, et ómnibus áliis tormentis; a confessióne, ut manifestum est, non discédimus. Sed quanto magis magisque tália nobis infliguntur; eo plures alii per nomen Jesu fidéles et pii fiunt.

℟. Propter te, Dómine, mortificámur tota die; æstimáti sumus sicut oves occisiónis: * Sed in his ómnibus superámus, propter eum qui dilexit nos. ℣. Tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. * Sed. *Rom.* 8. *I. Cor.* 4.

Lectio VI.

Ex Libro tértio sancti Hierónymi Presbyteri in Matthæum. *Matth. cap.* 18.

Præcepit Dóminus Petro, sub comparatióne Regis et dómini, et servi qui débitor decem míllium talentórum, a dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimittat conservis suis minóra peccántibus. Si enim ille Rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit; quanto magis servi conservis suis debent minóra dimíttere? Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exemplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium, majóra crímina decem míllium talentórum, rogántibus dimittuntur, si et ipsi dimittant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam, simus implacábiles, et propter amárius verbum, pérpetes habeámus discórdias; nonne

nobis vidémur recte redigendi in cárcerem, et sub exemplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

℟. Merces mercenárii tui apud te omníno non remáneat. * Quod ab álio óderis fíeri tibi, vide ne tu aliquando álteri fácias. ℣. Misertus dóminus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei. * Quod. Glória. * Quod. *Tob.* 4. *Matth.* 18.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Enchirídio sancti Augustíni Epíscopi de Fide, Spe et Caritáte. *Cap.* 73.

Multa génera sunt eleemosynárum, quæ cum fácimus, adjuvámur ut dimittantur nostra peccáta : sed ea nihil est majus, qua ex corde dimíttimus, quod in nos quisque peccávit. Minus enim magnum est erga eum esse benévolum, qui tibi mali nihil fécerit. Illud multo grándius et magnificentíssimæ bonitátis est, ut tuum quoque inimícum díligas, et ei qui tibi malum vult, et si potest, facit, tu bonum semper velis, faciasque cum possis. Sed quóniam perfectórum sunt ista filiórum Dei, quo quidem se debet omnis fidélis exténdere, et humánum ánimum ad hunc affectum, orando Deum, secumque agendo luctandóque perdúcere : tamen quia hoc tam magnum bonum tantæ multitúdinis non est, quantam crédimus exaudíri, cum in oratióne dícitur : Dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris; procul dúbio verba sponsiónis hujus implentur, si homo qui nondum ita profécit, ut jam díligat inimícum, tamen quando rogátur ab hómine qui peccávit in eum, ut ei dimittat, dimittit ex corde.

℟. Altíssimus benignus est super ingrátos et malos. * Estóte ergo misericordes, sicut et Pater vester miséricors est. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus; pátiens et multum miséricors. * Estóte. *Luc.* 6. *Ps.* 144.

Lectio VIII.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Zelo et Livóre.

Si quis pénitus inspíciat, invéniet nihil magis Christiáno cavendum, nihil cáutius providendum, quam ne quis invídia et livóre capiátur; ne quis fallentis inimíci cœcis láqueis implicátus, dum zelo frater in fratris ódia convértitur, gládio suo néscius ipse perimátur. Late patet zeli múltiplex et fœcunda pernícies. Radix est malórum ómnium, fons cládium, seminárium delictórum, matéria culpárum. Inde ódium surgit, animósitas inde procédit. Zelus términum non habet, pérmanens júgiter malum et sine

sine peccátum : quantóque ille cui invidétur successu melióre profícerit, tanto ínvidus in majus incéndium livóris ígnibus inardescit.

℞. Si zelum amárum habétis, et contentiónes sint in córdibus vestris, non est ista sapiéntia desursum descendens : sed terréna, animális, diabólica, * Ubi enim zelus et conténtio, ibi inconstántia et omne opus pravum. ℣. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocantes, ínvicem invidentes, * Ubi. *Jac.* 3. *Gal.* 5.

Lectio IX. Cap. 18.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Rex debitum dimittens.

In illo témpore; Dixit Jesus: Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 27 *in Gen.*

Magnum parábolæ lucrum, modo adténdere voluérimus. Quid enim tantum potérimus dimíttere, quantum nobis a Dómino dimíttitur? Et nos quidem, si hoc voluérimus, conservis remíttimus; ipsi vero a Dómino remissiónem accípimus. Ne ígitur putémus, dum hoc fácimus, nos álteri gratificári, aut magnum quoddam benefícium apud illum depónere; nam ipsi sumus qui benefício frúimur, et multum lucri inde nobis conciliámus : sicut étiam si hoc non fecérimus, omníno nihil eos lædere potérimus; nobis ipsis autem intolerábilem gehennæ pœnam parámus. Idcirco óbsecro, ut cogitantes hæc, nunquam admittámus, ut eórum qui nos contristárunt vel álias offendérunt, injúriæ reminiscámur, vel inimíco ánimo erga illos afficiámur; sed festinémus et anhelémus, ut, parátum inde lucrum reputantes, tam officiósi in eos simus qui nos offendérunt, quam sumus in eos qui vere nobis benefáciunt. Nam, si sápimus, non ita nobis prodesse póterunt, qui benévoli in nos sunt. At ne quis mihi dicat : Semel atque íterum orávi, et non adsensit. Si hoc sincére faciámus, non prius quiescámus, donec multa sedulitáte victóriam adepti, illum nobis conciliémus, et a suis in nos inimicítiis abducámus.

℞. Nolíte condemnáre, et non condemnabímini : * Dimíttite, et dimittémini; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. ℣. Qui vindicári vult, a Dómino invéniet vindictam; et peccáta illíus servans servábit. * Dimíttite. Glória. * Dimíttite. *Luc.* 6. *Eccli.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Omne débitum dimísi tibi, serve nequam, quóniam rogasti me : nonne ergo opórtuit et te miseréri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? *Matth.* 18.

Oratio Brev. Bitur.

Ut sequámur vestígia Fílii tui, qui, cum maledicerétur, non maledicébat, da nobis, Deus, cum iis étiam qui odérunt pacem esse pacíficos, et frátribus débita eórum dimíttere, ut nostra nobis débita dimittas; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Irátus Dóminus trádidit servum tortóribus, quoadusque rédderet universum débitum: sic et Pater cœlestis fáciet vobis, si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris. *Matth.* 18.

DOMINICA XXII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secundum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo caríssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide, et matre tua Eunice, certus sum autem quod et in te.

℟. Omni cui multum datum est, multum quærétur ab eo; * Et cui commendavérunt multum, plus petent ab eo. ℣. Judícium duríssimum his qui præsunt, fiet, * Et cui. *Luc.* 12. *Sap.* 6.

Lectio II.

Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis, et dilectiónis, et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus; sed collabóra Evangélio secundum virtútem Dei: qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secundum ópera nostra, sed secundum propósitum suum, et grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária.

℟. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitúdinem bonórum dómui Israel, quæ largítus est eis, * Secundum indulgéntiam suam, et secundum multitúdinem misericordiárum suárum. ℣. Prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secundum

propósitum voluntátis suæ; * Secundum. *Is.* 63. *Ephes.* 1.

Lectio III.

Manifestata est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destruxit quidem mortem; illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium. In quo pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus, et magister Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior; sed non confundor. Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * In réliquo † Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. ℣. Omnia detrimentum feci, ad cognoscendum Christum, et societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus. * In. Glória. † Repósita est. *II. Tim.* 4. *Philip.* 3.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Homília tértia sancti Joannis Chrysóstomi ad Pópulum Antiochénum. *n.* 5.

Ne quis hoc mihi dicat: Tunc détraho, cum falsa dico; si autem vera dico, mínime. Nam licet vera loquens maledíxeris, et hoc est crimen: étenim Pharisæus ille Publicáno verídicus maledixit, sed tamen hoc ipsi nihil prófuit. Non solos autem maledicos, sed et áliis détrahi audientes admóneo aures obstrúere. Dic próximo: Habes áliquem, quem laudes et commendes? aures apério, ut unguenta suscípiam: si vero male velis dícere, verbis ingressum obtúro: non enim stercus et cœnum accípere sustíneo. Quod mihi lucrum, si didícero illum esse ímprobum? immo máximum nocumentum ex hoc, et extréma jactúra.

℟. Qui lóquitur iníqua non potest latére, quóniam auris zeli audit ómnia. * Custodíte ergo vos a murmuratióne quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ. ℣. Si ínvicem mordétis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. * Custodíte. *Sap.* 1. *Galat.* 5.

Lectio V.

Hoc vero ridículum magis est quod talem habentes vitam, et res suas negligentes, cum áliquid arcánum díxerint, rogant audientem et adjúrant, ne cuíquam álteri dicat: hinc declarantes se rem reprehensióne dignam commisisse. Si enim illum, ut némini dicat, rogas; multo magis te priórem huic dícere non oportébat. In tuto sermónem habébas: postquam ipsum prodidisti, tunc salútem ipsíus curas: si non vis efferri, neque álteri ipse dicas: postquam vero álteri prodidisti sermónis custódiam, supérflua facis et inutília, ádmo-

nens et obtestans pro dictórum custódia. Sed jucundum detráhere? immo, jucundum non detráhere. Qui détrahit enim, deinceps ánxius est, suspicátur et timet, pœniténtiam agit, et linguam suam mordet: timens et tremiscens, ne forte áliis enuntiátum verbum, magnum sibi perículum ádferat, et supérfluam et inútilem inimicítiam iis, qui dixére, operétur. Qui seipsum vero cóntinet, in securitáte plúrima cum multa vivet voluptáte.

℟. Nolíte detráhere altérutrum, fratres. * Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. ℣. Si mórdeat serpens in siléntio, nihil eo minus habet qui occulte détrahit. * Qui. *Jac.* 4. *Eccle.* 10.

Lectio VI.

Non aliunde nostra negliguntur, quam quod aliéna satágimus curioséque scrutámur: non enim vacat hómini malédico, et aliénos exquirenti mores própriam quandóque vitam curáre: stúdio enim omni in alienórum curiositátem impenso, necesse est ómnia ejus témere et negligenter jacére.

℟. Lingua ignis est, univérsitas iniquitátis; * Linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. ℣. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam; * Linguam. Glória. * Linguam. *Jac.* 3. *Eccli.* 28.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Homília tértia sancti Joannis Chrysóstomi ad Pópulum Antiochénum. *n.* 6.

Fugiamus ígitur, dilecti, fugiámus detractiónes, docti id esse totum diáboli bárathrum, et insidiárum ejus latíbulum. Ut enim nostra negligámus, et gravióres nobis reátus constituámus, in hanc nos consuetúdinem diábolus duxit: immo vero non id ibi solum inest mali, quod tunc ratiónem dábimus eórum quæ díximus, sed étiam quod peccáta nostra sic gravióra faciémus, omni nos excusatióne privantes. Qui enim acerbe aliéna exquírit, in delictis suis nullam unquam véniam nanciscétur. Non enim tantum a peccatórum nostrórum natúra, sed et ex judício de áliis nostro senténtiam Deus próferet.

℟. Nolíte judicáre, ut non judicémini. * In quo enim judício judicavéritis, judicabímini: et in qua mensúra mensi fuéritis, remetiétur vobis. ℣. Inexcusábilis es, o homo omnis qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas. * In quo. *Matth.* 7. *Rom.* 2.

Lectio VIII.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi de Verbis Evangélii. *Serm.* 82. *Cap.* 4. *n.* 6 *et* 7.

Homines fáciles sunt ad irrogandas injúrias, et difficiles ad concórdiam requirendam. Pete, inquit, véniam ab hómine quem offendisti, ab hómine quem læsisti. Respondet: Non me humiliábo. Vel Deum tuum audi, si fratrem tuum contemnis: Qui se humíliat, exaltábitur. Jam jaces, et humiliáre te non vis? Bene díceres, nolo descéndere, si noluisses rúere. Hoc ergo debet fácere qui fecit injúriam. Qui autem passus est, quid debet? Si peccáverit in te frater tuus, córripe eum inter te et ipsum solum. Si negléxeris, pejor es. Ille injúriam fecit, et injúriam faciendo gravi seipsum vúlnere percussit: tu vulnus fratris tui contemnis? Tu eum vides períre, vel perisse, et négligis? Pejor es tacendo, quam ille conviciando. Quando ergo in nos áliquis peccat, habeámus magnam curam, non pro nobis, nam gloriósum est injúrias oblivisci: sed oblivíscere injúriam tuam, non vulnus fratris tui. Ergo córripe eum inter te et ipsum solum, intendens correctióni, parcens pudóri.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, et * Córripe eum inter te et ipsum solum: Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam póstea inveniet apud eum, magis quam ille qui per linguæ blandimenta décipit: * Córripe. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Lectio IX. Cap. 22.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Quæ Cæsaris, Cæsari; quæ Dei, Deo reddenda.

In illo témpore; Abeuntes Pharisæi, consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 62. *c.* 8.

Non est potestas nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Qui autem resistit potestáti, Dei ordinatióni resistit. Sed quid, si illud júbeat quod non debes fácere? Hic sane contemne potestátem, timendo potestátem. Ipsos humanárum rerum gradus advértite. Si áliquid jússerit Curátor, nonne faciendum est? Tamen, si contra Procónsulem júbeat, non útique contemnis potestátem; sed éligis majóri servíre. Nec hinc debet minor irasci, si major prælátus est. Rursum, si áliquid ipse Proconsul júbeat, et áliud júbeat Imperátor; numquid dubitátur, isto contempto, illi esse serviendum? Ergo si áliud Imperátor, et áliud Deus, quid judicátis? Solve tribútum, esto mihi in obséquium. Recte; sed non in idólio. In idólio próhibet. Quis próhibet? Major potestas. Da véniam: tu cárcerem, ille gehennam minátur. Hinc

jam tibi adsumenda est fides tua tanquam scutum, in quo possis ómnia igníta jácula inimíci exstínguere.

℟. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decernunt. * Per me príncipes ímperant, et potentes decernunt justítiam. ℣. Obedíre oportet Deo magis quam homínibus. * Per. Glória. * Per. *Prov.* 8. *Act.* 5.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus : Cujus est imágo hæc, et superscríptio? Dicunt ei : Cæsaris. Tunc ait illis : Réddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari ; et quæ sunt Dei, Deo. *Matth.* 22.

Oratio Brev. Bitur.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ pietátis operátio, ut et tibi summo Regi regum inviolábili serviámus obséquio, et ordinátis a te potestátibus prompta simus voluntáte subjecti ; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Non potuérunt verbum ejus reprehéndere coram plebe ; et miráti in responso ejus, tacuérunt. *Luc.* 20.

DOMINICA XXIII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu : et quæ audísti a me per multos testes, hæc commenda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus ; ut ei pláceat, cui se probávit. Nam et qui certat in agóne, non coronátur nisi legítime certáverit. Laborantem agrícolam oportet primum de frúctibus percípere. Intéllige quæ dico : dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intellectum.

℟. Præcípio tibi coram Deo, ut serves mandátum sine mácula, irreprehensíbile ; * Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. ℣. Ne transgrediáris términos antíquos, quos posuérunt patres tui. * Depósitum. *I. Tim.* 6. *Prov.* 22.

Lectio II.

Memor esto Dóminum Jesum Christum resurrexisse a mórtuis ex sémine David, secundum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula, quasi male óperans : sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter electos, ut et ipsi salútem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. Fidélis sermo : nam si

commórtui sumus, et convivémus: si sustinébimus, et conregnábimus: si negavérimus, et ille negábit nos: si non crédimus, ille fidélis pérmanet, negáre seipsum non potest.

℟. Gáudeo in passiónibus, et adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi, in carne mea, * Pro córpore ejus, quod est Ecclésia. ℣. Labóro, certando secundum operatiónem Christi, quam operátur in me, in virtúte. * Pro. *Coloss.* 1.

Lectio III.

Hæc cómmone, testíficans coram Dómino. Noli conténdere verbis: ad nihil enim útile est, nisi ad subversiónem audiéntium. Sollícite cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, recte tractantem verbum veritátis. Profána autem et vanilóquia devíta: multum enim profíciunt ad impietátem; et sermo eórum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus et Philétus: qui a veritáte excidérunt, dicentes resurrectiónem esse jam factam, et subvertérunt quorumdam fidem. Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signáculum hoc: Cognóvit Dóminus qui sunt ejus, et discédat ab iniquitáte, omnis qui nóminat nomen Dómini. In magna autem domo non solum sunt vasa áurea, et argéntea, sed et lígnea, et fictília; et quædam quidem in honórem, quædam autem in contuméliam. Si quis ergo emundáverit se ab istis, erit vas in honórem sanctificátum et útile Dómino, ad omne opus bonum parátum.

℟. Omnis qui natus est ex Deo, non peccat; * Sed generátio Dei consérvat eum, et malignus non tangit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non appónet nocére ei; * Sed. Glória. * Sed. *I. Joan.* 5. *Ps.* 88.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Libro primo sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei. *Cap.* 9. *n.* 2 *et* 3.

Si proptérea quisque objurgandis et corripiendis male agéntibus parcit, quia opportúnius tempus inquírit, vel eisdem ipsis métuit, ne deterióres ex hoc efficiantur, vel ad bonam vitam et piam erudiendos impédiant álios infirmos, et premant atque avertant a fide, non vidétur esse cupiditátis occásio, sed consílium caritátis. Illud est culpábile, quod hi, qui dissimíliter vivunt, et a malórum factis abhorrent, parcunt tamen peccátis aliénis, quæ dedocére, aut objurgáre debérent, dum eórum offensiónes cavent, ne sibi nóceant in his rebus quibus lícite boni atque innocentes utuntur, sed cupídius quam oportébat eos, qui in hoc mundo peregrinan-

tur et spem supernæ pátriæ præ se gerunt. Non solum quippe infirmióres, vitam ducentes conjugálem, domos ac famílias possidentes; verum étiam hi qui superiórem vitæ gradum tenent, nec conjugálibus vínculis irretíti sunt, et victu parvo ac tegumento utuntur, plerumque suæ famæ ac salúti consulentes, dum insídias atque ímpetus malórum timent, ab eorum reprehensióne esse ábstinent; cum fortasse possint áliquos corripiendo corrígere : non mihi ítaque vidétur hæc parva esse causa, quare cum malis flagellentur et boni. Flagellantur enim simul, non quia simul agunt malam vitam, sed quia simul amant temporálem vitam; non quidem æquáliter, sed tamen simul : quam boni contémnere debérent, ut illi correpti atque correcti consequerentur æternam.

℟. Si quis non obédit verbo, hunc notáte, et * Ne commisceámini cum illo, ut confundátur : et nolíte quasi inimícum existimáre, sed corrípite ut fratrem. ℣. Melióra sunt vúlnera diligentis, quam fraudulenta óscula odientis.* Ne. *II. Thess.* 3. *Prov.* 27.

Lectio V.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, de Verbis Evangélii. *Serm.* 82. *Cap.* 3. *n.* 4. *et Cap.* 7. *n.* 10.

Debemus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptime fácimus quod admóniti sumus : Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te et ipsum solum. Quare illum córripis? quia te doles, quod peccáverit in te? absit. Si amóre tui id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis adtende, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum; si faciendo lucráris, nisi fecisses, períerat. Ipsa corripienda sunt coram ómnibus, quæ peccantur coram ómnibus : ipsa corripienda sunt secrétius, quæ peccantur secrétius. Sic agámus, et sic agendum est, non solum quando in nos peccátur, sed quando peccátur ab áliquo, ut ab áltero nesciátur. In secréto debémus corrípere, in secréto argúere, ne volentes públice argúere, prodámus hóminem.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, et * Córripe eum inter te et ipsum solum : Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Córripe próximum ántequam comminéris; et da locum timóri Altíssimi : * Córripe. *Matth.* 18. *Eccli.* 19.

Lectio VI.

Ex Sermóne quadragésimo nono sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 6. *n.* 6.

Aliquando amíco tuo caríss-

simo inimícus est áliquis, qui erat amícus ambórum. Incípiunt esse de tribus amícis duo inter se inimíci; quid fáciet médius qui remansit? Vult, éxigit, flágitat a te ut óderis cum illo quem odisse cœpit. Exspectas forte a me audíre quid fácias. Pérmane amícus ambórum. Qui discordant inter se, concordent per te. Mala si quæ audis ab áltero de áltero, noli pródere álteri. Dic sane amíco tuo qui vult te fácere inimícum amíci tui: Quare vis ut sim inimícus illíus? Respondet, quia inimícus meus est. Vis ergo ut sim inimícus inimíci tui? inimícus esse débeo vítii tui. Iste cui me vis fácere inimícum, homo est; est álius inimícus tuus, cui débeo esse inimícus, si amícus tuus sum. Respondébit: Quis est álius inimícus meus? Vítium tuum. Respondébit: Quod vítium meum? Odium quo odisti amícum tuum. Esto ergo símilis médico. Médicus non amat ægrotantem, si non odit ægritúdinem; ut líberet ægrótum, pérsequitur febrem. Nolíte amáre vítia amicórum vestrórum, si amátis amícos vestros.

℟. Noli fíeri pro amíco inimícus próximo. * Qui timet Deum, æque habébit amicítiam bonam, quóniam secundum illum erit amícus illíus. ℣. Super ómnia caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis. * Qui. Glória.* Qui. *Eccli.* 6. *Coloss.* 3.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas. *n.* 57.

Nunquam aliéni peccáti objurgandi suscipiendum est negótium, nisi cum internis interrogatiónibus examinantes nostram consciéntiam, líquido nobis coram Deo respondérimus, dilectióne nos fácere. Quod si convícium, vel minæ, vel êtiam persecutiónes ejus quem argúeris, laceráverint ánimum, si adhuc ille per te sanári posse vidébitur, nihil respóndeas, donec sanéris prior. Quidquid enim laceráto ánimo díxeris, puniéntis est ímpetus, non cáritas corrigentis. Dílige, et dic quid voles: nullo modo maledictum erit quod spécie maledicti sonúerit, si memíneris senserisque te, in gládio verbi Dei, liberatórem hóminis esse velle ab obsidióne vitiórum. Quod si forte, ut plerumque áccidit, dilectióne quidem talem súscipis actiónem, et ad eam corde dilectiónis accédis, sed inter agendum subrépserit áliquid, dum tibi resístitur, quod te áuferat ab hóminis vítio percutiendo, ipsi hómini fáciat infestum; póstea te lácrymis lavantem hujúsmodi púlverem, multo salúbrius meminisse oportébit, quam non debeámus super aliórum superbíre peccá-

ta, quando in ipsa eórum objurgatióne peccámus; cum facílius nos ira peccantis irátos, quam miséria misericordes facit.

℟. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, * Consíderans teipsum, ne et tu tentéris. ℣. Córripe próximum ántequam comminéris, * Consíderans. *Galat.* 6. *Eccli.* 19.

Lectio VIII.

Ex Libro Régulæ pastorális sancti Gregórii Papæ. *Part.* 2. *Cap.* 6.

Necésse est, ut Rectóres a súbditis timeantur, quando ab eis Deum mínime timéri deprehendunt: ut humána saltem formídine peccáre métuant, qui divína judícia non formídant. Paulus prælátum se frátribus esse nesciébat, cum díceret: Facti sumus párvuli in médio vestrum; et rursum: Nos autem servos vestros per Christum. Sed cum culpam quæ córrigi debuisset invénit, íllico magistrum se esse recóluit, dicens: Quid vultis? In virga véniam ad vos. Summus ítaque locus bene régitur, cum is qui præest, vítiis pótius quam frátribus dominátur. Miscenda est lénitas cum severitáte, faciendum quoddam ex utróque temperamentum, ut neque multa asperitáte exulcerentur súbditi, neque nímia benignitáte solvantur. Sit ítaque amor, sed non emólliens; sit vigor, sed non exásperans; sit zelus, sed non immoderáte sæviens; sit píetas, sed non plus quam expédiat parcens: ut is qui præest, corda subditórum et tenendo demúlceat, et tamen ad terróris reveréntiam demulcendo constringat.

℟. Peccatóri dixit Deus: Quare tu enarras justítias meas, et adsúmis testamentum meum per os tuum? * Tu vero odísti disciplínam, et projecísti sermónes meos retrorsum. ℣. Confídis teipsum esse ducem cæcórum, lumen eórum qui in ténebris sunt, eruditórem insipiéntium, magistrum infántium, habentem formam sciéntiæ et veritátis in lege. * Tu. *Ps.* 49. *Rom.* 2.

Lectio IX. Cap. 9.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Princeps synagogæ, et Hemorrhoissa.

In illo témpore: Loquente Jesu ad discípulos Joannis, ecce princeps unus accessit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defuncta est; sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi. *In Luc. Lib.* 6. *n.* 60.

Dicénti Dómino, Non est mórtua puella, sed dormit, deridébant eum. Quicumque

enim non credit, irrídet. Fleant ígitur mórtuos suos, qui putant mórtuos: ubi resurrectiónis fides est, non mortis est spécies, sed quiétis. Nec abhorret illud Matthæi, quod ait tibícines fuisse in domo príncipis, et turbam tumultuantem; quia more véteri tibícines ad incendendos excitandosque luctus videbantur adhibéri. Tenens ergo manum puellæ Jesus, sanávit eam; et jussit ei dari manducáre; quod est testimónium vitæ, ut non phantasma, sed véritas crederétur. Beátus ille cui manum Sapiéntia tenet. Utinam meos quoque téneat actus, téneat manum justítia, téneat Dei Verbum, indúcat in penetrália sua, spíritum avertat erróris, convertat salútis, dari mihi júbeat manducáre. Panis enim cœlestis, Dei Verbum est. Inde et illa Sapiéntia quæ divíni córporis et sánguinis sacrosancta altária replévit aliméntis: Veníte, inquit, édite panes meos, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Cum venisset Jesus domum, tenens manum puellæ, * Clamávit, dicens: Puella, surge: et † Reversus est spíritus ejus; et surrexit contínuo. ℣. In omni necessitáte ómnia obáudiunt ei. * Clamávit. Glória. † Reversus. *Luc.* 8. *Eccli.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. *G.* Dicébat múlier intra se: Si tetígero tantum vestiméntum ejus, salva ero. *Matth.* 9.

Oratio Brev. Nemaus.

Preces servórum tuórum, Deus miserátor, exaudi, et quos paterna pietáte castígas, interna tui spíritus unctióne consolári dignéris; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Jesus conversus, dixit: Confíde, fília; fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. *Matth.* 9.

DOMINICA XXIV

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Juvenilia autem desidéria fuge, sectáre vero justítiam, fidem, caritátem et pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem et sine disciplína quæstiónes devíta: sciens quia génerant lites. Servum autem Dómini non oportet litigáre: sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patiéntem, cum modéstia corripiéntem eos qui resistunt veritáti: nequando Deus det illis pœniténtiam ad cognoscendam veritátem et resipiscant a diáboli láqueis, a quo captívi tenentur ad ipsíus voluntátem.

℟. Si separáveris pretiósum a vili, quasi os meum eris;

* Convertentur ipsi ad te, et tu non convertéris ad eos. ℣. Lóquere quæ decent sanam doctrínam, et exhortáre, et árgue cum omni império. * Convertentur. *Jerem.* 15. *Tit.* 2.

Lectio II. Cap. 3.

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa: erunt hómines seipsos amantes, cúpidi, eláti, superbi, blasphémi, paréntibus non obedientes, ingráti, scelesti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinentes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei: habentes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Et hos devíta: ex his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducuntur váriis desidériis: semper discentes, et nunquam ad sciéntiam veritátis pervenientes. Quemádmodum autem Jannes et Mambres restitérunt Móysi: ita et hi resistunt veritáti, hómines corrupti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non profícient: insipiéntia enim eórum manifesta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. In avarítia fictis verbis de vobis negotiabuntur: * Quibus judícium jam olim non cessat, et perdítio eórum non dormítat. ℣. Ejúsmodi pseudoapóstoli sunt operárii súbdoli, transfigurantes se in apóstolos Christi: * Quibus. *II. Petr.* 2. *II. Cor.* 11.

Lectio III.

Tu vero pérmane in iis, quæ didicisti, et crédita sunt tibi: sciens a quo didíceris. Et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

℟. A mandátis tuis, Dómine, intellexi: proptérea odívi omnem viam iniquitátis.* Lucerna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis. ℣. Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes.* Lucerna. Glória. * Lucerna. *Ps.* 118. *Joan.* 6.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Opere et Eleemósynis.

Loquitur in Scriptúris divínis Spíritus sanctus et dicit: Eleemósynis et fide delicta purgantur. Non útique illa delicta quæ fúerant ante contracta: nam illa Christi sánguine et sanctificatióne purgantur. Item dénuo dicit: Sicut aqua exstinguit ignem, sic

eleemósyna exstinguit peccátum. Hic quoque osténditur et probátur quia sicut lavácro aquæ salutáris gehennæ ignis exstínguitur, ita et eleemósynis atque operatiónibus justis delictórum flamma sopítur. Si nemo esse sine peccáto potest, et quisquis inculpátum se esse díxerit, aut superbus, aut stultus est, quam necessária, quam benigna est divína cleméntia, quæ cum sciat non deesse sanátis quædam póstmodum vúlnera, dedit curandis dénuo sanandisque vulnéribus remédia salutária! Neque enim promeréri misericórdiam Dómini póterit, qui miséricors ipse non fúerit; aut impetrábit de divína pietáte áliquid in précibus, qui ad precem páuperis non fúerit humánus.

℟. Ignem ardentem exstinguit aqua, et eleemósyna resistit peccátis: * Et qui reddit grátiam, in témpore casus sui invéniet firmaméntum. ℣. Per misericórdiam et fidem purgantur peccáta; * Et. *Eccli.* 3. *Prov.* 15.

Lectio V.

Metuis ne patrimónium tuum forte defíciat, si operári ex eo lárgiter cœperis. Quando enim factum est ut justo possent deesse subsídia vitæ, cum scriptum sit: Non occídet fame Dóminus ánimam justam? Vólucres Deus pascit, et passéribus alimenta diurna præstantur; et quibus nullus divínæ rei sensus est, eis nec potus nec cibus deest. Tu Christiáno, tu Dei servo, tu opéribus bonis dédito, tu Dómino suo caro áliquid exístimas defutúrum? nisi si putas quia qui Christum pascit, a Christo ipse non páscitur; aut eis terréna déerunt quibus cœléstia et divína tribuuntur. Unde hæc incrédula cogitátio, unde ímpia et sacrílega ista meditátio? Quid facit in domo fídei pérfidum pectus? quid qui Christo omníno non credit, appellátur et dícitur Christiánus? Pharisæi tibi magis cóngruit nomen.

℟. Respícite volatília cœli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea; et Pater vester cœléstis pascit illa: * Nonne vos magis pluris estis illis? ℣. Dat juméntis escam ipsórum, et pullis corvórum invocántibus eum. * Nonne. *Matth.* 6. *Ps.* 146.

Lectio VI.

Quomodo magis pótuit Christus justítiæ ac misericórdiæ nostræ ópera provocáre, quam quod præstári dixit sibi quidquid egenti præstátur et páuperi, et se dixit offendi, nisi egenti præstátur et páuperi; ut qui non cógitat in labóre atque in egestáte conservum, vel Dóminum cógitet in ipso illo quem déspicit constitútum. Et idcírco, fratres caríssimi, quibus metus in Deum pro-

nus est, et spreto calcatóque jam mundo ad superna et divína ánimus erectus est, fide plena, mente devóta, operatióne contínua, promerendo Dómino obséquium præbeámus. Demus Christo vestimenta terréna, indumenta cœléstia receptúri. Demus cibum et potum seculárem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convívium cœleste ventúri. Ne parum metámus, plúrimum seminémus. Securitáti ac salúti æternæ, dum tempus est, consulámus.

℟. Esurívi, et dedistis mihi manducáre: sitívi, et dedistis mihi bíbere; hospes eram, et collegistis me; * Amen dico vobis, quámdiu fecistis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecistis. ℣. Fœnerátur Dómino qui miserétur páuperis; * Amen. Glória.* Amen. *Matth.* 25. *Prov.* 19.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Epístola trigésima quarta sancti Hierónymi Presbyteri ad Nepotiánum, de Vita Clericórum.

Ipse Dóminus sors, id est, pars Clericórum est. Qui autem vel ipse pars Dómini est, vel Dóminum partem habet, talem se exhibére debet, ut et ipse possídeat Dóminum, et possideátur a Dómino. Quod si quídpiam áliud habúerit præter Dóminum, pars ejus non erit Dóminus. Si autem ego pars Dómini sum, et funículus hæreditátis ejus: nec accípio partem inter céteras tribus, sed quasi Levíta et sacerdos vivo de décimis, et altári sérviens, altáris oblatióne sustentor, habens victum et vestítum, his contentus ero, et nudam crucem nudus sequar. Obsecro ítaque te, et répetens íterum iterúmque monébo, ne offícium Clericátus genus antíquæ milítiæ putes: id est, ne lucra séculi in Christi quæras milítia: ne plus hábeas quam quando Cléricus esse cœpisti; et dicátur tibi: Cleri eórum non próderunt eis: ménsulam tuam páuperes et peregríni, et cum illis Christus convíva nóverit.

℟. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei; tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. Funes cecidérunt mihi in præcláris; * Etenim hæréditas mea præclára est mihi. ℣. Argentum et aurum, aut vestem nullíus concupívi: * Etenim. *Ps.* 15. *Act.* 2.

Lectio VIII.

Ex Epístola secunda sancti Bernardi Abbátis ad Fulcónem.

Dignum est ut qui altári deservit, de altári vivat. Concéditur ergo tibi, ut si bene deservis, de altári vivas; non autem ut de altári luxuriéris, ut de altári supérbias. Dénique quídquid præter neces-

sárium victum, ac símplicem vestítum de altári rétines, tuum non est. Rapína est, sacrilégium est. Orábat quidem sápiens tantum víctui suo tríbui necessária, non supérflua. Habentes, ait Apóstolus, victum et vestítum, non victum et ornátum. Et quidam álius Sanctus: Si déderit, inquit, mihi Dóminus panem ad manducandum, et vestimentum quo opériar. Nota, quo opériar. Sic ergo et nos contenti simus vestimentis quibus opériámur, non quibus muliérculis vel similári, vel placére studeámus. Sed hoc fáciunt, inquis, cum quibus hábito: si non fácio quod céteri, de singularitáte notábor. Proptérea, inquam, exi de médio eórum, ne aut in urbe notabíliter vivas, aut exemplo péreas aliórum.

℟. Nihil intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quod nec auferre quid póssumus. * Habentes autem alimenta, et quibus tegámur, his contenti simus. ℣. Inítium vitæ hóminis, aqua et panis, et vestimentum, et domus prótegens turpitúdinem. * Habentes. *I. Tim.* 6. *Eccli.* 29.

Lectio IX. Cap. 24.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Abominatio desolationis et ultimum júdicium.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum víderitis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: Qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi. 76. *In Matth.*

Impleta de Hierosólymis narratióne, Christus ad suum advéntum póstea pergit, signáque ipsis narrat, non solum ipsis, sed étiam nobis, et post nos futúris ómnibus utília. Tunc apparébit signum Fílii hóminis in cœlo, id est, crux sole fulgéntior. Cur autem hoc signum appáret? ut Judæórum impudéntia plane reprimátur. Justificatiónem quippe magnam habens Christus, nempe crucem, in hoc tribúnal ádvenit; neque tantum vúlnera sed ignominiósam mortem ostendit. Tunc plangent tribus: multa accusandi necéssitas erit, cum víderint crucem; plangent, quia, illo mórtuo, nihil inde fructum percepérunt; quóniam crucifixérunt eum, quem adoráre oportébat. Ideo fletus erit, atque útinam hic mala terminarentur. Nunc vero honor, delíciæ, glória, umbra tantum et verba sunt: quæ vero illa sequuntur, non umbra, non verba sunt, sed manent, et nobiscum illuc transíbunt, omnibusque nota erunt; rapínæ, avarítiæ, fornicatiónes, et mille mala hujúsmodi, non in imágine et in púlvere erunt, sed scripta supra sunt, seu dicta,

seu ópera. Quibus ergo óculis Christum vidébimus? Nam si patrem non potest quis adspícere sibi cónscius peccáti in illum, eum qui patre longe mansuétior est quómodo tunc respícere, quómodo ferre potérimus? Nam tribunáli Christi adstábimus, omniumque accurátum erit exámen.

℟. Plangent omnes tribus terræ; et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa et majestáte. * Et † Mittet Angelos suos cum tuba et voce magna, et congregábunt electos ejus. ℣. Pópule meus, stat ad judicandum Dóminus, et stat ad judicandos pópulos. * Et mittet. Glória. † Mittet. *Matth.* 24. *Is.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Surgent pseudochristi et pseudoprophétæ, et dabunt signa magna; ita ut in errórem inducantur, si fíeri potest, étiam electi. Ecce prædixi vobis. *Matth.* 24.

Oratio Brev. Bitur.

Corda nostra, quæsumus, Dómine, sancto judiciórum tuórum timóre confíge, ut, vitam nostram emendantes in mélius, misericórdiam et glóriam a te obtinére mereámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Amen dico vobis quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Cœlum et terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt. *Matth.* 24.

DOMINICA XXV
POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Testificor coram Deo et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per adventum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros prurientes áuribus, et a veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac evangelistæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto.

℟. Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei.* Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. ℣. Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? * Hic. *I. Cor.* 4. *Luc.* 12.

Lectio II.

Ego enim jam delíbor, et

tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex : non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt adventum ejus. Festína ad me veníre cito. Demas enim me relíquit, díligens hoc séculum, et ábiit Thessalónicam : Crescens in Galátiam, Titus in Dalmátiam.

℟. Pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus et magister Géntium : ob quam causam pátior, sed non confundor ; * Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. ℣. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo ; et salvum fáciet in regnum suum cœleste : * Scio. *II. Tim.* 1 *et* 4.

Lectio III.

Lucas est mecum solus. Marcum adsúme, et adduc tecum : est enim mihi útilis in ministérium. Tychicum autem misi Ephesum. Pénulam, quam relíqui Tróade apud Carpum, véniens affer tecum, et libros, máxime autem membránas. Alexander ærárius multa mala mihi ostendit : reddet illi Dóminus secundum ópera ejus : quem et tu devíta : valde enim réstitit verbis nostris. In prima mea defensióne nemo mihi ádfuit, sed omnes me dereliquérunt : non illis imputétur. Dóminus autem mihi ádstitit, et confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, et áudiant omnes gentes : et liberátus sum de ore leónis. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo : et salvum fáciet in regnum suum cœleste, cui glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicum passos ipse perfíciet, confirmábit solidabitque. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos. * Módicum. Glória. * Módicum. *I. Petr.* 5. *Ps.* 36.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo sancti Gregórii Papæ. *Hom.* 21. *in Evang. n.* 6.

Duæ vitæ erant, quarum unam nóvimus, álteram nesciebámus. Una quippe mortális est, áltera immortális. Una corruptiónis, áltera incorruptiónis. Una mortis, áltera resurrectiónis. Sed venit Mediátor Dei et hóminum, Homo Christus Jesus : suscépit unam, et ostendit álteram : unam pértulit moriendo, et ostendit álteram resurgendo. Si ergo nobis mortálem vitam sciéntibus, resurrectiónem promítteret carnis, et tamen hanc visibíliter non exhibéret, quis ejus promissiónibus créderet ? factus ítaque homo, appáruit in carne, mori dignátus est ex voluntáte ; resur-

rexit ex potestáte, et ostendit exemplo quod nobis promísit in præmio. Si ergo membra nostri Redemptóris sumus, præsumámus in nobis quod gestum constat in cápite.

℟. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos : * Ero mors tua, o mors; morsus tuus ero, inferne. ℣. Cum mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : * Ero. *Osee*, 13. *I. Cor.* 15.

Lectio V.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 3. *de Diversis.*

Cum duæ vitæ sint, una ante mortem, ália post mortem; ambæ habuérunt, et habent amatóres suos. Qualis sit brevis hæc vita, quid descríbere opus est? Expérimur quam ærumnósa, quam querelósa, circúmdata tentatiónibus, plena timóribus, ardens cupiditátibus, súbdita cásibus, in adversis dolens, in prósperis tumens, lucris exsultans, damnis excrúcians, et in ipsis lucris trépidans, ne quod acquisívit amittat. Mendósa felícitas, vera infelícitas! húmilis cupit ascéndere; sublimátus timet descéndere; qui non habet, ínvidet habénti; qui habet, contemnit non habentem. Et quis éxplicet verbis hujus vitæ tantam et tam conspícuam fœditátem? Et tamen ista fœditas habet amatóres suos tales, ut optémus invenire áliquos qui sic díligant ætenam vitam, quam finíre non possunt, quómodo ista dilígitur, quæ et cito finítur, et si protendátur, quotídie timétur, ne per horas síngulas finiátur.

℟. Dicam Deo : * Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? ℣. Tædet me vitæ meæ, videntem mala universa esse sub sole, et cuncta vanitátem et afflictiónem spíritus. * Numquid. *Job*, 10. *Eccle.* 2.

Lectio VI.

Ab amóre hujus temporális vitæ accéde, si fíeri potest, ad amandam ætenam vitam, quómodo saltem dilígitur hæc temporális ab amatóribus suis. Adtendámus in quam magno timóre sunt hómines ne moriantur, moritúri? Vídeas hóminem trémere, fúgere, provolvi, quidquid habet dare, ut vita donétur, ut uno die plus vivátur. Quis tale áliquid pro æterna vita? Qui tanta agis ut paulo sérius moriáris, age áliquid ut numquam moriáris. Imploráto adjutório Dómini Dei nostri adversus blandítias vitæ male amátæ, amémus illíus pulchritúdinem vitæ, quam nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit. Hanc enim præparávit Deus diligéntibus se, et ipsa vita ipse Deus est. Amémus hanc fórtiter. Donet Deus ut amémus; lácrymas pro hac non solum adipiscenda, sed étiam

diligenda, fundámus. Quid monitúri sumus, ut ostendámus, quam verum sit quod scriptum est: Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum appárens, deinceps exterminábitur. Vivébat heri, non est hódie: paulo ante videbátur, modo non est qui videbátur. Dedúcitur homo ad sepulcrum, rédeunt tristes, cito obliviscentes. Dícitur, quam nihil est homo! et hoc dicit ipse homo, et non córrigit se homo, ut non nihil, sed áliquid sit homo.

℟. Fílii Sanctórum sumus; et †Vitam illam exspectámus, * Quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. ℣. Vídeam voluptátem Dómini, * Quam. Glória. † Vitam. *Tob.* 2. *Ps.* 26.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Sermo Sancti Euchérii Epíscopi. *Ex Epist. parænetica ad Valerianum, de Vera sapientia.*

Si hóminum quíspiam clarus ac lócuples, in locum liberórum te adoptatúrus accíperet, ires per oppósitas rerum difficultátes, et perquamvis longi recessus iter, vectátus accúrreres. Deus universitátis rerumque Dóminus te in adoptiónem vocat; illud, si velis, tibi blandum fílii nomen impártiens, quo Deum nostrum, únicum suum núncupat; et non accensus rápe-ris? Certe cupíditas vitæ est istud, quod nos delectatióne rei præsentis innéxuit. Hanc, quam omnes exíguam amátis, insinuámus ut amétis ætérnam. Abrumpátur illa interminábilis negotiórum caténa: et ille de necessitátibus multis, unus per totam vitam labor. Disrumpámus inánium curárum víncula, in quibus semper occupátio nostra quasi íncipit. Quarum rerum infatigábilis inténtio, jam brevem et arctam per se vitam, arctíssimam réddidit. Per quæ étiam nunc vana gáudia; nunc acerbi mœróres; nunc ánxia vota; nunc suspecti metus véniunt.

℟. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium. ℣. Vánitas vanitátum et ómnia vánitas. * Ut quid. *Ps.* 4. *Eccle.* 12.

Lectio VIII.

Ex Libro primo Morálium sancti Gregórii Papæ. *Cap.* 10. *in c.* 1. *Job.*

Sunt nonnulli, qui vitam suam négligunt; cumque superna quæ amisérunt, non consíderant, esse se, heu míseri! in bonis felíces putant. Vice pátriæ díligunt exsílium quod patiuntur; et in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exsultant. At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta, nulla esse conspíciunt, et quæ sint cónditæ exquírunt, cumque eórum satisfactióni nihil ex-

tra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in Conditóris sui spe et contemplatióne requiescit; supernis intérseri cívibus áppetit; et unusquisque eórum adhuc in mundo, córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit, ærumnam exsílii quam tolerat, deplórat; et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt quam sit æternum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percurrit; et quo magis crescit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eo augétur dolor quod necdum ad mansúra pertingat.

℟. Id quod in præsenti est momentáneum, et leve tribulatiónis nostræ, æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur sed quæ non videntur. * Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt. ℣. Proptérea abundántius oportet observáre nos ea quæ audívimus, ne forte pereffluámur. * Quæ. *II. Cor.* 4. *Hebr.* 2.

Lectio IX. Cap. 13.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Granum sinapis.

In illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbyteri. *Lib.* 2. *Comm. in Matth.* 13.

Regnum cœlórum, prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti facienti fructus ejus: símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetipso, et in corde suo. Prædicátio Evangélii quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credentis vel in toto mundo sata fúerit, non exsurgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cœli quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus, véniant et hábitent in ramis ejus. Adsumámus et nos pennas columbæ, ut volitantes ad altióra, possímus habitáre in ramis hujus árboris, et nídulos nobis fácere doctrinárum, terrénaque fugientes ad cœléstia festináre.

℟. Quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus; et * Quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. ℣. Plácuit Deo per stultítiam præ-

dicatiónis salvos fácere credentes.* Quod. Glória.* Quod. *I. Cor.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Oratio Miss. Cadurc.

Deus, qui mystéria regni cœlórum, in te ab æterno abscóndita, et a constitutióne mundi figúris adumbráta, nobis per fílium tuum in parábolis aperuisti; apta, quæsumus, intelligéntias nostras, ut veritátem nunc cognoscentes in ænígmate, eam tandem in ipso fonte videámus; Per eumdem.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Símile est regnum cœlórum fermento, quod acceptum múlier abscondit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. *Matth.* 13.

DOMINICA XXVI

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Paulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, secundum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secundum pietátem est in spem vitæ æternæ, quam promísit qui non mentítur, Deus, ante témpora seculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne quæ crédita est mihi secundum præceptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilecto fílio secundum commúnem fidem, grátia et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro.

℞. Confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu: * Et quæ audisti a me per multos testes, hæc commenda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére. ℣. Bonum depósitum custódi per Spíritum sanctum, qui hábitat in nobis: * Et. *II. Tim.* 2 *et* 1.

Lectio II.

Hujus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt, córrigas, et constítuas per civitátes Presbyteros; sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Oportet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana,

et eos qui contradícunt, argúere.

℟. Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. ℣. Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuit Dóminus supra famíliam suam? * Hic. *I. Cor.* 4. *Luc.* 12.

Lectio III.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino servientes, bene docentes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domus curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint.

℟. Adtende tibi et doctrínæ; * Hoc enim fáciens et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt. ℣. Lóquere quæ decent sanam doctrínam; in ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum; * Hoc. Glória. * Hoc. *I. Tim.* 4. *Tit.* 2.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi de Témpore. *Serm.* 245. *Cap.* 1.

Duo sunt quæ in hac vita velúti laboriósa nobis præcipiúntur: continére ab his quæ in hoc mundo dicuntur bona, et sustinére ea quæ in in hoc mundo abundant mala. Illa continéntia, ista sustinéntia vocátur; duæ virtútes quæ mundant ánimam, et capácem fáciunt divinitátis, in frænandis libidínibus, et coercendis voluptátibus, ne sedúcat quod male blandítur, et enervet quod prósperum dícitur. Continéntia nobis opus est, non crédere felicitáti terrénæ, et usque ad finem quærere felicitátem, quæ non habet finem. Ut autem est continéntiæ, felicitáti mundi non crédere; ita sustinéntiæ est, infelicitáti mundi non cédere.

℟. Quid prodest hómini, * Si mundum universum lucrétur, ánimæ vero suæ detrimentum patiátur? ℣. Quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? * Si. *Matth.* 16.

Lectio V.

Bona Dei quæ promíttit justis, in fine servantur; et mala quæ minátur ímpiis, in fine servantur. Bona et mala quæ versantur, et miscentur in século, nec boni soli habent, nec soli mali. Et ídeo quorumdam pedes in via Dei títubant. Cum enim instítuerint proptérea servíre Deo, ut bonis terrénis abundent, et ma-

lis cáreant, quando víderint se laboráre, et florére iníquos, quasi perdíderint mercédem, quasi eos feféllerit qui vocávit, renúntiant Deo. Et quo se míseri convertunt, avertentes se ab illo a quo facti sunt, et inhærentes illis quæ facta sunt? Cum cœperit períre quod factum est, ubi erit amátor témporis, qui pérdidit æternitátem?

℟. Quid mihi est in cœlo, et * A te quid vólui super terram? ℣. Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in æternum. * A te. *Ps.* 72.

Lectio VI.

Promissor propter illa bona, quæ non dabit Deus nisi bonis, et propter illa mala quæ non inferentur nisi malis, quia in fine apparébunt útraque, credi sibi vult Deus. Laboriósum est fídei tempus; quis neget? Multi multa patiuntur propter pecúniam peritúram, et tu non vis pati propter vitam mansúram? Sic recúsas laboráre pro Dei promissis, quasi non labóres pro cupiditátibus tuis. Quanta patiuntur pro sua iniquitáte latrónes, pro suis scéleribus pérditi, pro sua nequítia luxurlósi, pro sua avarítia negotiatóres? Judex si pronúntiat exsílium, pœna est; avarítia jubet exsílium, et lætítia est? Quid ergo magnum tibi ímperat sapiéntia, quod non posset imperáre avarítia? Et tamen cum ímperat avarítia, facis; sed cum suscéperis jugum sapiéntiæ, laborióse erit: laborióse plane; sed vide quo fine, qua mercéde.

℟. Regnum cœlórum vim pátitur, et * Violenti rápiunt illud. ℣. Porro unum est necessárium. * Violenti. Glória. * Violenti. *Matth.* 11. *Luc.* 10.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Sermóne duodécimo sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. *Expos. in Ps.*

Non quicumque dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Non quicumque dicit mihi, Tuus sum, meus est. Meus plane es, si vocem non redárguat consciéntia, si sermónem tuum ánimus aut ópera non refútent. Ego non nego meum esse eum qui ipse se non neget, aut certe si pro me seipsum sibi ábneget. Nolo habére sérvulum plúribus dóminis servientem. Nam quómodo meus est, si mihi dicat verbo, Tuus sum, et opéribus neget, et factis se diábolo adjúdicet et obstringat? Non est meus quem libído succendit; quia mea est cástitas. Non est meus quem cura spoliandi minóres exágitat; quia mea intégritas est. Non est meus quem ira móbilis inquiétat; quia mea tranquíllitas est. Non est meus vini crápula temulentus in lucem, ambitióne glóriæ

seculáris ébrius, qui in perículum non possit sóbriæ moderatiónis serváre vestígium. Pax sum ego, litigáre non novi. Quid mihi ad eum de quo véniat diábolus, et dicat : Meus est; nam mihi sua colla curvávit, mea in illo plura repério : nomen sibi tuum víndicat, et meum munus? Non est ergo Christi, nisi qui est aliénus a crímine : non est Christi, nisi qui potest semper se Christi sérvulum demonstráre.

℟. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed * Qui facit voluntátem Patris mei, ipse intrábit in regnum cœlórum. ℣. Qui custódit mandátum, custódit ánimam suam. * Qui facit. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Lectio VIII.

Nam si quis mutábilis est, venit ira, et dicit : Meus est; ante horam meus erat, spero quod íterum meus fiat. Venit tristítia, et dicit : Meus est; ante horam in mea possessióne fuit, in meo jure : et, si triste áliquid accíderit, ad me íllico revertétur. Quis ergo est Dei, nisi qui potest dícere : Nihil mihi cónscius sum? Ideo dicébat Paulus Apóstolus Jesu Christi, quia nulli álii obnóxius tenebátur. Ille ergo dicébat, Christi sum; et respondébat ei Dóminus, Meus es. Qui vere dicit, Tuus sum, audit a Dómino, Meus es. Recte ergo prophéta David dixit, Tuus sum, qui semper in Dómino mansit. Et qua ratióne díxerit, Tuus sum, áddidit : Justificatiónes tuas exquisívi; hoc est, nihil aliórum quæsívi, sed id solum quod tuum est desiderávi. Alii quærunt monília pretiósa, ego solas justificatiónes tuas quasi quædam serta justítiæ : alii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quasi soli habitáre possint in terra hac; mihi in tuis justificatiónibus omne patrimónium est; mihi pórtio Deus est. Tuus sum ego; quia pars mihi hæreditátis non in auro, non in argento est, sed in Christo Jesu.

℟. Serviémus Dómino : * Absit a nobis ut relinquámus Dóminum. ℣. Dóminus Zelótes nomen ejus, Deus est æmulátor. * Absit. *Josue,* 24. *Exod.* 34.

Lectio IX. Cap. 13.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Zizania superseminata.

In illo témpore; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens : Símile factum est regnum cœlórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi, de verbis Evangélii. *Serm.* 88. *Cap.* 18.

Hoc in mystério lectiónis hujus cognóvimus, fratres,

esse intus in Ecclésia bonos et malos, quod sæpe dícimus frumentum et páleam. Nemo ante tempus déserat áream, tóleret páleam in tritúra, tóleret in área; quod enim tóleret, in hórreo non habébit. Véniet ventilátor qui dívidet malos a bonis. Erit étiam corporális separátio, quam modo spiritális præcédit. A malis corde semper disjungímini, ad tempus caute córpore copulámini. Nec tamen negligentes sitis in corrigendis vestris, ad curam scílicet vestram quoquómodo pertinéntibus, monendo, docendo, hortando, terrendo. Deinde in ipsa correctióne vel coercitióne alienórum peccatórum cavendum est, ne se extollat qui álterum córripit. Neque ergo consentientes sitis malis ut approbétis, neque negligentes ut non arguátis, neque superbientes ut insultanter arguátis.

℟. Mittet Fílius hóminis Angelos suos; et cólligent eos qui fáciunt iniquitátem, et mittent eos in camínum ignis: * Tunc † Justi fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. ℣. Justum et ímpium judicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória. † Justi. *Matth.* 13. *Eccle.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Dómine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Oratio Miss. Cadurc.

Deus, cujus solíus est e malo bonum edúcere; præsta, quæsumus, ut mali, quos in mundo vívere sinis, convertantur exemplo bonórum; et boni, malórum conversatióne probáti, purióres fiant in conspectu tuo; Per Dóminum.

Ad Magnificat. *Ant.* 1. g. Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

DOMINICA XXVII

POST PENTECOSTEN.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile; ut is, qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis. Servos dóminis suis súbditos esse, in ómnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes, sed in ómnibus fidem bonam ostendentes: ut doctrínam salvatóris nostri Dei ornent in ómnibus.

℟. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, * Ut vídeant

ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum qui in cœlis est. ℣. In sapiéntia ambuláte ad eos qui foris sunt. * Ut. *Matth.* 5. *Coloss.* 4.

Lectio II.

Apparuit enim grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegantes impietátem, et seculária desidéria, sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sǽculo, exspectantes beátam spem, et adventum glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contemnat.

℟. Cáritas Christi urget nos: æstimantes hoc quóniam pro ómnibus mórtuus est Christus: * Ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit. ℣. Dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis; * Ut. *II. Cor.* 5. *Ephes.* 5.

Lectio III. Cap. 3.

Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines. Erámus enim aliquando et nos insipientes, incréduli, errantes, servientes desidériis, et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agentes, odíbiles, odientes ínvicem. Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abunde per Jesum Christum Salvatórem nostrum, ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secundum spem vitæ ætërnæ. Fidélis sermo est: et de his volo te confirmáre, ut curent bonis opéribus præesse qui credunt Deo. Hæréticum hóminem post unam et secundam correptiónem devíta. Salútant te qui mecum sunt omnes: salúta eos, qui nos amant in fide. Grátia Dei cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Pérmane in iis quæ didicisti, et crédita sunt tibi; sciens a quo didíceris. * Stultas autem et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens quia génerant lites. ℣. Quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper. * Stultas. Glória. * Stultas. *II. Tim.* 3 *et* 2. *Eccli.* 3.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Quid áliud in mundo quam

pugna adversus diábolum quotídie géritur, quam adversus jácula ejus et tela conflictatiónibus assíduis dimicátur? Cum avarítia nobis, cum impudicítia, cum ira, cum ambitióne congréssio est; cum carnálibus vítiis, cum illécebris seculáribus assídua et molesta luctátio est. Obsessa mens hóminis et úndique diáboli infestatióne valláta, vix occurrit síngulis, vix resistit. Si avarítia prostráta est, exsurgit libído. Si libído compressa est, succédit ambítio. Si ambítio contempta est, ira exásperat, inflat supérbia, violéntia invítat, invídia concórdiam rumpit, amicítiam zelus abscindit: et delectat hic inter diáboli gládios diu stare, cum magis concupiscendum sit et optandum ad Christum, subveniente velócius morte, properáre. Cujus rei memor beátus Apóstolus Paulus in Epístola sua ponit et dicit: Mihi vívere Christus est, et mori lucrum; lucrum máximum cómputans jam séculi láqueis non tenéri, jam nullis peccátis et vítiis carnis obnóxium fíeri, exemptum pressúris angéntibus, et venenátis diáboli fáucibus liberátum, ad lætítiam salútis ætérnæ Christo vocante proficísci.

℟. Heu mihi quia incolátus meus prolongátus est! * Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Milítia est vita hóminis super terram: et sicut dies mercenárii, dies ejus. * Concupiscit. *Ps.* 119 *et* 83. *Job,* 3.

Lectio V.

Ad ómnia te parátum fácere timor Dei et fides debet. Sit licet rei familiáris amíssio, sit de infestántibus morbis assídua membrórum et cruenta vexátio, sit de uxóre, de líberis, de excedéntibus caris fúnebris et tristis avúlsio: non sint tibi scándala ista, sed prælia; nec debíliten aut frangant Christiáni fidem, sed pótius ostendant in colluctatióne virtútem, cum contemnenda sit omnis injúria malórum præséntium fidúcia futurórum bonórum. Nisi præcésserit pugna, non potest esse victória. Cum fúerit in pugnæ congressióne victória, tunc datur vincéntibus et coróna. Delicáta jactátio est cum perículum non est. Conflictátio in adversis probátio est veritátis. Contra tot ímpetus vastitátis et mortis inconcussi ánimi virtútibus cóngredi, quanta péctoris magnitúdo est; quanta sublímitas inter ruínas géneris humáni stare erectum, nec cum eis quibus spes in Deum nulla est, jacére prostrátum!

℟. Per fidem ambulámus, et non per spéciem: * Et ídeo contêndimus, sive absentes, sive præsentes, placére illi. ℣. Non habémus hic manentem civitátem; sed futúram inquírimus. * Et ídeo. *II. Cor.* 5. *Hebr.* 13.

Lectio VI.

Quod ínterim mórimur, ad immortalitátem morte transgrédimur; nec potest vita æterna succédere, nisi hinc contígerit exíre. Non est éxitus iste, sed tránsitus, et temporáli itínere decurso ad ætérna transgressus. Quis non ad melióra veníre festínet? quis non mutári et transformári ad Christi spéciem, et ad cœlestis glóriæ dignitátem veníre cítius exoptet? Per Salomónem docet Spíritus sanctus eos qui Deo pláceant, matúrius isthinc éximi et cítius liberári, ne, dum in isto mundo diútius immorantur, mundi contáctibus polluantur. Ejus est in mundo diu velle remanére, quem mundus oblectat, quem séculum blándiens atque decípiens illécebris terrénæ voluptátis invítat. Porro cum mundus óderit Christiánum, quid amas eum qui te odit, et non magis séqueris Christum qui te et redémit et díligit? Pótius, fratres dilectíssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robusta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, pavóre mortis exclúso, immortalitátem quæ séquitur cogitémus. Hoc nos ostendámus esse quod crédimus, ut neque carórum lugeámus excessum; et cum accersitiónis própriæ dies vénerit, libenter ad Dóminum ipso vocante veniámus.

℟. Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. ℣. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum. * Deus. Glória. * Deus. *Ps.* 72. *Philip.* 1.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Mortalitáte.

Mori plane tímeat, sed qui ex aqua et Spíritu non renátus, gehennæ ígnibus mancipátur. Mori tímeat, qui non Christi cruce et passióne censétur. Mori tímeat, qui ad secundam mortem de hac morte transíbit. Mori tímeat, quem de século recedentem perénnibus pœnis æterna flamma torquébit. Mortálitas ista, ut Judæis et Gentílibus et Christi hóstibus pestis est, ita Dei servis salutáris excessus est. Exercítia sunt nobis ista, non fúnera. Dant ánimo fortitúdinis glóriam, contemptu mortis præparant ad corónam. Meminisse debémus voluntátem nos, non nostram, sed Dei fácere debére, secundum quod nos Dóminus quotídie jussit oráre.

℟. Ego in te sperávi, Dómine; dixi : Deus meus es tu : * In mánibus tuis sortes meæ. ℣. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. * In. *Ps.* 30. *Matth.* 6.

Lectio VIII.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi de Verbis Apóstoli. *Serm.* 159. *n.* 7 *et* 8.

Parum est ut amóre justítiæ contemnas quidquid te delectábat: contemne quidquid te terrébat; contemne cárceres, contemne víncula, contemne equúleum, contemne tormenta, contemne mortem. In utróque gradu amatóres justítiæ vos probáte. Invenímus fórsitan áliquos qui præpónant justítiæ delectatiónem voluptátibus et delectatióni córporis sui; qui autem pro illa pœnas, dolóres, mortemque contemnat, putas est áliquis in vobis? Míllia Mártyrum ádjacent óculis nostris, ipsi veri amatóres perfectíque justítiæ. De illis dictum est: Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis; scientes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet. Quid addi potest, ut opus perfectum hábeat? amat, ardet, fervet, calcat ómnia quæ delectant, et transit: venit ad áspera, horrenda, truculenta, minántia; calcat, frangit et transit. O amáre! o ire, o sibi períre! o ad Deum perveníre!

℟. Omne quod tibi applícitum fúerit áccipe: et in dolóre sústine, et in humilitáte tua patiéntiam habe; * Quóniam in igne probátur aurum et argentum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. ℣. Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia; * Quóniam. *Eccli.* 2 *et* 4.

Lectio IX. Cap. 8.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Tempestas vehemens sedatur.

In illo témpore; Ascendente Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus; ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *Enarrat.* 2. *in Psalm.* 25.

Audistis in Evangélio: Periclitabátur navígium in stagno, et dormiébat Jesus. Navigámus per quoddam stagnum, et ventus et procellæ non desunt; tentatiónibus quotidiánis hujus séculi prope opplétur nostrum navígium. Unde autem fit, nisi quia dormit Jesus? Si non dormíret in te Jesus, tempestátes istas non pateréris; sed tranquillitátem habéres intérius, convigilante tecum Jesu. Fides tua, quæ est de Jesu, obdormívit. Surgunt procellæ stagni hujus; vides malos florére, bonos laboráre: tentátio est, fluctus est. Et dicit ánima tua: O Deus, ipsa est justítia tua, ut mali flóreant, boni labórent?

Dicis Deo : Ipsa est justítia tua? et Deus tibi : Ipsa est fides tua? Hæc enim tibi promísi? ad hoc Christiánus factus es, ut in século isto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus stagni et tempestáte turbáris? Quia dormit Jesus, id est, quia fides tua, quæ est de Jesu, sopíta est in corde tuo. Excita Jesum, et dic : Magister, perímus. Evigilábit ille, id est, rédiet ad te fides tua; et, adjuvante illo, considerábis in ánima tua, quia quæ dantur modo malis, non cum illis perseverábunt; tibi autem quod promíttitur, manébit in æternum. Jam tempestas illa non quátiet cor tuum; et tránsiet perículum.

℟. Vidérunt ópera Dómini, et mirabília ejus in profundo. Clamavérunt ad Dóminum : * Et státuit procellam in auram; et † Siluérunt fluctus maris. ℣. Comminátus est Jesus vento, et dixit mari : Tace, obmutesce; * Et. Glória. † Siluérunt. *Ps.* 106. *Marc.* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Surgens Jesus, imperávit ventis et mari; et facta est tranquíllitas magna. *Matth.* 8.

Oratio Brev. Nem.

Tuere, Dómine, pópulum tuum inter hujus vitæ varietátes laborantem, et ab ómnibus peccátis clementer emunda, quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hómines miráti sunt, dicentes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei! *Matth.* 8.

DOMINICA XXVIII
POST PENTECOSTEN.

IN 1 NOCTURNO.

Lectio I.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

Paulus vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater : Philémoni dilecto et adjutóri nostro, et Appiæ soróri caríssimæ, et Archippo commilitóni nostro, et Ecclésiæ quæ in domo tua est : Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, et fidem quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos; ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis : * Replétus sum consolatióne; superabundo gáudio in omni tribulatióne. ℣. Majórem non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. * Replétus. *II. Cor.* 7. *III. Joan.*

Lectio II.

Gaudium enim magnum há-

bui, et consolatiónem in caritáte tua, quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pértinet, propter caritátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi: óbsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquando inútilis fuit, nunc autem, et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe. Quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium.

℟. Dómini, et servórum, et vester Dóminus est in cœlis: * Et personárum accéptio non est apud Deum. ℣. Pusillum et magnum ipse fecit; et æquáliter cura est illi de ómnibus. * Et. *Ephes.* 6. *Sap.* 6.

Lectio III.

Forsitan enim ídeo discessit ad horam a te, ut æternum illum recíperes; jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máxime mihi: quanto autem magis tibi, et in carne, et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me; si autem áliquid nócuit tibi, aut debet, hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddam, ut non dicam tibi quod et teipsum mihi debes. Ita, frater. Ego te fruar in Dómino: réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua, scripsi tibi; sciens quóniam et super id quod dico, fácies. Simul autem et para mihi hospítium; nam spero per oratiónes vestras donári me vobis. Salútat te Epaphras concaptívus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas et Lucas, adjutóres mei. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro. Amen.

℟. Indúite vos sicut electi Dei, sancti, et dilecti, víscera misericórdiæ, supportantes ínvicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus áliquem habet querélam: * Sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. ℣. Dimíttite, et dimittémini. *, Sicut. Glória. * Sicut. *Coloss.* 3. *Luc.* 6.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Enchirídio sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 91.

Resurgent Sanctórum córpora sine ullo vítio, sine ulla deformitáte, sicut sine ulla corruptióne, ónere, difficultáte: in quibus tanta facílitas, quanta felícitas erit. Propter quod et spirituália dicta sunt, cum procul dúbio córpora sint futúra, non spíritus: sed sicut nunc corpus animále dícitur, quod tamen corpus,

non ánima est : ita nunc spiritále corpus erit, corpus tamen, non spíritus erit. Proinde quantum ádtinet ad corruptiónem, quæ nunc ággravat ánimam ; et ad vítia, quibus caro adversus spíritum concupiscit, tunc non erit caro, sed corpus : quia et cœléstia córpora perhibentur. Quantum autem ádtinet ad substántiam, étiam tunc caro erit. Propter quod et post resurrectiónem, corpus Christi, caro appelláta est. Sed ídeo ait Apóstolus : Seminátur corpus animále, resurget corpus spiritále : quóniam tanta erit tunc concórdia carnis et spíritus, vivificante spíritu sine sustentáculi alicújus indigéntia súbditam carnem, ut nihil nobis repugnet ex nobis ; sed sicut néminem, ita nec intus nos ipsos patiámur inimícos.

℟. Evigilábunt in vitam æternam, * Et fulgébunt quasi splendor firmamenti, et quasi stellæ in perpétuas æternitátes. ℣. Stella a stella differt in claritáte : sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne ; seminátur in ignobilitáte, surget in glória ; * Et fulgébunt. *Dan.* 12. *I. Cor.* 15.

Lectio V.

Ex Sermóne ducentésimo quinquagésimo quarto ejusdem. *In diebus Paschal.* 25. *n.* 8.

Laudemus ergo Dóminum, caríssimi, laudémus Deum, dicámus allelúia. Festinémus ad domum ætérnam. Ventúri sumus ad domum Dei, quæ est in cœlis. Ibi non quinquaginta diébus Deum laudábimus ; sed quemádmodum scriptum est, In sécula seculórum. Vidébimus, amábimus, laudábimus. Nec quod vidébimus defíciet, nec quod amábimus períbit, nec quod laudábimus tacébit : sempiternum totum erit, sine fine erit. Laudémus, laudémus ; sed non solis vócibus, laudémus et móribus : laudet lingua, laudet vita : sed hábeat caritátem infinítam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * In sécula seculórum laudábunt te : ℣. Applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in pópulum. * In sécula. *Ps.* 83. *Zach.* 2.

Lectio VI.

Quanta erit illa felícitas, ubi nullum erit malum, nullum latébit bonum, vacábitur Dei láudibus, qui erit ómnia in ómnibus? Nam quid áliud agátur, ubi neque ulla desídia cessábitur, neque ulla indigéntia laborábitur, néscio. Vera ibi glória erit, ubi laudantis nec erróre quisquam, nec adulatióne laudábitur. Verus honor : qui nulli negábitur digno, nulli deferétur indigno : sed nec ad eum ámbiet ullus indignus, ubi nullus permittétur esse nisi dignus. Vera pax, ubi ni-

hil adversi, nec a seipso, nec ab álio quisquam patiétur. Præmium virtútum erit ipse qui virtútem dedit, eíque seipsum, quo mélius et majus nihil possit esse, promísit. Ipse finis erit desideriórum nostrórum, qui sine fine vidébitur, sine fastídio amábitur, sine fatigatióne laudábitur. Hoc munus, hic affectus, hic actus profecto erit ómnibus, sicut ipsa vita æterna, commúnis.

℟. Præcipitábit Dóminus mortem in sempiternum, et † Auferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, * Et oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra : quia Dóminus locútus est. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres; non audiétur ultra vox fletus et vox clamóris. * Et oppróbrium. Glória. † Auferet. *Is.* 25 *et* 65.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Enarratióne sancti Augustíni Epíscopi in Psalmum octogésimum sextum. *n.* 1.

Civitas quædam in isto Psalmo cantáta et commendáta est, cujus cives sumus, inquantum Christiáni sumus: et unde peregrinámur, quámdiu mortáles sumus; et ad quam téndimus, per cujus viam, quæ omníno quasi dumétis et séntibus interclúsa non inveniebátur, Rex ipsíus civitátis se fecit viam, ut ad civitátem perveniremus. Ambulantes ergo in Christo, et adhuc peregrinantes donec perveniámus, et suspirantes desidério cujusdam ineffábilis quiétis, quæ hábitat in illa civitáte, de qua quiéte dictum est hoc nobis esse promissum, quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit : ambulantes ergo, sic cantémus, ut desiderémus. Nam qui desíderat, etsi lingua táceat, cantat corde : qui autem non desíderat, quólibet clamóre aures hóminum fériat, mutus est Deo.

℟. Pópulus tuus omnes justi in perpétuum hæreditábunt terram; * Germen plantatiónis meæ, opus manus meæ ad glorificandum. ℣. Vocábunt eos pópulus sanctus, redempti a Dómino; * Germen. *Is.* 60 *et* 62.

Lectio VIII.

Tanquam jocundatórum ómnium habitátio in te. In peregrinatióne ista contérimur: habitátio nostra, jocúnditas sola erit. Períbit labor et gémitus, tránseunt oratiónes, succédunt laudatiónes. Ibi ergo habitátio jocundatórum, non erit gémitus desiderántium, sed lætítia perfruéntium. Aderit enim cui modo suspirámus: símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum, sícuti est. Ibi totum negótium nostrum non erit, nisi laudáre Deum, et frui Deo. Et quid áliud quærémus, ubi solus súfficit, per quem facta sunt

ómnia? Habitábimur et habitábimus: subjicientur illi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Hoc ergo unum desiderémus, fratres, cum venérimus ad hoc, nos parémus gaudére ad Deum, laudáre Deum.

℟. Inebriabuntur ab ubertáte domus tuæ, Dómine; et torrente voluptátis tuæ pótábis eos; * Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. ℣. Replébimur in bonis domus tuæ. * Quóniam. *Ps.* 35 *et* 64.

Lectio IX. Cap. 8.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Leprosus mundatus.

In illo témpore; Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; et ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Presbyteri. *Expos. super Marc. Lib.* I.

Ut in Dómino potestátis auctóritas, ita in illo fídei constántia declarátur. Ille in fáciem prócidit, quod humilitátis est et pudóris, ut unusquisque de suæ vitæ máculis erubescat; sed confessiónem verecúndia non repressit. Ostendit vulnus, remédium postulávit; et ipsa religiónis et fídei plena conféssio est: Si vis, inquit, potes me mundáre. In voluntáte Dómini tríbuit potestátem. De voluntáte autem Dómini non quasi pietátis incrédulus dubitávit; sed quasi colluviónis suæ cónscius non præsumpsit. Jesus autem, misertus ejus, extendit manum suam, et tangens eum, aït illi: Volo, mundáre. Et cum dixisset; statim discessit ab eo lepra, et mundátus est. Nihil médium est inter opus Dei, atque præceptum; quia in præcepto est opus.

℟. Non regnet peccátum in vestro mortáli córpore; * Exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. ℣. Mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum, quiéscite ágere perverse.* Exhibéte. Glória. * Exhibéte. *Rom.* 6. *Is.* I.

Ad Benedictus. *Ant.* I. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. *Matth.* 8.

Oratio Sacr. Greg.

Omnipotens sempiterne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice, atque ad sanandum nos, déxteram tuæ majestátis extende; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Dixit Jesus Centurióni: Vade; et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora. *Matth.* 8.

PROPRIUM
FERIARUM ET FESTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

MENSE SEPTEMBRI.

DIE I.

SANCTI LUPI,

SENONENSIS EPISCOPI.

Duplex-minus.

Lectio I. Cap. 14.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, terra cum peccáverit mihi, ut prævaricétur prævaricans, extendam manum meam super eam, et cónteram virgam panis ejus : et immittam in eam famem, et interfíciam de ea hóminem et jumentum. Et si fúerint tres viri isti in médio ejus, Noe, Dániel, et Job : ipsi justítia sua liberábunt ánimas suas, ait Dóminus exercítuum. Quod si et béstias péssimas indúxero super terram ut vastem eam ; et fúerit ínvia, eo quod non sit pertránsiens propter béstias : tres viri isti si fúerint in ea, vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia nec fílios nec fílias liberábunt : sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolábitur.

℟. Scitis quia dies Dómini, * Sicut fur in nocte, ita véniet; et non effúgient. ℣. Juxta est dies perditiónis. * Sicut. *I. Thess.* 5. *Deut.* 32.

Lectio II.

Brev. Aurel. et Senon.

Lupus in território Aurelianensi natus est ex nobilíssimis paréntibus; ab avúnculis Sanctis Austrémio Aurelianensi, et Aunachário Autissiodorensi Epíscopis, adhuc puer in clerum cooptátus est;

Sancto Artémio in cáthedra Senonensi suffectus, hoc in múnere admirandis cum pietátis, tum sollicitúdinis pastorális opéribus eluxit. Váriis calúmniis appetítus in aula Theodórici Burgundiórum regis, contra detrahentes nihil áliud reponébat quam hæc Christi verba : Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum adversum vos, mentientes. Mórtuo Theodórico, Clotárius secundus calúmniis cujusdam nómine Farulfi deceptus, Lupum in Néustriam relegávit, ubi multos pagános sanctus Præsul ad fidem adduxit. Innocéntiam ejus tandem agnóvit Clotárius, eumque ab exsílio revocávit, et ad ejus pedes advolútus, véniam deprecátus est. Plúribus signis qua transíbat, Parísiis præcípue et Melodúni, ejus réditum Deus illustrávit. In prædio Brienonensi suæ diœcésis adversa valetúdine correptus, mórtuus est, vitæ sanctitáte et miráculis clarus, ac sepultus sub stillicídio basílicæ sanctæ Columbæ, anno círciter sexcentésimo vigésimo primo. Partes ejusdem reliquiárum non paucæ, in diœcési Meldensi, vidélicet in ecclésia Beátæ Maríæ Melodunensis, Monasteríoli, et in plúrimis áliis locis, religiosíssime coluntur.

℟. Sapiéntia a peccatóribus liberávit eum; et non derelíquit illum, donec afferret illi poténtiam adversus eos qui eum deprimébant; * Mendáces ostendit qui maculavérunt illum, et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Novit Dóminus pios de tentatióne erípere. * Mendáces. *Sap.* 10. *II. Petr.* 2.

Lectio III.

De omnibus SS. Senonensibus Episcopis.

Brev. Sen. Martyrol. Autissiod. Process. verb. etc.

Senonensem Ecclésiam sua sanctitáte illustravérunt plúrimi Pontífices, quos commúni memória récolunt hódie Meldenses, propter ipsórum piíssimos labóres, sollicitúdines et mérita in parte Meldensis diœcésis círciter dimídia, quæ quidem olim ad Senonensem pertinébat. At vero, illos inter Præsules beatíssimos, quasi præcípuis honóribus iídem prosequuntur Heráclium, qui Remis ádfuit, dum Clodovæus lustrálibus baptísmatis aquis ablútus est; Paulum, qui Heráclii germánus et próximus successor, pari vitæ mérito et signórum glória incláruit; Leónem, cui se suum Aspásium Melodunenses debére gloriantur; Arthémium, qui Baldum públice pœnitentem benigne susceptum, ita per injunctam pœniténtiam purgávit, ut ad sanctitátem mirábilem brevi eum perdúxerit; Wulframnum Wastinensem, qui abdicáto Senonensi Episcopátu, fidem Frísiis an-

nuntiávit, et demum in cœnóbio Fontanellensi, mónachus óbiit; Ebbónem, qui précibus suis Senónicam urbem a Saracenórum furóre servávit incólumem; Anastásium dénique Augeríaci natum prope Pruvínum: hujus autem óbitum angélico mónitu dídicit germána soror, sanctimoniális sanctæ Faræ, unde ipsi, in eódem monastério, cultus sanctórum persolvi cœpit. Heráclii áliquot relíquiæ adservantur apud Calmas, et in pago vicinióri Vernoliárum nómine. Ebbónis vero os unum in Ecclésia sancti Clari de Suppis prope Castrum-Nautónis.

℟. Scitis quáliter unumquemque vestrum, sicut pater fílios suos, testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum et glóriam. ℣. Audíte ergo fílii: servíte Dómino in veritáte, et inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi; * Qui vocávit. Glória. * Qui vocávit. *I. Thess.* 2. *Tob.* 14.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui beátum Lupum et álios sanctos Pontífices, quorum hódie memóriam ágimus, in terris mirificasti, et in cœlis ætérnum gloríficas: quæsumus, ut eórum apud te júgiter intercéssio nos prótegat, quos nobis esse perpétua caritáte pastóres et patres confídimus; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE II.

SS. LAZARI, MARTHÆ,

ET MARIÆ,

CHRISTI HOSPITUM.

Duplex-minus.

IN I VESPERIS.

Ant. 6. F. Intrávit Jesus in quoddam castellum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. *Luc.* 10.

Ant. 8. G. Huic erat soror, nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus; Martha autem satagébat circa frequens ministérium. *Luc.* 10.

Ant. 3. a. Stetit Martha, et ait: Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádjuvet. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollícita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessárium. *Luc.* 10.

Ant. 1. D. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. *Luc.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

Caritas fraternitátis máneat in vobis: et hospitalitátem nolíte oblivisci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio receptis.

Hymnus.

FLAGRANS amóre, pérditos
Dum nos Redemptor quæreret,
Defessus ad Martham Deus
Sese recépit hóspitam.

Beáta, quæ tantum suis
Amíca tectis hóspitem
Fovére gaudet, et Deo
Inferre convívæ dapes!

Dum Martha pascit, páscitur
María felix, ac sedens,
Magnóque tuta Júdice,
Partem potítur óptimam.

Nunc, Martha, nunc sedens Deo,
Et ipsa Verbo pásceris;
Et juge se tuus tibi
Convíva dat convívium.

Da, Christe, sanctórum quies,
Sic nos ad unum téndere
Per multa, posthac óptima
Ut parte possímus frui.
Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Diligébat Jesus Martham, et sorórem ejus Maríam, et Lázarum. *Joan.* 11.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum cum homínibus conversátum,* Veníte, adorémus. *Baruch,* 3.

Hymnus. S. M.

REDDITUM luci, Domino vocante,
Lázarum, turbæ, domitamque mortem
Láudibus festis, modulisque sacri
Dícite cantus.

Ille qui Christum meruit frequenti
Hóspitem gaudens recreáre mensa,
Fœtidus clauso, data præda morti,
Cónditur antro.

Heu! tua præsens ope si jacenti,
Fata qui præscis, Deus, adstitisses;
Víveret, necdum premerentur atra
Lúmina nocte.

Jamque mors, vitæ Domino solútam,
Si jubes, reddet spoliáta prædam:
Nunc et exstinctus superas amícus
Surget ad auras.

Ecce dilecti lacrymis honóras
Hóspitis funus; fremitúque prodis
Quam pio plangas, Pater, impiórum
Corde ruínam!

Ut Patrem semper pia Spiritumque
Omne plebs tecum celebret per ævum,
Christe, credentes animas secundæ
Eripe morti. Amen.

Ant. 1. a. Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castello Maríæ et Marthæ soróris ejus. *Joan.* 11.

Ant. 6. F. María erat quæ unxit Dóminum unguento, et

extersit pedes ejus capillis suis : cujus frater Lázarus infirmabátur. *Joan.* 11.

Ant. 3. c. Misérunt sorores ejus ad Jesum, dicentes : Dómine, ecce quem amas, infirmátur. *Joan.* 11.

℣. Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : ℟. Universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus. *Ps.* 40.

Lectio I. Cap. 18.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Anima quæ peccáverit, ipsa moriétur. Justítia justi super eum erit, et impíetas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcepta mea, et fécerit judícium et justítiam; vita vivet, et non moriétur. Omnium iniquitátum ejus quas operátus est, non recordábor : in justítia sua quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus; et non ut convertátur a viis suis, et vivat?

℟. Cogitávi vias meas; * Et converti pedes meos in testimónia tua. ℣. Exitus aquárum deduxérunt óculi mei, quia non custodiérunt legem tuam. * Et. *Ps.* 118.

Lectio II.

Sermo sancti Bernardi Abbátis. *II. in Assumpt. B. M. n.* 1, 2, 4.

Martha in domum suam éxcipit Salvatórem in terris; María pótius cógitat quemádmodum suscipiátur ab eo in domo non manufacta, æterna in cœlis. María tacet, et pro ea lóquitur Christus. Optimam, inquit, partem elégit sibi María, quæ non auferétur ab ea in æternum. Hoc unum illud quod necessárium est; hæc una quam Prophéta tam sédulo requirébat : Unum, inquit, pétii a Dómino, hanc requíram. Considerémus, fratres, quemádmodum tria hæc distribúerit ordinátio caritátis; Marthæ administratiónem, Maríæ contemplatiónem, Lázari pœniténtiam. Habet hæc simul quæcumque perfecta est ánima : magis tamen videntur ad síngulos síngula pertinére, ut álii vacent sanctæ contemplatióni, álii déditi sint fraternæ administratióni, álii in amaritúdine ánimæ suæ recógitent annos suos tanquam vulneráti dormientes in sepulcris. Sic plane, sic opus est, et María pie et sublímiter séntiat de Deo suo; Martha benigne et misericórditer de próximo suo; Lázarus mísere et humíliter de seipso.

℟. Si quis díligit me, sermónem meum servábit; et * Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. ℣. Sapiéntia súscipit inquirentes

se; et qui illam díligit, díligit vitam. * Pater. *Joan.* 14. *Eccli.* 4.

Lectio III.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi. *Hom.*62. *in Joan. n.* 1.

MULTI, cum áliquos vident hómines Deo acceptos in ærumnam quámpiam, ut morbum, paupertátem, aut quid símile incidisse, perturbantur, néscii Dei amícis id máxime compétere. Nam Lázarus ex Christi amícis erat, et infirmabátur; id quod dicébant ii qui misérunt: Ecce quem amas, infirmátur. Narrat autem Evangelista soróres quoque ipsum amavisse; et tamen Lázarum mori permísit. Amábat autem Jesus Martham et sorórem ejus, et Lázarum; ne unquam indignémur, vel ægre ferámus, si viri virtúte prædíti et Dei amíci in morbum íncidant. Neque dixérunt: Ecce Lázarus infirmátur; sed, Ecce quem amas, infirmatur. Quid ergo Christus? Hæc infírmitas non est ad mortem, sed pro glória Dei. Qua in re mirandum est, quod soróres, cum audissent non esse ad mortem, et póstea mori vidissent, offensæ non fúerint, rem contra cessisse cernentes: verum accessérunt, nec putárunt mentítum illum esse.

℟. Dixit Jesus Marthæ: Ego sum resurréctio et vita. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, * Quia † Tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. ℣. Tu es, Dómine, qui vitæ et mortis habes potestátem, et dedúcis ad portas mortis, et redúcis. * Quia. Glória. † Tu es. *Joan.* 11. *Sap.* 16.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Jesus venit ad monumentum Lázari. Erat autem spelunca, et lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. *Joan.* 11.

Ant. 8. G. Dicit Martha, soror ejus qui mórtuus fúerat: Dómine, jam fœtet; quatriduánus est enim. *Joan.* 11.

Ant. 4. A. Dicit Marthæ Jesus: Nonne dixi tibi quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? *Joan.* 11.

Canticum. Sap. 8.

INTRANS in domum meam * conquiescam cum Sapiéntia:

Non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convictus illíus, * sed lætítiam et gáudium.

Quóniam immortálitas est * in cognatióne Sapiéntiæ,

Et in amicítia illíus delectátio bona, * et in opéribus mánuum illíus honestas sine defectióne;

Et in certámine loquélæ illíus sapiéntia, * et præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus.

Ant. 7. a. Voce magna clamávit Jesus: Lázare, veni foras; et statim pródiit qui fúerat mórtuus. *Joan.* 11.

Ant. 1. a. Pródiit Lázarus, ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit Jesus: Sólvite eum. *Joan.* 11.

Capitulum. Ezech. 37.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepulcris vestris; et sciétis quia ego Dóminus.

Hymnus. S. V.

Panditur saxo tumulus remóto,
Intimos clamor penetrat recessus,
Et Deum sentit docili jubentem
Aure cadáver.
Proh stupor! notas repetit medullas
Spíritus; cæcam pedibus revinctus
Dum viam carpit, sibimet superstes
Prodit et hæres.
Ipsa sic ruptis inimíca vinclis
Mors fugit, vinci patiens: futúris
Summa prælúdit tua sic triumphis,
Christe, potestas.
Ut Patrem semper pia Spiritumque
Omne plebs tecum celebret per ævum,
Christe, credentes animas secundæ
Eripe morti. Amen.

℣. Eripuisti ánimam meam de morte, ℟. Ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium. *Ps.* 55.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Multi ex Judæis, qui vénerant ad Maríam et Martham, et víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio Brev. Rem.

Præsta, quæsumus, Dómine, ut cum Lázaro in novitáte vitæ ambulantes, te in paupéribus tuis cum Martha páscere, et a te cum María verbi tui meditatióne pasci mereámur; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Jesus venit.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Dicit Martha.

Capitulum. Thren. 3.

Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi: invocávi nomen tuum de lacu novíssimo.

℟. *br.* De ventre ínferi clamávi, * Et exaudisti vocem meam. De ventre. ℣. Projecisti me * in profundum, * Et. Glória. De ventre.

℣. Sublevábis de corruptióne vitam meam, ℟. Dómine Deus meus. *Jonæ,* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dicit Marthæ.

Capitulum. Eccli. 2.

Sustine, et in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum et argentum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, et recuperábit te.

℟. *br.* Spera in Dómino, * Et ipse fáciet. Spera. ℣. Et dabit tibi * petitiónes cordis tui, * Et ipse. Glória. Spera.

℣. Dóminus amat judícium, ℟. Et non derelinquet sanctos suos. *Ps.* 36.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Pródiit.

Capitulum. Osee, 13.

De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, o mors; morsus tuus ero, inferne.

℟. *br.* Humiliátus sum,* Et liberávit me Dóminus. Humiliátus sum. ℣. Erípuit ánimam meam * de morte, * Et liberávit. Glória. Humiliátus sum. *Ps.* 114.

℣. Conscidisti saccum meum, ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Vesperæ de sequenti.

DIE III.

S. GREGORII PAPÆ,

ET ECCLESIÆ DOCTORIS.

Duplex-minus.

Lectio I. Cap. 18.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Si autem avérterit se justus a justítia sua et fécerit iniquitátem secundum omnes abominatiónes quas operári solet ímpius, numquid vivet? Omnes justítiæ ejus quas féoerat, non recordabuntur; in prævaricatióne qua prævaricátus est, et in peccáto suo quod peccávit, in ipsis moriétur. Et dixistis: Non est æqua via Dómini. Audíte ergo domus Israel: Numquid via mea non est æqua, et non magis viæ vestræ pravæ sunt? Idcirco unumquemque juxta vias suas judicábo domus Israel, ait Dóminus Deus. Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris: et non erit vobis in ruínam iníquitas. Projícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, et fácite vobis cor novum, et spíritum novum: et quare moriémini domus Israel? Quia nolo mortem morientis, dicit Dóminus Deus, revertímini, et vívite.

℟. Dixi: Confitébor adversum me injustítiam meam Dómino; et * Tu remisisti impietátem peccáti mei. ℣. Deus meus, misericórdia mea. * Tu remisisti. *Ps.* 31 *et* 58.

Lectio II.

E Brev. Paris.

Gregorius magnus Gordiáni ex Senatório génere, et sanctæ Sylviæ fílius, Urbána præfectúra functus, mórtuo patre, ex própriis facultátibus sex in Sicília monastéria, séptimum Romæ sancti Andréæ

nómine in suis ædibus ad clivum Scauri exstruxit; ubi sub Valentióne Abbáte mónachi vitam professus, póstea Abbas fuit; evocátus inde, Diáconus ordinátur. Nec multo post a Pelágio secundo Constantinópolim Apocrisiárius míttitur, sedis Apostólicæ responsa factúrus; Romam reversus Gregórius, Pelágio pestiléntia subláto, ómnium votis Póntifex elígitur, et in basílica sancti Petri per vim raptus, hac die tértia septembris consecrátur. In Epístola synódica, quam pro more tunc scripsit ad Patriarchas, professus est se sicut sancti Evangélii quátuor libros, sic suscípere quátuor Concília; Nicænum nempe, Constantinopolitánum, Ephesínum, et Chalcedonense : quintum quoque, Constantinopolitánum secundum, páriter venerári.

℟. Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico : infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Lectio III.

Joanni Patriarchæ Constantinopolitáno fórtiter óbstitit, qui sibi nomen universális Epíscopi arrogábat. Quod ipse præ modéstia réspuens, servum servórum Dei se, primus Romanórum Pontíficum, in suis Epístolis inscripsit. Divíni Offícii órdinem cantusque Ecclesiástici méthodum melióri formæ restítuit. Donatistas repressit in Africa. Manichæos in possessiónibus suis in Sicília degentes ab erróre revocári curávit. Cénsuit ut Judæi, prædicatióne pótius quam vi ac necessitáte, ad baptismum compellerentur. Anglórum gentem, missis in Británniam Augustíno et áliis mónachis, ad fidem adduxit; unde Anglórum Apóstolus a Beda vocátus est. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsertim infirma semper valetúdine. Dénique, multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimotértio, mense sexto, ad cœlestem beatitúdinem est evocátus. Corpus ejus máxima ex parte in Gállias ad Suessionense sancti Medardi monastérium nono século translátum est.

℟. Zelando zelum Dei, * Accépit testamentum sacerdótii æterni. ℣. Potens exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere; * Accépit. Glória. * Accépit. *I. Mach.* 2. *Tit.* 1.

Oratio Brev. Paris.

Deus, coróna Pontíficum et lucerna Doctórum, qui beátum Gregórium Ecclésiæ tuæ providisti Pontíficem et Doctórem; quæsumus, ut ejus nos semper et documentis erúdias, et exemplis informes; Qui vivis.

Vesperæ de eodem Festo.

DIE IV.
S. AIGULFI,
MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 22.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, dic dómui Israel : Tu es terra immunda et non complúta in die furóris. Conjurátio prophetárum in médio ejus, sicut leo rúgiens, rapiensque prædam, ánimas devoravérunt, opes et prétium accepérunt, víduas ejus multiplicavérunt in médio illíus. Sacerdótes ejus contempsérunt legem meam, et polluérunt sanctuária mea : inter sanctum et profánum non habuérunt distántiam ; et inter pollútum et mundum non intellexérunt : et a sábbatis meis avertérunt óculos suos, et coinquinábar in médio eórum.

℟. A minóre usque ad majórem omnes avarítiæ student, et a prophéta usque ad sacerdótem cuncti fáciunt dolum; * Quámobrem in témpore visitatiónis suæ córruent. ℣. Pellicientes ánimas instábiles, cor exercitátum avarítia habentes, maledictiónis fílii derelinquentes rectam viam erravérunt. * Quámobrem. *Jer.* 6. *II. Petr.* 2.

Lectio II.

Prophetæ autem ejus liniébant eos absque temperamento, videntes vana, et divinantes eis mendácium, dicentes, Hæc dicit Dóminus Deus, cum Dóminus non sit locútus. Pópuli terræ calumniabantur calúmniam, et rapiébant violenter : egénum et ádvenam opprimébant calúmnia absque judício. Et quæsívi de eis virum, qui interpóneret sepem, et staret oppósitus contra me pro terra, ne dissipárem eam : et non invéni ; et effúdi super eos indignatiónem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos : viam eórum in caput eórum réddidi, ait Dóminus Deus.

℟. Vidit Dóminus, et malum appáruit in óculis ejus, quia non est judícium. * Et vidit quia non est vir, et non est qui occurrat : et indútus est vestimentis ultiónis, sicut ad vindictam hóstibus suis. ℣. Dóminus prospexit super fílios hóminum, ut vídeat si est intélligens aut requírens Deum. * Et vidit. *Is.* 59. *Ps.* 13.

Lectio III.

Brev. Bles. Gall. Christ. nov. t. XII. *col.* 34. *etc.* 539. *etc.*

Aigulfus Blesis natus, Floríaci ad Lígerim mónachum professus est, ubi sub disciplína sancti Múmmoli in omni virtútum génere, se exércuit. E monte Cassíno sancti

Benedicti corpus diligenter perquisítum in suum Floríaci monastérium adsportávit. Lirínum póstea missus Abbas ut in eo monastério regulárem observántiam restitúeret, plerosque ad prístini institúti normam non sine pópuli et seculárium lætítia et probatióne revocávit. Quod ægre ferentes duo mónachi, plures improvíse sicários in monastérium induxérunt, qui sanctum Abbátem comprehensum, et fústibus cæsum, in cárcerem cum fidíssimis discípulis conjecérunt. Unde póstea eductus, præcísa lingua, effossis óculis, in Amatúnam ínsulam prope Sardíniam deportátus, ibi tandem gládio cum plúribus sóciis trucidátus, longíssimum martyrium consummávit. Pruvíni habet sui nóminis ecclésiam olim priorálem. Quædam ex ejus óssibus tum in eádem ecclésia, tum in Resbacensi et Jotrensi, etiamnum religióse adservantur.

℟. Beátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam, cum probátus fúerit, * Accípiet corónam vitæ, quam reprominísit Deus diligéntibus se. ℣. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit et non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. * Accípiet. Glória. * Accípiet. *Jac.* 1. *Eccli.* 34.

Oratio Brev. Paris.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui Aigulfi Abbátis natálibus gloriámur, nec minis injuste persequéntium, nec ullis perturbémur advérsis; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE V.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 34.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetipsos: nonne greges a pastóribus pascuntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit, non consolidastis, et quod ægrótum non sanastis, quod confractum est non alligastis, et quod abjectum est non reduxistis, et quod períerat non quæsistis; sed cum austeritáte imperabátis eis, et cum poténtia.

℟. Omnes quotquot venérunt, fures sunt et latrónes, et non audiérunt eos oves. * Ego sum óstium; per me si quis introíerit, salvábitur. ℣. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam. * Ego. *Joan.* 10. *Jer.* 12.

Lectio II.

Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: et factæ sunt in devoratiónem

ómnium bestiárum agri, et dispersæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus : et super omnem fáciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat, inquam, qui requíreret.

℟. Væ pastóribus qui dispérdunt et dilácerant gregem páscuæ meæ, dicit Dóminus : * Ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum; et ego congregábo relíquias gregis mei. ℣. Vos dispersistis gregem meum, et ejecistis eos, et non visitastis eos. * Ecce. *Jer.* 23.

Lectio III.

PROPTEREA, pastóres, audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetipsos ; et liberábit gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam ; quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum, in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum : sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispersæ fúerant in die nubis et calíginis. Et edúcam eas de pópulis, et indúcam eas in terram suam ; et pascam eas in móntibus Israel.

℟. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet. Sicut pastor gregem suum pascet : * In bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit, fœtas ipse portábit. ℣. Ego sum pastor bonus : bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. * In. Glória. * In. *Is.* 40. *Joan.* 10.

Vesperæ de sequenti.

DIE VI.

S. CHAGNOALDI,

LAUDUNENSIS EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 37.

Ex Ezechiéle Prophéta.

FACTA est super me manus Dómini, et eduxit me in spíritu Dómini : et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus : erant autem multa valde super fáciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me : Fili hóminis, putasne vivent ossa ista ? Et dixi : Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me : Vaticináre de óssibus his. Et dices eis : Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus istis : Ecce ego intromittam in vos spíritum, et vivétis. Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetante me, et ecce commótio : et accessérunt ossa ad ossa, unumquodque ad junctúram suam. Et vidi et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt : et extenta est

in eis cutis désuper, et spíritum non habébant.

℟. Vivent mórtui tui, interfecti mei resurgent : * Expergiscímini, et laudáte qui habitátis in púlvere. ℣. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet.* Expergiscímini. *Is.* 26. *Joan.* 11.

Lectio II.

Et dixit ad me : Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum : Hæc dicit Dóminus Deus : A quátuor ventis veni, spíritus, et insuffla super interfectos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi : et ingressus est in ea spíritus, et vixérunt : steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me : Fili hóminis, ossa hæc universa, domus Israel est : ipsi dicunt : Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra et abscissi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepulcris vestris, pópulus meus; et indúcam vos in terram Israel.

℟. Liberábo oves meas de ómnibus locis in quibus dispersæ fúerant in die nubis et calíginis, et indúcam eas in terram suam : * In páscuis ubérrimis pascam eas. ℣. Ego veni ut vitam hábeant et abundántius hábeant. * In. *Ezech.* 34. *Joan.* 10.

Lectio III.

Gall. Christ. t. IX. *col.* 510.

Chagnoaldus, sancti Farónis Meldensis et beátæ Faræ frater natu major, Luxóvii milítiam sancti Columbáni amplexátus est, quem in Itáliam prófugum comitátus est, et eídem Faram benedicenti ádstitit apud Pipimísium, domum paternam in diœcési Meldensi pósitam. In eádem domo paterna degébat, quando Eustásius Faram febre oculísque laborantem sanávit. Quin et ipse, juxta Farénsium traditiónem, ædificando earumdem monastério, confirmandǽque inter puellas régulæ, cum Valberto procurátor ab Eustásio relictus est. Ad Laudunensem episcopátum evectus, res Ecclésiæ incredíbili stúdio capessívit. In Concílio Remensi, inter præcípuos Galliárum Antístites, refulsit. Cum sanctíssimis ætátis suæ viris tam in palátio quam in Ecclésia arctíssimam, pro utilitáte utriúsque, junxit necessitúdinem. Demum, postquam per multos annos óptimi pontíficis offício functus fuisset, apopléxia correptus, óbiit, anno Dagoberti regis duodécimo. In século décimo séptimo, gravíssimam pestem, quæ Laudunensem urbem depopulabátur, intra octíduum suo patrocínio pénitus exstinxit.

℟. Dóminus * Elégit te, ut sis ei, et fáciat te in laudem et nomen, et glóriam suam. ℣.

Dóminum elegisti, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis ejus et custódias cæremónias illíus. * Elégit. Glória. * Elégit. *Deut.* 26.

Oratio Brev. Laud.

Interveniat apud tuam misericórdiam pro nobis, Deus, beáti Chagnoaldi Pontíficis supplicátio veneranda; ut contra ómnia adversántia ejus protectióne muniámur, cujus commemoratióne lætámur; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE VII.
S. CLODOALDI,
PRESBYTERI.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 37.

Ex Ezechiéle Prophéta.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego adsúmam fílios Israel de médio natiónum, ad quas abiérunt: et congregábo eos úndique, et addúcam eos ad humum suam. Et fáciam eos in gentem unam nec dividentur ámplius in duo regna. Neque polluentur ultra in idólis suis, et cunctis iniquitátibus suis: et salvos eos fáciam de universis sédibus, in quibus peccavérunt; et emundábo eos, et erunt mihi pópulus, et ego ero eis Deus. Et servus meus David rex super eos, et pastor unus erit ómnium eórum. In judíciis meis ambulábunt, et mandáta mea custódient, et fácient ea.

℟. Oves meæ vocem meam áudiunt et ego cognosco eas, et sequuntur me: et ego vitam æternam do eis: * Et non períbunt in æternum; et non rápiet eas quisquam de manu mea. ℣. Non formidábunt ultra, et non pavébunt: et nullus quærétur ex número. * Et non. *Joan.* 10. *Jer.* 23.

Lectio II.

Et percútiam illis fœdus pacis, pactum sempiternum erit eis: et fundábo eos, et multiplicábo, et dabo sanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum. Et erit tabernáculum meum in eis: et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. Et scient Gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum.

℟. Congregábo fílios Israel, et non erunt ultra duæ gentes, et erunt mihi pópulus: * Et pastor unus erit ómnium eórum. ℣. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli: illas oportet me addúcere, et fiet unum ovíle; * Et. *Ezech.* 37. *Joan.* 10.

Lectio III.

Brev. Paris.

Clodoaldus, Clodovæi magni regis Francórum, ex Clodomére Aurelianénsium rege, nepos, cæso a Burgundiónibus patre, cum duóbus frátribus Theodovaldo et Guntário,

pupillus sub áviæ Clotildis tutéla relictus est : sed pátrui eórum Childebertus Parisiórum et Clotárius Suessiónum rex, ut regnum pupillórum inváderent, ex his duos álterum decennem, septennem álterum interfecérunt. Tértius vero Clodoaldus, cum ad símile exítium quæreretur, ope virórum fórtium, immo protegente Deo, servátus est. Fuga elapsus, exhæres factus in terris, hæreditátem quæ de cœlo est, toto ánimo concupívit: neque tam spretus a mundo, quam mundum ipse spernens, sibi própria manu capillos in signum contempti regni incídit; et Cléricus factus, divíno se cúltui mancipávit. Tum vitam egit duram et ásperam, humi substráto cilício decumbens, sacrórum librórum lectióni crebrisque oratiónibus intentus; et quod sibi réliquum erat facultátum paupéribus distríbuit. In extrémam deinde Gálliæ partem quæ Província dícitur, solitáriæ vitæ libérius vacatúrus, discessit. Ubi dum oratiónis domum construeret, páuperi eleemósynam petenti, cum áliud non habéret, cucullum tríbuit; et nocte sequenti cubículum in quo pauper exceptus fuit, visum est propter méritum dantis ingenti lúmine coruscáre. Parísios reversus, et acclamante pópulo, ab Eusébio Epíscopo Présbyter consecrátus, monastérium cóndidit eo in loco qui dicebátur Novientum, quem morte, sepultúra, miráculis ac nómine suo illustrem fecit.

℟. Dóminus mihi adjútor; * Non timébo quid fáciat mihi homo. ℣. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui lætíficat juventútem meam. * Non. Glória. * Non. *Ps.* 117 *et* 42.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui beátum Clodoaldum propter te humiliátum in século, et sacerdótii múnere, et virtútum splendóre sublimasti: tríbue nos ejus exemplo tibi digne ministráre, et per ejus intercessiónem grátia semper et mérito profícere; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE VIII.

IN FESTO NATIVITATIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I VESPERIS.

Psalmi juxta diem Hebdomadæ.

Ant. 3. a. Oriétur stella ex Jacob, et consurget virga de Israel. *Num.* 24.

Ant. 1. f. Egrediétur virga

de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet. *Is.* 11.

Ant. 4. E. Erit radix Jesse, et qui exsurget régere gentes: in eum gentes sperábunt. *Rom.* 15.

Ant. 6. F. Requiescet super eum Spíritus Dómini, et replébit eum. *Is.* 11.

Ant. 5. C. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidenter. *Jer.* 23.

Capitulum. Jerem. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit rex, et sápiens erit; et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. Hæc dicit Dóminus: * Si írritum potest fíeri pactum meum cum die et nocte; et pactum meum írritum esse póterit cum David, ut non sit ex eo fílius qui regnet in throno ejus. ℣. Volens Deus osténdere pollicitatiónis hærédibus immobilitátem consílii sui, interpósuit jusjurandum. * Si írritum. Glória. * Si írritum. *Jer.* 33. *Hebr.* 6.

Hymnus, Unus bonórum fons, *ut ad II Vesp.* 247.

℣. Usque in æternum præparábo semen tuum, ℟. Et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Dómine, sermo quem locútus es David et super domum ejus, confirmétur in perpétuum, et magnificétur nomen tuum usque in sempiternum. *I. Paral.* 17.

AD COMPLET. Ps. juxta diem Hebd. Ant. etc. ut infra. 248.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Hymnus. C.

Lætis terra sonet pláusibus; huic Dei
Mater virgo datur: múnere quo nova
Se rerum facies prótinus éxerit,
Mundo pax redit áurea.
Hæc est illa domus, qua Deus ádvena
In terris habitat, digna Deo domus;
Templum grande, sibi quod propría manu
Summus cóndidit Artifex.
Aureis arca vetus fúlserit úndique
Scintillans radiis: hæc vacuas decent
Umbras: interior Núminis ípsius
Arcam nobilitas decet.
Non hic manna latet, légifer aut lapis,
Non ramus sterilis: flos viget hic ferax
Virtútum; sacer hic panis, homo Deus;
Hic legis residet dator.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio:
Ambórum sit idem Spirituí decus,
Arcánis habilem qui thalamum modis
Christo præparat hóspiti.
Amen.

IN I NOCTURNO.

In Ps. Dómine Dóminus noster, 32.

Ant. 4. f. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. *Exod.* 3.

In Ps. Cœli enarrant glóriam Dei, *cum sua divisione,* 42.

Ant. 8. *G.* Cum virgas posuisset Móyses coram Dómino, invénit germinasse virgam Aaron. *Num.* 17.

In Ps. Eructávit cor meum, 119.

Ant. 5. a. Abscissus est lapis de monte sine mánibus; lapis autem factus est mons magnus, et implévit universam terram. *Dan.* 2.

℣. Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: ℟. Etenim Dóminus habitábit in finem. *Ps.* 67.

Lectio I. Cap. 1.

Ex Cánticis Canticórum.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ; ostende mihi fáciem tuam: sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliuntur víneas; nam vínea nostra flóruit. Dilectus meus mihi, et ego illi qui páscitur inter lília, donec adspíret dies, et inclinentur umbræ. Revértere: símilis esto, dilecte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Noli timére; quia redémi te, et vocávi te nómine tuo: * Ego Dóminus Deus tuus, Sanctus Israel, Salvátor tuus. ℣. Dóminus tecum: ne tímeas; invenisti enim grátiam apud Deum. * Ego. *Is.* 43. *Luc.* 1.

Lectio II. Cap. 4.

Favus distillans lábia tua, sponsa: mel et lac sub lingua tua; et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea, sponsa; hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum universis lignis Líbani, myrrha et áloë, cum ómnibus primis unguentis. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge, Aquilo; et veni, Auster: perfla hortum meum, et fluant arómata illíus.

℟. Hæc dicit Dóminus, fáciens et formans te ab útero: * Effundam Spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam. ℣. Quod nascétur ex te, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.* Effundam. *Is.* 44. *Luc.* 1.

Lectio III. Cap. 5.

Veniat dilectus meus in hortum suum, et cómedat fruc-

tum pomórum suórum. Veni in hortum meum, soror mea, sponsa; méssui myrrham meam cum aromátibus meis, comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comédite, amíci, et bíbite; et inebriámini, caríssimi. Ego dórmio, et cor meum vígilat. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi, soror mea, amíca mea, columba mea, immaculáta mea; quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis nóctium. Exspoliávi me túnica mea, quómodo índuar illa? lavi pedes meos, quómodo inquinábo illos?

℟. Benedícam tibi, complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo: * Et † Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui: * Et. Glória. † Benedicentur. *Gen.* 26. *Luc.* 1.

IN II NOCTURNO.

In Ps. Deus noster refúgium, 120.

Ant. 1. g. Dixit Gédeon: Si ros in solo véllere fúerit, et in omni terra síccitas; sciam, Dómine, quod sicut locútus es, liberábis Israel. *Judic.* 6.

In Ps. Deus judícium, *cum sua divisione,* 42.

Ant. 8. G. Ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendébat de mari, et facta est plúvia grandis. *III. Reg.* 18.

In Ps. Benedixisti Dómine, 46.

Ant. 6. F. Fons parvus crevit in flúvium: lux et sol ortus est, et húmiles exaltáti sunt. *Esther,* 11.

℣. Descendet Dóminus sicut plúvia in vellus, ℟. Et sicut stillicídia stillántia super terram. *Ps.* 71.

Lectio IV.

Ex Oratióne prima sancti Joannis Damascéni, in Nativitáte Beátæ Maríæ Vírginis. *n.* 1 *et* 2.

Adeste, gentes omnes, omne hóminum genus, omnes cujusvis linguæ, ætátis ac dignitátis orbis universi. Lætítiæ natálem lætis ánimis celebrémus: Dei Genitrícis natálem complectámur, per quam mortálium genus redintegrátum est. Hódie virgínea ac divína jánua prodit: ex qua et per quam Deus, qui rebus ómnibus supérior est, in orbem terrárum corporáliter introívit. Hódie de radíce Jesse virga orta est, ex qua mundo flos divínitus exsistens ascendit.

℟. Própior est nostra salus; * Nox præcessit, dies autem appropinquávit; ℣. Salvábitur Juda. * Nox. *Rom.* 13. *Jer.* 23.

Lectio V.

Ex sancto Ildephonso Toletáno Epíscopo. *Serm. in Nat. B. M. V.*

Honorabilis dies, et sacra festívitas, in qua nata est Virgo María Dei Génitrix. Hoc

est gáudium nostrum, hæc est festívitas nostra, quia quando vóluit, fecit ut nos per suam magnam misericórdiam per Vírginem visitáret. Exsultémus et lætémur omnes in celebratiónem hodiernæ festivitátis beátæ Dei Genitrícis, et semper vírginis Maríæ; quia præclára et sancta est, in qua inchoávitRedemptor ómnium visitatiónem mirábilem, et nos de captivitáte ad prístinum locum revocáre dignátus est.

℟. Hæc est dies quam fecit Dóminus: * Exsultémus et lætémur. ℣. Non audiétur ultra vox fletus. * Exsultémus. *Ps.* 117. *Is.* 65.

Lectio VI.

Ex sancto Lauréntio Justiniáno Epíscopo. *In Nat. B. V. M.*

Quis Deum non honóret in Vírgine, qui Vírginem Dei vóluit fíeri Genitrícem, reparatrícem séculi, lucem mundi, spéculum sanctitátis, fídei magistérium, peregrinatiónis solátium, immaculátum templum, et fœderis arcam divínis mánibus fabricátam? In ejus ortu lætáti sunt cœli; decantavérunt Angeli laudes Deo; promulgáta est pax: humánæ speciéi cœpit aboléri oppróbrium, atque fugátis ténebris quæ totum occupavérunt orbem, rádios suos rútilans auróra perfundit. Solis quippe justítiæ utcunque irradiáta fulgóre, plácidum in se adspiciéntibus præbébat affectum.

℟. Quis súfficit enarráre ópera Dei? * Quis investigábit magnália ejus? ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra. * Quis. Glória.* Quis. *Eccli.* 18. *Ps.* 71.

IN III NOCTURNO.

*InPs.*Fundamenta ejus, 121.

Ant. 7. d. Egressa est glória Dómini, et stetit in introitu portæ domus Dómini orientális. *Ezech.* 10.

In Ps. Dóminus regnávit, exsultet terra, 46.

Ant. 2. D. Dixit Dóminus: Porta hæc clausa erit, et non aperiétur; quóniam Dóminus Deus Israel ingressus est per eam. *Ezech.* 44.

In Ps. Cantáte Dómino..... quia, 35.

Ant. 3. c. Erit clausa príncipi: princeps ipse sedébit in ea. *Ezech.* 44.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et Sancti Israel regis nostri. *Ps.* 88.

Lectio VII.

Ex sancto Bernardo Abbáte deVírgine Deípara.*Serm.* 1.*n.*8.

Quid sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concessa: quod longe ante eisdem pátribus cœlitus repromissa; quod mysticis præ

figuráta miráculis; quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli nunquam pátuit, præsignábat. Hanc dénique præ céteris Isaías, nunc virgam de radíce Jesse oritúram promittébat; nunc evidéntius Vírginem paritúram.

℟. Quam pulchri sunt gressus tui, fília Príncipis! *Quam pulchra es, et quam decóra! ℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, quia complácuit Dómino in te.*Quam. *Cant.* 7. *Is.* 62.

Lectio VIII.

Nihilominus fulget étiam novus ille conceptiónis modus, ut non in iniquitáte, quemádmodum céteræ omnes, sed superveniente Spíritu sancto, sola, et de sola sanctificatióne María concíperet. Nam quod verum Deum, et Dei Fílium génuit, ut idem ipse Dei atque hóminis Fílius, unus omníno Deus et homo prodíret ex María, abyssus est lúminis; nec fácile díxerim quod vel angélicus óculus ad hujus fulgóris veheméntiam non calíget. De cétero sane et virginitátem carnis, et propósitum virginitátis, máxime et ipsíus quoque propósiti nóvitas evidenter illustrat; quod vidélicet in libertáte spíritus, legis Mosáicæ decréta transcendens, illibátam Deo córporis simul et spíritus sanctimóniam vovit.

℟. Induit me Dóminus * Vestimento salútis, et indumento justítiæ circúmdedit me. ℣. In hoc gáudeo; sed et gaudébo.* Vestimento. *Is.* 61. *Philip.* 1.

Lectio IX. Cap. 1.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Christi genealogia.

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri. *Lib.* 1. *Comm. in Cap.* 1. *Matth.*

In Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelistam Prophétæ esse contrárium; ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de Generatióne Divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ideo autem, céteris prætermissis, horum fílium nuncupávit; quia ad hos tantum est facta de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

℟. Benedixit te Dóminus in virtúte sua; * Quia per te ad

níhilum redégit inimícos nostros. ℣. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui; * Quia. Glória. * Quia. *Judith,* 13. *Luc.* 1.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? *Cant.* 6.

Ant. 4. E. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitríci suæ. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt; regínæ, et laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Canticum. Judicum, 5.

Audite, reges; áuribus percípite, príncipes: * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israel.

Dómine, cum exíres de Seir, * et transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlíque ac nubes distillavérunt aquis.

Montes fluxérunt a fácie Dómini, * et Sínai a fácie Dómini Dei Israel.

Cessavérunt fortes in Israel, et quievérunt, * donec súrgeret mater in Israel.

Nova bella elégit Dóminus, * et portas hóstium ipse subvertit.

Salvátæ sunt relíquiæ pópuli: * Dóminus in fórtibus dimicávit.

Benedicta inter mulíeres; * benedicátur in tabernáculo suo.

Qui autem díligunt te, Dómine, * sicut sol in ortu suo splendet, ita rútilent.

Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.

Ant. 5. a. Surge et veni, columba mea: ostende mihi fáciem tuam. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Quam pulchra es, et quam decóra, caríssima, in delíciis! *Cant.* 7.

Capitulum. Baruch, 5.

Deus ostendet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est. Nominábitur enim tibi nomen tuum a Deo: Pax justítiæ, et honor pietátis.

Hymnus. C.

Mortale, cœlo tolle, genus, caput:
En noctis horror désiit; en jubar
Nascentis auróræ propinquum
Admonuit properáre Solem.

Sacro tumentes gérmine jam polus
Terras amícis ímbribus írrigat:
De stirpe Jesse virga surgit
Conspicuum paritúra florem.

Cœlestis illum grátia Spíritus
Inunget: illi Justitia et Fides,
Timorque castus, Veritasque

Et Pietas comites præíbunt.
Hunc ergo, quem tot secla fidélibus
Votis anhélant; quem misero Deus
Promísit orbi, spem salútis,
Accelera, pia Virgo, fructum.
Sit Trinitáti perpetuum decus,
Inflicta mundo quæ miserans mala,
In matre pignus nascitúri
Non dubium dat habére Christi. Amen.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Benedicta tu a Deo tuo in omni tabernáculo Jacob; quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith,* 13.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui secundum propósitum voluntátis tuæ mundum tibi reconciliáre voluisti: præsta, quæsumus, ut qui Nativitátem Vírginis Maríæ, de qua natus est nobis Christus Salvátor, cum gáudio celebrámus, ipsam quam Fílius operátus est salútem, Matris intercessióne consequámur; Per eumdem.

Fit Commem. de Dom. occur.

AD HORAS, Doxologia :

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es, * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Una est.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in electis meis mitte radíces.

℟. *br.* De ventre matris meæ * Deus meus es tu; * Allelúia, allelúia. De ventre. ℣. Spes mea * ab ubéribus; * Allelúia. Glória. De ventre. *Ps.* 21.

℣. Dómine, spes mea a juventúte mea : ℟. In te cantátio mea semper. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 6. *C.* Vidérunt.

Capitulum. Judith, 13.

Laudate Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperantes in se, et in me ancilla sua adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Israel.

℟. *br.* Prope timentes Dóminum * salutáre ipsíus; * Allelúia, allelúia. Prope. ℣. Ut inhábitet glória * in terra nostra; * Allelúia. Glória. Prope.

℣. Véritas de terra orta est,

℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Quam pulchra es.

Capitulum. Is. 41.

Elegi te, et non abjéci te: ne tímeas, quia ego tecum sum.

℟. *br.* Pópuli confitebuntur tibi * in ætérnum; * Allelúia, allelúia. Pópuli. ℣. Mémores erunt * nóminis tui; * Allelúia. Glória. Pópuli.

℣. Concupiscet rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum. *Ps.* 44.

AD II VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus, 18.

Ant. 6. F. Lauda et lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus. *Zach.* 2.

In Ps. Laudáte púeri, 19.

Ant. 8. G. Rex Israel Dóminus in médio tui; non timébis malum ultra. *Soph.* 3.

In Ps. Lætátus sum, 55.

Ant. 1. J. Dóminus Deus tuus in médio tui; fortis, ipse salvábit. *Soph.* 3.

In Ps. Nisi Dóminus, 73.

Ant. 4. C. Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude. *Soph.* 3.

In Ps. Lauda Jerúsalem, 83.

Ant. 4. E. Applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in pópulum; et habitábo in médio tui. *Zach.* 2.

Capitulum. Apoc. 21.

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymnus. C.

Unus bonórum fons, Deus, ómnium,
Quam liberáli fundis opes manu!
Non ante concessis Maríam
Quot properas cumuláre donis!
Inter rigentes, ceu rosa, cláuditur
Spinas, et acres vincit acúleos;
Præsens amáram virulenti
Grátia vim fruticis retundit.
Quantum pudícas ínclyta vírgines
Præstat, remóto quæ dóminam gradu
Sequuntur, et Regis parentem
Siderea comitantur aula!
Nec Angelórum par decus: hi Deo
Adstant sedenti; fert hominem Deum
María, nomen dulce matris
Virgineo socians honóri.
Regína mundi, Virgo, cliéntium
Tutéla, mœstis perfugium reis,
Fer nostra Nato vota: tristem

Non patitur genitrix repulsam.
Sit Trinitáti perpetuum decus,
Inflicta mundo quæ miserans mala,
In matre pignus nascitúri
Non dubium dat habére Christi. Amen.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Ex te egrediétur qui sit dominátor in Israel, et egressus ejus ab inítio, a diébus æternitátis; et erit iste pax, allel. *Mich.* 5.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 2. D. Ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos; super te autem oriétur Dóminus, allelúia. *Is.* 60.

Hymnus Virgo Dei genitrix, 141.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 1. g. In splendóre ortus tui, omnes vénient, laudem Dómino annuntiantes, allelúia. *Is.* 60.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
NATIVITATIS B. M. V.

Simplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur:

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Ant. et ℣. sumuntur ex uno e Nocturnis Festi ut notatur juxta diem. Lectiones ut in qualibet die.

AD LAUDES.

Canticum de Festo.

Antiphona sola, quarta de Laudibus Festi; Surge et veni.

AD HORAS, ℟.℟.℟. *brevia dicuntur absque Alleluia.*

AD VESPERAS

Antiphona sola, prima de Vesperis Festi; Lauda et lætáre.

DOM. INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, incipiendo a I Vesperis quæ sunt de Sabbato ante Dominicam occurr. cum Doxologia: ¶Qui natus es, *ad omnes Horas.*

DIE IX.
DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. e I Nocturno Festi.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Liber Esther.

In diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam, super centum viginti septem províncias; quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis princípibus et púeris suis, ut osténderet divítias glóriæ

regni sui, multo témpore, centum vidélicet et octoginta diébus. Cumque implerentur dies convívii, invitávit omnem pópulum et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti et némoris quod régio cultu et manu cónsitum erat. Itaque die séptimo, cum rex esset hilárior, præcépit septem eunúchis qui in conspectu ejus ministrábant, ut introdúcerent regínam Vasthi coram rege, pósito super caput ejus diadémate, ut osténderet cunctis pópulis et princípibus pulchritúdinem illíus. Quæ rénuit, et ad regis impérium veníre contempsit. Unde irátus rex, interrogávit sapientes, qui more régio semper ei áderant, cui senténtiæ Vasthi regína subjacéret. Respondítque Mamúchan : Regis justa est indignátio. Si tibi placet, egrediátur edictum a fácie tua, ut nequáquam ultra Vasthi ingrediátur ad regem, sed regnum illíus, áltera, quæ mélior est illa, accípiat. Plácuit consílium ejus regi, et princípibus : fecitque rex juxta consílium Mamúchan.

℟. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt ; et * Ipse mutat témpora et ætátes : transfert regna atque constítuit. ℣. Dispersit superbos mente cordis sui ; depósuit potentes de sede, et exaltávit húmiles. * Ipse. *Dan.* 2. *Luc.* 1.

Lectio II. Cap. 2.

Dixeruntque púeri regis : Quærantur regi puellæ vírgines ac speciósæ, et quæcumque inter omnes óculis regis placúerit, ipsa regnet pro Vasthi. Plácuit sermo regi : et ita ut suggésserant, jussit fíeri. Erat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechóniam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edissæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther et utrumque parentem amíserat : pulchra nimis, et decóra fácie. Evolúto autem témpore per órdinem, instábat dies, quo Esther debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit mulíebrem cultum, sed quæcumque vóluit Egeus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulchritúdine. Omnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecitque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Dóminus páuperem facit et ditat, humíliat et súblevat. Súscitat de púlvere egénum, et de stércore élevat páuperem ; * Ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat. ℣. Respexit humilitátem ancillæ suæ. * Ut. *I. Reg.* 2. *Luc.* 1.

Lectio III.

Ex Oratióne secunda sancti Joannis Damascéni, in Nativitáte Beátæ Maríæ Vírginis. *n.* 1 *et* 2.

Gratiarum actiónis cántica depromámus: cum Davíde exsultémus Dómino, jubilémus Deo salvatóri nostro, ómnium conditóri, templum quo excipiátur exstructum est: quia verbo rerum opífici haspítii domus est paráta. David Deíparens, gaude ánimo: Isaía, Prophetárum primas, exhilaráre; alter quidem, quod tuis ex lumbis, uti jurátum erat, Regína procédat: alter vero, quod finem hábeat vaticínium illud tuum: Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ascendet.

℟. Vidéte et * Admirámini, quia opus óperor ego, quod non credétis, si quis enarráverit. ℣. Cogitávi ut ædificárem domum in qua requiésceret arca fœderis Dómini. * Admirámini. Glória. * Admirámini. *Act.* 13. *I. Par.* 28.

DIE X.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. *e II Nocturno Festi.*

Lectio I. Cap. 3 et 4.

Ex Libro Esther.

Post hæc rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amádathi, qui erat de stirpe Agag: et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabantur, flectébant génua, et adorábant Aman: sic enim præcéperat eis imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Quod cum audisset Aman, et experimento probasset quod Mardochæus non fiécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas: audíerat enim quod esset gentis Judææ; magisque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Dixitque Aman regi Assuéro: Est pópulus per omnes províncias regni tui dispersus, novis utens légibus et cæremóniis, ínsuper et regis scita contemnens. Si tibi placet, decerne ut péreat, et decem míllia talentórum appendam arcáriis gazæ tuæ. Tulit ergo rex ánnulum, quo utebátur, de manu sua, et dedit eum Aman; dixitque ad eum: Argentum, quod tu pollicéris, tuum sit. De pópulo age quod tibi placet. Quæ cum audisset Mardochæus, scidit vestimenta sua, et indútus est sacco, spargens cínerem cápiti: et in plátea médiæ civitátis voce magna clamábat, ostendens amaritúdinem ánimi sui. In ómnibus quoque provínciis, planctus ingens erat apud Judæos.

℟. Vidi ímpium superexaltátum et elevátum sicut cedros Líbani; et * Transívi, et ecce non erat, et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus. ℣. Spes ímpii tanquam fumus qui a vento diffúsus est. * Transívi. *Ps.* 36. *Sap.* 5.

Lectio II. Cap. 13 et 14.

Mardochæus autem deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum ejus, et dixit: Dómine, Dómine, rex omnípotens, in ditióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecisti cœlum et terram, et quidquid cœli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat majestáti tuæ; et nunc, Dómine Rex, Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere, et hæreditátem tuam delére. Esther quoque Regína confúgit ad Dóminum, pavens perículum, quod imminébat. Cumque deposuisset vestes régias, flétibus et lúctui apta indumenta suscépit, et corpus suum humiliávit jejúniis: et deprecabátur Dóminum Deum Israel, dicens: Dómine mi, qui Rex noster es solus, ádjuva me solitáriam, et cujus præter te nullus est auxiliátor álius: da mihi fidúciam, Dómine Rex deórum et universæ potestátis: tribue sermónem compósitum in ore meo in conspectu leónis, et transfer cor illíus in ódium hostis nostri. Nos autem líbera manu tua, et ádjuva me, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui habes ómnium sciéntiam. Tu scis necessitátem meam, quod abóminer signum supérbiæ et glóriæ meæ, quod est super caput meum in diébus ostentatiónis meæ, et quod nunquam lætáta sit ancilla tua, ex quo huc transláta sum usque in præsentem diem, nisi in te, Dómine Deus Abraham.

℟. Dómine Rex, Deus Abraham miserére pópuli tui: * Exaudi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo. ℣. Ne despícias partem tuam, quam redemisti tibi de Ægypto. * Exaudi. *Esther,* 13.

Lectio III.

Ex sancto Bernardo Abbáte de Vírgine Deípara. *Serm.* 2. *n.* 7.

Totis medullis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam venerémur: quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Ad Patrem verebáris accédere: Jesum tibi dedit mediatórem. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam: quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis, et ad ipsum? Ad Maríam recurre. Pura síquidem humánitas in María: non mo-

do pura ab omni contaminatióne; sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim : exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius; et exáudiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala; hæc mea máxima fidúcia est: hæc tota rátio spei meæ.

℟. Peccávimus Dómino; ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, * Ut salvet nos. ℣. Invoca Dóminum, et lóquere Regi pro nobis,* Ut. Glória.*Ut. *I. Reg.* 7. *Esther,* 15.

DIE XI.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. e III Nocturno Festi.

Lectio I. Cap. 15.

Ex Libro Esther.

Die autem tértio, depósuit Esther vestimenta ornátus sui, et circúmdata est glória sua. Cumque invocasset ómnium rectórem et salvatórem Deum, adsumpsit duas fámulas, et super unam quidem innitebátur, áltera autem sequebátur dóminam. Ipsa autem róseo colóre vultum perfúsa, et gratis ac niténtibus óculis, tristem celábat ánimum, et nímio dolóre contractum. Ingressa ígitur cuncta per órdinem óstia, stetit contra regem, ubi ille residébat super sólium regni sui; cumque elevasset fáciem, et ardéntibus óculis furórem péctoris indicasset, regína córruit, et in pallórem colóre mutáto, lassum super ancíllulam reclinávit caput. Convertitque Deus spíritum regis in mansuetúdinem, et festínus ac métuens exsilívit de sólio, et sustentans eam ulnis suis donec redíret ad se, his verbis blandiebátur: Quid habes, Esther? Ego sum frater tuus; noli metúere: accéde ígitur, et tange sceptrum.

℟. Dómine Rex, tríbue sermónem compósitum in ore meo in conspectu leónis, et * Transfer cor illíus in ódium hostis nostri. ℣. Cor regis in manu Dómini : quocumque volúerit, inclinábit illud. * Transfer. *Esther,* 14. *Prov.* 21.

Lectio II. Cap. 5.

Dixitque ad eam rex : Quid vis, Esther regína? etiamsi dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Cui respondit Esther : Si invéni in conspectu regis grátiam, véniat rex et Aman ad convívium quod parávi eis, et cras apériam regi voluntátem meam. Egressus est ítaque illo die Aman lætus et álacer. Cumque vidisset Mardochæum sedentem ante fores palátii, et non solum non adsurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiónis suæ, indignátus est valde, et dissimuláta ira, reversus in domum suam, convocávit ad se

amícos suos : et expósuit illis magnitúdinem divitiárum suárum, et quanta eum glória super omnes príncipes rex elevasset. Et post hæc ait : Et cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum Judæum sedentem ante fores régias.

℟. Deus fortis super omnes, exaudi vocem eórum qui nullam áliam spem habent, et líbera eos de manu iniquórum, * Et érue me a timóre meo. ℣. Adjuva me, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, * Et. *Esther*, 14.

Lectio III.

Ex venerábili Fulberto Carnotensi Epíscopo. *Serm. in Nativ. B. M. V.*

Inter omnes Sanctos, memória beatíssimæ Vírginis eo frequéntius ágitur, atque festívius, quo majórem grátiam apud Dóminum créditur invenisse. Nata est ígitur beatíssima Virgo patre Nazaréno, matre Bethleemíta; quas urbes Christi Nativitáti, vel conversatióni destinátas esse, Prophétæ non tacúerant. Descendit autem ab radíce illíus fide præclári Abrahæ, cui superne promissa fúerat benedíctio ómnium géntium in sémine suo; et ab stirpe David, quem Deus, propter notam sibi probitátem, egrégia laude sublimávit, dicens : Invéni virum secundum cor meum. De regáli nempe tribu, simul et sacerdotáli duxit oríginem : quæ summum Regem, atque Pontíficem erat paritúra.

℟. Benedícam tibi, complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ℣. Benedictus fructus ventris tui, * Et benedicentur. Glória.* Et benedicentur. *Gen.* 26. *Luc.* 1.

DIE XII.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. e I Nocturno Festi.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Libro Esther.

Noctem illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri histórias et annáles priórum témporum. Quæ cum illo præsente legerentur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat, quómodo nuntiasset Mardochæus insídias eunuchórum, regem Assuérum jugulare cupiéntium. Quod cum audisset rex, ait : Quid pro hac fide honóris ac præmii Mardochæus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac ministri : Nihil omníno mercédis accépit. Statimque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe ínterim átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, et juberet Mardochæum affígi patíbulo,

quod fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio. Dixitque rex: Ingrediátur. Cumque esset ingressus, ait illi: Quid debet fíeri viro quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et réputans quod nullum álium rex nisi se, vellet honoráre, respondit: Homo quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyrannis téneat equum ejus, et per pláteam civitátis incédens clamet, et dicat: Sic honorábitur, quemcumque volúerit rex honoráre.

℟. Observábit peccátor justum, et stridébit super eum déntibus suis: * Dóminus autem irridébit eum, quóniam próspicit quod véniet dies ejus. ℣. Multæ sunt insídiæ dolósi; bona enim in mala convertens insidiátur, et in electis impónet máculam. * Dóminus. *Ps.* 36. *Eccli.* 11.

Lectio II.

Dixitque ei rex: Festína, et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermittas. Tulit ítaque Aman stolam et equum, indutumque Mardochæum in plátea civitátis, et impósitum equo, præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condignus est, quemcumque rex volúerit honoráre. Reversusque est Mardochæus ad jánuam palátii: et Aman festinávit ire in domum suam, lugens et operto cápite. Narravitque Zares uxóri suæ, et amícis, ómnia quæ evenissent sibi. Cui respondérunt sapientes, quos habébat in consílio, et uxor ejus: Si de sémine Judæórum est Mardochæus, ante quem cádere cœpisti, non póteris ei resístere, sed cades in conspectu ejus.

℟. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo; dispersit superbos mente cordis sui. * Depósuit potentes de sede, et exaltávit húmiles. ℣. Dóminus humíliat et súblevat. * Depósuit. *Luc.* 1. *I. Reg.* 2.

Lectio III.

Ex Oratióne prima sancti Joannis Damascéni, in Nativitáte Beátæ Maríæ Vírginis. *n.*

Hodie mundi salus inchoátur: Jubiláte Deo omnis terra, cantáte, et exsultáte, et psállite, quóniam nobis nata est Dei Mater in sancta probática; ex qua Dei Agnus, qui mundi peccáta tollit, in lucem edi vóluit. Exsultáte, montes, hoc est, ratióne prædítæ natúræ, quæque ad spirituális contemplatiónis fastígium adsúrgitis; síquidem claríssimus Dei mons páritur, qui collem omnem ac montem, id est, Angelórum et hóminum sub-

limitátem exsúperat; ex quo citra ullam mánuum óperam, corpóreo modo exscindi vóluit lapis anguláris, Christus; una persóna distinctas natúras cópulans, divinitátem nimírum et humanitátem; mons Dei, mons pinguis, mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo.

℟. Abscissus est lapis de monte sine mánibus; et * Implévit universam terram. ℣. Salvátio de monte Sion. * Implévit. Glória.* Implévit. *Dan.* 2. *Is.* 37.

DIE XIII.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. e II Nocturno Festi.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Libro Esther.

Intravit ítaque rex et Aman, ut bíberent cum regína. Dixitque ei rex étiam secunda die, postquam vino incalúerat: Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi? et quid vis fíeri? Etiamsi dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respondit: Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, et pópulum meum, pro quo óbsecro. Tráditi enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur: esset tolerábile malum, et gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redundat in regem.

℟. Dómine, Dómine Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, * Et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel. ℣. Sicut divisiónes aquárum, ita cor Regis in manu Dómini: quocumque volúerit, inclinábit illud; * Et non. *Esther,* 13. *Prov.* 21.

Lectio II.

Respondensque rex Assuérus, ait: Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere. Dixitque Esther: Hostis et inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, íllico obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens. Rex autem irátus surrexit, et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surrexit ut rogáret Esther regínam pro ánima sua; intellexit enim a rege sibi parátum malum. Et operuérunt fáciem ejus. Dixitque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabat in ministério regis: En lignum quod paráverat Mardochæo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquaginta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspensus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo, et regis ira quiévit.

℟. Vidi ímpium superexaltátum, et elevátum sicut cedros Líbani; et * Transívi, et ecce non erat, et quæsívi eum, et non est inventus locus ejus. ℣. Spes ímpii tanquam fumus, qui a vento diffúsus est. * Transívi. *Ps.* 36. *Sap.* 5.

Lectio III.

Ex sancto Bernardo Abbáte de Vírgine Deípara. *Serm.* 1. *n.* 2 *et* 3.

Omnibus ómnia facta est María: Sapiéntibus, et insipiéntibus, copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant universi; captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam; dénique tota Trínitas glóriam, Fílii persóna carnis humánæ substántiam. Ut non sit qui se abscondat a calóre ejus. Putasne ipsa est sole amicta múlier? Esto síquidem, ut de præsenti Ecclésia id intelligendum, prophéticæ visiónis séries ipsa demonstret; sed id plane non inconvenienter Maríæ vidétur adtribuendum: nimírum ea est, quæ velut álterum solem índuit sibi. Quemádmodum enim ille super bonos et malos indifferenter óritur; sic ipsa quoque prætérita non díscutit mérita: Sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet; ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affectu.

℟. Gaudéte cum ea gáudio universi, * Ut repleámini ab úbere consolatiónis ejus, et delíciis affluátis. ℣. Exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam: * Ut. Glória. * Ut. *Is.* 66.

Vesperæ de sequenti.

DIE XIV.

EXALTATIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Duplex-majus.

IN I VESPERIS.

Ant. 8. G. Radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; et erit sepulcrum ejus gloriósum. *Is.* 11.

Ant. 3. a. Ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est spécies ei, neque decor. *Is.* 53.

Ant. 4. E. Sicut ovis ad occisiónem ducétur; et quasi agnus coram tondente se, non apériet os suum. *Is.* 53.

Ant. 1. D. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum; et voluntas Dómini in manu ejus dirigétur. *Is.* 53.

Ant. 7. d. Justificábit ipse justus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. *Is.* 53.

Capitulum. Num. 21.

Locutus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo;

qui percussus adspéxerit eum, vivet.

Hymnus. S. V.

Crux alma, salve, Crux venerábilis,
Torrente Christi sánguinis ébria;
Testis dolórum, tu supréma
Verba Dei morientis audis.

Tu celsa sedes, unde suos docet;
Vitális, in quo nos peperit, thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.

Non rapta cæsis hóstibus ímpia
Hic arma fulgent; nec domiti duces
Graves caténis hic trahuntur:
Nobilior Crucis est triumphus.

Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Christi sánguine adhuc madet:
Sperâte, mortáles: salútem
Plena necis monumenta præstant.

Crux certa cœli sémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc áltera nobis nefas est
Ire via male delicátos.

Laus summa Patri qui creat ómnia;
Natóque mundum qui reparat Cruce:
Qui cuncta replet, summa sancto
Spiritui: tribus una semper. Amen.

℣. Accípere ánimam meam consiliáti sunt: ℟. Ego autem in te sperávi, Dómine. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* I. J. Ego quasi Agnus qui portátur ad víctimam; cogitavérunt super me consília, dicentes: Eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. *Jer.* 11.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona, ut in Psalterio.

Hymn. Grates. *cum Doxologia sequenti, quæ dicitur cras ad Horas.*

¶ Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus. Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* In pace, *ut in Ordinario.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum qui crucifixus est,* Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Hymnus. Guieti.

Lignum Crucis mirábile
Totum per orbem próminet,
In qua pependit ínnocens
Christus, Redemptor ómnium.

Hanc nulla cedrus árborem
Adæquat alto vértice,
Quæ poma nescit nóxia,
Sed ferre vitæ præmia.

Tu, Christe, Rex piíssime,
Hujus Crucis signáculo,
Diébus, horis ómnibus,
Muníre nos non ábnuas;
Ut lingua cordi cónsona,
Comesque cordis púritas,
Laudis tibi perénniter
Munus rependat débitum.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Benedictum est lignum, per quod fit justítia. *Sap.* 14.

Ant. 3. *a.* Ab inítio cum períirent superbi gigantes, spes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remísit século semen nativitátis. *Sap.* 14.

Ant. 8. G. Cum aqua deléret terram, sanávit íterum Sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubernans. *Sap.* 10.

℣. Laudábunt ligna saltus coram Dómino; ℟. Quia venit judicáre terram. *I. Par.* 16.

Lectio I. Cap. 15.

Ex Libro Exodi.

Tulit Móyses Israel de mari Rubro, et egressi sunt in desertum Sur, ambulaveruntque tribus diébus per solitúdinem, et non inveniébant aquam. Et venérunt in Mara; nec póterant bíbere aquas de Mara, eo quod essent amáræ. Unde et cóngruum loco nomen impósuit, vocans illum Mara, id est, amaritúdinem. Et murmurávit pópulus contra Móysen dicens: Quid bibémus? At ille clamávit ad Dóminum qui ostendit ei lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcédinem versæ sunt.

℟. Quóniam potens es, Dómine, ex ómnibus salváre; transeuntes mare hómines, * Exíguo ligno liberáti sunt. ℣. Quem vos interemistis, suspendentes in ligno, hunc príncipem Deus exaltávit, ad dandam pœniténtiam Israéli. * Exíguo. *Sap.* 14. *Act.* 5.

Lectio II. Cap. 17.

Venit Amalec, et pugnábat contra Israel in Ráphidim. Dixitque Móyses ad Jósue: Elige viros: et egressus, pugna contra Amalec: Móyses autem et Aaron et Hur ascendérunt super vérticem collis: cumque leváret Móyses manus, vincébat Israel: sin autem páululum remisisset, superábat Amalec. Manus autem Móysi erant graves: sumentes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit. Aaron autem et Hur sustentábant manus ejus ex utráque parte. Et factum est ut manus illíus non lassarentur usque ad occásum solis. Fugavitque Jósue Amalec et pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem

Dóminus ad Móysen : Scribe hoc ob monimentum in libro, et trade áuribus Jósue : delébo enim memóriam Amalec sub cœlo.

℟. In diébus carnis suæ * Preces supplicationesque cum lácrymis ófferens Christus, exaudítus est; et factus est obtemperántibus sibi causa salútis æternæ. ℣. Cum leváret Móyses manus, vincébat Israel. * Preces. *Hebr.* 5. *Exod.* 17.

Lectio III. Cap. 21.

Ex Libro Númeri.

Locutus pópulus contra Deum et Móysen, ait : Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ : ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quámobrem misit Dóminus ignítos serpentes in pópulum, ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te : ora ut tollat a nobis serpentes. Oravítque Móyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum : Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo : qui percussus adspéxerit eum, vivet.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; † Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam æternam. ℣. Fecit Móyses serpentem æneum, et pósuit eum pro signo; quem cum percussi adspícerent, sanabantur; * Ita. Glória. † Ut. *Joan.* 3. *Num.* 21.

IN II NOCTURNO.

Ant. 8. c. Mórsibus colubrórum exterminabantur; sed ad correptiónem in brevi turbáti sunt, signum habentes salútis. *Sap.* 16.

Ant. 6. *C.* Qui conversus est, non per hoc quod vidébat sanabátur, sed per te ómnium Salvatórem. *Sap.* 16.

Ant. 5. C. Misericórdia advéniens sanábat illos; in memória enim sermónum tuórum examinabantur. *Sap.* 16.

℣. In te speravérunt patres nostri, Dómine; ℟. Speravérunt, et liberasti eos. *Ps.* 21.

Lectio IV.

Ex Euseb. Lib. 1. *de vita Constantini. Cap.* 2 *et seq.*

Prima festi Exaltátæ Crucis institútio ab illa victória repetenda est, quam relígio christiána, per Imperatórem Constantínum, adjuvante Crucis signo, de paganórum cultu reportávit. Cum enim ille princeps de sancta fide amplexanda sério cogitáret, et adversus Maxéntium dimicatúrus, Dei opem imploráre cœpisset, horis diéi meridiánis, sole in occásum vergente, Crucis trophæum in cœlo ex luce conflátum, soli superpósitum ipse et totus exércitus vidit, cum hujús-

modi inscriptióne : HOC VINCE. Constantínus in somnis mónitus ut, militári signo, ad similitúdinem ejus quod in cœlo víderat, fabricáto, eo tanquam salutári præsídio, in præliis uterétur : jussióni obsecútus est ; Maxentióque superáto, Romam triumphans ingressus est. Unde, falsórum cultu núminum abjuráto, religiónem christiánam palam amplexus est : et eídem omnímodam libertátem, auxílium et honórem adséruit.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum : * Et sciet omnis caro, quia ego Dóminus salvans te, et Redemptor tuus fortis Jacob. ℣. Cum exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum ; * Et. *Is.* 49. *Joan.* 8.

Lectio V.

Brev. Paris. et Aurel.

CHOSROES, rex Persárum, extrémis Phocæ Imperatóris tempóribus, Jerosólyma capta, multisque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heráclius, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus affectus, pacem petébat ; quam cum vidéret a Chósroe se impetráre non posse, nisi, Christo abjuráto, solem cum súbditis adoráret ; tum uni fidens Deo, jejúniis et oratiónibus, ab illo vehementer opem implorábat : cujus mónitu, comparáto exércitu, signisque cum hoste collátis, eo victoriárum devénit, ut, Chósroe miserabíliter interempto, sanctíssimam Crucem recuperáverit ; quam, anno sequenti rédiens Jerosólymam, Heráclius solemni celebritáte suis húmeris eo rétulit, quo eam Salvátor túlerat. Et exinde Crucis Exaltátæ solémnitas illústrior multo facta est.

℟. Ante Dóminum vílior fiam plusquam factus sum, et ero húmilis in óculis meis, * Et gloriósior apparébo. ℣. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi ; * Et. *II. Reg.* 6. *Gal.* 6.

Lectio VI.

HAC eádem die sanctus Ludovícus, Francórum rex, anno millésimo ducentésimo quadragésimo primo, partem Domínicæ Crucis, quæ in Syria título pígnoris apud Templários mílites remánserat, a Balduíno Orientis Imperatóre acceptam cum ália non módica portióne, ex qua Imperatóres Ecclésiis et amícis partículas dare consuéverant, item ália multa Domínicæ Passiónis instrumenta, Parísios, præcedente Clero, solémniter tránstulit. Tunc rex piíssimus magnum exhíbuit christiánæ pietátis argumentum, cum, abjectis véstibus régiis, et pedes nudátus, in urbem íntulit instrumentum quo

mundi prétium persolútum est. Demum, constructa in régio palátio magnífica Capella, sacrosancta redemptiónis nostræ insígnia religióse in ea adservári vóluit.

℟. Humiliávit semetipsum (Christus Jesus): propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut * In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum. ℣. Dicit Dóminus: In memetipso jurávi, quia mihi curvábitur omne genu, et jurábit omnis lingua. * In nómine. Glória. * In nómine. *Philip.* 2. *Is.* 45.

IN III NOCTURNO.

Ant. 2. D. Signa Thau super frontes virórum geméntium super cunctis abominatiónibus Jerúsalem. *Ezech.* 9.

Ant. 7. b. Transíte per civitátem et percútite: omnem autem super quem vidéritis Thau, ne occidátis. *Ezech.* 9.

Ant. 4. a. Nolíte nocére terræ et mari, quoadusque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. *Apoc.* 7.

℣. Dómine, fac mecum signum in bonum: ℟. Ut vídeant qui odérunt me, et confundantur. *Ps.* 85.

Lectio VII.

Ex sancto Leóne Papa de Passióne Dómini. *Serm.* 8. *n.* 7.

O admirábilis poténtia Crucis! o ineffábilis glória passiónis! in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potestas est Crucifixi. Traxisti enim, Dómine, ómnia ad te; et cum expandisses tota die manus tuas ad pópulum non credentem et contradicentem tibi, confitendæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxisti, Dómine, ómnia ad te: cum, in exsecratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia elementa senténtiam; cum, obscurátis lumináribus cœli, et converso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxisti, Dómine, ómnia ad te; quóniam, scisso templi velo, sancta sanctórum ab indignis pontifícibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophétia in manifestatiónem, et lex in Evangélium verterétur.

℟. Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontánee, quia aversus est furor meus ab eis: * In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis. ℣. Ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meipsum: * In. *Osee,* 14 *et* 11. *Joan.* 12.

Lectio VIII.

Traxisti, Dómine, ómnia ad te; ut, quod in uno Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacramento, universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior Levitárum,

et dígnitas ámplior Seniórum, et sacrátior est únctio Sacerdótum; quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiórum varietáte cessante, omnes differéntias hostiárum una córporis et sánguinis tui implet oblátio; quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

℟. Hóstiæ quæ secundum legem offeruntur, nunquam possunt auferre peccáta: * Christus autem unam pro peccátis ófferens hóstiam, una oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. ℣. Sacrifícium et oblatiónem noluisti, Deus; holocaustum et pro peccáto non postulasti: * Christus. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

Lectio IX. Cap. 12.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Christus in Cruce exaltatus.

In illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras; et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meipsum. Et réliqua.

Homília sancti Andréæ Cretensis Epíscopi. *Orat.* 1 *in Exaltat. sanctæ Crucis.*

Qui Crucem póssidet, póssidet thesaurum. De auri me fórsitan putátis loqui thesauro, aut margaritárum, ac lápidum pretiosiórum Indicórum quibus córporis sui studiósi et nihil excelsi cogitantes, sese oblectant. Ego vero, id quod ómnium bonórum pulchérrimum est, re ac nómine thesaurum jure appelláverim: in quo et per quem et in quem salútis nostræ summa repósita est, et prístino státui restitúta est. Si Crux non esset, vita ligno clavis suffixa non esset. Si ea clavis suffixa non esset, ex látere Christi fontes immortalitátis sánguinem et aquam, quæ mundum éxpiant, non fudissent. Si Crux non esset, mors prostráta non esset, infernus non spoliátus, non enectus nóxius serpens. Magna ígitur et pretiósa res Crux est. Magna quidem, quia multa per ipsam bona effecta sunt, pretiósa vero, quia Dei trophæum est, et in ipsa diábolus sauciátus, et cum eo mors devicta est.

℟. Christo confixus sum Cruci: vivo autem jam non ego; * Vivit in me Christus. ℣. In fide vivo Fílii Dei, qui dilexit me, et trádidit semetipsum pro me. * Vivit. Glória. * Vivit. *Gal.* 2.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, et resurrexit tértia die secundum Scriptúras. *I. Cor.* 15.

Ant. 4. E. Humiliávit semet-

ipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod et Deus exaltávit illum. *Philip.* 2.

Ant. 2. D. Cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est obediéntiam; et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ. *Hebr.* 5.

Canticum. Is. 49.

Ecce levábo ad Gentes manum meam, * et ad pópulos exaltábo signum meum.

Et ásferent fílios tuos in ulnis, * et fílias tuas super húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * et regínæ nutríces tuæ:

Vultu in terram demisso adorábunt te, * et púlverem pedum tuórum lingent.

Et scies quia ego Dóminus, * super quo non confundentur qui exspectant eum.

Numquid tollétur a forti præda? * aut quod captum fúerit a robusto salvum esse póterit?

Quia hæc dicit Dóminus: Equidem et captívitas a forti tollétur, * et quod ablátum fúerit a robusto salvábitur,

Eos vero qui judicavérunt te, ego judicábo; * et fílios tuos ego salvábo.

Et sciet omnis caro, quia ego Dóminus salvans te, * et redemptor tuus, Fortis Jacob.

Ant. 3. a. Sic oportébat Christum pati et resúrgere, et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes. *Luc.* 24.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est. *I. Cor.* 1.

Capitulum. I. Cor. 1.

Prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

Hymnus. S. V.

Uncta Crux Dei cruóre,
Quam potens et éfficax!
Hujus adtactú jacentes
Erigunt se mórtui:
Christus olim qua pependit,
Tanta vis fuit Crucis!

Públici fontes salútis,
Sacra Christi vúlnera,
Vulnerátos illa sanant
Anguis instar ænei:
Quisquis æger speret, et spe
Non sua fraudábitur.

Crux tribúnal, quo sedébit
Justus ultor críminum:
Sponte sed nos judicémus,
Cedet ira Júdicis;
Nosque primi puniámus,
Ne secundus púniat.

Tótius fons sanctitátis,
Sancta quo sunt ómnia,
Qui tuo quodcumque crimen
Expiasti sánguine,
Labe puros, Christe, serves
Christiános móribus.

Sempiterna laus Parenti
Qui creávit ómnia,
Filióque, qui redémit

Morte nos volens sua :
Par et illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. *Apoc.* 5.

Oratio Sacr. Gelas.

Deus, qui nos hodierna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas; præsta, quæsumus, ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur; Per eumdem.

Nihil de Octava; si occurrat Dominica, de ea fit Commem.

AD HORAS, Doxologia:

¶Qui per Crucem, *ut supra*, 257.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. *I. Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Humiliávit.

Capitulum. Act. 10.

Nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno : hunc Deus suscitávit tértia die.

℟. *br.* Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * Hic factus est in caput ánguli. Lápidem. ℣. A Dómino factum est istud, * et est mirábile in óculis nostris. * Hic. Glória. Lápidem. *Ps.* 117.

℣. Deus noster, Deus salvos faciendi, ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Ps.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cum esset.

Capitulum. Hebr. 2.

Decebat eum propter quem ómnia, et per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummáre.

℟. *br.* Deus rex noster * Operátus est salútem. Deus. ℣. In médio terræ * Operátus est. Glória. Deus. *Ps.* 73.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Ephes. 3.

Deus det vobis ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profundum; scire étiam supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. *br.* Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus ejus. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ ejus * non est númerus, * Et magna. Glória. Magnus. *Ps.* 146.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam : ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

AD II VESPERAS.

Ant. 1. D. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno. *Gal.* 3.

Ant. 8. G. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit Deus; ut nos efficerémur justítia Dei in ipso. *II. Cor.* 5.

Ant. 6. F. Commendat caritátem suam Deus in nobis; quóniam justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. *Rom.* 5.

Ant. 5. C. Gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. *Rom.* 5.

Ant. 3. a. Semel oblátus est ad multórum exhaurienda peccáta; secundo sine peccáto apparébit exspectántibus se, in salútem. *Hebr.* 9.

Capitulum. Act. 10.

Præcepit nobis prædicáre pópulo, et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.

Hymnus, Crux alma, *ut in I Vesperis,* 257.

℣. In te confídit ánima mea, Deus; ℟. Et in umbra alárum tuárum sperábo. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; et tunc plangent omnes tribus terræ; et vidébunt Fílium hóminis venientem in núbibus cœli cum virtúte multa et majestáte. *Matth.* 24.

AD COMPLET. ut heri.

DIE XV.

OCTAVA NATIV.

ET

FESTUM NOMINIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex-minus.

Omnia, ut in Festo Nativitatis, exceptis quæ sequuntur :

Psalmi juxta diem Hebdomadæ in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Ant. 3. *a.* Magna eris, et nomen tuum nominábitur in universa terra. *Judith,* 11.

Ant. 2. *D.* Dóminus nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, pro quibus subvenisti ruínæ ante conspectum Dei nostri. *Judith,* 13.

Ant. 1. *F.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magni-

ficábitur super te Deus Israel. *Judith*, 12.

℣. Semen servórum ejus possidébit Sion; ℟. Et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea. *Ps.* 68.

Lectio I. Cap. 8.

Ex Libro Esther.

Die illo dedit rex Assuérus Esther regínæ domum Aman adversárii Judæórum, et Mardochæus ingressus est ante fáciem regis. Confessa est enim ei Esther quod esset pátruus suus. Tulitque rex ánnulum, quem ab Aman récipi jússerat, et trádidit Mardochæo. Esther autem constítuit Mardochæum super domum suam. Nec his contenta, prócidit ad pedes regis, flevitque, et locúta ad eum orávit, ut malítiam Aman, et machinatiónes ejus péssimas, quas excogitáverat contra Judæos, jubéret írritas fíeri. Responditque rex Assuérus Esther regínæ, et Mardochæo Judæo: Scríbite Judæis sícut vobis placet, regis nómine, signantes lítteras ánnulo meo. Dixitque Mardochæus: A Deo facta sunt ista. Recordátus sum sómnii quod víderam, hæc éadem significantis: nec eórum quidquam írritum fuit. Parvus fons, qui crevit in flúvium, et in lucem solemque conversus est, et in aquas plúrimas redundávit: Esther est, quam rex accépit uxórem, et vóluit esse regínam. Duo autem dracónes: Ego sum, et Aman. Gentes quæ convénerant, hi sunt qui conáti sunt delére nomen Judæórum. Gens autem mea, Israel est, quæ clamávit ad Dóminum, et salvum fecit Dóminus pópulum suum: liberavitque nos ab ómnibus malis, et fecit signa magna atque portenta inter Gentes.

℟. Duas sortes esse præcépit Dóminus, unam pópuli Dei, et álteram cunctárum géntium. Venitque útraque sors in statútum diem coram Deo; et recordátus est Dóminus pópuli sui, * Ac misertus est hæreditátis suæ. ℣. Salvum fecit Dóminus pópulum suum. * Ac. *Esther*, 10.

Lectio II.

Ex sancto Bernardo Abbáte. *Hom.* 2. *super* Missus. *n.* 17.

Maria aptíssime síderi comparátur; quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emittit rádium, sic absque sui læsióne Virgo párturit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius universum orbem illúminat. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illustrans exemplis. O quisquis te intélligis in hujus sǽculi proflúvio magis inter procellas et tempestátes fluctuáre, quam per terram am-

buláre; ne avertas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procellis.

℟. Non discédimus a te; * Nomen tuum invocábimus. ℣. Subvenisti ruínæ ante conspectum Dei nostri. * Nomen. *Ps.* 79. *Judith,* 13.

Lectio III.

Si insurgant venti tentatiónum, si incurras scópulos tribulatiónum; réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis; réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis; réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso; cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde; et ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exemplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenente, non córruis; ipsa protegente, non métuis; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pérvenis; et sic in temetipso experíris quam mérito dictum sit: Et nomen vírginis, María.

℟. Et tu, ínvoca Dóminum, et * Lóquere Regi pro nobis, et † Líbera nos. ℣. Invenisti enim grátiam apud Deum. * Lóquere. Glória. † Líbera. *Esther,* 15. *Luc.* 1.

Oratio Brev. Præm.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ nómine et protectióne lætantur, ejus pia intercessióne a cunctis malis liberentur in terris, et ad gáudia æterna perveníre mereantur in cœlis; Per Dóminum.

Si sit Feria IV Quatuor Temporum, de ea fit sola Commem. ad Laudes per Orationem, Præsta, *ut infra in Officio prædictæ Feriæ.*

Ad Horas non dicitur Allelúia *in* ℟, ℟. ℟. *br.*

QUATUOR TEMPORA Septembris celebrantur Feria IV, Feria VI, et Sabbato post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nisi occurrat Festum Duplex aut supra, Officium fit de Feria, additis et exceptis quæ hic in his tribus Feriis propria sunt. Nihil fit de Simplici, aut Semiduplici occurrente.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

Duæ priores Lectiones dicuntur e Scriptura, juxta diem mensis, ultima ejusdem diei omissa.

Lectio III. Cap. 9.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Dæmonia ejiciuntur in oratione et jejunio.

In illo témpore; Respondens Jesu unus de turba, dixit: Magister, ádtuli fílium meum ad te, habentem spíritum mutum: qui ubicumque eum apprehénderit, allídit illum; et spumat, et stridet déntibus, et arescit: et dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, et non potuérunt. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 57 *et* 58 *in Matth.*

Si fide opus est ut ejiciantur dæmones, cur jejunáre oportet? quia vidélicet una cum fide non parvas vires affert jejúnium: quamvis non jejúnio solum, sed oratióne quoque ac multo magis oratióne opus sit. Qui enim orat et jejúnat ut oportet, is multis rebus non índiget, nunquam fiet avárus: et qui non est avárus, prónior semper ad misericórdiam erit. Qui jejúnat, lévior est, et vigilanter orat, et cupiditátis incéndia exstinguens ac ánimam suam humílians, fácile Deum placat. Si vero imbecillis córpore jejunáre semper non potes, non eris tamen ad orandum infirmus, neque ad contemnendas carnis delícias inválidus. Jejunáre quidem non potes, sed non vívere in delíciis potes, quod sane parvum non est, nec magno intervallo a jejúnio distat.

℟. Quare non potúimus ejícere spíritum immundum? Dixit Jesus: * Hoc genus in nullo potest exíre, nisi † In oratióne et jejúnio. ℣. Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis et oratiónibus: * Hoc. Glória. † In. *Marc.* 9. *Judith,* 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. d. Increpávit Jesus spíritum immundum, et sanávit púerum, et réddidit illum patri ejus. Stupébant autem omnes in magnitúdine Dei. *Luc.* 9.

Preces flexis genibus.

Oratio Brev. Nem.

Præsta, quæsumus, Dómine, famíliæ tuæ supplicanti, ut, dum a cibis corporálibus ábstinet, a vítiis quoque mente jejúnet; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas, necnon ad Vesperas, nisi sequatur Festum Duplex: et sic Feria VI sequenti.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.

Duæ Lect. e Script. juxta diem mensis, ultima omissa.

Lectio III. Cap. 7.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Christus apud Pharisæum manducans.

In illo témpore; Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ. 33 *in Evang.*

Peccatrix múlier ad vestígia

Dómini véniens et plorans, nos designat, nos expressit, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Si ígitur recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore nisi unguentum fúndimus? Secus pedes Dómini múlier stetit. Si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes Dómini stamus, quia ejus vestígia séquimur quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat; quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis affectum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur; si eórum tristítiam nostram putámus. Pensémus quantæ pietátis fúerit peccatrícem mulíerem ad se admíttere. Considerémus grátiam misericordis Dei, et damnémus multitúdinem reátus nostri. Ecce peccatóres videt, resistentes tólerat, vocat; et étiam amplecti quærit, a quibus desertum esse se quéritur; nemo ergo tantæ misericórdiæ tempus perdat; nemo obláta remédia divínæ pietátis abjíciat.

℟. Conversus Jesus ad mulíerem, dixit Simóni: * Dico tibi; † Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. ℣. Ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, et fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me: * Dico. Glória. *Remittuntur. *Luc.* 7. *Exod.* 20.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Dixit Jesus ad mulíerem: Fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

Preces flexis genibus.

Oratio Brev. Nem.

Deus, qui multum diligéntibus multa peccáta remittis; infunde córdibus nostris tui amóris affectum, ut, a multis quibus onerámur peccátis, pro tua benignitáte liberémur; Per Dóminum.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Duæ Lect. e Script. juxta diem mensis, ultima omissa.

Lectio III. Cap. 13.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Parabola ficulneæ.

In illo témpore; Dicébat Jesus et hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. 31 *in Evang.*

Tertio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia exspectando, admonendo, visitando requisívit. Sed tamen fructum se non invenisse conquéritur, quia quorumdam pravórum mentes, nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcepta

erúdiunt, nec Incarnatiónis ejus mirácula convertunt; Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui, dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt. Unusquisque juxta modum suum, si fructum bonæ operatiónis non éxhibet, infructuósa arbor terram óccupat. Ad corda vestra, fratres caríssimi, redíte; quid horis ómnibus in cogitatiónibus vestris volvátis, semper adspícite. Alius de honóribus, álius de pecúniis cógitat: quando mens tálibus implicátur, ab status sui rectitúdine fléctitur. Reminiscámur malórum quæ fécimus; mittámus ad radícem cordis cóphinum stércoris, ut tunc in retributiónis fructu pinguescat quod nobis hic per pœniténtiam fœtébat.

℟. Ecce múlier habébat spíritum infirmitátis annis decem et octo; et * Erat inclináta, nec omníno póterat sursum respícere: quam † Cum vidéret Jesus, erecta est, et glorificábat Deum. ℣. Anima quæ tristis est super magnitúdine mali, et incédit curva et infirma, dat tibi glóriam et justítiam, Dómine.* Erat. Glória.† Cum. *Luc.* 13. *Baruch,* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Hypócritæ, unusquisque vestrum sábbato non solvit bovem suum, et ducit adaquáre? Hanc autem fíliam Abrahæ non opórtuit solvi a vínculo isto, die sábbati? *Luc.* 13.

Preces flexis genibus.

Oratio Sacr. Gelas.

Omnipotens sempiterne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus, ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas, et futúra; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas tantum.

DIE XVI.

S. CYPRIANI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Baruch Prophéta.

Et hæc verba libri, quæ scripsit Baruch in Babylónia, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúsalem, et succendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda, et ad aures universi pópuli venientis ad librum; qui audientes plorábant, et jejunábant, et orábant in conspectu Dómini.

℟. Indúcam illos in terram hostílem, donec erubescat incircumcísa mens eórum: * Tunc orábunt pro impietátibus suis, et recordábor fœderis mei. ℣. Propter peccáta patrum suórum affligentur, donec confiteantur iniquitátes suas, et majórum suórum. * Tunc. *Levit.* 26.

Lectio II.

Et collegérunt pecúniam, secundum quod pótuit uniuscujusque manus. Et misérunt in Jerúsalem ad Jóakim fílium Helcíæ, fílii Salom, Sacerdótem, et ad sacerdótes, et ad omnem pópulum qui inventi sunt cum eo in Jerúsalem. Et dixérunt : Ecce mísimus ad vos pecúnias, de quibus émite holocautómata, et thus, et fácite manna, et offerte pro peccáto ad aram Dómini Dei nostri : et oráte pro vita Nabuchodónosor regis Babylónis, et pro vita Balthassar fílii ejus, ut sint dies eórum sicut dies cœli super terram : et inveniámus grátiam in conspectu eórum.

℟. Obsecro primum ómnium fíeri oratiónes pro Régibus, et ómnibus qui in sublimitáte sunt, * Ut quiétam et tranquillam vitam agámus, in omni pietáte, et castitáte. ℣. Quærite pacem civitátis, et oráte pro ea ad Dóminum; * Ut. *I. Tim.* 2. *Jer.* 29.

Lectio III.

Ex S. Hieronymo et Hist. Eccl.

Cyprianus Afer, primum cum laude Rhetóricam dócuit: exinde suadente Presbytero Cæcílio, a quo et cognomentum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit; ac post non multum témporis, electus in Presbyterum, étiam Carthaginensis Epíscopus constitútus est. In persecutióne Décii proscriptus, et divíno mandáto secédere jussus, Ecclésiæ laboranti nec spíritu, nec actu, nec mónitis défuit, et inter lapsórum importúnas petitiónes, et schismáticam Novatiáni severitátem, sic disciplínæ vigórem temperávit, ut ejus judícium vária dehinc Concília secúta sint. Témpore Valeriáni et Galliéni adductus ad Galérium Máximum Procónsulem, sanctus Martyr respondit : Ego sum Cypriánus, Christiánus sum, et diis sacrificáre non pótero. Irátus Proconsul decrétum ex tabella recitávit : Cypriánum gládio animadverti placet. Cypriánus respondit : Deo grátias. Productus autem in agrum extra subúrbium, cum se lacerna, byrro, et dalmática exspoliasset, jussit suis ut ei viginti quinque aúreos darent. Póstea vero manu sua óculos sibi texit, et sic gládio percussus occúbuit. ¶ Hódie, Chalcedóne natális sanctæ Euphémiæ Vírginis et Mártyris, in cujus ecclésia hábitum est generále Concílium Chalcedonense. Ejus quoque patrocínio felícem Concílii éxitum debére se Patres agnovérunt; et Marciánus Imperátor, plaudéntibus Epíscopis, ad honórem sanctæ Mártyris, Chalcedonensi civitáti Metrópolis cóntulit dignitátem.

℟. Docti in pópulo docébunt plúrimos; et de erudítis ruent, * Ut conflentur, et eligantur, et dealbentur usque

ad tempus præfinítum. ℣. Ruent in gládio, et in flamma, et in captivitáte, et in rapína diérum. * Ut. Glória. * Ut. *Dan.* 11.

Oratio Brev. Paris.

BEATI Cypriáni, quæsumus, Dómine, nos tibi sancta commendet orátio, qui simul et vigóre sacerdótii cláruit, et gloriósæ passiónis triumpho refulsit; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Euphemiæ.

Oratio Brev. Paris.

AURES tuæ pietátis, quæsumus, Dómine, précibus nostris inclína: ut, qui delictórum nostrórum caténis stríngimur, interveniente beáta Euphémia Vírgine et Mártyre tua, miseratiónis tuæ grátia liberémur; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XVII.

S. LAMBERTI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 1.

Ex Baruch Prophéta.

PRO nobis ipsis oráte apud Dóminum Deum nostrum, quia peccávimus Dómino Deo nostro, et non est aversus furor ejus a nobis usque in hunc diem. Et légite librum istum, quem mísimus ad vos recitári in templo Dómini. Et dicétis: Dómino Deo nostro justítia, nobis autem confúsio faciéi nostræ, sicut est dies hæc, omni Juda et habitántibus in Jerúsalem, régibus nostris, et princípibus nostris, sacerdótibus nostris, et prophétis nostris, et pátribus nostris.

℟. Tibi, Dómine, justítia, nobis autem confúsio faciéi; áperi óculos tuos, et vide desolatiónem nostram: * Neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. ℣. Exaudi, Dómine, placáre; ne moréris propter temetipsum, Deus meus: * Neque. *Dan.* 9.

Lectio II. Cap. 2.

FECISTI in nobis, Dómine Deus noster, secundum omnem bonitátem tuam; sicut locútus es in manu púeri tui Móysi, dicens: Si non audiéritis vocem meam, multitúdo hæc magna convertétur in mínimam inter Gentes, quo ego eos dispergam: quia scio quod me non áudiet pópulus. Pópulus est enim dura cervíce: et convertétur ad cor suum in terra captivitátis suæ: et scient quia ego sum Dóminus Deus eórum, et dabo eis cor, et intélligent; aures, et áudient. Et revocábo illos in terram, quam jurávi pátribus eórum, Abraham, Isaac et Jacob, et dominabuntur ejus: et multiplicábo eos, et non minorabuntur. Et státuam illis testamentum álterum sempiter-

num, ut sim illis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum : et non movébo ámplius pópulum meum, fílios Israel, a terra quam dedi illis.

℟. Dómine Deus, recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac et Jacob. * Ne adspícias durítiam pópuli hujus, et impietátem, atque peccátum. ℣. Súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo Prophétæ prióres. * Ne. *Deut.* 9. *Eccli.* 36.

Lectio III.

Brev. Paris. et Præm.

Lambertus Trajecto ad Mosam oriundus, Theodardo Trajectensi Epíscopo et Mártyri, anno Christi sexcentésimo sexagésimo octávo suffectus, justítiæ et libertátis públicæ víndicem se præbuit acérrimum; eamque ob causam ab Ebroíno, Palátii Majóre sub rege Theodórico, episcopátu pulsus est. Cedendum témpori ratus, in monastérium Stabulense secessit; ex quo post septénnium a Pippíno Cároli Martelli patre revocátus, ac sedi suæ restitútus, Toxándriæ íncolis Evangélii lucem íntulit. Cum autem, ut refert sanctus Ado, régiam domum zelo religiónis increpasset, Dodo, Pippíni doméstícus, redeuntem e matutínis Láudibus aggressus est: eumque in cubículo orantem unus e Dodónis satellítibus telo confódit, anno Christi septingentésimo octávo. Corpus ejus Trajecti sepultum, inde Leódium una cum episcopáli sede a sancto Huberto ejus successóre translátum fuit.

℟. Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et * Usque ad mortem certa pro justítia, et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. ℣. Bonus Dóminus et sciens sperantes in se.* Usque. Glória.* Usque. *Eccli.* 4. *Nahum,* 1.

Oratio Brev. Paris.

Omnipotens sempiterne Deus, qui beáto Lamberto Pontífici et Mártyri tuo usque ad mortem pro justítia certáre tribuisti : fac nos ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, et ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XVIII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Baruch Prophéta.

Hic liber mandatórum Dei, et lex, quæ est in æternum : omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem. Convértere Jacob, et apprehende eam, ámbula per viam ad splendórem ejus contra lumen ejus. Animæquior esto, pópulus Dei, memorábilis Israel : venúndati estis Géntibus non in perditiónem :

sed propter quod in ira ad iracúndiam provocastis Deum, tráditi estis adversáriis. Oblíti enim estis Deum, qui nutrívit vos, et contristastis nutrícem vestram Jerúsalem. Vidit enim iracúndiam a Deo venientem vobis, et dixit: Audíte, confínes Sion, adduxit enim mihi Deus luctum magnum: vidi enim captivitátem pópuli mei, filiórum meórum, et filiárum quam superduxit illis Ætérnus. Nemo gáudeat super me víduam, et desolátam: a multis derelícta sum propter peccáta filiórum meórum, quia declinavérunt a lege Dei.

℟. Ne lætéris, inimíca mea, super me, quia cécidi: * Consurgam cum sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. ℣. Exspectábo Deum Salvatórem meum; áudiet me Deus meus. * Consurgam cum sédero. *Mich.* 7.

Lectio II. Cap. 4 et 5.

Animæquior esto, Jerúsalem, exhortátur enim te, qui te nominávit; nocentes períbunt, qui te vexavérunt: et qui gratuláti sunt in tua ruína, punientur. Civitátes, quibus serviérunt fílii tui, punientur; et quæ accépit fílios tuos. Sicut enim gavísa est in tua ruína, sic contristábitur in sua desolatióne. Circúmspice, Jerúsalem, ad Orientem, et vide jucunditátem a Deo tibi venientem. Ecce enim véniunt fílii tui, véniunt collecti ob Oriente usque ad Occidentem, in verbo sancti gaudentes in honórem Dei. Exue te, Jerúsalem stola luctus et vexatiónis tuæ: índue te decóre, et honóre ejus, quæ a Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ.

℟. Indúere vestimentis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti: quia hæc dicit Dóminus; * Gratis venúndati estis, et sine argento redimémini. ℣. Venit Fílius hóminis quærere et salvum fácere quod períerat. * Gratis. *Is.* 52. *Luc.* 19.

Lectio III. Cap. 6.

Exemplar Epístolæ quam misit Jeremías ad abducendos captívos in Babylóniam a rege Babyloniórum, ut annuntiáret illis secundum quod præceptum est illi a Deo. Propter peccáta quæ peccastis ante Deum, abducémini in Babylóniam captívi a Nabuchodónosor, rege Babyloniórum. Ingressi ítaque in Babylónem, éritis ibi annis plúrimis, et tempóribus longis, usque ad generatiónes septem: post hoc autem edúcam vos inde cum pace. Nunc autem vidébitis in Babylónia deos áureos, et argénteos, et lapídeos et lígneos in húmeris portári, ostentantes metum géntibus. Vidéte ergo ne et vos símiles efficiámini factis aliénis, et metuátis, et metus vos cápiat in ipsis. Visa ítaque turba, de retro et ab ante adorantes, dícite in córdibus vestris: Te

oportet adorári, Dómine. Angelus enim meus vobiscum est; ipse autem exquíram ánimas vestras. Lapídibus de monte símiles sunt dii illórum: qui autem colunt ea, confundentur. Scientes ítaque quia non sunt dii, ne ergo timuéritis eos.

℟. Hæc dicit Dóminus: Cum cœperint impléri in Babylóne septuaginta anni, * Visitábo vos, et suscitábo super vos verbum meum bonum, et redúcam captivitátem vestram. ℣. Ego cógito super vos cogitatiónes pacis, et non afflictiónis. * Visitábo. Glória. * Visitábo. *Jer.* 29.

DIE XIX.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Liber Daniélis Prophétæ.

Anno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, et partem vasórum domus Dei: et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum ut introdúceret de fíliis Israel, et de sémine régio et tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldæórum. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananías, Mísael et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum, nómina: Daniéli, Baltassar: Ananíæ, Sidrach: Misaéli, Misach: et Azaríæ, Abdénago.

℟. Dixit Isaías Ezechíæ: Ecce dies vénient, et de fíliis tuis tollentur, * Et erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. ℣. Ait rex Nabuchodónosor præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israel, et de sémine régio; * Et. *IV. Reg.* 2. *Dan.* 1.

Lectio II.

Proposuit autem Dániel in corde suo ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus, et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspectu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum: qui si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem et Azaríam: Tenta nos, ób-

secro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescendum, et aqua ad bibendum: et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum qui vescuntur cibo régio: et sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres, et corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebantur cibo régio. Porro Málasar tollébat cibária, et vinum potus eórum: dabatque eis legúmina.

℞. Sapiéntia ubi invenítur? et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus, * Nec invenítur in terra suáviter vivéntium. ℣. Sapiéntiam Dei nemo príncipum hujus séculi cognóvit; * Nec. *Job*, 28. *I. Cor.* 2.

Lectio III.

Completis ítaque diébus, post quos díxerat rex ut introducerentur: introduxit eos præpósitus eunuchórum in conspectu Nabuchodónosor. Cumque eis locútus fuisset rex, non sunt inventi tales de universis ut Dániel, Ananías, Mísael et Azarías: et stetérunt in conspectu regis. Et omne verbum sapiéntiæ et intellectus, quod sciscitátus est ab eis rex, invénit in eis décuplum super cunctos aríolos, et magos, qui erant in universo regno ejus. Fuit autem Dániel usque ad annum primum Cyri regis.

℞. Apparuérunt vultus eórum melióres præ ómnibus púeris qui vescebantur cibo régio: * Púeris autem his dedit Deus sciéntiam et disciplínam in omni libro et sapiéntia; Daniéli autem intelligéntiam ómnium visiónum. ℣. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secundum eumdem Spíritum, álii interpretátio sermónum. * Púeris. Glória. * Púeris. *Dan.* 1. *I. Cor.* 12.

Vesperæ de Feria.

DIE XX.

S. DIONYSII AREOP.

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 13.

Ex Daniéle Prophéta.

Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen ejus Jóakim: et accépit uxórem nómine Susannam, fíliam Helcíæ, pulchram nimis, et timentem Deum: parentes enim illíus, cum essent justi, erudiérunt fíliam suam secundum legem Móysi. Erat autem Jóakim dives valde: et erat ei pomárium vicínum dómui suæ: et ad ipsum confluébant Judæi, eo quod esset honorabílior ómnium. Et constitúti sunt de pópulo duo senes júdices in illo anno, de quibus lo-

cútus est Dóminus : Quia egressa est iníquitas de Babylóne a senióribus judícibus qui videbantur régere pópulum. Isti frequentábant domum Jóakim, et veniébant ad eos omnes qui habébant judícia. Cum autem pópulus revertisset per merídiem, ingrediebátur Susanna, et deambulábat in pomário viri sui. Et vidébant eam senes quotídie ingredientem et deambulantem : et exarsérunt in concupiscéntiam ejus. Et evertérunt sensum suum, et declinavérunt óculos suos, ut non víderint cœlum, neque recordarentur judiciórum justórum. Factum est autem, cum observárent diem aptum, ingressa est aliquando cum duábus solis puellis, voluitque lavári in pomário. Cum autem egressæ essent puellæ, surrexérunt duo senes, et accurrérunt ad eam, et dixérunt: Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt; quámobrem adsentíre nobis. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium.

℟. Impius, * Cum in profundum vénerit peccatórum, contemnit. ℣. Auferuntur judícia tua, Dómine, a fácie ejus.* Cum. *Prov.* 18. *Ps.* 10.

Lectio II.

Ingemuit Susanna, et ait : Angústiæ sunt mihi úndique : si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quam peccáre in conspectu Dómini. Et exclamávit voce magna Susanna ; exclamavérunt autem et senes adversus eam. Cumque venisset pópulus ad Jóakim virum ejus, venérunt et duo presbyteri, pleni iníqua cogitatióne adversus Susannam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo : Míttite ad Susannam fíliam Helcíæ, uxórem Jóakim. Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus, et fíliis, et universis cognátis suis. Flebant ígitur sui, et omnes qui nóverant eam. Consurgentes autem duo presbyteri in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput ejus, quæ flens suspexit ad cœlum : erat enim cor ejus fidúciam habens in Dómino. Et dixérunt presbyteri : Venit ad eam adolescens qui erat abscónditus. Crédidit eis multitúdo quasi sénibus et judícibus pópuli, et condemnavérunt eam ad mortem.

℟. Si cor nostrum non reprehénderit nos, * Fidúciam habémus ad Deum. ℣. Exspectantes misericórdiam Dómini. * Fidúciam. *I. Joan.* 3. *Judæ.*

Lectio III.

Brev. Bizunt. et Nem.

Gentium Apóstolus, qui sapiéntibus et insipiéntibus se debitórem profitebátur, cum Athénas venisset et idololátriæ déditam vidisset civitá-

tem, quæ plúribus jam a séculis potiebátur philosóphiæ, eloquéntiæ aliarumque ártium principátu; incitabátur spíritus ejus in ipso: disputábat ígitur in synagóga et in foro per omnes dies ad eos qui áderant. Ad Areópagum, cujus erat de religiónis rebus judícium, evocátus, in médio impávidus stetit, omni licet ope humána destitútus, Christi Apóstolus; ac coram tremendo hoc tribunáli cujus investigatióni se suamque doctrínam committere Plato non ausus fúerat, Evangélii dógmata Paulus líbera voce pandit, et tali verbórum vi ac candóre, qualem in suis philósophis et oratóribus non reperientes, non potúerint quin in Paulo mirarentur júdices. Ii quorum ánimus per cupiditátes non obdurúerat, nec a vero erat avulsus, perféctius edocéri poscentes, Apóstolo adhæsérunt, et fidem Christi sincére sunt amplexi, inter quos Dionysius qui primus Atheniensis Ecclésiæ fuit epíscopus. Sub Adriáno autem imperatóre post claríssimam fídei confessiónem et gravíssima tormenta, glorióso martyrio eum coronátum esse tradit sanctus Aristídes Atheniensis in suo ad Adriánum pro Christiánis Apologético.

℟. Sicut accepistis Jesum Christum, * In ipso ambuláte. ℣. Vidéte ne quis vos decípiat, per philosóphiam et inánem falláciam, secundum elementa mundi, et non secundum Christum. *In. Glória. * In. *Coloss.* 2.

Oratio Brev. Paris.

ILLUMINA, quæsumus, Dómine, mentis nostræ ténebras; qui ad beáti Pauli Apóstoli prædicatiónem Dionysium Areopagítam in admirábile lumen Evangélii transtulisti; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI.

S. MATTHÆI,

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

De Communi Apostolorum.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 13.

Ex Daniéle Prophéta.

CUM Susanna ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri junióris, cujus nomen Dániel; et exclamávit voce magna: Mundus ego sum a sánguine hujus. Et conversus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locútus es? Qui cum staret in médio eórum, ait: Sic fátui, fílii Israel, non judicantes, neque quod verum est cognoscentes, condemnastis fíliam Israel? Revertímini ad judícium, quia falsum testimónium locúti sunt adversus

eam. Reversus est ergo pópulus cum festinatióne, et dixérunt ei senes: Veni, et sede in médio nostrum, et índica nobis, quia tibi Deus dedit honórem senectútis.

℟. Justus Dóminus, et justítias dilexit;* Æquitátem vidit vultus ejus. ℣. Próteget gradientes simplíciter. * Æquitátem. *Ps.* 10. *Prov.* 2.

Lectio II.

Et dixit ad eos Dániel: Separáte illos ab ínvicem procul, et dijudicábo eos. Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis et dixit ad eum: Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius, júdicans judícia injusta, innocentes ópprimens, et dimittens nóxios, dicente Dómino: Innocentem et justum non interfícies. Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquentes sibi? Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániel: Recte mentítus es in caput tuum; ecce enim Angelus Dei, accepta senténtia ab eo, scindet te médium. Et amóto eo, jussit veníre álium, et dixit ei: Semen Chánaan, et non Juda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvertit cor tuum. Sic faciebátis fíliábus Israel, et illæ timentes loquebantur vobis; sed fília Juda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo dic mihi sub qua árbore comprehénderis eos loquentes sibi? Qui ait: Sub prino.

℟. Dómine, odisti omnes qui operantur iniquitátem; * Perdes omnes qui loquuntur mendácium. ℣. Mentíta est iníquitas sibi. * Perdes. *Ps.* 5 *et* 26.

Lectio III.

Dixit ei Dániel: Recte mentítus es et tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini gládium habens, ut secet te médium, et interfíciat vos. Exclamávit ítaque omnis cœtus voce magna, et benedixérunt Deum, qui salvat sperantes in se. Et consurrexérunt adversus duos presbyteros; convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixisse testimónium; feceruntque eis sicut male égerant adversus próximum, ut fácerent secundum legem Móysi; et interfecérunt eos; et salvátus est sanguis innóxius in die illa. Helcías autem et uxor ejus laudavérunt Deum pro fília sua Susanna, cum Jóakim maríto ejus, et cognátis ómnibus, quia non esset inventa in ea res turpis. Dániel autem factus est magnus in conspectu pópuli, a die illa et deinceps.

℟. Gloriabuntur in te, Dómine, omnes qui díligunt nomen tuum, * Quóniam tu benedíces justo. ℣. Próteges eos a contradictióne linguárum:* Quóniam. Glória.* Quóniam. *Ps.* 5 *et* 30.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Euseb. Hist. l. 3. *c.* 24, *et l.* 5. *c.* 8. *Clem. Alex. Pedag. l.* 2. *c.* 1.

Matthæus, qui et Levi, ex publicáno Apóstolus, semínibus, baccis et oléribus absque cárnibus utebátur. Cum Hebræis primum prædicasset, inde ad álias quoque gentes profectúrus, Evangélium suum pátrio sermóne conscríbens, id quod præséntiæ suæ adhuc superesse videbátur, scripto illis quos relinquébat supplévit, eo témpore quo Petrus ac Paulus Romæ Christum prædicárent, et Ecclésiæ fundamenta jácerent.

℟. Vidit Jesus Levi Alphæi sedentem ad telónium; et *Ait illi : Séquere me. Et surgens secútus est eum. ℣. Vox Dómini in virtúte; vox Dómini confringentis cedros, * Ait. *Marc.* 2. *Ps.* 28.

Lectio V.

Ex Libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *Cap.* 4.

Seculo secundo Pantænus, qui ad Indos usque penetrasse dícitur, ibi Matthæi Evangélium Hebráicis lítteris scriptum, apud quosdam Christi notítia imbútos, réperit. Quod quis póstea in Græcum transtúlerit, non satis certum est. Porro ipsum Hebráicum habétur usque hódie in Cæsariensi bibliothéca, quam Pámphilus Martyr studiosíssime confécit. Mihi quoque a Nazaræis, qui in Berœa urbe Syriæ, hoc volúmine utuntur, describendi facultas fuit. In quo animadvertendum, quod ubicumque Evangelista, sive ex persóna sua, sive ex persóna Dómini Salvatóris, véteris Scriptúræ testimóniis abútitur, non sequátur Septuaginta translatórum auctoritátem, sed Hebráicam; e quibus illa duo sunt : Ex Ægypto vocávi Fílium meum; et : Quóniam Nazaræus vocábitur.

℟. Verbum Dómini manet in æternum : * Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos. ℣. Hic liber mandatórum Dei, et lex quæ est in æternum : omnes qui tenent eam pervénient ad vitam : * Hoc. *I. Petr.* 1. *Baruch*, 4.

Lectio VI.

Ex sancto Ambrósio Epíscopo. *Comm. in Luc. Lib.* 3. *n.* 16.

Mystica hæc est evocátio Publicáni, quem Christus sequi jubet, non córporis gressu, sed mentis affectu. Ideo tanquam nova creatúra Christo convívium éxhibet; sequebátur enim jam lætus, álacer et exsultans, dicens : Jam non publicánum gero, jam non porro Levi. Exui Levin, postquam Christum índui. Odi genus meum, fúgio vitam meam priórem, solum te sequor, Dómine Jesu, qui sanas vúlnera mea. Omne mandátum

tuum, sicut cautérium, impressum tenébo. Et si urit cautérium mandáti, tamen putrefacta carnis exúrit, ne ad vivum serpat contágio. Et, si mordet medicamentum, tamen vítium úlceris tollit. Audíte me, terréni hómines, qui in peccátis vestris cogitatiónes ébrias géritis. Et ego tálibus passiónibus eram sauciátus. Invéni médicum qui in cœlo hábitat, et in terris spargit medicamenta. Hic solus potest sanáre vúlnera mea, qui sua nescit; hic auferre cordis dolórem, palloremque ánimæ, qui novit occulta.

℟. Dixit Jesus Pharisæis: * Non necesse habent sani médico, sed qui male habent. † Non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. ℣. Non cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ; neque viæ vestræ, viæ meæ. * Non necesse. Glória. † Non enim. *Marc.* 2. *Is.* 55.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex Libro primo Origénis contra Celsum. *n.* 62.

Si Jesus elegisset et doctrínæ suæ ministros adhibuisset eos, qui multórum opinióne sapientes habentur, et aut cogitandi subtilitáte, aut sermónis facúndia, multitúdinis plausus captáre possunt; justa suspício fuisset, símili eum ratióne atque via usum fuisse, qua philósophi, sectæ cujúspiam auctóres, usi sunt; neque quod promissum est de doctrínæ ejus divinitáte, viderétur adimplétum. Nam sermo et prædicátio fuissent in persuasióne illíus sapiéntiæ, quæ verbórum lenocínia et aptæ compositiónis blandítias affectat; et fides hæc nostra, perinde ac ea quam sui dógmatis habent hujus mundi philósophi, fuisset in sapiéntia hóminum, non in virtúte Dei. Nunc autem quis est, qui, cum videt piscatóres, et publicános, vel primórum elementórum imperítos, confidenter de fide Jesu adjungenda, non modo apud Judæos disputáre, sed étiam apud réliquas gentes próspere Jesum annuntiáre, non quæsíerit, unde illis inesset persuadendi facultas? ecquis non díxerit Jesum in Apóstolis divína quadam virtúte exsecútum fuisse, quod his promíserat verbis: Veníte post me; fáciam vos piscatóres hóminum.

℟. Addent mites in Dómino lætítiam; * Et páuperes hómines in sancto Israel exsultábunt. ℣. Qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi, pœnas dabunt in intéritu ætérnas. * Et. *Is.* 29. *II. Thess.* 1.

Lectio VIII. n. 63 *et* 64.

Quoniam Celsus étiam infámes fuisse hómines dixit Apóstolos, quid absurdi est, si Jesus osténdere volens humáno géneri quam efficácia sint quæ

morbis animárum ádhibet remédia; infámes et nequíssimos elégerit, illosque eo provéxerit, ut puríssimæ vitæ exemplum essent iis, qui eórum ministério ad Evangélium Christi adducerentur? In Jesu schola non soli duódecim illa ætáte, sed et omni póstea témpore fuérunt plúrimi, qui in sapientum chorum adscíti, de sua prístina vita dícerent: Erámus aliquando et nos insipientes, incréduli, errantes, servientes desidériis et voluptátibus váriis; cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, tales effecti sumus. At religiónis nostræ calumniatóres non vident quot fúerint quorum vítia représserit; quot, quórum efferátos mores doctrína mansuefécerit: atqui æquum erat illos, qui suum erga societátem tantópere stúdium vénditant, doctrínæ nova ratióne hóminum morbis medenti grátias habére; fateríque eam, si vera non est, saltem humáno géneri esse utilíssimam.

℟. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium; * Et vidébunt omnes fines terræ Salutáre Dei nostri. ℣. Sedéntibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. * Et. *Is.* 52. *Matth.* 4.

Lectio IX. Cap. 9.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matthæi vocatio.

In illo témpore; Vidit Jesus hóminem sedentem in telónio, Matthæum nómine; et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri. *In Matth. Lib.* 1.

Cæteri Evangelistæ, propter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto; sed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secundum illud quod a Salomóne præcípitur, justus accusátor est sui in princípio sermónis; et in álio loco, Dic tu peccáta tua, ut justificéris,) Matthæum se et publicánum nóminat; ut ostendat legéntibus nullum debére salútem desperáre, si ad melióra conversus sit; cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repente mutátus. Arguit in hoc loco Porphyrius, et Juliánus Augustus, vel imperítiam histórici mentientis, vel stultítiam eórum qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocantem hóminem sint secúti; cum tantæ virtútes, tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidisse non dúbium est. Certe fulgor ipse, et majestas divinitátis occultæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se videntes tráhere póterat adspectu.

℟. Relictis ómnibus, Levi * Secútus est Jesum; et fecit

ei convívium magnum in domo sua. ℣. Vidit Jesus hóminem sedentem in telónio, Matthæum nómine, et ait illi: Séquere me.* Secútus. Glória. * Secútus. *Luc.* 5. *Matth.* 9.

Oratio Brev. Nem.

Deus, qui ad pœniténtiam peccatóres ineffábili misericórdia vocáre dignáris, da nobis exemplo et intercessióne beáti Matthæi, quem de publicáno Apóstolum et Evangelistam fecisti, ut, relictis ómnibus, te sequi, tibi fírmiter adhærére, et te líbera voce ac bonis opéribus confitéri valeámus; Per Dóminum.

Si occurrat Dom. vel aliqua Fer. IV Temp. de ea fit Commem.

Vesperæ de eodem.

DIE XXII.

SS. MAURICII,

ET

SOCIORUM EJUS,

MARTYRUM.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Daniéle Prophéta.

In anno secundo regni Nabuchodónosor, vidit Nabuchodónosor sómnium, et contérritus est spíritus ejus, et sómnium ejus fugit ab eo. Præcépit autem rex, ut convocarentur aríoli, et magi, et maléfici, et Chaldæi, ut indicárent regi sómnia sua: qui cum venissent, stetérunt coram rege. Et dixit ad eos rex: Vidi sómnium, et mente confúsus ignóro quid víderim. Responderúntque Chaldæi regi syríace: Rex, in sempitérnum vive: dic sómnium servis tuis, et interpretatiónem ejus indicábimus. Et respondens rex, ait Chaldæis: Sermo recessit a me: nisi indicavéritis mihi sómnium, et conjectúram ejus, períbitis vos, et domus vestræ publicabuntur. Respondentes ergo Chaldæi coram rege, dixérunt: Non est homo super terram, qui sermónem tuum, Rex, possit implére; nec reperiétur quisquam, qui índicet illum in conspectu regis: exceptis diis, quorum non est cum homínibus conversátio. Quo audíto, rex in furóre et in ira magna præcépit ut perírent omnes sapientes Babylónis.

℟. Quis hóminum póterit, scire consílium Dei, * Nisi tu, Dómine, déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis? ℣. Animális homo non pércipit ea quæ sunt Spíritus Dei; stultítia enim est illi, et non potest intellígere: * Nisi. *Sap.* 9. *I. Cor.* 2.

Lectio II.

Et egressa senténtia, sapientes interficiebantur: quærebanturque Dániel et sócii ejus, ut perírent. Tunc Dániel requisívit de lege atque senténtia ab Arioch príncipe milítiæ regis. Cum ergo rem in-

dicasset Arioch Daniéli, Dániel ingressus rogávit regem ut tempus daret sibi ad solutiónem indicandam regi. Et ingressus est domum suam, Ananiæque et Misaéli, et Azaríæ sóciis suis indicávit negótium: ut quærerent misericórdiam a fácie Dei cœli super sacramento isto, et non períret Dániel, et sócii ejus cum céteris sapiéntibus Babylónis. Tunc Daniéli mystérium per visiónem nocte revelátum est: et benedixit Dániel Deum cœli.

℟. Sit nomen Dómini benedictum: quia dat sapiéntiam sapiéntibus, et sciéntiam intelligéntibus disciplínam: * Ipse revélat profunda et abscóndita, et novit in ténebris constitúta, et lux cum eo est. ℣. Dei sapiéntiam quæ abscóndita est, nemo príncipum hujus séculi cognóvit; nobis autem revelávit Deus. * Ipse. *Dan.* 2. *I. Cor.* 2.

Lectio III.

Ex Epístola sancti Euchérii Lugdunensis, ad Sálvium Epíscopum. *Ex Act. apud Ruinart.*

Sub Maximiáno, qui Románæ Reipúblicæ cum Diocletiáno impérium ténuit, per diversas fere omnes províncias laniáti, aut interfecti sunt Mártyrum pópuli. Erat autem eódem témpore in exércitu légio mílitum qui Thebæi appellabantur. Viri in béllicis rebus strénui, et virtúte nóbiles, sed nobilióres fide: erga Imperatórem fortitúdine, erga Christum devotióne certábant. Evangélici præcepti, étiam sub armis non immémores, reddébant quæ Dei erant, Deo; et quæ Cæsaris, Cæsari restituébant. Maximiánus, ut cognóvit quod et erga Christiános, crudelitátis detrectábant ministérium, et per aras idólis consecrátas juráre horrébant, præcípiti ira férvidus, ob neglecta impéria, décimum quemque ex eádem legióne gládio feríri jubet, quo facílius céteri regis præceptis térriti, metu céderent. Reintegratisque mandátis, edícit ut réliqui in persecutiónem Christianórum cogantur. Ubi vero ad Thebæos denuntiátio iteráta pervénit, vociferátio passim in castris exóritur affirmántium nunquam se ulli in hæc tam sacrílega ministéria cessúros. His compertis, Maximiánus ímperat ut íterum décimus eórum morti detur; réliqua vero se mílitum multitúdo mútuo sermóne instigábat ut in tam præcláro ópere persísterent. Itaque Maximiáno insánia adhuc æstuanti mandáta mittunt sicut pia ita et fórtia: Mílites sumus, Imperátor, tui, sed tamen servi, quod líbere confitémur, Dei; tibi milítiam debémus, illi innocéntiam. Cum obstinátos in fide Christi cérneret Maximiánus, despérans gloriósam eórum constántiam posse revocáre, una

senténtia intérfici omnes jubet. Hac ígitur crudelitáte immaníssimi tyranni confectus est ille Sanctórum pópulus qui rem præsentem contempsit ob spem futurórum.

℟. Dixérunt ad eos : Fácite secundum verbum regis, et vivétis. Et † Dixérunt : * Moriámur omnes in simplicitáte nostra. ℣. Invicem se hortabantur mori fórtiter, dicentes : Dóminus Deus adspíciet veritátem.* Moriámur. Glória. † Dixérunt. *I. Mach.* 2. *II. Mach.* 7.

Oratio Brev. Nem.

Adsis, quæsumus, Dómine, nobis supplicántibus quorum vita milítia est super terram, et sicut beáto Mauricio et Sóciis ejus hanc tribuisti grátiam, ut pótius tibi quam regi temporáli militárent, eamdem nobis concéde fortitúdinem, ut, tanquam boni mílites Christi, inimícos salútis nostræ semper vincámus; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XXIII.

S. THECLÆ,

VIRGINIS ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Daniéle Prophéta.

Et respondens Dániel coram rege, ait : Mystérium, quod rex intérrogat, sapientes, magi, aríoli et arúspices néqueunt indicáre regi. Sed est Deus in cœlo revélans mystéria, qui indicávit tibi, Rex Nabuchodónosor, quæ ventúra sunt in novíssimis tempóribus. Tu, Rex, vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna, et státua sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argento, porro venter et fémora ex ære : tíbiæ autem férreæ; pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abscissus est lapis de monte sine mánibus : et percussit státuam in pédibus ejus férreis, et fictílibus, et commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argentum et aurum, et redacta quasi in favillam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento : nullusque locus inventus est eis : lapis autem qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit universam terram. Hoc est sómnium.

℟. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt; * Et ipse mutat témpora et ætátes; transfert regna atque constítuit. ℣. Dóminus dominórum est, et Rex regum. * Et. *Dan.* 2. *Apoc.* 17.

Lectio II.

Interpretationem quoque ejus dicémus coram te, Rex.

Tu rex regum es : et Deus cœli, regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi : tu es ergo caput áureum. Et post te consurget regnum áliud minus te argénteum : et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit universæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit, et domat ómnia, sic commínuet, et cónteret ómnia hæc. Porro quia vidisti pedum et digitórum partem testæ fíguli, et partem férream : regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fíctiles, ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebuntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cœli regnum, quod in æternum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur : commínuet autem, et consúmet universa regna hæc : et ipsum stabit in æternum.

℟. Judícium sedébit, ut auferátur poténtia, et dispéreat usque in finem; regnum autem et potestas detur pópulo Sanctórum Altíssimi, cujus regnum sempiternum est. * Et omnes reges sérvient ei et obédient. ℣. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri et Christi ejus, et regnábit in sécula seculórum.* Et. *Dan.* 7. *Apoc.* 11.

Lectio III.

Thecla, Esauriána, seu, ut álii volunt, Lycaónia, philosóphia liberalibusque disciplínis fúerat erudíta, et mira facultáte dicendi eminébat. Sed audíto apud Icónium Paulo, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis stultítiam crucis prædícante, meliórem dídicit doctrínam, quam toto ánimo amplexa est : quin eódem suadente, vírginem se Deo consecrávit. Paréntibus autem ad núptias voléntibus eam trúdere, ómnibus pro Christo relictis, aufúgere coacta est. Sponso ipso accusante quod Christiána esset, damnáta est ad béstias. Quæ, cum sævo objecta fuisset leóni, majestáte pudóris ita feram irruentem contínuit, ut quæ ad corpus ejus dilacerandum erúperat, pedes ejus blándiens et prostráta lámberet, oblíta furóris. Iterum atque íterum váriis tempóribus fidem confessa, ignem alíaque perícula páriter incólumis evásit; sicque martyrii palmam plúries mérita, in pace tamen apud Seléuciam obiisse dícitur. Eam in sexu mulíebri primam Domínicæ passiónis imitatrícem sancti

Patres certátim prædicant, et miris láudibus extollunt.

℟. Factus est Dóminus firmamentum meum; * Liberávit me, quia complácui ei: † Secundum mundítiam mánuum meárum reddet mihi. ℣. Deus præcinxit me virtúte, et pósuit immaculátam viam meam. * Liberávit. Glória. † Secundum. *II. Reg.* 22. *Ps.* 17.

Oratio Brev. Paris.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut præclára virgo Thecla, sicut in mulíebri sexu prima Domínicæ passiónis imitátrix enítuit, ita fragilitáti nostræ promptam se adjutrícem exhíbeat; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXIV.

S. QUINTINI,

MARTYRIS CASTITATIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Daniéle Prophéta.

Nabuchodonosor præcépit ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdénago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiansque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Quod si non adoravéritis, mittémini in fornácem ignis ardentis: et quis est deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardentis, et de mánibus tuis, o Rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, Rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre: et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succendi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit ut ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago mítterent eos in fornácem ignis ardentis. Et confestim viri illi missi sunt in médium fornácis ignis ardentis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres cecidérunt in médio camíno ignis ardentis colligáti; et ambulábant in médio flammæ laudantes Deum, et benedícentes Dómino.

℟. Oculi Dómini super justos, et * Aures ejus in preces eórum; vultus autem Dómini super facientes mala. ℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; et erípiet eos. * Aures. *I. Petr.* 3. *Ps.* 33.

Lectio II.

Stans autem Azarías orávit sic : Peccávimus, et iníque égimus recedentes a te, Dómine : et delíquimus in ómnibus. Omnia ergo, quæ induxisti super nos, et universa, quæ fecisti nobis, in vero judício fecisti. Et nunc non póssumus aperíre os : confúsio et oppróbrium facti sumus servis tuis, et his qui colunt te. Non est in témpore hoc princeps, et dux, et prophéta, neque holocaustum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incensum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam : sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur. Sicut in holocausto aríetum, et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium, sic fiat sacrifícium nostrum in conspectu tuo hódie, ut pláceat tibi : quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

℟. Ne confundas nos : sed fac nobiscum juxta mansuetúdinem tuam, et * Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine. ℣. Nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quærimus fáciem tuam. * Erue. *Dan*. 3.

Lectio III.

Brev. Meld. 1640 *et* 1672. *Martyrol. Paris. Gall. Christ. tom. VIII. col.* 1626. *Godesc. etc.*

Quintinus ex nóbili apud Meldenses prosápia oriundus, in pago Parisíaco natus est, vidélicet juxta quosdam, apud Villam-Parisíacam, quæ nunc est diœcéseos Meldensis. Adolescens in séculi milítiam conscriptus, Christo militáre non désiit; ea nempe réddere Cæsari quæ Cæsaris erant sollícitus, et débitum divínæ majestáti cultum religiósa mente repéndere. Cum autem apud Turonenses, et quidem insignióribus munéribus perfungens, in exércitu Gunthramni príncipis militáret, ad illícitos amóres ab impúdica mulíere fuit sollicitátus; sed Joséphum Patriarcham imitátus, fórtiter réstitit, verus Christi miles; unde paulo post, ad Agneriscum amnem, mulíeris ejusdem insídiis occísus, dúplicem virginitátis et martyrii palmam reportávit.

℟. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifeste tu scis quia cum a morte possem liberári, * Propter timórem tuum † Libenter hæc pátior. ℣. Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.* Propter. Glória. † Libenter. *II. Mach.* 6. *Ps.* 34.

Oratio Brev. Paris.

Omnipotens sempiterne Deus, cujus múnere beátus Quintínus Virginitátis et Mar-

tyrii palmam adeptus est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXV.

S. FIRMINI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Daniéle Prophéta.

Angelus autem Dómini descendit cum Azaría, et sóciis ejus in fornácem: et excussit flammam ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem, et non tétigit eos omníno ignis. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, et glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce. Tunc Nabuchodónosor rex obstúpuit, et surrexit própere, et ait optimátibus suis: Nonne tres viros mísimus in médium ignis compedítos? Qui respondentes regi, dixérunt: Vere, Rex. Respondit, et ait: Ecce ego vídeo quátuor viros solútos, et ambulantes in médio ignis, et nihil corruptiónis in eis est, et spécies quarti símilis Fílio Dei.

℟. Verbum regis immutavérunt, * Et tradidérunt córpora sua ne servírent idólis, et ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. ℣. Per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, exstinxérunt ímpetum ignis. * Et. *Dan.* 3. *Hebr.* 11.

Lectio II.

Tunc accessit Nabuchodónosor ad óstium fornácis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach et Abdénago, servi Dei excelsi, egredímini, et veníte. Statimque egressi sunt de médio ignis. Et congregáti sátrapæ, et magistrátus, et júdices, et potentes regis, contemplabantur viros illos, quóniam nihil potestátis habuisset ignis in corpóribus eórum, et capillus cápitis eórum non esset adustus, et sarábala eórum non fuissent immutáta, et odor ignis non transisset per eos. Et erumpens Nabuchodónosor, ait: Benedictus Deus eórum, Sidrach vidélicet, Misach et Abdénago, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum: et verbum regis immutavérunt, et tradidérunt córpora sua ne servírent idólis, et ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo. A me ergo pósitum est hoc decrétum, ut omnis pópulus, tribus et lingua, quæcumque locúta fúerit blasphémiam contra Deum Sidrach, Misach et Abdénago, dispéreat, et domus ejus vastétur: neque enim est álius Deus, qui

possit ita salváre. Tunc rex promóvit Sidrach, Misach et Abdénago in província Babylónis.

℟. Páveant omnes habitantes in universa terra Deum Daniélis: quia * Ipse est Salvátor, fáciens signa et mirabília in terra. ℣. Quis accusábit adversus electos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condemnet? * Ipse. *Dan.* 14. *Rom.* 8.

Lectio III.

Brev. Paris.

Firminus Pompelonensis, a beáto Honesto sancti Saturníni Epíscopi Tolosáni discípulo baptizátus, et a sancto Honoráto Saturníni successóre Epíscopus ordinátus, primum Aginnénsibus, deinde Arvernis, tum Andibus, ac demum Bellóvacis Evangélium prædicasse tráditur. Inde Ambiános venit, ubi post vária tormenta cápite truncátus est in persecutióne Maximiáni, Rictiováro præside. Elapsis quátuor fere séculis, regnante Theodórico Clodovæi junióris et Bathildis regínæ fílio, sanctus Sálvius Ambianensis Epíscopus, reveláto sibi divínitus Mártyris sepulcro, eductum inde corpus in urbem, cum hymnis et cánticis, solemníque concursu pópuli vestimenta sua substernentis, tránstulit, atque in crypta Basílicæ quam ipse cónstrui curáverat, et quæ Cathedrális est, honorífice cóndidit; sepulcrumque auro et gemmis ornávit.

℟. Per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen, * Adspicientes in auctórem fídei, et consummatórem Jesum. ℣. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliasti, * Adspicientes. Glória. * Adspicientes. *Hebr.* 12. *Ps.* 89.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui per beátum Firmínum Mártyrem tuum atque Pontíficem, infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti; da nobis, ejus intercessióne, in fide stábiles, et a spe Evangélii quod prædicávit, immóbiles permanére; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXVI.

S. CORNELII,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Daniéle Prophéta.

Somnium vidi ego Nabuchodónosor rex: tu ergo Baltassar, interpretatiónem narra festínus; quia omnes sapientes regni mei non queunt solutiónem edícere mihi; tu autem potes, quia spíritus deórum sanctórum in te est.

Respondit Baltassar, et dixit: Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidisti sublímem, atque robustam, cujus altitúdo pertingit ad cœlum, et adspectus illíus in omnem terram: et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitantes béstiæ agri, et in ramis ejus commorantes aves cœli: Tu es rex, qui magnificátus es, et invaluisti: et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cœlum, et potestas tua in términos universæ terræ.

℟. Supérbia cordis tui éxtulit te, exaltantem sólium tuum; * Qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram. ℣. Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum; inde détraham te; * Qui dicis. *Abdiæ*, I.

Lectio II.

Quod autem vidit rex Vígilem et Sanctum descéndere de cœlo, et dícere: Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro et ære in herbis foris et rore cœli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora mutentur super eum; Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem: Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis ferisque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes, et rore cœli infundéris: septem quoque témpora mutabuntur super te, donec scias quod dominétur Excelsus super regnum hóminum, et cuicumque volúerit, det illud.

℟. Quando elevátum est cor Nabuchodónosor, depósitus est de sólio regni sui; * Donec cognósceret quod potestátem habéret Altíssimus in regno hóminum; et quemcumque volúerit, suscitábit super illud. ℣. Glória ejus abláta est, et a fíliis hóminum ejectus est, et cor ejus cum béstiis pósitum est; * Donec. *Dan.* 5.

Lectio III.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Antoniánum.

Factus est Cornélius Epíscopus de Dei et Christi ejus judício, de Clericórum pene ómnium testimónio, de plebis quæ tunc ádfuit suffrágio, et de Sacerdótum antiquórum et bonórum virórum collégio, cum nemo ante se factus esset, cum Fabiáni locus, id est, cum locus Petri et gradus cáthedræ sacerdotális vacáret. Quanta in ipso suscepto Episcopátu suo virtus! quantum robur ánimi, qualis fírmitas fídei, quod nos símplici corde et perspícere pénitus et laudáre debémus, sedisse intrépidum

Romæ in sacerdotáli cáthedra, eo témpore cum tyrannus infestus Sacerdótibus Dei fanda atque infanda comminarétur! Nonne hic summo virtútis et fídei testimónio prædicandus est? (Rexit Ecclésiam annis duóbus sub Gallo et Volusiáno, et ipsi pro Christo martyrium passo successit Lúcius.)

℟. Gloriámur in tribulatiónibus, scientes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem; * Spes autem non confundit. ℣. Deo subjecta esto, ánima mea; quóniam ab ipso patiéntia mea, et spes mea in Deo est. * Spes. Glória. * Spes. *Rom.* 5. *Ps.* 61.

Oratio Brev. Petroc.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui beátum Cornélium Apostólici principátus prærogatíva conspícuum, martyrii coróna illustriórem effecisti; da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus excúlta flóruit et sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXVII.
SS. COSMÆ ET DAMIANI, MARTYRUM.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 5.
Ex Daniéle Prophéta.

Baltassar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: et unusquisque secundum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temulentus ut afferrentur vasa áurea et argéntea, quæ adsportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo quod fuit in Jerúsalem. Tunc alláta sunt: et bibérunt in eis rex, et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argénteos, et æreos, férreos, ligneosque, et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribentis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ: et rex adspiciébat artículos manus scribentis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum: et compáges renum ejus solvebantur, et génua ejus ad se ínvicem collidebantur.

℟. Sit nomen Dómini benedictum: quia dat sapiéntiam sapiéntibus, et sciéntiam intelligéntibus disciplínam; * Ipse revélat profunda et abscóndita, et novit in ténebris constitúta; et lux cum eo est. ℣. Dei sapiéntiam quæ abscóndita est, nemo príncipum hujus séculi cognóvit: nobis autem revelávit Deus. * Ipse. *Dan.* 2. *I. Cor.* 2.

Lectio II.

Introductus Dániel ait coram rege: Adversum Dominatórem cœli elevátus es: et

vasa domus ejus alláta sunt coram te: et tu, et optimátes tui, et uxóres tuæ, et concubínæ tuæ vinum bibistis in eis: deos quoque argénteos, et áureos, et æreos, férreos, ligneosque, et lapídeos, qui non vident, neque áudiunt, neque séntiunt, laudasti; porro Deum, qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti. Idcirco ab eo missus est artículus manus, quæ scripsit hoc, quod exarátum est. Hæc est autem scriptúra, quæ digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis; Mane: numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: appensus es in statéra, et inventus es minus habens. Phares: divísum est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. Eádem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldæus. Et Dárius Medus successit in regnum, annos natus sexaginta duos.

℟. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt, *Et ipse mutat témpora et ætátes: transfert regna atque constítuit. ℣. Dóminus dominórum est, et Rex regum: * Et. *Dan.* 2. *Apoc.* 17.

Lectio III.

Brev. Paris. et S. Greg. Tur.

Cosmas et Damiánus fratres, natióne Arabes, arte médici, Mártyres celebérrimi, antiquíssimo ritu coluntur, tum in Occidentáli, tum in Orientáli Ecclésia. In urbe Cyro, in quam primum eórum córpora creduntur fuisse transláta, célebrem sub eórum nómine erectam fuisse Basílicam testis est século quinto Theodórus, ejusdem urbis Epíscopus. Eórum nómina Cánoni Missæ inserta sunt. Ipsórum autem relíquiæ, témpore Alexandri Papæ tértii, in Gállias fuérunt adsportátæ; ex quibus áliqua pars in ecclésia San-Germanensi prope Résbacum, ab omni vetustáte adserváta, ex auctoritáte Jacóbi Benigni Bossuétii, Meldensis Epíscopi, cum summa reveréntia cólitur; ália autem habétur pórtio in ecclésia San-Medardensi prope Domnum-Martínum.

℟. Nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciuntur: *Gaudéte autem †Quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, et in laudem ómnibus pópulis terræ. * Gaudéte. Glória. †Quod. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

Oratio Brev. Senon.

Deus, mirábilis hóminum sospitátor, opem tuam implorámus humíliter; ut, qui méritis beatórum Cosmæ et Damiáni córpora sanas a morbis, eorumdem intercessióne serves ánimas nostras a vítiis; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem Festo.

DIE XXVIII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Daniéle Prophéta.

PLACUIT Dário, et constítuit super regnum sátrapas centum viginti, ut essent in toto regno suo. Et super eos príncipes tres, ex quibus Dániel unus erat: ut sátrapæ illis rédderent ratiónem, et rex non sustinéret moléstiam. Igitur Dániel superábat omnes príncipes et sátrapas: quia spíritus Dei ámplior erat in illo. Porro rex cogitábat constitúere eum super omne regnum: unde príncipes et sátrapæ quærébant occasiónem ut invenírent Daniéli ex látere regis: nullamque causam, et suspiciónem reperíre potuérunt, eo quod fidélis esset, et omnis culpa et suspício non invenirétur in eo. Dixérunt ergo viri illi: Non inveniémus Daniéli huic áliquam occasiónem, nisi forte in lege Dei sui. Tunc príncipes et sátrapæ subripuérunt regi, et sic locúti sunt ei: Darí rex, in æternum vive: consílium iniérunt omnes príncipes regni tui, ut decrétum imperatórium éxeat et edictum: ut omnis qui petíerit áliquam petitiónem a quocumque deo, et hómine, usque ad triginta dies, nisi a te, Rex, mittátur in lacum leónum.

℟. Observábit peccátor justum, et stridébit super eum déntibus suis. * Dóminus autem irridébit eum, quóniam próspicit quod véniet dies ejus. ℣. Multæ sunt insídiæ dolósi. Bona enim in mala convertens insidiátur, et in electis impónet máculam; * Dóminus. *Ps.* 36. *Eccli.* 11.

Lectio II.

PORRO rex Dárius propósuit edictum, et státuit. Quod cum Dániel comperisset, id est, constitútam legem, ingressus est domum suam: et fenestris apertis in cœnáculo suo contra Jerúsalem tribus tempóribus in die flectébat génua sua, et adorábat, confitebaturque coram Deo suo, sicut et ante fácere consuéverat. Viri ergo illi curiósius inquirentes invenérunt Daniélem orantem, et obsecrantem Deum suum. Et accedentes locúti sunt regi super edicto: Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis et homínibus, usque ad dies triginta, nisi te, Rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo, juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondentes dixérunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edicto quod constituisti: sed tribus tempóribus per diem

orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audisset rex, satis contristátus est: et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum.

℟. Omnes qui ostendunt servis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua, et robur eórum conterátur; * Et sciant quia tu es Dóminus Deus solus. ℣. Immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te, ut enarrent magnália tua,*Et. *Dan.* 3. *Eccli.* 36.

Lectio III.

Viri autem illi intelligentes regem, dixérunt ei: Scito, Rex, quia lex Medórum atque Persárum est ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári. Tunc rex præcépit: et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum leónum. Dixitque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatusque est lapis unus, et pósitus est super os laci; quem obsignávit rex ánnulo suo, et ánnulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, ínsuper et somnus recessit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consurgens, festínus ad lacum leónum perrexit: appropinquansque lácui Daniélem voce lacrymábili inclamávit, et affátus est eum: Dániel, serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putasne váluit te liberáre a leónibus? Et Dániel regi respondens ait: Rex, in æternum vive: Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi: quia coram eo justítia inventa est in me: sed et coram te, Rex, delictum non feci.

℟. Captábunt in ánimam justi et sánguinem innocentem condemnábunt: et reddet illis Dóminus iniquitátem ipsórum: et * In malítia eórum disperdet illos Dóminus Deus noster. ℣. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, et ego retríbuam.* In. Glória. * In. *Ps.* 93. *Hebr.* 10.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIX.

IN FESTO S. MICHAÉLIS

ET

OMNIUM ANGELORUM.

SOLEMNE-MINUS.

IN I VESPERIS.

Psalmi juxta diem Hebdomadæ, et sic ad Completorium.

Ant. 1. D. Vidi Dóminum sedentem super sólium excelsum et elevátum : et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. *Is.* 6.

Ant. 2. D. Séraphim stabant super illud, et clamábant alter ad álterum : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum. *Is.* 6.

Ant. 3. a. Eleváta est glória Dómini désuper Cherub : et sónitus alárum Chérubim audiebátur, quasi vox Dei omnipotentis loquentis. *Ezech.* 10.

Ant. 5. C. De throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem Spíritus Dei. *Apoc.* 4.

Ant. 6. F. Thronus ejus flammæ ignis : míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia adsistébant ei. *Dan.* 7.

Capitulum. Coloss. 1.

In Christo cóndita sunt universa in cœlis, et in terra, visibília, et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt.

Hymnus. S. V.

Christe, qui sedes Olympo,
Par Deo Patri Deus,
Quem tremiscunt intuendo
Purióres Spíritus :
Da choris junctos supernis
Ore puro psállere.

Inter omnes fulguranti
Ense victor émicat,
Qui dracónis insolentem
Cóntudit feróciam,
De polo trusit rebellem
In profunda tártara.

Dum superbum sternis hostem,
Intonas : Quis ut Deus?
Obstináta turba præceps
Clade commúni ruit :
Te triumphantem corónat
Qui tibi dat víncere.

Tu decóre vincis omnes,
Alitum pulchérrime :
Adsides Deo propinquus,
Cónsili tu párticeps :
Astra claudis et reclúdis,

Nosque sistis Júdici.
Te tremendo poscat æger
Mortis in luctámine,
Advolantis efficácem
Séntiet præséntiam:
Córporis vinclis solútum
Mox ad astra tránsferes.
Sit supréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens sua:
Par et illi, cujus almo
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: ℟. Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dómino. *Dan.* 3.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Quis pósuit mensúras terræ? vel quis tetendit super eam líneam, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes fílii Dei? *Job*, 38.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum cui ministrant Angeli, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4.

Hymnus.

Descende cœlo: te, Michael, vocat,
Quæ festa terris te celebrat, dies:
Ne vota spernas, christiánæ
Grande decus columenque gentis.
Adstas minister tu propior throno,
Mandáta promptus Núminis éxsequi;
Te, qui fidéles perstitére
Aligeri, duce gloriantur.
Illustre sit fas dícere prælium;
Sit fas triumpho pláudere nóbili,
Quo dissipáti perduelles
Æthereis cecidére regnis.
Movére bellum pacis in átriis
Insánus audet Lúcifer, et polo
Paráre dementes ruínas,
Atque Dei solio minári.
Invádit idem mille acies furor;
Fervent tumultu sídera; grándium
Dux magne bellórum, Tonantis
Jura datur tibi vindicáre.
Hac fulguranti voce, Quis ut Deus?
Pellis superbos; strénuus ímpias
Vexáre turmas, et rebelles
Perpetuis religáre flammis.
Sit laus Parenti qui creat Angelos;
Per quem triumphant, glória Fílio;
Quo roborantur, laus sit almo
Spiritui; tribus una semper.
Amen.

Psalmi de Dominica, et sic ad ceteras Horas.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. a. Ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum. *Dan.* 10.

Ant. 8. c. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad vírgi-

nem; et nomen vírginis, María. *Luc.* 1.

Ant. 3. *a.* Exaudítæ sunt preces Tobíæ et Saræ : et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos. *Tob.* 3.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Lectio I. Cap. 5.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

VIDI : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habentem córnua septem, et óculos septem; qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℟. Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis, in sancto. ℣. Omnes Angeli dicentes : Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sécula seculórum, Amen. * Dóminus. *Ps.* 67. *Apoc.* 7.

Lectio II. Cap. 8.

ET vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei : et datæ sunt illis septem tubæ. Et álius Angelus venit, et stetit ante altáre, habens thuríbulum áureum; et data sunt illi incensa multa, ut daret de oratiónibus sanctórum ómnium super altáre áureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus sanctórum de manu Angeli coram Deo. Et accépit Angelus thuríbulum, et implévit illud de igne altáris, et misit in terram, et facta sunt tonítrua, et voces, et fúlgura, et terræ motus magnus. Et septem Angeli qui habébant septem tubas, præparavérunt se ut tuba cánerent.

℟. Dixit Ráphael ad Tobíam : * Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. ℣. Oratiónes tuæ et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei :*Quando. *Tob.* 12. *Act.* 10.

Lectio III. Cap. 10.

ET vidi álium Angelum fortem, descendentem de cœlo, amictum nube, et iris in cápite ejus, et fácies ejus erat ut sol, et pedes ejus tanquam columnæ ignis : et habébat in manu sua libellum apertum : et pósuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram : et

clamávit voce magna, quemádmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locúta sunt septem tonítrua voces suas. Et cum locúta fuissent septem tonítrua voces suas, ego scriptúrus eram: et audívi vocem de cœlo dicentem mihi: Signa quæ locúta sunt septem tonítrua, et noli ea scríbere. Et Angelus, quem vidi stantem super mare et super terram, levávit manum suam ad cœlum: et jurávit per Viventem in sécula seculórum, qui creávit cœlum, et ea quæ in eo sunt; et terram, et ea quæ in ea sunt; et mare, et ea quæ in eo sunt: Quia tempus non erit ámplius: sed in diébus vocis séptimi Angeli, cum cœperit tuba cánere, consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos Prophétas.

℟. In témpore illo, consurget Míchael princeps magnus, qui stat pro fíliis Israel: et véniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœpérunt. * Et in témpore illo, †Salvábitur pópulus tuus omnis qui inventus fúerit scriptus in libro. ℣. Jurávit Angelus per Viventem in sécula seculórum: Quia tempus non erit ámplius. * Et. Glória. † Salvábitur. *Dan.* 12. *Apoc.* 10.

IN II NOCTURNO.

Ant. 8. G. Nemo est adjútor meus, nisi Míchael princeps vester. *Dan.* 10.

Ant. 3. a. Ecce Gábriel locútus est mihi: Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt, ut impleátur vísio, et ungátur Sanctus sanctórum. *Dan.* 9.

Ant. 1. *f.* Dixit Tobíæ Ráphael Angelus: Ego sanum ducam, et sanum tibi redúcam fílium tuum. *Tob.* 5.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

Lectio IV.

Ex sancto Gregório Papa. *Hom.* 34 *in Evang. n.* 7.

Novem Angelórum órdines esse, testante sacro elóquio, scimus: Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testantur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri Prophetárum loquuntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: Sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes. Dum ergo illis quátuor quæ ad Ephésios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt órdines: quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjuncta sunt, pro-

cul dúbio novem esse Angelórum órdines inveniuntur.

℟. Benedictus es * Qui sedes super Chérubim; ℣. Laudábilis, et superexaltátus in sécula. * Qui sedes. *Dan.* 3.

Lectio V. n. 8, 9.

SCIENDUM quoque quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúræ. Nam sancti illi cœlestis pátriæ spíritus semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiantur; unde et per Psalmistam dícitur: Qui facit Angelos suos, spíritus. Ac si patenter dicat: Qui eos quos semper habet spíritus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli; qui vero summa annúntiant, Archángeli vocantur. Hinc est enim quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nomínibus censentur, ut signétur per vocábula étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphael vero dícitur Medicína Dei.

℟. Omnes sunt administratórii spíritus,* In ministérium missi propter eos qui hæreditátem cápiunt salútis. ℣. Benedícite, Spíritus, Dómino,* In. *Hebr.* 1. *Dan.* 3.

Lectio VI.

QUOTIES miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscendam, super astra cœli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício perimendus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur; sicut per Joannem dícitur: Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellandas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. Dómine exercítuum, Deus Israel,* Qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus ómnium regnórum terræ: ℣. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: potentes virtúte, facientes verbum illíus.* Qui. Glória.* Qui. *Is.* 37. *Ps.* 102.

IN III NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Vidit Jósue virum, evaginátum tenentem gládium, et ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Sum princeps exércitus Dómini, et nunc vénio. *Josue*, 5.

Ant. 5. a. Dixit Gábriel: Vir desideriórum, pax tibi; confortáre, et esto robustus. Et dixi: Lóquere, Dómine mi; quia confortasti me. *Dan.* 10.

Ant. 4. E. Dixit Angelus Ráphael: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobiscum misericórdiam suam. *Tob.* 12.

℣. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: ℟. Qui facis Angelos tuos, spíritus. *Ps.* 103.

Lectio VII.

Ex libro undécimo sancti Augustíni Epíscopi, de Civitáte Dei. *c.* 32, 33.

Angelos sanctos in sublímibus cœli sédibus, non quidem Deo coæternos, sed tamen de sua sempiterna et vera felicitáte secúros et certos esse, nemo ámbigat. Ad quorum societátem pertinére párvulos suos Dóminus docens, non solum illud ait: Erunt æquáles Angelis Dei; verum ipsi quoque Angeli quia contemplatióne fruantur, ostendit, ubi ait: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusillis istis; dico enim vobis quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis est. Peccasse autem quosdam ángelos, et in hujus mundi ima detrúsos, qui eis velut carcer est, usque ad futúram in die judícii últimam damnatiónem, Apóstolus Petrus apertíssime ostendit, dicens: Quod Deus ángelis peccántibus non pepércerit, sed carcéribus calíginis ínferi retrúdens tradíderit in judício puniendos reservári.

℟. Vide ergo bonitátem Dei, * Vide severitátem Dei in eos qui cecidérunt. ℣. Deus ángelis peccántibus non pepercit, sed rudéntibus inferni detractos in tártarum trádidit cruciandos, in judícium reservári. * Vide. *Rom.* 11. *II. Petr.* 2.

Lectio VIII.

Inter hos ergo et illos, Deum vel præsciéntia vel ópere divisisse quis dúbitet? Has duas angélicas societátes, unam fruentem Deo, álteram tumentem typho: unam cui dícitur, Adoráte eum, omnes Angeli ejus; áliam cujus princeps dicit, Hæc ómnia tibi dabo, si prostrátus adoráveris me: unam Dei sancto amóre flagrantem, álteram própriæ celsitúdinis immundo amóre fumantem: et quóniam, sicut scriptum est Deus superbis resistit, humílibus autem dat grátiam; illam in cœlis cœlórum habitantem, istam inde ejectam in hoc infímo aério

cœlo tumultuantem : illam luminósa pietáte tranquillam, istam tenebrósis cupiditátibus turbulentam. Nos ergo has duas societátes angélicas, unam et natúra bonam, et voluntáte rectam; áliam vero natúra bonam, sed voluntáte perversam, in libro cui nomen est Génesis, lucis tenebrarumque vocábulis significátas existimávimus.

℟. Projectus est draco magnus serpens antíquus; * Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri. ℣. Quómodo cecidisti de cœlo, Lúcifer, qui dicébas : Super astra Dei exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo? ad infernum detrahéris, in profundum laci. * Nunc. *Apoc.* 12. *Is.* 14.

Lectio IX. Cap. 18.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Angeli ante faciem Patris.

In illo témpore; Accessérunt discípuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *De Civit. Dei, Lib.* 10. *Cap.* 7.

Angeli sancti in cœléstibus sédibus constitúti, immortáles et beáti, qui Creatóris sui participatióne congaudent, cujus æternitáte firmi, cujus veritáte certi, cujus múnere sancti sunt; nos mortáles et míseros, ut immortáles beatíque simus, misericórditer díligunt. Cum ipsis enim sumus una cívitas Dei, cujus pars in nobis peregrinátur, pars in illis opitulátur.

℟. Audémus, et * Bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore et præsentes esse ad Dóminum; ℣. Ad Jerúsalem cœlestem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam.* Bonam. Glória. * Bonam. *II. Cor.* 5. *Hebr.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Vidi in médio throni Agnum stantem tanquam occísum; et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni. *Apoc.* 5.

Ant. 1. a. Erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem. *Apoc.* 5.

Ant. 2. D. Cecidérunt in conspectu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. *Apoc.* 7.

Canticum. Dan. 3.

Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum : * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ : * et super-

laudábilis, et supergloriósus in sécula.

Benedictus es in throno regni tui: * et superlaudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos: et sedes super Chérubim: * et laudábilis, et superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli: * et laudábilis, et gloriósus in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sécula.

Ant. 6. F. Projectus est accusátor fratrum nostrórum; et ipsi vicérunt eum: proptérea lætámini, cœli, et qui habitátis in eis. *Apoc.* 12.

Ant. 4. E. Omnes audívi, dicentes: Sedenti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potestas in sécula seculórum. *Apoc.* 5.

Capitulum. Dan. 7.

Throni pósiti sunt, et Antíquus diérum sedit: vestimentum ejus cándidum quasi nix, et capilli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accensus: flúvius ígneus rapidusque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia adsistébant ei.

Hymnus. S. V.

Mille, quem stipant sólio sedentem
Córporis puræ sine mole mentes,
Christe, quos fuso tibi consecrasti
Sánguine, serva.

Quas tenent celsas super astra sedes
Spíritus, nobis quoque præparasti:
Ut viam monstrent, socios fidéles
Próvidus addis.

Qui Dei nunquam temeranda jura
Víndicat sacris metuendus armis,
Prompta perdendos Michael in hostes
Arma ministret.

Núntius felix melióris ævi,
Fausta qui mundo Gabriel tulisti,
Creber e cœlo venias, amíca
Núntia portans.

Córporis morbos, tenebrasque mentis
Pelle, divínas medicus per artes,
Qui seni cæco, Raphael, dedisti,
Cérnere solem.

Grátias Regi superum canámus,
Fonte de cujus bona cuncta manant:
Quem fides viri studiósa trinum
Credit et unum. Amen.

℣. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus: ℟. Audívit, et lætáta est Sion. *Ps.* 96.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Poténtiam virtútis operátus est Deus in Christo, illum constítuens ad déxteram suam, supra omnem Principátum, et Potestátem, et Vír-

tútem, et Dominatiónem. *Ephes.* 1.

Oratio Sacr. Greg.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominumque dispensas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper adsístitur, ab his in terra vita nostra muniátur; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Rex, cui ministrant Angeli,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Vidi.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Erat.

Capitulum. Hebr. 12.

Accessistis ad Sion montem et civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis, et júdicem ómnium Deum, et spíritus justórum perfectórum, et testamenti novi mediatórem Jesum.

℟. *br.* Benedícite Dómino, * omnes Virtútes ejus; * Allelúia, allel. Benedícite. ℣. Ministri ejus,* qui fácitis voluntátem ejus, * Allelúia. Glória. Benedícite.

℣. Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, ℟. In omni loco dominatiónis ejus. *Ps.* 102.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Cecidérunt.

Capitulum. Apoc. 22.

Cecidi ut adorárem ante pedes Angeli qui mihi hæc ostendébat; et dixit mihi: Vide ne féceris; conservus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum qui servant verba prophétiæ libri hujus: Deum adóra.

℟. *br.* In conspectu Angelórum * psallam tibi, Dómine; *Allelúia, allel. In conspectu. ℣. Adorábo * ad templum sanctum tuum,*Allelúia. Glória. In conspectu. *Ps.* 137.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, ℟. In timóre tuo. *Ps.* 5.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnes.

Capitulum. Hebr. 1.

Cum introdúcit Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos, spíritus; et ministros suos, flammam ignis.

℟. *br.* Laudáte Dóminum,* omnes Angeli ejus; *Allelúia, allelúia. Laudáte. ℣. Laudáte eum, * omnes Virtútes ejus, * Allelúia. Glória. Laudáte Dóminum. *Ps.* 148.

℣. Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: ℟. Laudáte, et

superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD II VESPERAS.

Ant. 5. a. Vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei; et datæ sunt illis septem tubæ. *Apoc.* 8.

Ant. 6. F. Mittet Fílius hóminis Angelos suos cum tuba, et voce magna, et congregábunt electos ejus a quátuor ventis. *Matth.* 24.

Ant. 8. c. Ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descendet de cœlo; et mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. *I. Thess.* 4.

Ant. 2. D. Exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum. *Matth.* 13.

Ant. 7. ç. Angeli cólligent de regno Dei ómnia scándala, et eos qui fáciunt iniquitátem; et mittent eos in camínum ignis. *Matth.* 13.

Capitulum. II. Thess. 1.

DIGNI habeámini in regno Dei, pro quo et patímini; si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant; et vobis, qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum Angelis virtútis ejus.

Hymnus, Christe, 296.

℣. Qui sedes super Chérubim, manifestáre ℟. Coram Ephraim, Bénjamin et Manasse. *Ps.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Qui digni habebuntur século illo, et resurrectióne ex mórtuis, æquáles Angelis sunt, et fílii sunt Dei; cum sint fílii resurrectiónis. *Luc.* 20.

DIE XXX.

S. HIERONYMI,

PRESB. ET ECCLESIÆ DOCT.

Duplex-minus.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Daniéle Prophéta.

TUNC vehementer rex gavísus est, et Daniélem præcépit edúci de lacu: eductusque est Dániel de lacu, et nulla læsio inventa est in eo; quia crédidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusáverant Daniélem: et in lacum leónum missi sunt, ipsi, et fílii, et uxóres eórum: et non pervenérunt usque ad pavimentum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt. Tunc Dárius rex scripsit universis pópulis, tríbubus, et linguis habitántibus in universa terra: Pax vobis multiplicétur. A me constitútum est decrétum, ut in universo império, et regno meo, tremiscant et páveant Deum Daniélis. Ipse est enim Deus vivens, et æternus in sécula; fáciens signa, et mirabília in cœlo et in terra: qui liberávit Daniélem de lacu leónum. Porro Dániel perseverávit usque ad regnum Dárii, regnumque Cyri Persæ.

℟. Consumétur nequítia peccatórum : lacum apéruit et effódit eum, et íncidit in fóveam quam fecit. * Confitébor Dómino secundum justítiam ejus, et psallam nómini Dómini Altíssimi. ℣. Manus Dei nostri est super omnes qui quærunt eum in bonitáte; impérium ejus et fortitúdo ejus et furor super omnes qui derelinquunt eum. * Confitébor. *Ps.* 7. *Esther*, 10.

Lectio II.

Ex operibus S. Hieronymi, etc.

Hieronymus, Stridóne in fínibus Dalmátiæ et Pannóniæ natus, puer a Donáto liberálibus disciplínis Romæ est institútus, ubi diébus Domínicis sepulcra Apostolórum et Mártyrum circuíre, crebróque cryptas íngredi cum æquálibus consuéverat. Suscepto ibi adulta jam ætáte baptismo, ad sacras lítteras ánimum adjíciens, Gállias studiórum causa peragrávit. Póstea in Chálcidis Syriæ solitúdinem se recépit. Ibi, ut importúnas cogitatiónes, quas jejúniis et précibus non vícerat, studiórum assiduitáte abígeret, Judæo ad fidem converso, se in disciplínam dedit, ut linguam Hebráicam addísceret. Exacto in eo secessu quadriénnio, vexátus ab ínvidis, et hæréseos accusátus, Antiochíam pétiit : ubi a Paulíno ea conditióne se presbyterum ordinári passus est, ut, quam amplexus fúerat solitáriam vitam, non deséreret. Deinde Constantinópolim se cóntulit : ibíque Gregórium Nazianzénum, sacras lítteras explanantem, frequens audívit.

℟. Inventi sunt sermónes tui, et comédi eos,* Et factum est mihi verbum tuum in gáudium, et in lætítiam cordis mei. ℣. Super omnes docentes me intellexi : quia testimónia tua meditátio mea est; * Et. *Jer.* 15. *Ps.* 118.

Lectio III.

Romam profectum Dámasus Papa retínuit, ut eo uterétur in conscribendis Epístolis. Post óbitum Dámasi, Béthlehem ad incunábula Redemptóris, in exstructo à Paula monastério, majórem vitæ partem exégit. Sacros Códices commentáriis illustrávit, et quo cértius genuínum illórum sensum adsequerétur, síngula Palæstínæ loca sédulo invísit, adhíbitis Judæórum eruditíssimis. Alexandríam ætáte jam provectus pétiit, de difficiliióribus Scriptúræ locis Dídymum consultúrus. Novum Testamentum Græcæ fídei réddidit; Vetus juxta Hebráicam tránstulit : Psaltérium quo deinceps Ecclésia Latína usa est, secundum Septuaginta interpretatiónem corréxit. Multa doctórum virórum scripta latíne réddidit. Luciferiános, Helvídium, Vigilántium, Joviniánum et Pelágium scriptis ácriter insectá-

tus est. Hujus senténtiam sanctus Augustínus, et álii passim, de difficilióribus quæstiónibus rogábant. Capta eversáque a Gothis Roma, nóbiles Romános, qui ad summam inópiam redacti fúerant, in monastério Bethleemitáno benigne excépit. In extréma senectúte febre correptus, migrávit ad Dóminum, Theodósio junióre et Honório imperántibus, anno Christi quadringentésimo vigésimo. Ejus corpus apud Béthleem sepultum, póstea Romam translátum; in basílica sanctæ Maríæ Majóris ad Præsépe cónditum est.

℟. Implétus es quasi flumen sapiéntia : longe divulgátum est nomen tuum, et * In interpretatiónibus mirátæ sunt terræ. ℣. Sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia.* In. Glória.* In. *Eccli. 47. II. Reg. 14.*

Oratio Brev. Rom.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponendis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Doctórem máximum providére dignátus es : præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvante, exercére valeámus; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

MENSE OCTOBRI.

DIE I.

S. REMIGII,

REMENSIS EPISCOPI.

Duplex-minus.

De Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

Pridie AD VESPERAS.

Hymnus. S. V.

Vos thura, Franci, gens sacra, Præsules,
Magni sub aras fúndite Præsulis;
Qui vos et unxit, Christiáni,
Remigium celebráte, Reges.
Primis sub annis jam procul úrbibus,
Cavæ latébat rupis in ángulo;
Ad grande munus destinátum
Víndicat hunc bene nota virtus.
Frustra repugnat; póscitur ómnibus
Votis sacerdos, præficitur Rhemis
Nedum vir; impúbes sed annos
Judicii gravitáte pensat.
Fusis revertens victor ab hóstibus,
Supplex ad hujus procubuit pedes,
Tibi futúrus, Christe, miles,

Depositis Clodovæus armis.
Hinc aucta quantis Relligio modis
Crescet per omnes líbera Gállias?
Gaudébit inter Christiános
Francigenas numeráre Reges.
Tu, quas tot annos, alme senex, regis,
Adhuc benignus réspice Gállias;
Francíque Reges, quos sacrasti,
Mente pii tueantur aras.
Qui Christiáni nómine dícimur,
O Christe, puris da quoque móribus
Nos esse; dici quid juvábit?
Conveniant sua facta dictis.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Tibíque compar glória, Spíritus:
Tu qui potenti sancta Regum
Corda tenes, subigisque dextra. Amen.

AD NOCTURNUM.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Daniéle Prophéta.

Anno primo Baltassar regis Babylónis, Dániel sómnium vidit: et sómnium scribens, brevi sermóne comprehendit: summatimque perstringens, ait: Vidébam in visióne mea, nocte, et ecce quátuor venti cœli pugnábant in mari magno. Et quátuor béstiæ grandes ascendébant de mari diversæ inter se. Adspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, et usque ad Antíquum diérum pervénit: et in conspectu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, et honórem, et regnum: et omnes pópuli, tribus, et linguæ ipsi sérvient: potestas ejus, potestas æterna, quæ non auferétur; et regnum ejus, quod non corrumpétur.

℞. Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.* Proptérea lætámini cœli, et qui habitátis in eis. ℣. Raptus est Fílius ejus ad Deum et ad thronum ejus. * Proptérea. *Apoc.* 12.

Lectio II.

Ex SS. Avito, Fortunato, Gregorio Turonensi, et e Flodoardo.

Remigius, Laudúni natus est paréntibus Æmílio et sancta Celínia jam ætáte provectis. Ejus ortum prædíxerat solitárius quidam cæcus, Montánus nómine, qui et visum póstea recépit, admóto ad óculos lacte, quo infans Remígius alebátur. Annos natus duos et viginti, ob seníles in adolescéntia mores ad Episcopátum Remensem præter voluntátem raptus est. Cum autem Clodovæus Alamannos,

Tolbíaci, invocáto Christi nómine, debellasset, et instanti Remígio ut fidem profiterétur, respondisset veréri se ut per pópulum sibi licéret; ubi id rescívit pópulus, statim acclamávit: Mortáles déos abígimus, pie Rex; et Deum quem Remígius prædicat immortálem, sequi paráti sumus. Tum Remígius Clodovæum quem fídei documentis imbúerat, baptizávit ipso die Natális Dómini, his eum verbis allocútus: Mitis depóne colla, Sicamber: adóra quod incendisti, incende quod adorasti. Baptizátum sacro inunxit chrísmate cum signáculo crucis Christi.

℟. Ego novíssimus evigilávi, et quasi qui cólligit ácinos post vindemiatóres; * In benedictióne Dei et ipse sperávi; et quasi qui vindémiat, replévi torcúlar. ℣. Nihil minus fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli. * In. *Eccli.* 33. *II. Cor.* 12.

Lectio III.

De exércitu autem ejus ter mille et ámplius baptismo initiáti sunt, simul et Alboflédis soror Clodovæi: quæ cum paulo post decessisset, Remígius per lítteras regem est consolátus. Lantlhidis quoque áltera ejus soror, ab Ariána hæresi revocáta, sacro chrísmate reconciliáta est Ecclésiæ. Clodovæum Gothis bellum parantem utilíssimis regno administrando consíliis per lítteras instruxit, eidemque auctor fuit ut Concílium Aurelianense indíceret. Cleméntia in pœnitentes erat singuláris: neque enim, inquiébat, nos pósuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Novos Episcopátus instítuit: Teruannæ, ubi sanctum Antimundum; Atrebátis, ubi sanctum Vedastum; Laudúni, ubi sanctum Genebaldum præfécit. Sub finem vitæ, oculórum usu orbátus est, quem tamen paulo ante mortem recuperávit. Sénio tandem confectus, óbiit die décima tértia Januárii. Inter ália quæ édidit mirácula, mórtuum suscitávit, ut refert liber de ejus vita a Gregório Turonensi laudátus, qui et méminit festivitátis ejus, quæ jam suo témpore inítio mensis Octóbris celebrabátur.

℟. Homo Dei, * Noli despícere ánimam meam, et ánimas servórum tuórum. ℣. Qui ungis reges ad pœniténtiam. * Noli. Glória. * Noli. *IV. Reg.* 1. *Eccli.* 48.

Oratio Brev. Senon.

Deus, qui per beáti Pontíficis Remígii documenta, Francórum tibi colla subdidisti ferócia; largíre supplícibus tuis, ut per iter salútis, quo idem Pastor incessit, dono tuæ pietátis gradiámur; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE II.
SS. ANGELORUM
CUSTODUM.

Duplex-minus.

IN I VESPERIS.

Ant. 7. a. Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. *Exod.* 23.

Ant. 4. *D.* Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes; quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. *Exod.* 23.

Ant. 8. G. Si audíeris vocem Angeli mei, et féceris ómnia quæ loquor; inimícus ero inimícis tuis, præcedetque te Angelus meus. *Exod.* 23.

Ant. 5. a. Edúcam vos cum pace, dicit Dóminus; Angelus enim meus vobiscum est: ipse autem exquíram ánimas vestras. *Baruch*, 6.

Ant. 6. *C.* Ne dicas coram Angelo: Non est providéntia; ne irátus Deus díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. *Eccle.* 5.

Capitulum. Is. 63.

Dixit Dóminus: Pópulus meus est, fílii non negantes; et factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, et Angelus faciéi ejus salvávit eos: in dilectióne sua et in indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos.

Hymnus Brev. Rom.

Custodes hominum psállimus Angelos,
Natúræ fragili quos Pater áddidit
Cœlestis comites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam quod corruerit próditor Angelus,
Concessis merito pulsus honóribus,
Ardens invidia, péllere nítitur
Quos cœlo Deus ádvocat.

Huc Custos igitur pérvigil ádvola,
Avertens patria de tibi crédita
Tam morbos animi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Qui lucis Pater est, glória sit Patri:
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio:
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus. Amen.

℣. Non accédet ad te malum; ℟. Quóniam Angelis suis Deus mandávit de te. *Ps.* 90.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Deus viros ínstruit disciplína, ut avertat hóminem ab his quæ facit: si fúerit pro eo Angelus loquens, miserébitur ejus, et dicet: Líbera eum; et vidébit fáciem ejus. *Job*, 33.

AD NOCTURNUM.

Invit. In conspectu Angeló-

rum,* Veníte, adorémus Dóminum. *Ps.* 137.

Hymnus, Custódes, *ut supra,* 310.

Ant. 1. D. Dixit Abraham ad servum seniórem domus suæ: Dóminus Deus cœli mittet Angelum suum tecum, et díriget viam tuam. *Gen,* 24.

Ant. 7. d. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excussit flammam ignis de fornáce. *Dan.* 49.

Ant. 3. a. Angelus Dei qui præcedébat Israel, stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israel. *Exod.* 14.

℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum; ℟. Et erípiet eos. *Ps.* 33.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Daniéle Prophéta.

Horruit spíritus meus, ego Dániel térritus sum in his, et visiónes cápitis mei conturbavérunt me. Accessi ad unum de adsisténtibus, et veritátem quærébam ab eo de ómnibus his. Qui dixit mihi interpretatiónem sermónum, et dócuit me: Hæ quátuor béstiæ magnæ, quátuor sunt regna, quæ consurgent de terra. Suscípient autem regnum sancti Dei Altíssimi: et obtinébunt regnum usque in séculum, et séculum seculórum.

℟. Cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos: * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Ipse mutat témpora et ætátes; transfert regna atque constítuit. * Quóniam. *Apoc.* 17. *Dan.* 2.

Lectio II.

Ex sancto Bernardo Abbáte. *In Ps.* Qui hábitat. *Serm.* 12. *n.* 4 *et* 6.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligenter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? Cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis; nec cunctantur quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majestas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit; illis útique sublímibus, tam beátis, tam próximis, sibi cohæréntibus, tam familiáriter adhæréntibus, et vere doméstícis Dei. Mandávit autem de te. Tu quis es? Dómine, quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis. Sed quid, putas, mandávit de te? Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Quantam tibi debet hoc verbum inferre reveréntiam, afferre devotiónem,

conferre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsente, quod vidente me non audéres.

℟. Caríssimi, * Cum metu et tremóre vestram salútem operámini; ℣. In conspectu Angelórum. * Cum. *Philip.* 2. *Ps.* 137.

Lectio III. n. 6, 8, 9.

An præsentem esse dúbitas quem non vides? Adsunt ígitur, et adsunt tibi; non modo tecum sed étiam pro te. Adsunt ut prótegant, adsunt ut prosint: In mánibus portábunt te. In tuis quidem viis custódient te; et dedúcent párvulum, qua potest párvulus ambuláre. Céterum non te patientur tentári supra quam sustinére potes; sed in mánibus tollent, ut pertránseas offendículum. Quam fácile transit, qui illis portátur in mánibus! Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére; ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne. Incláma eum, et dic: Dómine, salva nos, perímus. Non dormit neque dormítat, etsi ad tempus quandóque dissímulet, ne forte periculósius ab illíus te mánibus præcípites, si te eis ignoráveris sustentátum.

℟. Dominátor cœlórum, * Mitte Angelum tuum bonum ante nos. ℣. Si Deus pro nobis, quis contra nos? * Mitte. Glória. * Mitte. *II. Mach.* 15. *Rom.* 8.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Angelus Dómini dixit: Dómine exercítuum, úsquequo tu non miseréberis Jerúsalem, et úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 6. F. Respondit Dóminus Angelo verba consolatória, dicens: Consolábitur adhuc Dóminus Sion, et éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

Ant. 1. a. Angelus egrediebátur, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem; et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu ejus. *Zach.* 2.

Canticum. II. Mach. 15.

Tu, Dómine, qui misisti Angelum tuum * sub Ezechía rege Juda;

Et interfecísti de castris Sennácherib * centum octoginta quinque míllia.

Et nunc, Dominátor cœlórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos in timóre, * et tremóre magnitúdinis bráchii tui,

Ut métuant qui cum blasphémia véniunt * adversus sanctum pópulum tuum.

Ant. 7. *d.* Suscitávit me Angelus qui loquebátur in me, et ait : Sciétis quia Dóminus exercítuum misit me ad vos. *Zach.* 4.

Ant. 3. a. Próteget Dóminus habitatóres Jerúsalem; et erit domus David quasi Dei, sicut Angelus Dómini in conspectu eórum. *Zach.* 12.

Capitulum. Is. 62.

Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : tota die et tota nocte, in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, et ne detis siléntium ei, donec stabíliat, et donec ponat Jerúsalem laudem in terra.

Hymnus. S. V.

Regnator orbis summus et
árbiter,
Cui prona servit cúria Cœlitum;
Quæ voce sola tu creasti,
Perpetua regis ipse cura.
Nobis fidéles próvidus Angelos
Missos olympo suppeditas
duces,
Qui nos tot obsessos perículis
Incolumes sine labe servent :
Ne nos malignis fráudibus óccupet,
Incauta fallat péctora súbdolus
Suásor malórum; ne redemptam
Abripiat lanietque prædam.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Tibíque compar glória,
Spíritus,
Qui per salútis tot ministros
Das patrias remeáre sedes.
Amen.

℣. Inclinávit cœlos, et descendit Dóminus : ℟. Ascendit super Chérubim. *Ps.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Cum páriter prompto ánimo procéderent Jerosólymis, appáruit præcédens eos eques in veste cándida ; tunc omnes simul benedixérunt misericordem Dóminum. *II. Mach.* 11.

Oratio Sacr. Gelas.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis, et eórum semper protectióne defendi, et æterna societáte gaudére; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Angelus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Respondit.

Capitulum. Zach. 1.

Dixit ad me Angelus qui loquebátur in me : Clama, dicens : Zelátus sum Jerúsalem et Sion zelo magno, et ira magna ego irascor super gentes opulentas ; quia ego irátus sum parum, ipsi vero adjuvérunt in malum. Propterea

hæc dicit Dóminus: Revertar ad Jerúsalem in misericórdiis.

℟. br. Surge, Dómine; * Et dissipentur inimíci tui. Surge. ℣. Et fúgiant qui odérunt te,* a fácie tua,* Et dissipentur. Glória. Surge. *Num.* 10.

℣. Fiat via illórum ténebræ, et lúbricum; ℟. Et Angelus Dómini pérsequens eos. *Ps.* 34.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Angelus.

Capitulum. Zach. 9.

Circumdabo domum meam ex his qui mílitant mihi, euntes et revertentes : et non transíbit super eos ultra exactor; quia nunc vidi in óculis meis.

℟. br. Dómine Deus meus, * Magnificátus es vehementer. Dómine. ℣. Qui facis Angelos tuos, spíritus; * et ministros tuos, ignem urentem,* Magnificátus es. Glória. Dómine. *Ps.* 103.

℣. Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : ℟. Dóminus in eis. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Próteget.

Capitulum. II. Mach. 15.

Dominator cœlórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui; ut métuant qui cum blasphémia véniunt adversus sanctum pópulum tuum.

℟. br. Qui sedes super Chérubim, * Dómine Deus virtútum. Qui sedes. ℣. Ostende fáciem tuam,* et salvi érimus, * Dómine. Glória. Qui sedes. *Ps.* 79.

℣. Dóminus virtútum nobiscum, ℟. Susceptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

AD II VESPERAS.

Ant. 3. a. Vidéte ne contemnátis unum de pusillis qui in me credunt; dico enim vobis quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis est. *Matth.* 18.

Ant. 4. E. Dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Mittet Dóminus Angelos suos; et congregábunt electos ejus. *Matth.* 24.

Ant. 8. G. Omnes sunt administratórii Spíritus, in ministérium missi propter eos qui hæreditátem cápient salútis. *Hebr.* 1.

Ant. 5. C. Cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, et phíalas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. *Apoc.* 5.

Capitulum. Apoc. 8.

Angelus venit, et stetit ante altáre, habens thuríbulum áureum; et data sunt illi incensa multa; ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre áureum quod est ante thronum Dei, et ascendit

fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum de manu Angeli coram Deo.

Hymnus, Custódes, *ut in I Vesperis*, 310.

℣. In conspectu Angelórum psallam tibi, Dómine : ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. *Ps.* 137.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Unus de Angelis ostendit mihi civitátem sanctam, Jerúsalem; et habébat murum habentem portas duódecim; et in portis Angelos duódecim. *Apoc.* 21.

DIE III.

S. PATUSII, PRESBYTERI.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Daniéle Prophéta.

Post hoc vólui diligenter díscere de béstia quarta, quæ erat dissímilis valde ab ómnibus, et terríbilis nimis : dentes et ungues ejus férrei : comedébat, et comminuébat, et réliqua pédibus suis conculcábat : et de córnibus decem, quæ habébat in cápite : et de álio, quod ortum fúerat, ante quod cecíderant tria córnua : et de cornu illo, quod habébat óculos, et os loquens grándia, et majus erat céteris. Adspiciébam, et ecce cornu illud faciébat bellum adversus sanctos, et prævalébat eis, donec venit Antíquus diérum, et judícium dedit sanctis Excelsi, et tempus advénit, et regnum obtinuérunt sancti.

℟. Robur datum est ei contra juge sacrifícium propter peccáta; * Et prosternétur véritas in terra; et fáciet, et prosperábitur. ℣. Datum est illi bellum fácere cum sanctis, et víncere. * Et. *Dan.* 8. *Apoc.* 13.

Lectio II.

Et sic ait : Béstia quarta, regnum quartum erit in terra, quod majus erit ómnibus regnis, et devorábit universam terram, et conculcábit, et commínuet eam. Porro córnua decem ipsíus regni, decem reges erunt : et álius consurget post eos, et ipse poténtior erit prióribus, et tres reges humiliábit. Et sermónes contra Excelsum loquétur, et sanctos Altíssimi cónteret : et putábit quod possit mutáre témpora, et leges; et tradentur in manu ejus usque ad tempus, et témpora, et dimídium témporis. Et judícium sedébit, ut auferátur poténtia, et conterátur et dispéreat usque in finem. Regnum autem, et potestas, et magnitúdo regni, quæ est subter omne cœlum, detur pópulo sanctórum Altíssimi : cujus regnum, regnum sempiternum est, et omnes reges sérvient ei, et obédient.

℟. Suscitábit Deus cœli regnum, quod in æternum non dissipábitur,* Et regnum

ejus álteri pópulo non tradétur : commínuet autem et consúmet universa regna hæc : et ipsum stabit in æternum. ℣. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri, et Christi ejus, * Et. *Dan.* 2. *Apoc.* 11.

Lectio III.

Gall. Christ. tom. VIII, *Proprium Farense, etc.*

Patusius apud Meldenses erat natus. Clero cathedrális ecclésiæ adscriptus, initiatusque sacerdótio, tot et tanta virtútis exímiæ édidit specímina, ut mórtuo Herlíngo in sedem Meldensem commúnibus Cleri populíque suffrágiis, circa finem séculi séptimi, suffectus fúerit; quod onus cum diu multumque frustra fuisset deprecátus, indignum se vocíferans, tanta contentióne spíritus orasse fertur, ut ipso electiónis die mortem obíerit : si tamen mortem dícere oportet, quam ille subíre máluit quam episcopátum suscípere, quo se minus dignum ob ingénii modéstiam cénsuit.

℟. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * Ut vídeam voluptátem Dómini. ℣. Dómine, cur imposuisti pondus universi pópuli hujus super me? Obsecro ut interfícias me. * Ut. Glória. * Ut. *Ps.* 26. *Num.* 11.

Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum Patúsium in múnere sacerdotáli fidélem invenisti, et cítius coronando pontificális óneri dignitátis subtraxisti; exaudi nos, quæsumus, supplicantes, ut quos ad altáre tuum vel ad offícium pastorále accédere jussisti, nihil unquam præter laudem tuam et animárum salútem procuráre sátagant; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE IV.

S. FRANCISCI,

ASSISINATIS.

Semiduplex.

De Com. unius S. Clerici.

Lectio I. Cap. 8.

Ex Daniéle Prophéta.

Anno tértio regni Baltassar regis, vísio appáruit mihi. Ego Dániel post id quod víderam in princípio, vidi in visióne mea esse me super portam Ulaï. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce áries unus stabat ante palúdem, habens córnua excelsa, et unum excélsius áltero atque succrescens. Póstea vidi aríetem córnibus ventilantem contra Occidentem, et contra Aquilónem, et contra Merídiem, et omnes béstiæ non póterant resístere ei, neque liberári de manu ejus : fecitque secundum voluntátem suam et magnificátus est. Et ego intelligébam : Ecce au-

tem hircus caprárum veniébat ab Occidente super fáciem totíus terræ, et non tangébat terram: porro hircus habébat cornu insigne inter óculos suos. Et venit usque ad aríetem illum cornútum, quem víderam stantem ante portam, et cucurrit ad eum in ímpetu fortitúdinis suæ. Cumque appropinquasset prope aríetem, efferátus est in eum, et percussit aríetem. Hircus autem caprárum magnus factus est nimis. Cumque crevisset, factum est cornu magnum, et orta sunt quátuor córnua subter illum per quátuor ventos cœli. De uno autem ex eis egressum est cornu unum módicum; et factum est grande contra Merídiem, et contra Orientem, et contra fortitúdinem.

℟. Alius consurget rex, et sermónes contra Excelsum loquétur. * Et sanctos Altíssimi cónteret, et tradentur in manus ejus. ℣. Datum est ei os loquens magna, et blasphémias: et data est illi potestas in omnem tribum et gentem.*Et. *Dan.* 7. *Apoc.* 13.

Lectio II.

Factum est autem, cum vidérem ego Dániel visiónem, et quærerem intelligéntiam: ecce stetit in conspectu meo quasi spécies viri. Et audívi vocem viri inter Ulaï, et clamávit, et ait: Gábriel, fac intellígere istum visiónem. Et venit, et stetit juxta ubi ego stabam: cumque venisset, pavens córrui in fáciem meam, et ait ad me: Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Aries, quem vidisti habére córnua, rex Medórum est atque Persárum. Porro hircus caprárum, rex Græcórum est, et cornu grande, quod erat inter óculos ejus, ipse est rex primus. Quod autem fracto illo surrexérunt quátuor pro eo: quátuor reges de gente ejus consurgent, sed non in fortitúdine ejus. Et post regnum eórum, cum créverint iniquitátes, consurget rex ímpudens fácie, et intélligens propositiónes. Et roborábitur fortitúdo ejus, sed non in víribus suis: et supra quam credi potest, univérsa vastábit, et prosperábitur, et fáciet. Et interfíciet robustos, et pópulum sanctórum secundum voluntátem suam, et dirigétur dolus in manu ejus: et contra príncipem príncipum consurget, et sine manu conterétur.

℟. Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi usque modo, neque fiet. * Et nisi breviáti fuissent dies illi, non fíeret salva omnis caro: sed propter electos breviabuntur dies illi. ℣. Tunc revelábitur ille íniquus quem Dóminus Jesus interfíciet spíritu oris sui, et déstruet illustratióne advéntus sui. * Et. *Matth.* 24. *II. Thess.* 2.

Lectio III.

Ex ejus vita apud S. Bonavent. et alios.

JOANNES Bernardo Assísii in Umbria natus, a prima ætáte, patris exemplum secútus, mercatúram fecit, máxime cum Francis quorum linguam tam fácile loquebátur, ut inde Francisci cognómen sortítus fúerit. Quodam die, páuperem cum præter consuetúdinem repulisset, repente eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit. Qua ex die Deo promísit se némini unquam poscenti eleemósynam negatúrum. Post gravem morbum, cœpit ardéntius cólere offícia caritátis. Qua in exercitatióne tantum profécit, ut evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Cum autem illud ex Evangélio audisset, Nolíte possidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceamenta, sibi eam régulam servandam propósuit. Itaque detractis cálceis, et sindóne super nudo contentus, cum duódecim sóciis, órdinem Minórum ab Innocéntio tértio approbátum instítuit. Cum eis inhabitávit tugúrio juxta Assísium, ubi in labóre multo magnáque inópia, piis meditatiónibus vacábat. Docébat eos honoráre præcípua reveréntia sacerdótes, et fídei quam Romána tenet Ecclésia, fírmiter adhæréscere. Jubébat quoque mulíerum familiaritátes, collóquia et adspectus sollicítius evitári. Otium, ómnium malárum cogitatiónum sentínam, summópere fugiendum prædicábat. Eosdem duxit póstea ad sanctam Maríam Angelórum, unde in finítimis locis regnum Dei annuntiábat, dícere sólitus salúti animárum nihil esse anteponendum. Martyrii cúpidus in Syriam trajécit, ubi a Meledíno Babylónis Ægypti Soldáno liberáliter exceptus, cum nihil profíceret, rédiit in Itáliam. Gráviter ægrótans deferri vóluit in ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum; ut, ubi grátiæ spíritum accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco dum díceret, Me exspectant justi donec retríbuas mihi, beátam efflávit ánimam, anno Christi millésimo ducentésimo vigésimo sexto. Miráculis clarum Gregórius nonus paulo post Sanctis adscripsit.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: * Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. ℣. Dómine, me exspectant justi, donec retríbuas mihi.* Ego. Glória.* Ego. *Gal.* 6. *Ps.* 141.

Oratio Brev. Paris.

DEUS, qui te párvulis et humílibus reveláre non dedignáris: tríbue nobis, quæsumus, imitatióne beáti Francisci, et stultam hujus mundi dedíscere sapiéntiam, et solum edís-

cere Jesum Christum crucifixum; Qui tecum.

Vesperæ de eodem.

DIE V.
DE FERIA.

Lectio I. Cap. 9.
Ex Daniéle Prophéta.

In anno primo Dárii fílii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus, ego Dániel intellexi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et confessus sum, et dixi: óbsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum, et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus, et declinávimus a mandátis tuis ac judíciis: non obedívimus servis tuis Prophétis, qui locúti sunt in nómine tuo régibus nostris, princípibus nostris, pátribus nostris, omníque pópulo terræ.

℟. Dómine exercítuum, úsquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda quibus irátus es?*Iste jam septuagésimus annus est. ℣. Festína tempus, et meménto finis. Cóngrega omnes tribus Jacob: ut cognoscant quia non est Deus nisi tu. * Iste. *Zach.* 1. *Eccli.* 36.

Lectio II.

Adhuc me loquente in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egressus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egressus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadverte sermónem, et intéllige visiónem. Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur vísio, et prophétia, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Tu exsurgens, Dómine, miseréberisSion, quia tempus miserendi ejus, * Quia venit tempus. ℣. Consummabuntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis; * Quia. *Ps.* 101. *Luc.* 18.

Lectio III.

Scito ergo, et animadverte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque

ad Christum ducem hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duæ erunt : et rursum ædificábitur plátea, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexaginta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro : et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una : et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium : et erit in templo abominátio desolatiónis, et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Cum vidéritis circúmdari ab exércitu Jerúsalem, tunc scitóte quia appropinquávit desolátio ejus : * Quia dies ultiónis hi sunt, ut impleantur ómnia quæ scripta sunt. ℣. Cadent in ore gládii : et captívi ducentur in omnes Gentes, et Jerúsalem calcábitur a Géntibus, donec impleantur témpora natiónum : *Quia. Glória.* Quia. *Luc.* 21.

Vesperæ de sequenti.

DIE VI.

S. BRUNONIS,

MONACHI.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 10 et 12.

Ex Daniéle Prophéta.

In diébus illis ego Dániel lugébam trium hebdomadárum diébus : panem desiderábilem non comédi, et caro et vinum non introiérunt in os meum. Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accincti auro obrízo, et corpus ejus quasi chrysólythus : et fácies ejus velut spécies fúlguris; et óculi ejus ut lampas ardens; et bráchia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candentis, et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis.

℟. Vidi símilem fílio hóminis vestítum podére, et præcinctum ad mamillas zona áurea; caput ejus et capilli erant cándidi tanquam lana alba, et óculi ejus tanquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichalco ;* Et vox illíus tanquam vox aquárum multárum. ℣. In veste podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum; et magnificéntia tua, Dómine, in diadémate cápitis illíus sculpta erat, * Et. *Apoc.* 1. *Sap.* 18.

Lectio II.

Et ecce quasi duo álii stabant : unus hinc super ripam flúminis, et álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro qui erat indútus líneis, et qui stabat super aquas flúminis : Usquequo finis horum mirabílium? Et audívi

virum qui indútus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cum elevasset déxteram et sinistram suam in cœlum, et jurasset per Viventem in æternum : Quia in tempus, et témpora, et dimídium témporis; et cum compléta fúerit dispérsio manus pópuli sancti, complebuntur universa hæc. Et ego audívi, et non intellexi. Et dixi : Dómine mi, quid erit post hæc? Et ait : Vade, Dániel, qui clausi sunt signatíque sermónes usque ad præfinítum tempus. Eligentur et dealbabuntur, et quasi ignis probabuntur multi : et ímpie agent ímpii, neque intélligent omnes ímpii, porro docti intélligent.

℟. Véniet tempus, quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad tempus illud. * Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis qui inventus fúerit scriptus in libro : ℣. Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi usque modo, neque fiet. * Et. *Dan.* 12. *Matth.* 24.

Lectio III.

Ex variis auctoribus.

Bruno Colónia oriundus, in liberálibus disciplínis instructus, magnórum studiórum rector fuit, sicut et Remensis ecclésiæ canónicus. Solitúdinis amóre flagrans, cum sex áliis in Carthúsiæ erémum se recépit. Illic ædificáta ecclésia et claustro, habébant síngulas cellas, per claustri gyrum próprias; siléntio, oratióni, lectióni, óperi mánuum, et máxime libris scribendis vacantes. Erat victus eórum parcíssimus, et contínua fere jejúnia. Cilício induebantur ad nudum : vestes eórum angustæ erant et hirsútæ : inde exórdium sumpsit ordo Carthusianórum, totus in mundi abnegatióne constitútus, ac egrégium vitæ contemplatívæ exemplar; qui témporum decursu nullam reformatiónem hábuit necessáriam. Aliquot post annos, cogente Urbáno secundo Papa, Romam perrexit, in ecclesiásticis negótiis juvatúrus. Sed cum tumultus et mores cúriæ ferre non posset, relicta Roma, rejecto Rhegiensis Ecclésiæ episcopátu, ad quem, ipso Papa volente, electus fúerat, in Calábriæ erémum secessit. Ibi morti próximus, fídei professiónem coram frátribus édidit; eamque contra errórem Berengárii conclúsit his verbis : Credo panem et vinum, quæ consecrantur in altári, post consecratiónem verum corpus esse Jesu Christi, veram carnem et verum sánguinem, quæ et nos accípimus in spe salútis æternæ. Sanctitáte et doctrína clarus, vitæ currículum absolvit, anno millésimo centésimo primo.

℟. Secésserat in desertum locum, ibíque * Vitam in móntibus cum suis agébat, ne partícipes essent coinqui-

natiónis. ℣. Opéruit cilício carnem suam; jejunávit et dormívit in sacco, et ambulávit demisso cápite. * Vitam. Glória. * Vitam. *II. Mach.* 5. *III. Reg.* 21.

Oratio Brev. Carthus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui terréna despiciéntibus mansiónes paras in cœlo: immensam cleméntiam tuam humíliter implorámus, ut, intercedente beáto Brunóne, sine offensióne currentes, ad præmia quæ perseverántibus dignátus es promíttere, valeámus salúbriter perveníre; Per Dóminum.

Extra Sabbatum, Vesperæ sunt de eodem.

DOMINICA

POST DIEM SEXTAM OCTOBRIS.

IN FESTO SS. DIONYSII ET SOCIORUM EJUS MARTYRUM.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. J. Mittam ex eis qui salváti fúerint ad Gentes, ad eos qui non audiérunt de me, et non vidérunt glóriam meam. *Is.* 66.

Ant. 2. D. Seminábo eos in pópulis, et confortábo eos in Dómino; et in nómine ejus ambulábunt. *Zach.* 10.

Ant. 3. a. Scient germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus. *Is.* 61.

Ant. 4. E. Addúcent fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino; et adsúmam ex eis in Sacerdótes et Levítas, dicit Dóminus. *Is.* 66.

Ant. 5. a. Incurvábitur sublímitas hóminum; et elevábitur Dóminus solus in die illa; et idóla pénitus contereutur. *Is.* 2.

Capitulum. Is. 49.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad Gentes manum meam, et ad pópulos exaltábo signum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, et fílias tuas super húmeros portábunt.

℟. Dóminus Deus nunc magnificábitur usque ad términos terræ: * Et † Erit in die illa, dicit Dóminus: Períre fáciam sculptília tua, et non adorábis ultra ópera má-

nuum tuárum. ℣. Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. * Et erit. Glória. † Erit. *Mich.* 5. *Act.* 28.

Hymnus, Lux de luce, *ut in II Vesperis*, 332.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multa. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ecce super montes pedes evangelizantis, et annuntiantis pacem. Célebra, Juda, festivitátes tuas, et redde vota tua. *Nahum,* 1.

AD COMPLET. Psalmi de Sabbato; Capit. de Feriis; cetera ut infra, 332.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 2.

Hymnus. C.

Jam, Christe, nomen Gállica plebs tuum
Audívit; ingens pendet opus tamen:
Compelle clemens universam
Sponte sequi tua signa gentem.

Sacer Pothíni fumat adhuc cruor,
Mœretque vastas destítui suo
Cultóre messes: mitte tanto,
Christe, pares operi ministros.

Audis. Verendi, dum loquimur, senes
Venére septem: dux Dionysius
Exámen anteit; quaque præstet
Ire, legunt sibi quisque terras.

Sed qua nefandos cómperit ácrius
Fervére cultus, huc rapidus volat,
Impressa carni præliórum
Clara ferens veterum trophœa.

Hinc quanta posthac Christiadum seges
Exsurget! Ergo, Pastor, Apóstolus
Ames vocári Galliárum,
Sancte senex, columenque regni.

Qui nos ab alto nunc quoque párturis,
Fovére prolem perge tuam, Pater;
Ut corde spirantem sub imo
Exhibeat pia vita Christum.

Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sanctóque compar laus tibi, Spíritus,
Per quem rebelles veritáti
Súbdere amant fera colla Gentes. Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Audívi vocem Dómini dicentis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. *Is.* 6.

Ant. 6. F. Dóminus dixit mihi: In gentes nunc ego mitto te, aperíre óculos eórum, ut

convertantur a ténebris ad lucem. *Act.* 26.

Ant. 2. D. Dixit Spíritus, ut irem nihil hæsitans : venérunt autem mecum et sex fratres. *Act.* 11.

℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes : ℟. Laudáte eum, omnes pópuli. *Ps.* 116.

Lectio I. Cap. 1.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Gratias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri facientes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et caritátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : scientes, fratres dilecti a Deo, electiónem vestram; quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis et Dómini, excipientes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus sancti; ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus.

℟. Voluisti, Dómine, * Ut dignam percíperent peregrinatiónem puerórum Dei, quæ tibi ómnium cárior est terra. ℣. In omnem regiónem annuntiábam ut pœniténtiam ágerent et converterentur, digna pœniténtiæ ópera facientes; * Ut dignam. *Sap.* 12. *Act.* 26.

Lectio II. Cap. 1 et 2.

In omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est; ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos; et quómodo conversi estis ad Deum a simuláeris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit : sed ante passi et contuméliis affecti, sicut scitis.

℟. Cum venissem propter Evangélium Christi, et óstium mihi apertum esset in Dómino, non hábui réquiem : * Deo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, et odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco. ℣. Dóminus vóluit ut sanctificáret pópulum suum, et magnificáret legem, et extólleret : * Deo. *II. Cor.* 2. *Is.* 42.

Lectio III.

Fiduciam habúimus in Deo nostro, loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra, non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; sed sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangé-

lium : ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis : neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est; nec quærentes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis; cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli : sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tanquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderantes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

℟. Usque ad vos pervénimus in Evangélio Christi, * Non gloriantes in aliénis labóribus; spem autem habentes crescentis fídei vestræ, in vobis magnificári, étiam in illa quæ ultra vos sunt evangelizáre. ℣. Dóminus Deus oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra : exsultábimus et lætábimur in salutári ejus,* Non. Glória.* Non. *II. Cor.* 10. *Is.* 25.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. f. Fide obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. a. Surrexit, et ábiit juxta verbum Dómini; et cœpit introíre in civitátem. *Jonæ,* 3.

Ant. 8. c. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idolátriæ déditam civitátem. *Act.* 16.

℣. Omnes dii géntium, dæmónia; ℟. Dóminus autem cœlos fecit. *Ps.* 95.

Lectio IV.

Hist. Eccl. Brev. Paris. Godesc. Gall. Christ. t. XIII. *col.* 1162. *etc.*

Dionysius cum Trophímo, Saturníno et áliis quátuor, Géntium epíscopus ordinátus ad prædicandum in Gállias a Románo Pontífice missus est, vidélicet a Fabiáno, ut nunc commúnius apud doctíssimos admíttitur. Appulisse septem in provínciam Narbonensem, et Christiáni nóminis reveréntiam Arelatensi primum urbi exhibuisse, vetus Ecclésiæ Gallicánæ tradítio est. Adsumptis e discipulórum número adjutóribus duódecim, Lutétiam, jam ántea Christum coram tribunálibus confessus, advénit. Tum, patefacto sibi per vária mirácula prædicatiónis áditu, postquam cives non exíguo número Christo subjécit, allégit ex eis ministros quibuscum curam pópuli partirétur; atque ita Ecclésiam, quæ necdum illis in locis fúerat, ex Clero et pópulo secundum formam Apostólicam instítuit, quam ipse auctoritáte episcopáli primus administrávit.

℟. Circumdántibus eum discípulis, surgens intrávit civitátem : * Cumque evangelizassent civitáti, et docuissent multos, confirmábant ánimas

discipulórum, exhortantes ut permanérent in fide. ℣. Adjuvábant eum fratres ejus; et directa est salus in manu ejus: Cumque. *Act.* 14. *I. Mach.* 3.

Lectio V.

Tunc vero ad providéndum civitátibus provinciisque vicínis ánimum libérius adjungens, emísit in ulterióres Gálliæ partes, tanquam ad novam expeditiónem, duódecim discípulos quorum ópera strénua fidelíque háctenus usus fúerat, ut illas regiónes suis auspíciis suóque ductu Christo acquírerent; quas fere omnes póstea sánguine suo consecrárunt in persecutióne Maximiáni Imperatóris. Nec ipse semper intra Parisiórum fines se contínuit. Illum enim ímprimis constat Meldensem adunasse Ecclésiam, cui póstea beátum Sanctínum primum Antístitem præpósuit; unde apud Meldenses tanquam ipsórum Apóstolus celebrátur.

℟. Cum sumpsisset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excelsa et lucos ábstulit, * Et misit de suis ut docérent in civitátibus. ℣. Credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam: disseminabátur autem verbum Dómini per universam regiónem;*Et. *II. Par.* 17. *Act.* 13.

Lectio VI.

Post tot labóres et itínera, Parísios reversum gravis súbito in occídua præsertim orbis parte mota persecútio excépit; cujus minister in his pártibus, Lugdunensis tunc Gálliæ præses Sisínnius Fescennínus exstitisse scríbitur. Is Dionysium ad necem inquíri jussit, et Parísiis cum Rústico Presbytero et Eleuthério Diácono repertum cárceri mancipári, donec eum audíret. Tum quæstióne hábita, admotisque tormentis, postquam se nihil profícere intellexit, et fide Mártyrum tormentórum vim et vérberum injúrias superári, cápita illis amputári jussit séptimo Idus Octóbris. Córpora eórum in Séquanam prójici jussa, matróna quædam Evangélii fidem amplexári méditans, elúsis milítibus, secum avexit, et sexto ab urbe lápide sepelívit. Sanctos autem Mártyres non ante Maximiáni Hérculis persecutiónem passos fuisse probátur, ex beáti Sanctíni mortis témpore, qui scílicet a Dionysio Meldensis Epíscopus ordinátus, nónnisi tamen post médium séculi quarti suam in cœlis mercédem accépit.

℟. Ludíbria et vérbera experti, ínsuper et víncula et cárceres,* Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, † In occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Quómodo cecidérunt robusti, et periérunt? * Lapidáti sunt. Glória. † In. *Hebr.* 11. *II. Reg.* 1.

IN III NOCTURNO.

Ant. 7. a. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa. *I. Thess.* 1.

Ant. 4. f. Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum, nam signáculum Apostolátus mei vos estis in Dómino. *I. Cor.* 9.

Ant. 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonne vos ante Dóminum Jesum? vos enim estis glória nostra et gáudium. *I. Thess.* 2.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: ℟. Facti sumus lætantes. *Ps.* 125.

Lectio VII.

Ex sancto Euchério Lugdunensi Epíscopo. *Hom. de SS. Mart. Ephipodio et Alexandro.*

Ad tenendam fidem, ad excolendam religiónem, non nobis áliqua de longinquo sunt exspectanda documenta; paternis instrúimur magistériis, ac doméstícis admonémur exemplis. Num nobis ad cor nostrum clamat cognáti viva vox sánguinis? Díscite, inquit, ex nobis, fidem quærendo acquírere, vivendo excólere, moriendo serváre. Díscite plus peccátum timére quam gládium. Díscite propter vitam magis justítiam amáre quam vitam, fidemque et timórem Dei. Quem nos in média belli tribulatióne servávimus, observáte ne vos in pace vel pacis securitáte perdátis. Cavéte ne ánchoram spei ac religiónis, quam nos custodívimus in fluctu, vos amittátis in portu. Cavéte ne vitam bonam, si quando afflictiónibus súbditam vidéritis, míseram judicétis. Cavéte ne in aréna mundi, in qua ad subeundos agónes missi sumus, áliquam felicitátem exspectandam putétis. Beatitúdo parári hic potest, non potest acquíri. Non hic quæras quod hic nullus Sanctórum, quod hic nec Christus invénit. Si mundus pacem habéret, glóriam Mártyres non habérent.

℟. Fílii sanctórum sumus, * Et vitam illam exspectámus quam Deus datúrus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. ℣. Per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. * Et. *Tob.* 2. *Act.* 14.

Lectio VIII.

Hi ergo sunt, dilectíssimi fratres, qui transiérunt per magnas tribulatiónes; qui lavérunt stolas tuas, et cándidas eas fecérunt in sánguine Agni. Hi sunt commilitónes illórum, qui secundum Apóstolum, lapidáti sunt, secti sunt, et tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt; egentes, angustiáti, afflicti, quibus dignus non erat mundus. Sed inter hæc fortasse, caríssimi, quando boni et

sancti tanta hic mala patiuntur, áliquis intra se cógitet, et dicat : Certum est rerum Dóminum non respícere quæ nostra sunt. O quicumque ille es, quómodo réspicis Sanctórum labóres ; cur non réspicis remuneratiónes ? Ecce per totum mundum, in sanctis Apóstolis atque Martyribus, felicitáti advérsitas viam fecit, salúti perdítio militávit, et óstium dum vitæ claudit, glóriæ patefécit. Quando cultor Dei adversis laboráre permíttitur, non deséritur, sed probátur : et ídeo dicit sermo divínus : Beátus qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Magnum certámen sustinuistis passiónum, oppróbriis et tribulatiónibus spectáculum facti : * Cognoscentes vos habére meliórem et manentem substántiam. ℣. Probátio fídei vestræ, multo pretiósior auro quod per ignem probátur, inveniétur in laudem, et glóriam, et honórem. * Cognoscentes. *Hebr.* 10. *I. Petr.* 1.

Lectio IX. Cap. 16.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Discipulorum missio.

In illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* 233. *n.* 1, 3, 5.

Audistis quid díxerit Dóminus discípulis suis post resurrectiónem. Misit eos ad Evangélium prædicandum, et factum est : prædicátum est Evangélium, pervénit ad nos. Bréviter constítuit nobis, loquens discípulis suis, quid faciámus, quid sperémus. Ait enim : Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur a nobis fides ; offertur salus. Erígite fidem, evígilet cor vestrum : recordámini hóminem, in quo decepti sumus : recordámini hóminem, a quo redempti sumus. Salvátor venit : mórtuus est, sed mortem occídit : finívit in se quam timebámus ; suscépit illam et occídit illam. Gáudeant triumphantes, gáudeant ; dicant : Ubi est, mors, victória tua ? ubi est, mors, acúleus tuus ? ubi est ? Nonne confrégit illum Dóminus meus ? O mors, quando Dómino meo hæsisti, tunc et mihi perísti. Ista salúte salvus erit qui credíderit, et baptizátus fúerit : qui autem non credíderit, condemnábitur. Fúgite condemnatiónem, amáte et speráte salútem ætérnam.

℟. Ubi est, mors, victória tua ? ubi est, mors, stímulus tuus ? stímulus mortis peccátum est ; * Deo autem grátias : † Qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℣. Obliviéni trádita sunt angústiæ prióres et

abscónditæ ab óculis ; * Deo. Glória. † Qui. *I. Cor.* 15. *Is.* 65.

AD LAUDES.

Ps. de Dom. et sic ad Horas.

Ant. 3. a. Adduxérunt eum ad tribúnal, dicentes : Quia contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum. *Act.* 18.

Ant. 5. a. Trahébant et quosdam fratres ad príncipes civitátis, clamantes : Quóniam hi qui urbem cóncitant, et huc venérunt, contra decréta Cæsaris fáciunt. *Act.* 17.

Ant. 7. c. Viri regis dixérunt ad eos : Fácite secundum verbum regis, et vivétis. Et dixérunt : Non faciémus. *I. Mach.* 2.

Canticum. Baruch, 5.

Exue te, Jerúsalem, stola luctus et vexatiónis tuæ ; * et índue te decóre et honóre ejus, quæ a Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ.

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ, * et impónet mitram cápiti honóris ætérni.

Deus enim osténdet splendórem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominábitur enim tibi nomen tuum a Deo in sempitérnum : * Pax justítiæ, et honor pietátis.

Exsurge, Jerúsalem, et sta in excelso, * et circúmspice ad Orientem ;

Et vide collectos fílios tuos, ab oriente sole usque ad occidentem,* in verbo Sancti gaudentes Dei memória.

Exiérunt enim abs te pédibus ducti ab inimícis : * addúcet autem illos Dóminus ad te, portátos in honóre sicut fílios regni.

Ant. 1. g. Ibant prompti, de cœlo habentes adjutórem, et miserantem super eos Dóminum. *II. Mach.* 11.

Ant. 4. E. Vir ætáte provectus, et vultu decórus, gloriosíssimam mortem compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium. *II. Mach.* 6.

Capitulum. II. Cor. 1.

Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita et per Christum abundat consolátio nostra : sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne, et salúte ; sive consolámur pro vestra consolatióne.

Hymnus. S. V. *

Sacros ad cíneres cúrrite ; débitis
Nati carmínibus dícere géstiant
Relliquias Patrum, totque celébria
Signis pígnora Mártyrum.
Hic, dum justa parant prælia Príncipes,
Flexis poplítibus, præsídium petunt :
Vestros ante pedes régia súpplices
Depónunt diademata.
Quos sensére bonos rebus in árduis

Viventes, etiam post sua fúnera
Jungi Martyribus, dum veniat dies
Terris últimus, ámbiunt.
Hic quot prodigiis se Deus ádserit!
Hic surdi patulis áuribus áudiunt:
Cæcis hic sua lux rédditur, et suus
Contractis vigor ártubus.
Patri máxima laus: máxima Fílio;
Amborumque sacro máxima Flámini,
Cui se rite litans, fúnere spléndido
Triplex cónsecrat hóstia. Amen.

℣. Secundum magnitúdinem bráchii tui, Dómine, ℟. Pósside fílios mortificatórum. *Ps.* 78.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus tentávit eos, et invénit eos dignos se: tanquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respectus illórum. *Sap.* 3.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui hodierna die beátum Dionysium Pontíficem, et Sócios ejus virtúte constántiæ in passióne roborasti: tríbue nobis, quæsumus, et eórum imitatióne pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus adversa formidáre; Per Dóminum.

Fit sola Commem. Dominicæ occurrentis.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Adduxérunt eum.

In ℟. *br.* ℣. Qui vocasti nos ex Géntibus * plebem tuam. *Rom.* 5.

Canon.

Ex antíquis Constitutiónibus Ecclesiárum orientálium, *c.* 62.

Sanctorum Mártyrum qui bonum certámen pro Christo, ejusque orthodoxa fide certárunt, ossa deponantur in ecclésiis et monastériis; ut emánent ex iis sanitátes, et utilitátes ægrótis, infirmis, paralyticis, et indigéntibus áliis. Eórum fiat quotannis commemorátio ab universa christiána plebe: nec reputentur ut réliqui mórtui, sed máximus deferátur illis honor; quóniam amíci Dei, et Ecclésiæ diadéma et coróna: suo quippe pretióso sánguine cornu christiánæ Religiónis extulérunt præ cunctis géntibus et pópulis.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Trahébant.

Capitulum. I. Cor. 4.

Maledicimur, et benedícimus; persecutiónem pátimur,

et sustinémus; blasphemámur, et obsecrámus: tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo.

℟. *br.* Diripiébant nos,* nec oblíti sumus te; * Allelúia, allelúia. Diripiébant. ℣. Et iníque non égimus * in testamento tuo; * Allelúia. Glória. Diripiébant. *Ps.* 43.

℣. Speráte in Deo, omnis congregátio pópuli: ℟. Deus adjútor noster in æternum. *Ps.* 61.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Viri regis.

Capitulum. II. Cor. 4.

Habentes spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum; et nos crédimus, propter quod et lóquimur: scientes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobiscum: ómnia enim propter vos.

℟. *br.* Salva nos, Deus, * érue nos de géntibus; * Allelúia, allelúia. Salva nos. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua; * All. Glória. Salva nos. *I. Par.* 16. *Ps.* 105.

℣. Confundantur omnes qui adórant sculptília, ℟. Et qui gloriantur in simulácris suis. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Vir.

Capitulum. Act. 20.

Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consummem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. *br.* In Deo * faciémus virtútem; * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et ipse ad níhilum dedúcet * tribulantes nos; *Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 59.

℣. In nómine tuo, Dómine, ℟. Spernémus insurgentes in nobis. *Ps.* 43.

AD II VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus, 18.

Ant. 4. E. Consídera Israel, super excelsa tua ínclyti interfecti sunt. Quómodo cecidérunt fortes? Amábiles et decóri in vita sua, in morte quoque non sunt divísi. *II. Reg.* 1.

In Ps. Crédidi, 89.

Ant. 3. a. Vidi sedes, et ánimas desolatórum propter testimónium Jesu, et propter verbum Dei. *Apoc.* 20.

In Ps. Nisi quia, 38.

Ant. 6. F. Sedérunt super sedes, et judícium datum est illis; et vixérunt, et regnavérunt cum Christo. *Apoc.* 20.

In Ps. Qui confídunt, 73.

Ant. 5. C. In his secunda mors non habet potestátem; sed erunt Sacerdótes Dei et Christi, et regnábunt cum illo. *Apoc.* 20.

In Ps. In convertendo, 38.

Ant. 7. G. Ossa eórum púllulent de loco suo ; nam corroboravérunt Jacob, et redemérunt se in fide virtútis. *Eccli.* 49.

Capitulum. Hebr. 13.

Mementote præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus. S. V. *

Lux de luce Deus, fons quoque lúminum,
Quo stat perpetuus Cœlitibus dies,
Cæcis in stygia morte jacéntibus
Quæ fers lúmina Gálliis!

Huc de sede Petri férvidus ádvolat;
Aras, fana, deos fúnditus éruit;
Et Christum resonans, dédocet ímpios
Dux Verbi Dionysius.

Ex hoc fonte Deum plénius háusimus,
Meldæ, Parísii; Gentis Apóstolum
Ergo te canimus, pródiga quos parit
Per tot prælia cáritas.

Addunt se comites, et rudibus pia
Committunt fidei sémina méntibus:
Sacris bárbara gens, jam docilis Deo,
Christum fóntibus índuit.

Hinc qualis rabies pérdere stat novam
Gentem Christiadum! Mille volant neces;
Intentos operi, nec timidos mori
Pastóres furor ímpetit.

Aptantur gladii, vérbera, cómpedes:
Illi supplicium delicias putant:
Subdunt se gladiis, tres simul óccidunt,
Tres cœlo simul ádvolant.

Patri máxima laus: máxima Fílio;
Amborumque sacro máxima Flámini,
Cui se rite litans, fúnere spléndido
Triplex cónsecrat hóstia. Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Per fidem vicéruntregna, operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes : ideóque et nos per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. *Hebr.* 11 *et* 12.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 6. F. Occupábit salus muros suos, et portas tuas laudátio : et erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam. *Is.* 60.

Capit. de Dominica. Ad Hymnum, Doxologia: ¶ Uni sit, *ut ad Horas.*

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 4. E. Consolátus est Dóminus pópulum suum : parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. *Is.* 52.

DIE VII.

S. FIDIS,

VIRGINIS ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 13 et 14.

Ex Daniéle Prophéta.

Rex Astyages appósitus est ad patres suos; et suscépit Cyrus Perses regnum ejus. Erat autem Dániel convíva regis, et honorátus super omnes amícos ejus. Erat quoque idólum apud Babylónios nómine Bel : et rex ibat per síngulos dies adoráre eum : porro Dániel adorábat Deum suum. Dixitque ei rex : Quare non adóras Bel? Qui respondens, ait ei : Quia non colo idóla manufacta, sed viventem Deum, qui creávit cœlum et terram. Et dixit rex ad eum : Non vidétur tibi esse Bel vivens deus? annon vides quanta cómedat et bibat quotídie? Et ait Dániel arrídens : Ne erres, Rex, iste enim intrínsecus lúteus est, et forínsecus æreus, néque cómedit alíquando. Et venit rex cum Daniéle in templum Bel. Et dixérunt sacerdótes Bel : Ecce nos egrédimur foras; et tu, Rex, pone escas et vinum misce, et claude óstium, et signa ánnulo tuo : et cum ingressus fúeris mane, nisi invéneris ómnia comesta a Bel, morte moriémur; vel Dániel qui mentítus est adversum nos.

℟. Simulácra géntium argentum et aurum, ópera mánuum hóminum : * Os habent et non loquentur; óculos habent et non vidébunt. ℣. Quómodo ergo æstimandum est aut recipiendum quia dii sunt? * Os habent. *Ps.* 113. *Baruch,* 6.

Lectio II.

Factum est ígitur postquam egressi sunt illi, rex pósuit cibos ante Bel. Præcépit Dániel púeris suis, et adtulérunt cínerem, et cribrávit per totum templum coram rege : Et egressi clausérunt óstium; et signantes ánnulo regis, abiérunt. Sacerdótes autem ingressi sunt nocte juxta consuetúdinem suam, et uxóres, et fílii eórum; et comedérunt ómnia, et bibérunt. Surrexit autem rex primo dilúculo, et Dániel cum eo. Et ait rex : Sálvane sunt signácula, Dániel? qui respondit : Salva, Rex. Statimque cum aperuisset óstium, intúitus rex mensam, exclamávit voce magna : Magnus es, Bel, et non est apud te dolus quisquam. Et risit Dániel, et ténuit regem ne ingrederétur intro; et dixit : Ecce pavimentum; animadverte cujus vestígia sint hæc. Et dixit rex : Vídeo vestígia virórum, et mulíerum, et infántium. Et irátus est rex. Tunc apprehendit sacer-

dótes, et uxóres, et fílios eórum : et ostendérunt ei abscóndita ostíola per quæ ingrediebantur, et consumébant quæ erant super mensam. Occídit ergo illos, et trádidit Bel in potestátem Daniélis, qui subvertit eum et templum ejus.

℟. Dóminus Deus verus est : ipse Deus vivens, et Rex sempiternus : * Dii qui cœlos et terram non fecérunt, péreant de terra. ℣. Ego sum Dóminus fáciens ómnia, et nullus mecum. * Dii. *Jer.* 10. *Is.* 44.

Lectio III.

Brev. Petroc. Hist. Eccl. Meld.

Fides, Aginni ad Garumnam nata, ab infántia in fide Christi et pietátis exercítiis institúta est. In persecutióne Diocletiáni et Maximiáni, accusáta quod Christum cóleret, ultro se satellítibus óbtulit, et signo crucis in ore, fronte et péctore se múniens, coram Daciáno præside, Christiánam fidem professa est. Cum eam præses blandítiis et munéribus, ut Diánæ sacrificáret, frustra tentasset, in lectum æreum inferri, atque igne torquéri jussit. Igitur cratículam virgo conscendit, ibíque caténis constricta est, subjectis ardéntibus prunis, et ádipe superfúso, ut flamma adustis membris tenácius inhæréret. Sed repente copióso imbre ignis fuit exstinctus. Cum ergo a flammis divína virtúte incólumis exiisset, amputáto cápite, martyrium explévit. Célebris est et antiquíssima ejus in civitáte Columbariensi memória. Ibi enim olim exstábat ipsíus nóminis Priorátus conventuális, ubi per totum fere séculum décimum quintum, ejusdem intercessióne, frequentióra patráta sunt mirácula. Inter Priorátus illíus Prióres máxime emícuit Joannes Bayardus, qui in Menológio Benedictíno inter Sanctos annumerátur. Ecclésia autem priorális a beáto Thoma Cantuariensi fúerat consecráta, sicut et parochiális, ubi etiamnum adservantur áliquot relíquiæ sanctæ Fidis, e Conquensi monastério, anno millésimo quingentésimo vigésimo tértio, in eamdem civitátem allátæ.

℟. Exáudita est orátio mea, et liberasti me de perditióne, et eripuisti me de témpore iníquo. * Proptérea † Confitébor, et laudem dicam tibi. ℣. Dilatátum est os meum super inimícos meos. * Proptérea. Glória. † Confitébor. *Eccli.* 51. *I. Reg.* 2.

Oratio Brev. Rom.

Deus, qui inter cétera poténtiæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti; concéde propítius, ut beátæ Fidis Vírginis et Mártyris tuæ, cujus passiónem cólimus, victrícem quoque patiéntiam imitémur; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE VIII.
S. LEODEGARII,
EPISCOPI ET MARTYRIS.
Simplex.

Lectio I. Cap. I.

Incipit Osée Prophéta.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Osée fílium Beéri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ, regum Juda; et in diébus Jeróboham fílii Joas regis Israel. Princípium loquendi Dómino in Osée: et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi fílios fornicatiónum: quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer fíliam Debeláim: et concépit, et péperit ei fílium. Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israel. Et in illa die cónteram arcum Israel in valle Jézrahel.

℟. Dómui Juda miserébor, et * Salvábo eos in Dómino Deo suo; et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus. ℣. Non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. * Salvábo. *Osee,* I. *Rom.* 9.

Lectio II.

ET concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei: Voca nomen ejus, Absque misericórdia: quia non addam ultra miseréri dómui Israel, sed oblivióne oblíviscar eórum. Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit fílium. Et dixit: Voca nomen ejus, Non pópulus meus: quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos: dicétur eis: Fílii Dei viventis. Et congregabuntur fílii Juda, et fílii Israel páriter: et ponent síbimet caput unum, et ascendent de terra; quia magnus dies Jézrahel.

℟. Vocávit nos Deus non solum ex Judæis, sed étiam ex Géntibus, sicut in Osée dicit: * Et erit: In loco ubi dictum est eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur fílii Dei vivi. ℣. Dicam non pópulo meo: Pópulus meus es tu: et ipse dicet: Deus meus es tu: * Et. *Rom.* 9. *Osee,* 2.

Lectio III.

Brev. Paris.

LEODEGARIUS, Pictaviensis Archidiáconus, ac deinde monastérii sancti Maxéntii Abbas, postrémo Augustodunénsium Epíscopus creátus est: qui Ecclésiæ decem annis præfuit. Cum autem Childéricum secundum, qui in regni

administratióne illíus ópera utebátur, argúeret quod antíquas regni leges rescidisset, filiamque avúnculi duxisset uxórem, in Luxoviense monastérium, quo relegátus ántea fúerat Ebroínus Major Palátii, amandátus est. Uterque, rege mórtuo, in prístinum gradum est restitútus: sed Ebroínus Leodegário auctóre se in monastérium detrúsum fuisse ratus, Didónem quondam Cabilonénsium Epíscopum, et Bobónem e Valentína sede ejectum, ac Vaimérum Ducem Campániæ, cum exércitu Augustodúnum misit, qui eum comprehénderent. Re cógnita, sanctus Antistes, erogátis in páuperes facultátibus, triduáno jejúnio indicto, et factis circum urbis mœnia cum cruce et relíquiis Sanctórum supplicatiónibus, Christi córpore præmunítus, ne quid detrimenti cívitas sui causa paterétur, sponte se trádidit inimícis; qui illum statim, óculis érutis, in monastérium conjecérunt. Inde váriis cruciátum tormentis, postquam Guarínum ejus fratrem alligassent palo, et lapídibus obruissent, ipsum præcísis lábiis et lingua in cœnóbium Fiscamnense cui Hildomarca Abbatissa sanctíssime præerat, sub custódia adservandum detrusérunt. Deinde in palátium ductus quo nonnulli Epíscopi convénerant, cum linguæ offício nihilosécius uterétur; discissa túnica, episcopáli dignitáte spoliátus, conjectus est in cárcerem: ex quo in sylvam territórii Atrebatensis, ejus póstea nómine insignítam, a quátuor sicáriis abductus, cápite truncátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo.

℟. Factus es mihi adjútor, Dómine, et liberasti me * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi ádstitit, et confortávit me; et liberátus sum de ore leónis, * A rugiéntibus. Glória. * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. *II. Tim.* 4.

Oratio Brev. Paris.

Omnipotens, sempitérne Deus, qui beáto Leodegário Pontífici et Mártyri tuo usque ad mortem pro justítia certáre tribuisti: fac nos ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere; et ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE IX.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Oséε Prophéta.

Dicite frátribus vestris: Pópulus meus: et soróri vestræ: Misericórdiam consecúta. Judicáte matrem vestram,

judicáte: quóniam ipsa non uxor mea, et ego non vir ejus. Et filiórum illíus non miserébor: quóniam fílii fornicatiónum sunt. Quia fornicáta est mater eórum, confúsa est quæ concépit eos, quia dixit: Vadam post amatóres meos, qui dant panes mihi, et aquas meas, lanam meam et linum meum, óleum meum, et potum meum. Propter hoc ecce ego sépiam viam tuam spinis, et sépiam eam macéria, et sémitas suas non invéniet. Et sequétur amatóres suos, et non apprehendet eos; et quæret eos, et non invéniet, et dicet: Vadam, et revertar ad virum meum priórem; quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. Propter hoc, ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem: et loquar ad cor ejus. Et áuferam nómina Baálim de ore ejus, et non recordábitur ultra nóminis eórum. Et percútiam cum eis fœdus in die illa, cum béstia agri, et cum vólucre cœli, et cum réptili terræ: et arcum, et gládium et bellum cónteram de terra: et dormíre eos fáciam fiduciáliter. Et sponsábo te mihi in sempiternum: et sponsábo te mihi in justítia, et judício, et in misericórdia, et in miseratiónibus. Et sponsábo te mihi in fide: et scies quia ego Dóminus.

℟. Scito iniquitátem tuam, aversátrix Israel, quia in Dóminum Deum tuum prævaricáta es; et vocem meam non audisti: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, * Et ego suscípiam te. ℣. Ergo saltem ámodo voca me: Pater meus, dux virginitátis meæ tu es: * Et. *Jer.* 3.

Lectio II. Cap. 3 et 4.

Dies multos sedébunt fílii Israel sine rege, et sine príncipe et sine sacrifício, et sine altári, et sine ephod, et sine théraphim. Et post hæc revertentur fílii Israel, et quærent Dóminum Deum suum, et David regem suum: et pavébunt ad Dóminum, et ad bonum ejus in novíssimo diérum. Audíte verbum Dómini, fílii Israel, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ: non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledictum, et mendácium, et homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábitat in ea. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam: quia tu sciéntiam repulisti, repellam te, ne sacerdótio fungáris mihi; et oblíta es legis Dei tui, oblíviscar filiórum tuórum et ego. Secundum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas

eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacerdos: et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabuntur: fornicáti sunt, et non cessavérunt: quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiendo. Fornicátio, et vinum, et ebríetas áuferunt cor.

℟. Dómine Deus, * Ergone disperdes omnes relíquias Israel, effundens furórem tuum super Jerúsalem? ℣. Quid enim? si quidam illórum non credidérunt; * Ergone. *Ezech.* 9. *Rom.* 3.

Lectio III. Cap. 13 et 14.

Perditio tua, Israel: tantúmmodo in me auxílium tuum. Ubi est rex tuus? máxime nunc salvet te in ómnibus úrbibus tuis; et júdices tui, de quibus dixisti; Da mihi regem et príncipes. Dabo tibi regem in furóre meo, et áuferam in indignatióne mea. Colligáta est iníquitas Ephraim, abscónditum peccátum ejus. Dolóres parturientis vénient ei: ipse fílius non sápiens: nunc enim non stabit in contritióne filiórum. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, o mors; morsus tuus ero, inferne: consolátio abscóndita est ab óculis meis. Ephraim quid mihi ultra idóla? ego exáudiam, et dírigam eum ego ut abíetem virentem: ex me fructus tuus inventus est. Quis sápiens, et intélliget ista? intélligens, et sciet hæc? quia rectæ viæ Dómini, et justi ambulábunt in eis: prævaricatóres vero córruent in eis.

℟. Veníte, et revertámur ad Dóminum; quia ipse cepit, et sanábit nos; percútiet et curábit nos. * Et vivémus in conspectu ejus, sequemurque ut cognoscámus Dóminum. ℣. Vivificábit nos post duos dies; in die tértia suscitábit nos.* Et. Glória. * Et. *Osee,* 6.

Vesperæ de sequenti.

DIE X.

S. THEODECHILDIS,

VIRGINIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Joel Prophéta.

Verbum Dómini quod factum est ad Joel fílium Phátuel. Audíte hoc, senes, et áuribus percípite, omnes habitatóres terræ: Si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locusta, et resíduum locustæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo. Accíngite vos et plángite, Sacerdótes; ululáte, ministri altáris: ingredímini, cubáte in sacco, ministri Dei mei: quóniam intériit de do-

mo Dei vestri sacrifícium, et libátio. Sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte senes et omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri : et clamáte ad Dóminum. A, a, a, diéi : quia prope est dies Dómini, et quasi vástitas a potente véniet. Nunc ergo dicit Dóminus : Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu : et scíndite corda vestra, et non vestimenta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : quia benignus et misericors est, pátiens et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit si convertátur, et ignoscat, et relinquat post se benedictiónem, sacrifícium, et libámen Dómino Deo vestro?

℟. Magnus dies Dómini et terríbilis valde; quis sustinébit eum? * Nunc ergo : Convertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benignus et misericors est. ℣. Venit dies magnus iræ sedentis super thronum, et Agni; et quis póterit stare? * Nunc. *Joel,* 2. *Apoc.* 6.

Lectio II. Cap. 2.

CANITE tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugentes úbera : egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini : et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominentur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis : Ubi est Deus eórum?

℟. Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum, quóniam corruisti in iniquitáte tua; tóllite vobiscum verba, * Et convertímini ad Dóminum, et dícite ei : Omnem aufer iniquitátem. ℣. Vobis est repromíssio et fíliis vestris : salvámini a generatióne ista prava : * Et. *Osee,* 14. *Act.* 2.

Lectio III.

Gall. Christ. t. VIII. *col.* 1708. *Prop. Farens.*

THEODECHILDIS, ex ínclyta regum Francórum prosápia tráditur oriunda, et germána soror Agilberti Parisiensis, cujus ossa in capsa sancti Ebrigisíli, apud Jotrum adservantur. Cœnóbii Jotrensis a consanguíneo Adóne ædificáti prima fuit Abbatissa; quod quidem ita sapienter administrávit, ut ad ipsam vírgines úndique conflúerent. Ex eódem prodiérunt, a Theodechilde ad disciplínam regulárem informátæ, sancta Bertilla a beáta Bathilde regína ad regímen Calensis monastérii accersíta, et venerábilis Æthéria sancto Draúsio Suessionénsium antístiti, ob símilem causam, sub idem tempus concessa. Circa annum sexcentésimum et sexagésimum, suam accépit mer-

cédem Theodechildis. Corpus ejus in oratório sancti Pauli Eremítæ cónditum est. Unde post plúrima sécula levátum, nunc in ecclésia sancti Petri Jotrensis reverenter cólitur.

℟. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam Deo; * Quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. ℣. Vírgines laudent nomen Dómini; * Quia. Glória. * Quia. *Apoc.* 19. *Ps.* 148.

Oratio Sacr. Greg.

Castimoniæ pacem méntibus nostris atque corpóribus, intercedente beáta Theodechilde Vírgine tua, Dómine, propítius indulge; ut, veniente sponso Fílio tuo unigénito, accensis lampádibus, ejus digni præstolémur occursum; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI SANCTINI,

BRIGENSIS APOSTOLI ET PRIMI MELDENSIS EPISCOPI;

CUM

SANCTO ANTONINO,

EJUS SOCIO ET SUCCESSORE.

SOLEMNE-MINUS.

¶ *Si hoc Festum incidat in Dom. (jam Officio S. Dionysii impeditam) transfertur in diem seq. nec habet I Vesp.*

IN I VESPERIS.

Ps. de Fer. et sic ad Complet.

Ant. 1. J. Ecce ego, ecce ego ad gentem quæ non invocábat nomen meum. *Is.* 65.

Ant. 2. D. Ecce super montes pedes evangelizantis et annuntiantis pacem. *Nahum,* 1.

Ant. 3. a. Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10.

Ant. 4. E. Vénient et laudábunt in monte Sion, eritque ánima eórum quasi hortus irríguus. *Jer.* 31.

Ant. 5. a. Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis meis adimplébitur. *Jer.* 31.

Capitulum. Is. 66.

Mittam ex eis qui salváti fúerint, ad eos qui non audiérunt de me, et annuntiábunt glóriam meam Géntibus.

Hymnus.

Christe, qui mundi reparas
salútem,

Mitte quos formas fidei ministros
Quo sacras ardens inhiat docéri
Melda loquélas.
Vix Deo plenus loca nostra Præsul
Adtigit, forti tonat ore; vindex
Núminis, divum simulácra vertit,
Díruit aras.
Signa non verbis manifesta desunt;
Hinc fides surgit, coliturque Christus;
Hinc fit in sacris renováta lymphis
Plebs sibi dispar.
Nostra gens, Pastor, modo Christiána,
Se tibi debet; fidei jacentis
Prisca cœlesti redivíva rore
Sémina surgant.
Summa laus Patri, tibi laus perennis,
Christe, Pastórum caput atque princeps;
Par sit ambórum tibi cultus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multa. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Adsúmam ex eis Sacerdótes et Levítas: véniet omnis caro ut adóret coram fácie mea, dicit Dóminus. *Is.* 66.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum. * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 2.

Hymnus.

Imis quæ subito Præsulis óssibus,
Cogi limitibus néscia, cáritas
Ardescit! tenero jam procul a grege
Pastor Viroduum volat.
Exemplo comitem férvidus íncitat,
Quem virtus eadem non violábili
Vinclo consociat, nec movet ímpare
Pulsu grátia cœlitus.
Ductor Christus adest; sub cruce mílitant,
Gestant ambo crucem pro gladio; simul
Gens mutáta novam suscipiens fidem
Vitam répperit álteram.
Sed, Sanctíne, novas quærere quid juvat
Gentes, quas Dómini subjicias jugo;
Meldarumque memor, sollícitus pater,
Ad primogenitos redi.
O sortem miseram! Pastor ovília
Desoláta redux heu! sua vísere
Rursus vix potuit; raptus amor gregis
Morbo lánguidus óccidit.
Præsul sancte, cupis nobilius mori!
Enses, carnificem, martyrium petis;
Sed fervens animo vívida cáritas
Æquat martyrii decus.

Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus;
Qui sacris habiles muneribus tuo
Ungis chrísmate Præsules. Amen.

Psalmi de Dominica; et sic ad ceteras Horas.

IN I NOCTURNO.

Ant. 8. G. Mísimus fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias. *II. Cor.* 8.

Ant. 6. F. Fratres nostri, Apóstoli Ecclesiárum, glória Christi, ostensiónem quæ est caritátis vestræ, et nostræ glóriæ pro vobis, in illos osténdite. *II. Cor.* 8.

Ant. 2. D. Qui ex vobis est servus Christi Jesu, semper sollícitus pro vobis in oratiónibus. *Coloss.* 4.

℣. Pósui adjutórium meum in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectio I. Cap. 10.

Ex Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

FINIS legis Christus, ad justítiam omni credenti. Si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Incitabátur spíritus ejus in ipso videns idololátriæ déditam civitátem; * Disputábat ígitur in foro per omnes dies ad eos qui áderant. ℣. Surrexit quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. * Disputábat. *Act.* 17. *Eccli.* 48.

Lectio II.

QUOMODO ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem aúdient sine prædicante? Quómodo vero prædicábunt nisi mittantur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Intendébant turbæ his quæ dicebantur, videntes signa quæ faciébat; * Cum vero credidissent evangelizanti, baptizabantur viri ac mulíeres. ℣. Locútus est ómnia verba quæ díxerat Dóminus, et fecit signa coram pópulo,

et crédidit pópulus. * Cum vero. *Act.* 8. *Exod.* 4.

Lectio III.

Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Inventus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad pópulum non credentem et contradicentem.

℟. Magnificabátur nomen Dómini Jesu; * Ita † Fórtiter crescébat verbum Dei, et confirmabátur. ℣. Deserentes cæremónias patrum suórum, quæ in multitúdine deórum erant, unum Deum cœli coluérunt. * Ita. Glória. † Fórtiter. *Act.* 19. *Judith*, 5.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. f. Non nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum. *II. Cor.* 4.

Ant. 3. a. In simplicitáte cordis et sinceritáte Dei et non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo: abundántius autem ad vos. *II. Cor.* 1.

Ant. 8. c. Facti sumus párvuli in médio vestrum, tanquam si nutrix fóveat fílios suos. *I. Thess.* 2.

℣. Deduxisti sicut oves pópulum tuum, ℟. In manu Móysi et Aaron. *Ps.* 76.

Lectio IV.

Gall. Christ. t. VIII. *col.* 1597. XIII. 1162 *et seq. Epist. Caroli Thomé, Canon. Meld. etc.*

Sanctinus a quo, juxta vulgátos omnes catálogos, Ecclésia Meldensis sua auspicátur incunábula, sancti Dionysii Meldénsium sicut et Parisiénsium Apóstoli, éxstitit discípulus. Christiána fides ejus sudóribus et curis in finítimis provínciis Galliárum, præsertim in Bélsia et Briégio ita accrévit, ut sanctus Dionysius paulo ántequam martyrio vitam consummáret, circa finem scílicet tértii séculi, ipsum ob insignes virtútes, et licet juniórem adhuc, primum Meldénsium instituérit Epíscopum. Oneri tanto non impar, Sanctínus nihil non moliebátur, oratióni instans et prædicatióni, ut omnes ad Christiánam addúceret fidem, quam ipse simul miráculis et óptimo quovis exemplo illustrábat.

℟. Scitis introítum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: * Mémores enim estis labóris nostri. ℣. Vos scitis quanta fécimus, et angústias quales vídimus. * Mémores. *I. Thess.* 1. *I. Mach.* 13.

Lectio V.

Divino verbo apud Melden-

ses disseminàto atque solidáto, novo ardóre accensus, in Bélgicam et usque Virdúnum cum sócio Antoníno accessit, ubi plúrimas injúrias et vúlnera ab éthnicis perpessus, fundávit Ecclésiam, quam rexit per viginti et unum annos. Legátos misit ad concílium Coloniense, hábitum anno trecentésimo quadragésimo sexto, pro depositióne Euphrátæ ejus urbis Epíscopi, et tanquam Epíscopus Articlavórum subscripsit. Ad suos Meldenses tandem reversus est, ipsis tanquam in fide primogénitis suas últimas consecratúrus sollicitúdines atque suspíria. Ibi ígitur gravis ætáte, apostolicórum labórum longinquitáte defessus, carcerisque, ut narrátur, incómmodis afflictátus, sanctíssima morte in Dómino obdormívit, circa annum trecentésimum quinquagésimum tértium. Hábuit successórem in Cáthedra Meldensi beátum Antonínum, qui sicut fúerat ejus fidélis discípulus, itínerum individuus comes et labórum párticeps indefessus, ita étiam fuit ejus sollicitúdinis pastorális æmulátor, ut post óbitum sedem ætenam páriter obtinúerit.

℟. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Desiderantes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras; quóniam caríssimi nobis facti estis.* In. *II. Cor.* 6. *I. Thess.* 2.

Lectio VI.

SANCTINUS Meldis, extra civitátem pro more, humátus est. Super ejus túmulum erectum est altáre cum parva, sub ipsíus nómine, capella; quæ deinde in collegiálem simul et parochiálem ecclésiam conversa, usque ad furóres exeuntis séculi décimi octávi súbstitit. Corpus autem sanctíssimum, Normannicárum incursiónum tempóribus, in ecclésiam cathedrálem translátum est. Cujus notábiles partes ab infído sacrárum reliquiárum custóde, témpore famis mercatóribus Virdunénsibus vénditæ, ab ipsis in undécimo século, Virodúnum delátæ sunt, ubi nunc in ecclésia cathedráli ejusdem diœcésis adservantur. Quæ autem in Meldensi superfúerant, a Calvinistis dissipátæ sunt vel combustæ, cum óssibus sancti Antoníni et plerísque áliis Sanctórum relíquiis, quæ ibi colebantur. Sed in século décimo séptimo impetrátum fuit a Virdunénsibus os unum e bráchio beáti Sanctíni, cujus duæ partes extrémæ etiamnum in ecclésia cathedráli servantur. Eódem témpore, Faroniáni mónachi partem uníus costárum ejusdem Sancti obtinuérunt, quæ nunc in ecclésia paro-

chiáli de Firmitáte Auculphi reverenter cólitur.

℟. State, et tenéte traditiónes quas didicistis : * Ipse autem qui dedit spem bonam in grátia, corda vestra confírmet in omni ópere bono. ℣. Judícium patris audíte, fílii, et sic fácite ut salvi sitis : Deus enim honorávit patrem in fíliis. * Ipse. Glória. * Ipse. *II. Thess.* 2. *Eccli.* 3.

IN III NOCTURNO.

Ant. 4. A. Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei, in multa sollicitúdine. *I. Thess.* 2.

Ant. 5. a. Cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed, sicut est vere, verbum Dei. *I. Thess.* 2.

Ant. 7. d. Excipientes verbum cum gáudio Spíritus sancti, conversi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero. *I. Thess.* 1.

℣. Confundantur omnes qui adórant sculptília; ℟. Et qui gloriantur in simulácris suis. *Ps.* 96.

Lectio VII.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo. *Adversus Judæos et Gentes*, quod Christus sit Deus.

Cogita quantum sit totum orbem tam brevi témpore ecclésiis replevisse, tantas convertisse gentes, pópulis persuasisse ut paternis solútis légibus, radicátam consuetúdinem evéllerent; voluptátis tyránnidem, nequítiæ vim ceu púlverem ejícerent; aras, templa, idóla, mystéria, profánas solemnitátes, impurumque nidórem quasi fumum quemdam delérent; ubíque altária excitárent. Verbum illud, quod tunc ille prótulit, in ómnium ánimis plantátum est, per ómnium ora fertur : et terra, ut ita dicam, universa, spinis repléta, emundáta est, ager purus effectus est, pietatisque sémina suscépit. Magna sane res est, magna, inquam, immo summæ magnitúdinis et divínæ virtútis argumentum : némine turbas movente, pace summa, licet multi conturbárent et nemo reluctarétur, potuisse tantum orbem confestim a prava tanti témporis consuetúdine liberári, in áliam vero consuetúdinem longe difficiliórem tradúci.

℟. Duo hæc audívi, quia * Potestas Dei est et misericórdia. ℣. Sapiéntia adtingit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter. * Potestas. *Ps.* 61. *Job,* 5.

Lectio VIII.

Neque tantum consuetúdo adversabátur, sed étiam voluptas detinébat; duo tyránnici óbices. Nam quæ multórum annórum currículo, a pátribus, avis, ábavis, majóribus accéperant, ea respúere, quæ res ádmodum difficilis erat, docebantur; et

novam accípere consuetúdinem, eamque, quod grávius erat, valde duram et molestam. Abduxit a voluptáte, et induxit in jejúnium: abduxit ab amóre pecuniárum, et induxit in paupertátem; abduxit a lascívia, et induxit in temperántiam: abduxit ab ira, et induxit in mansuetúdinem: abduxit ab invídia, et induxit in benignitátem: abduxit a via lata et spatiósa, et induxit in angustam, arctam et præruptam; induxit, inquam, assuétos viæ latæ. Non enim álios adsumpsit hómines extra mundum et hanc consuetúdinem viventes; sed eos ipsos qui jam in ea computrúerant, et luto mollióres erant, hos jussit in angusta, áspera et arcta incédere via, et id persuásit eis.

℟. Hæc mutátio déxteræ Excelsi,* Tu es, Deus, qui facis mirabília. ℣. Potens est Deus de lapídibus suscitáre fílios Abrahæ. * Tu. *Ps.* 76. *Luc.* 3.

Lectio IX. Cap. 16.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

Discipulorum missio.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Euntes in mundum universum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. 29. *in Evang. n.* 3 *et* 4.

Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquisque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat: et si servat post baptismum quod ante baptismum spopondit, certus jam quia fidélis est, gáudeat. Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequentur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquentur novis, serpentes tollent; et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim fides crésceret, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbusta plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quousque ea in terra jam convaluisse videámus; et si semel radícem fíxerint, in rigando cessámus. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Aspersi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, * Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem. ℣. Ablúti, sanc-

tificáti, et justificáti in nómine Dómini nostri Jesu Christi, * Teneámus. Glória. * Teneámus. *Hebr.* 10. *I. Cor.* 6.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Grátia data est mihi in vobis : Evangélii factus sum ego minister secundum operatiónem virtútis Dei. *Ephes.* 3.

Ant. 2. D. Nonne opus meum vos estis in Dómino? nam signáculum Apostolátus mei vos estis. *I. Cor.* 9.

Ant. 3. *a.* Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa. *I. Thess.* 1.

Canticum. Eccli. 44.

Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : * cum sémine eórum pérmanent bona;

Hæréditas sancta nepótes eórum; * et in testamentis stetit semen eórum.

Et fílii eórum, * propter illos usque in æternum manent.

Semen eórum et glória eórum, * non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace sepulta sunt; * et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli; * et laudem eórum núntiet ecclésia.

Ant. 7. a. Testis mihi est Deus, quómodo cúpiam vos in viscéribus Jesu Christi; et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abundet. *Philip.* 1.

Ant. 5. a. Ut fílios meos caríssimos móneo; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui : rogo ergo vos, imitatóres mei estóte. *I. Cor.* 4.

Capitulum. I. Thess. 4.

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepistis a nobis, quómodo oportet vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus, Christe, *ut in I Vesperis,* 340.

℣. Annuntiávi, et locútus sum; ℟. Multiplicáti sunt super númerum. *Ps.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonne vos ante Dóminum nostrum Jesum Christum estis in adventu ejus? Vos enim estis glória nostra et gáudium. *I. Thess.* 2.

Oratio.

Deus, qui beátos Antístites Sanctínum et Antonínum fidéles verbi tui ministros pátribus nostris dedisti : concéde, quæsumus, ut, ipsórum intercessióne, in fide stábiles, et a spe Evangélii quod prædicavérunt immóbiles permaneámus; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia :

¶Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,

De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit glóriæ. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Grátia.

In ℟. *br.* ℣. Qui vocasti nos * ex Géntibus plebem tuam. *Rom.* 5.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Nonne opus meum.

Capitulum. Coloss. 1.

Evangelii factus sum ego minister secundum dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos.

℟. *br.* Confitébor tibi * in pópulis, Dómine; * Allelúia, allelúia. Confitébor. ℣. Et psallam tibi * in natiónibus ;* Allelúia. Glória. Confitébor. *Ps.* 107.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui. ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Evangélium nostrum.

Capitulum. I. Cor. 2.

Sermo meus et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

℟. *br.* Veritátem tuam, * et salutáre tuum dixi ; * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam * et veritátem tuam ; *Allelúia. Glória. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℟. Et servus tuus dilexit illud. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ut fílios meos.

Capitulum. Philip. 3.

Imitatores mei estóte, fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram.

℟. *br.* Veníte, fílii, * audíte me ;*Allelúia, allelúia. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos ; *Allelúia. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD II VESPERAS.

(*Si sit Sabb. his II Vesp. omissis, dicuntur I Vesp. S. Dionysii.*)

Ant. 1. J. Sacerdos magnus curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. *Eccli.* 50.

Ant. 3. E. Ipse est directus divínitus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7.

Ant. 6. F. Máximus in salútem electórum Dei : quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 7. G. Símilem illum

fecit Deus in glória sanctórum, et magnificávit eum. *Eccli.* 45.

Capitulum. Hebr. 13.

Mementote præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Terris jam satis est, alme Pater, datum :
Quo divínus amor te rapit, évola :
Duro parta labóre
Cœlis præmia te vocant.
Ergo nunc superis cœtibus ádditus,
Puro lætitiæ flúmine mérgeris,
Et convíva suprémi
Mensæ Príncipis ádsides.
Dum te læta poli cúria súscipit;
Dum te tergeminis tollit honóribus;
Tellus æmula certat
Tantæ pláudere glóriæ.
Nomen per populos jam resonat tuum;
Urbes prodigiis attonitæ silent :
Hinc te quisque patrónum
Supplex ambit et ínvocat.
Spes o nostra, Pater, tempus in últimum,
Votis dexter ades, cántibus ánnue :
Devótam tibi gentem
Blandis subsidiis fove.
Et tu, discipulus Præsulis et comes,
Antoníne, bonus nos quoque prótegas;
Quem nos cármine grati
Patrem dícimus álterum.
Jugis, summa Trias, sit tibi glória;
Quæ solemne tuo præpositis gregi,
Pro mercéde labóris,
Te das pródiga præmium. Amen.

℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; ℟. Nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum. *Ps.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Hic est fratrum amátor et pópuli Israel : hic est qui multum orat pro pópulo, et universa civitáte. *II. Mach.* 15.

DIE XII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Joéle Prophéta.

Zelatus est Dóminus terram suam, et pepercit pópulo suo; et dixit pópulo suo : Fílii Sion exsultáte, et lætámini in Dómino Deo vestro : quia dedit vobis doctórem justítiæ, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum, sicut in princípio. Et reddam vobis annos, quos comédit locusta, bruchus, et

rubígo, et erúca. Et erit post hæc: Effundam Spíritum meum super omnem carnem : et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ : senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed et super servos meos et ancillas, in diébus illis effundam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo, et in terra, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem : ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis. Et erit : Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Erit in novíssimis diébus : Effundam de Spíritu meo super omnem carnem : * Et quidem super servos meos et super ancillas meas effundam de Spíritu meo, et prophetábunt. ℣. Effundam Spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam ; * Et quidem. *Act.* 2. *Is.* 44.

Lectio II. Cap. 3.

Consurgant, et ascendant gentes in vallem Jósaphat : quia ibi sedébo ut júdicem omnes gentes in circúitu. Sol et luna obtenebráti sunt, et stellæ retraxérunt splendórem suum. Et Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam : et movebuntur cœli et terra : et Dóminus spes pópuli sui, et fortitúdo filiórum Israel. Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, hábitans in Sion monte sancto meo : et erit Jerúsalem sancta, et aliéni non transíbunt per eam ámplius.

℟. Stellæ cœli et splendor eárum non expandent lumen suum ; obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo ; * Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum. ℣. Juxta est dies perditiónis, et adesse festínant témpora.* Et. *Is.* 13. *Deut.* 32.

Lectio III.

Et erit in die illa : Stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lacte : et per omnes rivos Juda ibunt aquæ : et fons de domo Dómini egrediétur, et irrigábit torrentem spinárum. Judæa in æternum habitábitur, et Jerúsalem in generatiónem et generatiónem. Et mundábo sánguinem eórum, quem non mundáveram : et Dóminus commorábitur in Sion.

℟. Stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt; et convertam captivitátem pópuli mei Israel : * Et plantábo eos super humum suam, et non evellam eos ultra de terra sua. ℣. Reædificábo tabernáculum David, quod décidit; et díruta ejus reædificábo, ut requírant céteri hóminum Dóminum.* Et. Glória.* Et. *Amos*, 9. *Act.* 15.

DIE XIII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1 et 2.

Incipit Amos Prophéta.

VERBA Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israel in diébus Ozíæ regis Juda, et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israel, ante duos annos terræ motus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam : et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Charméli. Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Juda, et super quátuor non convertam eum : eo quod abjécerit legem Dómini, et mandáta ejus non custodíerit : decepérunt enim eos idóla sua, post quæ abíerant patres eórum. Et mittam ignem in Juda, et devorábit ædes Jerúsalem. Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Israel, et super quátuor non convertam eum : pro eo quod vendíderit pro argento justum, et páuperem pro calceamentis.

℟. Pro eo quod sperastis in calúmnia et in tumultu, et innixi estis super eo : * Proptérea erit vobis iníquitas hæc sicut interrúptio cadens in muro excelso. ℣. Pópulus ad iracúndiam próvocans est; qui dicunt vidéntibus : Nolíte vidére : loquímini nobis placéntia : vidéte nobis erróres. * Proptérea. *Is.* 30.

Lectio II. Cap. 5.

QUÆRITE bonum, et non malum, ut vivátis; et erit Dóminus Deus exercítuum vobiscum, sicut dixistis. Odíte malum, et dilígite bonum, et constitúite in porta judícium : si forte misereátur Dóminus Deus exercítuum relíquiis Joseph. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus exercítuum dominátor : In ómnibus pláteis planctus : et in cunctis quæ foris sunt, dicétur Væ, væ : quia pertransíbo in médio tui, dicit Dóminus. Odi, et projéci festivitátes vestras : et non cápiam odórem cœtuum vestrórum. Quod si obtuléritis mihi holocautómata, et múnera vestra, non suscípiam : et vota pínguium vestrórum non respíciam.

℟. Numquid placári potest Dóminus in míllibus aríetum? * Indicábo tibi, o homo, quid Dóminus requírat a te : útique fácere judícium; et dilígere misericórdiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Impossíbile est sánguine taurórum et hircórum auferri peccáta. * Indicábo. *Mich.* 6. *Hebr.* 10.

Lectio III. Cap. 9.

IN die illa suscitábo tabernáculum David, quod cécidit : et reædificábo apertúras murórum ejus, et ea quæ corrúerant, instaurábo : et reæ-

dificábo illud sicut in diébus antíquis. Ut possídeant relíquias Idumææ, et omnes natiónes; eo quod invocátum sit nomen meum super eos: dicit Dóminus fáciens hæc.

℟. Scriptum est: Post hæc revertar, et reædificábo tabernáculum David quod décidit; * Ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum. ℣. Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; * Ut. Glória. * Ut. *Act.* 15.

DIE XIV.

DE FERIA.

Lectio I.

Incipit Abdías Prophéta.

VISIO Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Ecce párvulum dedi te in Géntibus: contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitantem in scissúris petrárum, exaltantem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Numquid non ultra est sapiéntia in Theman? * Périit consílium a fíliis, inútilis facta est sapiéntia eórum: quóniam perditiónem Esaü adduxi super eum. ℣. Scriptum est: Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. * Périit. *Jer.* 49. *I. Cor.* 1.

Lectio II.

NUMQUID non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapientes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esaü? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esaü. Proptérea interfectiónem, et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, et peribis in ætérnum.

℟. Erit Idumæa in desertum perditiónis: pro eo quod iníque égerint in fílios Juda, et effúderint sánguinem innocentem in terra sua. * Et Judæa in ætérnum habitábitur. ℣. Vocabuntur términi impietátis, et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum; * Et. *Joel,* 3. *Malach.* 1.

Lectio III.

IN monte Sion erit salvátio, et erit sanctus: et possidébit domus Jacob eos qui se possíderant. Et erit domus Jacob ignis, et domus Joseph flamma, et domus Esaü stípula: et succendentur in eis: et devorábunt eos, et non erunt relíquiæ domus Esaü, quia Dóminus locútus est. Et hæreditábunt hi, qui ad Austrum sunt, montem Esaü, et qui in campéstribus Philísthiim: et possidébunt regiónem Ephraim, et regiónem Samaríæ:

Et Bénjamin possidébit Gálaad. Et ascendent salvatóres in montem Sion judicáre montem Esaü : et erit Dómino regnum.

℟. In monte Sion, * Et † In Jerúsalem erit salvátio, et in resíduis, quos Dóminus vocáverit. ℣. Suscitábo tabernáculum David quod cécidit, et reædificábo illud sicut in diébus antíquis, ut possídeant relíquias Idumææ, et omnes natiónes, * Et. Glória. † In. *Joel*, 2. *Amos*, 9.

Vesperæ de sequenti.

DIE XV.

S. THERESIÆ,

VIRGINIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 1 et 2.

Incipit Jonas Prophéta.

Et factum est verbum Dómini ad Jonam fílium Amathi, dicens : Surge, et vade in Níniven civitátem grandem, et prædica in ea : quia ascendit malítia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descendit in Joppen, et invénit navem euntem in Tharsis; et dedit naulum ejus, et descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, et facta est tempestas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri. Et dixit vir ad collégam suum : Veníte, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes : et cécidit sors super Jonam. Et dixit ad eos : Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis : scio enim ego quóniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. Et tulérunt Jonam, et misérunt in mare : et stetit mare a fervóre suo. Et præparávit Dóminus piscem grandem ut deglutíret Jonam : et erat Jonas in ventre piscis tribus diébus, et tribus nóctibus.

℟. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, et tribus nóctibus; * Sic erit Fílius hóminis in corde terræ; et tértia die resurget. ℣. Orávit Jonas ad Dóminum Deum suum de ventre piscis; et dixit Dóminus pisci, et evómuit Jonam in áridam ; * Sic. *Matth.* 12 *et* 20. *Jonæ*, 2.

Lectio II. Cap. 3.

Et factum est verbum Dómini ad Jonam secundo, dicens : Surge, et vade in Níniven civitátem magnam : et prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini : et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus : et clamávit, et dixit : Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur. Et vidit Deus ópera

eórum, quia conversi sunt de via sua mala : et misertus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surrexit de sólio suo, et abjécit vestimentum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis et príncipum ejus, dicens : Hómines et jumenta, et boves, et pécora non gustent quidquam, nec pascantur, et aquam non bibant, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum.

℟. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista, et condemnábunt eam : quia * Pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. Et ecce plusquam Jonas hic. ℣. Crediderunt in Deum, prædicavérunt jejúnium, vestíti sunt saccis, conversi sunt de via sua mala, * Pœniténtiam. *Matth.* 12. *Jonæ,* 3.

Lectio III.

THERESIA Abulæ in Hispánia nata, ex perlectis in ténera ætáte mártyrum actis, tantum hausit divíni amóris fervórem, ut domo aufúgerit, in Africam ubi sánguinem pro Christo fúnderet, trajectúra : a quo itínere per parentes revocáta, ardens martyrii desidérium eleemósynis variisque piis opéribus compensáre stúduit. Cum vigésimo secundo ætátis anno per professiónem in órdine sanctæ Maríæ de Charmélo emissam se totam Christo despondisset, ostendit quam puro in Deum amóre fervéret; nam per viginti fere annos contínuos gravíssimis morbis simul et tentatiónibus vexáta, ómnia ádeo invicte pértulit, ut licet nullis supernárum deliciárum consolatiónibus refectus ánimus, in ariditáte et desolatióne torpéret, cor tamen a divína caritáte avelli nunquam potúerit. Immo et máxime árduo se voto obstríngere non dubitávit efficiendi semper quidquid perféctius ad Dei glóriam magis condúcere intellígeret. Præclárum reformatiónis Carmelitárum opus aggressa, multa virórum ac mulíerum monastéria instítuit. Plúrimas ob id contumélias, ipsum étiam cárcerem passa, eos a quibus gravíssime læsa et exagitáta fúerat, ita efficáciter diligébat, ut viri graves dícere solérent : Qui amári a Therésia vellet, damnis eam aut injúriis affícere oportére. Tantóque patiendi desidério æstuábat, ut sæpe exclamáret : Aut pati aut mori. Multis illustratiónibus a Deo donáta, quas tamen superiórum arbítrio subjiciébat, dícere sólita se in revelatiónibus décipi posse, in obediéntia néutiquam. Multa conscripsit cœlestis pietátis documenta, quibus fidélium mentes ad supernæ pátriæ desidérium mirabíliter excitantur. Tandem ómnium virtú-

tum exemplar effecta, Albæ ad Tormim sacramentis muníta, in divíni sponsi amplexu obdormívit, ipsa nocte quæ inter quartum et décimum quintum Octóbris diem, omissis pro Calendárii reformatióne diébus decem, intercedébat, anno salútis supra millésimum quingentésimo octogésimo secundo.

℟. Quis est Deus præter Dóminum, quis fortis præter Deum nostrum, Deus qui * Accinxit me fortitúdine, et complanávit perfectam viam meam? ℣. Deus præcinxit me virtúte, et pósuit immaculátam viam.* Accinxit. Glória.* Accinxit. *II. Reg.* 22. *Ps.* 17.

Oratio Brev. Nem.

Deus, qui beátam Vírginem Therésiam mirábili providéntia in veræ perfectiónis sémita sustentasti: da nobis, quæsumus, ejus imitatióne ac précibus et cœlestis doctrínæ pábulo nutríri, et veræ perfectiónis desidério accendi; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem Festo.

DIE XVI.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1 et 4.

Incipit Michæas Prophéta.

Verbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda: quod vidit super Samaríam, et Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, et adtendat terra et plenitúdo ejus: et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo: et descendet, et calcábit super excelsa terræ, et consumentur montes subtus eum. Et erit: In novíssimo diérum erit mons domus Dómini præparátus in vértice móntium, et sublímis super colles: et fluent ad eum pópuli. Et properábunt gentes multæ, et dicent: Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob: et docébit nos de viis suis, et íbimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediétur lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Et judicábit inter pópulos multos, et corrípiet gentes fortes usque in longinquum: et concídent gládios suos in vómeres, et hastas suas in ligónes: non sumet gens adversus gentem gládium: et non discent ultra belligeráre.

℟. Fluent ad montem domus Dómini omnes Gentes, et dicent: Veníte, ascendámus ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas; * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Sic scriptum est: et sic oportébat prædicári pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes Gentes, incipiéntibus ab Jerosólyma: * Quia. *Is.* 2. *Luc.* 24.

Lectio II. Cap. 6.

Audiant montes judícium Dómini, et fórtia fundamenta terræ : quia judícium Dómini cum pópulo suo, et cum Israel dijudicábitur. Pópule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. Quia eduxi te de terra Ægypti, et misi ante fáciem tuam Móysen, et Aaron, et Maríam? Pópule meus, memento, quæso, quid cogitáverit Balach rex Moab, et quid respónderit ei Bálaam fílius Beor, de Setim usque ad Gálgalam, ut cognósceres justítias Dómini.

℟. Judicáte inter me, et víneam meam.* Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? ℣. Ego plantávi te víneam electam, omne semen verum. * Quid. *Is.* 5. *Jer.* 2.

Lectio III. Cap. 6 et 7.

Quid dignum ófferam Dómino? curvábo genu Deo excelso? Numquid ófferam ei holocautómata, et vítulos anníc ulos? numquid placári potest Dóminus in míllibus aríetum, aut in multis míllibus hircórum pínguium? numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo, fructum ventris mei pro peccáto ánimæ meæ? Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dóminus requírat a te: Utique fácere judícium, et dilígere misericórdiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. Quis Deus símilis tui, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? Non immittet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est. Revertétur, et miserébitur nostri : depónet iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Jacob, misericórdiam Abraham : quæ jurasti pátribus nostris a diébus antíquis.

℟. Apud Dóminum misericórdia et copiósa apud eum redémptio ; * Et † Ipse rédimet Israel ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum ; * Et. Glória. † Ipse. *Ps.* 129. *Act.* 10.

DIE XVII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Nahum Prophéta.

Onus Nínive : Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor, et ulciscens Dóminus : ulciscens Dóminus, et habens furórem, ulciscens Dóminus in hostes suos, et irascens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocentem. Dóminus in tempestáte, et túrbine viæ ejus,

et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsiccans illud: et ómnia flúmina ad desertum dedúcens: Infirmátus est Basan, et Charmélus; et flos Líbani elánguit.

℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, et ego retríbuam. * Horrendum est incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, et non in manus hóminum. * Horrendum. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

Lectio II.

Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt: et contrémuit terra a fácie ejus. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resistet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúsa est ut ignis: et petræ dissolútæ sunt ab eo. Bonus Dóminus, et confortans in die tribulatiónis: et sciens sperantes in se. Quid cogitátis contra Dóminum? Consummatiónem ipse fáciet.

℟. Quærite Dóminum omnes mansuéti terræ, qui judícium ejus estis operáti: * Quærite justum, quærite mansuétum, si quómodo abscondámini in die furóris Dómini. ℣. Firmum fundamentum Dei stat, habens signáculum hoc: Cognoscit Dóminus qui sunt ejus. * Quærite. *Soph.* 2. *II. Tim.* 2.

Lectio III.

Hæc dicit Dóminus: Afflixi te, et non afflígam te ultra. Et nunc cónteram virgam ejus de dorso tuo, et víncula tua disrumpam. Ecce super montes pedes evangelizantis, et annuntiantis pacem: célebra, Juda, festivitátes tuas, et redde vota tua: quia non adjíciet ultra ut pertránseat in te Bélial: universus intériit.

℟. Consurge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestimentis glóriæ tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti: quia * Non adjíciet ultra, ut pertránseat per te incircumcísus et immundus. ℣. Scriptum est: Véniet ex Sion qui erípiat, et avertat impietátem a Jacob. * Non. Glória. * Non. *Is.* 52. *Rom.* 11.

Vesperæ de sequenti.

DIE XVIII.

S. LUCÆ,

EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

IN I VESPERIS.

Ant. 1. *f.* Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia consolátus est Dóminus pópulum suum. *Is.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; et Jerúsalem Evangelistam dabo. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, et verba scripsit. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium, sicut evangelizávit servos suos. *Apoc.* 10.

Capitulum. Ephes. 4.

Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelistas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

Hymnus. S. V.

Christi perennes Núntii,
Retecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis;
Olim sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidistis hæc pleno die.
Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris
Dictante scripsistis Deo.
Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.
Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multa. *Ps.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére. Ecce bráchium Dómini dominábitur. *Is.* 40.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum, qui dedit Evangelistas ad consummatiónem Sanctórum, * Veníte, adorémus. *Ephes.* 4.

Hymnus, Christi perennes, *ut supra, in I Vesp.*

IN I NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Vidi; et ecce similitúdo quátuor animálium; et hic adspectus eórum, similitúdo hóminis in eis. *Ezech.* 1.

Ant. 3. c. Unum quodque eórum coram fácie sua ambulábat; ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebantur. *Ezech.* 1.

Ant. 5. a. Adspectus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi adspectus ignis lampadárum. *Ezech.* 1.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus. *Ps.* 105.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Hábacuc Prophéta.

Onus, quod vidit Hábacuc Prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendisti mihi iniquitátem, et labórem, vidére prædam, et injustítiam contra me? et factum est judícium, et contra-

díctio poténtior. Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium; quia ímpius prævalet adversus justum, proptérea egréditur judícium perversum. Adspícite in Géntibus, et vidéte: admirámini, et obstupéscite: quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet, cum narrábitur. Quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram, et velócem, ambulantem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis et terríbilis est: ex semetipsa judícium, et onus ejus egrediétur.

℟. Crédite in Dómino Deo vestro, et secúri éritis.* Crédite Prophétis ejus, et cuncta evénient próspera. ℣. Vidéte ne supervéniat vobis quod dictum est in Prophétis; quia opus óperor ego in diébus vestris, opus quod non credétis si quis enarráverit vobis. * Crédite. *II. Par.* 20. *Act.* 13.

Lectio II. Cap. 2.

Super custódiam meam stabo, et figam gradum super munitiónem: et contemplábor, ut vídeam quid dicátur mihi, et quid respóndeam ad arguentem me. Et respondit mihi Dóminus, et dixit: Scribe visum, et explána eum super tábulas; ut percurrat qui légerit eum. Quia adhuc visus procul, et apparébit in finem, et non mentiétur. Si moram fécerit, exspecta illum: quia véniens véniet, et non tardábit. Ecce qui incrédulus est, non erit recta ánima ejus in semetipso: justus autem in fide sua vivet. Et quómodo vinum potantem décipit: sic erit vir superbus, et non decorábitur: qui dilatávit quasi infernus ánimam suam: et ipse quasi mors, et non adimplétur: et congregábit ad se omnes gentes, et coacervábit ad se omnes pópulos.

℟. Adhuc módicum aliquántulum, qui ventúrus est, véniet, et non tardábit; * Justus autem meus ex fide vívit. ℣. Qui incrédulus est Fílio, non vidébit vitam, sed ira Dei manet super eum.* Justus. *Hebr.* 10. *Joan.* 3.

Lectio III.

Quid prodest scúlptili, quia sculpsit illud fictor suus, conflátile, et imáginem falsam? quia sperávit in figmento fictor ejus, ut fáceret simulácra muta. Væ qui dixit ligno: Expergíscere: surge, lápidi tacenti: numquid ipse docére póterit? Ecce iste coopertus est auro, et argento: et omnis spíritus non est in viscéribus ejus. Dóminus autem in templo sancto suo: síleat a fácie ejus omnis terra.

℟. Ego in Dómino gaudébo: et * Exsultábo in Deo Jesu meo. ℣. Deus Dóminus fortitúdo mea: * Exsultábo. Glória. * Exsultábo. *Habac.* 3.

IN II NOCTURNO.

Ant. 2. D. Vidi, et ecce sedes erat pósita in cœlo, et supra sedem sedens. *Apoc.* 4.

Ant. 4. c. In circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. *Apoc.* 4.

Ant. 3. a. Animal primum símile leóni, et secundum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volanti. *Apoc.* 4.

℣. Scribantur hæc in generatióne áltera. ℟. Et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum. *Ps.* 101.

Lectio IV.

Ex Libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. *Cap.* 7.

Lucas médicus Antiochensis, græci sermónis non ignárus fuit, sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias: et ad Colossenses: Salútat vos Lucas médicus, caríssimus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título Acta Apostolórum prænotátur: cujus históría usque ad biénnium Romæ commorantis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Quidam suspicantur quotiescumque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine: et Lucam non solum ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed et a céteris Apóstolis. Quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt, et ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolórum, sicut víderat, compósuit. Sepultus est Constantinópoli; ad quam urbem vicésimo Constantíni anno, ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achaia.

℟. Visum est et mihi, adsecúto ómnia a princípio diligenter, ex órdine tibi scríbere, óptime Theóphile; * Ut cognoscas eórum verbórum, de quibus erudítus es, veritátem. ℣. Primum sermónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere et docére; * Ut. *Luc.* 1. *Act.* 1.

Lectio V.

Ex Libro primo Disputatiónum Arnóbii adversus Gentes.

Non créditis gesta Christi; sed qui ea sub óculis suis vidérunt agi, testes óptimi, certissimíque auctóres, et credidérunt hæc ipsi, et credenda pósteris nobis, haud exílibus cum approbatiónibus, tradidérunt. Quinam isti sint, fortasse quæritis? Gentes, pó-

puli, et incrédulum illud genus humánum. Quod, nisi aperta res esset, et luce ipsa clárior, nunquam rebus hujúsmodi credulitátis suæ commodárent assensum. Numquid dicémus illíus témporis hómines usque ádeo fuisse mendáces, stólidos, ut quæ facta omníno non erant, falsis próderent testimóniis, aut pueríli adsertióne firmárent? Cumque possent vobiscum, et unanímiter vívere, et inoffensas dúcere conjunctiónes; gratúita suscíperent ódia, et exsecrábili haberentur in nómine?

℟. Cum esset sapientíssimus, * Conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. ℣. Sicut tradidérunt qui ab inítio ipsi vidérunt, et ministri fuérunt sermónis. * Conscripsit. *Eccli.* 12. *Luc.* 1.

Lectio VI.

Quod si falsa, ut dícitis, histó識ria illa rerum est; unde tam brevi témpore totus mundus ista religióne complétus est? aut in unam coíre qui potuérunt mentem gentes regiónibus díssitæ? Num adseveratiónibus illectæ sunt nudis, inductæ in spes cassas, et in perícula cápitis immíttere se sponte temerária desperatióne voluérunt; cum nihil tale vidissent, quod eas in hos cultus novitátis suæ possit excitáre miráculo? immo quia hæc ómnia, et a Christo cernébant geri, et ab ejus præcónibus; veritátis ipsíus vi victæ et dedérunt se Deo, nec in magnis posuére dispéndiis membra vobis projícere, et víscera sua lanianda præbére. Sed ab indoctis homínibus et rúdibus scripta sunt, et idcirco non sunt fácili auditióne credenda. Vide ne magis hæc fórtior causa sit, cur illa sint nullis coinquináta mendáciis, mente símplici pródita, et ignára lenocíniis ampliáre. Triviális et sórdibus sermo est. Nunquam enim véritas sectáta est fucum; nec quod explorátum et certum est, circúmdari se pátitur oratiónis per ámbitum longiórem. Omnia illa ornamenta, quibus fides quæritur adsertiónis, suspicantes ádjuvant, non veritátis lineamenta demonstrant.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi: * Verbum enim crucis, pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, Dei virtus est. ℣. Quia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum; plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credentes; * Verbum. Glória. * Verbum. *I. Cor.* 1.

IN III NOCTURNO.

Ant. 4. A. Síngula eórum habébant alas senas; et in circúitu et íntus plena sunt óculis. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens. *Apoc.* 4.

Ant. I. a. Cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedenti super thronum, procidébant viginti quátuor senióres ante sedentem in throno, et adorábant Viventem in sécula seculórum. *Apoc.* 4.

℣. Cantáte Dómino, et psállite ei. ℟. Narráte ómnia mirabília ejus. *Ps.* 104.

Lectio VII.

Ex sancto Hierónymo Presbytero. *Procem. in Matth.*

Ecclesia quæ supra petram, Dómini voce fundáta est, quátuor flúmina paradísi instar eructans, quátuor et ángulos et ánnulos habet, per quos quasi arca testamenti et custos legis Dómini, lignis immobílibus véhitur. Primus ómnium Matthæus est publicánus, qui Evangélium in Judæa Hebræo sermóne édidit. Secundus Marcus, interpres Apóstoli Petri, et Alexandrínæ Ecclésiæ primus Epíscopus. Tértius Lucas, médicus, natióne Syrus Antiochensis, cujus laus in Evangélio; qui et ipse discípulus Apóstoli Pauli, in Achálæ Bœotiæque pártibus volúmen cóndidit, quædam áltius répetens; et, ut ipse in procemio confitétur, audíta magis quam visa descríbens. Ultimus Joannes Apóstolus et Evangelista, qui supra pectus Dómini recumbens, puríssima doctrinárum fluenta potávit.

℟. Spíritu sancto inspiráti, * Locúti sunt sancti Dei hómines. ℣. Ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; * Locúti. *II. Petr.* I. *I. Cor.* 2.

Lectio VIII.

Hæc ígitur quátuor Evangélia multo ante prædicta Ezechiélis quoque volúmen probat, in quo prima vísio ita contéxitur: Et in médio sicut similitúdo quátuor animálium; et vultus eórum, fácies hóminis, et fácies leónis, et fácies vítuli, et fácies áquilæ. Prima hóminis fácies Matthæum signíficat, qui quasi de hómine exorsus est scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David. Secunda Marcum, in quo vox leónis in erémo rugientis audítur: Vox clamantis in deserto, Paráte viam Dómini. Tértia vítuli, quæ Evangelistam Lucam a Zacharía Sacerdóte sumpsisse inítium præfigúrat. Quarta Joannem Evangelistam, qui adsumptis pennis áquilæ, et ad altióra festínans, de Verbo Dei dísputat.

℟. Annuntiámus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis; et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, * Et gáudium vestrum sit plenum. ℣. Hæc scripta sunt, ut credentes vitam habeátis, * Et gáudium. *I. Joan.* I. *Joan.* 20.

Lectio IX. Cap. I.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Christi Evangelium statuit scribere Lucas.

Quoniam quidem multi conáti sunt ordináre narratiónem, quæ in nobis complétæ sunt, rerum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi. *In Luc. Lib.* I.

Multos cœpisse, nec implevisse, sanctus Lucas testimónio locupletióre testátur, dicens plúrimos esse conátos. Qui enim conátus est ordináre, suo labóre conátus est, nec implévit. Sine conátu sunt enim donatiónes et grátia Dei, quæ ubi se infúderit, rigáre consuévit, ut non égeat, sed redundet scriptóris ingénium. Non conátus est Matthæus; non conátus est Marcus; non conátus est Joannes; non conátus est Lucas; sed divíno Spíritu ubertátem dictórum rerumque ómnium ministrante, sine ullo molímine cœpta complérunt.

℟. Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut * Custódias, et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo. ℣. Qui hæc fécerit, ad ómnia valébit; quia lux vestígium est. * Custódias. Glória. *Custódias. *Josue,* I. *Eccli.* 50.

AD LAUDES.

Ant. I. f. Sermónem feci de ómnibus quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem qua adsumptus est. *Act.* I.

Ant. 2. D. Visum est mihi, adsecúto ómnia a princípio diligenter, ex órdine scríbere. *Luc.* I.

Ant. 3. a. Notum mihi factum est sacramentum, sicut scripsi; prout potestis legentes intellígere prudéntiam meam in mystério Christi. *Ephes.* 3.

Canticum, ut in Communi Apostolorum.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi. *II. Thess.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus sum minister, secundum donum grátiæ Dei. *Ephes.* 3.

Capitulum. II. Tim. I.

Manifestata est nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium.

Hymnus. S. V.

Sinæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data :
Inter tubas et fúlgura,
Præsens minabátur Deus.
Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándius
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.
Insculpta saxo lex vetus

Præcepta, non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova
Quidquid jubet dat éxsequi.
Scripsistis hanc fida manu:
Hanc voci, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus:
Signastis hanc et sánguine.
Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Illíus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias; et ordinátus est ab Ecclésiis comes peregrinatiónis nostræ, in hanc grátiam quæ ministrátur a nobis. *II. Cor.* 8.

Oratio Brev. Clun.

Deus, qui beáto Lucæ médico córporum Evangélium Fílii tui nobis tradendum credens, eum étiam effecisti médicum animárum: fac nos cœlesti verbi tui medicínæ semper intentos, quæ nóxia esse demonstrat, fúgere; et quæ utília salúti, fidéliter apprehéndere; Per eumdem.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Uni, etc. *ut ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Visum est mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

Quomodo nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem? quæ cum inítium accepisset enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis, et portentis, et váriis virtútibus, et Spíritus sancti distributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus, * Et cognóvimus ea! Quanta. ℣. Et patres nostri * narravérunt nobis;* Et. Glória. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. II. Cor. 2.

Non sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * Non prohibébo. Ecce lábia mea. ℣. Dómine, * tu scisti. * Non. Glória. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscondi in corde meo: ℟. Veritátem tuam et salutáre tuum dixi. *Ps.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. I. Thess. 2.

Sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *br.* Elóquia Dómini, * Elóquia casta. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Elóquia casta. Glória. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer; ℟. Et servus tuus diléxit illud. *Ps.* 118.

AD II VESPERAS.

Ant. 4. E. Pervénimus ad vos in Evangélio Christi; spem habentes crescentis fídei vestræ in vobis magnificári. *II. Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpide volebámus trádere vobis, non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras. *I. Thess.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audístis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos. *Coloss.* 1.

Ant. 2. D. Digne Evangélio conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii; quia vobis donátum est ut in Christum credátis. *Philip.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor, et pax omni operanti bonum in die cum judicábit Deus occulta hóminum, secundum Evangélium meum. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch, 4.

Hic liber mandatórum Dei, et lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Christi, *ut supra,* 358.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, ℟. Et legem pósuit in Israel. *Ps.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Lucas est mecum solus: omnes me dereliquérunt; Dóminus autem mihi ádstitit, et confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, et áudiant omnes gentes. *II. Tim.* 4.

DIE XIX.

SS. SAVINIANI,

POTENTIANI,

ET SOCIORUM MARTYRUM.

Duplex-minus.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Sophonías Prophéta.

Verbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam fílium Chusi, in diébus Josíæ fílii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus: et ruínæ impiórum erunt; et disperdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus. Et extendam manum meam super Judam, et super omnes habitantes Jerúsalem: et disperdam de loco hoc relíquias Baal, et nómina ædituórum cum sacerdótibus. Et erit: In die

hóstiæ Dómini visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes qui indúti sunt veste peregrína : et visitábo super omnem, qui arroganter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℞. Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala, et eos qui fáciunt iniquitátem; * Et mittent eos in camínum ignis. ℣. Erunt omnes superbi, et omnes facientes impietátem, stípula; * Et. *Matth.* 13. *Malach.* 4.

Lectio II.

Brev. Paris. Gall. Christ. t. XII. *col.* 4. *etc.*

Savinianus Epíscopus, a Sede Apostólica in Gállias ad annuntiandum Christi Evangélium cum Potentiáno et Altíno missus est. Ii ad urbem Senónum, quam in Gállia celebérrimam audíerant, cum divertissent, una cum Sóciis excepti a Victoríno viro dívite, quem, cum Eodaldo ac Serotíno, qui póstea Diáconi facti sunt, Christo peperérunt. Crescente in dies credéntium in Dómino multitúdine, crevit et infidélium furor. Hi ergo, ímpetu in Saviniánum facto, eum in crypta quadam subterránea, ubi sacra perágere sólitus erat, cum Victoríno comprehensum ad Sevérum præsidem adduxérunt; quo jubente, ambo fústibus et plumbátis cæsi, cum in confessióne fídei persísterent, cápitis damnáti sunt : et Saviniánus, ut in revelatióne córporis ejus pátuit, tríplici plaga ictus est. Post eum vero Victorínus et álii Neóphyti juguláti non pauci.

℞. Vicérunt propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem : * Proptérea lætámini, cœli, et qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento ætérnæ vitæ effecti sunt : * Proptérea. *Apoc.* 12. *II. Mach.* 7.

Lectio III.

Potentianus, cum Saviniáni curis et labóribus successisset, anno vertente, truncáto bráchio, aliisque supplíciis affectus, martyrium consummávit. Eodemque fere témpore, quod Valeriáni aut certe Aureliáni impérium præcessit, Eodaldus ac Serotínus cum ingenti plebis número Christi fidem sánguinis effusióne testáti sunt. Serotíno próprium a consanguíneis sepulcrum parátum est, céteri prope Saviniánum, in ipsa crypta in qua comprehensus fúerat, sunt sepulti. Eórum relíquiæ non paucæ in váriis diœcésis Meldensis habentur ecclésiis, ímprimis vero in Jotrensi, ubi coluntur notábiles córporis sancti Potentiáni partes, a Venilóne Senonensi Archiepíscopo Abbatissæ Jo-

trensi suæ affíni, circa finem séculi noni, concessæ; quarum ab adventu ita relevátum fuisse dícitur monastérium, ut nullam inópiam aut tempestátis procellam deinceps sustinúerit, ad ímpiam usque scílicet ómnium Gálliæ monasteriórum eversiónem.

℟. Sapiéntiam parentum nostrórum narrent pópuli, et * Laudem eórum núntiet Ecclésia. ℣. Dealbavérunt stolas suas in sánguine Agni : ídeo sunt ante thronum Dei.* Laudem. Glória.* Laudem. *Eccli.* 44. *Apoc.* 7.

Oratio Brev. Senon.

Omnipotens sempiterne Deus, qui ad immortáles triumphos Saviniánum Pontíficem, Potentiánum ac Sócios eórum Mártyres extulisti; da Ecclésiæ tuæ dignam pro tanta solemnitáte lætítiam : ut quæ Apostolórum tuórum prædicatióne flóruit, eórum et exemplis muniátur, et intercessiónibus adjuvétur; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XX.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1.

Ex Sophonía Prophéta.

Et erit in témpore illo : Scrutábor Jerúsalem in lucernis; et visitábo super viros defixos in fæcibus suis, qui dicunt in córdibus suis : Non fáciet bene Dóminus, et non fáciet male. Juxta est dies Dómini magnus : juxta est et velox nimis : Dies iræ, dies illa, dies tribulatiónis et angústiæ, dies calamitátis et misériæ; dies tenebrárum et calíginis, dies nébulæ et túrbinis. Et tribulábo hómines, et ambulábunt ut cæci, quia Dómino peccavérunt : et effundétur sanguis eórum sicut stércora. Sed et argentum eórum, et aurum eórum non póterit liberáre eos in die iræ Dómini : in igne zeli ejus devorábitur omnis terra, quia consummatiónem cum festinatióne fáciet cunctis habitántibus terram.

℟. Repentína dies illa, tanquam láqueus supervéniet in omnes, qui sedent super fáciem omnis terræ : * Vigiláte ítaque, omni témpore orantes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia quæ futúra sunt. ℣. Juxta est dies perditiónis, et adesse festínent témpora : * Vigiláte. *Luc.* 21. *Deut.* 32.

Lectio II. Cap. 2.

Audivi oppróbrium Moab, et blasphémias filiórum Ammon : quæ exprobravérunt pópulo meo, et magnificáti sunt super términos eórum. Proptérea vivo ego, dicit Dóminus exercítuum Deus Israel, quia Moab ut Sódoma erit, et filii Ammon quasi Gomorrha. Relíquiæ pópuli mei dirípient eos, et resídui gentis meæ

possidébunt illos. Horríbilis Dóminus super eos, et adtenuábit omnes deos terræ : et adorábunt eum viri de loco suo, omnes ínsulæ Géntium.

℟. Relinquent Gentes idóla sua, et vénient in Jerúsalem, et inhabitábunt in ea. * Et gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes Regem Israel. ℣. Ambulábunt Gentes in lúmine ejus. * Et. *Tob.* 14. *Apoc.* 21.

Lectio III. Cap. 3.

Væ provocátrix, et redempta cívitas, columba. Non audívit vocem, et non suscépit disciplínam : in Dómino non est confísa; ad Deum suum non appropinquávit. Dóminus justus in médio ejus, non fáciet iniquitátem : mane mane judícium suum dabit in lucem, et non abscondétur : nescívit autem iníquus confusiónem. Dispérdidi Gentes, et dissipáti sunt ánguli eárum : desertas feci vias eórum, dum non est qui tránseat : desolátæ sunt civitátes eórum, non remanente viro, neque ullo habitatóre. Dixi : Attamen timébis me, suscípies disciplínam : et non períbit habitáculum ejus, propter ómnia in quibus visitávi eam : verúmtamen dilúculo surgentes corrupérunt omnes cogitatiónes suas.

℟. Lætáre, fília Sion; júbila Israel; ábstulit Dóminus judícium tuum, avertit inimícos tuos; * Non timébis malum ultra. ℣. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit.* Non. Glória.* Non. *Soph.* 3.

Vesperæ de Feria.

DIE XXI.

S. HILARIONIS,

ABBATIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Aggæus Prophéta.

In anno secundo Dárii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum fílium Jósedec, sacerdótem magnum, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificandæ. Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista deserta? Hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : Ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Confortáre omnis pópulus terræ, dicit Dóminus exercítuum : et fácite, quóniam ego vobiscum sum : magna erit glória domus istíus novíssimæ plusquam primæ; * Et in loco isto dabo pacem. ℣.

Véniet Desiderátus cunctis Géntibus, et implébo domum istam glória : * Et. *Agg.* 2.

Lectio II.

Et suscitávit Dóminus spíritum Zoróbabel fílii Saláthiel, ducis Juda, et spíritum Jesu fílii Jósedec sacerdótis magni, et spíritum reliquórum de omni pópulo: et ingressi sunt, et faciébant opus in domo Dómini exercítuum Dei sui.

℟. Quómodo amplificémus Zoróbabel : nam et ipse quasi signum in déxtera manu; sic et Jesum fílium Jósedec? qui in diébus suis ædificavérunt domum, * Et exaltavérunt templum sanctum Dómino, parátum in glóriam sempitérnam. ℣. Audívit Zoróbabel, et Jesus sacerdos magnus, et omnes relíquiæ pópuli, vocem Dómini Dei sui; * Et. *Eccli.* 49. *Agg.* 1.

Lectio III.

Ex ejus vita a S. Hieronymo.

Hilarion, ortus Tábathæ in Palestína ex paréntibus infidélibus, studiórum causa missus Alexandríam, ibi suscepta Jesu Christi religióne, plúrimum in fide et caritáte profécit. Audíta Antónii fama, ejus videndi stúdio perrexit in erémum, ac duóbus apud eum ménsibus cómmorans, omnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum reversus, mórtuis paréntibus, partem substántiæ frátribus, partem paupéribus largítus est; vix sextum décimum annum egressus, rédiit in solitúdinem. Ibi exstructa exígua casa quæ vix eum cáperet, humi cubans, et amictus sacco, in sacrárum Litterárum lectióne et meditatióne totus fuit. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhíbuit, nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili, quibus aliisque virtútibus horrendas diáboli tentatiónes superávit. Várias, ut latéret, mundi partes peragrávit, sed miráculis ubíque notus, ac tandem ad Cyprum ínsulam appulsus, ibi in morbum íncidit : cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat : Egrédere, quid times? Egrédere, ánima mea, quid dúbitas? septuaginta annis servisti Christo, et mortem times? Et in hæc verba ánimam exhalávit, anno trecentésimo septuagésimo primo. ¶ Eódem die célebris est memória sanctárum Ursulæ, Marthæ et Sociárum, Vírginum, quæ in excídio Británniæ, de quo Gildas sápiens scripsit, cum transmarínas terras péterent, in adversum Germániæ littus delátæ sunt, et a Bárbaris, qui regiónem tunc vastábant, hostíliter abductæ, prope Colóniam-Agrippínam ad ripam Rheni, pro Christi nómine occísæ sunt. Eárum córpora sepulta sunt Colóniæ, ubi nobilitáta miráculis, magna fidélium veneratióne, multis ab-

hinc séculís, coluntur. Sed e sacris ipsárum túmulis, plúrimæ relíquiæ in várias Gálliæ partes allátæ, non paucas diœcésis Meldensis et totíus regni ecclésias ditavére. (*Brev. Carnot. et Paris. Process. verb.*)

℟. Omnis qui venit ad me, et audit sermónes meos, et facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, et pósuit fundamentum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui adsimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

Oratio Brev. Paris.

Deus, bonórum óperum auctor et remunerátor, qui in beáto Hilarióne Abbáte humilitátis et pœniténtiæ nobis exemplar ostendisti: da, quæsumus, ut angustam viam, per quam ille præcessit, fidéliter insistentes, ad cœleste regnum perveníre mereámur; Per Dóminum.

Ad Laudes, pro Commem. SS. Ursulæ et Sociarum, Virginum et Martyrum.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui singulári providéntía beátam Ursulam et Sócias ejus ad virginitátis et martyrii palmam provexisti: da nobis eárum intercessióne, ita vários séculi æstus pertransíre, ut ad ætérnæ salútis portum felíciter perveníre mereámur; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXII.

S. CELINIÆ,

VIRGINIS,

MELDARUM PATRONÆ.

Extra Civitatem Meldensem, Semiduplex.

Omnia, ut in Communi SS. Virginum, additis quæ sequuntur.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Zacharías Prophéta.

In mense octávo, in anno secundo Dárii regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ fílii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, et convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicentes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, et de cogitatiónibus vestris péssimis; et non audiérunt, neque adtendérunt ad me, dicit Dóminus. Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Clama, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Zelátus sum Jerúsalem et Sion zelo magno. Et ira magna ego irascor su-

per gentes opulentas : quia ego irátus sum parum, ipsi vero adjuvérunt in malum. Proptérea hæc dicit Dóminus : Revertar ad Jerúsalem in misericórdiis : et domus mea ædificábitur in ea, ait Dóminus exercítuum : adhuc áffluent civitátes meæ bonis : et consolábitur adhuc Dóminus Sion, et éliget adhuc Jerúsalem.

℟. Reversus sum ad Sion, et habitábo in médio Jerúsalem : * Et vocábitur Jerúsalem Cívitas veritátis, et mons Dómini exercítuum Mons sanctificátus. ℣. Congregabuntur ad eam omnes Gentes, et non ambulábunt post pravitátem cordis sui péssimi; * Et. *Zach.* 8. *Jer.* 3.

Lectio II. Cap. 2.

Et levávi óculos meos, et vidi.: et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi : Quo tu vadis? et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occursum ejus, et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum, dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu : et in glória ero in médio ejus.

℟. Aperientur portæ tuæ júgiter, ut afferátur ad te fortitúdo Géntium. * Non audiétur ultra iníquitas in terra tua, et occupábit salus muros tuos. ℣. Dóminus in circúitu pópuli sui. * Non. *Is.* 60. *Ps.* 124.

Lectio III.

Gall. Christ. t. VIII. *col.* 1675. *Boll. in vita S. Genovefæ. Process. verb.*

Celiniam vírginem apud Meldenses natam, piéque institútam, parentes illustri júveni in uxórem despónderant. At illa, cœlestem sponsum unum exoptans, in disciplínam sanctæ Genovéfæ, quæ tunc Meldis agébat, se trádidit, et in virginitátis propósito sóciam adjunxit. Quod ubi rescívit sponsus, plenus minárum ádvolat, qua vi, qua prece suam sibi vindicatúrus uxórem. Ut primas ejus iras declinárent, ad Baptistérium majóris ecclésiæ, divínitus ipsis apertum, Genovéfa et Celínia confugérunt. Quo miráculo mutátus júvenis, et contra Christum dimicáre non ausus, ad própria regressus est. Celínia voti compos totam se Christi láudibus et amóri mancipávit, et Genovéfam sanctitáte morum ita æmuláta est, ut eamdem diébus et méritis plena, ad cœli glóriam sequi merúerit. In sua autem Meldensi civitáte óbiit, ubi tanquam patróna honorátur. Præcípuæ quæ supersunt ejus relíquiæ, in ecclésia cathedráli religiosíssime coluntur.

℟. Ego Deus tuus confortávi te, et *Auxiliátus sum tibi, et † Suscépit te déxtera justi mei. ℣. Sponsábo te mihi, in sempitérnum: et sponsábo te in justítia et judício et in misericórdia et miseratiónibus. * Auxiliátus. Glória. † Suscépit. *Is.* 41. *Osee*, 2.

Oratio.

Deus, cujus amóre beáta Celínia, spreto mortáli connúbio, únice sponso cœlesti se vírginem castam, te adspirante, devóvit: tríbue nobis, ejus ad æmulatiónem, terréna despícere et cœléstium semper donórum participatióne gaudére; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem Festo.

EODEM DIE.

In Civitate Meldensi,

DE EODEM FESTO.

Solemne-minus.

Omnia de Communi SS. Virginum, additis quæ sequuntur.

In I Vesperis Psalmi de Feria. Ad ceteras Horas, Psalmi de Dominica.

IN I NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exsultábimus et lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectio I. In mense *cum suo* ℟. Reversus, *ut supra*, 370.

Lectio II. Et levávi *cum suo* ℟. Aperientur, *ut supra*, 371.

Lectio III. Cap. 2.

Ex Zacharía Prophéta.

O, o fúgite de terra Aquilónis, dicit Dóminus, quóniam in quátuor ventos cœli dispersi vos, dicit Dóminus. O Sion, fuge, quæ hábitas apud fíliam Babylónis: quia hæc dicit Dóminus exercítuum: Post glóriam misit me ad gentes, quæ spoliavérunt vos: qui enim tetígerit vos, tangit pupillam óculi mei: quia ecce ego levo manum meam super eos, et erunt prædæ his, qui serviébant sibi: et cognoscétis quia Dóminus exercítuum misit me.

℟. Cécidit, cécidit Bábylon magna. * Exíte de illa, pópulus meus: ut ne partícipes sitis delictórum ejus, et de plagis ejus non accipiátis. ℣. Nolíte tacére super iniquitátem ejus; quóniam tempus ultiónis est a Dómino. * Exíte. Glória. * Exíte. *Apoc.* 18. *Jer.* 51.

IN II NOCTURNO.

Ant. 8. G. In caritáte perpétua dilexi te; ídeo adtraxi te, míserans. *Jer.* 31.

Ant. 4. f. Ingressus sum pactum tecum, et facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Decóra facta es vehementer nimis; quia perfecta eras in decóre meo, quem posúeram super te, dicit Dóminus Deus. *Ezech.* 16.

℣. Concupiscet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectio IV. Celíniam, etc. *ut supra,* 371 *cum suo* ℟. Ego Deus, *etc. dempto* Glória *et* † Suscépit.

Lectio V.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de hábitu Vírginum.

Nunc nobis ad Vírgines sermo est; quarum quo sublímior glória, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augescit.

℟. Audi, fília, et vide; et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui;* Et concupiscet Rex decórem tuum. ℣. Juvenília desidéria fuge; sectáre vero justítiam, fidem, spem, caritátem, et pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. * Et. *Ps.* 44. *II. Tim.* 2.

Lectio VI.

Ex Laudatióne sanctæ Theclæ. *Inter opera S. Joan. Chrys.*

Mihi vídeor hodierno die beátam puellam conspicári, áltera quidem manu corónam protendentem, quam devicta libídine; áltera vero quam superátis perículis triumphátrix virgo rétulit. Huic enim in custodienda virginitáte subeundum fuit martyrium quod, rem probe considerántibus, ipsi Martyrio præeat: crudelíssimi enim sunt carnífices corpóris voluptátes; immo vero carnifícibus crudelióres. A quo tamen multíplici et doméstico bello victóriam reportávit: síquidem ánimi sanctus ignis naturáli ardéntius flagrábat. Parentes vero, cum nescírent inítum a fília cum virginitáte pactum, et Christum Dóminum déxteram cœlitus ad nuptiárum fœdus dedisse, illam increpatiónibus ad conjúgium impellébant. At enim Pauli carmen puellæ jam aures occupáverat: Innupta quæ Dómini sunt cógitat, ut sit sancta córpore et spíritu. Virginitátis in promptu est coróna: nihil illi cum terra commúne: nulla cum necessitátibus connúbii cognátio.

℟. Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in jus-

tificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundum exspectatiónem et spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo : * Fiat. Glória. * Fiat. *Ps.* 118. *Philip.* 1.

IN III NOCTURNO.

Tres Ant. et ℣. ut in Communi.

Lectio VII.

Ex sancto Augustíno Epíscopo. *Serm.* 93. *Cap.* 4, 6, 7, 8.

Evangelium sanctum ipsas vírgines efferentes lámpades, álias dixit prudentes, álias stultas. Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum. Putas non cáritas est? Apóstolus dicit : (adhuc supereminentiórem vobis viam demonstro,) Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æramentum sonans, aut cymbalum tínniens. Ipsa est superéminens via, id est, cáritas, quæ mérito óleo significátur: ómnibus enim humóribus óleum superéminet. Média nocte clamor factus est. Quid est, Média nocte? Quando non sperátur, quando omníno non créditur. Noctem pósuit pro ignorántia. Quis iste clamor, nisi de quo Apóstolus dicit : In ictu óculi, in novíssima tuba? Quid séquitur? Surrexérunt omnes. Quid est? Véniet hora quando omnes qui sunt in monumentis, áudient vocem (Dómini), et procédent. Ergo ad novíssimam tubam surrexérunt omnes. Prudentes autem tulérunt óleum secum, stultæ vero non tulérunt secum. Habes óleum, porta tecum. Intus habe, ibi place Deo, ibi porta testimónium consciéntiæ tuæ. Qui autem ámbulat ad testimónium aliénum, óleum non portat secum.

℟. Cave nequando obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; * Quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. ℣. Miserére ánimæ tuæ placens Deo, et cóntine; * Quia. *Deut.* 4. *Eccli.* 30.

Lectio VIII. Cap. 10, 14.

Antequam dormírent illæ vírgines; non est dictum quia exstinguebantur lámpades illárum. Sapiéntium lámpades ardébant de óleo interno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte : ardébant tamen et illárum fatuárum, quia non déerant laudes hóminum. In resurrectióne cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, præparáre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat. Non erant qui óleum vénderent; cœpérunt defícere lámpades, et convertérunt se fátuæ ad prudentes, Date nobis de óleo vestro. Audiérunt : Ite pótius ad vendentes. Quia láudibus humánis bene vívere consuestis, vobiscum óleum non portátis; nos autem non

damus, ne forte non suffíciat nobis et vobis. Vix enim de nobis judicámus, quanto minus póssumus judicáre de vobis? Cum eunt émere, cum quærunt a quibus laudentur, et non invéniunt, venit sponsus et sponsa; tunc glorificáta cum Christo Ecclésia. Fátuæ póstea venérunt. Et quid illis dictum est? Non novi vos, réprobo vos. In arte mea non vos agnosco : ars mea nescit vítia, et júdicat vítia; nescit faciendo, júdicat arguendo.

℟. Scient quia ego dilexi te : * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. * Tene. *Apoc.* 3. *II. Tim.* 6.

Lectio IX. Cap. 19.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

De Eunuchis voluntariis.

In illo témpore; Venit Jesus in fines Judææ trans Jordánem: et secútæ sunt eum turbæ multæ, et curávit eos ibi. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 63. *in Matth.*

Christus, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvendo matrimónio ad cupiditátem virginitátis tráhere studet. Deinde ut eam esse possíbilem ostendat, dicit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris sic nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seipsos eunúchos fecérunt propter regnum cœlórum. Quibus ómnibus latenter ipsos ad eligendam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit. Cum autem dicit, Qui seipsos eunúchos fecérunt, non de abscissióne membrórum dicit; sed pravárum mentis cogitatiónum interemptiónem intélligit. Subjunxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat. Scílicet, ut alacrióres effíciat eo ipso quod grave esse opus ostendit. Idque dicendo, adhuc magis demonstrat rem illam esse possíbilem; ut eo ámplius ipsam eligendi desidérium in voluntáte gignátur. Sed si electiónis istud est, ínquies, quómodo ántea dixit : Non omnes cápiunt, sed quibus datum est? Scílicet ut discas id esse magnum certámen, non sorte datam necessitátem : illud enim voléntibus datum est. Quod ídeo dixit, ut osténderet superióre nobis auxílio opus esse.

℟. Grátia Dei sum id quod sum, sed * Laborávi; non ego autem, sed grátia Dei mecum. ℣. Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. * Laborávi. Glória. * Laborávi. *I. Cor.* 15. *Luc.* 18.

Oratio Deus, *ut supra,* 372.

Si sit Dom. de ea fit Commem.

AD HORAS in ℟.℟.℟. *br. de Communi, additur bis* Allelúia.

DIE XXIII.

SS. PERPETUÆ,

ET

FELICITATIS,

CUM SOCIIS, MARTYRUM.

Simplex.

De Communi plurium Martyrum.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Zacharía Prophéta.

Et ostendit mihi Dóminus Jesus sacerdótem magnum stantem coram Angelo Dómini: et satan stabat a dextris ejus ut adversarétur ei. Et contestabátur Angelus Dómini Jesum, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Si in viis meis ambuláveris, et custódiam meam custodíeris: tu quoque judicábis domum meam, et custódies átria mea, et dabo tibi ambulantes de his, qui nunc hic adsistunt.

℟. Jesus erat indútus véstibus sórdidis, et stabat ante fáciem Angeli, qui respondit et ait: *Auferte vestimenta sórdida ab eo, et pónite cídarim mundam super caput ejus. ℣. Vídimus eum despectum et novíssimum virórum, et quasi abscónditus vultus ejus et despectus. *Auferte. *Zach.* 3. *Is.* 53.

Lectio II.

Audi, Jesu, sacerdos magne, tu et amíci tui, qui hábitant coram te, quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego addúcam servum meum Orientem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu: super lápidem unum septem óculi sunt: ecce ego cælábo sculptúram ejus, ait Dóminus exercítuum: et áuferam iniquitátem terræ illíus in die una. In die illa, dicit Dóminus exercítuum, vocábit vir amícum suum subter vitem, et subter ficum.

℟. Visitávit nos Oriens ex alto, *Illumináre his qui in ténebris, et in umbra mortis sedent. ℣. Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis, *Illumináre. *Luc.* 1. *Is.* 9.

Lectio III.

Brev. Paris.

Perpetua et Felícitas, in persecutióne Sevéri Imperatóris, Carthágine in Africa una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehensæ sunt, et in tenebrósum cárcerem detrúsæ; quibus ultro adjunxit se Sátyrus. Erant adhuc catechúmenæ; sed paulo post baptizátæ sunt. Paucis diébus interjectis, e cárcere ad forum deductæ cum Sóciis; post gloriósam confessiónem, ab Hilariáno procuratóre damnantur ad béstias. Inde hílares descendunt ad cárcerem, ubi váriis visiónibus recreantur, et ad martyrii palmam accenduntur. Perpétuam, nec patris sénio pene confecti iterátæ preces et lá-

crymæ, nec erga fílium infantem pendentem ad úbera maternus amor, nec supplícii atrócitas a Christi fide dimovére unquam potuérunt. Felícitas vero, instante spectáculi die, cum octo jam menses prægnans esset in magno erat luctu ne differrétur: leges quippe vetábant prægnantes supplício áffici. At précibus commártyrum accèleráto partu, enixa est fíliam. Cumque in partu labórans doléret, ait illi quidam ex ministris: Quæ sic modo doles, quid fácies objecta béstiis? Cui illa: Modo ego pátior quod pátior; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me; quia et ego pro illo passúra sum. In amphitheátrum, toto inspectante pópulo, producuntur tandem generósæ mulíeres, Nonis Mártii. Ac primum flagellis cæduntur; tum a ferocíssima vacca aliquándiu jactátæ, plagis concísæ, et in terram elísæ sunt; demum cum Sóciis, qui a váriis béstiis vexáti erant, gladiatórum énsibus conficiuntur.

℟. Christus Jesus est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius? ℣. Oculi Dómini contemplantur universam terram, et præbent fortitúdinem his qui corde perfecto credunt in eum. * Quis. Glória. * Quis. *Rom.* 8. *II. Par.* 16.

Oratio Brev. Clun.

Omnipotens sempiterne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confundas: da nobis, intercedéntibus beátis Martyribus tuis Perpétua, Felicitáte et Sóciis, ut spíritu tuæ veritátis armáti, mundum sive blandientem, sive sævientem, víncere, pro tui nóminis amóre, valeámus; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIV.

S. ALOYSII GONZAG., CLERICI.

Semiduplex.

De Communi unius S. Clerici.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Zacharía Prophéta.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Sume a transmigratióne ab Hóldaï, et a Tobía, et ab Idaía, et vénies tu in die illa, et intrábis domum Josíæ, fílii Sophoníæ, qui venérunt de Babylóne. Et sumes aurum et argentum: et fácies corónas, et pones in cápite Jesu fílii Jósedec sacerdótis magni, et loquéris ad eum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Ecce vir Oriens nomen ejus: et subter eum oriétur, et ædificábit templum Dómino.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. * Et habet in vestimento et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Magnificéntia tua, Dómine, in diadémate cápitis illíus sculpta erat. * Et. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Lectio II.

Et ipse éxstruet templum Dómino : et ipse portábit glóriam, et sedébit, et dominábitur super sólio suo : et erit Sacerdos super sólio suo, et consílium pacis erit inter illos duos : Et corónæ erunt Helem, et Tobíæ, et Idaíæ, et Hem, fílio Sophoníæ, memoriále in templo Dómini. Et qui procul sunt, vénient, et ædificábunt in templo Dómini : et sciétis quia Dóminus exercítuum misit me ad vos. Erit autem hoc, si audítu audiéritis vocem Dómini Dei vestri.

℟. Erit in sólium glóriæ dómui patris ejus : * Et erit quasi pater habitántibus Jerúsalem. ℣. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus ; * Et. *Is.* 22. *Luc.* 1.

Lectio III.

Brev. Nem.

Aloysius a Gónzaga, illustri prosápia ortus, a primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novennis ante aram beátæ Maríæ Vírginis quam parentis loco semper hábuit, perpétuam vovit virginitátem et pépigit fœdus cum óculis suis, ut ne cogitáret quidem de vírgine, ita ut ángelus in carne vulgo dicerétur. Vígili sénsuum custódiæ córporis cruciátus adjécit quam plúrimos, et ita in oratióne profécit, ut perpétua velut éxtasi mentem in Deo defixam habéret. Avíti principátus jure in fratrem transláto, societáti Jesu, ad quam cœlesti voce accítus fúerat, nomen dedit, et in ipso tyrocínio virtútum ómnium magister enítuit. Exactíssima in eo fuit legum étiam minimárum custódia, mundi contemptus singuláris, implacábile ódium sui ; Dei amor tam ardens ut corpus étiam sensim absúmeret : mira non minus fuit erga próximos cáritas, et caritátis martyr mérito publicári potest ; in nosocómiis públicis enim, ægris insérviens, luem traxit, qua lente consumptus, anno quarto ætátis supra vigésimum, humi stratus, angélicam Deo réddidit ánimam. Benedictus décimus tértius, Sanctórum fastis Aloysium adscríbens, illum innocéntiæ et castitátis exemplar, simul et studiósæ juventútis patrónum proclamávit.

℟. Qui díligit cordis mundítiam * Habébit amícum Regem. ℣. Sicut enim Angelus Dei, sic est. * Habébit. Glória. * Habébit. *Prov.* 22. *II. Reg.* 14.

Oratio Brev. Nem.

Coelestium donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloysio, miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociasti : ejus méritis et précibus concéde, ut innocentem nos secúti, pœnitentem imitémur ; Per.

Vesperæ de eodem.

DIE XXV.

SS. CRISPINI ET CRISPINIANI, MARTYRUM.

Simplex.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Zacharía Prophéta.

Et factum est verbum Dómini ad Zacharíam, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Judícium verum judicáte, et misericórdiam et miseratiónes fácite, unusquisque cum fratre suo. Et víduam, et pupillum, et ádvenam, et páuperem nolíte calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et cor suum posuérunt ut adamantem ne audírent legem, et verba quæ misit Dóminus exercítuum in spíritu suo per manum Prophetárum priórum : et facta est indignátio magna a Dómino exercítuum. Et factum est sicut locútus est, et non audiérunt : sic clamábunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispersi eos per ómnia regna, quæ nésciunt : et terra desoláta est ab eis, eo quod non esset tránsiens et revertens : et posuérunt terram desiderábilem in desertum.

℟. Quia vocávi, et renuistis ; et increpatiónes meas neglexistis, * Ego quoque in intéritu vestro ridébo, et subsannábo : Qui autem me audíerit, absque terróre requiescet. ℣. Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini.* Ego. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Lectio II. Cap. 8.

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Reversus sum ad Sion, et habitábo in médio Jerúsalem : et vocábitur Jerúsalem Cívitas veritátis, et mons Dómini exercítuum Mons sanctificátus. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Si vidébitur diffícile in óculis reliquiárum pópuli hujus in diébus illis, numquid in óculis meis diffícile erit, dicit Dóminus exercítuum? Hæc dicit Dóminus exercítuum : Ecce ego salvábo pópulum meum de terra Oriéntis, et de terra Occásus solis. Et addúcam eos, et habitábunt in médio Jerúsalem : et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum, in veritáte et in justítia.

℟. Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum ; * Et ego ero ei

murus ignis in circúitu; et in glória ero in médio ejus. ℣. Portæ ejus non claudentur per diem : nox enim non erit illic; et áfferent glóriam et honórem Géntium in illam.* Et. *Zach.* 2. *Apoc.* 21.

Lectio III.

Brev. Paris. Gall. Christ. t. IX. *col.* 337. *etc.*

Crispinus et Crispiniánus cum beáto Quintíno et Sóciis a Románo Pontífice in Gállias missi, Suessiónas venérunt; ubi, cum multos ad Christi fidem convérterent, comprehensi, sub Rictiováro præside, post immánia tormenta cápite truncáti sunt. Eórum córpora sanctus Ansérícus, Suessionensis Epíscopus, e crypta eduxit, circa médium séculi séptimi cum sanctis Antistítibus, Faróne Meldensi, Elígio Noviomensi, et Audoéno Rothomagensi. Resbacensem intra decanátum, ecclésiam habent sui nóminis, in villa scílicet de Verdelóto, quæ olim erat Suessionensis diœcéseos; et íbidem nonnulla eórum reliquiárum pórtio religióse cólitur.

℟. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicum passos ipse perfíciet : ipsi glória et impérium † In sécula seculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit : * Módicum. Glória. † In sécula. *I. Petr.* 5. *II. Mach.* 7.

Oratio Brev. Nem.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos excípiat hodiernæ festivitátis de beatórum Crispíni et Crispiáni glorificatióne gemináta lætítia, quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXVI.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 9.

Ex Zacharía Prophéta.

Exsulta satis, fília Sion, júbila, fília Jerúsalem : Ecce Rex tuus véniet tibi justus, et salvátor : ipse pauper, et ascendens super ásinam, et super pullum fílium ásinæ. Et disperdam quadrígam ex Ephraim, et equum de Jerúsalem, et dissipábitur arcus belli : et loquétur pacem Géntibus, et potestas ejus a mari usque ad mare, et a flumínibus usque ad fines terræ. Tu quoque in sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. Convertímini ad munitiónem vincti spei, hódie quoque annúntians duplícia reddam tibi.

℟. Dícite fíliæ Sion : * Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus,

sedens super ásinam, et pullum fílium subjugális. ℣. Adduxérunt ásinam et pullum, et Jesum désuper sedére fecérunt. Hoc autem factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicentem : * Ecce. *Matth.* 21.

Lectio II. Cap. 12.

Et erit in die illa : Quæram contérere omnes gentes, quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ, et precum : et adspícient ad me, quem confixérunt : et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus Deus : Occidet sol in merídie, et tenebréscere fáciam terram in die lúminis ; * Et ponam diem eam quasi luctum unigéniti. ℣. Vidébunt in quem transfixérunt. * Et. *Amos,* 8. *Joan.* 19.

Lectio III. Cap. 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum : Disperdam nómina idolórum de terra, et non memorabuntur ultra : et pseudoprophétas, et spíritum immundum áuferam de terra. Et erit : In die illa confundentur Prophétæ, unusquisque ex visióne sua, cum prophetáverit : nec operientur pállio sáccino, ut mentiantur : sed dicet : Non sum prophéta, homo agrícola ego sum : quóniam Adam exemplum meum ab adolescéntia mea. Et dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus exercítuum : pércute pastórem, et dispergentur oves : et convertam manum meam ad párvulos.

℟. Accessérunt, et manus injecérunt in Jesum, et tenuérunt eum. Tunc discípuli omnes, relicto eo, fugérunt. * Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scriptúræ Prophetárum. ℣. Scriptum est : Percútiam pastórem, et dispergentur oves gregis. * Hoc. Glória. * Hoc. *Matth.* 26.

DIE XXVII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 1 et 2.

Incipit Malachías Prophéta.

Onus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Dilexi vos, dicit Dóminus, et dixistis : In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esaü Jacob, dicit Dóminus, et dilexi Jacob, Esaü autem ódio hábui?

Et pósui montes ejus in solitúdinem, et hæreditátem ejus in dracónes deserti. Et nunc ad vos mandátum hoc, o Sacerdótes. Si noluéritis audíre, et si noluéritis pónere super cor, ut detis glóriam nómini meo, ait Dóminus exercítuum: mittam in vos egestátem, et maledícam benedictiónibus vestris: dispergam super vultum vestrum stercus solemnitátum vestrárum, et sciétis, quia misi ad vos mandátum istud, ut esset pactum meum cum Levi, dicit Dóminus exercítuum: pactum meum fuit cum eo vitæ et pacis: et dedi ei timórem et tímuit me, et a fácie nóminis mei pavébat. Lex veritátis fuit in ore ejus, et multos avertit ab iniquitáte. Lábia enim Sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum est. Vos autem recessistis de via, et scandalizastis plúrimos in lege; írritum fecistis pactum Levi. Propter quod et ego dedi vos contemptíbiles.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum? et * Plorábo die ac nocte interfectos Israel. ℣. Sacerdótes contempsérunt legem; et inter sanctum et profánum non habuérunt distántiam.* Plorábo. *Jer.* 9. *Ezech.* 22.

Lectio II. Cap. 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quæritis; et Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: et quis póterit cogitáre diem adventus ejus, et quis stabit ad videndum eum?

℟. Ipse quasi ignis conflans et quasi herba fullónum.* Et purgábit fílios Levi; et erunt offerentes sacrifícia in justítia: et placébit Dómino sacrifícium. ℣. Lex constítuit sacerdótes infirmitátem habentes: sermo autem, qui post legem est, Fílium in æternum perfectum; * Et. *Malach.* 3. *Hebr.* 7.

Lectio III. Cap. 4.

Ecce enim dies véniet succensa quasi camínus: et erunt omnes superbi, et omnes facientes impietátem, stípula: et inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem, et germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ, et sánitas in pennis ejus: et egrediémini, et saliétis sicut vítuli de armento. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israel, præcepta et judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis. Et convertet cor patrum ad fílios, et cor filiórum ad patres eórum: ne

forte véniam et percútiam terram anathémate.

℟. Elías quidem ventúrus est, et restítuet ómnia. Dico autem vobis, quia Elías jam venit : * Et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. ℣. Omnes Prophétæ et lex, usque ad Joannem prophetavérunt; et si vultis recípere, ipse est Elías qui ventúrus est : * Et. Glória. * Et. *Matth.* 17 *et* 11.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXVIII.

SS. SIMONIS ET JUDÆ,

APOSTOLORUM.

Duplex-majus.

De Communi Apostolorum.

IN I NOCTURNO.

Lectio I.

Incipit Epístola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribendi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. Commonére autem vos volo, scientes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secundo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis æternis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomorrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeuntes post carnem álteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes.

℟. Si Deus ángelis peccántibus non pepercit, * Quanto magis hi qui hábitant domos lúteas, consumentur velut a tínea? ℣. Ecce qui sérviunt ei, non sunt stábiles, et in ángelis suis réperit pravitátem; * Quanto. *II. Petr.* 2. *Job,* 4.

Lectio II.

Similiter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant. Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inferre blasphémiæ : sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcumque quidem ignórant, blasphémant : quæcumque autem naturáliter,

tanquam muta animália, norunt, in his corrumpuntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt : hi sunt in épulis suis máculæ, convivantes sine timóre, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferuntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumantes suas confusiónes, sídera errántia : quibus procella tenebrárum serváta est in æternum.

℟. In vobis erunt magistri mendáces. * Qui introdúcent sectas perditiónis, et eum, qui emit eos, Dóminum negant. ℣. Vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulantes, * Qui. *II. Petr.* 2 *et* 3.

Lectio III.

PROPHETAVIT autem et de his séptimus ab Adam Enoch, dicens : Ecce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contra omnes, et argúere omnes ímpios de ómnibus opéribus impietátis eórum, quibus ímpie egérunt, et de ómnibus duris, quæ locúti sunt contra Deum peccatóres ímpii. Hi sunt murmuratóres querulósi, secundum desidéria sua ambulantes, et os eórum lóquitur superba, mirantes persónas quæstus causa. Vos autem, caríssimi, mémores estóte verbórum, quæ prædicta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi, qui dicébant vobis, quóniam in novíssimo témpore vénient illusóres, secundum desidéria sua ambulantes in impietátibus. Hi sunt qui ségregant semetipsos, animáles, Spíritum non habentes. Vos autem caríssimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, exspectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam æternam. Et hos quidem argúite judicátos : illos vero salváte, de igne rapientes. Aliis autem miserémini in timóre : odientes et eam, quæ carnális est, maculátam túnicam. Ei autem, qui potens est vos conserváre sine peccáto, et constitúere ante conspectum glóriæ suæ ímmaculátos in exsultatióne in adventu Dómini nostri Jesu Christi; soli Deo Salvatóri nostro, per Jesum Christum Dóminum nostrum, glória et magnificéntia, impérium et potestas, ante omne séculum, et nunc, et in ómnia sécula seculórum. Amen.

℟. Cum hæc ómnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus, et pietátibus ? * Exspectantes et properantes † In adventum diéi Dómini. ℣. Propter quod, caríssimi, satágite immaculáti et invioláti ei inveníri in pace, * Ex-

spectantes. Glória. † In. *II. Petr.* 3.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex S. Hieronymo, S. Adone, et Script. Eccl.

Simon Cananæus, ipse est qui in álio Evangelista scríbitur Zelótes; Cana quippe Zelus interpretátur. Thaddæum Apóstolum ecclesiástica tradit história missum ad Abgárum regem Osrœnæ: qui ab Evangelista Luca Judas Jacóbi dícitur: parvam, quæ de septem Cathólicis est, Epístolam relíquit; quæ inter sanctas Scriptúras computátur. Simul Pérsidem ingressi, cum fídei Christi innúmeram gentis ipsíus multitúdinem subdidissent, et Ecclésiam Dómini late jam fundátam vidérent, martyrium ibi, cursum témporis explentes, beáto certámine consummavérunt.

℟. Ibant prompti,* De cœlo habentes adjutórem Dóminum. ℣. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi,* De cœlo. *II. Mach.* 11. *Act.* 15.

Lectio V.

Ex sancto Ambrósio Epíscopo. *Lib.* 7. *in Lucam.*

Humilis Dómini præceptum, discípuli ejus humilitátis offíciis exsequuntur; eos enim misit ad seminandam fidem qui non cógerent sed docérent, nec potestátes exérerent sed doctrínam humilitátis adtóllerent. Humilitáti putávit étiam patiéntiam copulandam, quia ipse, cum maledicerétur, non maledixit; cum percuterétur, non percussit. Hoc est ergo dícere: Imitatóres mei estóte, ultiónis stúdia depónite, insoléntiam verberántium, non injúriæ relatióne, sed magnanimitáte patiéntiæ verberáte.

℟. Christus,* Cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. ℣. Passus est, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus;* Cum. *I. Petr.* 2.

Lectio VI.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo. *Hom.* 46. *in Matth.*

Omnium infirmíssimi erant Apóstoli, omniumque mínimi; áttamen, quia magna in ipsis virtus erat, per totum orbem effúsa est. Quod si hómines duódecim totum orbem fermentárunt, cógita quanta sit nequítia nostra quod cum tanto número simus, non possímus tamen eos qui supersunt emendáre. At, ínquies, illi Apóstoli erant. Et quid est hoc? Annon eádem ipsa, qua tu, conditióne erant? Num ex cœlo descénderant? Ecquid illos magnos effécit? Contemptus pecuniárum, vanæ glóriæ despectus, sequestrátio a bonis seculáribus: qui si hæc non habuissent, sed ánimi morbis ser-

viissent, deceptóres et falláces hábiti fuissent. Sic certe vita ipsa est quæ ubíque fulget, quæ étiam Spíritus grátiam ádtrahit. Ipse vero Christus, cum legem daret discípulis, quid dicébat? An, signa fácite ut vídeant hómines? Nequáquam. Sed quid? Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona.

℟. In ómnibus * Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros. ℣. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est.* Exhibeámus. Glória.* Exhibeámus. *II. Cor.* 6. *Matth.* 5.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo. *Hom.* 32. *in Matth. n.* 4.

Viden' ministérii magnitúdinem? viden' Apostolórum dignitátem? Nihil sénsile jubentur dícere, nec sicut Móyses et Prophétæ prióres; sed nova quædam et inexspectáta. Neque enim tália ipsi prædicábant, sed terram et terréna bona: hi autem regnum cœlórum, et quæ ibi sunt ómnia. Neque inde solum hi majóres sunt, sed étiam ex obediéntia. Neque enim recúsant, neque cunctantur sicut véteres illi: sed étiam si perícula, bella, et intolerabília mala áudiant, cum singulári obediéntia jussa capessunt, útpote qui regni sint præcónes.

℟. Jesus locútus est úndecim Apóstolis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra.* Euntes ergo docéte omnes Gentes. ℣. Vos testes mei, dicit Dóminus, et ego Deus.* Euntes. *Matth.* 28. *Is.* 43.

Lectio VIII.

Et quid mirum, ínquies, si nihil durum et ásperum prædicatúri, súbito paruérunt? Quid dicis? nihil durum prædicáre jussi sunt? Non audis cárceres, abductiónes ad mortem, bella civília, universórum ódium? Quæ ómnia ipsis paulo post eventúra esse Christus dicébat. Illos namque mittit præcónes, ut áliis innúmera bona concílient; illos vero intolerabília mala passúros esse dicit et pronúntiat.

℟. Tradent vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad præsides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis, et géntibus: * Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. ℣. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: * Qui. *Matth.* 10.

Lectio IX. Cap. 14.

Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Diligens habet Deum in se manentem.

In illo témpore; Dixit Jesus

discípulis suis : Adhuc módicum, et mundus me jam non videt; vos autem vidétis me. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi. 33. *in Matth. n.* 1.

Tu vero mihi considera quinam sint ii qui hæc dura laboriósaque præcepta áudiunt, formidolósi hómines, idiótæ, illitteráti et indocti, prorsus obscúri, qui exterórum leges ignorábant, qui non in forum descénderant, piscatóres, publicáni, in ómnibus imbecilles. Quod si hæc vel magno præditos ingénio et ánimo viros turbáre possunt, quómodo non potuíssent imperítos hómines, qui nihil generósi unquam ánimo concéperant, dejícere atque percéllere? At non dejecére. Quæ consolátio inter tot tantaque mala? Mitténtis poténtia.

℞. Cum tradent vos, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. ℣. Dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri; * Non. Glória.* Non. *Matth.* 10. *Luc.* 21.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuisti : da nobis sanctórum tuórum Simónis et Judæ précibus, ut quod fides cognoscit, spes desíderet, et cáritas apprehendat; Per Dóminum.

Si sit Dominica, de ea fit Commem.

Vesperæ de eodem Festo, licet sequens sit æqualis gradus, propter majorem SS. Apostolorum dignitatem.

DIE XXIX.

S. FARONIS,

MELDENSIS EPISCOPI.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 5.

Hymnus. V.

Pangimus festo pia turba cantu
Hanc tui lucem memorem triumphi;
Te, Faro, sanctum pueri verémur
Jure paréntem.
Flore vix primo juvenescit infans,
Príncipum fulgens títulis avórum,
Splendet exemplar pietátis, ipsa
Regis in aula.
Grande dum munus, merito favóre
Occupat, livor procul! huic benigna
Adserit blando sociáta vinclo
Péctora virtus.
Sed quid! afflátu monitus superno,

Voce germánæ, míseros tumultus
Aufugit secli, vacuos honóres
Spérnere fortis.

Nec diu speres tenebris latére;
Te vocat certo Deus ipse nutu :
Pródeas Christi redivíva lampas;
Cede jubenti.

Plaudit en tali populus magistro;
Désinunt questus, nec oves relictæ
Jam perhorrescunt via ne qua fallat
Pérfida gressus.

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis proprio cruóre,
Fac ut æternæ subeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. a. Natus est homo, princeps fratrum, firmamentum gentis, stabilimentum pópuli. *Eccli.* 49.

Ant. 3. c. Glorificávit illum Dóminus in conspectu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et ostendit illi glóriam suam. *Eccli.* 45.

Ant. 5. a. Vir justus et timens Deum et testimónium habens ab universa gente. *Act.* 10.

℣. Pótuit fácere mala et non fecit, ℟. Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino. *Eccli.* 31.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Liber primus Esdræ.

In anno primo Cyri regis Persárum, ut complerétur verbum Dómini ex ore Jeremíæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri regis Persárum, et traduxit vocem in omni regno suo, étiam per scriptúram dicens : Hæc dicit Cyrus rex Persárum : Omnia regna terræ dedit mihi Dóminus Deus cœli, et ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Jerúsalem, quæ est in Judæa. Quis est in vobis de universo pópulo ejus? sit Deus illíus cum ipso : ascendat in Jerúsalem, et ædíficet domum Dómini Dei Israel.

℟. Ego sum Dóminus qui dico Cyro : Pastor meus es, et omnem voluntátem meam complébis. * Ego suscitávi eum ad justítiam, et captivitátem meam dimittet, non in prétio, neque in munéribus. ℣. Non corruptibílibus auro vel argento redempti estis, sed pretióso sánguine Christi. * Ego. *Is.* 44 *et* 45. *I. Petr.* 1.

Lectio II.

Et surrexérunt príncipes patrum de Juda et Bénjamin, et sacerdótes, et levítæ, et omnis cujus Deus suscitávit spíritum ut ascénderent ad ædificandum templum Dómini, quod erat in Jerúsalem. Universíque qui erant in circúitu, adjuvérunt manus eórum in

vasis argénteis et áureis, in substántia, et jumentis, in suppelléctili, exceptis his, quæ sponte obtúlerant. Rex quoque Cyrus prótulit vasa templi Dómini, quæ túlerat Nabuchodónosor de Jerúsalem, et annumerávit ea Sassábasar príncipi Juda.

℟. Cum cœperint impléri in Babylóne septuaginta anni, visitábo vos; * Et suscitábo super vos verbum meum bonum, et redúcam captivitátem vestram de universis Géntibus. ℣. Implétum est tempus: pœnitémini, et crédite; * Et. *Jer.* 29. *Marc.* 1.

Lectio III. Cap. 3.

JAMQUE vénerat mensis séptimus, et erant fílii Israel in civitátibus suis: congregátus est ergo pópulus quasi vir unus in Jerúsalem: et surrexit Jósue fílius Jósedec, et fratres ejus sacerdótes, et Zoróbabel fílius Saláthiel, et fratres ejus, et ædificavérunt altáre Dei Israel, ut offerrent in eo holocautómata, sicut scriptum est in lege Móysi viri Dei. A primo die mensis séptimi cœpérunt offerre holocaustum Dómino: porro templum Dei nondum fundátum erat. Fundáto ígitur a cæmentáriis templo Dómini, stetérunt sacerdótes in ornátu suo cum tubis: et levítæ fílii Asaph in cymbalis, ut laudárent Deum per manus David regis Israel. Et concinébant in hymnis et confessióne Dómino: Quóniam bonus, quóniam in æternum misericórdia ejus super Israel. Plúrimi de sacerdótibus et levítis, et príncipes patrum, et senióres, qui víderant templum prius cum fundátum esset, et hoc templum in óculis eórum, flebant voce magna.

℟. Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in glória sua prima? Et quid vos vidétis hanc nunc? Et nunc confortáre omnis pópulus terræ. * Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quam primæ, et in loco isto dabo pacem. ℣. Véniet Desiderátus cunctis Géntibus, et implébo domum istam glória.* Magna. Glória. * Magna. *Agg.* 2.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. g. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce universa vánitas, et afflíctio spíritus. *Eccli.* 1.

Ant. 8. d. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei; tu es qui restítues hæreditátem meam mihi. *Ps.* 15.

Ant. 2. D. Grátias ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério. *I. Tim.* 1.

℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris; ℟. Etenim hæréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15.

Lectio IV.

*Gall. Christ. t.*VIII. *col.* 1600. *Hist. Eccl. Meld. lib.* I. *etc.*

FARO, Pipimísii in pago Briégio natus, patrem hábuit Agnéricum e procéribus aulæ Theodeberti regis Austrásiæ. In aulam productus, príncipem amicítiæ locum apud Theodebertum obtínuit, eumdemque retínuit sub Theodérico junióre et Clotário secundo, patre Dagoberti primi, cujus et aliquando referendárius, légitur. Quam omnem auctoritátem in bonum populórum, et religiónis utilitátem Faro convertit. Cum autem sorórem Faram vírgines in Eboríaco monastério congregantem audiisset, ádeo ipsíus exemplo et audítis de vanitáte rerum seculárium sermónibus compunctus est, ut glóriam palátii contemnens, ipse ecclesiástico órdini sese adscrípserit ex consensu cónjugis suæ Blidechildis, quæ et ipsa sponte veláta, in exercítiis pœniténtiæ, cum fama sanctitátis óbiit.

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, et dixisti : Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum : manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit : Invéni virum secundum cor meum : * Oleo. *Ps.* 88. *Act.* 13.

Lectio V.

A Gundoaldo Meldensi Epíscopo in Clerum admissus, amplíssima prædia paupéribus et ecclésiæ suæ cessit, reservátis nonnullis ad quotidiánas eleemosynárum largitiónes. Sed cum Deo et bonis opéribus vive satágeret, in locum defuncti Gundoaldi, ómnium votis et postulatióne electus, tanquam lucerna ardens et lucens super candelábrum pósitus est, ut omnes verbo simul et exemplo collustráret. Jam Epíscopus, monastérium suburbánum cóndidit póstea ipsíus nómine nuncupátum, sibi quidem a negotiórum tumultu refúgium, peregrínis vero máxime Anglis et Scottis ásylum et diversórium. Hic ab eo excepti sunt sanctus Fiácrius, cui aptum monastério condendo locum e suo património concessit, sanctus Chillénus Fiácrii propinquus, et sanctus Adriánus, cum Roma, una cum sancto Theodóro Cantuáriæ Epíscopo, in Británnicam ínsulam, jussu Románi Pontíficis, proficiscerétur.

℟. Nomen glóriæ ejus usque ad extrémum terræ. * Eo quod fécerat justítiam, et fidem conservávit genti suæ ; et in diébus ejus prosperátum est in mánibus ejus. ℣. In lege Dómini congregatiónem judicávit, et in fide sua probátus est prophéta ; et cógnitus est in verbis suis fidélis. * Eo. *I. Mach.* 14. *Eccli.* 46.

Lectio VI.

FIDEI, in septentrionáli

Regum Francórum ditióne, propagandæ intentus, sancto Chilléno auctor fuit, ut Atrebatenses Christo acquíreret: et suam cum beáto Audoéno tunc láico cóntulit óperam, ut Resbacensis Abbátia ædificarétur, eíque jussu régio sanctus Agilus Abbas præficerétur. Illud inter ália refertur miráculum, quod púero cæco donum Spíritus sancti per Chrisma Confirmatiónis cónferens, visum réddidit. Sedit in Concílio Senonensi secundo una cum quadraginta Epíscopis, plerisque sanctitáte conspícuis. Obiit anno Christi sexcentésimo septuagésimo secundo, Episcopátus círciter quadragésimo quinto, annos natus fere octoginta. Quæ supersunt ejus relíquiæ, in ecclésia cathedráli servantur et in ecclésia Firmitátis-Auculphi.

℟. Vir amátor civitátis, et bene áudiens, * Pro affectu pater appellabátur. ℣. Exemplum fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide; * Pro. Glória. * Pro. *II. Mach.* 14. *I. Tim.* 4.

IN III NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: justítiam et fidem conservávit genti suæ; et exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. *I. Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Lectio VII.

Ex sancto Bernardo Abbáte. *Lib.* 4 *de Considerat. Cap.* 2. *n.* 3 *et* 4.

FUERUNT qui se totos óvibus pascendis expónerent, Pastóris ópere et nómine gloriantes, nihil sibi reputantes indignum, nisi quod salúti óvium obviáre putárent, non quærentes quæ sua sunt, sed impendentes. Impendére curam, impendére substántiam, impendére et seipsos. Unde unus illórum: Et ego, ait, superimpendar pro animábus vestris. Et tanquam dícerent, Non vénimus ministrári, sed ministráre, ponébant, quóties oportuisset, sine sumptu Evangélium. Unus erat de súbditis quæstus, una pompa, únaque voluptas, si quo modo eos possent paráre Dómino plebem perfectam. Id omnímodis satagébant, étiam in multa contritióne cordis et córporis, in labóre et ærumna, in fame et siti, in frígore et nuditáte. Ubi nunc consuetúdo hæc? Súbiit dissími-

lis valde : longe in áliud mutáta sunt stúdia.

℟. Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic jam quærítur inter dispensatóres ut fidélis quis inveniátur. ℣. Multi hómines misericordes vocantur; virum autem fidélem quis invéniet? * Hic. *I. Cor.* 4. *Prov.* 20.

Lectio VIII.

In Fest. SS. Apost. Serm. 1.

Tales decébat humáno géneri Pastóres et Doctóres constítui, qui et dulces essent, et potentes, et nihilóminus sapientes. Dulces, ut me blande et misericórditer suscíperent; potentes, ut fórtiter protégerent; sapientes, ut ad vitam et per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem. Hi sunt magistri nostri, qui a Magistro ómnium vias vitæ plénius didicérunt, et docent nos usque in hodiernum diem. Quid ergo docuérunt vel docent nos? Non Platónem légere; non Aristótelis versútias inversáre; non semper díscere, et nunquam ad veritátis sciéntiam perveníre. Docuérunt me vívere. Putas, parva res est scire vívere? Magnum áliquid, immo máximum est.

℟. Desiderantes vos, cúpide * Volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras: quóniam caríssimi nobis facti estis. ℣. Fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio. * Volebámus. *I. Thess.* 2. *Cant.* 8.

Lectio IX. Cap. 24.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Beatus servus fidelis et vigilans.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Elígii Epíscopi. *Refert S. Audoenus in ejus vita. Lib.* 2. *Cap.* 13.

Considerate, fratres, quia oportet me sine cessatióne vestras ánimas ad tremendum Dei judícium, et ad desiderandum cœleste præmium excitáre, ut vobiscum páriter mérear in Angelórum consórtio perpétua pace gaudére. Ideóque rogo ut diem judícii semper pertimescátis; diem mortis suspectum quotídie ante óculos habeátis. Consideráte quales éritis præsentandi conspéctibus Angelórum, vel qualem pro méritis vicissitúdinem receptúri; si potéritis in illo die illibátum referre, quod in baptismo promisistis. Mementóte quia tunc pactum cum Deo fecistis; atque abrenuntiáre vos diábolo, et ómnibus opéribus ejus, in ipso baptismi sacramento promisistis. Vitam ergo

æternam toto nisu concupíscite, nec emendatiónem vestram diu differátis : sed ad lucranda cœléstia regna, ultro ipsi relínquite quod lucis istius fine perdendum est.

℟. Quis est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. ℣. A dómino suo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum : * Beátus. Glória. * Beátus. *Matth.* 24. *Gen.* 39.

AD LAUDES.

Ant. Capit. et ℣. de Comm.

Hymnus. V.

Jam fas, Melda, tibi, tóllere vérticem
Late conspicuum; quæ tua glória!
Te quantis decorat Numen honóribus
Tanto Præsule nóbilem!
En quos fama suis sédibus évocat,
Certátim patrios línquere géstiens
Fines, approperat sancta cohors virûm
Vasti per maris æquora.
Ardens ille sacras constituit domos
Quæ claros capiant ædibus hóspites;
O felix regio, quæ veluti pates
Cunctis perfugium piis!
Non certis valeat limitibus premi,
Quo fervet studium; Præsulis éxcitus
Chillénus monitis, Christe, novas tuo
Gentes imperio parat.
Gratas quis referat colloquii vices,
Dum germána viro congreditur Dei,
Ardoresque pios, vócibus æmulis,
Certant áddere péctori.
Cœlestes humilem déspiciunt plagam,
Mens illis adeo líbera cónvolat
Ad sedes superas, quas hodie simul
Certo múnere póssident.
Grates, summe, tibi perpetuæ, Deus;
Tu formas populis egregios duces,
Qui, cura vigili, jugis ovíbus
Vitæ pábula præbeant!
Amen.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui beátum Farónem Pontíficem mirificasti in terris, et in cœlis æternum gloríficas : quæsumus, ut ejus apud te júgiter intercéssio nos prótegat, quem nostrum esse perpétua caritáte pastórem et patrem confídimus; Per Dóminum.

Si sit Dominica, de ea fit Commem.

AD HORAS et Vesp. omnia de Communi.

DIE XXX.

S. QUINTINI,

MARTYRIS.

Simplex.

(*Si sit Sabbatum, anticipatur in hanc diem cum jejunio Vigilia Omnium Sanctorum sine Commem. de S. Quintino.*)

Lectio I. Cap. 4.

Ex Libro primo Esdræ.

Audierunt autem hostes Judæ et Bénjamin, quia filii captivitátis ædificárent templum Dómino Deo Israel. Et accedentes ad Zoróbabel, et ad príncipes patrum, dixérunt eis : Ædificémus vobiscum, quia ita ut vos, quærimus Deum vestrum. Et dixit eis Zoróbabel, et Jósue, et réliqui príncipes patrum Israel : Non est vobis et nobis ut ædificémus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli ædificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis Cyrus rex Persárum. Factum est ígitur ut pópulus terræ impedíret manus pópuli Judæ, et turbáret eos in ædificando. Conduxérunt autem adversus eos consiliatóres, ut destrúerent consílium eórum ómnibus diébus Cyri regis Persárum, et usque ad regnum Dárii regis Persárum.

℟. Quis tu, mons magne, coram Zoróbabel? in planum : * Manus Zoróbabel fundavérunt domum istam, et manus ejus perfícient eam. ℣. Non in exércitu, nec in róbore, sed in Spíritu meo, dicit Dóminus, * Manus. *Zach.* 4.

Lectio II. Cap. 6.

Tunc Dárius rex præcépit : et recensuérunt in bibliothéca librórum, qui erant repósiti in Babylóne; et inventum est in Ecbátanis volúmen unum, talisque scriptus erat in eo commentárius : Anno primo Cyri regis : Cyrus rex decrévit ut domus Dei ædificarétur, quæ est in Jerúsalem, in loco ubi ímmolent hóstias : sumptus autem de domo regis dabuntur. A me ergo pósitum est decrétum, ut omnis homo qui hanc mutáverit jussiónem, tollátur lignum de domo ipsíus, et erigátur, et configátur in eo, domus autem ejus publicétur. Deus autem qui habitáre fecit nomen suum ibi, díssipet ómnia regna, et pópulum qui exténderit manum suam ut repugnet, et díssipet domum Dei, illam quæ est in Jerúsalem. Ego Dárius státui decrétum, quod studióse impléri volo.

℟. Suscitávit Dóminus spíritum Cyri regis Persárum, et traduxit vocem in omni regno suo, dicens : Deus cœli præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Jerúsalem : * Quis est in vobis de universo pópulo ejus? ascendat, et ædíficet domum Dómini Dei Israel. ℣. In Christo Jesu om-

nis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino. * Quis. *I. Esdr.* 1. *Ephes.* 2.

Lectio III.
Ex Sur. et Tillem.

Quintinus, Maximiáno et Diocletiáno Imperatóribus, cum sóciis áliquot Roma in Gállias venit Christi fidem prædicatúrus; quod cum magna constántia apud Ambiános et Verománduos perfíceret, et multos ad religiónem christiánam addúceret, a Rictiováro exquisitíssimis supplíciis excruciátus est. Jubet enim in cárcerem caténis óbrutum cónjici, bis eum flagellis cædi, in equúleo extendi, quoad luxáta fúerint ómnia ossa ejus; supra dorsum picem ardentem cum óleo effundi, faces accensas latéribus applicári, deinde apud Verománduos dedúci ubi duábus súdibus férreis a cervíce ad crura transfixus, clavis sub ungues, in caput, exterasque córporis partes infixis, tandem cápite truncátus est. Corpus ejus in Sumínam projectum Eusébia pia múlier, post annos quadraginta quinque, invénit, in monte sepelívit propter urbem, sacellumque túmulo superstruxit. Martyrii locus cessit in urbem sub sancti Mártyris nómine; de antíqua autem Viromándua nihil súperest nisi pagellus.

℟. Tormenta suscépit; * Ita ut mirarentur † Quod tanquam níhilum dúceret cruciátus. ℣. Certámen forte dedit illi Dóminus ut vínceret; *Ita. Glória. † Quod. *II. Mach.* 7. *Sap.* 10.

Oratio Sacr. Greg.

Deus, qui beátum Quintínum Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborasti: ex ejus nobis imitatióne tríbue pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus adversa formidáre; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXXI.
IN VIGILIA
OMNIUM SANCTORUM.

Omnia de Feria ut in Psalterio, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum, qui merces nostra copiósa est in cœlis, * Veníte, adorémus. *Matth.* 5.

Hymnus.

Pugnate, Christi mílites,
Fortes fide resístite:
Immensa promísit Deus
Pio labóri præmia.
Non ille fluxas ac leves
Palmas dabit vincéntibus;
Sed lucis æternæ decus,
Et pura semper gáudia.
Mentes beátas éxcipit
Formósa Cœlitum domus:
Hic turba, cœlis áltior,
Subjecta calcat sídera.

Cadúca vobis præmia
Offert levis mundi favor:
Vultus ad astra tóllite;
Hic ipse fit merces Deus.
Qui nos corónat, laus Patri,
Laus, qui redémit, Fílio;
Alma juvans nos grátia,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Prima et secunda Bened. ut in Ordinario, pro Officiis Sanctorum.

Lectio I. Cap. 6.

Ex Libro primo Esdræ.

Seniores autem Judæórum ædificábant, et prosperabantur juxta prophetíam Aggæi Prophétæ et Zacharíæ fílii Addo. Et ædificavérunt et construxérunt, jubente Deo Israel, et jubente Cyro, et Dário, et Artaxerxe, régibus Persárum: et complevérunt domum Dei istam, usque ad diem tértium mensis Adar, qui est annus sextus regni Dárii regis. Fecérunt autem fílii Israel, sacerdótes et levítæ, et réliqui filiórum transmigratiónis, dedicatiónem domus Dei in gáudio. Et statuérunt sacerdótes in ordínibus suis, et levítas in vícibus suis, super ópera Dei in Jerúsalem, sicut scriptum est in libro Móysi. Fecérunt autem fílii Israel transmigratiónis, Pascha, quarta décima die mensis primi.

℟. Pónite corda vestra super vias vestras: * Ascéndite in montem; et ædificáte domum; et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. ℣. In Christo omnis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino. * Ascéndite. *Agg.* 1. *Ephes.* 2.

Lectio II. Cap. 7.

Post hæc autem verba, in regno Artaxerxis regis Persárum, Esdras ascendit de Babylóne, et ipse scriba velox in lege Móysi, quam Dóminus Deus dedit Israel: et dedit ei rex, secundum manum Dómini Dei ejus super eum, omnem petitiónem ejus. Et ascendérunt de fíliis Israel, et de fíliis sacerdótum, et de fíliis levitárum in Jerúsalem. Et venérunt in Jerúsalem mense quinto, ipse est annus séptimus regis. Quia in primo die mensis primi cœpit ascéndere de Babylóne, et in primo die mensis quinti venit in Jerúsalem, juxta manum Dei sui bonam super se. Esdras enim parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret et docéret in Israel præceptum et judícium.

℟. Tu exsurgens, Dómine, miseréberis Sion, * Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. ℣. Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, ut ædificentur muri Jerúsalem. * Quia. *Ps.* 101 *et* 50.

Tertia Bened. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, quæ est imágo Dei. *II. Cor.* 4.

Lectio III. Cap. 6.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Christus docet Beatitudines.

In illo témpore; Elevátis Jesus óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi. *De Offic. Lib.* 1. *c.* 15 *et* 16.

Non potest quis præmium accípere, nisi legítime certáverit, nec est gloriósa victória, nisi ubi fúerint laboriósa certámina. Nonne injustus est, qui ante dat præmium, quam certámen fúerit absolútum? Futúram, non præsentem; in cœlo, non in terra mercédem promísit esse reddendam. Quid álibi poscis, quod álibi debétur? quid præprópere corónam éxigis, ántequam vincas? quid detérgere púlverem, quid requiéscere cupis? quid epulári gestis, ántequam stádium solvátur? Adhuc pópulus spectat, adhuc athlétæ in scámmate sunt, et tu jam ótium petis? Sed forte dicas: Cur ímpii lætantur? cur luxuriántur? cur étiam ipsi non mecum labórant? Quóniam qui non subscrípserint ad corónam, non tenentur ad labórem certáminis: qui in stádium non descénderint, non se perfundunt óleo, non óblinunt púlvere. Quos manet glória, exspectat injúria.

℟. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt: beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabuntur: * Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. ℣. Multæ tribulatiónes justórum, et de ómnibus his liberábit eos Dóminus: * Beáti. Glória.* Beáti. *Matth.* 5. *Ps.* 33.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Loco Cantici de Psalterio,
Canticum, Sap. 10.

Reddidit justis Sapiéntia mercédem labórum suórum, * et deduxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * et in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et transvexit illos per aquam nímiam:

Inimícos autem illórum demersit in mare; * et ab altitúdine inferórum eduxit illos.

Ideo justi tulérunt spólia impiórum; * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disertas.

Post Psalmos et Canticum dicitur unica

Ant. 4. c. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo. *Apoc.* 3.

Capitulum. I. Petr. 4.

Communicantes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultantes.

Hymnus.

Cœlestis, o Jerúsalem,
Mansúra semper cívitas,
O ter beáti quos tuis
Cives recondis mœnibus!
Tu pacis æternæ domus,
Dilecta Sanctórum quies,
Sedes Deo fruéntium,
Regis superni cúria.
Hic in throno sedens Deus
Cunctos beat præséntia:
Hic sol perennis, spléndido
Affulget Agnus lúmine.
Hac sede, quo datur frui,
Nil dulce turbat ótium:
Hic unus est Sanctis labor
Dei vacáre láudibus.
Huc certa nos spes évocat,
Huc vota tendant ómnia:
Nec térreat brevis labor,
Æterna quos merces manet.
Perennis o Sol pátriæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Quómodo cantábimus cánticum Dómini, ℟. In terra aliéna? *Ps.* 136.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Beáti cum vos óderint hómines; gaudéte in illa die, et exsultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio sacr. Greg.

Domine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam: et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne lætítiam; Per Dóminum.

Nulla fit Commem. aut Suffragium.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Scimus quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. *II. Cor.* 5.

AD TERTIAM.

Ant. 5. *a.* Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. *Rom.* 8.

Capitulum. II. Cor. 4.

Momentaneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur: quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Transívimus * per ignem et aquam; * Et. Glória. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Salus justórum a Dómino, ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis : sic enim abundanter ministrábitur vobis intróitus in æternum regnum. *II. Petr.* 1.

Capitulum. Is. 64.

A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti exspectántibus te.

℟. *br.* Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te! Quam magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te. * Quam abscondisti. Glória. Quam magna.

℣. Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ, ℟. Próteges eos in tabernáculo tuo. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Veníte, Benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum a constitutióne mundi. *Matth.* 25.

Capitulum. Ephes. 1.

Benedixit nos Deus in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspectu ejus.

℟. *br.* Dedisti hæreditátem * Timéntibus nomen tuum, Dómine. Dedisti. ℣. Dies super dies * adjícies, * Timéntibus. Glória. Dedisti. *Ps.* 60.

℣. Novit Dóminus dies immaculatórum; ℟. Hæréditas eórum in æternum erit. *Ps.* 36.

MENSE NOVEMBRI.

DIE I.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

ANNUALE-MINUS.

IN I VESPERIS.

Psalmi juxta diem Hebdomadæ.

Ant. 3. a. Fui in spíritu; et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. *Apoc.* 4.

Ant. 4. E. Vidi, et ecce in médio throni Agnum stantem tanquam occísum. *Apoc.* 5.

Ant. 7. a. Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum; et erat númerus eórum míllia míllium. *Apoc.* 5.

Ant. 1. f. Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis. *Apoc.* 7.

Ant. 5. C. Stabant ante thronum, et in conspectu Agni; et clamábant voce magna, dicentes : Salus Deo nostro qui sedet super thronum, et Agno. *Apoc.* 7.

Capitulum. Hebr. 12.

ACCESSISTIS ad Sion montem, et civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis, et júdicem ómnium Deum, et spíritus justórum perfectórum, et testamenti novi mediatórem Jesum.

℟. Inebriabuntur ab ubertáte domus tuæ, Dómine; * Et torrente voluptátis tuæ potábis eos, † Quóniam apud te est fons vitæ. ℣. Agnus qui in médio throni est, reget illos et dedúcet eos ad vitæ fontes; * Et. Gloria. † Quóniam. *Ps.* 35. *Apoc.* 7.

Hymnus, Cœlo quos eadem, *ut in II Vesperis*, 409.

℣. Dómine, in justítia tua exaltabuntur; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Quos Deus prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et justificávit; quos autem justificávit, illos et glorificávit. *Rom.* 8.

AD COMPLET. Ps. juxta diem Hebdom. Ant. et cetera ut infra, 410.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, qui glorificátur in concílio Sanctórum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 88.

Hymnus. S. V.

Vos sancti Proceres, vos Superum chori,
Cœli quotquot habet régia príncipes,
Nostros nunc date vestris
Cantus júngere cántibus.
Primis ante alios, glória Cœlitum,
Christi Virgo parens fulget honóribus;
Divinóque sevérum
Flectit pígnore Júdicem.
Adstant Spirituum mille ácies throno;
Regi sancta ferunt vota cliéntium:
Hic Baptista profundo
Lucis flúmine mérgitur.
Quorum núntia vox, orbis ad últimas,
Christum vox resonans, intonuit plagas,
Præcónes duodéni
Sacris Vátibus ádsident.
Fuso purpurei sánguine Mártyres,
Et puro niveæ péctore Vírgines,
Agno cándida fundunt
Rubris lília cum rosis.
Qui pavére suos præpositi greges,
Pascuntur supero Númine plénius:
Qui flevére, serénus
Abstergit lacrymas Pater.
A quo cuncta fluunt, máxima laus Patri:
Qui mundum reparat, máxima Fílio:
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

IN I NOCTURNO.

In Ps. Beátus vir qui non ábiit, 1.

Ant. 5. C. Ecce servi mei, dicit Dóminus, lætabuntur, et laudábunt præ exsultatióne cordis. *Is.* 65.

In Ps. Dómine quis habitábit, 41.

Ant. 6. C. Habitábunt in Jerúsalem, et anathéma non erit ámplius; sed sedébit Jerúsalem secúra. *Zach.* 14.

In Ps. Dómini est terra, 45.

Ant. 7. d. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio et vox laudis; salus autem in sempiternum erit. *Is.* 51.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi; ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. *Ps.* 31.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat adspéctui lápidis jáspidis et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ: et in circúitu sedis sedília viginti quátuor; et super thronos viginti quá-

tuor senióres sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua, et septem lámpades ardentes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vítreum símile crystallo.

℟. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui es, et qui eras, et qui ventúrus es; * Quia regnasti, et advénit tempus réddere mercédem servis tuis, et Sanctis. ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, et Sancti tui benedícant tibi, * Quia. Glória. * Quia. *Apoc.* 11. *Ps.* 144.

Lectio II.

Et ánimal primum símile leóni, et secundum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intus plena sunt óculis: et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem Sedenti super thronum, viventi in sécula seculórum, procidébant viginti quátuor senióres ante sedentem in throno, et adorábant Viventem in sécula seculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicentes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem: quia tu creasti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

℟. Data sunt Angelo incensa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre quod est ante thronum Dei: * Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum coram Deo. ℣. Oculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum. * Et. Glória. * Et. *Apoc.* 8. *Ps.* 33.

Lectio III. Cap. 5.

Et vidi in déxtera Sedentis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus.

℟. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et

qui timétis Deum, pusilli et magni; * Quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei. ℣. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio; * Quóniam. Glória. *Repet.* ℟. Laudem *usque ad* ℣. *Apoc.* 19. *Ps.* 32.

IN II NOCTURNO.

In Ps. Benedícam Dóminum, *cum sua divisione*, 87.

Ant. 3. *à.* Omnes Sancti in manu Dei sunt; et qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut.* 33.

In Ps. Dixit injustus, 64.

Ant. 1. D. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem; quóniam donum et pax est electis ejus. *Sap.* 3.

In Ps. Exaudi, Deus, deprecatiónem meam, 95.

Ant. 2. D. Dátio Dei pérmanet justis, et profectus illíus successus habébit in ætérnum. *Eccli.* 11.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Lectio IV.

Ex sancto Bernardo Abbáte in Festo Omnium Sanctórum. *Serm.* 5. *n.* 1 *et* 2.

Festiva nobis est dies, et inter præcípuas Solemnitátes hodierna Solémnitas numerátur. Nóvimus Festivitátem Omnium Sanctórum diei, et esse, quam hódie celebrámus. Omnium, inquam, sive cœléstium, sive terréstrium. Sunt enim Sancti de cœlo, et sunt Sancti de terra: itemque eórum qui de terra sunt, quidam adhuc in terra, áliqui jam in cœlo. Estne adhuc Sanctórum áliquod tértium genus? Est, sed occultum. Sunt enim Sancti qui adhuc mílitant, adhuc pugnant: currunt adhuc, necdum comprehendérunt. Hæc nimírum divérsitas appellatiónis in nómine sanctitátis: ut álii quidem jam secundum consummatiónem Sancti vocentur, álii juxta solam adhuc prædestinatiónem.

℟. Hi omnes testimónio fídei probáti sunt: * Ideóque et nos tantam habentes impósitam nubem téstium, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adepti, viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: * Ideóque. Glória.* Ideóque. *Hebr.* 11 *et* 12. *Eccli.* 44.

Lectio V. n. 5.

Ad quid Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa Solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cœlestis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: honórum nostrórum Sancti

non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, ut eórum tam optábili societáte fruámur, et mereámur concíves et contubernáles esse Spirítuum beatórum, miscéri cœtui Patriarchárum, cúneis Prophetárum, senátui Apostolórum, Mártyrum exercítibus numerósis, Confessórum collégiis, Vírginum choris; in ómnium dénique cólligi et collætári communióne Sanctórum.

℟. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; et dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum, * Donec compleantur conservi eórum et fratres eórum. ℣. Educ, Dómine, de custódia ánimam meam ad confitendum nómini tuo: me exspectant Justi, donec retríbuas mihi.* Donec. Glória. * Donec. *Apoc.* 6. *Ps.* 141.

Lectio VI. n. 6.

Præstolatur nos Ecclésia illa primitivórum, et neglígimus: desíderant nos Sancti, et parvipéndimus: exspectant nos Justi, et dissimulámus. Excitémur aliquando, fratres: resurgámus cum Christo, quærámus quæ sursum sunt, quæ sursum sunt sapiámus. Desiderémus desiderantes nos; properémus ad præstolantes nos; exspectantes nos votis præoccupémus animórum. Ecce enim nihil in hac nostra communióne securitátis, nihil perfectiónis, nihil quiétis: et tamen hic quoque quam bonum et quam jucundum habitáre fratres in unum! Quidquid enim, sive intérius, sive extérius, molestum occurrit, ipso útique tam germanórum consórtio fratrum, cum quibus est nobis cor unum et ánima una in Deum, tolerabílius invenítur. Quam dúlcior erit, quam delectabílior, quam beátior único, ubi nulla suspício esse póterit, nulla dissensiónis occásio, ubi omnes perfecta cáritas indissolúbili fœdere colligábit!

℟. Dóminus Deus servos suos vocábit nómine álio; * Quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres. ℣. Mors ultra non erit: neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra. * Quia. Glória. *Repet.* ℟. Dóminus *usque ad* ℣. *Is.* 65. *Apoc.* 21.

IN III NOCTURNO.

In Ps. Jubiláte Deo.... psalmum, 6.

Ant. 4. E. Benedictus Deus qui secundum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in hæreditátem incorruptíbilem. *I. Petr.* 1.

In Ps. Quam dilecta, 86.

Ant. 8. G. Dignos nos fecit in partem sortis Sanctórum in lúmine, et tránstulit in re-

gnum Fílii dilectiónis suæ. *Coloss.* 1.

In Ps. Cantáte Dómino.... laus ejus, 120.

Ant. 6. F. Nos omnes, reveláta fácie, glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem. *II. Cor.* 3.

℣. Illúminans tu mirabíliter, Dómine, ℟. A móntibus æternis. *Ps.* 75.

Lectio VII.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Mortalitáte.

Considerandum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitandum renuntiasse nos mundo, et tanquam hóspites et peregrínos isthic ínterim dégere. Amplectámur diem qui nos isthinc ereptos, et láqueis seculáribus exsolútos paradíso restítuit et regno. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret amplecti? Pátriam nostram paradísum computámus; parentes Patriarchas habére jam cœpimus; quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut parentes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus exspectat; parentum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua incolumitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspectum et complexum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est!

℟. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam qua dilexit nos, convivificávit nos, * Et consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu; ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ. ℣. Addent mites in Dómino lætítiam, et páuperes hómines in Sancto Israel exsultábunt, dicit Dóminus qui redémit, * Et. Glória. * Et. *Ephes.* 2. *Is.* 29.

Lectio VIII.

Qualis illic cœléstium regnórum voluptas sine timóre moriendi, et cum æternitáte vivendi! Quam summa et perpétua felícitas! Illic Apostolórum gloriósus chorus; illic Prophetárum exsultántium númerus; illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus; triumphantes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis continéntiæ róbore subegérunt; remuneráti misericordes, qui alimentis et largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt, qui, Domínica præcepta servantes, ad cœlestes thesauros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus; ut cum his cito esse, ut cito ad Christum ve-

níte contíngat, optémus. Hanc cogitatiónem nostram Deus vídeat; hoc propósitum mentis et fídei Dóminus Christus adspíciat; datúrus eis glóriæ suæ amplióra præmia, quorum circa se fúerint desidéria majóra.

℟. Replétisumus misericórdia tua, Dómine; et exsultávimus, et delectáti sumus: * Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, annis quibus vídimus mala. ℣. Momentáneum et leve tribulatiónis nostræ supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis: * Lætáti. Glória. * Lætáti. *Ps.* 89. *II. Cor.* 4.

Lectio IX. Cap. 5.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Octo Beatitudines.

In illo témpore; Videns Jesus turbas, ascendit in montem: et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus; et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri. *In cap.* 5. *Matth.*

Beati páuperes spíritu. Ne quis autem putáret paupertátem quæ nonnunquam necessitáte portátur, a Dómino prædicári, adjunxit, Spíritu; ut humilitátem intellígeres, non penúriam. Beáti páuperes spíritu, qui propter Spíritum sanctum voluntáte sunt páuperes. Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram: non terram Judææ, nec terram istíus mundi maledictam, spinas et tríbulos afferentem, quam crudelíssimus quisque et bellátor magis póssidet; sed terram quam Psalmista desíderat, dicens: Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. Beáti qui lugent. Luctus hic non mortuórum commúni lege natúræ, sed peccátis et vítiis mortuórum. Sic flevit et Sámuel Saülem; quia pœnitúerat Deum quod unxisset eum regem super Israel. Sic et Paulus Apóstolus flere ac lugére se dicit eos qui post fornicatiónem et immundítiam non egérunt pœniténtiam. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam. Non nobis súfficit velle justítiam, nisi justítiæ patiámur famem; ut nunquam nos satis justos intelligámus. Beáti misericórdes. Misericórdia non solum in eleemósynis intellígitur, sed in omni peccáto fratris, si alter altérius ópera portémus. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Quos non árguit consciéntia ulla peccáti. Templum Dei non potest esse pollútum. Beáti pacífici, qui primum in corde suo, deinde et inter fratres dissidentes pacem fáciunt. Quid enim prodest álios per te pacári, cum in tuo ánimo sint bella vitiórum? Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam.

Signanter áddidit, Propter justítiam : multi enim persecutiónem propter sua peccáta patiuntur, et non sunt justi.

℟. Redemisti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne; * Et fecisti nos Deo nostro regnum et sacerdótes : et regnábimus. ℣. Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti, et portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum; * Et Glória. *Repet.* ℟. Redemisti *usque ad* ℣. *Apoc.* 5. *Exod.* 15.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Agnus Dóminus dominórum est, et Rex regum; et qui cum illo sunt, vocáti, electi et fidéles. *Apoc.* 17.

Ant. 2. D. Lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni, ídeo sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Qui sedet in throno, habitábit super illos : non esúrient neque sítient ámplius. *Apoc.* 7.

Canticum. Apoc. 19.

ALLELUIA; Salus, et glória, et virtus Deo nostro est : * quia vera et justa judícia sunt ejus;

Qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, * et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus.

Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus; * et qui timétis eum, pusilli et magni.

Allelúia; quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens.* Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei :

Quia venérunt núptiæ Agni,* et uxor ejus præparávit se.

Et datum est illi, ut coopériat se byssino splendenti et cándido : * byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum.

Beáti,* qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt.

Oculi ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, * habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse.

Et vestítus erat veste adspersa sánguine : * et vocátur nomen ejus, Verbum Dei.

Et habet in vestimento et in fémore suo scriptum : * Rex regum, et Dóminus dominántium.

Ant. 8. G. Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi. *Tob.* 13.

Ant. 7. *d.* Hymnus ómnibus Sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus. *Ps.* 148 *et* 149.

Canticum. Ephes. 1.

DEUS, Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det vobis spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne ejus; illumináte óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vo-

catiónis ejus, et quæ divítiæ glóriæ hæreditátis ejus, in Sanctis.

Hymnus. S. V.

HYMNIS dum resonat cúria Cœlitum,
Hic flemus patriis fínibus éxsules:
Hic suspensa tenémus
Mutis cántibus órgana.
Quando mens misero líbera cárcere
Se vestris sociam cœtibus ínseret;
Et calígine pulsa,
Cœli lucem habitábimus!
Obscúræ fugient mentis imágines,
Cum stantes propius lúminis ad jubar,
Nos verum sine nube
Ipso in fonte vidébimus.
Nobis, sancta cohors, sis bona: flúctibus
Luctantes mediis quos modo réspicis,
Da portus, duce Christo,
Da contíngere prósperos.
A quo cuncta fluunt, máxima laus Patri:
Qui mundum reparat, máxima Fílio:
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória: ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

Ad Benedictus. *Ant.* 6! F. Fulgébunt Justi, judicábunt natiónes, et dominabuntur pópulis; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. *Sap.* 3.

Oratio Sacr. Leon.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui nos Omnium Sanctórum tuórum mérita sub una tríbuis celebritáte venerári: quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris; Per Dóminum.

Si sit Dominica, de ea fit Commem.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Fons sanctitátis, o Deus,
Æterna Sanctórum quies;
Te laudet omnis spíritus,
Nunc et per omne séculum.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Agnus.

In ℟. *br.* ℣. Qui factus es nobis a Deo * sanctificátio et redémptio. *I. Cor.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Lavérunt.

Capitulum. Dan. 7.

ECCE cornu béstiæ faciébat bellum adversus Sanctos, et prævalébat eis, donec venit Antíquus diérum: et judícium dedit Sanctis Excelsi; et tempus advénit, et regnum obtinuérunt Sancti.

℟. *br.* Sancti tui, Dómine, * benedícent tibi; * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Glóriam * regni tui dicent; * Allelúia. Glória. Sancti.

℣. Notam fácient fíliis hóminum poténtiam tuam, ℟. Et glóriam magnificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui sedet.

Capitulum. II. Cor. 6.

Inhabitabo in illis, et inambulábo inter eos; et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. *br.* Lætentur omnes * qui sperant in te, Dómine; * Allelúia, allelúia. Lætentur. ℣. In æternum exsultábunt, * et habitábis in eis; * Allelúia. Glória. Lætentur.

℣. Gloriabuntur in te, Dómine, ℟. Omnes qui díligunt nomen tuum. *Ps.* 5.

AD NONAM.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

Capitulum. Is. 65.

Ecce ego creo cœlos novos et terram novam; et non erunt in memória prióra, et non ascendent super cor; sed gaudébitis, et exsultábitis usque in sempiternum.

℟. *br.* Beáti qui hábitant * in domo tua, Dómine; * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. In sécula seculórum * laudábunt te; * Allelúia. Glória. Beáti. *Ps.* 83.

℣. Vox exsultatiónis et salútis, ℟. In tabernáculis justórum. *Ps.* 117.

AD II VESPERAS.

In Ps. Dixit Dóminus, 18.

Ant. 4. E. Benedictus Deus, qui elégit nos in Christo, ut essémus sancti et immaculáti in conspectu ejus, in caritáte. *Ephes.* 1.

In Ps. Confitébor tibi, 19.

Ant. 1. D. Ipsíus sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis quæ præparávit Deus, ut in illis ambulémus. *Ephes.* 2.

In Ps. Laudáte, púeri, 19.

Ant. 3. a. Prædestinávit nos in adoptiónem filiórum, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo. *Ephes.* 1.

In Ps. In convertendo, 38.

Ant. 6. F. Fílii Dei sumus, hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. *Rom.* 8.

In Ps. Super flúmina, 39.

Ant. 7. a. Fílii Sanctórum sumus; et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. *Tob.* 2.

Capitulum. I. Petr. 1.

Secundum eum qui vocávit vos, Sanctum; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum.

Hymnus. S. V.

Cœlo quos eadem glória cónsecrat,

Terris vos eadem concelebrat dies :
Læti vestra simul præmia pángimus,
Duris parta labóribus.
Jam vos pascit amor, núdaque Véritas :
De pleno bibitis gáudia flúmine :
Illic perpetuam mens satiat sitim
Sacris ébria fóntibus.
Altis secum habitans in penetrálibus
Se Rex ipse suo contuitu beat;
Illabensque, sui pródigus, íntimis
Sese méntibus ínserit.
Altári medio, cui Deus ínsidet,
Agni fumat adhuc innocuus cruor :
Quæ mactáta Patri se semel óbtulit,
Se jugis litat hóstia.
Pronis turba senum cérnua fróntibus,
Inter tot rutili fúlgura lúminis,
Regnanti Domino dévovet áurea,
Quæ ponit, diadémata.
Gentes innumeræ, conspicuæ stolas
Agni purpureo sánguine cándidas,
Palmis læta cohors, cántibus æmulis
Ter sanctum celebrant Deum.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par sancte tibi laus quoque, Spíritus,
Qui das pro meritis, óptimus árbiter,
Te totum simul ómnibus.
Amen.

℣. In lúmine tuo vidébimus lumen : ℟. Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, Dómine. *Ps.* 35.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est, allelúia. *I. Joan.* 3.

Post Benedicámus, *nisi sit Sabbatum, dicuntur Vesperæ de Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, ut infra; deinde Completorium ut sequitur.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. Nox ultra non erit, et non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos. *Apoc.* 22.

Ad Hymnum Grates, *Doxol.* ¶ Fons sanctitátis, *ut supra ad Horas*, 408.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 2. D. Sérvient Dómino, et vidébunt fáciem ejus; et nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

DIE II.

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Duplex-majus.

Si hæc Solemnitas occurrat in

Dominica, transfertur in Feriam II. et tunc post Vesperas Dominicæ, dicuntur Vesperæ de Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum.

Omnia ut in Off. Defunct. exceptis quæ sequuntur.

AD VESPERAS statim post Ant. ad Magníficat, *dicitur*

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

Deinde Oratio Fidélium, *ut infra ad Laudes.*

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Ps. Veníte, *in cujus fine, loco* Glória, *dicitur :* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * et lux perpétua lúceat eis.

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Libro Job.

Parce mihi; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi : quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; et si mane me quæsíeris, non subsistam. *Nihil additur in fine Lectionum.*

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens.* Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio II. Cap. 14.

Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat; donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Peccávi valde; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui; quia stulte egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor. *II. Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio III. Cap. 19.

Pelli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum; et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? quis mihi det ut exarentur in libro, stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum, quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Ad Dóminum adspíciam, exspectábo Deum Salvatórem meum; consurgam, cum sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit.* Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex sancto Augustíno Epíscopo. *De Verbis Apost. Serm.* 172.

Admonet nos beátus Apóstolus, ut de dormiéntibus, hoc est, mórtuis caríssimis nostris, non contristémur sicut et céteri qui spem non habent, spem scílicet resurrectiónis et incorruptiónis ætérnæ. Nam ídeo et dormientes eos appellat Scriptúræ veracíssima consuetúdo, ut cum dormientes audímus, evigilatúros mínime desperémus. Unde étiam cantátur in Psalmo: Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Est ergo de mórtuis, eis qui díligunt, quædam tristítia quodámmodo naturális. Mortem quippe horret, non opínio, sed natúra: nec mors hómini accíderet, nisi ex pœna quam præcésserat culpa. Quapropter si animália, quæ ita creáta sunt ut suo quæque témpore moriantur, mortem fúgiunt, díligunt vitam; quanto magis homo, qui sic fúerat creátus, ut si vívere sine peccáto voluisset, sine término víveret! Hinc ítaque necesse est ut tristes simus, quando nos moriendo déserunt quos amámus; quia etsi nóvimus eos non in ætérnum relínquere nos mansúros, sed aliquantum præcédere secutúros; tamen mors ipsa quam natúra réfugit, cum óccupat dilectum, contristat in nobis ipsíus dilectiónis affectum. Ideo non admónuit Apóstolus, ut non contristémur; sed non sicut céteri qui spem non habent.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo; et ipse erit Salvátor meus. ℣.

Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus : * Etiamsi. *Job*, 13. *Rom.* 14.

Lectio V.

Pompæ fúneris, ágmina exsequiárum, sumptuósa diligéntia sepultúræ, monumentórum opulenta constrúctio, vivórum sunt qualiacumque solátia, non adjutória mortuórum. Oratiónibus vero sanctæ Ecclésiæ, et sacrifício salutári, et eleemósynis quæ pro eórum spirítibus erogantur, non est dubitandum mórtuos adjuvári, ut cum eis misericórdius agátur a Dómino, quam eórum peccáta meruérunt. Hoc enim a Pátribus tráditum universa observat Ecclésia; ut pro eis qui in córporis et sánguinis Christi communióne defuncti sunt, cum ad ipsum sacrifícium loco suo commemorantur, orétur, ac pro illis quoque id offerri commemorétur. Cum vero eórum commendandórum causa ópera misericórdiæ celebrantur, quis eis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegantur? Non omníno ambigendum est ista prodesse defunctis; sed tálibus, qui ita víxerint ante mortem, ut possint eis hæc utília esse post mortem. Nam qui sine fide quæ per dilectiónem operátur, ejusque sacramentis, de corpóribus exiérunt; frustra illis a suis hujúsmodi pietátis impenduntur offícia, cujus, dum hic essent, pígnore caruérunt; vel non suscipientes, vel in vácuum suscipientes Dei grátiam, et sibi non misericórdiam thesaurizantes, sed iram.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam.* Sancta ergo et sálubris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, et opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta. *II. Mach.* 12. *I. Cor.* 3.

Lectio VI.

Non ergo mórtuis nova mérita comparantur, cum pro eis boni áliquid operantur sui; sed eórum præcedéntibus consequéntia ista redduntur. Non enim actum est, nisi cum hic víverent, ut eos hæc áliquid adjuvárent, cum hic vívere destitissent. Et ídeo istam fíniens quisque vitam, nisi quod méruit in ipsa, non póterit habére post ipsam. Permittantur ítaque pia corda carórum de suórum mórtibus contristári dolóre sanábili, et consolábiles lácrymas fundant conditióne mortáli; quas cito réprimat fídei gáudium, qua creduntur fidéles, quando moriuntur, páululum a nobis abíre, et ad melióra transíre. Consolentur eos étiam fraterna obséquia, sive quæ funéribus exhibentur,

sive quæ doléntibus adhibentur; quia et hæc in Scriptúris sanctis inter bona ópera deputáta sunt. Impleant hæc hómines erga suos offícia postrémi múneris, et sui humáni lenimenta mœróris. Verum illa quæ ádjuvant spíritus defunctórum, oblatiónes, oratiónes, erogatiónes, multo pro eis observántius, instántius, abundántius impendant, qui suos carne, non spiritu mórtuos, non solum carnáliter, sed étiam spirituáliter amant.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israel, *Audi nunc oratiónem mortuórum Israel: noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manus tuæ et nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo: * Audi. *Baruch*, 3. *Apoc.* 5.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII. Cap. 4.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Nolumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus; ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quod Jesus mórtuus est, et resurrexit; ita et Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in Verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descendet de cœlo: et mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera; et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

℟. Scio quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. * Et. *Job*, 19. *I. Cor.* 15.

Lectio VIII. Cap. 5.

De tempóribus autem, et momentis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis: ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini, sicut fur in nocte, ita véniet. Cum enim díxerint, Pax et secúritas; tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habentis, et non effúgient. Vos autem, fratres, non estis in ténebris, ut vos dies illa, tanquam fur, comprehendat: omnes enim vos fílii lucis estis et fílii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum.

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere * Evigilábunt; álii in vitam æternam, et álii in op-

próbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *I. Cor.* 15.

Lectio IX.

Non dormiámus, sicut et céteri; sed vigilémus, et sóbrii simus. Qui enim dórmiunt, nocte dórmiunt; et qui ébrii sunt, nocte ébrii sunt: nos autem qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti loríacam fídei et caritátis, et gáleam spem salútis, quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis: ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus. Propter quod consolámini ínvicem, et ædificáte altérutrum.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Dómine Deus, Rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Miserére mei, Dómine, fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 5. *Rom.* 3.

AD LAUDES.

Ut in Officio Defunct. exceptis quæ sequuntur.

Post Ant. ad Benedictus, *omissis Precibus, dicitur,*

℣. Dóminus vobiscum.
Orémus.

Oratio Sacr. Gelas.

Fidelium, Deus, ómnium cónditor et redemptor animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD PRIMAM.

Inchoatur absolute a Psalmo Confitémini, 10, *in cujus fine non dicitur* Glória Patri, *nec* Réquiem, *sed continuo Ps.* Beáti immaculáti, *ut ad Primam Dominicæ, et in fine tantum ultimi Octonarii dicitur:* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * et lux perpétua lúceat eis.

Postea Celebrans inchoat ℟. Defecérunt, *Chorus prosequitur,* sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra

declinavérunt. *Celebrans*, ℣. Quæ est, *Chorus*, vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Iterum Celebrans inchoat ℟. Defecérunt, *Chorus*, sicut fumus *usque ad* ℣. *exclusive.*

Deinde Oratio Fidélium, *ut supra ad Laudes.*

Nihil amplius additur; et is ritus observatur ad ceteras diei Horas.

AD TERTIAM.

Inchoatur absolute ab Octon. Legem pone, 12, *cum reliquis; et in fine ultimi dicitur* Réquiem; *sicque ad Sextam et Nonam.*

Celebrans, ℟. Ad Dóminum, *Chorus*, adspíciam: exspectábo Deum Salvatórem meum: consurgam, cum sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. *Celebr.* ℣. Flagellat Dóminus, *Chorus*, omnem fílium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

Celebrans repetit ℟. Ad Dóminum, *Chorus*, adspíciam.

Oratio Fidélium.

AD SEXTAM.

Ps. Defécit, 14.

Celebr. ℟. Dómine, *Chorus*, omnípotens Deus Israel, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israel: noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed memento manus tuæ et nóminis tui. *Celebr.* ℣. Occísus es, Dómine, *Chorus*, et redemisti nos Deo in sánguine tuo. * Audi. *Baruch*, 3. *Apoc.* 5.

Celebrans repetit ℟. Dómine, *Chorus*, omnípotens.

Oratio Fidélium.

AD NONAM.

Ps. Mirabília, 16.

Celebr. ℟. Scio, *Chorus*, quod Redemptor meus vivit; et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. *Celebr.* ℣. Oportet, *Chorus*, corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. * Et. *Job*, 19. *I. Cor.* 15.

Celebr. ℟. Scio, *Chorus*, quod Redemptor.

Oratio Fidélium.

Officium Defunctorum terminatur ad Nonam inclusive.

Si prædictum Officium translatum fuerit in Fer. II (die 3), *Vesperæ sunt de S. Carolo.*

Si sit Sabbatum, fit ut in Psalterio cum Doxologia: ¶ Fons sanctitátis, 408.

Aliis in casibus, ut infra pro diebus intra Octavam.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
OMNIUM SANCTORUM.

Semiduplex.

Omnia ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

Ps. de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. et ℣. *unius e Nocturnis Festi, juxta diem.*

Lectiones et ℟.℟.℟. *juxta diem.*

AD LAUDES.

Ant. sola 8. *G.* Benedícite, *quarta de Laudibus Festi.*

AD VESPERAS.

Ant. sola. 4. E. Benedictus, *prima nempe de Vesperis Festi.*

DOM. INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, incipiendo a I Vesperis, quæ sunt de Sabbato. Nulla fit Commem. de Octava; attamen in fine Hymnorum dicitur Doxologia. ¶ Fons sanctitátis, 408. *Ad Tertiam, Sextam et Nonam in* ℟.℟. *br. additur bis* * Allelúia.

Si sit dies IV, ad Laudes fit Commem. de S. Carolo.

DIE III.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. *e I Nocturno Festi.*

Lectio I. Cap. 9.

Ex Libro primo Esdræ.

Postquam autem hæc compléta sunt, accessérunt ad me príncipes, dicentes : Non est separátus pópulus Israel, sacerdótes et levítæ, a pópulis terrárum, et abominatiónibus eórum : tulérunt enim de filiábus eórum sibi et fíliis suis, et commiscuérunt semen sanctum cum pópulis terrárum : manus étiam príncipum et magistrátuum fuit in transgressióne hac prima. Cumque audissem sermónem istum, scidi pállium meum et túnicam, et evelli capillos cápitis mei et barbæ, et sedi mœrens. Convenérunt autem ad me omnes qui timébant verbum Dei Israel, pro transgressióne eórum qui de captivitáte vénerant, et ego sedébam tristis usque ad sacrifícium vespertínum : et in sacrifício vespertíno surrexi de afflictióne mea, et scisso pállio et túnica, curvávi génua mea, et expandi manus meas ad Dóminum Deum meum.

℟. Juxta manum Dei sui bonam super se, * Esdras parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret et docéret in Israel præceptum et judícium. ℣. Qui fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. * Esdras. *I. Esdr.* 7. *Matth.* 5.

Lectio II. Cap. 10.

Sic ergo orante Esdra, et flente, et jacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis virórum, et mulíerum, et puerórum; et flevit pópulus fletu multo. Et respondit Sechenías et dixit Esdræ : Nos prævaricáti sumus in Deum nostrum. Percutiámus fœdus cum Dómino Deo nos-

tro, ut projiciámus universas uxóres, et eos qui de his nati sunt, juxta voluntátem Dómini, et eórum qui timent præceptum Dómini Dei nostri : secundum legem fiat. Convenérunt ígitur omnes viri Juda et Bénjamin et Jerúsalem tribus diébus, ipse est mensis nonus, vigésimo die mensis : et sedit omnis pópulus in plátea domus Dei, trementes pro peccáto et plúviis. Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxóres alienígenas, ut adderétis super delictum Israel. Et nunc date confessiónem Dómino Deo patrum vestrórum, et fácite plácitum ejus, et separámini a pópulis terræ, et ab uxóribus alienígenis. Et respondit universa multitúdo, dixitque voce magna : Juxta verbum tuum ad nos sic fiat.

℟. In odórem suavitátis suscípiam vos; * Et sanctificábor in vobis; et recordabímini scélerum vestrórum, et displicébitis vobis in ómnibus malítiis vestris. ℣. Sicut exhibuistis membra vestra servíre iniquitáti; ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem.* Et. *Ezech.* 10. *Rom.* 6.

Lectio III.

Ex Libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de Mortalitáte.

Ejus est mortem timére, qui ad Christum nolit ire. Cum ergo Christum vidére gaudére sit, nec possit esse gáudium nostrum, nisi cum vidérimus Christum, quæ cæcitas ánimi, quæve deméntia est amáre pressúras et pœnas et lácrymas mundi, et non festináre pótius ad gáudium quod nunquam possit auferri? Hoc autem fit, fratres dilectíssimi, quia fides deest, quia nemo credit vera esse quæ promittit Deus, qui verax est, cujus sermo credéntibus æternus et firmus est. Si tibi vir gravis et laudábilis áliquid pollicerétur, habéres útique pollicenti fidem. Nunc Deus tecum lóquitur, et tu mente incrédula pérfidus flúctuas? Deus tibi de hoc mundo recedenti immortalitátem atque æternitátem pollicétur, et tu dúbitas? Hoc est Deum omníno non nosse, hoc est Christum credéntium Dóminum et magistrum peccáto incredulitátis offéndere, hoc est in Ecclésia constitútum fidem in domo fídei non habére.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondisti timéntibus te! * Inebriabuntur ab ubertáte domus tuæ, et torrente voluptátis tuæ potábis eos; quóniam apud te est fons vitæ. ℣. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum.* Inebriabuntur. Glória. * Inebriabuntur. *Ps.* 30 *et* 35. *I. Cor.* 2.

Vesperæ de sequenti.

DIE IV.

S. CAROLI BORROM.,

EPISCOPI.

Duplex-minus.

De Communi Pontificum, exceptis quæ sequuntur.

IN I VESPERIS.

Hymnus. Lebeau.

QUAM graves cymbam quatiunt procellæ!
Sólvitur morum pudor; intumescunt
Hæreses: tandem venias amícum,
Cárole, sidus.

Náscitur: crescit tibi, Christe, miles:
Tártari sævas domitúra pestes
Arma jam gaudet puer actuóso
Cúdere ludo.

Non sacros templi reditus profáno
Díssipat luxu: monet ipse patrem:
Défluant illuc, ait, et parenti
Monstrat egénos.

Víllicum sese gerit indigentis:
Flere didiscit sua fata pauper;
Fitque mutátâ vice, Borromæo
Páupere, dives.

Mente matúrum juvenem viríli
Púrpuræ vestit nitor: enitentem
Púrpuram vincit, proprióque virtus
Signat honóre.

Ultimam Patrum sacer Ordo plagam
Hæresi dudum minitátur: afflat
Cárolus vires: merito ferítur
Fúlmine monstrum.

Christe, tu Sponsæ miserans, dedisti
Cárolum Cleri populíque normam;
Qui suum vere referant parentem
Mitte ministros. Amen.

℣. Inhabitábit in átriis tuis:
℟. Replébitur in bonis domus tuæ. *Ps.* 64.

AD NOCTURNUM.

Hymnus. S. M.

CHRISTE, qui semper gravibus períclis
Déstinas fortes ovibus magistros,
Cárolum fracto tua donat orbi
Próvida cura.

Vix in augusti numerum Senátus
Póntifex summus juvenem cooptat,
Credit invíto Pius arduárum
Póndera rerum.

Quæ fides, et quæ pietas gerendis
Rebus illuxit! Quis amor tuendi

Juris et quam nil movet
ampla magnam
Púrpura mentem!
Gente non clara, neque sede
Petri
Quæ Pium jactat, sibi gra-
tulátur:
Sed nimis præceps timet
eminentis
Culmen honóris.
Pastor errantes stabulo redú-
cit,
Et gregi jungit male sepa-
rátos:
Nulla vis terret; pia vincit
omnem
Cura labórem.
Quam nitet morum reparátus
ordo!
Quæ fides regnat pietasque
terris!
Noctis hinc atræ tenebris
sepultus
Cónditur error.
Trínitas summo veneranda
cultu,
Fida plebs in te colit uni-
tátem:
Qui pari cura referant pa-
rentem
Unge ministros. Amen.

Ant. 7. *D.* Vidit mala in Jerúsalem et dóluit; et zelátus est legem, et exclamávit: Omnis qui zelum habet legis, státuens testamentum, éxeat post me. *I. Mach.* 2.

Ant. 4. A. Vidit sanctificatiónem desertam, et altáre profanátum; dixit: Ascendámus mundáre sancta, et renováre. *I. Mach.* 4.

Ant. 8. G. Elégit Sacerdótes sine mácula voluntátem habentes in lege Dei sui; et mundavérunt sancta. *I. Mach.* 4.

℣. Tabéscere me fecit zelus meus, Dómine; ℟. Quia oblíti sunt verba tua. *Ps.* 118.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Liber Nehemíæ, qui et dícitur Esdræ secundus.

VERBA Nehemíæ, fílii Helcíæ. Et factum est in mense Casleu, anno vigésimo, et ego eram in Susis castro. Et venit Hánani unus de frátribus meis, ipse et viri ex Juda: et interrogávi eos de Judæis, qui remánserant et supérerant de captivitáte, et Jerúsalem. Et dixérunt mihi: Qui remansérunt, et relicti sunt de captivitáte ibi in província, in afflictióne magna sunt, et in oppróbrio: et murus Jerúsalem dissipátus est, et portæ ejus combustæ sunt igni. Cumque audissem verba hujuscémodi, sedi, et flevi, et luxi diébus multis: jejunábam, et orábam ante fáciem Dei cœli. Et dixi: Obsecro, Dómine, sit auris tua adtendens ad oratiónem servórum tuórum, qui volunt timére nomen tuum: et dírige servum tuum hódie, et da ei misericórdiam ante virum hunc. Ego enim eram pincerna regis. Factum est autem in mense Nisan, anno vigésimo Artaxerxis regis: et vinum erat ante eum, et levávi vinum, et dedi regi: et eram quasi lánguidus ante fáciem ejus. Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cum te ægrótum non vídeam? Et

dixi regi : Rex, in æternum vive : quare non mœreat vultus meus, quia cívitas domus sepulcrórum patris mei deserta est, et portæ ejus combustæ sunt igni? Et ait mihi rex : Pro qua re póstulas? Et orávi Deum cœli, et dixi ad regem : Si vidétur regi bonum, ut mittas me in Judæam, ad civitátem sepulcri patris mei, et ædificábo eam. Et plácuit ante vultum regis, et misit me.

℟. Deus cœli ipse nos juvat, et nos servi ejus sumus; * Surgámus, et ædificémus. ℣. In Christo omnis ædificátio constructa crescit in templum sanctum in Dómino. * Surgámus. *II. Esdr.* 2. *Ephes.* 2.

Lectio II.

Ex Giussano, et aliis.

Carolus, Arónæ in território Mediolanensi, nóbili Borromæórum gente natus, a pueritia Clero adscriptus est. Jam ab eo témpore patrem enixe rogávit, ne Beneficiórum, quibus donátus fúerat, provéntibus rem familiárem augéret, quorum ipse nactus administratiónem, quidquid ex necessáriis súmptibus supérerat, expendébat in páuperes. Vicésimum tértium ætátis annum agens, a Pio quarto avúnculo suo in Cardinálium collégium cooptátus, commissa sibi gravíssima Ecclésiæ negótia summa fide ac religióne administrávit. Mediolanensis deinde Archiepíscopus creátus, plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta Concílium Tridentínum, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, Ecclésiam sibi commissam compóneret. Atque ut Ecclesiásticam disciplínam restitúeret, multas tum Diœcesánas, tum Provinciáles Synodos coégit. Hæréticos e pártibus Rhætórum ac Helvetiórum indesinenter insectátus, multos eórum fídei Cathólicæ restítuit. Caritátem suam in páuperes donis amplíssimis testátam fecit. Ecclesiásticos proventus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, iis tantum retentis qui ad quotidiános usus et egenórum necessitátes suffícerent. Quo témpore pestis Medioláni grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relicto sibi quidem léctulo, in eosdem alendos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decumbens : eóque morbo laborantes sédulo invísens, paterno reficiébat affectu; et Ecclésiæ Sacramenta própriis ipse mánibus administrans, mirum in modum solabátur. Humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indicta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam ex offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetipsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat.

℟. Stans inter mórtuos ac

viventes, pro pópulo deprecátus est, * Et plaga cessávit. ℣. Dixit ad Dóminum: Vertátur, óbsecro, manus tua contra me.* Et. *Num.* 16. *II. Reg.* 24.

Lectio III.

Ecclesiasticæ libertátis acérrimus propugnátor fuit. Disciplínæ regulári inter mónachos instaurandæ intentus, cum ex more aliquando in priváto oratório véspere cum família oráret, a perditíssimo quodam mónacho e congregatióne Humiliatórum, sclopo percussus, divína virtúte servátus est. Vitam duxit aspérrimam, corpus domans flagellis, cilício, vigíliis, ac jejúniis, pane tantum et aqua, et solis quandóque lupínis contentus: oratiónem, ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, nunquam intermísit. Multas ecclésias, monastéria, semināria, collégia ædificávit. Plúrima scripsit præcepta Epíscopis potíssimum utilíssima; ejusque ópera Parochórum Catechismus pródiit. Demum in solitúdinem Varalli montis, ubi sculptæ imágines Domínicæ Passiónis mystéria éxprimunt, secessit; ibíque diébus áliquot voluntária castigatióne, duram, sed suávem ex Christi dolórum meditatióne vitam agens, in febrem íncidit. Mediolánum reversus, ingravescente morbo, cínere ac cilício coopertus, et óculis in Christi imáginem defixis, migrávit in cœlum, anno ætátis quadragésimo sexto, Christi millésimo quingentésimo octogésimo quarto. Quem miráculis conspícuum Paulus quintus in Sanctórum númerum adscripsit. Aliquid ipsíus reliquiárum in semināario Meldensi, necnon in ecclésia archipresbyteráli de Fonte-Bliaudi, religióse servantur.

℟. Directus est salus in manu ejus: lætificábat Jacob in opéribus suis: * Persecútus est iníquos, et † Congregávit pereuntes. ℣. Potens exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt, argúere,* Persecútus. Glória. † Congregávit. *I. Mach.* 3. *Tit.* 1.

AD LAUDES.

Hymnus. S. M.

Qui tuam Præsul sapiens subívit,
Ambrosi, sedem; similem labórem
Et pares curas subit ille magni
Péctoris hæres.

Ille rectóres populi superbos
Nil timet, solum metuens Tonantem:
Et pedum simplex veneranda regum
Sceptra verentur.

Præsulum cœtus quoties coégit,
Scita qui Patrum populis referret,
Rédderet templis decus, et profános

Tólleret usus!
Hic Sacerdótum pietas revixit,
Cástitas sacros repetit recessus:
Cívitas surgit nova, pristinórum
Æmula morum.
Quot Deo condit reparatque templa,
Atque curandis pia tecta morbis,
Aut domos sacras, ubi rector aptos
Format alumnos!
Glandis incussæ caput in verendum
Plúmbeæ stridens hebetátur ictus:
Innocens ictus fuit hic superni
Pignus amóris.
Trínitas summo veneranda cultu,
Fida plebs in te colit unitátem:
Qui pari cura referant parentem,
Unge ministros. Amen.

℣. Opérui in jejúnio ánimam meam; ℟. Et pósui vestimentum meum cilícium. *Ps.* 68.

Oratio Brev. Carnot.

Deus, qui singulári providéntia ad restituendam Ecclésiæ disciplínam, et emendandos hóminum mores, beátum Cárolum suscitasti: da, sacra ejus intercessióne, ut sicut ille, forma factus gregis ex ánimo, vígili sollicitúdine tibi complácuit; ita et nos zelo domus tuæ æstuantes, morum integritáte tibi placeámus; Per Dóminum.

Pro Commem. de Octava, Oratio Omnípotens, 408.

IN II VESPERIS.

Hymnus. S. M.*

Viva lex certam populos regendi
Præstruis formam: docilis piórum
Ad Patrum mentem regis universam,
Cárole, plebem.
Dum tuam vastat mala pestis urbem,
Tristis et vexat populos egestas;
Tu bonis largus, propriæque nescis
Párcere vitæ.
Súpplicas votis, lacrymasque fundis;
Et crucem gestas, crucis æmulátor,
Pro tuis factus populis opíma
Víctima Pastor.
Urbs tuis debet précibus salútem:
Sic tuus terris, moritúre Præsul,
Amplior, solis velut occidentis,
Emicat ardor.
Tot reportátis spoliis onustus,
Et tuis dives meritis et orbis:
Tu cruci natus, crucis inter ulnas,
Rédderis astris.
Trínitas summo veneranda cultu,

Fida plebs in te colit unitátem :
Qui pari cura referant parentem
Unge ministros. Amen.

℣. Sion réquies mea in séculum séculi; ℟. Hic habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131.

DIE V.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. e II Nocturno Festi.

Lectio I. Cap. 4.

Ex Libro Nehemíæ.

Factum est, cum audisset Sanaballat quod ædificarémus murum, irátus est valde; et motus nimis subsannávit Judæos; et dixit coram frátribus suis, et frequéntia Samaritanórum : Quid Judæi fáciunt imbecilles? Num dimittent eos gentes? num sacrificábunt, et complébunt in una die? Numquid ædificáre póterunt lápides de acervis púlveris qui combusti sunt. Sed et Tobías Ammanítes próximus ejus, ait : Ædíficent : si ascénderit vulpes, transíliet murum eórum lapídeum. Audi, Deus noster, quia facti sumus despéctui: converte oppróbrium super caput eórum, et da eos in despectiónem in terra captivitátis. Ne opérias iniquitátem eórum, et peccátum eórum coram fácie tua non deleátur, quia irrisérunt ædificantes.

℟. Manus Dei nostri est super omnes, qui quærunt eum in bonitáte; * Et impérium ejus, et fortitúdo ejus, et furor super omnes, qui derelinquunt eum. ℣. Bonus Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærenti illum; * Et. *I. Esdr.* 8. *Thren.* 3.

Lectio II.

Factum est autem cum audisset Sanaballat, et Tobías, et Arabes, et Ammanítæ, et Azótii, quod obducta esset cicátrix muri Jerúsalem, et quod cœpissent interrupta conclúdi, iráti sunt nimis. Et congregáti sunt omnes páriter, ut venírent, et pugnárent contra Jerúsalem, et molirentur insídias. Et orávimus Deum nostrum, et posúimus custódes super murum die ac nocte contra eos. Factum est autem, cum audissent inimíci nostri nuntiátum esse nobis, dissipávit Deus consílium eórum; et reversi sumus omnes ad muros, unusquisque ad opus suum. Et factum est a die illa, média pars júvenum eórum faciébat opus, et média pars erat ad bellum; et lánceæ, et scuta, et arcus et lorícæ, et príncipes post eos in omni domo Juda ædificántium in muro, et portántium ónera, et imponéntium : una manu sua faciébat opus, et áltera tenébat gládium; ædificántium enim unusquis-

que gládio erat accinctus renes. Et ædificábant, et clangébant búccina juxta me.

℟. Tu exsurgens, Dómine, miseréberis Sion,* Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. ℣. Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, ut ædificentur muri Jerúsalem, * Quia. *Ps.* 101 *et* 50.

Lectio III.

Ex Epístola prima sancti Clementis Papæ ad Corínthios. *Cap.* 35.

Quam beáta sunt et mirabília dona Dei, dilecti! vita in immortalitáte, splendor in justítia, véritas in libertáte. Nos ígitur summo stúdio contendámus in número exspectántium eum reperíri, ut partícipes fiámus donórum repromissórum. Quómodo autem evéniet istud, dilecti? Si mens nostra in Deum fide stabilíta fúerit: si plácita illi et accepta exquisivérimus: si perfecérimus quæ ad inculpátam ejus voluntátem pértinent, et secúti fuérimus viam veritátis; abjicientes a nobis omnem injustítiam et iniquitátem, avarítiam, contentiónes, malignitátes et fraudes, susurros et obtrectatiónes, ódium Dei, supérbiam et ostentatiónem, inánem glóriam atque amórem vanitátis. Qui enim ista fáciunt, odiósi Deo sunt: neque solum qui ea fácinnt, sed étiam qui consén-tiunt illis.

℟. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus. ℣. Quæ sursum sunt quærite; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram; * In. Glória.* In. *Ps.* 121. *Coloss.* 3.

DIE VI.

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. *e III Nocturno Festi.*

Lectio I. Cap. 8.

Ex Libro Nehemíæ.

Adtulit Esdras sacerdos legem coram multitúdine virórum et mulíerum, cunctisque qui póterant intellígere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo aperte in plátea quæ erat ante portam aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspectu virórum et mulíerum et sapiéntium: et aures omnis pópuli erant erectæ ad librum. Et apéruit Esdras librum coram omni pópulo: super universum quippe pópulum eminébat: et cum aperuisset eum, stetit omnis pópulus. Et benedixit Esdras Dómino Deo magno: et respondit omnis pópulus: Amen, amen: élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

℟. Congregátus est omnis pópulus, et dixérunt Esdræ scribæ, ut afferret librum legis Móysi, et legérunt in libro

leges Dei distincte et aperte ad intelligendum; * Et intellexérunt cum legerétur. ℣. Intendébant turbæ his quæ dicebantur, unanímiter audientes. * Et. *II. Esdr.* 8. *Act.* 8.

Lectio II. Cap. 13.

In diébus illis vidi in Juda calcantes torculária in sábbato, portantes omne onus et inferentes in Jerúsalem die sábbati. Et contestátus sum, ut in die qua véndere licéret, vénderent. Et objurgávi optimátes Juda, et dixi eis: Numquid non hæc fecérunt patres nostri, et adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, et super civitátem hanc? et vos ádditis iracúndiam super Israel violando sábbatum. Factum est autem, cum quievissent portæ Jerúsalem in die sábbati, dixi: et clausérunt jánuas; et præcépit ut non aperírent eas usque post sábbatum: et de púeris meis constítui super portas, ut nullus inferret onus in die sábbati. Dixi quoque levítis ut mundarentur, et venírent ad custodiendas portas, et sanctificandam diem sábbati; et pro hoc ergo memento mei, Deus meus, et parce mihi secundum multitúdinem miseratiónum tuárum.

℟. In præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, et * Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me et vos, et sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℣. Réquies sábbati sanctificáta est Dómino.* Sábbata. *Ezech.* 20. *Exod.* 16.

Lectio III.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo de Martyribus. *Quod aut imitandi, aut non laudandi sunt.*

Qui Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique Justórum glórias frequenti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur: quóniam quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat; aut laudáre non debet, si imitári detrectat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat. Nam si proptérea justos fidelesque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidemque prospícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt. Neque enim diffícile nobis est quod ab ipsis géritur imitári, cum sine præcedenti exemplo ab antíquis tália gesta conspícimus. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exerce vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concerta. Certámen tuum Dei certámen est: prælium tuum Christi est prælium. Sic dimicárunt, quos dilígere, Christe, consuésti: sic præliáti sunt, quos semper amasti.

℟. Etenim et nobis nuntiátum est quemádmodum et il-

lis; * Festinémus ergo íngredi in illam réquiem; ℣. Imitatóres eórum, qui fide et patiéntia hæreditábunt promissiónes. * Festinémus. Glória. * Festinémus. *Hebr.* 4 *et* 6.

DIE VII,

DE OCTAVA.

Ad Noct. tres Ant. et ℣. *e I Nocturno Festi.*

Lectio I. Lib. II. Cap. 1.

Incípiunt Libri Machabæórum.

FRATRIBUS qui sunt per Ægyptum, Judæis, salútem dicunt fratres qui sunt in Jerosólymis, Judæi, et qui in regióne Judææ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testamenti sui, quod locútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob, servórum suórum fidélium: et det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem corde magno et ánimo volenti. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo; et nunc hic sumus orantes pro vobis.

℟. Animæquióres estóte, filii, et proclamáte ad Dóminum; erit enim memória vestra ab eo qui duxit vos.* Sicut enim fuit sensus vester, ut erraretis a Deo; décies tantum íterum convertentes requirétis eum. ℣. Numquid Deus répulit pópulum suum? Absit; * Sicut. *Baruch,* 4. *Rom.* 11.

Lectio II.

CUM in Pérsidem ducerentur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, acceptum ignem de altári occulte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus, et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus. Cum autem præterissent anni multi, et plácuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis: nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requirendum ignem; et sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre et afferre sibi: et sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacerdos Nehemías aspergi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant supérposita. Utque hoc factum est, et tempus ádfuit quo sol refulsit, qui prius erat in núbilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur.

℟. Accipe sacrifícium, Dómine, pro universo pópulo tuo Israel, et custódi partem tuam, et sanctífica.* Cóngrega dispersiónem nostram: ut sciant Gentes quia tu es Deus noster. ℣. Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * Cóngrega. *II. Mach.* 1. *Eccli.* 36.

Lectio III.

Ex sancto Bernardo Abbáte in Festo Omnium Sanctórum. *Serm.* 5. *n.* 10 *et* 11.

Sane ut beatitúdinem nobis speráre líceat, summópere nobis desideranda sunt suffrágia Sanctórum : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, eórum nobis intercessióne donétur. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei. Nostis ipsi perículum nostrum, nostis figmentum nostrum : nostis ignorántiam nostram, et dolos adversariórum : nostis eórum ímpetus, et nostram fragilitátem. Vobis enim loquor qui in eádem tentatióne fuistis; qui eosdem superastis conflictus, eosdem láqueos evasistis; qui didicistis ex his, quæ passi estis, compassiónem. Absit, absit a vobis, ánimæ sanctæ, Ægyptia illa crudélitas pincernæ Pharaónis, qui, in gradum prístinum restitútus, statim oblítus est Joseph sancti, qui in cárcere tenebátur. Hæc ígitur nostra et Sanctórum cohæréntia est, ut nos congratulémur eis, ipsi compatiantur nobis: nos devóta meditatióne regnémus in eis, ipsi in nobis et pro nobis mílitent pia interventióne.

℟. Mementóte præpositórum vestrórum,* Quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. ℣. Dignos nos fecit Deus in partem sortis Sanctórum,* Quorum. Glória.* Quorum. *Hebr.* 13. *Coloss.* 1.

Vesperæ de sequenti.

DIE VIII.

OCTAVA

OMNIUM SANCTORUM

ET

VENERATIO SS. RELIQUIARUM.

Duplex-majus.

IN I VESPERIS.

Psalmi juxta diem Hebdomadæ, et sic in toto Officio.

Ant. 4. E. Justi quasi virens fólium germinábunt, radix justórum non commovébitur. *Prov.* 11 *et* 12.

Ant. 6. F. Sit memória illórum in benedictióne; et ossa eórum púllulent de loco suo. *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Ossa eórum púllulent de loco suo; nam corroboravérunt Jacob, et redemérunt se in fide virtútis. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt; et glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Ant. 1. f. Córpora ipsórum in pace sepulta sunt; et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. *Eccli.* 44.

Capitulum. Rom. 8.

Si Spíritus ejus qui suscitá-

vit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis; qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis.

Hymnus. S. V.

O vos unanimes Christiadum chori,
Sanctórum tumulos et cineres patrum,
Dulces exuvias, pígnora Cœlitum,
Lætis dícite cántibus.
Cœlo quando piis æqua labóribus
Felíces animæ gáudia póssident,
Pœnárum sociis débita rédditur
Hic laus et decus óssibus.
Passim sparsa Deus, polliciti memor,
Custos, ne pereant, pígnora cólligit;
Electosque suis próvidus ággerit
Aptandos lapides locis.
Quin et relliquias et tumulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia;
Conjungensque suis se caput ártubus,
Hos secum simul ímmolat.
Vos, quorum cineres supplicibus pia,
Tutum præsidium, plebs colit ósculis;
Si vos nostra movent, subsidium, boni
Vestris ferte cliéntibus;
Ut cum nostra novis spléndida dótibus,
Surget juncta choris spirituum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus. Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiescant a labóribus suis; ópera enim illórum sequuntur illos. *Apoc.* 14.

AD COMPLET. Ant. et Doxologia, ut in die, 410.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Mirábilem in Sanctis suis Dóminum,* Veníte, adorémus. *Ps.* 67.

Hymnus, O vos unanimes, *ut in I Vesperis.*

IN I NOCTURNO.

Ant. 4. *D.* Dixit Deus: Ego sum qui sum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob: hoc nomen mihi est in æternum. *Exod.* 3.

Ant. 3. *à.* De manu mortis liberábo eos: de morte rédimam eos. *Osee,* 13.

Ant. 8. c. Fáciam propter servos meos, ut non disperdam totum; adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. *Is.* 65.

℣. Non derelinquet Dóminus Sanctos suos: ℟. In æternum conservabuntur. *Ps.* 36.

Lectio I. Lib. II. Cap. 2.

Ex Libris Machabæórum.

Invenitur in descriptiónibus Jeremíæ Prophétæ, quod jussit eos ignem accípere qui transmigrábant; ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem ne obliviscerentur præcepta Dómini, et ut non exerrárent méntibus videntes simulácra áurea, et argéntea, et ornamenta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent a corde suo. Erat autem in ipsa Scriptúra, quómodo tabernáculum et arcam jussit Prophéta divíno responso ad se facto comitári secum; úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascendit, et vidit Dei hæreditátem. Et véniens ibi Jeremías, invénit locum speluncæ, et tabernáculum et arcam, et altáre incensi íntulit illuc, et óstium obstruxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebantur, ut notárent sibi locum: et non potuérunt inveníre. Ut autem cognóvit Jeremías, culpans illos dixit: Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat. Et tunc Dóminus ostendet hæc, et apparébit majestas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut cum Sálomon pétiit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc.

℟. Non dicent ultra: Arca testamenti Dómini: neque recordabuntur illíus, nec fiet ultra. In témpore illo * Vocábunt Jerúsalem Sólium Dómini. Et congregábo eos ab extrémis terræ, et in misericórdia redúcam eos: quia factus sum Israel pater. ℣. Apertum est templum Dei in cœlo, et visa est Arca testamenti ejus in templo ejus. * Vocábunt. *Jer.* 3 *et* 31. *Apoc.* 11.

Lectio II. Lib. I. Cap. 1.

Et factum est, postquam percussit Alexander Philippi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, Dárium regem Persárum et Medórum; constítuit prælia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ: et pertránsiit usque ad fines terræ: et accépit spólia multitúdinis Géntium: et síluit terra in conspectu ejus. Et exaltátum est et elevátum cor ejus. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte: et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret. Et regnávit Alexander annis duódecim, et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquisque in loco suo. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illustris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses: et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Glória viri peccatóris,

stercus et vermis est : * Hódie extóllitur, et cras non inveniétur. ℣. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ vero suæ detrimentum patiátur? * Hódie. *I. Mach.* 2. *Matth.* 16.

Lectio III. Lib. II. Cap. 3.

Igitur cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodirentur, propter Oníæ Pontíficis pietátem, et ánimos ódio habentes mala, fiébat ut et ipsi reges et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis munéribus illustrárent, ita ut Seleucus Asiæ rex de redítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinentes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsistente sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri. Sed cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ, et Phœnicis: et nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis. Cumque retulisset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædictam pecúniam transportáret.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fíeri in nobis. * Et nunc, Sancte sanctórum, Dómine, conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Christi domus sumus nos. * Et. Glória.* Et. *II. Mach.* 14. *Hebr.* 3.

IN II NOCTURNO.

Ant. 6. *c.* Dico vobis amícis meis : Ne terreámini ab iis qui occídunt corpus, et post hæc non habent ámplius quid fáciant. *Luc.* 12.

Ant. 7. *b.* Nonne quinque pásseres væneunt dipóndio? et unus ex illis non est in obliviónе coram Deo. *Luc.* 12.

Ant. 8. *G.* Capilli cápitis vestri omnes numeráti sunt : nolíte timére, multis passéribus pluris estis vos. *Luc.* 12.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : ℟. Unum ex his non conterétur. *Ps.* 33.

Lectio IV.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo. *Hom.* 26. *in II. ad Cor. n.* 5.

Sepulcra Sanctórum qui Crucifixo serviérunt, régias aulas splendóre vincunt, non magnitúdine aut pulchritúdine ædificiórum (nam hac parte illa súperant); sed, quod multo majus est, coeúntium stúdio. Nam et ille qui púrpuram gestat, ad sepulcra illa se confert, ut ea exosculétur; abjectóque fastu supplex stat, Sanctosque óbsecrat, ut ipsi apud Deum

sibi præsídio sint: atque, ut et tentoriórum opíficem, et piscatórem, et quidem fato functos, patrónos hábeat; précibus is contendit qui diadémate cinctus est. Ergone, dic quæso, horum dóminum mórtuum dícere audébis, cujus servi, étiam defuncti, eórum qui universo orbi ímperant, patróni sunt? Atque id non Romæ solum fíeri quíspiam víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam et hic quoque Constantínum Magnum fílius ita demum ingenti honóre se affectúrum existimávit, si eum in piscatóris vestíbulo cónderet. Quodque Imperatóribus sunt in aulis janitóres, hoc in sepulcro piscatóribus sunt Imperatóres.

℟. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciet, et majóra horum fáciet: * Et quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam. ℣. Dabo vos in nomen, et in laudem ómnibus pópulis terræ: * Et. *Joan.* 14. *Sophon.* 3.

Lectio V.

Quod si cum Imperatóriis aulis hæc sepulcra conferre líbeat, penes hæc rursus victória futúra est. Illic enim multi sunt, qui turbam submóveant: hic contra multi qui invítent, atque et dívites, et páuperes, et viros, et féminas, et servos ac líberos ádtrahant. Illic ingens terror: hic lætítia inenarrábilis. At dulce spectáculum est Imperatórem auro amictum, et coróna redímitum vidére adstantesque béllicos duces, præfectos, tribúnos, centuriónes, prætóres? Verum hæc ádeo illis augustióra magisque tremenda sunt, ut præ istis illa scena quædam ac merus ludus censéri possint. Simul enim atque límina transilíeris, locus ipse mentem ad cœlum, ad supernum Regem, ad Angelórum exércitum, ad sublíme illud sólium, ad inaccessam glóriam transmittit.

℟. Per manus Apostolórum fiébant prodígia, ita ut in pláteas ejícerent infirmos, ut, veniente Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum: * Qui curabantur omnes. ℣. Misericórdia tua, Dómine, advéniens sanábat illos: * Qui. *Act.* 5. *Sap.* 16.

Lectio VI.

Sanctorum ossa dæmones sistunt et excrúciant, acerbissimisque vínculis eos qui adstricti sunt, solvunt. Quid hoc tribunáli terribílius fingi potest? Cum nemo cernátur, nemo dæmonis láteri incumbat, voces et dilaceratiónes, vérbera et cruciátus, linguæ conflagrantes audiuntur, dæmone admirábilem poténtiam mínime ferente. Atque isti qui córpora gestárunt, virtútes córpore vacantes súperant: pulvisque, et ossa, et cinis natúras illas invisíbiles dilácerant. Ideo nemo est

qui peregrinatiónem unquam iníre sustíneat, ut Imperatórum aulas vídeat: contra multi plerumque Imperatóres péregre profecti sunt, ut hoc spectáculo fruerentur. Síquidem sanctórum Mártyrum templa futúri judícii vestígia et signa éxhibent, dum dæmones flagris cæduntur, hominesque castigantur et liberantur. Viden' quæ Sanctórum, étiam vita functórum, vis sit?

℟. Virtútes non quáslibet faciébat Deus per manum Pauli, ita ut super lánguidos deferrentur a córpore ejus sudária et semicínctia; * Et † Recedébant ab eis languóres, et spíritus nequam egrediebantur. ℣. Quis símilis tui, Dómine, magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília! Extendísti manum tuam; * Et recedébant. Glória. † Recedébant. *Act.* 19. *Exod.* 15.

IN III NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ossa árida, audíte verbum Dómini. *Ezech.* 37.

Ant. 1. *a.* Dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromittam in vos spíritum, et vivétis. *Ezech.* 37.

Ant. 5. a. Dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem; et dabo vobis spíritum, et vivétis. *Ezech.* 37.

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam; ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

Lectio VII.

Ex sancto Hierónymo Presbytero adversus Vigilántium. *Epist.* 37.

DOLET Vigilántius Mártyrum Relíquias pretióso operíri velámine, et non vel pannis, vel cilício colligári, vel prójici in sterquilínium. Ergo sacrílegi sumus, quando Apostolórum Basílicas ingrédimur? Sacrílegus fuit Constantínus Imperátor qui sanctas Relíquias Andréæ, Lucæ, et Timóthei tránstulit Constantinópolim, apud quos dæmones rúgiunt, et illórum se sentíre præséntiam confitentur? Omnes Epíscopi non solum sacrílegi, sed et fátui judicandi, qui rem vilíssimam, et cíneres dissolútos, in sérico et vase áureo portavérunt? Male facit ergo Románus Epíscopus, qui super mortuórum hóminum Petri et Pauli, secundum nos, ossa veneranda, secundum te vilem pulvísculum, offert Dómino sacrifícia, et túmulos eórum Christi arbitrátur altária? Et non solum uníus urbis, sed totíus orbis errant Epíscopi, qui Vigilántium contemnentes, ingrediuntur Basílicas mortuórum, in quibus pulvis vilíssimus, et favilla néscio quæ jacet linteámine convolúta, ut pollúta ómnia pólluant? O portentum in terras últimas deportandum!

℟. Multi de his qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evi-

gilábunt in vitam ætérnam, et fulgébunt quasi splendor firmamenti et quasi stellæ in perpétuas æternitátes. ℣. Quia resurgant mórtui, Móyses dicit, Deum Abraham, et Deum Isaac, et Deum Jacob; Deus autem non est mortuórum, sed vivórum. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *Luc.* 20.

Lectio VIII.

Dicis in libello tuo, quod dum vívimus, mútuo pro nobis oráre póssumus; postquam autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudienda orátio; præsertim cum Mártyres ultiónem sui sánguinis obsecrantes impetráre non quíverint. Si Apóstoli et Mártyres adhuc in córpore constitúti possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quanto magis post corónas, victórias et triumphos? Unus homo Móyses sexcentis míllibus armatórum ímpetrat a Deo véniam; et Stéphanus imitátor Dómini sui, et primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: et postquam cum Christo esse cœperint, minus valébunt? Paulus Apóstolus ducentas septuaginta sex sibi dicit in navi ánimas condonátas: et postquam resolútus esse cœperit cum Christo, tunc ora clausúrus est; et pro iis qui in toto orbe ad suum evangélium credidérunt, mutíre non póterit?

℟. Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepulcris vestris, pópulus meus; * Et sciétis quia ego Dóminus locútus sum, et feci. ℣. Ego sum resurréctio et vita, qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; * Et sciétis. *Ezech.* 37. *Joan.* 11.

Lectio IX. Cap. 20.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Corporum resurrectio adseritur.

In illo témpore; Accessérunt quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Ephrem Diáconi. *Ex Encóm. in Mart.*

Martyres mórtui tanquam viventes operantur: ægrótos sanant, dæmones expellunt, omnemque tyránnidis ipsórum nequítiam virtúte Dómini in fugam agunt. Semper enim sanctis Relíquiis grátia adest Spíritus sancti, quæ cuncta in eis mirácula edit; quóniam viríliter Christum coram homínibus in magna patiéntia confessi sunt. Quare et ipse eos coram Patre et Angelís suis prædicávit, promisitque eis bona illa quæ óculus non vídit, nec aurís audívit, neque in cor hóminis mortális venérunt, et in quæ Angeli prospícere desíderant. Et quid ámplius hic sermóne pérsequi atque explicáre vó-

lumus? Cohærédes ipse sibi eos effécit.

℟. Ego consolábor vos : vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * Et ossa vestra quasi herba germinábunt, et † Cognoscétur manus Dómini servis ejus. ℣. Mors ultra non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra; * Et. Glória. † Cognoscétur. *Is.* 66. *Apoc.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 3. c. Vidi subtus altáre ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 7. *d.* Clamábant voce magna, dicentes : Usquequo, Dómine, sanctus et verus, non júdicas, et non víndicas sánguinem nostrum? *Apoc.* 6.

Ant. 2. D. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ, et dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum, donec compleantur conservi eórum. *Apoc.* 6.

Canticum Allelúia, *ut in die,* 407.

Ant. 1. a. Hi sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Agnus qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum; et absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. *Apoc.* 7.

Capitulum. Is. 26.

Ecce Dóminus egrediétur de loco suo, ut vísitet iniquitátem habitatóris terræ contra eum; et revelábit terra sánguinem suum, et non opériet ultra interfectos suos.

Hymnus. S. M.

Adeste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Coluntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quanquam trístibus
Imum redacta in púlverem
Dudum sepulcris squáleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsenti fovet
Impletque templa Númine,
Sed et futúræ Spíritus
Post secla servat glóriæ.

Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub arís cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet fugatque dæmones.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui dat resurgendi fidem;
Quo templa nos sumus tui,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória; ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Vivent mórtui, Israel; interfecti mei resurgent : expergiscímini et laudáte, qui habitátis in púlvere, allelúia. *Is.* 26.

Oratio Brev. Paris.

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis

mirabília operáris : et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur ; Per Dóminum.

Si occurrat Dominica, de ea fit Commem.

AD HORAS, Doxologia, ¶ Sit laus, *ut supra, ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 3. *c.* Vidi.

In ℟. *br.* ℣. Qui es * resurréctio et vita. *Joan.* 11.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Clamábant.

Capitulum. Rom. 8.

Scimus quod omnis creatúra ingemiscit, et párturit usque adhuc ; non solum autem illa, sed et nos ipsi, primítias Spíritus habentes : et ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei exspectantes, redemptiónem córporis nostri.

℟. *br.* Oculi Dómini * super metuentes eum ; * Allelúia, allelúia. Oculi. ℣. Ut éruat a morte * ánimas eórum ; * Allelúia. Glória. Oculi. *Ps.* 32.

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Ps.* 35.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Datæ sunt.

Capitulum. Coloss. 3.

Mortui estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. *br.* Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, * quam abscondisti timéntibus te ! * Allelúia, allelúia. Quam magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te ; * Allelúia. Glória. Quam magna. *Ps.* 30.

℣. Non discédimus a te : vivificábis nos, ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Ps.* 79.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Agnus.

Capitulum. Philip. 3.

Nostra conversátio in cœlis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℟. *br.* Ambulábunt, Dómine, * in lúmine vultus tui ; * Allelúia, allelúia. Ambulábunt. ℣. In nómine tuo * exsultábunt ; * Allelúia. Glória. Ambulábunt. *Ps.* 88.

℣. In æternum exsultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II VESPERAS.

Ant. 1. D. Fidélis sermo : Si commórtui sumus Christo, et convivémus : si sustinébimus et conregnábimus. *II. Tim.* 2.

Ant. 6. F. In ómnibus tribulatiónem pátimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes ;

ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. *II. Cor.* 4.

Ant. 2. D. Habentes eumdem spíritum fídei, et nos crédimus; scientes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit. *II. Cor.* 4.

Ant. 4. E. Vivificábit nos Dóminus, suscitábit nos; et vivémus in conspectu ejus. *Osee,* 6.

Ant. 7. G. Cum mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. *I. Cor.* 15.

Capitulum. I. Cor. 15.

SEMINATUR in corruptióne, surget in incorruptióne: seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

Hymnus, O vos unanimes, *ut in I Vesperis,* 429.

℣. Transívimus per ignem et aquam; ℟. Et eduxisti nos in refrigérium. *Ps.* 65.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cum a mórtuis resurréxerint, sunt sicut Angeli in cœlis; neque enim ultra mori póterunt: et fílii sunt Dei, cum sint fílii resurrectiónis, allelúia. *Marc.* 12. *Luc.* 20.

AD COMPLET. Ant. et Doxologia, ut in die, 410.

DOMINICA

POST OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

CELEBRATUR ANNIVERSARIUS DIES

DEDICATIONIS

OMNIUM ECCLESIARUM DIŒCESIS MELDENSIS.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. Cérnitis quod Dóminus Deus vester vobiscum sit: præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; et consúrgite, et ædificáte sanctuárium Dómino. *I. Par.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis

esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei necessária. *I. Par.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos: quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum? *II. Par.* 2.

Ant. 6. *C.* Si cœlum et cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? *II. Par.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipsi præcépit mihi ut ædificárem ei domum. *I. Esdr.* 1.

Capitulum. Agg. 1.

Hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum; et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt et in terra, tua sunt; et quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, et retribuétur ei? Ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. *I. Par.* 29. *Rom.* 11.

Hymnus, Ecce sedes, *ut infra in II Vesperis,* 447.

℣. Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; et consolábitur adhuc Dóminus Sion, et éliget adhuc Jerúsalem. *Zach.* 1.

AD COMPLET. Ps. de Sabbato, Ant. et Doxologia ut cras, 448.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Hymnus. Guieti.

Patris æterni Soboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris,
Annue votis.

Hic sacri fontis latices ab ortu
Inditi purgant maculam reátus:
Hic et infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hic sua pascit populos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, et fusi pretium cruóris
Ipse propínat.

Hic salus ægris animis parátur:
Hic reos judex facilis relaxat,
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,

Incolit parvam Deus altus ædem :
Hic adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctus :
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, virtus, honor et potestas
Una sit Patri, parilíque Proli :
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

In Ps. Verba mea, 64.

Ant. 6. F. Ædificávit Noe altáre Dómino; et óbtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dóminus odórem suavitátis. *Gen.* 8.

In Ps. Dómini est terra, 45.

Ant. 7. d. Erexit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper, dicens : Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur Domus Dei. *Gen.* 28.

In Ps. Júdica me, Dómine, 50.

Ant. 2. D. Móyses tabernáculum erexit, unxitque, et sanctificávit cum ómnibus vasis suis, altáre simíliter, et ómnia vasa ejus. *Num.* 7.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ, ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Libro secundo Paralipómenon.

Cum complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, et devorávit holocausta et víctimas : et majestas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino.

℟. Sicut Móyses orábat ad Dóminum, et descendit ignis de cœlo; * Sic et Sálomon orávit, et descendit ignis de cœlo, et consumpsit holocaustum. ℣. Benedixérunt Móyses et Aaron pópulo, et ecce egressus ignis a Dómino devorávit holocaustum.* Sic. *II. Mach.* 2. *Levit.* 9.

Lectio II.

Sacerdotes autem stabant in offíciis suis; et levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum : Quóniam in æternum misericórdia ejus, hymnos David canentes per-

manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocausta et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocausta, et sacrifícia, et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torrentem Ægypti: fecitque die octávo collectam.

℟. Móyses tabernáculum et ómnia vasa ministérii aspersit, et ómnia pene in sánguine secundum legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári: ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quam istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum omni supelléctili sua: óbtulit et vítulum pro peccáto. * Necesse. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Lectio III.

Apparuit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locustæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum; conversus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re quamcumque petíerint, fiet illis a Patre meo qui in cœlis est.* Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. ℣. Oculi mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. * Ubi. Glória. * Ubi. *Matth.* 18. *II. Par.* 7.

IN II NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino, 118.

Ant. 1. f. Construxérunt, jubente Deo, domum Dei fílii transmigratiónis, et fecérunt Dedicatiónem in gáudio. *I. Esdr.* 6.

In Ps. Deus noster, 120.

Ant. 7. a. Elégit Judas sacerdótes sine mácula, et mundavérunt sancta, et ædificavérunt altáre novum. *I. Mach.* 4.

In Ps. Magnus Dóminus, 121.

Ant. 4. f. Ergone credíbile est, ut hábitet Deus cum homínibus super terram? *II. Par.* 6.

℣. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, ℟. Et benedícite Dóminum. *Ps.* 133.

Lectio IV.

Ex sancto Beda Presbytero. *Hom. in Joan. Cap.* 10.

Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro et sanguis brutórum animálium offerebátur; multo magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sánguinis sacramenta celebrantur, visitáre gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quanto magis penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salómonis, hoc est, si ea timórem suum, quæ est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit? Neque enim putandum est, quia domus solúmmodo in qua ad orandum, vel ad mystéria celebranda convenímus, templum sit Dómini; et non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multo ámplius templum ejus appellémur et simus; cum manifeste dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi.

℟. Tu, Dómine universórum, voluisti templum habitatiónis tuæ fíeri in nobis; * Et nunc, Sancte sanctórum Dómine, conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, disperdet illum Deus, templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: * Et. *II. Mach.* 14. *I. Cor.* 3.

Lectio V.

Ex sancto Augustíno Epíscopo in Dedicatióne. *Serm.* 336.

Celebritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem, dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis et móntibus ligna et lápides præciduntur. Cum vero catechizantur, baptizantur, formantur; tanquam inter manus fabrórum et opíficum dolantur, collineantur, complanantur.

℟. Superædificáti estis super fundamentum Apostolórum et Prophetárum, * Ipso summo anguléri lápide Christo Jesu, in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. ℣. Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus, * Ipso. *Ephes.* 2. *I. Cor.* 6.

Lectio VI.

Verumtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginantur. Ligna ista et lápides si non

sibi certo órdine cohærérent, si non se ínvicem, cohærendo sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquam ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Novum, inquit, véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℞. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * In sécula seculórum laudábunt te. ℣. Caritáte fraternitátis ínvicem diligentes; spíritu ferventes, Dómino servientes, * In. Glória. * In. *Ps.* 83. *Rom.* 12.

IN III NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus, 65.

Ant. 1. *g.* Tu, Dómine, elegisti domum istam ad invocandum nomen tuum in ea; ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. *I. Mach.* 7.

In Ps. Quam dilecta, 86.

Ant. 6. F. Quicumque oráverit in loco isto, exaudi de habitáculo tuo, id est de cœlis, et propitiáre. *II. Par.* 6.

In Ps. Fundamenta, 121.

Ant. 3. *c.* Tu es Deus meus: aperiantur, quæso, óculi tui; et aures tuæ intentæ sint ad oratiónem, quæ fit in loco isto. *II. Par.* 6.

℣. Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ; ℟. Dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum. *Ps.* 27.

Lectio VII.

Ex sancto Bernardo Abbáte de Dedicatióne. *Serm.* 1. *n.* 1 *et* 3.

Festivitas hodierna, fratres, tanto nobis debet esse devótior, quanto familiárior est. Nam céteras quidem Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc vero sic nobis est própria, ut necesse sit, vel a nobis eam, vel a némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan et erubéscitis celebrári festa de vobis: sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An vero córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritus sunt, ut sciat unusquísque possidére vas suum in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis; sancta sunt córpora propter ánimas; sancta est étiam propter córpora domus. Vestra est ígitur, fratres caríssimi, vestra est hodierna festívitas; vidéte si non dignum sit ut festum agámus diem quo nos adsumpsit in próprios sicut ipse jam olim promíserat: Ego, ínquiens, in

médio eórum ero eórum Deus. Nos autem pópulus et oves páscuæ ejus.

℟. Det vobis Deus Christum habitáre per fidem in córdibus vestris : * In caritáte radicáti et fundáti, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. ℣. In ipso ambuláte superædificáti in ipso, et confirmáti fide ; * In caritáte. *Ephes.* 3. *Coloss.* 2.

Lectio VIII.

Ex sancto Cæsário Epíscopo, in Dedicatióne. *Serm.* 229.

Quotiescumque, fratres caríssimi, templi festivitátem cólimus ; si fidéliter ac diligenter adténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur ; non enim mentítus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos ; et íterum : Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti qui in vobis est? et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei ; quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster, in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offendat. Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis et virtútibus repleátur, claudátur diábolo et aperiátur Christo.

℟. Ponam tabernáculum meum in médio vestri, et non abjíciet vos ánima mea : ambulábo inter vos, * Et ero Deus vester, vosque éritis pópulus meus. ℣. Nolíte contamináre ánimas vestras ; sancti estóte, quia ego sanctus sum. * Et. *Levit.* 26 *et* 11.

Lectio IX. Cap. 21.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Jesus vendentes et ementes in templo ejiciens.

In illo témpore ; Cum intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens : Quis est hic? Pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta a Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi. *In Ps.* 28. *n.* 7.

In templo adstant sancti Angeli : adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis scite exquírat cœléstia, quis perfunctórie et extrémis labris verba pronúntiet, cor vero ipsíus procul a Deo sit. Creatúra omnis tum silens, tum cœlestis, tum terréna dat glóriam conditóri. Miserábiles vero hómines, postquam, ædibus suis relictis, ad templum concurrérunt, quasi quídpiam consecutúri emoluménti, tamen Dei verbis aures non præbent : suam ipsórum natúram non séntiunt : præ-

occupáti peccáto, non affliguntur : non mœrent dum reminiscuntur peccatórum : non timent judícium ; sed arridentes, et inter se jungentes déxteras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte; * Nam et † Pater tales quærit qui adórent eum. ℣. Spíritus est Deus; et eos qui adórant eum, in spíritu et veritáte oportet adoráre : *Nam. Glória. † Pater. *Joan.* 4.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Domus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna et firmamentum veritátis. *I. Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam et glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum et electum, et ipsi tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális. *I. Petr.* 2.

Canticum. Tob. 13.

JERUSALEM cívitas Dei, luce spléndida fulgébis,* et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient : et múnera deferentes adorábunt in te Dóminum,* et terram tuam in sanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te; et condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te;* benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur et congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te,* et qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam a cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smaragdo ædificabuntur; * et ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido et mundo omnes pláteæ ejus sternentur : * et per vicos ejus, Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit eam; * et sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in spíritu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui : unusquisque vídeat quómodo superædíficet; fundamentum enim Christus Jesus. *I. Cor.* 3.

Capitulum. I. Cor. 6.

An nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritus sancti qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

Hymnus. B.

Urbs beáta, vera pacis
Vísio, Jerúsalem,
Quanta surgit! celsa saxis
Cónditur viventibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.
Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.
Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus:
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.
Hinc et inde sunt aperta
Civitátis óstia:
Quisquis ambit huc veníre,
Inseríque mœnibus,
Ante duris hic probári
Débuit labóribus.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio:
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; et omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, et non est álius præter te. *Judith,* 9.

Oratio Brev. Rom.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

Fit sola Commem. de Dom. occurente.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Divína cujus únctio
Nos templa Christo cónsecrat.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum et templum. *II. Mach.* 3.

Canon.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 2. *Cap.* 11.

Quia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illuc deprecatúri véniunt, de qua-

cumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúsmodi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devóte ádeant (Christiáni); dignosque se adspéctibus Angelórum, quorum conventus mínime ibi adesse dubitantur, exhíbeant.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

Capitulum. Hebr. 10.

Habentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam et viventem per velámen, (id est carnem suam) et Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ, * introíbo in domum tuam; * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad Templum sanctum tuum * in timóre tuo; * Allelúia. Glória. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

Capitulum. Apoc. 3.

Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, et foras non egrediétur ámplius: et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo a Deo meo, et nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegisti et adsumpsisti; * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis; * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

Capitulum. II. Cor. 5.

Scimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domus tuæ; * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est Templum tuum, * mirábile in æquitáte; * Allelúia. Glória. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quam dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II VESPERAS.

In Ps. Lætátus sum, 55.

Ant. 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, et ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo a Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus, 73.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento, *cum sua divisione,* 124.

Ant. 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina, 39.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque luna, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda Jerúsalem, 83.

Ant. 6. F. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. *Apoc.* 21.

Capitulum. Is. 33.

Respice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquam transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, et omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodo ibi magníficus est Dóminus noster.

Hymnus B.

Ecce sedes hic Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hic sacerdos, ara, templum,
Hic Deus fit hóstia:
Incruenta morte jugis
Hic amor litat Deum.

Qualis ara, quanta sedes
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hic latére sústinet.

Quam libenter hic pudícis
Inserit se córdibus!
Hic amantis tota Christi
Exerit se cáritas:
Hic Pater caros sedére
Gestit inter fílios.

Hinc facesse quem profána
Pólluit contágio,
Neu sacrum transíre limen
Inquinátus áudeas:
Ultor adstat cum flagellis
Púniens sontes Deus.

Sit perennis laus Parenti:
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessistis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu et reveréntia. *Hebr.* 12.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. *III. Reg.* 8.

Ad Hymn. Grates, *Doxol.* ¶ Sit laus, *ut supra,* 445.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 5. a. Implébo domum istam glória, et in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

DIE IX.

S. MATURINI,

PRESBYTERI.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. II. Cap. 3.

Ex Libris Machabæórum.

HELIODORUS autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed spíritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruentes Dei virtúte, in dissolutiónem et formídinem converterentur. Appáruit enim illis quidam equus, terríbilem habens sessórem; isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit. Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amictu. Qui circumstetérunt eum, et ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberantes. Súbito autem Heliodórus cóncidit in terram, eumque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus. Hi autem Dóminum benedicébant, quia magnificábat locum suum.

℟. Qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor et adjútor est loci illíus,* Et venientes ad malefaciendum pércutit, ac perdit. ℣. Vere Deus est in loco isto. * Et. *II. Mach.* 3. *Gen.* 28.

Lectio II.

TUNC vero ex amícis Heliodóri quidam rogábant confestim Oníam, ut invocáret Altíssimum, ut vitam donáret ei qui in suprémo spíritu erat constitútus. Cumque summus Sacerdos exoráret, iídem júvenes eisdem véstibus amicti, adstantes Heliodóro, dixérunt: Oníæ sacerdóti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei et potestátem. Et his dictis, non comparuérunt. Heliodórus autem, hóstia Deo obláta, et votis magnis promissis ei qui vívere illi concessit, et Oníæ grátias agens, recepto exércitu repedábat ad regem. Testabátur autem ómnibus ea quæ sub óculis suis víderat, ópera magni Dei. Cum

autem rex interrogasset Heliodórum, quis esset aptus adhuc semel Jerosólymam mitti, ait : Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatórem, mitte illuc, et flagellátum eum recípies; si tamen eváserit : eo quod in loco sit vere Dei quædam virtus.

℟. Confundantur omnes, qui ostendunt servis tuis mala :* Et sciant quia tu es Dóminus Deus solus. ℣. Erige bráchium tuum sicut ab inítio, et allíde virtútem illórum in virtúte tua; * Et. *Dan.* 3. *Judith,* 9.

Lectio III.

Ex Usuardo et aliis.

MATURINUS, ex óppido diœcésis Senonensis, quod Liricantus dícitur, in agro Vastinensi, quarto vel quinto século paréntibus éthnicis ortus est. Adhuc adolescens fidem Christiánam amplexus, ipsos parentes suos assíduis ad Deum efflagitatiónibus, Christo peperisse tráditur. Tanta virtúte enítuit et morum integritáte, ut ab Epíscopo Senonensi Sacerdos fíerit ordinátus. Cumque ministérii sui partes fidéliter adimplevisset, omni virtútum cumulátus génere, vitæ hujus ærumnas cum æterna felicitáte commutávit. Celebérrimus est Maturínus miráculis, quæ ipsíus intercessióne váriis tempóribus patráta sunt.

℟. Accédens ad altáre,* Immolávit holocausti víctimam pro peccáto pópuli, et extendens manus ad pópulum, benedixit ei. ℣. Fidélis dispensátor et prudens, quem constítuit Dóminus supra famíliam suam, * Immolávit. Glória. * Immolávit. *Levit.* 9. *Luc.* 12.

Oratio Brev. Paris.

DEUS, qui in Ecclésiæ tuæ decus et subsídium beátum Maturínum verendo Sacerdótii ministério decorasti : præsta, ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum etDomínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos, utriusque fructus percípiat; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE X.

S. LEONIS MAGNI,

PAPÆ ET ECCLESIÆ DOCTORIS.

Duplex-minus.

Lectio I. Lib. II. Cap. 5.

Ex Libris Machabæórum.

SUSPICATUS est rex Antíochus societátem desertúros Judæos : et ob hoc profectus ex Ægypto efferátis ánimis, civitátem quidem armis cœpit. Jussit autem milítibus interfícere, nec párcere occursántibus, et per domos ascendentes trucidáre. Sed nec ista suffíciunt : ausus est étiam intráre templum universa terra sánctius, Meneláo ductóre qui legum et pátriæ fuit pró-

ditor : et scelestis mánibus sumens sancta vasa, quæ ab áliis régibus, et civitátibus erant pósita ad ornátum loci et glóriam, contrectábat indigne, et contaminábat. Ita alienátus mente Antíochus, non considerábat quod propter peccáta habitántium civitátem, módicum Deus fúerat irátus; propter quod et áccidit circa locum despéctio : alióquin nisi contigisset eos multis peccátis esse involútos, sicut Heliodórus, étiam hic statim advéniens flagellátus, et repulsus útique fuisset ab audácia. Verum non propter locum, gentem : sed propter gentem, locum Deus elégit. Igitur Antíochus mille et octingentis ablátis de templo talentis, velóciter Antiochíam regressus est; exístimans se præ supérbia terram ad navigandum, pélagus vero ad iter agendum deductúrum, propter mentis elatiónem. Relíquit autem et præpósitos ad affligendam gentem.

℟. Robur datum est ei contra juge sacrifícium propter peccáta : * Et prosternétur véritas in terra, et fáciet, et prosperábitur. ℣. Datum est illi bellum fácere cum sanctis, et víncere eos : * Et. *Dan.* 8. *Apoc.* 13.

Lectio II.

Ex ejus Vita et Operibus.

Leo, Románus, factus Diáconus, Sixto Pontífici auctor fuit, ne recíperet Juliánum Pelagiánum in communiónem Ecclésiæ súbdole irrepentem, ut sedem amissam recuperáret. Missus in Gálliam, ut dissidentes inter se Albínum et Aétium Romános duces conciliáret, pública legatióne revocátur, ut Sixto succéderet. Quatiebátur ínterim totus pene orbis christiánus váriis hæreticórum tempestátibus. Orientem Nestoriáni, Occidentem Pelagianórum relíquiæ infestábant. Manichæos, qui ex Africa a Vándalis devastáta Romam conflúxerant, cum Cathólicæ communiónis spécie perfídiam suam tégerent, iis præsertim detexit indíciis, quod Domínica die et Féria secunda jejunárent in honórem solis et lunæ, et sánguinem redemptiónis nostræ hauríre omníno declinárent. Pelagiánórum relíquias exstinxit, et de iis ad Ecclésiam redeúntibus ita státuit : Damnent apertis professiónibus suis superbi erróris auctóres; et quidquid in doctrína eórum universális Ecclésia exhórruit, detestentur : omníaque decréta synodália, quæ ad excisiónem hujus hæréseos Apostólicæ Sedis confirmávit auctóritas, amplecti se et in ómnibus approbáre, plenis et apertis ac própria manu subscriptis protestatiónibus eloquantur.

℟. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum fortem, et bellábunt adversum te; et * Non prævalébunt, quia ego

tecum sum. ℣. Exsurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se. * Non prævalébunt. *Jer.* 15. *Act.* 20.

Lectio III.

Priscillianistarum renascentem hæresim, congregáta in Hispánia Synodo, proscripsit. Præfuit per Legátos Concílio quarto œcuménico apud Chalcédonem celebráto; in quo perlecta est illíus ad Flaviánum Epístola de Incarnatiónis mystério, quam ad se missam Galliárum Epíscopi summis láudibus accéperant; et ab ómnibus acclamátum : Petrus per Leónem ita locútus est. Gensérico Romam invadenti persuásit, ut ab incéndio et cædibus abstinéret. Cánonum propugnátor fuit acérrimus; múltaque sancte et utíliter decrévit. Plúrimis functus labóribus, multisque luculenter scriptis, cum Itáliam a barbarórum vastatióne, et Ecclésiam ab hæreticórum labe vindicasset, explétis in Pontificátu viginti et ámplius annis, ábiit ad Dóminum, annó quadringentésimo sexagésimo primo : propter pietátem, eruditiónem, eloquéntiam et tot res præclàre gestas, mérito Magni nómine commendátus.

℟. In hoc cognóscitur spíritus Dei; omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est, et * Omnis spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichristus. ℣. Nolíte omni spirítui crédere, quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum.* Omnis. Glória. * Omnis. *I. Joan.* 4.

Oratio Brev. Paris.

Deus, cujus dono beátus Leo sanctitátis doctrinæque laude ita excélluit, ut ad suprémam Ecclésiæ Sedem evectus, digne Magnus merúerit appellári : præsta, quæsumus, ut nos quoque ejusdem mónitis et exemplis instructi, ad summas virtútes strénue contendámus ; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XI.

S. MARTINI,

TURONENSIS EPISCOPI.

Duplex-majus.

(*Si occurrat Dominica, Festum S. Martini transfertur in diem sequentem, propter occurrentiam Dedicationis ; nec habet I. Vesperas.*)

IN I VESPERIS.

Ant. 3. a. Nudus eram, et cooperuisti me. Quándiu fecisti uni ex frátribus meis mínimis, mihi fecisti. *Matth.* 25.

Ant. 4. E. Præordinávit te Deus, ut vidéres justum, et audíres vocem ex ore ejus, quia eris testis illíus. *Act.* 22.

Ant. 6. *C.* Quid moráris? Exsurge, et baptizáre, et

áblue peccáta tua, invocáto nómine ipsíus. *Act.* 22.

Ant. 7. *d.* Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus. *II. Tim.* 2.

Ant. 8. *G.* Sollícite cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, recte tractantem verbum veritátis. *II. Tim.* 2.

Capitulum. Jer. 9.

Ad ómnia quæ mittam te ibis; et universa quæcumque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a fácie eórum; quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus.

Hymnus. S. V.

Ecquis ardentes rapitur per auras?
Iste quis pauper petit astra dives?
Cœlites plaudunt: comitémur hymnis
Astra petentem.

Flore sub primo juvenílis ævi,
Cæsarum jussu tulit arma miles;
Moxque depónet: tibi, Christe, nomen
Tiro professus.

Non furor belli bene christiánum
Pectus infrégit: pius inter arma
Integros servat, semel obligáto
Nómine, mores.

Páuperi pauper male membra nudo
Dívidit vestem, mediáque Christus
Obtulit sese tunica micantem,
Nocte sequenti.

Fonte lustrátur; melióre testes
Se sacramento vovet inter aras:
Induit Christum, simul ac profána
Exuit arma.

Lúminis splendor, Patris una Proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Irritavérunt in castris Sanctum Dómini: ℟. Oblíti sunt Deum qui fecit magnália. *Ps.* 105.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Constítuam te ministrum eórum quibus apparébo tibi, erípiens te de pópulo et géntibus in quas nunc ego mitto te aperíre óculos eórum, ut accípiant remissiónem peccatórum, et sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me. *Act.* 26.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum, Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 5.

Hymnus. S. V.

Quo fugis præceps? latitáre nescit
Mille portentis manifesta virtus:

Præsulem jam te feret in suprémum
Turo tribúnal.

Non tumet fastu, neque splendet auro :
Sórdidam servat, velut ante, vestem :
Ora deformi dabat una virtus
Unde nitéret.

Spréverit vili quis eum lacerna,
Cujus ad nutus elementa parent ?
Scílicet jussu posuére, fractis
Víribus, ignes.

Rédditur cæco sua lux, et auris
Rédditur surdo, sua lingua muto :
Impari qui vix pede claudus ibat,
Ambulat æquo.

Imperat morbis, abigit malignos
Spíritus, divum simulácra vertit :
Luce defunctos vocat ad prióris
Múnera vitæ.

Fertur, immáni ruitúra mole,
Arbor excíso trepidasse trunco :
Sústinet lapsum, capitíque sacro a-
versa pepercit.

Lúminis splendor, Patris una Proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quid existis in desertum vidére ? hóminem móllibus vestimentis indútum ? Ecce qui in veste pretiósa sunt et delíciis, in dómibus regum sunt. *Luc.* 7.

Ant. 8. G. Deus secundum se vestívit illum virtúte, et dedit illi potestátem eórum quæ sunt super terram. *Eccli.* 17.

Ant. 3. *a.* Certe vidétis quem elégit Dóminus : fílii vero Bélial despexérunt eum. *I. Reg.* 10.

℣. Pósui vestimentum meum cilícium, et factus sum illis in parábolam : ℟. Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine. *Ps.* 68.

Lectio I. Lib. I. Cap. 1.

Ex Libris Machabæórum.

Et misit rex libros per manus nuntiórum in Jerúsalem, et in omnes civitátes Juda : ut sequerentur leges géntium terræ, et prohibérent holocausta, et sacrifícia, et placatiónes fíeri in templo Dei, et prohibérent celebrári sábbatum, et dies solemnes : et jussit coinquinári sancta, et sanctum pópulum Israel. Et jussit ædificári aras, et templa, et idóla, et immolári carnes suillas, et relínquere fílios suos incircumcísos, et coinquinári ánimas eórum in ómnibus immundis, et abominatiónibus, ita ut oblivis-cerentur legem, et immutá-

rent omnes justificatiónes Dei. Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antíochi, morerentur.

℟. Miserére plebi tuæ, Dómine, super quam invocátum est nomen tuum; * Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, civitáti requiéi tuæ. ℣. Dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei. * Miserére. *Eccli.* 36. *Ps.* 82.

Lectio II. Lib. II. Cap. 6.

IGITUR Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provectus, et vultu decórus, aperto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam complectens, voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui adstábant, iníqua miseratióne commóti propter antíquam viri amicítiam, tollentes eum secréto rogábant afferri carnes quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducasse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus: ut hoc facto a morte liberarétur: et propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Pólluent sanctuárium fortitúdinis: et dabunt abominatiónem in desolatiónem. Et docti in pópulo docébunt plúrimos; et ruent in gládio, et in flamma, * Ut conflentur, et eligantur, et dealbentur. ℣. Datum est bellum fácere cum sanctis, et víncere eos.* Ut. *Dan.* 11. *Apoc.* 13.

Lectio III.

AT ille respondit cito, dicens, præmitti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere: ut multi adolescéntium, arbitrantes Eleázarum nonaginta annórum transisse ad vitam alienigenárum: et ipsi propter meam simulatiónem, et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiantur, et per hoc máculam atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram. Nam etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam. Quámobrem fórtiter vita excedendo, senectúte quidem dignus apparébo: adolescéntibus autem exemplum forte relinquam, si prompto ánimo, et sanctíssimis légibus honesta morte perfungar. His dictis confestim ad supplícium trahebátur. Sed cum plagis perimerétur, ingémuit, et dixit: Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifeste tu scis, quia cum a morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolóres: secundum ánimam vero propter timórem tuum libenter hæc pátior. Et iste quidem hoc modo vita

decessit, non solum juvénibus, sed et universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis et fortitúdinis derelinquens.

℟. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem et justítias Dei. * Non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgredientes legis nostræ mandáta. ℣. Obedíre oportet Deo magis quam homínibus.*Non. Glória.* Non. *I. Mach.* 2. *Act.* 5.

IN II NOCTURNO.

Ant. 5. a. Amplificátus est in mirabílibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi, qui sustulisti mórtuum ab ínferis in verbo Dómini Dei? *Eccli.* 48.

Ant. 1. D. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in pláteas ejícerent infirmos, et pónerent in léctulis; qui curabantur omnes. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Multi eórum qui habébant spíritus immundos, clamantes voce magna exíbant: multi autem paralytici et claudi curáti sunt. *Act.* 8.

℣. Mementóte mirabílium Dei quæ fecit, ℟. Prodígia ejus, et judícia oris ejus. *Ps.* 104.

Lectio IV.

Ex Sulpitio Severo et Gregorio Turonensi.

Martinus Sabáriæ in Pannónia, patre tribúno mílitum natus, Pápiæ vero in Itália educátus, anno ætátis décimo, invítis paréntibus, in Ecclésiam confúgiens, inter catechúmenos nomen dedit. Adscriptus milítiæ, et Imperatórum edicto quo veteranórum fílii sua nómina profitéri cogebantur, sub Constántio stipéndia méruit. Ambiánis, ad portam urbis, páuperi nudo eleemósynam petenti, cum nihil habéret præter arma et vestimentum, partem chlámydis dedit. Cui sequenti nocte Christus dimediáta illa veste indútus appáruit, circumstantes Angelos sic allocútus: Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contexit. Anno ætátis décimo octávo baptizátus, ejuráta seculári milítia, cœlestem amplecti cúpiens, sanctum Hilárium Pictaviensem Epíscopum ádiit, a quo Diaconális órdinis gradum jussus conscéndere, in infirmo Exorcistæ offício, eódem permittente, subsédit. Inde ad suos reversus, matrem a qua mundo génitus fúerat, ab idolórum cultu vindicátam, Christo péperit. Ab Epíscopis Ariánis, quod fere solus eórum perfídiam frángeret, várie exagitátus, pública vérbera, víncula, exsiliumque passus, Illyrico primum, deinde Medioláno, ubi monastérium sibi constrúxerat, ejectus, sedem Pictávii fixit, ibíque sub Hilário, in cœnóbio a se ædificáto, mónachis præfuit.

℟. Intendébant turbæ his quæ ab eo dicebantur, videntes signa quæ faciébat.* Cum

vero credidissent evangelizanti, baptizabantur viri ac mulíeres. ℣. Deserentes cæremónias patrum suórum, quæ in multitúdine deórum erant, unum Deum cœli coluérunt.* Cum vero. *Act.* 8. *Judith,* 5.

Lectio V.

Turonensis Epíscopus ordinátus, secundo ab urbe lápide monastérium cóndidit, in quo discípulos octoginta, nihil próprium habentes, congregávit; ex quibus plures póstea Epíscopi creáti sunt. Non procul ab eo loco altáre díruit, quod falso putabátur erectum in memóriam Mártyris. Idolórum fana dejécit, et lucos succídit, non véritus aliquando vitæ adíre discrímen, ut eórum cultum pénitus aboléret. Ad comitátum ire coactus, a Valentiniáno repulsam passus est, qui tamen séptimo post die, redeunti Martíno, e sólio divínitus excussus, adsurrexit, ejusque postulátis ánnuit. Ithácium Epíscopum ácriter reprehendit, quod contra leges Ecclesiásticas Priscilliánum in causa cápitis insectarétur. Injuriárum fuit patientíssimus, ádeo ut impúne vel ab ínfimis cléricis læderétur; ac plerumque sibi obtrectántium peccáta defléret. Quodam in convívio páteram Presbytero prius porrexit, quam Imperatóri Máximo, a quo honóris grátia ut prior bíberet accéperat. Innúmeris miráculis cláruit, quæ libris quátuor Gregórius Turonensis complexus est.

℟. Dilatávit glóriam pópulo suo, persecútus est iníquos: et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt; * Et directa est salus in manu ejus. ℣. Dóminus augébat qui salvi fíerent quotídie in idipsum:* Et. *I. Mach.* 3. *Act.* 2.

Lectio VI.

Annis demum gravis, dum Condatensis vici Ecclésiam in sua diœcési visitáret, víribus defectum se séntiens, mortem sibi imminére discípulis indicávit. Tum mœror et luctus ómnium, una voce plangéntium: Cur nos, pater, déseris? aut cui nos desolátos relinquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Tunc ille motus his flétibus, et conversus ad Dóminum, hac fléntibus voce respondit: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem, fiat voluntas tua. Ingravescente febre, in cínere et cilício decumbens, ne vile quidem stramen sibi súbjici passus est. Rogátus a Presbyteris ut corpus in álterum latus reclinando subleváret: Sínite me, inquit, cœlum pótius respícere quam terram, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instante jam morte, viso dæmone: Quid hic adstas, inquit, cruenta béstia? nihil in me, funeste, repéries: Abra-

hæ me sinus récipit. Ea in voce, anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo, ánimam Deo réddidit.

℟. Dedit Dóminus ipsi fortitúdinem, et usque in senectútem permansit illi virtus; ut vidérent omnes fílii Israel, * Quia bonum est óbsequi sancto Deo. ℣. Dóminus mihi ádstitit, et confortávit me; ut per me prædicátio impleátur, et áudiant omnes gentes, * Quia. Glória.* Quia. *Eccli.* 46. *II. Tim.* 4.

IN III NOCTURNO.

Ant. 3. *c.* Obtulit holocausta et pacífica, et invocávit Dóminum : et exaudívit eum in igne de cœlo super altáre holocausti. *I. Par.* 21.

Ant. 6. *C.* Glorificávit illum in conspectu regum, et osténdit illi glóriam suam : in fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum. *Eccli.* 45.

Ant. 4. d. Sicut Angelus Dei, sic est, ut nec benedictióne, nec maledictióne moveátur. *II. Reg.* 14.

℣. Parátum cor ejus speráre in Dómino : ℟. Confirmátum est cor ejus, non commovébitur. *Ps.* 111.

Lectio VII.

Ex Sermóne sancti Bernardi Abbátis, in Festo sancti Martíni. *n.* 12 *et* 13.

Ad mensam dívitis sedes hódie : diligenter consídera quæ tibi apponuntur; quænam vidélicet ad admiratiónem, quæ vero ad imitatiónem. Dives est iste Martínus : dives in méritis, dives in miráculis, dives in virtútibus, dives in signis. Suscitávit mórtuos; réddidit visum cæcis, surdis audítum, mutis loquélam, claudis gressum, áridis sospitátem. Evásit divína virtúte perícula; próprii córporis óbice flammas répulit; lepròsum mundávit ósculo; curávit óleo paralyticum; dæmones vicit; Angelos vidit; futúra prævídit. Noli in his sapórem quærere, sed miráre splendórem.

℟. Pythónes et aríolos et figúras idolórum et immundítias et abominatiónes ábstulit, ut statúeret verba legis quæ scripta sunt : * Símilis illi non fuit ante eum, neque post eum surrexit. ℣. Fuit gratus Deo, et erat potens in verbis et in opéribus suis : * Símilis. *IV. Reg.* 23. *Act.* 7.

Lectio VIII. n. 13, 14, 15, 16.

Eum saltem non pígeat imitári; sed imitári in eo quod est imitábile, non autem quod mirábile exhibétur. Húmilis fuit et spíritu pauper iste Martínus; sicut evidentíssime probat effectus ipse divínæ grátiæ, quam profecto Deus tam multam nisi multum húmili non dedisset. Tantam advérsus omnes injúrias patiéntiam adsúmpserat, ut, cum esset summus Sacerdos, impúne étiam ab ínfimis cléricis læderétur. Ad cœlum lácrymæ ejus

a maxilla ascéndere consuéverant; quibus sic abundábat, ut soléret pro illórum quoque, qui obtrectatóres sui videbantur, flere peccátis. Sane quantum justítiam esuríerit, tum in céteris ejus áctibus, tum speciáliter in idololátriæ persecutióne probátum est, in templórum destructióne, in statuárum dejectióne, in succisióne lucórum : ubi se quoque aliquando non est véritus dare discrímini, ut occásio tanti críminis de médio tollerétur. Misericordem eum in páupere se expertum Salvátor ipse apud Angelos gloriabátur, datam sibi medietátem vestis ostentans. Céterum persecutiónes quas sustínuit propter justítiam longum est numeráre; pro quibus ómnibus dúbium non est multiplíciter coronári eum, qui quidem etsi non semel effectu consummátæ passiónis, sed tóties martyr fuit affectu devotíssimæ voluntátis.

℟. Surrexit quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat : * Irritantes illum pauci facti sunt; non enim póterant sustinére præcepta Dómini. ℣. De die in diem ánimam justam iníquis opéribus cruciábant : novit Dóminus pios de tentatióne erípere. * Irritantes. *Eccli.* 48. *II. Petr.* 2.

Lectio IX. Cap. 11.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Bona opera Pastorum lucerna populorum.

In illo témpore; Dixit Jesus turbis : Nemo lucernam accendit, et in abscóndito ponit, neque sub módio, sed supra candelábrum, ut qui ingrediuntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis. *In Festo S. Martini. n.* 12, 13, 15, 17, 18.

Martinus lucerna erat ardens et lucens : Céterum ne putáveris ornátas quidem Martíni lámpades, sed vácuas inveníri : non est fátua virgo, habet in vasis óleum. Mundítiam cordis ejus illud vel máxime índicat, quod non est confúsus inimíco loquens in porta : Nihil in me, funeste, repéries; Abrahæ me sinus recípiet. Dómine, inquit, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem; fiat volúntas tua. O vere sanctíssimam ánimam! o inæstimábilem caritátem! o obediéntiam singulárem! Bonum certámen certasti, cursum consummasti, fidem servasti; de réliquo súperest tibi coróna justítiæ, quam reddet tibi Dóminus hódie justus judex; et adhuc dicis : Non recúso labórem; fiat volúntas tua! Obtulisti plane Isaac; únicum illum quem díligis, quod in te est, jugulasti : immolasti singuláre gáudium tuum pia devotióne, parátus redíre íterum in perícula, in-

nováre certámina, dénuo subíre labórem, sustinére tribulatiónem, prolongáre tentatiónem, et, quod máximum est, a Christo tuo peregrinári diútius, si modo ipse voluisset. Nec sane dúbium, quin ampliórem grátiam mereátur, qui parátum se exhíbeat étiam ante mandátum, quam qui obedíre sátagit post mandátum. Hæc ergo pars nostra sit, fratres, ut sínguli quique Deo dicámus : Quia parátus sum, et non sum turbátus, ut custódiam mandáta tua.

℟. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * Quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei? ℣. Verúmtamen non sicut ego volo sed sicut tu.* Quando. Glória. * Quando. *Ps.* 41. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* Ego a vobis débui commendári : nihil enim minus fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli ; tametsi nihil sum. *II. Cor.* 12.

Ant. 8. c. Signa Apostolátus mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, et prodígiis, et virtútibus. *II. Cor.* 12.

Ant. 2. D. Etsi imperítus sermóne, sed non sciéntia; in ómnibus autem manifestáti sumus vobis. *II. Cor.* 11.

Canticum de Communi Pontificum.

Ant. 7. a. Usque in hanc horam cædimur, et instábiles sumus : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus. *I. Cor.* 4.

Ant. 6. F. Ego libentíssime impendam, et superimpendar ipse pro animábus vestris. *II. Cor.* 12.

Capitulum. Jer. 1.

Dixit Dóminus ad me : Ego dedi te hódie in civitátem munítam, et in columnam férream, et in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ ; et bellábunt adversum te, et non prævalébunt.

Hymnus. S. V.

Thure fumantes quis hic inter aras,
Vérticem cujus sacra flamma lambit?
Intus ardébat melius sacráta
Péctoris ara.
Regis accumbens epulis tuétur
Præsulum Præsul bene par honórem :
Ipsa tunc vilem minor ante pannum
Púrpura pallet.
O virum, qualem pietas petébat,
Quem fides nullis labefacta seclis
Non semel sensit medios per enses
Sacra tuentem!
Læditur probris : sibi semper idem
Nescit irasci : fera corda placat ;

Et suos tantum cumulando donis
Súbjicit hostes.
Nec truci quamvis caput immolandum
Pro Dei causa posuit sub ense,
Mártyris palmam retulit, vel isto
Dignus honóre.
Lætus æternum celebret Parentem
Orbis; æternum celebret Parentis
Fílium: par sit tibi cultus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditióne, et in conspectu àdstántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui in beáto Martíno Pontífice, sive per vitam, sive per mortem magnificátus es: ínnova éadem grátiæ tuæ mirácula in córdibus nostris; ut neque mors, neque vita separáre nos possit a caritáte Dómini nostri Jesu Christi; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Ego.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Signa.

Capitulum. Deut. 3.

Domine Deus, tu cœpisti osténdere servo tuo magnitúdinem tuam, manumque fortíssimam; neque enim est álius Deus, vel in cœlo, vel in terra, qui possit fácere ópera tua, et comparári fortitúdini tuæ.

℟. *br.* Fílii hóminum * Usquequo gravi corde? Fílii. ℣. Scitóte * quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Usquequo. Glória. Fílii. *Ps.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœlo sancto suo: ℟. In potentátibus salus déxteræ ejus. *Ps.* 19.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Etsi.

Capitulum. I. Cor. 2.

Cum venissem ad vos, fratres, veni, non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi; non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum.

℟. *br.* Veníte, fílii,* Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos;* Audíte me. Glória. Veníte. *Ps.* 33.

℣. Intellígite, insipientes in pópulo: ℟. Et stulti, aliquando sápite. *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego.

Capitulum. II. Cor. 12.

Placeo mihi in infirmitáti-

bus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * Sustínui oppróbrium. Propter te. ℣. Quóniam zelus domus tuæ * comédit me; * Sustínui. Glória. Propter te. *Ps.* 68.

℣. Paulo minus consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD II VESPERAS.

Ant. 1. D. Cum majóres natu Ecclésiæ simul essent, dixit eis: Ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Coarctor e duóbus: desidérium habens dissolvi, et esse cum Christo, multo magis mélius: permanére autem in carne, necessárium propter vos. *Philip.* 1.

Ant. 4. d. Juxta est qui justíficat me: ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me? *Is.* 50.

Ant. 2. D. Opérui cínere carnem meam, ut detur locus voci meæ in cœlo; quia ibi est testis meus, et cónscius meus in excelsis. *Job,* 16.

Ant. 6. F. Ego ad Dóminum adspíciam; exspectábo Deum Salvatórem meum; áudiet me Deus meus: edúcet me, vidébo justítiam ejus. *Mich.* 7.

Capitulum. II. Cor. 3.

Nos omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculantes, in eamdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, tanquam a Dómini Spíritu.

Hymnus. Commir.

Perfusus ora lácrymis
Martínus astra súspicit:
Et in beáto pátriæ
Defixus obtútu gemit.

O mors, ait, quid támdiu
Differs leváre víncula?
Amóre Christi sáucium
Priváre vita munus est.

Quid tu mináci gútture,
Draco cruente, síbilas?
Redi sub umbras tártari:
Me lucis aula dévocat.

Et vos, flagrans quos cáritas
Mihi dat esse fílios,
Fletu molesto párcite
Tardáre patris gáudia.

Quod si tamen nostros adhuc
Tellus labóres éxigit,
Jam láuream prensans manu
Reddar libenter prælio.

Sic fortis et constans sibi
Martínus usque pérstitit,
Nec pro Deo timens mori,
Sed nec recúsans vívere.

Sit Trinitáti glória,
Sermónibus quam víndicans
Martínus et miráculis
Adeptus est in præmium.
Amen.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: ℟. Satiábor, cum apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Mórtuus est servus Dómini, jubente Dómino: et non sur-

rexit ultra prophéta in ómnibus signis atque portentis quæ misit Dóminus per eum, ut fáceret in terra. *Deut.* 34.

DIE XII.

S. LEONII,

PRESBYTERI.

Simplex.

(*Si sit Fer. II, fit Officium translatum S. Martini Tur. Nihil vero de S. Leonio.*)

Lectio I. Lib. II. Cap. 7.

Ex Libris Machabæórum.

Contigit autem et septem fratres una cum matre sua apprehensos, compelli a rege édere contra fas carnes porcínas, flagris et táureis cruciátos. Unus autem ex illis qui erat primus, ait : Quid quæris, et quid vis díscere a nobis ? paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines et ollas æneas succendi : quibus statim succensis, jussit, ei qui prior fúerat locútus amputári linguam; et cute cápitis abstracta, summas quoque manus et pedes ei præscindi, céteris ejus frátribus et matre inspiciéntibus. Et cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, et adhuc spirantem torréri in sartágine : in qua cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter, dicentes : Dóminus Deus adspíciet veritátem et consolábitur in nobis, quemádmodum in protestatióne cántici declarávit Móyses : Et in servis suis consolábitur.

℟. Momentáneum et leve tribulatiónis nostræ * Ætérnum glóriæ pondus operátur. ℣. Patiéntia Sanctórum qui custódiunt mandáta Dei,* Ætérnum. *II. Cor.* 4. *Apoc.* 14.

Lectio II.

Supra modum autem mater mirábilis, et bonórum memória digna, quæ pereuntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat : síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta sapiéntia. Et feminéæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos : Néscio quáliter in útero meo apparuistis : neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi : sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despícitis propter leges ejus.

℟. Non sunt condignæ passiónes hujus témporis * Ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. ℣. Omnia quæ

desiderantur non valent comparári. * Ad. *Rom.* 8. *Prov.* 3.

Lectio III.

Rouillard in Hist. Melodun. Martyrol. Autissiod. Gall. Christ. t. XII. *col.* 172. *etc.*

Leonius présbyter, et Melodunénsium cum sancto Aspásio patrónus, apud ipsos in século sexto, sanctitáte flóruit, vitamque méritis plenam felicíssima morte consummávit. Exstábat ibídem, in subúrbio ipsíus nóminis, ecclésia parochiális sub ejus invocatióne ab antiquíssimis tempóribus exstructa, quæ ímpios últimi labentis séculi furóres súbiit. Sacrum ejus corpus circa finem séculi décimi aut inítium sequentis in prædicta ecclésia inventum est; et, procurante venerábili Valtério abbáte, in basílicam monastérii sancti Petri Melodunensis translátum. Beatíssimus autem sacerdos plúrimis coruscávit miráculis, a febricitántibus præsertim invocátus. Unde Franciscus primus, Francórum rex, tali morbo apud Fontem-Bliaudi labórans, ipsum implorávit; et sanitáte recuperáta, a Leóne décimo Papa pétiit atque impetrávit, ut dies ei sacra non Melodúni tantum, sed étiam duábus circum leucis, ex præcepto celebrarétur: quod servátum suo témpore testátur Ruillardus, qui post centum círciter annos, Melodunensem históriam scribébat. ¶ Eódem die tanquam Martyr honorátur beátus Paternus sancti Petri Senonensis mónachus, sanctitáte et miráculis percélebris; qui dum sylvam Sacernárum pertransíret, ímpie occísus est, anno septingentésimo sexto. Hujus corpus quoad insignem partem in ecclésia San-Salvatóris prope Brájacum ad Séquanam, cum áliquot óssibus sancti Pavácii Cenomanensis Epíscopi, etiamnum adservátur et reverenter cólitur.

℟. Qui séminant in lácrymis, * In exsultatióne metent. ℣. Euntes ibant et flebant, mittentes sémina sua: * In. Glória. * In. *Ps.* 125.

Oratio Brev. Paris.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum Leónium, ut sacerdótio tibi fungerétur, a pópulo segregasti: ejus nos intercessióne a peccatóribus ségrega; ut secundum vocatiónem nostram, gens sancta, et regále sacerdótium coram te efficiámur; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Paterni,

Oratio Brev. Paris.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut qui beáti Mártyris tui Paterni natalítiis gloriámur, nec minis injuste persequéntium, nec ullis perturbémur adversis; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XIII.

S. CHILLENI,

PRESBYTERI.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. II. Cap. 7.

Ex Libris Machabæórum.

ANTIOCHUS contemni se arbitrátus, simul et exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescéntior superesset, non solum verbis hortabátur: sed et cum juramento affirmábat se dívitem et beátum factúrum. Sed ad hæc cum adolescens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, et suadébat ei ut adolescenti fíeret in salútem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyrannum, ait pátria voce: Fili mi, miserére mei quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénnio dedi et álui, et in ætátem istam perduxi. Peto, nate, ut adspícias ad cœlum et terram, et ad ómnia quæ in eis sunt; et intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus: ita fiet, ut non tímeas carníficem istum; sed dignus frátribus tuis effectus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam.

℟. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem, et justítias Dei; * Non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgredientes legis nostræ mandáta. ℣. Obedíre oportet Deo magis quam homínibus; * Non. *I. Mach.* 2. *Act.* 5.

Lectio II.

CUM hæc illa adhuc díceret, ait adolescens: Quem sustinétis? Non obédio præcepto regis; sed præcepto legis, quæ data est nobis per Móysen. Tu vero qui inventor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur: et si nobis propter increpatiónem et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est; sed íterum reconciliábitur servis suis. Ego autem sicut et fratres mei, ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus, ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fíeri, teque cum torméntis et verbéribus confitéri quod ipse est Deus solus. Tunc rex accensus ira, in hunc super omnes crudélius desævit, indigne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Novíssime autem post fílios et mater consumpta est.

℟. Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Spes illórum immortalitáte plena est. ℣. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; * Spes. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Lectio III.

*Gall. Christ. t.*VIII. *col.* 1600. *Hist. Eccl. Meld. Lib.* 72.

CHILLENUS apud Scottas natus, Romam piæ peregrinatiónis causa ádiit. Unde redux, per Meldas tránsiit; ubi a Faróne in monastério sanctæ Crucis perhumániter exceptus est. Accessit et ad erémum Fiácrii, ipsíus virtútibus et miráculis perductus; quem sanctus Anachoréta sibi sánguine conjunctum agnoscens, spirituáli cognatióne et gáudio suscépit, atque divíno allóquio cum eo vacans, aliquándiu apud se detínuit in Dómino. Chillénus salútem animárum sítiens, piisque sancti Meldensis Epíscopi mónitis libentíssime obsecútus, provínciam pétiit Atrebatensem, quam doctrína sua et miráculis Christo acquisívit. Chillénum Epíscopum fuisse nullo monumento constat: presbyterum vero ex ejus ad Atrebatenses missióne et prædicatióne verisímile est. Cólitur Albiníaci qui vicus est Atrebatensis agri. ¶ Eódem die Turónis, natális sancti Bríctii Epíscopi, qui beátum Martínum, cujus discípulus fúerat diáconus et présbyter, non semel male hábuit, póstea vero successor ipsi datus, juxta ejus prædictiónem, in multa patiéntia ministrum se Christi exhíbuit. Os ejus unum servátur in ecclésia sancti Medandi prope Domnum-Martínum.

℟. Satágite, ut per bona ópera, certam vestram vocatiónem, et electiónem faciátis: * Sic enim † Abundanter ministrábitur vobis intróitus in æternum regnum Jesu Christi. ℣. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo.* Sic. Glória.† Abundanter. *II. Petr.* 1. *Eccli.* 51.

Oratio Brev. Paris.

MAJESTATEM tuam, Dómine, súpplices deprecámur; ut sicut agnitiónem Unigéniti tui, per beáti Presbyteri tui Chilléni prædicatiónem, populórum córdibus infudisti, ita et nos, ipsíus opitulántibus méritis, fídei stabilitáte firmémur; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Brictii, Oratio Brev. Lugd.

DEUS, qui beátum Pontíficem Bríctium, ad pascendum pópulum tuum, spíritu veritátis et dilectiónis implevisti: præsta ut, cujus festivitátem venerando ágimus, ejus imitatióne proficiámus, et intercessióne sublevémur; Per.

Vesperæ de eodem.

DIE XIV.

S. MARTINI,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Lib. I. Cap. 2.

Ex Libris Machabæórum.

IN diébus illis, surrexit Ma-

thathías sacerdos ex fíliis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin, et habébat fílios quinque, Joannem, et Simónem, et Judam qui vocabátur Machabæus, et Eleázarum, et Jónathan. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem. Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, et contritiónem civitátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum. Et scidit vestimenta sua Mathathías, et fílii ejus: et operuérunt se cilíciis, et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentientes accessérunt ad eos; sed Mathathías et fílii ejus constanter stetérunt.

℟. Dixit Mathathías fíliis suis: Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis; et * Date ánimas vestras pro testamento patrum vestrórum. ℣. Imitatóres eórum qui fide et patiéntia hæreditábunt promissiónes, * Dáte. *I. Mach.* 2. *Hebr.* 6.

Lectio II.

Et respondentes qui missi erant ab Antíocho, dixérunt Mathathíæ: Princeps et claríssimus, et magnus es in hac civitáte, et ornátus fíliis et frátribus: ergo accéde prior, et fac jussum regis, sicut fecérunt omnes gentes, et viri Juda, et qui remansérunt in Jerúsalem: et eris tu, et fílii tui, inter amícos regis, et amplificátus auro et argento, et munéribus multis. Et respondit Mathathías, et dixit magna voce: Etsi omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquisque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus; ego et fílii mei, et fratres mei, obediémus legi patrum nostrórum. Et ut cessávit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secundum jussum regis: et vidit Mathathías, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accensus est furor ejus, secundum judícium legis; et insíliens trucidávit eum super aram: sed et virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, et aram destruxit, et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri fílio Salómi.

℟. Cogitáte quia omnes qui sperant in Dóminum non infirmantur: * Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis; quia glória ejus stercus, et vermis est. ℣. Confortámini, fílii, et viríliter ágite in lege; quia in ipsa gloriósi éritis: * Et. *I. Mach.* 2.

Lectio III.

Ex Surio et aliis.

MARTINUS Theodóro in Sede Románа successit anno Christi sexcentésimo quadragésimo nono. Eódem anno Concílium centum et quinque Episcopórum in Lateráno coégit, in quo Monothelitárum príncipes, qui in duábus Christi natúris únicam voluntátem et operatiónem admittébant, damnáti sunt : proscríptaque duo Imperatórum de hac quæstióne edicta, Ecthesis vidélicet Heráclii, et Typus Constantis. Quid in ea Synodo gestum esset omnes Ecclésias per Epístolam encyclicam admónuit, ejusque Acta ad sanctum Amandum, Trajectensem Epíscopum, misit, eum hortátus ut ipsíus ópera Epíscopi Gálliæ suo illa consensu confirmárent. Interim Constans, ut suo Typo ab ómnibus subscriberétur, silentiumque in eo de quæstióne Cathólicos inter et Monothélitas agitáta indictum observarétur, primum Olympium Exarchum Ravennátem Romam misit, tum Callíopam Olympii successórem, a quo Martínus, cum edicto ímpio resísteret, Roma vi abductus est ac in ínsulam Naxum deportátus. Inde ductus Constantinópolim, in cárcerem trúditur. Hinc Chérsonem relegátus est, ubi quátuor post menses, décima sexta die Septembris, anno sexcentésimo quinquagésimo quinto, ærumnis confectus cessit e vita, ante et post mortem clarus miráculis. Corpus ejus póstea Romam illátum, in ecclésia sancti Martíni in Móntibus, Turonensis Epíscopi nómine dedicáta, cónditum est. Exsul scripsit duas Epístolas de calamitátibus suis.

℟. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei ; * Et foras non egrediétur ámplius : et † Scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Plantábo eum, et non turbábitur ámplius; nec addent fílii iniquitátis ut afflígant eum sicut prius, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. *II. Reg.* 7.

Oratio Brev. Petroc.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui beátum Martínum Apostólici principátus prærogatíva conspícuum, Martyrii coróna illustriórem effecisti : da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, et sánguine crevit fœcundáta; Per.

Vesperæ de sequenti.

DIE XV.

S. BERTILLÆ,

VIRGINIS.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. I. Cap. 2.

Ex Libris Machabæórum.

ET exclamávit Mathathías

voce magna in civitáte, dicens : Omnis, qui zelum habet legis státuens testamentum, éxeat post me. Et fugit ipse, et fílii ejus in montes, et reliquérunt quæcumque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium, et justítiam in desertum : et sedérunt ibi ipsi, et fílii eórum, et mulíeres eórum, et pécora eórum : quóniam inundavérunt super eos mala. Et renuntiátum est viris regis, et exercítui, qui erat in Jerúsalem : et statim perrexérunt ad eos, et constituérunt adversus eos prælium in die sabbatórum, et dixérunt ad eos : Resístitis et nunc adhuc? exíte, et fácite secundum verbum regis Antíochi, et vivétis. Et dixérunt : Non exíbimus, neque faciémus verbum regis, ut polluámus diem sabbatórum. Et concitavérunt adversus eos prælium. Et non respondérunt eis, nec lápidem misérunt in eos, dicentes : Moriámur omnes in simplicitáte nostra : et testes erunt super nos cœlum et terra, quod injuste pérditis nos.

℟. Multi de pópulo Israel definiérunt apud se, ut non manducárent immunda, *Et elegérunt magis mori quam coinquinári. ℣. Noluérunt infríngere legem Dei sanctam. * Et. *I. Mach.* I.

Lectio II.

Et appropinquavérunt dies Mathathíæ moriendi, et dixit fíliis suis : Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testamento patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis : et accipiétis glóriam magnam, et nomen æternum. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est : ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis : et vindicáre vindictam pópuli vestri. Et benedixit eos, et appósitus est ad patres suos.

℟. Surrexit Judas Machabæus, et persecútus est iníquos, et qui conturbábant pópulum suum, eos succendit flammis; * Et directa est salus in manu ejus. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus suis, pérdidit ímpios, et avertit iram ab Israel. * Et. *I. Mach.* 3.

Lectio III.

Godesc. Gall. Christ.

Bertilla Virgo Suessionensis, adjuvante beáto Audoéno, in cœnóbio Jotrensi recepta monásticen professa est; ibíque admirábilem hábuit conversatiónem. Tum parthenóni Calensi recens instauráto, jam miráculis clara, ex Bathildis Regínæ

voto et Theodechildis mandáto, prima præfecta est abbatissa. Sub ejus regímine sanctíssime obiérunt sancta Regína Bathildis, et sancta Aldegundis Bathildis filíola, necnon venerábilis Hereswita mater sanctæ Adalbergæ. Inter vírgines ad disciplínam regulárem ab ipsa informátas emínuit sancta Mildréda e régio Francórum et Anglórum sánguine, quæ in Anglia óbiit abbatissa, necnon, juxta quosdam, sancta Hildelíta in Anglia páriter abbatissa, quæ tamen ab áliis in Farensi monastério institúta fuisse dícitur. Cœnóbio quadraginta et sex annis cum summa pietáte et sapiéntia gubernáto, ad cœlestem Sponsum migrávit Bertilla, anno círciter septingentésimo. Corpus ejus in ecclésia sancti Andréæ Calensis reverenter cólitur, maxilla autem ejus inférior in ecclésia Jotrensi.

℟. Venit Sponsus; et * Quæ parátæ erant † Intravérunt cum eo ad núptias. ℣. Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt, * Quæ. Glória. † Intravérunt. *Matth.* 23. *Apoc.* 19.

Oratio Brev. Senon.

Deus, qui nos hódie sanctæ Vírginis tuæ Bertillæ ánnua festivitáte lætíficas: concéde propítius ut ejus adjuvémur précibus, cujus castitátis instrúimur exemplis; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XV.

S. EDMUNDI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. I. Cap. 3.

Ex Libris Machabæórum.

Et surrexit Judas, qui vocabátur Machabæus, et dilatávit glóriam pópulo suo; et protegébat castra gládio suo. Et audívit Seron princeps exércitus Syriæ, quod congregávit Judas congregatiónem fidélium, et ecclésiam secum, et ait: Fáciam mihi nomen, et glorificábor in regno, et debellábo Judam, et eos qui cum ipso sunt, qui spernébant verbum regis. Et exívit Judas óbviam illi cum paucis. Ut autem vidérunt exércitum venientem sibi óbviam, dixérunt Judæ: Quómodo potérimus pauci pugnáre contra multitúdinem tantam? Et ait Judas: Fácile est conclúdi multos in manus paucórum: et non est differéntia in conspectu Dei cœli, liberáre in multis, et in paucis: quóniam non in multitúdine exércitus victória belli, sed de cœlo fortitúdo est. Ut cessávit autem loqui, insíluit in eos súbito, et contrítus est Seron, et exércitus ejus in conspectu ipsíus.

℟. Illi quidem armis confídunt et audácia: *Nos in omnipotente Dómino qui potest

et venientes adversum nos et universum mundum uno nutu delére, confídimus. ℣. Hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra : * Nos. *II. Mach.* 8. *I. Joan.* 5.

Lectio II.

Et vidit Judas et fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, et exércitus applicábant ad fines eórum : et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum et consummatiónem: et dixérunt unusquisque ad próximum suum : Erigámus dejectiónem pópuli nostri, et pugnémus pro pópulo nostro, et sanctis nostris. Et congregátus est conventus ut essent paráti in prælium; et ut orárent, et péterent misericórdiam et miseratiónes. Et clamavérunt voce magna in cœlum dicentes : Sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum et in humilitátem. Et ecce natiónes convenérunt adversum nos, ut nos disperdant : tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo potérimus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu, Deus, ádjuves nos?

℟. Miserére plebi tuæ, Domine, super quam invocátum est nomen tuum ; * Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Jerúsalem, civitáti requiéi tuæ. ℣. Deus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum. * Miserére. *Eccli.* 36. *Ps.* 78.

Lectio III.

Brev. Senon. Gall. Christ. t. XII. *col.* 206.

Edmundus in Anglia natus est paréntibus pietáte conspícuis. Cantuariensis Ecclésiæ Póntifex canónice electus et consecrátus, de consuéta a téneris annis vitæ durítia et austeritáte nihil dimísit. Cum totum se animárum salúti ac tuendis Ecclésiæ libertátibus impénderet, multa ei adversa et molesta tum a rege, tum a procéribus regni, ab ipso étiam Cantuariensis Ecclésiæ collégio illáta sunt. Quare cum multóties promissam, totiesque procrastinátam legum antiquárum observatiónem frustra exspectasset; cum multas Ecclésias ob minus líberas electiónes pastóribus simul et ópibus doléret spoliátas, ipsamque Anglicánam Ecclésiam magis ac magis in dies conculcári cérneret; alíaque ejúsmodi quamplúra fíeri quotídie animadvérteret in regni damnum et religiónis : eum se non esse arbitrátus qui tantis malis medélam afferre posset salutárem, voluntárium amplexus exsílium, in Gállias ad Pontiníacum Cisterciensis Ordinis monastérium se recépit, assíduis pro Angliæ salúte oratiónibus et jejúniis vacatúrus. Demum váriis córporis et ánimi confectus ærumnis, in Sosiacensi, prope Pruvínum, Canonicórum regulárium priorátu, quo paulo ante salubrióris áeris causa secésse-

rat, diem óbiit extrémum, décima sexta Novembris, anno millésimo ducentésimo quadragésimo primo. Ipsi ánimam exhalanti ádfuit et últimam excépit exomologésim piíssimus Guido de Villonixa Abbas sancti Jacóbi Pruvinensis. In quo monastério usque ad ipsíus eversiónem, serváta sunt sancti Edmundi cásula et piléum láneum, quæ nunc in ecclésia sancti Quiríaci habentur.

℟. Erat Deus cum eo, * Et † Erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. ℣. Operátus est bonum et rectum, et verum coram Dómino Deo suo; * Et. Glória. † Erípuit. *Act.* 7. *II. Par.* 31.

Oratio Brev. Senon.

Quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránsitu sacro beáti Pontíficis Edmundi consecrasti, des nobis illam sequi doctrínam quam verbo dócuit, et viam tenére quam exemplo monstrávit; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XVII.

S. ANIANI,

EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. I. Cap. 4.

Ex Libris Machabæórum.

Congregavit Lysias virórum electórum sexaginta míllia, et équitum quinque míllia, ut debelláret eos. Et venérunt in Judæam, et occurrit illis Judas cum decem míllibus viris. Et vidérunt exércitum fortem, et orávit, et dixit: Benedictus es, Salvátor Israel, qui contrivisti ímpetum potentis in manu servi tui David, et tradidisti castra alienigenárum in manu Jónathæ fílii Saül, et armígeri ejus. Déjice illos gládio diligéntium te: et collaudent te omnes, qui novérunt nomen tuum, in hymnis. Et commisérunt prælium: et cecidérunt de exércitu Lysiæ quinque míllia virórum. Videns autem Lysias fugam suórum, et Judæórum audáciam, et quod paráti sunt aut vívere, aut mori fórtiter, ábiit Antiochíam, et elégit mílites, ut multiplicáti rursus venírent in Judæam. Dixit autem Judas, et frátres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri: ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre.

℟. Et si nobis propter increpatiónem, et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est, * Sed íterum réconciliábitur servis suis. ℣. Nos propter nosmetipsos hæc pátimur, peccantes in Deum nostrum. * Sed. *II. Mach.* 7.

Lectio II.

Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt

sanctificatiónem desertam, et altáre profanátum, et portas exustas, et in átriis virgulta nata sicut in saltu. Et scidérunt vestimenta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cínerem super caput suum : et cecidérunt in fáciem super terram, et clamavérunt in cœlum. Tunc ordinávit Judas viros, ut pugnárent adversus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habentes in lege Dei : et mundavérunt sancta, et obtulérunt sacrifícium secundum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in cœlum eum, qui prosperávit eis.

℟. Deus ómnium creátor, terríbilis et fortis, justus et miséricors, qui fecisti patres electos, et sanctificasti eos ; * Accipe sacrifícium pro pópulo tuo, custódi partem et sanctífica. ℣. Dómine, qui solus es bonus rex, solus præstans, solus justus, et omnípotens et æternus, qui líberas Israel de omni malo, * Accipe. *II. Mach.* I.

Lectio III.

Ex Sidonio Apoll. et S. Greg. Turon.

Anianus Præsul Aurelianensis, Germáno et Lupo Epíscopis coætáneus, ipsis nec zelo nec doctrína inférior flóruit. Multa jam senex in Ecclésiæ suæ administratióne, exímiæ non solum sanctitátis, sed étiam sapiéntiæ specímina déderat, cum Attila, Hunnórum rex, ad devastandas Gállias Rhenum transgressus, ad Aureliános pervénit, urbemque tota vi cœpit oppugnáre. Cumque inclúsi pópuli suo Pontífici quid ágerent acclamárent, ille fisus in Deo, monet omnes in oratiónem prosterni, et cum lácrymis præsens semper in necessitátibus Dómini auxílium imploráre. Factum id íterum ac tértio, ardentióri semper desidério atque uberióri fletu, donec his ut præcéperat deprecántibus, post tértiam oratiónem, de muro juxta senis impérium adspicientes, vidérunt a longe quasi nébulam de terra consúrgere. Quod ut renuntiavérunt, ait Sacerdos : Dómini auxílium est. Interím expugnáta civitáte, ingressi Hunnórum próceres, ad eamdem diripiendam sese accingébant, cum ecce Románi Gothíque ex improvíso supervéniunt, imparatosque ex urbe expellunt. Biénnio post, juxta traditiónem Aurelianensis Ecclésiæ, Aniánus plenus bonis opéribus obdormívit in Dómino, anno salútis quadringentésimo tértio.

℟. Venit contra civitátem rex magnus et vallávit eam, exstruxitque munitiónes per gyrum et perfecta est obsídio, inventusque est in ea vir pauper et sápiens, et * Liberávit

urbem per sapiéntiam suam. ℣. Erat vir bonus et plenus Spíritu sancto et fide, * Liberávit. Glória. Liberávit. *Eccli.* 9. *Act.* 11.

Oratio Brev. Aurel.

ADESTO, quæsumus, omnípotens Deus, famíliæ tuæ précibus, quas in beáti Aniáni festivitáte tuæ offérimus majestáti: et præsta ut, sicut ad supplicatiónes sancti hujus Pontíficis ipsíus civitáti in afflictióne pósitæ succurristi, ita et nos, ipso apud te intercedente, ab hóstium nostrórum visibílium et invisibílium insídiis potenter erípias; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XVIII.

S. ALDÆ,

VIRGINIS.

Simplex.

Lectio I. Lib. II. Cap. 9.

Ex Libris Machabæórum.

EODEM témpore, Antíochus inhoneste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam quæ dícitur Persépolis, et tentávit exspoliáre templum, et civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: et ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére: ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlesti eum judício perurgente, eo quod ita superbe locútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepulcri Judæórum eam factúrum. Sed qui universa cónspicit Dóminus Deus Israel, percussit eum insanábili et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehendit eum dolor dirus víscerum, et amára internórum tormenta. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, et præcípiens acceleràri negótium, cóntigit illum ímpetu euntem, de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Interfíciet robustos, et pópulum sanctórum, secundum voluntátem suam, * Et sine manu conterétur. ℣. Adversus Deum deórum loquétur magnífica, et dirigétur, donec compleátur iracúndia; * Et. *Dan.* 8 *et* 11.

Lectio II.

ISQUE qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, nunc humiliátus ad terram, in gestatório portabátur, manifestam Dei virtútem in semetipso contestans: ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac viventis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et fœtóre

exércitus gravarétur. Hinc ígitur cœpit ex gravi supérbia deductus ad agnitiónem sui veníre, divína admónitus plaga, per momenta síngula dolóribus suis augmenta capiéntibus. Et civitátem, ad quam festínans veniébat, ut eam ad solum dedúceret ac sepulcrum congestórum fáceret, nunc optat líberam réddere. Et Judæos æquáles nunc Atheniénsibus factúrum pollicétur. Templum étiam sanctum quod prius exspoliáverat, óptimis donis ornatúrum, et sancta vasa multiplicatúrum, et pertinentes ad sacrifícia sumptus de redítibus suis præstatúrum: super hæc, et Judæum se futúrum, et omnem locum terræ perambulatúrum, et prædicatúrum Dei potestátem. Igitur homicída, et blasphémus péssime percussus, et ut ipse álios tractáverat, péregre in móntibus miserábili óbitu vita functus est.

℟. Antíochus ait: Justum est súbditum esse Deo, et mortálem non pária Deo sentíre. * Orábat autem hic scelestus Dóminum, a quo non esset misericórdiam consecutúrus. ℣. Non invénit pœniténtiæ locum, quanquam cum lácrymis inquisisset eam: * Orábat. *II. Mach.* 9. *Hebr.* 12.

Lectio III.

Brev. Paris.

Alda, quæ et Auda, ex pago Meldiciáno, ubi vicum et paróchiam sui nóminis habet, orta créditur, et sanctæ Genovéfæ, dum apud Meldas aliquando morarétur, adhæsisse; a qua póstea Parísios adducta, pietátis, castimóniæ, abstinéntiæ et humilitátis exemplis, quibus ab ipsa informáta fúerat, Ecclésiam et civitátem illustrávit; et defuncta, prope eamdem in basílica Apostolórum sepelíri méruit. Aliquot ejus relíquiæ coluntur in ipsíus ecclésia Diœcéseos Meldensis.

℟. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam Deo; * Quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. ℣. Vírgines laudent nomen Dómini; * Quia. Glória. * Quia. *Apoc.* 19. *Ps.* 148.

Oratio Brev. Senon.

Deus, castitátis amátor, auxiliáre nobis, quæsumus, per sanctæ Vírginis Aldæ mérita glorιósa, ut ejus précibus ab adversis liberémur, et ad cœléstia perducámur; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XIX.

S. COLUMBANI,

ABBATIS.

Semiduplex.

Lectio I. Lib. II. Cap. 10.

Ex Libris Machabæórum.

Timotheus qui prius a

Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dóminum, caput terra aspergentes, lumbosque cilíciis præcincti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, sicut lex dicit. Primo autem solis ortu utríque commisérunt. Sed cum véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cœlo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judæis præstantes: ex quibus duo, Machabæum médium habentes, armis suis circumseptum incólumem conservábant. In adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitáte confúsi et repléti perturbatióne cadébant. Interfecti sunt autem viginti míllia quingenti, et équites sexcenti.

℟. Fácile est conclúdi multos in manus paucórum: * Et non est differéntia in conspectu Dei cœli, liberáre in multis, et in paucis. ℣. Quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus,* Et. *I. Mach.* 3. 7. *Cor.* 1.

Lectio II. Cap. 12.

Et post Pentecosten, abiérunt contra Górgiam præpósitum Idumææ. Exívit autem cum pedítibus tribus míllibus, et equítibus quadringentis. Quibus congressis, cóntigit paucos rúere Judæórum. Invocávit Judas Dóminum adjutórem et ducem belli fíeri: incípiens voce pátria, et cum hymnis clamórem extollens, fugam Górgiæ milítibus incussit. Invenérunt autem sub túnicis interfectórum de donáriis idolórum, quæ apud Jámniam fuérunt, a quibus lex próhibet Judæos: ómnibus ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruísse. At vero fortíssimus Judas facta collatióne, duódecim míllia drachmas argenti misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans. Nisi enim eos qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, et vanum oráre pro mórtuis. Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo et sálubris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvantur.

℟. Simon Mathathíæ fílius, et fratres ejus dedérunt se perículo, et restitérunt adversáriis gentis suæ, ut starent sancta ipsórum, et lex; * Et glória magna glorificavérunt gentèm suam. ℣. Fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum, omnes testimónio fídei probáti: * Et. *I. Mach.* 14. *Hebr.* 11.

Lectio III.

Brev. Paris. Hist. Eccles. Meld. etc.

COLUMBANUS Hibernus, adhuc adolescens, Psalmos expósuit; múltaque de divína psalmódia et pietáte christiána utíliter scripsit. Cum per plures annos vitam monásticam in cœnóbio Bencorensi sub sancto Comogallo egisset, venit in Gállias. Ibi, accepta a Sigeberto rege licéntia, Luxoviense monastérium in Burgúndia exstruxit, quo tanta monachórum confluxit multitúdo, ut succedéntibus vicissim sibi choris, in decantandis Dei láudibus dies nóctibus continuarentur. Ædificáto póstea Fontanensi cœnóbio, Régulam monásticam primus Francis trádidit. Luxóvio pulsum a Theodórico rege, quod dissolútos ejus mores líbere argúeret, Clotárius humániter excépit; cui prædixit Columbánus post tres annos futúrum ut Theodeberti ac Theodórici regna ditióni ejus accéderent. Parísiis, ad portam urbis, energúmenum ab immundo spíritu liberávit. Per diœcésim Meldensem iter fáciens, Faram, mox Ordinis sui primítias in sexu mulíebri futúram, in domo Agnérici benedixit; simíliter et in domo Autérii, fílios ejus Audoénum et Adónem. In Itáliam profectus, Medioláni Ariános voce et scriptis expugnávit; et in ea regióne Bobiense monastérium erexit, ubi anno vertente felíciter mórtuus est.

℟. Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hic manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram; * Non. Glória.* Non. *Hebr.* 13. *I. Par.* 29.

Oratio Brev. Nem.

DEUS, qui beáti Columbáni præceptis et exemplis innúmeros ad perfectiónem Evangélicam elevasti: accende, quæsumus, in nobis ardens sanctitátis desidérium; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XX.

S. FELICIS VALESII,

ANACHORETÆ.

Simplex.

Lectio I. Lib. II. Cap. 15.

Ex Libris Machabæórum.

ET Nícanor quidem cum summa supérbia erectus, cogitáverat commúne trophæum statúere de Juda. Machabæus autem hortabátur suos ne formidárent ad adventum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo. Síngulos autem illórum armávit, non clypei et hastæ

munitióne, sed sermónibus óptimis et exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod universos lætificávit. Erat autem hujuscémodi visus : Oníam qui fúerat summus Sacerdos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendentem oráre pro omni pópulo Judæórum : post hoc apparuisse, et álium virum ætáte et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum : respondentem vero Oníam dixisse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : hic est qui multum orat pro pópulo, et universa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam déxteram, et dedisse Judæ gládium áureum, dicentem : Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

℟. Surrexit Judas Machabæus, et adjuvábant eum fratres ejus, et præliabantur prælium Israel cum lætítia, et repulsi sunt inimíci ejus,* Et directa est salus in manu ejus. ℣. Operáti sunt justítiam, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum, * Et. *I. Mach.* 3. *Hebr.* 11.

Lectio II.

Exhortati ítaque Judæ sermónibus bonis valde, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret; eo quod cívitas sancta et templum periclitarentur. Erat enim pro uxóribus et fíliis, itemque pro frátribus et cognátis, minor sollicitúdo : máximus vero et primus pro sanctitáte timor erat templi. Nícanor autem, et qui cum ipso erant, cum tubis et cánticis admovébant. Judas vero, et qui cum eo erant, invocáto Deo, per oratiónes congressi sunt : manu quidem pugnantes, sed Dóminum córdibus orantes, prostravérunt non minus triginta quinque míllia, præséntia Dei magnífice delectáti. Cumque cessassent, et cum gáudio redírent, cognovérunt Nicanórem ruisse cum armis suis. Facto ítaque clamóre, pátria voce omnipotentem Dóminum benedicébant. Præcépit autem Judas caput Nicanóris, et manum cum húmero abscissam, Jerosólymam perferri : ut évidens esset, et manifestum signum auxílii Dei. Igitur his erga Nicanórem gestis, et ex illis tempóribus ab Hebræis civitáte possessa, ego quoque in his fáciam finem sermónis.

℟. Ait Judas : Accingímini, et estóte fílii potentes : * Quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. ℣. Sicut fúerit voluntas in cœlo, sic fiat.* Quóniam. *I. Mach.* 3.

Lectio III.

Gall. Christ. t. VIII. *col.* 1732 *et seq. Godesc. etc.*

FELIX, cognomento Valésius, pétiit adhuc adolescens erémum diœcésis Meldensis, ubi ab omni hóminum adspectu secrétus, pane et aqua víctitans, sola conversatióne in cœlis delectabátur. Erat ex illórum número qui, ut sanctus Augustínus jamprídem observávit, videntur nonnullis res humánas plus quam oportet deseruisse; non intelligéntibus quantum nobis eórum ánimus in oratiónibus prosit, et vita ad exemplum. Verum cáritas quæ nunquam vacáre potest, Felícem coégit in suam erémum et societátem admíttere Joannem de Matha, presbyterum, doctórem Parisiensem. Quem mirífice adjúvit in fundatióne et propagatióne Ordinis sanctíssimæ Trinitátis ad redemptiónem captivórum institúti, donec méritis consummátus, octoginta et quinque annis major, plácidam Deo ánimam réddidit, anno ducentésimo et décimo secundo supra millésimum, adstantes fratres ad caritátem erga páuperes et captívos adhortans. Primária domus prædicti institúti habebátur in diœcési Meldensi, vidélicet apud Cerfrédum, qui locus nunc ad Suessionensem pértinet.

℟. Vocávi te * Ut edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris. ℣. Dedi te ut díceres his qui vincti sunt: Exíte: * Ut. Glória. * Ut. *Is.* 42 *et* 49.

Oratio Brev. Petroc.

DEUS, qui beátum Felícem ab erémo ad munus captívos redimendi cœlitus vocáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut ipso intercedente, a peccatórum vínculis solúti, ad cœlestem pátriam perducámur; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI.

PRÆSENTATIO,

SIVE

COMMEMORATIO

SANCTI PROPOSITI

BEATÆ MARIÆ

VIRGINIS.

Duplex-majus.

IN I VESPERIS.

Ant. 5. C. Fíliæ Jerúsalem, nuntiáte dilecto meo quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 6. F. Totus desiderábilis, talis est dilectus meus; et ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

Ant. 2. D. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas. *Cant.* 1.

Ant. 4. d. Quis mihi det te, ut invéniam te? Apprehendam te, et me docébis. *Cant.* 8.

Ant. 3. E. Trahe me: post

te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* I.

Capitulum. Is. 56.

Hæc dicit Dóminus : Qui elégerint quæ ego vólui et tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea et in muris meis locum : nomen sempitérnum dabo eis, quod non períbit.

Hymnus. Sem. S. Sulp.

Quam pulchre graditur fília Príncipis,
Templi cum properat límina tángere!
Prælúdit melióri,
Quam mox ófferet hóstiam.
E matris grémio, Núminis in sinum
Infans non dubiis pássibus ádvolat;
Virgo Núminis ara,
Aris víctima sístitur.
Sponso membra Deo móllia dévovet;
Cordis virgínei dédicat íntima:
Verbo débita mater,
Verbo víscera cónsecrat.
Tecum cuncta Deo pródiga dum voves,
Numen, Virgo, tui péctoris íncola,
Quanto fœnore pensat
Terræ quæ bona déspicis?
Quid nos illaqueant ímproba gáudia?
Cur nos jam pigeat víncula rúmpere?
Dux est Virgo sacerdos,
Fas sit quo properat sequi.

(*Strophe sequens dicitur a solis Sacerdotibus.*)

Ergo nunc tua gens se tibi cónsecrat,
Ergo nostra manes pórtio, tu, Deus,
Qui de Vírgine natus
Per nos sæpe renásceris.
Sit supréma tibi glória, Trínitas;
Quo Virgo teneram se vovet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere.
Amen.

℣. Unam pétii a Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Ad Magníficat. *Ant.* I. J. Circuíbam, quærens sapiéntiam, ut mihi illam adsúmerem; et ádii Dóminum. *Sap.* 8.

AD COMPLET. Hymnus, Virgo, *hodie et cras.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Ducem virginitátis Dóminum, * Veníte, adorémus. *Jer.* 3.

Hymnus. Sem. S. Sulp.

Infans pulsa recens matris ab úbere,
Abscondi tacitis quærit in átriis;
Templum Virgo futúra,
Templi crescit in ædibus.
In blanda requie, plena negótio,
Uni nota Deo vívere cógitat:
Hic pro lacte parentis
Sugit Núminis úbera.

Sic auróra, novi núntia lúminis,
Primo mane latet núbibus óbsita;
Mox solem paritúra,
Plenum qui referat diem.

Sol in virgineo péctore præviis
Ardórem radiis súscitat íntimum:
Hoc fœcunda calóre
Virtus ínsita gérminat.

Ut fert prima novis múnera fróndibus
Arbos irrigui fontis in álveo;
Fructum Virgo datúra
Sese flóribus índuit.

Sit supréma tibi glória, Trínitas;
Quo Virgo teneram se vovet hóstiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vívere. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. *f.* Præcépit mihi qui creávit me; et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. *Eccli.* 24.

Ant. 3. *a.* Exaltáta sum quasi cypressus in monte Sion: et quasi terebinthus extendi ramos meos; et rami mei honóris et grátiæ. *Eccli.* 24.

Ant. 6. *C.* Quasi vitis fructificávi suavitátem odóris; et flores mei fructus honóris et honestátis. *Eccli.* 24.

℣. Ego sicut olíva fructífera in domo Dei, ℟. Sperávi in misericórdia Dei. *Ps.* 51.

Lectio I. Cap. 1.

Incipit Liber Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ oportet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei. et testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit. Beátus qui legit et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joannes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspectu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, qui dilexit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sécula seculórum. Amen.

℟. Ecce venit cum núbibus, * Et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam. Amen. ℣. Stat ad judicandum Dóminus, et stat ad judicandum pópulos; * Et. *Apoc.* 1. *Is.* 3.

Lectio II.

Ego Joannes frater vester, et

párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu; fui in ínsula, quæ appellátur Pathmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tanquam tubæ dicentis: Quod vides, scribe in Libro: et mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodíciæ.

℟. Factum est regnum hujus mundi Dómini nostri et Christi ejus. * Et regnábit in sécula seculórum. ℣. Ejus regnum, regnum sempiternum est; et omnes reges sérvient ei, et obédient, * Et. *Apoc.* 11. *Dan.* 7.

Lectio III.

Et conversus sum ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum. Et conversus vidi septem candelábra áurea: et in médio septem candelabrórum aureórum, símilem Fílio hóminis, vestítum podére, et præcinctum ad mamillas zona áurea: et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Ego sum Alpha et Omega, princípium et finis, * Dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. ℣. Ego primus, et ego novíssimus, et absque me non est Deus, * Dicit. Glória. * Dicit. *Apoc.* 1. *Is.* 44.

IN II NOCTURNO.

Ant. 5. C. Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum. *Cant.* 4.

Ant. 8. c. Ostende mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. *Cant.* 2.

Ant. 2. D. Favus distillans, lábia tua: mel et lac sub lingua tua; et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. *Cant.* 4.

℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestimentis tuis: ℟. Ex quibus delectavérunt te fíliæ regum. *Ps.* 44.

Lectio IV.

Ex sancto Bernardo Abbáte de Láudibus Vírginis Matris. *Hom.* 2. *super* Missus. *n.* 1.

Deo hujúsmodi decébat natívitas, qua non nisi de Vírgine nascerétur: talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret nisi Deum. Proinde Factor hóminum, ut homo fíeret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, immo cóndere matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus: vóluit et húmilem, de qua mitis et húmilis corde prodí-

ret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimumque exemplum ostensúrus. Dedit ergo Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum.

℟. Audi, fília, et inclína aurem tuam, et * Oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui: et concupiscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Dóminus tecum, María; ne tímeas; * Oblivíscere. *Ps.* 44. *Luc.* 1.

Lectio V. Hom. 3. *n.* 3.

Merito autem concupívit Rex decórem Vírginis. Fécerat enim quidquid longe ántea præmónita fúerat a patre suo David, dicente sibi: Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui: et si hoc féceris, Concupiscet Rex decórem tuum. Audívit quippe, et vidit, non ut quidam qui audientes non áudiunt, et videntes non intélligunt: sed audívit et crédidit, vidit et intellexit; et inclinávit aurem suam ad obediéntiam, et cor suum ad disciplínam: et oblíta est pópulum suum, et domum patris sui; quia nec pópulum suum augére prolis successióne, nec dómui patris sui relínquere curávit hærédem.

℟. Quod relíqueris parentes tuos, reddat tibi Dóminus pro ópere tuo: et * Plenam mercédem recípies a Dómino Deo tuo, ad quem venisti, et sub cujus confugisti alas. ℣. Benedicta tu, et beáta quæ credidisti: * Plenam. *Ruth,* 2. *Luc.* 1.

Lectio VI. n. 7.

O Virgo prudens! quis te dócuit Deo placére virginitátem? Ubi audíeras, Volo vos omnes esse sicut et meipsum? et, Bonum est hómini, si sic permáneat secundum meum consílium? De virgínibus, inquit, præceptum non hábeo, consílium autem do. Tu vero, non dicam præceptum, sed nec consílium, nec exemplum: nisi quod únctio docébat te de ómnibus; ac Sermo Dei vivus et éfficax, ante tibi factus magister quam fílius, prius instrúxerit mentem quam indúerit carnem. Christo ergo dévoves te exhibére vírginem; et nescis quod ipsi exhibéri te opórteat étiam matrem. Eligis in Israel esse contemptíbilis, et ut illi pláceas cui te probasti, maledictum incúrrere sterilitátis: et ecce maledíctio benedictióne commutátur, sterílitas fœcunditáte recompensátur.

℟. Custódiet Dóminus Deus pactum tibi, * Et misericórdiam quam jurávit pátribus tuis, † Benedicetque frúctui ventris tui. ℣. Invenisti grátiam apud Deum,* Et. Glória. † Benedicetque. *Deut.* 7. *Luc.* 1.

IN III NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus

quem desideráveram, sedi; et fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Ant. 7. c. Introduxit me Rex in cellária sua : ordinávit in me caritátem. *Cant.* 1 *et* 2.

Ant. 4. E. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

℣. Defécit caro mea et cor meum : ℟. Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Lectio VII.

Ex Libro sancti Augustíni Epíscopi, de sancta Virginitáte. *Cap.* 4.

VIRGINITAS Maríæ ídeo grátior et accéptior, quia eam, priusquam conciperétur Christus, jam Deo dicátam, de qua nascerétur elégit. Hoc índicant verba, quæ sibi fœtum annuntianti Angelo María réddidit. Quómodo, inquit, fiet istud, quóniam virum non cognosco? Quod profecto non díceret, nisi Deo vírginem se ante vovísset. Sed quia hoc Israelitárum mores adhuc recusábant, desponsáta est viro justo, non violenter ablatúro, sed pótius contra violentos custoditúro, quod illa jam vóverat.

℟. Dictum est a Dómino per Prophétam : Ecce Virgo in útero habébit, et páriet fílium : * Et vocábunt nomen ejus, Emmánuel, quod est interpretátum, Nobiscum Deus. ℣. Dícite fíliæ Sion : Ecce Salvátor tuus venit : * Et. *Matth.* 1. *Is.* 62.

Lectio VIII.

POTERAT et jubéri virgo permanére; sed exemplo sanctis futúra virgínibus, ne putarétur sola virgo esse debuisse, virginitátem Deo dicávit, cum adhuc quid esset conceptúra nescíret, ut in terréno mortalíque córpore, cœlestis vitæ imitátio voto fíeret, non præcepto; amóre eligendi, non necessitáte serviendi. Ita Christus nascendo de Vírgine, virginitátem sanctam approbáre máluit quam imperáre. Ac sic étiam in ipsa Fémina in qua formam servi accépit, virginitátem esse líberam vóluit.

℟. Dixit Deus : Benedícam ei, et ex illa dabo Fílium; * Et ait Deus : Páriet Fílium, et constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ℣. Dixit María : Virum non cognosco.* Et. *Gen.* 17. *Luc.* 1.

Lectio IX. Cap. 11.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Mariæ beatitudo.

IN illo témpore; Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi. *De sancta Virg. Cap.* 3 *et* 5.

BEATIOR María percipiendo fidem Christi, quam conci-

piendo carnem Christi. Nam et dicenti cuídam, Beátus venter qui te portávit, ipse respondit : Immo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Dénique frátribus ejus, id est, secundum carnem cognátis, qui non in eum crediderunt, quid prófuit illa cognátio? Sic et materna propínquitas nihil Maríæ profuisset, nisi felícius Christum corde quam carne gestasset. Non est ergo cur Dei vírgines contristentur, quod étiam ipsæ, virginitáte serváta, matres carnis esse non possunt. Illum enim solum virgínitas decenter párere posset, qui in sua nativitáte parem habére non posset. Verúmtamen ille unius sanctæ Vírginis partus ómnium sanctárum vírginum est decus. Et ipsæ cum María matres Christi sunt, si Patris ejus fáciunt voluntátem. Hinc enim et María laudabílius atque beátius Christi mater est, secundum supra memorátam ejus senténtiam : Quicumque facit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est; ipse mihi frater, et soror, et mater est.

℟. Múlier de turba dixit Jesu : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti. At ille dixit : Quinimmo, * Beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. ℣. Immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, et præcláritas in communicatióne sermónum ipsíus : * Beáti. Glória. * Beáti. *Luc.* 11. *Sap.* 8.

AD LAUDES.

Ant. 5. a. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; bonus est ánimæ quærenti illum. *Thren.* 3.

Ant. 2. D. Quæsívi sapiéntiam palam in oratióne mea : ante templum postulábam pro illa. *Eccli.* 51.

Ant. 4. E. A juventúte mea investigábam eam : inclinávi módice aurem meam, et excépi illam. *Eccli.* 51.

Canticum. Zach. 2.

LAUDA et lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * et erunt mihi in pópulum, et habitábo in médio tui.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * et éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro a fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Ant. 7. d. Multam invéni in meipso sapiéntiam, et multum proféci in ea : danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. *Eccli.* 51.

Ant. 6. F. In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi reddam Dómino. *Jonæ*, 2.

Capitulum. Eccle. 4.

Custodi pedem tuum ingrédiens domum Dei, et appropinqua ut áudias.

Hymnus. Brev. Clun.

O Sancte sanctórum Deus,
Quam pura sese dévovet,
Ignóta prisco fœderi,
Tuas ad aras hóstia!

Affláta puro Númine,
Tædas jugáles réspuens,
María vinclo pérpetis
Se castitátis óbligat.

Prolis coæternæ Patri
Futúra mater, sic sui
Paráre Sponso Vírginum
Festínat aulam péctoris.

Exósa pompas séculi,
Latére, nescíri studet,
Solo, placére cui cupit,
Deo frui beátior.

Hinc quanta posthac Vírginum
Surrexit in terris seges!
Laus quanta, despectæ prius
Adjecta continéntiæ!

Quotquot pudóris æmulæ,
Matris prement vestígia,
Tot illa post se Fílii
Dux sistet ad Regis thronum.

Sit laus Patri, laus Fílio
Qui Vírgines sponsat sibi;
In quo litantur hóstiæ
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus abscondit me in tabernáculo suo : ℟. Protexit me in abscóndito tabernáculi sui. *Ps.* 26.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dábitur illi fídei donum electum, et sors in templo Dei acceptíssima; bonórum enim labórum gloriósus est fructus, et quæ non cóncidat radix sapiéntiæ. *Sap.* 3.

Oratio Brev. Rom.

Deus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritus sancti habitáculum, in templo præsentári voluisti : præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur; Per Dóminum..... in unitáte ejusdem Spíritus sancti Deus.

Si sit Dom. de ea fit Commem.

AD HORAS, Doxologia :

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Pars mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Quæsívi.

Capitulum. Sap. 6.

Cura disciplínæ diléctio est, et diléctio custódia legum illíus est : custodítio autem legum consummátio incorruptiónis est : incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *br.* Propter innocéntiam * Suscepisti me, Deus. Prop-

ter. ℣. Et confirmasti me in conspectu tuo * in æternum.* Suscepisti. Glória. Propter. *Ps.* 40.

℣. Adhæsit ánima mea post te; ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. A juventúte mea.

Capitulum. Eccli. 17.

Cognosce justítias et judícia Dei, et sta in sorte propositiónis et oratiónis altíssimi Dei. In partes vade séculi sancti, cum vivis et dántibus confessiónem Deo.

℟. *br.* Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, * Dum oro ad te. Exaudi. ℣. Dum extollo manus meas * ad templum sanctum tuum;* Dum. Glória. Exaudi. *Ps.* 27.

℣. Circúmdabo altáre tuum, Dómine; ℟. Ut áudiam vocem laudis, et enarrem universa mirabília tua. *Ps.* 25.

AD NONAM.

Ant. 6. F. In voce.

Capitulum. Judith, 10.

Deus patrum nostrórum det tibi grátiam, et omne consílium tui cordis sua virtúte corróboret; ut gloriétur super te Jerúsalem, et sit nomen tuum in número sanctórum et justórum.

℟. *br.* Apud te laus mea * In ecclésia magna. Apud. ℣. Vota mea reddam * in conspectu timéntium eum; * In. Glória. Apud. *Ps.* 21.

℣. Innocentes et recti adhæsérunt mihi; ℟. Quia sustínui te. *Ps.* 24.

AD II VESPERAS.

Ant. 6. F. Lauda et lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Ant. 8. G. Rex Israel Dóminus in médio tui; non timébis malum ultra. *Sophon.* 3.

Ant. 1. J. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit. *Sophon.* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te in lætítia : silébit in dilectióne sua : exsultábit super te in laude. *Sophon.* 3.

Ant. 4. E. Applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in pópulum, et habitábo in médio tui. *Zach.* 2.

Capitulum. Apoc. 3.

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis : et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

Hymnus, Quam pulchre, *ut in I Vesperis,* 479.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Manus Dómini confortávit te; et ídeo eris benedicta in æternum. *Judith*, 15.

DIE XXII.

S. CÆCILIÆ,

VIRGINIS ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 1.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et cum vidissem eum (símilem Fílio hóminis), cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens : Noli timére : Ego sum primus, et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sécula seculórum, et hábeo claves mortis et inferni. Scribe ergo quæ vidisti, et quæ sunt, et quæ oportet fíeri post hæc. Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum : et candelábra septem, septem Ecclésiæ sunt.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David : * Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et honórem et glóriam. ℣. Ipse est Deus vivens et æternus in sécula : ipse liberátor atque salvátor. * Dignus. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio II. Cap. 2.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentasti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt; et invenisti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum et non defecisti. Sed hábeo adversum te, quod caritátem tuam primam reliquisti. Memor esto ítaque unde excíderis; et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

℟. Converte nos, Dómine, * Innova dies nostros sicut a princípio. ℣. Spíritum sanctum tuum ne áuferas; * Innova. *Orat. Jer. Ps.* 50.

Lectio III.

Brev. Paris. et Nem.

Cæcilia in virginitátis propósito, et in fídei confessióne, Dei múnere sic roboráta est, inquit sanctus Gregórius Magnus in Sacramentário, ut nec ætátis lúbrico ab intentióne mutarétur, nec blandimentis carnálibus demulcerétur, nec sexus fragilitáte deterrerétur, nec tormentórum immanitáte vincerétur; sed, servando córporis ac mentis integritátem, cum virginitátis et martyrii palma,

æternam mererétur adipisci beatitúdinem. Hæc una est ex quátuor celebérrimis Ecclésiæ Occidentális Virgínibus martyrio coronátis, quarum nomen antíquitus insertum est in Cánone Missæ. Corpus ejus in cœmetério Prætextáti, extra Urbem via Appia, vel inítio sepultum est, vel illuc translátum. Eam Dómini laudes canendo, sociáre voci suæ músicum ex órganis concentum sólitam esse ferunt; hinc in ipsíus tutélam se commendant músici, eamque ut patrónam venerantur.

℟. Misericórdiam et judícium * Cantábo tibi, Dómine; psallam in via immaculáta. ℣. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus; * Cantábo. Glória. * Cantábo. *Ps.* 100 *et* 42.

Oratio Sacr. Greg.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exemplo; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIII.

S. CLEMENTIS,

PAPÆ ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus et vivit: Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es: et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secunda.

℟. Tu, * Dómine, labórem et dolórem consíderas. ℣. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam. * Dómine. *Ps.* 9. *Matth.* 5.

Lectio II.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utráque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversus te pauca; quia habes illic tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere et fornicári: ita habes et tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: si quóminus, véniam tibi cito, et pug-

-nábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincenti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum : et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Ego quos amo, árguo et castígo : * Æmuláre ergo, et pœniténtiam age. ℣. Si non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, et néscies qua hora véniam ad te :* Æmuláre. *Apoc.* 3.

Lectio III.

Ex * sancto Irenæo Epíscopo et ex ** ipso sancto Clemente Papa et Mártyre.* *Lib.* 3. *adv. hæres. Cap.* 3.** *Epist. I. ad Cor. Cap.* 7, 21 *et* 38.

Post Anaclétum tértio loco ab Apóstolis episcopátum sortítur Clemens, qui et vidit ipsos Apóstolos, et cóntulit cum eis, cum adhuc insonantem prædicatiónem Apostolórum et traditiónem ante óculos habéret. Non solus; adhuc enim multi supérerant tunc ab Apóstolis docti.' Sub hoc ígitur Clemente, dissensióne non módica inter eos, qui Corinthi essent fratres facta, sic scripsit eis quæ est Romæ Ecclésia, ad pacem eos cóngregans..... Hæc, dilecti, non tantum ut vos admoneámus, scríbimus; sed étiam ut nos ipsi commonefaciámus : in eódem enim stádio versámur, et certámen idem nobis impósitum est. Quocirca relinquámus inánes et vanas curas, atque veniámus ad gloriósam et venerábilem sanctæ vocatiónis nostræ régulam. Dóminum Jesum Christum, cujus sanguis pro nobis datus est, venerémur. Præpósitos nostros revereámur ; senióres nostros honorémus ; júvenes doceámus disciplínam timóris Dei ; uxóres nostras ad id quod bonum est, corrigámus. Líberi nostri disciplínæ Christi partícipes sint; discant quid humílitas apud Deum váleat; quid casta cáritas apud Deum possit; quómodo timor ejus bonus est ac magnus, et servans omnes qui in ipso sancte versantur in pura mente. Scrutátor est enim cogitatiónum et consiliórum mentis. Fortis ne contumélia affíciat imbecillem, imbecillis vero fortem revereátur; dives páuperi largiátur, pauper vero grátias agat Deo, quod ei déderit per quem inópia ejus suppleátur. Sápiens ostendat sapiéntiam suam, non in verbis, sed in bonis opéribus; húmilis non sibi testimónium ferat, sed sinat ut alter ipsi perhíbeat testimónium ; qui carne castus est ne insoléscat, sciens álium esse qui ei continéntiam donat.... De eo tanquam peregrinatiónis suæ cómite et adjutóre, lóquitur Paulus ad Philippenses. Multiplicáto suis curis et labóribus fidélium número, fidem a Petro acceptam et áliis tráditam martyrio consignávit, tértio Trajáni anno, Christi centésimo.

℟. Quæ pacis sunt, sectémur; et * Quæ ædificatiónis sunt, in ínvicem custodiámus. ℣. Unánimes, idipsum sentientes, nihil per contentiónem; * Quæ. Glória.* Quæ. *Rom.* 14. *Philip.* 2.

Oratio Brev. Petroc.

Omnipotens sempiterne Deus, qui beátum Clementem Apostólici principátus prærogatíva conspícuum, Martyrii coróna illustriórem effecisti: da Ecclésiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, et sánguine crevit fœcundáta; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem.

DIE XXIV.

SS. CHRYSOGONI

ET

ANASTASIÆ, MARTYRUM.

Simplex.

Lectio I. Cap. 2.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis, et pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, et fidem, et caritátem tuam, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo adversus te pauca: quia permittis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophéten, docére et sedúcere servos meos, fornicári et manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret: et non vult pœnitére a fornicatióne sua. Scient omnes Ecclésiæ, quia ego sum scrutans renes et corda: Et dabo unicuíque vestrum secundum ópera sua. Id quod habétis tenéte, donec véniam. Et qui vícerit, et custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super Gentes, et reget eas in virga férrea, et tanquam vas fíguli confringentur, sicut et ego accépi a Patre meo. Et dabo illi stellam matutínam. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ecce vénio cito; * Et merces mea mecum est, réddere unicuíque secundum ópera sua. ℣. Ego Dóminus, scrutans cor, et probans renes,* Et. *Apoc.* 22. *Jer.* 17.

Lectio II. Cap. 3.

Et Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, et septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cétera quæ moritúra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, et

néscies qua hora véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestimenta sua: et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestimentis albis, et non delébo nomen ejus de Libro vitæ, et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego quos amo, árguo et castígo: * Æmuláre ergo, et pœniténtiam age. ℣. Ecce vénio sicut fur: * Æmuláre. *Apoc.* 3 *et* 16.

Lectio III.

Brev. Paris. Noviom. etc.

Chrysogonus post longa víncula et cárceres Romæ pro Christi confessióne tolerátos, jubente Diocletiáno, Aquiléiam perductus, postquam ejusdem nec blandítiis, nec minis a propósito deterréri pótuit, ad Aquas-Gradátas secúri percussus est. Corpus ejus projectum in mare, paulo post inventum, Zóilus Présbyter sepelívit in ædibus suis. ¶ Una cum ipso cólitur sancta Anastásia vídua Romána, quæ ab eódem in fide, ut tráditur, erudíta, vitam simíliter martyrio consummávit. Utriusque nomen Ecclésia Romána in altáris sacrifício quotídie commémorat.

℟. Nos stulti propter Christum, maledícimur, et benedícimus: * Persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis: * Persecutiónem. Glória. * Persecutiónem. *I. Cor.* 4. *Ps.* 43.

Oratio Brev. Paris.

Deus invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodierna die sanctórum Mártyrum tuórum Chrysógoni et Anastásiæ gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis et précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXV.

S. CATHARINÆ,

VIRGINIS ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 3.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus et Verus, qui habet clavem David: qui áperit, et nemo claudit; claudit et nemo áperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apertum, quod nemo potest cláudere: quia módicam habes virtútem, et servasti verbum meum, et non negasti nomen

meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, et non sunt; sed mentiuntur: ecce fáciam illos ut véniant, et adórent ante pedes tuos: et scient quia ego dilexi te, quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem universum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio cito: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, et foras non egrediétur ámplius: et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo a Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum inítium et finis: ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis: *Qui vícerit, ero illi Deus, et ille erit mihi fílius. ℣. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam in qua vocátus es.* Qui. *Apoc.* 21. *I. Tim.* 6.

Lectio II.

Et Angelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit: Amen, testis fidélis et verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua, quia neque frígidus es, neque cálidus: útinam frígidus esses, aut cálidus! Sed quia tépidus es, et nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quod dives sum, et locupletátus, et nullíus égeo: et nescis quia tu es miser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere a me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, et vestimentis albis induáris, et non appáreat confúsio nuditátis tuæ; et collyrio inunge óculos tuos, ut vídeas. Ecce sto ad óstium, et pulso: si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, et cœnábo cum illo, et ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Réspicit Dóminus vias hóminis, et * Omnes gressus ejus consíderat. ℣. Homo videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor; * Omnes. *Prov.* 5. *I. Reg.* 16.

Lectio III.

Brev. Paris.

Catharinæ Vírginis et Mártyris memóriam singulári cultu jamprídem venerátur Orientális Ecclésia; ejusque corpus in Sina Arábiæ monte religióse servátur. Paulus Latrensis nóbilis Anachoréta, qui médio século décimo óbiit, ejus festum diem summa imprímis solemnitáte celebrábat. Sequenti século, Símeon in monte Sina mónachus, consuétam Richardi

Normánniæ ducis eleemósynam quæsitúrus, Rothómagum venit; ac secum allátas beátæ Catharínæ relíquias in monastério supra montem urbi vicínum ædificáto depósuit. Inde cœpit beátæ Mártyris cultus per Gállias propagári. Obiit Símeon, apud Tréviros reclúsus, et inter Sanctos cólitur.

℟. Factus es mihi adjútor, Dómine, * Et † Liberasti me a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam. ℣. Percussisti superbum, vulnerasti dracónem, * Et. Glória. † Liberasti. *Eccli.* 51. *Is.* 51.

Oratio Brev. Paris.

Omnipotens sempiterne Deus, cujus múnere beáta Catharína Virginitátis et Martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

DIE XXVI.

S. GENESII,

EPISCOPI.

Simplex.

Lectio I. Cap. 7.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et vidi álterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus quoadusque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. Et audívi númerum signatórum, centum quadraginta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israel.

℟. Signa Thau super frontes * Virórum geméntium et doléntium super cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio Jerúsalem. ℣. Nomen Dei et Agni in fróntibus eórum, * Virórum. *Ezech.* 9. *Apoc.* 22.

Lectio II.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis: stantes ante thronum, et in conspectu Agni, amicti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum; et clamábant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium; et cecidérunt in conspectu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum, dicentes: Amen: Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro in sécula seculórum. Amen.

℟. Audívi vocem dicéntium : Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,* Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei. ℣. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri et Christi ejus.* Gaudeámus. *Apoc.* 19 *et* 11.

Lectio III.

Gall. Christ. t. IV. *col.* 47, 48. *Brev. Lugd.*

Genesius, vir sanctitátis exímiæ, ab Eleemósynis fuit regínæ Bathildi, quæ per ipsíus manus largíssime ministrábat sacerdótibus et paupéribus; dirigebatque ad cœnóbia virórum ac mulíerum auri et argenti non módica póndera. Lugdunensis ordinátus Epíscopus, sanctæ Bathildi nihilóminus in piis opéribus áderat; qua jubente, e monastério Jotrensi sanctam Bertillam eduxit, quæ Calensi recens instauráto præficerétur. Totis víribus et cum ingenti perículo vitæ, Leodegárium contra Ebroíni furóres tutátus fuit. Ad Súperos evolávit, circa annum sexcentésimum septuagésimum séptimum : corpus ejus reverenter apud Calam cólitur, ubi créditur obiisse. Servátur una ejus maxilla in ecclésia sancti Clari de Suppis, olim in monastério sancti Antónii Senonensis honoráta.

℟. Quæ semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem : * Qui séminat in spíritu, de spíritu metet vitam æternam. ℣. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; et in hora velóci processus illíus fructíficat. * Qui. Glória. * Qui. *Gal.* 6. *Eccli.* 11.

Oratio Brev. Lugd.

Deus, qui tibi serviéntium nos imitári desíderas famulátum : da nobis in mansuetúdine ópera nostra perfícere, et beáti Pontíficis Genésii caritátis exemplo et intercessióne tuæ placére majestáti; Per Dóminum.

Vesperæ de Feria.

¶ *Die XXVII prima sedes Adventus; quo occurrente, ad Partem Hiemalem transitur, relictis omnibus quæ supersunt hujusce Partis Autumnalis, tum in isto Proprio Feriarum et Festorum, tum in Proprio Dominicarum.*

DIE XXVII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 12.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et factum est prælium magnum in cœlo : Míchael et Angeli ejus præliabantur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus : et non valuérunt, neque locus inventus est eórum ámplius in cœlo. Et projectus est draco ille mag-

nus, serpens antiquus, qui vocátur diábolus et sátanas, qui sedúcit universum orbem : et projectus est in terram, et ángeli ejus cum illo missi sunt.

℟. Consurget Míchael princeps magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui.* Et in témpore illo salvábitur omnis qui inventus fúerit scriptus in Libro. ℣. Erit tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi, usque modo, neque fiet; * Et. *Dan.* 12. *Matth.* 24.

Lectio II.

Et audívi vocem magnam in cœlo dicentem : Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus : quia projectus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicérunt eum propter sánguinem Agni, et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem. Proptérea lætámini, cœli, et qui habitátis in eis. Væ terræ et mari, quia descendit diábolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod módicum tempus habet.

℟. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoravérunt béstiam, nec accepérunt charactérem ejus.* Hi. *Apoc.* 7 *et* 20.

Lectio III. Cap. 14.

Et vidi álterum Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et linguam, et pópulum : dicens magna voce : Timéte Dóminum, et date illi honórem, quia venit hora judícii ejus : et adoráte eum, qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum. Et álius Angelus secútus est, dicens : Cécidit, cécidit Bábylon illa magna, quæ a vino iræ fornicatiónis suæ potávit omnes gentes.

℟. Exsulta super Babylónem, cœlum, et sancti Apóstoli, et Prophétæ : * Quóniam judicávit Deus judícium vestrum de illa. ℣. Cécidit, cécidit Bábylon, et ómnia sculptília deórum ejus contríta sunt in terram, * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Apoc.* 18. *Is.* 21.

DIE XXVIII.

DE FERIA.

Lectio I. Cap. 14.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et tértius Angelus secútus est illos, dicens voce magna :

Si quis adoráverit béstiam et imáginem ejus, et accéperit charactérem in fronte sua, aut in manu sua : et hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in cálice iræ ipsíus, et cruciábitur igne et súlfure in conspectu Angelórum sanctórum, et ante conspectum Agni : et fumus tormentórum eórum ascendet in sécula seculórum : nec habent réquiem die ac nocte, qui adoravérunt béstiam, et imáginem ejus, et si quis accéperit charactérem nóminis ejus. Hic patiéntia sanctórum est, qui custódiunt mandáta Dei, et fidem Jesu. Et audívi vocem de cœlo dicentem mihi, Scribe : Beáti mórtui qui in Dómino moriuntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiescant a labóribus suis : ópera enim illórum sequuntur illos.

℟. Fúgite de médio Babylónis, et salvet unusquisque ánimam suam : * Nolíte tacére super iniquitátem ejus ; quóniam tempus ultiónis est a Dómino, vicissitúdinem ipse retríbuet ei. ℣. In ea sanguis Prophetárum et Sanctórum inventus est; et ómnium qui interfecti sunt in terra. * Nolíte. *Jer.* 51. *Apoc.* 18.

Lectio II. Cap. 18.

Vidi álium Angelum descendentem de cœlo, habentem potestátem magnam, et terra illumináta est a glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens : Cécidit, cécidit Babylon magna : et facta est habitátio dæmoniórum, et custódia omnis spíritus immundi, et custódia omnis vólucris immundæ et odíbilis : quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes : et réges terræ cum illa fornicáti sunt : et mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt.

℟. Ecce dies véniet succensa quasi camínus ; * Et erunt omnes superbi, et omnes facientes impietátem, stípula : et inflammábit eos dies véniens. ℣. In igne Dóminus dijudicábit; * Et. *Malach.* 4. *Is.* 66.

Lectio III.

Et audívi áliam vocem de cœlo, dicentem : Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, et de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, et recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Rédd ite illi sicut et ipsa réddidit vobis : et duplicáte duplícia secundum ópera ejus : in póculo, quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantum glorificávit se, et in delíciis fuit ; tantum date illi tormentum et luctum : quia in corde suo dicit : Sédeo regína : et vídua non sum : et luctum non vidébo. Ideo in una die vénient plagæ ejus, mors, et luctus, et fames, et igne comburétur : quia fortis est Deus, qui judicábit illam.

℟. Judicábit in justítia páu-

peres,* Et † Spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. ℣. De ore ejus procédit gládius, ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes.* Et. Glória. † Spíritu. *Is.* 21. *Apoc.* 19.

Vesperæ de Feria.

DIE XXIX.

S. SATURNINI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Simplex.

Lectio I. Cap. 20.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cum consummáti fúerint mille anni, solvétur sátanas de cárcere suo, et exíbit, et sedúcet gentes quæ sunt super quátuor ángulos terræ, Gog, et Magog, et congregábit eos in prælium, quorum númerus est sicut aréna maris. Et ascendérunt super latitúdinem terræ, et circuiérunt castra Sanctórum, et civitátem dilectam. Et descendit ignis a Deo de cœlo, et devorávit eos : et diábolus, qui seducébat eos, missus est in stagnum ignis et súlfuris, ubi et béstia et pseudoprophéta cruciabuntur die ac nocte in sécula seculórum.

℟. Ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus, * Réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis. ℣. Hic Jesus qui adsumptus est in cœlum, sic véniet,* Réddere. *Is.* 66. *Act.* 1.

Lectio II.

Et vidi thronum magnum cándidum, et sedentem super eum, a cujus conspectu fugit terra et cœlum, et locus non est inventus eis. Et vidi mórtuos, magnos et pusillos, stantes in conspectu throni, et libri aperti sunt : et álius Liber apertus est qui est vitæ : et judicáti sunt mórtui ex his quæ scripta erant in libris, secundum ópera ipsórum. Et dedit mare mórtuos, qui in eo erant : et mors et infernus dedérunt mórtuos suos qui in ipsis erant : et judicátum est de síngulis secundum ópera ipsórum. Et infernus et mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. Et qui non inventus est in Libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

℟. Parávit Dóminus in judício thronum suum : * Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia. ℣. Sedébit super sedem majestátis suæ. Et congregabuntur ante eum omnes gentes; * Et. *Ps.* 9. *Matth.* 25.

Lectio III.

Brev. Paris.

Saturninus a Románo Pontífice una cum sex áliis Epíscopis missus in Gállias, et Tolósæ Póntifex constitútus

anno consulátus Décii et Grati, multos ab idólis ad Christum convertit : dæmónibus qui ibi colebantur ádeo terríbilis, ut frustra sacrifíciis animálium evocáti, orácula réddere cessáverint. Tam inexspectáto siléntio commóti Gentíles, ímpetu facto, Saturnínum in Capitólium urbis traxérunt, comminati duríssimam mortem, nisi more pátrio diis sacra fáceret. Quod cum renuisset, pedes ejus tauro alligárunt : qui sanctum Præsulem per declíves gradus Capitólii raptátum, colliso cápite, excusso cérebro, membrisque discerptis, interémit. Exánime corpus támdiu a tauro distractum est, quoad, rupto fune, acceptum et lígneo immissum féretro, mulíeres duæ in alta scrobe tumultuário condidérunt. Inventum est póstea ab Hilário Tolosáno; qui effossa circum humo, sacras véritus relíquias commovére, túmulum superimpósuit, et oratórium exstruxit.

℟. In paucis vexáti, in multis bene disponentur; † Quóniam * Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles. * Deus. Glória. † Quóniam. *Sap.* 3. *Judith*, 8.

Oratio Brev. Paris.

Deus, qui per beátum Saturnínum Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti : da nobis ejus intercessióne, in fide stábiles, et a spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXX.

S. ANDREÆ,

APOSTOLI.

Duplex-majus.

(*Si hoc Festum incidat in Dom. I Adv. transfertur in diem sequentem, ut in parte Hiemali præscribitur.*)

IN I NOCTURNO.

Lectio I. Cap. 21.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Ego Joannes vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendentem de cœlo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. Præcipitábit Dóminus mortem in sempiternum, et áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, * Et oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra: quia Dóminus locútus est. ℣. Oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres; non audiétur ultra vox fletus et vox clamóris.* Et. *Is.* 25 *et* 65.

Lectio II.

VENIT unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens: Veni et ostendam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo a Deo, habentem claritátem Dei; et lumen ejus símile lápidi pretióso tanquam lápidi jáspidis, sicut crystallum. Et habébat murum magnum et altum: habentem portas duódecim; et in portis Angelos duódecim, et nómina inscripta, quæ sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israel. Ab Oriente portæ tres, et ab Austro portæ tres, et ab Occásu portæ tres.

℟. Non audiétur ultra iníquitas in terra tua, vástitas et contrítio in términis tuis; * Et occupábit salus muros tuos, et portas tuas laudátio. ℣. Ponam universos fílios tuos doctos a Dómino; et multitúdinem pacis fíliis tuis, * Et. *Is.* 60 *et* 54.

Lectio III.

ET templum non vidi in ea: Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea: nam cláritas Dei illuminávit eam; et lucerna ejus est Agnus. Et ambulábunt Gentes in lúmine ejus; et reges terræ ásserent glóriam suam et honórem in illam. Et portæ ejus non claudentur per diem: nox enim non erit illic. Et ásserent glóriam et honórem Géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens et mendácium, nisi qui scripti sunt in Libro vitæ Agni.

℟. Non erit tibi ámplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminábit te: * Sed erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, et Deus tuus in glóriam tuam. ℣. Non óccidet ultra sol tuus, et luna tua non minuétur; * Sed. Glória. * Sed. *Is.* 60.

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex Evagr. Euseb. Lib. 3. *Hist. Greg. Nazianz. etc.*

ANDREAS Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joannis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei, secútus est Jesum. Ad quem étiam fratrem suum

Simónem adduxit, ipsi nuntiando a se inventum Messíam, quod est interpretátum, Christus. Cum póstea, una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereunte Christo vocáti illis verbis, Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum, contínuo relictis rétibus secúti sunt eum.

℟. Invénit Andréas fratrem suum Simónem, et dicit ei : * Invénimus Messíam. ℣. Erant Petrus et Andréas piscatóres, et ait illis Jesus : Veníte post me et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. * Invénimus. *Joan.* 1. *Matth.* 4.

Lectio V.

Post Christi resurrectiónem et ascensiónem, Andréas in Scythia Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminandam obtígerat, Evangélium prædicávit. Cumque in Græciam pervenisset, multis ab idolórum cultu ad Christum colendum adductis, urbem Patras in Acháia, cruci seu árbori affixus, sua morte nobilitávit. Ejus relíquias Constántius Imperátor, ex voto Constantíni patris, anno vigésimo regni sui Constantinópolim transferri, et in augustíssimo Apostolórum templo collocári curávit; unde póstea decerpta pígnora diversis locis quasi vitæ sémina dispersa sunt.

℟. Ecce ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus, * In signum et in portentum Israel. ℣. Pater, sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos, * In. *Is.* 8. *Joan.* 17.

Lectio VI.

Ex sancto Petro Chrysólogo in sanctum Andréam Apóstolum. *Serm.* 133.

Sanctus Andréas hódie, moriendo, toto virtútis gradu Domínicis incumbit hærére vestígiis; ne eum cursus fáciat dísparem fratri, quem natúra símilem, vocátio sócium, parem grátia ipsa perfécerat. Ad unam vocem Dómini, sicut ille, patrem, pátriam, censum relíquit. Solum est quod témpore Domínicæ passiónis fugit; sed neque hoc impar, quia non est grávius fúgere quam negáre. Sed tacenda sunt ália : æquávit fratres vénia, quos sic discréverat culpa. Nam crucem quam refúgerant, póstea conjunctis víribus, ardenter invádunt, ut unde reátum súmpserant, inde conscénderent cœlum, inde præmium súmerent et corónam. Petrus namque crucem, árborem conscendit Andréas; ut qui Christo cómpati gestiébant, in semetipsis figúram, formamque ipsíus exprímerent passiónis; et redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andréas noster, etsi cedit órdini, præmio tamen non cedit et labóri.

℟. In nullo confundor : * Sed in omni fidúcia magnificábitur Christus in córpore

meo, † Sive per vitam, sive per mortem. ℣. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam : * Sed. Glória. † Sive. *Philip.* I. *Ps.* 68.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Ex sancto Bernardo Abbáte. *Serm. in Vig. et Fest. S. Andreæ.*

Vultis ut de beáti Andréæ Apóstoli passióne, quam nimírum hódie celebrámus, loquámur áliquid ad laudem Christi, et ædificatiónem vestram? Terrendum eum putat (Judex), crucis supplícium mínitans; sed accénditur magis in verbo hoc, et líbere clamat : Ego si patíbulum crucis expavéscerem, crucis glóriam non prædicárem. Cum ducerétur ipse beátus Andréas ad crucem, pópulus qui sanctum et justum dolébat injuste damnári, prohibére vóluit ne punirétur; sed magis ipse instantíssima prece prohíbuit eos, ne non coronarétur, immo ne non paterétur. Desiderábat síquidem dissolvi, et cum Christo esse, sed in cruce quam semper amáverat. Desiderábat regnum intráre, sed per patíbulum. Quid enim dicit illi amátæ suæ? Per te, inquit, me recípiat, qui per te me redémit.

℟. Gloriosíssimam mortem complectens, * Voluntárie præíbat ad supplícium. ℣. Desidérium habens dissolvi et esse cum Christo, * Voluntárie. *II. Mach.* 6. *Philip.* I.

Lectio VIII.

Videns ergo parátam éminus crucem, nequáquam (ut exígere vidétur mortális infírmitas) fácies ejus expálluit, non contrémuit corpus, nec mens turbáta est, non recessit, ut ádsolet, intellectus. Ex abundántia cordis os locútum est. O crux, inquit, diu desideráta, et jam concupiscenti ánimo præparáta : secúrus et gaudens vénio ad te, ita ut et tu exsultans suscípias me discípulum ejus qui pependit in te, quia amátor tuus semper fui, et desiderávi amplecti te. Obsecro, fratres, homo est qui lóquitur hæc, an non est homo, sed Angelus, aut nova áliqua creatúra? Fratres, ignis vibrans est, non lingua loquens : et si lingua, certe ígnea est. Carbónes sunt ignis illíus quem de excelso Christus míserat in óssibus meis. Atque útinam desolatórii sint nobis, consumentes, et exurentes quidquid in nobis est carnális affectiónis. Unde ergo in hómine nova hæc exsultátio et lætítia háctenus inaudíta? Absit ut a seipso tantam ei credámus inesse virtútem : Donum perfectum est, descendens a Patre lúminum, ab eo útique qui facit mirabília magna solus.

℟. Mihi absit gloriári nisi * In cruce Dómini nostri Jesu Christi. ℣. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum, * In. *Gal.* 6. *Philip.* I.

Lectio IX. Cap. 4.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Andreæ vocatio.

In illo témpore; Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ. 5. *in Evang. n.* 1, 2, 4.

Audistis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relictis rétibus, secúti sunt Redemptórem; et ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbantur, oblíti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; jam districti sui judícii diem propinquantem denúntiat: et tamen superba mens nostra non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præsentis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur? Sed fortasse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando uterque étiam desidéria habendi derelíquit. Quia ergo, fratres caríssimi, beáti Andréæ Apóstoli natalítia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Despiciámus quæ terréna sunt. Si autem necdum póssumus relínquere própria; saltem mens nostra, in ambitióne sua hábeat frænum timóris; ut dum ab alienórum appetítu compéscitur, quandóque ad própria contemnenda perducátur, adjuvante Dómino Jesu.

℟. Magister,* Sequar te. ℣. Súfficit discípulo ut sit sicut magister ejus: * Sequar. Glória.* Sequar. *Matth.* 8 *et* 10.

Oratio Brev. Clun.

Christe Jesu, qui beáto Andréæ Apóstolo tuæ Cruci confígi tribuisti: præsta, quæsumus, eódem intercedente, ut terréna in nobismetipsis desidéria crucifigentes, tibi fírmiter adhærére valeámus; Qui vivis.

Vesperæ de eodem, nisi sit Sabbatum; in hoc posteriori casu dicuntur ut in Sabbatis Adventus in parte Hyemali.

MENSE DECEMBRI.

DIE I.

S. ELIGII, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio I. Cap. 22.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Et ostendit mihi flúvium

aquæ vitæ, spléndidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni. In médio pláteæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámplius : sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus; et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit; et non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sécula seculórum.

℟. A século non audiérunt, neque áuribus percepérunt; * Oculus non vidit absque te, quæ præparasti exspectántibus te. ℣. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondisti timéntibus te.* Oculus. *Is.* 64. *Ps.* 30.

Lectio II.

Et dixit mihi Angelus : Hæc verba fidelíssima sunt et vera. Et Dóminus Deus spiríttuum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fíeri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba Prophetíæ libri hujus. Et ego Joannes, qui audívi et vidi hæc. Et postquam audissem et vidissem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc osténdébat : et dixit mihi : Vide ne féceris : conservus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum qui servant verba Prophetíæ libri hujus. Deum adóra.

℟. Ego sum inítium et finis; * Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. ℣. Omnes sitientes, veníte ad aquas. * Ego. *Apoc.* 21. *Is.* 55.

Lectio III.

Ex ejus vita apud S. Audoenum, etc.

Eligius Lémovix, aurífaber indústrius, relicta pátria, Parísios se cóntulit; ubi perítiæ suæ fama Clotário secundo innótuit. Sanctióris vitæ desidério accensus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologési facta, in pietátis ópera totus incúbuit. Cum artem exercéret suam, sacros subinde in códices óculos intendébat, ut mens Deo vacáret, cum manus úsibus serviébant humánis. Quidquid vero arte sua comparábat, illud totum fovendis egénis, captívis rerum étiam necessariárum dispéndio rediméndis, exornandisque templis erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concursus, ut quærenti domum Elígii dicerétur : Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illic et Elígium repéries. Ad Noviomensem episcopátum adsumptus, in eo múnere non modo salúti gregis sibi commissi consúluit, sed et Flandros ac Frísios aliosque ad Septentriónem

pópulos, non sine magno labóre et vitæ discrímine, ad Christum adduxit. Multis præcláre scriptis et gestis, méritis et miráculis clarus, in pace quiévit. Ecclésiæ Resbacensis monastérii dedicatióni interfúerat. Caput ejus, quod olim in monastério Calensi, nunc in ecclésia baptismáli sancti Andréæ ejusdem, cum veneratióne servátur.

℟. Erogávit pecúnias multas * Justítiam et fidem conservávit genti suæ. ℣. In pace et in æquitáte ambulávit; et multos avertit ab iniquitáte;* Justítiam. Glória.* Justítiam. *I. Mach.* 14. *Malach.* 2.

Oratio Brev. Noviom.

Deus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Pontíficis Elígii assumptióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exsultanti, ut apud misericórdiam tuam, et exemplo ejus et méritis adjuvétur; Per Dóminum.

Vesperæ de eodem, nisi sit Sabbatum.

DIE II.

Omnia de B. M. V. in Sabbato, exceptis quæ sequuntur.

Lectio I. Cap. 22.

Ex Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc, in Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis.

℟. Dóminus Deus spiríituum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ oportet fíeri cito.* Et ecce vénio velóciter. ℣. Beátus qui legit, et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est: * Et. *Apoc.* 22 *et* 1.

Lectio II.

Contestor enim omni audienti verba Prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri Prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de Libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his quæ scripta sunt in Libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc século; * Exspectantes beátam spem, et adventum glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. ℣. Cum exárserit in brevi ira ejus, beáti omnes qui confídunt in eo,* Exspectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 2.

Lectio III. de B. M. V. in Sabbato, pro mense Decembri.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

PRÆNOTANDA.

1° *Commune Apostolorum fit sub ritu Duplici-majori; ac proinde dicuntur Psalmi de Feria in toto Officio.*

2° *Cetera Communia pro Duplicibus-minoribus et infra inserviunt.*

3° *Simplicia incipiunt a Nocturno, et terminantur ad Nonam; ac proinde nullas habent Vesperas.*

In iisdem ad Laudes, unica dicitur Antiphona, quæ est quarta de Laudibus Communis.

4° *In Hymnis, Signum* ¶ *ante Doxologiam, indicat illam Doxologiam dicendam esse ad Hymnos utriusque Completorii et Horarum, in Duplicibus et supra.*

5° *Ad quamlibet Horam, exceptis Prima et Completorio, dicitur Oratio ut in Laudibus Festi de quo fit.*

6° *In Festis intra Octavas Annualium occurrentibus, additur bis* Allelúia *in* ℟.℟.℟. *br. Tertiæ, Sextæ et Nonæ.*

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 1. D. Vocávit Jesus discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad se quos vóluit; et dedit illis potestátem curandi infirmitátes, et ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcípiens eis : Ite ad oves quæ periérunt domus Israel. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes : Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi autem, circuíbant per castella, evangelizantes, et curantes ubíque. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 2.

Cum inítium accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis et portentis, et

váriis virtútibus, et Spíritus sancti distributiónibus secundum suam voluntátem.

Hymnus. C.

Lætare, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis:
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.

Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Desiderátam póscite
Ægris medélam móribus;

Sublímis ut cum vénerit,
Vobis simul sedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.

¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multa. *Ps*. 67.

Ad Magníficat. *Ant*. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: et dæmónia multa ejiciébant; et ungébant óleo multos ægros, et sanábant. *Marc*. 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Apostolórum Magistrum et Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan*. 13.

Hymnus. S. V.

Supreme, quales, Arbiter,
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!

Hæc nempe plena lúmine
Tu vasa frangi præcipis:
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube scissa, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.

Christum sonant: versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum.
Circum tubis clangéntibus,
Sic versa quondam mœnia.

Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent:
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc*. 9. *Marc*. 6.

Ant. 2. D. Præcípiens, dicébat eis: Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite: gratis accepistis, gratis date. *Matth*. 10.

Ant. 3. c. Nolíte possidére

aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis vestris : dignus enim est operárius cibo suo. *Matth.* 10.

℣. Custodiébant testimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Ps.* 98.

Post Pater noster *et quamque Benedictionem (ut in Ordinario Breviarii), dicuntur tres Lectiones cum suis* ℟.℟.℟. *ut in Proprio Feriarum et Festorum; quod servatur in aliis Nocturnis, et pro quolibet Communi.*

IN II NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui; et si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter Gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

IN III NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; et qui majóres sunt, potestátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, sit vester minister : sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. à. Cum fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite : Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed Nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua et veritáte tua. *Ps.* 113.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens : Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra; euntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes serváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; et quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joan.* 20.

Canticum. Is. 66.

Ponam in eis signum,* et mittam ex eis, qui salváti fúerint, ad gentes in mare;

In Africam, et Lydiam, tendentes sagittam ; * in Itáliam et Græciam, ad ínsulas longe:

Ad eos qui non audiérunt de me,* et non vidérunt glóriam meam.

Et annuntiábunt glóriam meam Géntibus,* et addúcent omnes fratres vestros de cunc-

tis géntibus donum Dómino, ad montem sanctum meum Jerúsalem;

Quómodo si inferant fílii Israel munus in vase mundo * in domum Dómini.

Et adsúmam ex eis in Sacerdótes et Levítas, * dicit Dóminus.

Quia sicut cœli novi, et terra nova, quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus; * sic stabit semen vestrum, et nomen vestrum.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos; et éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Ephes. 4.

CHRISTUS dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelistas, álios autem Pastóres, et Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

Hymnus. S. V.

COELESTIS aulæ Príncipes,
Sacri Duces exércitus,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices:
Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.
Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.
Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.
Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos judicantes duódecim tribus Israel. *Matth.* 19.

AD HORAS, Doxologia:

¶ Uni sit, *ut ad Laudes.*

Ant. de Laudibus, quarta prætermissa.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jesus.

Cetera ut in Ordinario.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Prædicáte.

Capitulum. II. Cor. 2.

DEO grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, et odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram *

Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum : * Exívit. Glória. In.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Quorum.

Capitulum. II. Cor. 5.

Posuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam : * Subjécit. Glória. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

Capitulum. II. Thess. 2.

State, et tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, et Deus, et Pater noster, qui diléxit nos, et dedit consolatiónem æternam, et spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, et confirmet in omni ópere et sermóne bono.

℟. *br.* Confitébimur tibi, Deus : * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua : * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. In generatiónem et generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Ps.* 78.

AD II VESPERAS.

Ant. 6. F. Injecérunt manus in Apóstolos, et posuérunt eos in custódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes a conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; et virtúte magna reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Capitulum. I. Cor. 4.

Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquam morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

Hymnus. S. V.

Quem misit in terras Deus
Ut morte nos servet sua,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occísus Agnus a lupis,

Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repente de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
¶ Uni sit et trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : ℟. Constítues eos príncipes super omnem terram. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : et lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

COMMUNE UNIUS S. MARTYRIS,

ETIAM PONTIFICIS, AUT DOCTORIS, ETC.

IN I VESPERIS.

Ant. 8. G. Fortitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit sapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, et in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, et metum, et probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus; et firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis; et non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

Capitulum. Josue, 1.

Ecce præcípio tibi: Confortáre, et esto robustus. Noli metúere, et noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

Hymnus. S. V.

Ex quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.
Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuáque fretus déxtera,
Tibi, Redemptor, mílitat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:

Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia :
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, Nómine.
¶ Fortem corónans mílitem,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo; quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. *Is.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ et solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Hymnus. S. V.*

Felix morte tua, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam;
Et signáre cruóre,
Quam Christo dederas fidem!
Pœnis victa quibus deficeret fides,
Tu pœnas avida mente præóccupas :
Cui non súfficit una,
Ambis innumeras neces.
Te pro lege sua magnanimum mori,
Te Christus pugilem spectat ab æthere :
Neu palmam áuferat hostis,
Tecum prælia sústinet.
Et nos delicias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii :
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingenito Patri :
Semper laus genito máxima Fílio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipoténtis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quámobrem fórtiter vita excedendo, exemplum forte relinquam. *II. Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honesta morte perfungar. *II. Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. *II. Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dóminus mecum est, quasi bellátor fortis : idcirco qui persequuntur me, cadent, et infirmi erunt. *Jer.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret : memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, et confortans in die tribulatiónis, et sciens sperantes in se. *Nahum*, 1.

Canticum. Eccli. 51.

Confitebor tibi, Dómine, Rex,* et collaudábo te Deum salvatórem meum.

Confitébor Nómini tuo; * quóniam adjútor et protector factus es mihi.

Et liberasti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium; * et in conspectu adstántium factus es mihi adjútor.

Et liberasti me secundum multitúdinem misericórdiæ Nóminis tui,* a rugiéntibus, præparátis ad escam;

De mánibus quæréntium ánimam meam,* et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jer.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

Qui vícerit, vestiétur vestimentis albis; et non delébo nomen ejus de libro vitæ: et confitébor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.

Hymnus. S. V.

Jam non te lacerant carnificum manus,
Inter qui recubas Cœlituum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes habitas domos.

Non jam vincla manus, non cohibent pedes;
Tu liber Superum regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot radiis nites.

Nec te dira fames, nec sitis ámplius,
Nec probrósa premit te modo núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus et índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors perimit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Semper máxima laus ingenito Patri :
Semper laus genito máxima Filio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. *II. Tim.* 4.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxol.

¶ Fortem corónans mílitem,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt.

Capitulum. Is. 41.

ERUNT quasi non sint, et véluti consúmptio, hómines bellantes adversum te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum,* Et glória mea. In. ℣. Deus auxílii mei,* et spes mea in Deo est,* Et. Glória. In. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, et sperábo in eum: ℟. Protector meus, et cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. II. Tim. 4.

PATIOR, sed non confundor: scio enim cui crédidi; et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversum me castra,* Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exsurgat adversum me prælium,* in hoc ego sperábo : * Non. Glória. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

Capitulum. Tob. 3.

POST tempestátem tranquillum facis, Dómine; et post lacrymatiónem et fletum, exsultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine,* Susceptor meus. Factus. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II VESPERAS.

Ant. 8. G. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. *II. Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, adspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam complectens, voluntárie præíbat ad supplícium. *II. Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vita

decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis et fortitúdinis derelinquens. *II. Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

Beatus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus, Ex quo salus, *in I Vesperis*, VI.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversus eos qui eum deprimébant; et dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

COMMUNE PLURIUM SS. MARTYRUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 2. D. Venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus suas, et persequentur, trahentes ad reges et præsides propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; et insurgent fílii in parentes, et morte eos affícient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

Capitulum. I. Petr. 4.

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.

Hymnus. C.

Christi Martyribus débita nos decet,
Virtútis memores, prómere cántica;
Quos nec blanditiis, nec potuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Patriæ mens inhians bonis,
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin etiam, præ Domini lucro,
Jactúram facilem putant.
Non vultus metuunt carnificum truces:
Fœtas suppliciis despiciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edocuit fides.
O incredibilem vim patiéntiæ!
Non artus laceros qui cruciat dolor

Extorquet gemitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc propior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus;
Cujus præsidio prælia sústinent,
Contempta nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cum vos óderint hómines, et exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítime certantes coronantem,* Veníte, adorémus. *II. Tim.* 2.

Hymnus. S. V.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, et, Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Implére vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui præliantes róboras
Palmisque donas Mártyres.
Amen.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. *II. Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári. *II. Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem et justítias Dei, ut eámus áltera via. *I. Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum est béstiæ bellum fácere cum sanctis, et víncere eos. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, et noluérunt infríngere legem Dei sanctam; et trucidáti sunt. *I. Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

Canticum. Sap. 5.

STABUNT justi in magna constántia adversus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

Videntes turbabuntur timóre horríbili, * et mirabuntur in subitatióne insperátæ salútis,

Dicentes intra se, pœniténtiam agentes, et præangústia spíritus gementes : * Hi sunt quos habúimus aliquando in derísum, et in similitúdinem impropérii.

Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, * et finem illórum sine honóre :

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei,* et inter sanctos sors illórum est.

Ergo errávimus a via veritátis, et justítiæ lumen non luxit nobis,*et sol intelligéntiæ non est ortus nobis.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis bene disponentur; quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos; et quasi holocausti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respectus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMNE gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : scientes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus. S. V.

QUAM, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.

Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho se tuo.

Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monstrant vúlnera,
Et per tot ora súpplicant.

Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo móllius
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Qui præliantes róboras
Palmisque donas Mártyres.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

AD HORAS, et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxo-

logia: ¶Sit laus, *ut ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est affĺictio éxitus illórum; et quod a nobis est iter, extermínium : illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Custódit Dóminus * Animas sanctórum suórum. Custódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Animas. Glória. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam, ℟. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. I. f. Si coram.

Capitulum. II. Cor. 4.

Quod in præsenti est momentáneum et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis, quæ videntur, sed quæ non videntur : quæ enim videntur temporália sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et. Glória. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam.

Capitulum. Is. 9.

Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exsultant victóres capta præda, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exsultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua; * In. Glória. Qui.

℣. Venientes vénient cum exsultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II VESPERAS.

Ant. 2. D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conspectu Agni; et palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna; et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant. I. D. Ante thronum Dei sunt, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esúrient, ne-

que sítient ámplius; nec cadet super illos sol, neque ullus æstus. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, et mors ultra non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt.

Hymnus, Christi Martyribus, *ut in I Vesperis,* x.

℣. In æternum exsultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; et dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut et illi. *Apoc.* 6.

COMMUNE UNIUS S. PONTIFICIS,

NON MARTYRIS AUT DOCTORIS.

IN I VESPERIS.

Ant. 3. a. Suscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet. *I. Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in Sacerdótem; ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incensum. *I. Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. *I. Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum; quia zelátus est pro Deo suo, et expiávit scelus filiórum Israel. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum, secundum órdinem Melchísedech.

Hymnus. G. Ep. S.

Christe, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.
Ille non vano tenuit tremendam
Spíritu sedem, proprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Domino vocante,
Sumpsit honórem.
Strénuum bello pugilem superni

Chrísmatis pleno tuus unxit intus
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

Pro reis orat, reficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

Fac ut illíus precibus juvémur,
Christe; fac Patrem, paríterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegisti et adsumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum et bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

AD NOCTURNUM.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 5.

Hymnus. S. V.

Christe, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas populis regendis
Ipse ministros.

Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licet magnis meritis abundans,
Flens et invítus, duce te, tremendum
Sumpsit honórem.

Nóverat quantis pateat períclis
Ille, qui summos apices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.

Fécerat fervens amor inquiétum:
Quo gregis cari pia cura poscit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

Dux iter, vita præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam bene olente Christi
Implet odóre.

Lux erat cæco, columen labanti,
Una spes lapso, misero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis proprio cruóre,

Fac ut æternæ subeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto et Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: justítiam et fidem conservávit genti suæ; et exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. *I. Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi : ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium, pastor est óvium : huic ostiárius áperit; et oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas, et ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Canticum. Ezech. 34.

Ego pascam oves meas : * et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

Quod períerat, requíram; et quod abjectum erat, redúcam; * et quod confractum fúerat, adligábo;

Et quod infirmum fúerat, consolidábo, et quod pingue et forte, custódiam : * et pascam illas in judício.

Et suscitábo super eas Pastórem unum, qui pascat eas, servum meum David : * ipse pascet eas, et ipse erit eis in pastórem.

Ego autem Dóminus ero eis in Deum : et servus meus David princeps in médio eórum : * ego Dóminus locútus sum.

Et scient quia ego Dóminus, cum contrívero caténas jugi eórum, * et erúero eos de manu imperántium sibi.

Et non erunt ultra in rapínam in géntibus, neque béstiæ terræ devorábunt eos : * sed habitábunt confidenter absque ullo terróre.

Vos autem greges mei, greges páscuæ meæ, hómines estis : * et ego Dóminus Deus vester, dicit Dóminus Deus.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; et cum invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, et fugit : bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

Capitulum. I. Petr. 5.

Pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coacte, sed spontánee secundum Deum; neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominantes in Cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus. G. Ep. S.

JESU, Sacerdótum decus,
In hac die, qua glória
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, et pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, et præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet : áudiunt,
Sequuntur, et vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
¶ Supréme Christe Póntifex,
Jugis tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego sum óstium : per me si quis introíerit, salvábitur; et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. *Joan.* 10.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxologia : ¶ Supréme, *ut ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

DILIGENTER agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges consídera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatiónem et generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipso sperávi. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me,* In. Glória. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustra vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jer. 3.

INTRODUCAM vos in Sion, et dabo vobis Pastóres juxta cor meum; et pascent vos sciéntia et doctrína.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In. Glória. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et deduxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ADTENDITE vobis, et uni-

verso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * deduxit eos, * In. Glória. Pavit. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus et oves páscuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II VESPERAS.

Ant. 3. a. Ecclésiæ factus sum ego minister secundum dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodo nihil subtráxerim utílium quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum a sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consummem cursum meum, et ministérium verbi quod accépi a Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Absit a me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; et docébo vos viam bonam et rectam. *I. Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOCTE et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrum: et nunc commendo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

Hymnus, Christe Pastórum, *ut in I Vesperis*, XIV.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. *II. Par.* 6.

COMMUNE UNIUS S. DOCTORIS,

ETIAM PONTIFICIS, AUT PRESBYTERI.

IN I VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo perfecta est sapiéntia: et in ore fidéli abundábit; et dominátor dabit eam illi. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit absconsa sua illi, et thesaurizábit super illum sciéntiam et intellectum justítiæ. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, et non flectétur; et continébit illum, et non confundétur; et exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectus. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stola glóriæ véstiet illum; et nómine ætérno hæreditábit illum. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 15.

Animam meam direxi ad sapiéntiam, et in agnitióne invéni eam: possédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

Hymnus. S. V.

O qui perpetuus nos monitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres, patrias cum remeas domos,
Nobis quam bene súppetis!

Hi semper vigilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fidei virgineum decus:
Lædi vel leviter non patitur fides,
His custódibus íntegra.

Infámes abolent relliquias deûm:
Erróres abigunt, crímina dédocent:
Christo restituunt, quos male crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canitiem, tot venerábiles
Rugas objiciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent; quæ nova, súbruunt:
Servant depositum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Mentes interius muta doces, simul
Et te córdibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus a fervóre, et in glória ejus requiescet. *Eccli.* 14.

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum,* Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Hymnus. S. V.

Jam nunc, quæ numeras tot tibi víndices,
Effer sidereum, Relligio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces impietas furit,
Oppónis valido péctore Mártyres:
Cum per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.

Quando sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vitium prótinus ámputant:

Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum revehunt diem.
Firmant instabiles, et dubios regunt :
Monstrant tuta prócul líttora náufragis :
Nobis, qui vehimur cæca per æquora,
Lucent perpetuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas :
Quos terris colimus, quos sequimur duces,
Fac nos móribus ádsequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quando foris sonas,
Mentes interius muta doces, simul
Et te córdibus ínseris.
Amen.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te ut evellas, et déstruas, et disperdas, et ædífices, et plantes. *Jer.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore salútis : in lingua enim sapiéntia dignóscitur; et sensus, et sciéntia, et doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes, et oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. *I. Tim.* 6.

℣. Deus, docuisti me a juventúte mea : ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritus, et virtútis. *I. Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quam ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Canticum. Eccli. 15.

Cibabit illum Deus pane vitæ et intellectus; * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum :

Et firmábitur in illo, et non flectétur; * et continébit illum, et non confundétur.

Et exaltábit illum apud próximos suos; * et in médio Ecclésiæ apériet os ejus.

Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectus, * et stola glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizábit super illum : * et nómine æterno hæreditábit illum.

Ant. 4. f. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. *I. Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum. *I. Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dícere ex senténtia, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, et sapiéntium emendátor: in manu enim illíus et nos, et sermónes nostri, et omnis sapiéntia, et óperum sciéntia, et disciplína.

Hymnus. S. V.

Vos succensa Deo spléndida lúmina:
Vos sal, nos homines quo sapimus Deum;
Ævum, pur*i* animo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relligio, tútaque Véritas;
Per vos virgineis fulget honóribus:
Per vos Christus amat pándere dívites
Thesauros sapiéntiæ.
Vestris unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum pueris, et solidum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stabiles ædificant domos:
Una docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit áltera.
Vicistis stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accipimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dubi*o* éxitu
His armis quoque víncimus.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Mentes interius muta doces, simul
Et te córdibus ínseris. Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. J. Sapiéntia et fortitúdo Dómini sunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia sapiéntiam et fortitúdinem dedisti mihi. *Dan.* 11.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra Doxol.

¶ Qui vera lux es méntium,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. I. Cor. 12.

Unicuique datur manifestátio Spíritus ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundum eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da. ℣. Státue servo tuo * eló-

quium tuum, Dómine, * Et. Glória. Da. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. II. Joan. 9.

Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine; * Judícia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem posuisti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. I. Tim. 1.

Finis præcepti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta: a quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * et veritátem tuam; * Et. Glória. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II VESPERAS.

Ant. 1. f. Fuit gratus Deo, erudítus omni sapiéntia; et erat potens in verbis et in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, et fáceret, et docéret. *I. Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquam se ámplius dedit ad diligéntiam lectiónis Legis et Prophetárum, vóluit et ipse scríbere quæ ad doctrínam et sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cum esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, et conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccle.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; et laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

Beatus homo qui invénit sapiéntiam, et qui ǽfluit prudéntia: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti et auri primi; et puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; et ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpetuus, *ut in I Vesperis,* XIX.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício:

℟. In æternum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti; et qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

COMMUNE UNIUS S. PRESBYTERI,

NON MARTYRIS, DOCTORIS, AUT ABBATIS.

IN I VESPERIS.

Ant. 7. a. Locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi: et in conspectu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi pro Israel, et orent pro eis, ne sit in pópulo plaga. *Num.* 18.

Ant. 4. D. Holocausta eórum, et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo. *Is.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum super fílios Israel, et ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, et pópulus meus bonis adimplébitur. *Jer.* 31.

Capitulum. Num. 16.

Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, et sanctos applicábit sibi; et quos elégerit, appropinquábunt ei.

Hymnus. Rob.

Tartari diræ paveant cohortes,
Bella divínum meditátur agmen:
In suis unctis Deus ipse miles
Prælia tentat.

Pródeunt tecti galea salútis,
Cum crucis signo gladióque verbi,
Intonant Christum, ruit ecce præceps
Hostis in umbras.

Sústinent curas gregis, et quiescit;
Léniunt flendo lacrymas gementum:
Quas sibi duri rapiunt, egénus
Páscitur escis.

Cœlitum cantus imitando, Numen
Laude ter sanctum celebrant perenni:
Mente jam cœlo, sua membra casti
Vix sua credunt.

Si reo vindex minitátur ira,
Inferunt blanda prece vim Tonanti;
Víncitur votis Deus, et vibráta
Tela coercet.

Quæ tuis formas populis ministros,
Laus tibi jugis, Deitas supréma:

Fac ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resurgat. Amen.

℣. Stabit in loco sancto Dómini, ℟. Innocens mánibus et mundo corde. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Quasi thus ardens in igne, in ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. *Eccli.* 50.

AD NOCTURNUM.

Invit. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum,* Veníte, adorémus. *Hebr.* 6.

Hymnus. Rob.

O Sacerdótum veneranda jura!
Cum reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cum ligant sontem, Deus ipse sontis
Víncula nectit.

Verba dum promunt, populus fidélis
Excipit vocem, cupidus docéri,
Atque divínæ sacra verba legis
Mente recondit.

Dum Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti
Cónsonent mores, populíque fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una Proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

Ant. 4. A. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Israel. *III. Reg.* 19.

Ant. 7. c. Quis infirmátur, et ego non infirmor? quis scandalizátur, et ego non uror? *II. Cor.* 11.

Ant. 1. f. Annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, et converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera facientes. *Act.* 25.

℣. Vidi prævaricantes, et tabescébam; ℟. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est. *III. Reg.* 17.

Ant. 2. D. Ecce docuisti multos : et manus lassas roborasti : vacillantes confirmavérunt sermónes tui. *Job,* 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini. *Eccli.* 48.

Canticum. Malach. 2.

PACTUM meum fuit cum eo, vitæ et pacis;* et dedi ei timórem, et tímuit me, et a fácie nóminis mei pavébat.

Lex veritátis fuit in ore ejus; * et iníquitas non est inventa in lábiis ejus.

In pace et in æquitáte ambulávit mecum,* et multos avertit ab iniquitáte.

Lábia enim Sacerdótis cus-

tódient sciéntiam ; et legem requírent ex ore ejus ; * quia Angelus Dómini exercítuum est.

Ant. 7. d. Tu adsecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam. *II. Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille servus, quem, cum vénerit Dóminus ejus, invénerit sic faciéntem : super ómnia bona sua constítuet eum. *Matth.* 24.

Capitulum. I. Tim. 5.

Qui bene præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máxime qui labórant in verbo et doctrína.

Hymnus. Rob.

Quos sibi, nostram meditans salútem,
Néxibus sanctis Deus adligávit,
Audiant Christum docili monentem
Aure Ministri.
Vos gregi Pastor voluit præíre :
Inter et servos numeráre cessans
Intimos vobis animi recessus
Pandit amícus.
Vos decet pacem populis precári,
Móribus sanctis decet hanc meréri.
Sancta, dum legem populus requíret,
Vita loquátur.
Víctimam sese dedit ipse Christus,
Víctimam rursum litat hic Parenti,
Et manu vestra cadit immolátus
Ipse Sacerdos.
Sacra divínus cruor ora tingit,
Totus et vestro sedet ore Christus :
Totus ah ! vestro sedeat refúsus
Péctore Christus.
Laus tibi detur, Genitor, perennis ;
Juge sit Nato decus, et perennem
Múneris laudem referat superni
Spíritus auctor. Amen.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári ; ℟. Et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Euge, serve bone et fidélis ; quia super pauca fuisti fidélis, super multa te constítuam ; intra in gáudium dómini tui. *Matth.* 25.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxol.

¶ Jesu, Sacerdótum decus,
Jugis tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Vir Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ecce.

Capitulum. I. Tim. 4.

Adtende tibi, et doctrínæ :

insta in illis; hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et eos qui te áudiunt.

℟. *br.* Os meum annuntiábit * Justítiam tuam, Dómine. Os. ℣. Pronuntiábo * mirabília tua,* Justítiam. Glória. Os. *Ps.* 70.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

Capitulum. I. Tim. 1.

Gratias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

℟. *br.* Tríbuat tibi * Secundum cor tuum. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes petitiónes tuas,* Secundum. Glória. Tríbuat.

℣. Memor sit omnis sacrifícii tui; ℟. Et holocaustum tuum pingue fiat. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

Capitulum. I. Tim. 3.

Qui bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem a Dómino. Hic. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo; * Benedictiónem. Glória. Hic. *Ps.* 13.

℣. Beátus quem elegisti, et adsumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II VESPERAS.

Ant. 3. a. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. *Matth.* 24.

Ant. 4. E. De omni corde suo laudávit Dóminum: et dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 1. D. Obtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dóminus odórem suavitátis. *Gen.* 8.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, et legem exquisívit, et ábstulit omnem iníquum et malum: sancta glorificávit. *I. Mach.* 14.

Ant. 7. *d.* Cógnitus est in verbis suis fidélis: et invocávit Dóminum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes úndique, in oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46.

Capitulum. Eccli. 44.

Beatificavit illum Deus in glória, et circumcinxit eum zona glóriæ, et índuit eum stolam glóriæ, et coronávit eum in vasis virtútis.

Hymnus. Brev. Cadurc.

Quantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite;
Cum, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glória
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturisti Númini,

Te fílii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.
Christus tuum fit præmium,
Quem consecrasti víctimam;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet esca Cœlitum.
Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undisque mersos náufragis,
Duc ad salútis líttora.
¶ Jesu, Sacerdótum decus,
Jugis tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Ps.* 25.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ubi sum ego, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

COMMUNE

SS. ABBATUM, MONACHORUM, COENOBITARUM ET ANACHORETARUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 1. D. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ vero suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus; et habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantum in témpore hoc, et in século futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Gen.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, et dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

Capitulum. II. Cor. 6.

Exite de médio eórum, et separámini, dicit Dóminus, et immundum ne tetigéritis: et ego recípiam vos; et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios.

Hymnus. S. V.

Felices nemorum pángimus íncolas,
Certo consilio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.

Ut te possideant, quem sitiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

Nudi, prompti, alacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam pugiles ócius ádvolant;
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rapiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divitiæ, pauperiem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplicio mori.
Fac nos, summe Deus, quæ patimur mala,
In pœnam scelerum ferre libéntius;
Et, tellúre relicta,
Immortália quærere.
Æternus sit honos ingenito Patri;
Sit par unigenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias a Dómino Deo, ad quem venisti, et sub cujus confugisti alas. *Ruth,* 2.

AD NOCTURNUM.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum,* Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Hymnus, Felíces, *ut supra.*

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et laborámus operantes mánibus nostris. *I. Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licet is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intus est, renovátur de die in diem. *II. Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus in intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Perféctio tua, Dómine, et doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo et matri suæ, Néscio vos; et frátribus suis, Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non sedi in concílio ludéntium; solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jer.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stola pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; et venit mihi gáudium a Sancto. *Baruch,* 4.

Canticum. Thren. 3.

Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum,* ánimæ quærenti illum.

Bonum est præstolári cum siléntio * salutáre Dei.

Bonum est viro * cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Sedébit solitárius, et tacébit; * quia levávit super se.

Ponet in púlvere os suum, * si forte sit spes.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. *Gal.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ,* 2.

Capitulum. Is. 51.

Consolabitur Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus: et ponet desertum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho et Cœnobita,

Hymnus. S. V.

O pulchras acies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rapiunt astra labóribus!
Pulsant perpetuis quéstibus æthera;
Per jejúnia longa
Vires córporis ádterunt.
Votis unanimes, vi quoque flétuum
Instant, et socias ingeminant preces;
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; sic amat óptimus
Vinci per lacrymas, per gemitus, Pater:
Sic duris reserátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vigiles continuus labor;
Incumbunt operi non resides manus;
Tellus culta colónis
Victum suppeditat suis.
Quin regína sui mens quoque súbditur,
Rectorisque studet nútibus óbsequi;
Nil servat sibi juris,
Capto liberior jugo.
Æternus sit honos ingenito Patri;
Sit par unigenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro sancto Anachoreta et Solitario,

Hymnus. S. V.

Quid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quam pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos

Sinu recondis in tuo.
Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

AD HORAS, et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxol.

¶ Æterna laus et glória
Uni sit et trino Deo,
Terréna qui calcántibus
Se pródigus dat præmium.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non sedi.

Capitulum. I. Joan. 2.

Si quis diligit mundum, non est cáritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum, et supérbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, et concupiscéntia ejus; qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * Mansi in solitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * et contradictiónem in civitáte,* Mansi. Glória. Elongávi. *Ps.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas, ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

Omnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; póstea autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam, reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis :* Ego. Glória. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. G. In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

Vidéte óculis vestris quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem. Adsúmite disciplínam in multo número argenti, et copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; et non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ,* Laudem. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II VESPERAS.

Ant. 2. D. Sumus húmiles in universa terra, Dómine : sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. *II. Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes, et ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, et ómnia possidentes. *II. Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles. *I. Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

Dominus Deus ipse est fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces, XXVII.

℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis : nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes. *II. Cor.* 5.

COMMUNE JUSTORUM,

CLERICORUM AUT LAICORUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 7. a. Dicébat Jesus ad omnes : Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis : Nisi abundáverit justítia vestra plusquam Scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Nisi conversi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, et non póterunt. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

Qui timétis Dóminum, crédite illi; et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; et illuminabuntur corda vestra.

Hymnus. G. Ep. S.

Summi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.
En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, et sciens pati.
Angusta pœniténtiæ
Ingressus, et viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.
Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit et spargit sinu.
Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.
Hac surgit ad cœlum via:
Et nos eádem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémita. Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum et pax est electis ejus. *Sap.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Diligentem justos Dóminum,* Veníte, adorémus. *Ps.* 145.

Hymnus. S. V.

Non parta solo sánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis et durus sibi
Se morte lenta cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optáta via,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Fons sanctitátis, o Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória,
Nunc et per omne séculum.
Amen.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, et dies vidére bonos, declínet a malo, et fáciat bonum. *I. Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cum ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; et currens, non habébis offendículum. *Prov.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia et próteget te in sempiternum; et in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exsultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquam factus sum; et ero húmilis in óculis meis. *II. Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, et pondus ejus ferre non pótui. *Job,* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non recessi, et in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job,* 23.

Canticum. Prov. 10 et 11.

Benedictio Dómini super caput justi: * os autem impiórum óperit iníquitas.

Memória justi cum láudibus: * et nomen impiórum putrescet.

Opus justi ad vitam; * fructus autem ímpii ad peccátum.

Argentum electum, lingua justi: * cor autem impiórum pro níhilo.

Quasi tempestas tránsiens non erit ímpius: * justus autem quasi fundamentum sempiternum.

Timor Dómini appónet dies: * et anni impiórum breviabuntur.

Exspectátio justórum lætítia: * spes autem impiórum períbit.

Non próderunt divítiæ in die ultiónis: * justítia autem liberábit a morte.

Justítia símplicis díriget viam ejus: * et in impietáte sua córruet ímpius.

Justítia rectórum liberábit eos: * et in insídiis suis capientur iníqui.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, et non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. *à.* Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job,* 27.

Capitulum. II. Cor. 1.

Gloria nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quod in simplicitáte cordis et sinceritáte Dei, et non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Hymnus. S. V.

Qui te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámplius

b.

Suspírat, oblítus sui.
Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retárdas éxsules,
Cives polo quos déstinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.
¶ Fons sanctitátis, o Deus,
Æterna Justórum quies,
Honor tibi, laus, glória,
Nunc et per omne séculum.
Amen.

℣. Proba me, Deus, et vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus; quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxologia: ¶ Fons sanctitátis, *ut ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

Cum metu et tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertántur mihi * Timentes te, Dómine. Convertántur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua,* Timentes. Glória. Convertántur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

Qui perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis,* Verbum. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua et testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Donec súperest.

Capitulum. Eccli. 15.

Justitia longe abest a supérbia et dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; et viri veráces invenientur in illa, et successum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum. Justítia. ℣. Et lex tua,* véritas;* Justítia. Glória. Justítia.

℣. Ne áuferas de ore meo

verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II VESPERAS.

Ant. 6. F. Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo. *Job,* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, et memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Josue,* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Gal. 6.

Fratres, quæ semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam æternam.

Hymnus, Summi pusillus, *ut in I Vesperis,* XXXII.

℣. Innocens mánibus et mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, et justítia, et recto corde tecum. *III. Reg.* 3.

COMMUNE SS. VIRGINUM,

MARTYRUM VEL NON MARTYRUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 3. a. Quid Dómini bonum est, et quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, et vinum gérminans Vírgines? *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, et cónfluent ad bona Dómini; et ultra non esúrient: tunc lætábitur Virgo in choro. *Jer.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat, Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius a fíliis et filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. *Matth.* 19.

Capitulum. I. Cor. 7.

Unusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis, et víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.*

O vos, cum citharis dulce sonántibus,
Cœtus Angelici, dícite Vírginem,
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Christi dícite Mártyrem.

Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprimeret, dedidicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

Quid non cogis, amor? fórtiter ámbiit
Sponso virgineum fúndere sánguinem:
Oblíti meminit tunc bene córporis,
Præcláræ sitiens necis.

Sic qua parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ potuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Domino fidem.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini:
Cujus præsidio prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines. Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus. Brev. Senon.

Vos, o Virginei, cum citharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum Virgineo progenitum sinu
Puris tóllite láudibus.

Hæc est sacra dies, óbvia qua suo
Cum plena rutilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thalamos; ut semel óbligat
Sese fida suo, quem bene déperit,
Ultro se Deus óbligat.

Purum ne maculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese recipit; nil oculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.

Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rapiet, jam sibi præripit;
Unus fit Deus ómnia.

Fac, o Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hac nos ire tibi, qua graditur, via:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.

Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum;

Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : ℟. Oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te : et gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

AD NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem sequuntur Vírgines,* Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.

Virginum robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, medios per enses,
Dum faves, quas non superat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor o! tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, validi nec ictus
Integram possunt violáre mentem ;
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, et venustas
Est sua membris.
Omnis a Recto fluit ille splendor :
Christe, sic olim cruce tensus alta,
Obsequens Patri, laceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus. S. V.

Cœlestis aula pánditur :
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte Sponso Vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam plénius frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite,
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virginales núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera. Amen.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne. *Ephes.* 6.

Ant. 3. *à*. Incorrúptio facit esse próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via,
℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Canticum. Is. 61.

Gaudens gaudébo in Dómino,* et exsultábit ánima mea, in Deo meo.

Quia índuit me vestimentis salútis : * et indumento justítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinábit justítiam, * et laudem coram universis géntibus.

Ant. 6. *C.* Dilectus meus ordinávit in me caritátem : fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; et fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; et hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr,

Hymnus. S. V.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem duplices corónæ ?
Nempe non unum gemino reportas
Hoste triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas,
Impotens flexit neque te tyrannus :
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponsus recubat, rosisque ;
Tu, tuo semper bene fida Sponso,
Et rosas Martyr, simul et dedisti
Lília Virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non sit Martyr,

Hymnus. G. Ep. S.

Non vana dilectum gregem
Pavére mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, Sponsárum bona,
Te semper, et tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicíssim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est Sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera. Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quam multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exsultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Is.* 61.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxol.

¶ Æterne Sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. I. Cor. 7.

De Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exsultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exsultent. Glória. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit, et lætáta est Sion; ℟. Et exsultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. I. Cor. 7.

Mulier innupta, et Virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi est in cœlo? * Et a te quid vólui super terram? Quid. ℣. Deus cordis mei, * et pars mea Deus in æternum: * Et. Glória. Quid. *Ps.* 72.

℣. Concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini: ℟. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. II. Cor. 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi Vírgines * In lætítia et exsultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In. Glória. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Vírgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam Sponso et sponsæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, et ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Média nocte clamor factus est : Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit Sponsus; et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum, quocumque íerit : sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

Regnavit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se.

Si sit Martyr, Hymnus, O vos, *ut in I Vesp.*, XXXVI.

Si non sit Martyr,

Hymnus. Mur.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intus suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!
Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœléstis Agni núptias.
Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
¶ Ætérne Sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

COMMUNE SS. MULIERUM.

IN I VESPERIS.

Ant. 6. F. Dómine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quod nunquam lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther*, 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo : tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte a me, et ánimæ irreverenti et infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther*, 14.

Capitulum. Ephes. 5.

Relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ; et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo et in Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

Hymnus. G. Ep. S.

Ad núptias Agni Pater
Matres et innuptas vocat :
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!

Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.

Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces :
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

Quacumque confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; et sequi
Despecta gaudes, et pati.

Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis :
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.

Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem : ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exsultávit cor meum in Dómino, et dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo. *I. Reg.* 2.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 3.

Hymnus. S. V.*

Adeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit:
Cultu nitens sed símplici,
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat Lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domus.
Agni vocans ad núptias,
Tibi, Pater, sit glória:
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noster es solus, ádjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor álius. *Esther*, 14.

Ant. 3. a. Ostende quóniam non derelinquis præsumentes de te; et præsumentes de se, et de sua virtúte gloriantes, humílias. *Judith*, 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, et in cœtu illórum non sit glória mea. *Gen.* 49.

℣. Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: ℟. Qui lóquitur iníqua, non direxit in conspectu oculórum meórum. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domus ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum; et annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier sensáta, et tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Canticum. Prov. 31.

Mulierem fortem quis invéniet? * procul et de últimis fínibus prétium ejus.

Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

Reddet ei bonum, et non malum, * ómnibus diébus vitæ suæ.

Quæsívit lanam et linum, * et operáta est consílio mánuum suárum.

Facta est quasi navis institóris, * de longe portans panem suum.

Et de nocte surrexit;*deditque prædam doméstícis suis, et cibária ancillis suis.

Considerávit agrum, et emit eum; * de fructu mánuum suárum plantávit víneam.

Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : * non exstinguétur in nocte lucerna ejus.

Manum suam misit ad fórtia, * et dígiti ejus apprehendérunt fusum.

Manum suam apéruit ínopi, * et palmas suas extendit ad páuperem.

Date ei de fructu mánuum suárum ; * et laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. 4. d. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

Capitulum. I. Petr. 3.

MULIERES súbditæ sint viris suis ; ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram.

Hymnus. S. V.

ARDET Deo quæ Fémina,
Latére frustra cógitat :
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia ;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem :
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit siléntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio ;
Par sit tibi laus, Spíritus :
Qui robur addis féminis,
Tu nostra firma péctora.
Amen.

℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; et non discédet, donec Altíssimus adspíciat. *Eccli.* 35.

AD HORAS et ad Complet. in Duplicibus et supra, Doxologia : ¶ Sit laus, *ut ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Ephes. 5.

MULIERES viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ, ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. I. Tim. 2.

Mulier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut. Glória. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ : ℟. Dicam Deo, Susceptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

Capitulum. I. Tim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia et sobrietáte ornantes se, et non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósa; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Exspectávi Dóminum, * Et intendit mihi. Exspectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória. Exspectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte, et vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II VESPERAS.

Ant. 2. D. In ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. *Judith*, 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith*, 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. *I. Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. *Prov.* 31.

Capitulum. I. Tim. 2.

Mulier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, et dilectióne, et sanctificatióne cum sobrietáte.

Hymnus. S. V.

O jam beáta quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hac ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis et nos Féminæ,
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus et nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Agni vocans ad núptias,

Tibi, Pater, sit glória;
Sit æqua Nato, nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo et decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; et laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Hoc Officium fit sub ritu Simplici; ac proinde incipit a Nocturno, et terminatur ad Nonam. Cedit Officio dierum intra Octavam Nativitatis B. M. V., et cuilibet alii Officio Simplex excludenti.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus.

Hymnus. Colb.

O quam glorifica luce coruscas,
Stirpis Davidicæ régia proles;
Sublímis residens, virgo María,
Supra Cœligenas ætheris omnes!
Tu cum virgineo mater honóre
Cœlórum Domino péctoris aulam
Sacris visceribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus venerans orbis adórat,
Cui nunc rite genu fléctitur omne;
A quo, te precibus subveniente,
Æterni petimus gáudia regni.
Divínæ Soboli qui dare matrem
In terris voluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. a. Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, *etc.*

Bened. de B. Maria Virgine.

Lectio I et II de Scriptura juxta diem mensis cum suis ℟.℟. in Proprio Feriarum et Festorum.

Lectio III ut sequitur juxta mensem.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio III.

Ex sancto Joanne Damascéno in Dormitiónem Beátæ Maríæ. *Hom.* 2. *n.* 19.

Curemus, ut mens memoríaque nostra, Dei Genitrícis promptuárium fiat. Quo autem pacto id adsequémur? Virgo ipsa est, et vírginum amans; casta est, et castitátis amans. Quocirca si cum córporis, tum étiam memóriæ castitátem colámus, grátiam ipsíus adipiscémur. Lutum síquidem omne fugit, ac cœnósas affectiónes, tanquam genímina viperárum. Inglúviem exsecrátur, turpes sermónes et cantus propellit: iræ tumórem odit; inhumanitátem, invídiam et simultátes non admittit; inánem glóriam váriis se labóribus frangentem aversátur; supérbiæ fástui hostíli ánimo resistit; vítium dénique omne tanquam lethále venénum réputat. Horum autem contráriis delectátur; jejúnio, continéntia, Psalmórum cántibus gaudet; pacem et ánimi lenitátem compléctitur; caritátem, misericórdiam, et humanitátem, tanquam alumnas suas, ulnis fovet; quálibet virtúte, uti próprio suo múnere, lætátur. Quámobrem, si vítia álacri ánimo vitémus, et virtútes omni stúdio persequámur, frequens ipsa ad nos fámulos suos véniet, et secum bonórum ómnium agmen trahet.

℟. Invoca Dóminum, et * Lóquere Regi pro nobis. ℣. Nunc ergo ora pro nobis quóniam sancta es: * Lóquere. Glória. * Lóquere. *Esther*, 18. *Judith*, 8.

MENSE OCTOBRI.

Lectio III.

Ex sancto Joanne Damascéno in Annuntiatióne Beátæ Maríæ. *Hom.* 2.

Salve sis, o Dómina Dei Génitrix, per quam Altíssimus puer fit; per quam lacte nutrítur, qui universa procúrat, alit et administrat Deus. Salve sis, sola Dei Mater, quæ rádio omni lucídior es, et omni puritáte púrior; quæ primæ parentis Hevæ lapsum restaurasti; quæ sola Christum, Deum simul et Hóminem, sine viri ópera concepisti, et sine dolóre peperisti; per quam nos a maledictióne redempti sumus. Ave, grátia plena, quóniam refúgium facta es nobis, et pro nobis interpellatrícem agis apud Fílium, Deumque tuum, ac Deum nostrum. Optima Dómina, misericórdiam extendas tuam in eos qui te novérunt; ac réspice in servos tuos, et in ópera tua, et cunctos dírige in viam pacis; quóniam ómnium óculi in te sperant.

℟. Benedicta es tu, Fília, a Dómino Deo excelso, * Præ ómnibus muliéribus † Super

terram. ℣. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, * Præ. Glória. † Super. *Judith*, 13.

MENSE NOVEMBRI ET DECEMB.

Lectio III.

Ex sancto Augustíno Epíscopo ad Catechúmenos. *Serm.* 3. *n* 4.

Per féminam mors, per féminam vita; per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrupta secúta est seductórem, hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpente propinátum libenter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mererentur occídi: hæc, grátia cœlesti désuper infúsa Vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui ádtulit fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

℟. Adamávit eam Rex; et * Hábuit grátiam coram eo super omnes mulíeres. ℣. Péperit Fílium másculum qui rectúrus erat omnes gentes: * Hábuit. Glória. * Hábuit. *Esther*, 2. *Apoc.* 12.

AD LAUDES.

Psalmi et Canticum de Sabbato, sub unica Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, et benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jer. 31.

Creavit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit Virum.

Hymnus. S. V.

Nunc auróra, novæ núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
O quam lucidior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!

O quæ nunc habitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus?

Inter perpetuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

Divínæ Soboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. *Luc.* 1.

Oratio Sacr. Greg.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére; et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsenti liberári tristítia, et æterna pérfrui lætítia; Per Dóminum.

De Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD HORAS, Doxologia :

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundum carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Capitulum. Is. 7.

DABIT Dóminus ipse vobis signum : Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium; et vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGREDIETUR qui sit dominátor in Israel, et egressus ejus ab inítio, a diébus æternitátis.

℟. *br.* Homo * Natus est in ea. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam * Altíssimus. * Natus est. Glória. Homo.

℣. Ipse tanquam sponsus ℟. Procédens de thálamo suo. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

Capitulum. Gal. 4.

UBI venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub Lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia et véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia et pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

DE FESTIS

PATRONALIBUS

PRO PARTE AUTUMNALI.

DE DIE QUA CELEBRARI DEBET FESTUM PATRONALE.

1° *Ex Indulto dato die IX Aprilis anno* 1802 *a Cardinali Caprara, Legato* a Latere *Papæ Pii VII, Solemnitas Festorum Patronalium intra Hebdomadam occurrentium transferri debet in Dominicam proxime sequentem.*

2° *In diœcesi Meldensi, Festum Patronale fieri debet Dominica sequenti, non solum quoad Solemnitatem, (seu Officium in Choro,) sed etiam quoad Officium privatum.*

3° *Attamen celebrari debet Dominica præcedenti, si occurrat in sequenti Solemne-majus aut supra, videlicet : Nativitas B.M.V.* (8 *Sept.*) *Festum SS. Dionysii et Soc.* (*intra dies* 6 *et* 14 *Oct.*) *Festum Omnium SS.* (1 *Nov.*) *Annniversarius dies Dedicationis*, (*intra dies* 8 *et* 16 *Nov.*)

4° *Sive transferatur sive anticipetur Festum Patronale, de eo fit ipsa die qua occurrit, juxta ritum pro ipso per totam diœcesim servatum, si habeat Officium in Proprio Sanctorum et Feriarum.*

5° *Solemne-minus, vel Duplex-majus eadem Dominica occurrens cum Festo Patronali, transfertur in diem sequentem. In eodem tamen casu anticipantur in Sabbatum præcedens Exaltatio S. Crucis* (14 *Sept.*) *Festum S. Lucæ* (18 *Oct.*) *Festum SS. Simonis et Judæ* (28 *Oct.*) *et Octava Omnium SS.*

6° *Attamen ubi Festum Nativitatis B. M. V. est Patronale, de ea fit Dominica præcedenti, quando occurrit in Feria II; et Festum Exaltationis S. Crucis, Dominica sequenti celebrandum.*

COMMUNE PATRONORUM.

PRIMARIUM FESTUM,

ANNUALE-MINUS.

¶ *Omnibus quæ reperiuntur in sequenti Patronorum Communi, semper præferri debent, quæ fuerint de Proprio.*

IN I VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Cetera ut in Proprio, vel in Communi.

Si non habetur ℟. *in Proprio, dicitur sequens*

℟. Ait Móyses ad Dóminum : Dimitte, óbsecro, peccátum pópuli hujus secundum magnitúdinem misericórdiæ tuæ.* Dixitque Dóminus : Dimísi juxta verbum tuum. ℣. Dómine, ne státuas illis hoc peccátum.* Dixitque. Glória. * Dixitque. *Num.* 14. *Act.* 7.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria; cetera ut cras.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Qui super nos constítuit Custódes, Dóminum, * Veníte, adorémus. *Is.* 62.

Psalmi de Dominica.

Hymnus ut in Proprio, vel in Communi; si vero non habeatur in Antiphonario, cantari potest Hymnus de I Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. 1. f. Locútus est Móyses ad pópulum : Peccastis peccátum máximum : ascendam ad Dóminum, si quo modo quívero eum deprecári pro scélere vestro. *Exod.* 32.

Ant. 3. a. Reversusque ad Dóminum ait : Obsecro; dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo. *Exod.* 32.

Ant. 4. A. Cum leváret Móyses manus, vincébat Israel : sin autem páululum remisisset, superábat Amalec. *Exod.* 17.

℣. Réspice, Dómine, in servos tuos, ℟. Et dírige fílios eórum. *Ps.* 89.

Lectio I. Cap. 12.

Ex Libro Tobíæ.

VOCAVIT ad se Tobías fílium suum, dixitque : Quid póssumus dare viro isti, qui venit tecum? Et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ adtúlerant, acceptam habére. Tum dixit eis occulte : Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Etenim sacramentum regis abscóndere bonum est : ópera autem Dei reveláre et

confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesauros auri recóndere. Manifesto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occultum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos; ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui adstámus ante Dóminum.

℟. Data sunt Angelo incensa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre quod est ante thronum Dei : * Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum coram Deo. ℣. Oculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum.* Et. Glória.* Et. *Apoc.* 8. *Ps.* 33.

Lectio II. Cap. 15.

Ex Libro secundo Machabæórum.

Machabæus semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo adfutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad adventum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi adfutúram victóriam. Et adlocútus eos de Lege et Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos : et ita ánimis eórum erectis, simul ostendébat géntium falláciam, et juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei, et hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis, et exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod universos lætificávit.

℟. Deus, áuribus nostris audívimus. Tu es ipse Rex meus et Deus meus qui mandas salútes Jacob ; * Et † In nómine tuo spernémus insurgentes in nobis. ℣. Deus glorificátur in concílio Sanctórum. Confitébor tibi, Dómine, in concílio justórum,* Et. Glória. † In. *Ps.* 43, 88 *et* 110.

Lectio III.

Erat autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus Sacerdos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendentem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse et álium virum, ætáte et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondentem vero Oníam dixisse : Hic est fra-

trum amátor, et pópuli Israel; hic est qui multum orat pro pópulo, et universa sancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam déxteram, et dedisse Judæ gládium áureum, dicentem: Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel. Exhortáti ítaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extolli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret.

℟. Illi * Viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℣. In conspectu Dei sedent in sédibus suis;* Viri. Glória. *Repet.* ℟. Illi, *usque ad* ℣. *Eccli.* 44. *Apoc.* 11.

IN II NOCTURNO.

Ant. 8. G. Ite ad servum meum, et offerte holocaustum pro vobis. *Job,* 42.

Ant. 5. a. Servus meus orábit pro vobis: fáciem ejus suscípiam. *Job,* 42.

Ant. 6. F. Semen benedictórum Dómini est et nepótes eórum cum eis. *Is.* 65.

℣. Exáudiat te Dóminus, ℟. In die tribulatiónis. *Ps.* 19.

Lectio IV.

Ex sancto Basílio Cæsariensi Epíscopo. *Hom. in SS. quadrag. Martyres. n.* 8.

Hi sunt qui regiónem nostram obtinentes, véluti densæ quædam turres ipsam adversus hóstium incursum tuto commúniunt, regiónes multas adornantes. Sunt beneficéntia ubérrima, donum quod non absúmitur, parátum auxílium Christiánis. Qui angústia áliqua prémitur, ad hos cónfugit; qui lætátur recurrit ad eosdem: ille quidem ut a malis liberétur, hic vero ut res sibi secundæ esse pergant. Hìc múlier pia pro líberis orans deprehénditur; peregrinanti maríto réditum, infirmo salútem petit. O chorus sanctus, o sacer ordo, o confertíssimum et infractum agmen, o commúnes géneris humáni custódes, boni curárum sócii, precum fautóres, legáti potentíssimi, stellæ orbis terrárum, Ecclesiárum flores! Non vos terra opéruit, sed cœlum suscépit: apertæ sunt vobis paradísi portæ; dignum spectáculum exércitu Angelórum, dignum Patriarchis, Prophétis, justis, qui viri, contempta vita, præ paréntibus, præ líberis Dóminum dilexérunt.

℟. Nos in omni témpore mémores sumus vestri, sicut et decet meminisse fratrum: * Lætámur ítaque de glória vestra. ℣. Accessistis ad Sion montem, et civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem: * Lætámur. Glória. * Lætámur. *I. Mach.* 12. *Hebr.* 12.

Lectio V.

Ex sancto Clemente Papa

et Mártyre ad Corínthios. *Epist.* 1. *Cap.* 32, 33.

Sancti glóriam et amplitúdinem consecúti sunt, non per seipsos aut ópera sua, aut justas actiónes quas fecérunt; sed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Christo Jesu vocáti, non per nos ipsos justi effícimur, neque per sapiéntiam nostram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis sanctitáte operáti sumus; sed per fidem, per quam cunctos, qui unquam justi fuérunt, justificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus, fratres? Cessábimus a bonis opéribus, et caritátem derelinquémus? Néutiquam hoc a nobis fíeri permittat Dóminus: sed cum diligéntia et alacritáte festinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quod in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes justi. Et ipse Dóminus cum se opéribus decorasset, gavísus est. Habentes ítaque hoc exemplar, ímpigre ad voluntátem ejus accedámus: ex totis víribus nostris operémur opus justítiæ.

℟. Bonum facientes non deficiámus, témpore enim suo metémus non deficientes; ergo * Dum tempus habémus, operémur bonum. ℣. Tantam habentes impósitam nubem téstium, deponentes omne pondus et circumstans nos peccátum; * Dum. Glória. * Dum. *Gal.* 6. *Hebr.* 12.

Lectio VI.

Ex sancto Joanne Chrysóstomo. *Hom.* 44. *in Genesim. n.* 1.

Is Sanctórum mos est, ut plúrimum affectu moveantur et compatiantur. Et ut dóceat nos divína Scriptúra Spíritus grátiam statim Abrahámo hujus rei notítiam concessisse, et justum cura, quam pro Lot gerébat, liberasse, inquit: Cum contéreret Dóminus civitátes regiónis illíus, recordátus est Deus Abrahæ, et emísit Lot e média subversióne. Cur ígitur, díxerit áliquis, propter oratiónem Patriarchæ justus servátus est, et non propter suam justítiam? Ita certe, étiam propter oratiónem Patriarchæ: quando enim quod ex nobis est simul afférimus, ipsa étiam intercéssio Sanctórum plúrimum nobis confert. Quod si ipsi negligentes fuérimus et spem in illis solis nostræ salútis collocavérimus, nihil ámplius nobis prodest; non quod minus váleant justi, sed quia propter nostram desídiam nos ipsos pródimus. Id scientes, dilecti, confugiámus ad Sanctórum preces, et orémus ut pro nobis intercédant; at non illórum précibus tantum confidámus, sed et ipsi nostra, ut oportet, dispensémus recte, et ad melióra semper converti nitámur, ut locum demus oratióni quæ pro nobis fúnditur.

℟. Dóminus voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet; * Obediente Dómino voci hóminis. ℣. Multum enim valet deprecátio justi assídua; * Obediente. Glória. *Repet.* ℟. Dóminus, *usque ad* ℣. *Ps.* 144. *Josue,* 10. *Jac.* 5.

IN III NOCTURNO.

Ant. 7. d. Accessérunt omnes a parvo usque ad magnum; dixeruntque: Cadat orátio nostra in conspectu tuo. *Jer.* 42.

Ant. 4. D. Ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. *Jer.* 42.

Ant. 2. D. Homo Dei, noli despícere ánimam meam et ánimas servórum tuórum. *IV. Reg.* 1.

℣. Exáudiat Dóminus ℟. De cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Lectio VII.

Ex sancto Bernardo Abbáte. *Serm.* 1. *in Festo Omnium Sanctorum.* *n.* 1.

Felici retributióne Sanctórum ágnita, abundantióri sollicitúdine ipsórum inhærére vestígiis, ac ferventióri desidério ad eórum suspiráre consórtia, propensióri quoque devotióne eorumdem nos commendáre patrocíniis studeámus. Fidélis quippe sermo, et omni acceptióne dignus, ut quos solemni venerattióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis. Nec sane parum fructuósa invenítur memória festíva Sanctórum, languórem, tepórem, erroremque depellens: cum eórum intercessióne juvétur infírmitas nostra, consideratióne beatitúdinis excitétur negligéntia nostra; ignorántia quoque nostra ipsórum erudiátur exemplis.

℟. Cúpimus * Ut non segnes efficiámini, verum imitatóres eórum, qui fide et patiéntia hæreditábunt promissiónes. ℣. Conténdite intráre per angustam portam; * Ut. Glória. * Ut. *Hebr.* 6. *Luc.* 13.

Lectio VIII.

Ex sancto Cæsário Arelatensi Epíscopo. *In Append. S. August. Serm.* 230. *n.* 1, 2; *et* 265. *n.* 4.

Quando festivitátes cólimus, fratres caríssimi, diligenter debémus adténdere, et totis víribus laboráre, ut quod in templis visibíliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Qui nec castitátem custódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quótiens sanctæ Solemnitátes advéniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat nisi luctum. Quale enim gáudium potest habére, in cujus ánima multis vítiis occupáta magis diábolus probátur habitáre quam

Christus? Fílios et omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut caste et juste ac salúbriter vivant: nec solum eos verbis, sed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicumque fuéritis, sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in consessu, verba túrpia et luxuriósa nolíte ex ore vestro proferre, sed magis vicínos et próximos vestros júgiter admonéte, ut semper quod bonum est et honestum loqui stúdeant; ne forte detrahendo, male loquendo, et in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxuriósa et túrpia proferendo de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre, inde sibi vúlnera videantur inflígere. Isti enim infelíces et míseri hómines, qui balatiónes et saltatiónes ante ipsas basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt, etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, Pagáni de Ecclésia revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de Paganórum observatióne remansit.

℟. Servíte Dómino in timóre, et * Exsultáte ei, cum tremóre. ℣. Gaudéte in Dómino semper; modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.*Exsultáte. Glória.* Exsultáte. *Ps.* 2. *Philip.* 4.

Lectio IX. Cap. 4.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Socrus Petri ad suorum preces sanata.

In illo témpore; Surgens Jesus de Synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus; et rogavérunt illum pro ea. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi. *Lib. de Viduis. Cap.* 9. *n.* 54, 55, 56.

Magnis, inquit Evangelista, tenebátur fébribus, et rogavérunt Jesum pro ea. Et tu habes próximos, qui pro te súpplicent. Habes Apóstolos próximos, habes Mártyres próximos, si in ipsa Martyribus devotiónis societáte, misericórdiæ quoque munéribus appropinques; próximus est enim qui misericórdiam facit. Obsecrandi sunt Angeli pro nobis, qui nobis ad præsídium dati sunt: Mártyres obsecrandi, quorum vidémur nobis quodam córporis pígnore patrocínium vindicáre. Possunt pro peccátis rogáre nostris, qui próprio sánguine, etiam si qua habuérunt peccáta, lavérunt: isti enim sunt Dei Mártyres, nostri præsules, speculatóres vitæ actuumque nostrórum. Non erubescámus eos intercessóres nostræ infirmitátis adhibére; quia ipsi infirmitátes córporis étiam cum víncerent, cognovérunt. Invénit ergo Petri socrus qui pro se rogárent. Et tu ínvenis qui pro te súpplicent.

℟. Oráte Deum ómnium,

qui magna fecit in omni terra: det nobis jucunditátem cordis, et fíeri pacem in diébus nostris in Israel,* Per dies sempiternos. ℣. Oráte pro nobis ut sermo Dei currat, et clarificétur, sicut et apud vos,* Per. Glória. *Repet.* ℟. Oráte, *usque ad* ℣. *Eccli.* 50. *Thess.* 3.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica; cetera ut in Proprio vel in Communi, exceptis quæ sequuntur.

Deficiente Oratione propria, dicitur sequens

Oratio Sacr. Greg.

Da quæsumus, omnípotens Deus; ut qui beáti (*vel* beátæ) *N.* solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus; Per Dóminum.

Fit sola Commemoratio de Dominica occurrente.

AD HORAS, Psalmi de Dominica.

Doxologia atque cetera ut in Proprio, vel in Communi, addito duplici Allelúia *ad* ℟.℟.℟. *br. Tertiæ, Sextæ et Nonæ.*

AD PRIMAM.

Canon.

Ex Concílio Cameracensi. *An.* 1565. *Tit.* 19. *de Sanctis. Cap.* 4.

Preces fidélium analógiam et proportiónem fídei sequantur. Quare admoneantur populáres minus docti, ut, cum Sanctórum Memórias vísitant, et eórum auxílium implórant, ac christiána consuetúdine oratiónem Domínicam récitant, intélligant se eam, non ad Sanctos, sed ad Deum dirígere, adjunctis sibi comprecatóribus Sanctis.

AD II VESPERAS.

Quatuor primi Psalmi de Dominica; quintus vero, Laudáte Dóminum, omnes gentes, 116.

Cetera ut in Proprio vel in Communi.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 2. A. Absit a me ut cessem oráre pro vobis. *I. Reg.* 12.

Ad Hymnum, Doxologia ut in Proprio vel in Communi, pro Duplicibus et supra.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 7. G. Et nunc commendo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus. *Act.* 20.

¶ *Festa secundaria Patroni, qualis Ordinatio, Inventio, Translatio, etc., vulgo celebrantur sub ritu Solemni-majori; in hoc casu servantur Rubricæ, supra pro Festo primario præscriptæ, dempto ritu Annuali.*

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU,

QUAS DEVOTE RECITANTIBUS SIXTUS IV CONCESSIT 300 INDULGENTIARUM DIES.

Turris fortissima, Nomen Domini; ad ipsum curret justus, et exaltabitur. Prov. 18.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, mis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, mis.
Jesu splendor Patris, mis.
Jesu candor lucis ætern, miserére nobis.
Jesu Rex glóriæ, mis.
Jesu sol justítiæ, mis.
Jesu Fili Maríæ Vírginis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu Deus fortis, mis.
Jesu Pater futúri séculi, mis.
Jesu magni consílii Angele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu amátor castitátis, mis.
Jesu amátor noster, mis.
Jesu Deus pacis, mis.
Jesu auctor vitæ, mis.
Jesu exemplar virtútum, mis.
Jesu zelátor animárum, mis.
Jesu Deus noster, mis.
Jesu refúgium nostrum, mis.
Jesu Pater páuperum, mis.
Jesu thesaurus fidélium, mis.
Jesu bone Pastor, mis.
Jesu lux vera, mis.
Jesu sapiéntia æterna, mis.
Jesu bónitas infiníta, mis.
Jesu via et vita nostra, mis,
Jesu gáudium Angelórum miserére nobis.
Jesu rex Patriarchárum, mis.
Jesu inspirátor Prophetárum, miserére nobis.
Jesu magister Apostolórum, miserére nobis.
Jesu doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu fortitúdo Mártyrum, mis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu púritas Vírginum, mis.
Jesu coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exaudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera nos, Jesu.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A neglectu inspiratiónum tuárum, líbera nos, Jesu.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Infántiam tuam, líbera.

Per divinissimam Vitam tuam, líbera nos, Jesu.
Per Labóres tuos, líbera.
Per Agóniam et Passiónem tuam, líbera nos, Jesu.
Per Crucem et derelictiónem tuam, líbera nos, Jesu.
Per Languóres tuos, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera nos, Jesu.
Per Resurrectiónem tuam, líbera nos, Jesu.
Per Ascensiónem tuam, líbera nos, Jesu.
Per Gáudia tua, líbera.
Per Glóriam tuam, líbera.
Per dulcíssimam Vírginem Maríam Matrem tuam, líbera nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu audi nos.
Jesu exaudi nos.

℣. Confitébimur tibi, Deus; ℟. Et invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74.

Oratio Brev. Paris.

Domine Jesu, cujus Nomen nemo dícere potest, nisi in Spíritu sancto; concéde, quæsumus, ut in eódem Spíritu sacratíssimum Nomen tuum invocantes salvos fácias a peccátis; Qui vivis et regnas..... in unitáte.

LITANIÆ BEATÆ MARIÆ VIRGINIS,

QUAS DEVOTE RECITANTIBUS PIUS VII CONCESSIT 300 INDULGENTIARUM DIES.

Totum nos habere voluit Deus per Mariam. S. Bern.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneranda, ora.
Virgo prædicanda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.

Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes Sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insigne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Cleri, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix; ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio Sacr. Rom.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo inviolábilem fídei firmitátem; ut, qui Unigénitum tuum in tua tecum glória sempiternum, in veritáte nostri córporis natum de matre Vírgine confiténtur, per ejusdem sanctíssimæ Vírginis intercessiónem, et a præséntibus liberentur adversis, et mansúris gáudiis inserantur; Per eumdem Christum.

LITANIÆ SANCTORUM.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum Ordines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.

Sancte Jóachim, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe (*Zeb.*), ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Irenæe, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Diónysi, Pater fídei nostræ, ora.
Sancti Saviniáne et Potentiáne, oráte.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Mauríci, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancti Felix et Felicíssime, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Leo, ora.
Sancte Gregóri (*Papa*), ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Básili, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Joannes Chrysóstome, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Cæsari, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Thoma Aquinas, ora.
Omnes sancti Doctóres et Confessóres Christi, oráte.
Sancte Sanctíne, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Rigómere, ora.
Sancte Faro, ora.
Sancte Hildeverte, ora.
Sancte Ebrigísile, ora.
Sancte Gilberte, ora.
Sancte Germáne (*Paris.*), ora.
Sancte Lupe, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Rémigi, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Fortunáte, ora.
Sancte Edmunde, ora.
Sancte Norberte, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Salési, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte.
Sancte Paule, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Maturíne, ora.
Sancte Severíne, ora.
Sancte Aspási, ora.
Sancte Leóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Fiácri, ora.
Sancte Chilléne, ora.
Sancte Geróchi, ora.
Sancte Fursæe, cum Discípulis tuis, ora.

Sancte Agile, ora.
Sancte Patúsi, ora.
Sancte Blandíne, ora.
Sancte Theobalde, ora.
Sancte Bruno, ora.
Sancte Joannes de Matha, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce Assísinas, ora.
Sancte Francisce Xáveri, ora.
Sancte Ignáti Lóyolæ, ora.
Sancte Vincenti a Paulo, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Autári, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Alóysi Gónzaga, ora.
Omnes sancti Clérici et Láici, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua et Felícitas, oráte.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Fides, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Celínia, ora.
Sancta Alda, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Fara, cum Sodálibus tuis, ora.
Sancta Theodechildis, ora.
Sancta Bertilla, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta Mónica, ora.
Sancta Paula, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Joanna Francisca, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

DEPRECATIONES.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.

OBSECRATIONES.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptismum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritus sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

PETITIONES.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.

Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te rogámus, audi nos.

Ut fidem, spem et caritátem nobis dones, te.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut Domnum Apostólicum, et omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.

Ut Antístitem nostrum, et omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.

Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, non secundum peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundum iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro universa Ecclésia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Papa nostro *N.* ℟. Notam fáciat, Dómine, fíliis hóminum glóriam mag-

nificéntiæ regni tui. *Ps.* 144.

℣. Pro Antístite nostro *N.* ℟. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; et exaudi nos in die qua invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Pro Benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, et áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. *II. Cor.* 9.

℣. Pro Infirmis, Afflictis, Captívis et Peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro Frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro cunctis Fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, et vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orationes Brev. Præm. Sacr. Greg.

OMNES sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Dóminum.

PSALMI PŒNITENTIÆ.

Ps. Dómine, ne in furóre, 40.

Ps. Beáti quorum remissæ sunt, 57.

Ps. Dómine, ne in furóre, *cum sua divisione,* 109.

Ps. Miserére mei, Deus, 126.

Ps. Dómine, exaudi oratiónem meam, *cum suis divisionibus,* 103.

Ps. De profundis, 73.

Ps. Dómine, exaudi.... áuribus, *cum sua divisione,* 118.

Ant. Dómine, memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

Oratio Sacr. Gelas.

EXAUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis; ut quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ propitiatiónis absolvat; Per Dóminum.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (*vel* ea).
Sancte Míchael, ora pro eo (*vel* ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea).
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Dionysi, ora.
Sancti Saviniáne et Potentiáne, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea).
Sancte Sanctíne, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Faro, ora.
Sancte Maturíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Sacerdótes, oráte.
Sancte Fiácri, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Celínia, ora.
Sancta Fara, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea).
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, ádjuva eum (*vel* eam), Dómine.
Propítius esto, líbera eum (*vel* eam), Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera eum (*vel* eam), Dómine.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Labóres tuos, líbera.
Per sanctam Agóniam tuam, líbera eum (*vel* eam), Dómine.
Per Angústias cordis tui in Cruce, cum te a Patre derelictum clamasti, líbera.

Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te.
Ut moriátur morte Justórum, te.
Ut, destructa terrestri hujus habitatiónis domo, domum non manufactam hábeat in cœlis, te.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére ei.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anxiatur anima, dicitur :

PROFICISCERE, ánima Christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit; In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; In nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, et multórum Angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exsurgat Deus, et dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, et ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pró te mori dignátus est : ovem suam te bonus Pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; et præsens semper adsistens manifestíssimam beátis óculis adspícias Veritátem in sécula seculórum. ℟. Amen.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ); precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace suscípias, et in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua et Spíritu sancto, consecrátam signo Crucis tuæ, nutrítamCórpore et Sánguine tuo, et in Ecclésiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvisti. Delicta juventútis ejus et ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii : sed memento miseratiónum tuárum, et glóriæ Nóminis tui. Licet enim peccáverit, tamen in te sperávit et crédidit, teque Deum et Salvatórem suum una cum

Patre et Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Enoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti tres púeros de camíno ignis ardentis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Susannam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti David de manu regis Saül, et de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberasti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater, *etc.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte salútis tuæ. *Ps.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, et de profundis aquárum. *Ps.* 68.

℣. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat super me púteus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exsurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me. *Ps.* 85.

Orémus.

Unigenite et dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluisti inter acerbíssimos dolóres exspiráre: quæsumus, ut per has sanctíssimas pœnas tuas, et per crucem ac mortem tuam,

liberáre dignéris fámulum tuum *N.* (*vel* fámulam tuam *N.*) a pœnis inferni, et perdúcere quo perduxisti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus. ℟. Amen.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. Et formídò mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor et tremor venérunt super me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; ℟. Nequando dicat inimícus meus: Præválui adversus eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, et érue me: ℟. Non erubescam; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

Domine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, et per agóniam quam, instante Passióne, pertulisti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram: succurre fámulo tuo (*vel* fámulæ tuæ) *N.* in agóne mortis constitúto (*vel* constitútæ): tuére eum (*vel* eam) in hac hora contra diabólicos incursus: líbera eum (*vel* eam) a mortis imminentis terróribus, et de peccatórum suórum consciéntia formidantem, fac eum (*vel* eam) de misericórdiæ tuæ immensa largitáte secúrum (*vel* secúram); Qui vivis et regnas Deus. ℟. Amen.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam et labórem meum: ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo, et requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Justórum: ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Orémus.

Memor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magna: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? et íterum: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum; et hæc dicens exspirasti. Per istam ergo pretiosíssimam mortem quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) *N.* cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, et introdúcere in regnum tuum, ubi te, cum Deo Patre et Spíritu sancto, perpétua caritáte díligat, et cum Sanctis et electis in æternum cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

Finita præcedenti Oratione, et egressa anima, statim dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi, *cum*

versibus et Oratione, ut infra.

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, prout necesse erit.

Ps. Dómine, quid multiplicáti sunt, 2.

Ps. Deus in adjutórium meum intende, 8.

Ps. Voce mea ad Dóminum... voce mea ad Dóminum, 56.

Ps. Deus, Deus meus, réspice in me, *cum sua divis.* 105.

Ps. Júdica, Dómine, nocentes me, *cum suis divis.* 48.

Ps. Deus, in nómine tuo, 97.

Ps. Miserére mei, Deus, quóniam, 110.

Ps. In te, Dómine, sperávi... in justítia, 67.

Ps. Inclína, Dómine, aurem tuam, *cum sua divisione,* 127.

Ps. Dómine Deus salútis, 117.

Ps. Qui hábitat in adjutório, 22.

Ps. Dómine, probasti me, *cum sua divisione,* 107.

Egressa autem anima, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis: illustra fáciem tuam super servum tuum (*vel* ancillam tuam); salvum (*vel* salvam) me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemisti. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secreto,* Pater. *Alta voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo (*vel* ancilla tua), Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivis-cáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defunctus (*vel* defuncta) século, tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu, vénia misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora sequentis Officii inchoatur absolute.

In hoc Officio, in fine Psalmorum et Canticorum, loco Glória Patri, *dicitur versus:* Réquiem æternam dona eis, Dómine; * et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

In Ps. Dilexi, 38.

Ant. 3. c. O Dómine, líbera ánimam meam.

In Ps. Ad Dóminum, cum tribulárer, 55.

Ant. 2. D. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

In Ps. Levávi óculos meos, 38.

Ant. 8. d. Auxílium meum a Dómino, qui fecit cœlum et terram.

In Ps. De profundis, 73.

Ant. 8. G. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

In Ps. Confitébor tibi, Dómine... quóniam audísti, 89.

Ant. 2. D. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuo dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras. *Joan.* 6.

Secreto, Pater: *clara voce*:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. In memória ætérna erunt justi; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Pro Papa:

Oratio Miss. Rom.

Deus, qui inter summos Sacerdótes, fámulum tuum *N.* ineffábili tua dispositióne connumerári voluisti: præsta, quæsumus, ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus; per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Pro DD. Episcopo Meldensi:

Oratio Brev. Petroc.

Deus, qui fámulum tuum *N.* Pontíficem nostrum ad ápicem Sacerdótii evectum, de córpore mortis hujus edúcere voluisti: súscipe propítius preces nostras; et præsta ut ánima ejus tremendi óneris póndere liberáta, ad thronum glóriæ tuæ récipi, et tecum in eo sedére mereátur; Per Dóminum.

Pro alio Episcopo:

Oratio Sacr. Leon.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Pontificáli fecisti dignitáte vigére: præsta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum.

Pro Sacerdote:

Oratio Brev. Petroc.

Deus, qui fámulo tuo *N.*

Sacerdóti, onus ipsis angélicis Spirítibus formidandum imposuisti; præsta, quæsumus, ut qui gravi múnere functus est in terris, uberióri misericórdiæ tuæ benefício sublevétur in cœlis; Per Dóminum.

Orationes præcedentes dicentur in plurali, si dicantur pro pluribus.

Pro Defuncto:

(*Pro Diacono, ad litteram N. additur* Diáconi.)

Oratio Sacr. Gelas.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consortem; Per Dóminum.

Pro Defuncta:

Oratio Miss. Rom.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* et eam a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue; Per Dóminum.

Pro pluribus diversi aut ejusdem sexus:

Oratio Miss. Paris.

Deus, in cujus óculis non est ínnocens étiam laudábilis hóminum vita, si remóta misericórdia discútias eam; ne exquíras peccáta animárum quas tibi commendámus; sed quam fiduciáliter sperámus ac pétimus, fac eas apud te indulgéntiam inveníre; Per Dóminum.

Pro Fratribus, Sororibus, Propinquis et Benefactoribus:

Oratio Sacr. Grimold.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beáta María semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas; Per Dóminum.

Pro omnibus defunctis:

Oratio Sacr. Gelas.

Fidelium Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis.

IN ANNIVERSARIIS, loco præcedentium Orationum, dicitur sequens

Oratio Sacr. Gelas.

Deus indulgentiárum, Dó-

mine, da ánimæ* fámuli tui *N.* (Sacerdótis, *vel* Pontíficis) (*vel* fámulæ tuæ *N.*) cujus (*vel* animábus famulórum tuórum *N.* et *N.* quorum) (*vel* famulárum tuárum *N.* et *N.* quarum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem; Per Dóminum.

¶ *Privatim pro Patre et Matre, etiam in Anniversariis.* (*Si pro Patre, vel Matre tantum, dicitur* ánimæ.... ejusque.... eum *vel* eam.)

Oratio Miss. Rom.

Deus, qui nos Patrem et Matrem honoráre præcepisti: miserére clementer animábus Patris mei ac Matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

AD VIGILIAS.

Invit. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Ps. Veníte, 129. *in cujus fine, loco* Glória Patri, *dicitur:* Réquiem æternam dona eis, Dómine; * et lux perpétua lúceat eis.

Quando unicum dicitur Nocturnum, sumitur primum, pro Feria II et V; secundum pro Feria III et VI; et tertium pro Feria IV et Sabbato.

Tempore Paschali, Vigiliæ dicuntur semper cum uno Nocturno.

IN I NOCTURNO.

FERIA II ET V.

In Ps. Verba mea áuribus pércipe, 64.

Ant. 7. c. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre tuo.... Miserére, 40.

Ant. 8. G. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte qui memor sit tui.

In Ps. Usquequo, Dómine, 57.

Ant. 3. c. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Submissiori voce dicitur, Pater noster; *continuatur secreto; clara voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

Lectiones leguntur, sine Benedictionibus et sine titulo.

Lectio I. Job, 7.

Parce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo,

et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi; nec dimittis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; et si mane me quæsíeris, non subsistam. *In fine Lectionum nihil additur.*

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio II. Job, 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt? aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora; ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repente præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cáseum me coagulasti? Pelle et cárnibus vestisti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuisti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Peccávi valde; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stulte egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor. *II. Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio III.

Quare de vulva eduxisti me? qui útinam consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revertar, ad terram tenebrósam et opertam mortis calígine, terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum adspíciam; exspectábo Deum Salvatórem meum; consurgam cum sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus

omnem filium quem récipit : * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II NOCTURNO.

FERIA III ET VI.

In Ps. Dóminus regit me, 86.

Ant. 6. F. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi, 33.

Ant. 8. G. Delicta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Ps. Dóminus illuminátio mea, 85.

Ant. 4. E. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Unam pétii a Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Lectio IV. Job, 13.

Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerasti; qui quasi putrédo consumendus sum, et quasi vestimentum quod coméditur a tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis : * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, et ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus : * Etiamsi. *Job*, 13. *Rom.* 13.

Lectio V. Job, 14.

Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituisti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat; donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, et opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta. *II. Mach.* 12. *I. Cor.* 3.

Lectio VI.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in

inferno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putasne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti : sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israel, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israel : noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; sed memento manus tuæ et nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, et redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Audi. *Baruch*, 3. *Apoc.* 5.

IN III NOCTURNO.

FERIA IV ET SABBATO.

In Ps. Dixi : Custódiam vias meas, 91.

Ant. 2. D. Amove a me plagas tuas, Dómine : áuribus pércipe lácrymas meas.

In Ps. Beátus qui intélligit, 111.

Ant. 3. b. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Dómine, miserére mei, et resúscita me.

In Ps. Quemádmodum desíderat, 68.

Ant. 8. G. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quare tristis es, ánima mea, et quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Lectio VII. Job, 16 et 17.

Breves anni tránseunt; et sémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus adtenuábitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te; et cujusvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem; * Et. *Job*, 19. *I. Cor.* 15.

Lectio VIII. Job, 17.

Dies mei transiérunt; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est; et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea? et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam æternam, et álii in oppróbrium, ut vídeant sem-

per. ℣. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. *I. Cor.* 15.

Lectio IX. Job, 19.

Pelli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum; et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro, stylo férreo et plumbi lámina; vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me : non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum : * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua : § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Dómine Deus, Rex seculórum, solus pius es : * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua : intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Miserére mei, Dómine, fili David : Dómine, ádjuva me : † Benigna est misericórdia tua : intende ánimæ meæ, et líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum : § Intende ánimæ meæ, et líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

(*Si continuo celebrandæ sint Laudes, statim inchoantur, sequentibus prætermissis.*)

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* (Sacerdótis *vel* Pontíficis) (vel fámulæ tuæ *N.*) (*vel* ánimas famulórum tuórum *N* et *N.* *vel* famulárum tuárum *N* et *N.*) et ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos et electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et séculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

AD LAUDES.

In Ps. Miserére mei, Deus, secundum, 126.

Ant. 1. g. Secundum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

In Ps. Te decet hymnus, 65.

Ant. 8. G. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

In Ps. Dómine, exaudi.... áuribus pércipe, 118.

Ant. 4. E. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Canticum. Baruch, 3.

Domine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, et spíritus ánxius clamat ad te :

Audi, Dómine, et miserére, quia Deus es miséricors; * et miserére nostri, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempiternum, * et nos períbimus in ævum ?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, et non audiérunt vocem Dómini Dei sui : * et agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manus tuæ, et nóminis tui in témpore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster; * et laudábimus te, Dómine.

Ant. 2. D. Miserére nostri, Dómine; quia peccávimus ante te.

In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 47.

Ant. 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater *etc, ut supra in Vesperis,* LXIX.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

Ad Libitum Sacerdotis.

Ps. Quam dilecta, 86. Benedixisti, 46. Inclína, Dómine, *cum sua divis.* 127. Crédidi, 89. De profundis, 73.

Ant. Dómine, memor esto mei; et ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *etc.*

℣. Et ne nos indúcas, *etc.*

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei : ℟. Sana ánimam

meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine; úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exsultent. *Ps.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi, *etc.*

Orémus.

Orationes Sacr. Leon. etc.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque æterna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri, ut te perfecte dilígere et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui a te procédit illúminet, et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus sancti; quæ et corda nostra clementer expurget, et ab ómnibus tueátur adversis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit et regnat Deus. ℟. Amen.

FORMULA INTENTIONIS.

Gregorius Papa XIII concessit cuilibet Sacerdoti, hanc formulam devote ante Missam recitanti, quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo Missam celebráre, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Cúriæ triumphantis; ad utilitátem meam, totiusque Ecclésiæ militantis et patientis; pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, cor contrítum et humiliátum, atque felícem vitæ meæ consummatiónem tríbuat mihi omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

Sacerdos dicat, cum manus lavat:

Da, Dómine, virtútem mánibus meis, ad abstergendam omnem máculam, ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum.

Impóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnandos diabólicos incursus.

Ad Albam.

Dealba me, Dómine, et munda cor meum; ut in sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempiternis.

Ad Cingulum.

Præcinge me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstingue in lumbis meis humórem libídinis; ut máneat in me virtus continéntiæ et castitátis.

Ad Manipulum.

Mérear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris; ut cum exsultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad Stolam.

Redde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indignus accédo ad tuum sacrum Mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam.

Dómine, qui dixisti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve; fac ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

IN MISSA MAJORI,

Subdiaconus ad Tunicam.

Túnica jucunditátis, et indumento lætítiæ índuat me Dóminus.

Diaconus ad Dalmaticam.

Indue me, Dómine, indumento salútis, et vestimento lætítiæ, et Dalmática justítiæ circumda me semper.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Ps. Dóminus regit me, 86. *Ps.* Benedícam Dóminum, *cum sua divisione*, 87. *Ps.* Bénedic, ánima mea, Dómino, et ómnia, *cum sua divisione*, 70.

Ant. O quam suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12 *et* 16. *Luc.* 1.

PRECES.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *etc.*

℣. Et ne nos indúcas, *etc.*

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum mísericors et miserátor Dóminus : ℟. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Quid est homo, quod memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

℣. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed Nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundum verbum tuum, in pace; ℟. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Orationes Sacr. Gelas. etc.

Visita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam : et corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

Mensa tua nos, Deus, a delectatiónibus terrénis expédiat; et cœléstibus semper instruat aliméntis.

Cognoscimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem; et ídeo fiduciálius implorámus, ut quos páscere non desistis imméritos, et digne tibi servíre perfícias, et donis uberióribus prosequáris.

Tua nos, Dómine, medicinális operátio et a nostris perversitátibus expédiat; et tuis semper fáciat hærére mandátis.

Majestatem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providisti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis efféctus.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, adspirando præveni, et adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te semper finiátur.

Adjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium Sacerdotále suscépimus, digne ac devóte tibi in omni puritáte, et consciéntia bona famulári valeámus : et si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári, ut debémus; concéde nobis tamen digne flere mala quæ géssimus; et in spíritu hu-

militátis, ac bono voluntátis propósito, tibi fervéntius de cétero deservíre; Per Christum.

ORATIO PRÆPARATORIA

AD SACRAMENTUM QUODLIBET MINISTRANDUM.

℣. Veni, sancte Spíritus; ℟. Reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accende.

℣. Emittes Spíritum tuum et creabuntur, ℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui me, licet indignum, propter tuam misericórdiam ministrum fecisti Sacerdotális offícii: propítius esto mihi peccatóri, ut condigne possim divínæ cleméntiæ tuæ sacramenta fidélibus ad ea confugiéntibus ministráre; Per Christum Dóminum nostrum.

GRATIARUM ACTIO

POST SACRAMENTI CUJUSLIBET ADMINISTRATIONEM.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *etc.*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Omnipotens et misericors Deus, qui mihi indigno fámulo tuo, ad sacrum ministérium peragendum adesse dignátus es: ne respícias delicta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; et præsta ut in fámulis tuis grátia tua illud intérius perfíciat quod extérius a nobis ópere exercétur; et si quid in ipso per nostram fragilitátem défuit, tua benignus misericórdia supplére dignéris; Per Christum.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM POENITENTIÆ.

Antequam ad Tribunal accedat Confessarius, sequentibus vel similibus aliis se muniat precibus.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et spíritu principáli confirma me.

℣. Docébo iníquos vias tuas,

℟. Et ímpii ad te convertentur. *Ps.* 50.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Deus, sub cujus óculis omne cor trépidat, et consciéntiæ cunctórum pavescunt; propitiáre fámulis et famulábus tuis, et cunctórum malórum et peccatórum medére languóribus; ut sicut nemo liber est a culpa, ita nemo sit aliénus a vénia; Per Christum.

Dicit Pœnitens :

Benedic mihi, Pater, quia peccávi.

Sacerdos subjungit :

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis; ut íntegre, et ánimo contríto confiteáris ómnia peccáta tua; in nómine Patris, et † Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Deinde Pœnitens dicit :

Confíteor Deo, *etc., usque ad* mea culpa; *et post Confessionem reliqua prosequitur.*

Tum Sacerdos, aperto capite, dicit :

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, † et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Injuncta vero pœnitentia, operto capite, dextera super caput Pœnitentis extensa, eum absolvit hoc modo :

Dominus noster Jesus Christus qui est summus Póntifex, per suam piíssimam misericórdiam, te absolvat; et ego, auctoritáte ipsíus, mihi licet indigníssimo concessa, absolvo te, in primis, ab omni vínculo excommunicatiónis (suspensiónis), et interdicti, in quantum possum, et tu índiges : Deinde, Ego te absolvo a peccátis tuis; in nómine Patris, et † Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Si Pœnitens sit laicus, omittitur vox suspensiónis.

Deinde manum removens, aperto capite, subdit : Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis et ómnium Sanctórum, suffrágia sanctæ matris Ecclésiæ, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, váleant tibi in remissiónem peccatórum, augmentum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

ITINERARIUM.

Viator in ipso itineris ingressu, dicat preces quæ sequuntur.

In Cant. Evangelicum, Benedictus, 133.

Ant. Dóminus custódiet rectórum salútem, et próteget gradientes simplíciter, vias Sanctórum custódiens. *Prov.* 2.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secreto, Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Bene ambulémus, et sit Deus in itínere nostro, ℟. Et Angelus ejus comitétur nobiscum. *Tob.* 5.

℣. Prósperum iter fáciat nobis Deus, ℟. Deus noster, Deus salvos faciendi. *Ps.* 67.

℣. Dóminus rectos fáciat gressus nostros; ℟. Itínera autem nostra in pace prodúcat. *Prov.* 4.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Dírige sémitam pédibus nostris, Dómine; ℟. Et omnes viæ nostræ stabilientur. *Prov.* 4.

℣. Duc nos, Dómine, per sémitam; ℟. Et currentes non habébimus offendículum. *Prov.* 4.

℣. Non nobis pláceat, Dómine, malórum via; ℟. Nec transeámus per illam. *Prov.* 4.

℣. Pedes nostri non descendant in mortem; ℟. Et ad ínferos gressus nostri non pénetrent. *Prov.* 5.

℣. Oculi nostri recta vídeant; ℟. Et pálpebræ nostræ præcédant gressus nostros. *Prov.* 4.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orationes Sacr. Gelas. etc.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stella duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum in-

cólumes ad própria redeámus.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis ut in te sperantes custódiant, et ab ómnibus itínerum perículis tueantur; Per Dóminum.

Benedictio.

In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus, et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria. *Tob.* 5. ℟. Amen.

Si per loca hæretica iter habetur, addatur quod sequitur :

℣. Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent; ℟. Ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. *Luc.* 1.

Oratio Brev. Nem.

Omnipotens et misericors Deus qui amas ánimas, et néminem vis períre, immensam cleméntiam tuam supplíciter implorámus pro animábus fratrum nostrórum, qui pravitátis hæréticæ falláciis decepti, a via veritátis aberrant. Exaudi quas pro illórum obcæcatióne preces deférimus. Aufer velámen a córdibus eórum : ut omni pravitáte depósita resipiscant; ágnita veritátis tuæ luce, a suis ténebris eruantur; eamdemque nobiscum unam, sanctam, Cathólicam et Apostólicam Ecclésiam matrem agnoscentes, sincéram sectentur doctrínam Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, qui solus est via, véritas et vita, cui sit glória et impérium per infiníta sécula seculórum. ℟. Amen.

CANONES

PARTIS AUTUMNALIS.

PRÆNOTANDA DE QUIBUSDAM CONCILIIS IN HAC PARTE BREVIARII CITATIS, QUIBUS INTERFUERUNT EPISCOPI MELDENSES.

1° *Anno* 829. *Concilium Parisiense sextum; cui aderant S. Aldricus Senonensis et Hubertus I Meldensis. In eodem Concilio specialiter approbatum fuit Cabilonense secundum, anno* 813 *celebratum.*

2° *An.* 845. *Concilium Meldense primum; cui interfuit Hubertus I Meldensis cum Metropolitanis et aliis Episcopis Provinciarum Senonensis, Remensis et Bituricensis. Hoc Concilium anno sequenti terminatum fuit Lutetiæ; unde dictum est et Parisiense.*

3° *An.* 1485. *Concilium Senonense; cui aderat Joannes Lhuilier, Episc. Meldensis. Præerat vero Tristandus de Salazar Senon. Archiepisc. olim Episc. Meld. In eodem Conc. innovata sunt Decreta alterius Conc. Senon. habiti an.* 1461, *cui adfuerat Joannes du Drac, Meld. Episc.*

4° *Ab an.* 1545 *ad* 1563. *Concilium Tridentinum. Huic sacrosanctæ Synodo interfuit Ludovicus de Brezé, Meldensis Episcopus, sub Papa Pio IV, quo regnante habitæ sunt Sessiones XVII et sequentes usque ad ultimam, videlicet a die* 18 *Januarii* 1562 *usque ad diem* 4 *Decembris,* 1563.

MENSE SEPTEMBRI.

De Pastorum Residentia.

DIE I.

Ex Statútis Synodálibus * Jacóbi Benigni Bossuétii, Meldensis Epíscopi, et ** Bysuntínæ Ecclésiæ. * *An.* 1688. ***An.* 1573.

PAROCHIS Diœcésis nostræ inhibémus a sua paróchia abesse ultra unam hebdómadam (septem nempe dies íntegros et contínuos), nisi propter causas a nobis vel a Vicáriis nostris Generálibus approbátas, et post obtentam licéntiam. Ipsi autem sibi víderint pro áliquot diérum abséntiis, quæ juxta Cáno-

num decréta, rarióres esse debent..... Perinde est Curátos non residére, et in residéntia otiósos esse.

De Zelo salutis animarum,

DIE II.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 34.

Omnis spiritális zelus Doctóris, ánimum frigit : quia valde cruciátur, dum infirmos quosque ætema desérere, et rebus temporálibus delectári cónspicit. Nullum quippe omnipotenti Deo tale est sacrifícium, quale est zelus animárum, sicut Psalmista ait : Zelus domus tuæ comédit me. Et non solum sacrifícium, sed étiam holocaustum Dómino esse deputátur.

DIE III.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 36.

Atrociter arguuntur qui peccantem non recípiunt, sed despíciunt et spernunt : nec altérius delictum, tanquam próprium, ingemiscunt. Boni Pastóres pópuli debent delicta deflére, et totos se plánctibus trádere; imitantes Jeremíam Prophétam dicentem : Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum : et plorábo die ac nocte interfectos pópuli mei ?

DIE IV.

Ex Concíliis * Tolosáno, et ** Aquensi. * *An.* 1590. *Part.* 1. *Cap.* 3.** *An.* 1585. *Tit. de Parochis.*

Quam ánxie sollicitéque commissæ sibi animárum salúti invigiláre Párochi débeant, is fácile intélliget, qui iis de pópuli peccátis ratiónem reddendam esse nóverit. Id ne áccidat, super gregis custódiam perpétuo stent : sacris hortatiónibus concionibusque, diébus Domínicis et áliis Festivitátibus habendis, pópulum de salúte commonefáciant, ad crebram confessiónem communionemque íncitent...... Sit accuráta eórum instántia in Festórum diérum cultu observando. Sit díligens eórum cura in scholis doctrínæ Christiánæ. Sint eórum mónita salutária. Sit magna vigilántia in réliquis Parochiális múneris pártibus.

DIE V.

Ex Concílio Burdigalensi. *An.* 1583. *Tit.* 18.

Observent Párochi sui gregis vítia, et commúnia vel própria cujusque peccáta; iisque corrigendis, cum omni mansuetúdine et caritáte, cum públice omnes, tum privátim síngulos admonendo, diligéntiam adhíbeant. Si qui contentióne discordes fúerint, vel ódia in se vicissim suscéperint, aut simultátes

exercúerint, curent eos quamprímum ad pacem et fraternam concórdiam revocáre.

DIE VI.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 2. *Cap.* 2.

Divina contestatióne obsecrámus Ecclesiástici Ordinis hómines, eos præsertim qui in Sacerdótii gradu constitúti sunt, quive animárum curam gerunt; ut quos in vitiórum fæce versári animadvérterint, caute et sapienter stúdeant a peccátis flagitiisque deterrére, et ad virtútem cohortári; eisdemque in scélerum gúrgite laborántibus opem ferre verbis, consíliis, exemplis; atque ita quidem, ut dum illos juváre conantur, ne se familiaritáte ínquinent.

DIE VII.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 12.

Revocabo ovem errantem, requíram pérditam; et si me inquirentem lániant vepres sylvárum, per ómnia angusta me coarctábo. Omnes sepes excútiam, quantum mihi vírium terrens Dóminus donat. Omnia peragrábo, revocábo errantem, requíram pereuntem.

DIE VIII.

IN NATIVITATE B. M. V.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1547. *Sess.* 6. *Can.* 23. *Decret. de Justif.*

† Si quis hóminem semel justificátum díxerit posse in tota vita peccáta ómnia, étiam veniália vitáre, nisi ex speciáli Dei privilégio, quemádmodum de Beáta Vírgine tenet Ecclésia; anathéma sit.

DIE IX.

Ex Concílio Liptinensi. *An.* 743. *Cap.* 3. *in adlocutione.*

Videte, fílii caríssimi, quale nobis incumbit perículum, si tacémus. Absit, absit, ut nostrum siléntium vestrum fiat exítium. Si vos amámus, pródere debémus quod lædit, ne véniat quod occídit.

Zelus actibus commendetur.

DIE X.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 27.

Sunt nonnulli, qui solerti cura spiritália præcepta perscrutantur: sed quæ intelligendo pénetrant, vivendo conculcant. Repente docent, quæ non ópere, sed meditatióne didicérunt: et quod verbis prædicant, móribus impugnant. Per Prophétam Dóminus contra contemptíbilem Pastórum sciéntiam quéritur, dicens: Cum ipsi limpidíssimam aquam biberétis, réliquam pédibus vestris

conculcabátis; et oves meæ, quæ pedes vestri turbáverant, hæc bibébant.

In Zelo proprii motus vitentur.

DIE XI.

Ex Constitutiónibus Poóre Sarum Epíscopi. *An.* 1217. *Cap.* 73.

Sacerdotibus injúngimus, ut in exercendo offício suo próprios motus, scílicet rancóres, ódia, carnáles affectiónes non sequantur: sed ádeo sint discréti et próvidi in præcipiendo, ut sub prætextu débitæ sibi obediéntiæ, súbditos suos nullátenus scandalízent.

Zelus sit prudens et paternus.

DIE XII.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 34 *et* 134.

Qui zelo rectitúdinis movétur, sic culpas delinquéntium córrigat, ut ante ipse qui córrigit, per patiéntiam crescat: ut fervórem suum transcendendo dijúdicet; ne intemperanter excitátus, ipso zelo rectitúdinis, longe a rectitúdine aberret.... Rectóres sint críminum persecutóres, et hóminum liberatóres. Oderint vítia, díligant hómines. Oderint quod instinctu diáboli ingestum est; díligant quod Dei bonitáte creátum est.

DIE XIII.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Cap.* 23.

Quia sunt pleríque, qui non paternum affectum circa gregem sibi commissum, sed quemdam exercére videntur dominátum; eumque non ut Domínicum, sed flátibus ventósæ arrogántiæ infláti, ut suum próprium tractáre non verentur; quantum a paternitátis offício aberrent, declárat Dóminus in Evangélio: Si díligis me, pasce oves meas: Meas, inquit, non tuas.

DIE XIV.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1551. *Sess.* 13. *Decret. de Reform. Cap.* 1.

Se Pastóres memínerint ita præesse sibi súbditis oportére, ut non in eis dominentur, sed illos tanquam fílios et fratres díligant: elaborentque, ut hortando et monendo ab illícitis detérreant; ne, ubi delíquerint, débitis eos pœnis coercére cogantur. Quos tamen si quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóstoli est ab eis servanda præcéptio, ut illos árguant, óbsecrent, íncrepent in omni bonitáte et patiéntia; cum sæpe plus erga corrigendos agat benevoléntia quam austéritas, plus exhortátio quam comminátio, plus cáritas quam potestas. Sin autem ob delicti gravitátem virga opus fúerit, tunc cum mansuetúdine rigor, cum mi-

sericórdia judícium, cum lenitáte sevéritas adhibenda est.

Zelus sit humilis et ad Deum unum referatur.

DIE XV.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* I. *Cap.* 22.

Qui præfícitur ad régimen, táliter erga disciplínam subditórum præstáre se debet, ut non solum auctoritáte, verum étiam humilitáte clarescat. Hæc est in Dei Sacerdótibus vera discrétio, qua nec per libertátem superbi, nec per humilitátem fiunt remissi.

DIE XVI.

Ex Concílio Aquisgranensi secundo. *An.* 836. *Cap.* I. *Can.* 10.

Necesse est ut Rector solerter invígilet, ne hunc cupído placendi homínibus pulset; ne cum studióse interióra pénetrat, cum próvide exterióra subministrat, se magis a súbditis díligi quam veritátem quærat: ne quum bonis áctibus fultus, a mundo vidétur aliénus, hunc auctóri reddat extráneum amor suus.

DIE XVII.

Ex sancto Cypriáno Epíscopo ad Cornélium. *Epist.* 55. *contra hæreticos.*

Sacerdotibus labor major incumbit in adserenda et procuranda Dei majestáte, ne quid videámur in hac parte neglígere, quando admóneat Dóminus et dicat: Et nunc præceptum hoc ad vos est, o Sacerdótes: Si non audiéritis, et si non posuéritis in corde vestro, ut detis honórem Nómini meo, dicit Dóminus, immittam in vos maledictiónem, et maledícam benedictiónem vestram.

DIE XVIII.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* I. *Cap.* 19.

Si glóriam non Christi, sed suam, decepti vulgi adulantis honóribus, quærant; plusque de se aliénæ linguæ, quam suæ consciéntiæ credant; si omne gáudium suum, non in futurórum remuneratióne, nec in sanctitáte vitæ, sed in sua tantum dignitáte constítuant; et dum tales esse, quales credunt, amantur, nunquam sibi displíceant; ac placentes sibi, non sint de sua correctióne sollíciti: quis non intélligat tales, si in tálibus persevérent, nec se ante finem præsentis vitæ emendent, contemplatívæ vitæ partícipes esse non posse?

De amanda Paupertate, et Avaritia detestanda.

DIE XIX.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 3. *Cap.* 7.

Paupertatem dilexit et dócuit cœlestis magister Christus, qui nascens in præsépio

pónitur, et nudus in cruce móritur. Scitóte paupertáti sócias adjungi sobrietátem, abstinéntiam et réliquas virtútes, quibus prælucére oportet ministros Dei.

DIE XX.

Ex sancto * Isidóro Hispalensi Epíscopo, et ** Concílio Moguntíno. * *De Offic. Ecclesiast. Lib.* 2. *Cap.* 1. ** *An.* 813. *Can.* 10.

OPORTET ut qui Deum hæreditáte póssident, absque ullo impedimento séculi, Deo servíre stúdeant, et páuperes spíritu esse contendant; ut cóngrue illud Psalmistæ dícere possint: Dóminus pars hæreditátis meæ...... Amórem pecúniæ Clérici, quasi matériam cunctórum críminum fúgiant; seculária offícia, negotíaque abjíciant.

DIE XXI.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 94.

OBSECRO te, et répetens íterum, iterumque monébo, ne offícium Clericátus genus antíquæ milítiæ putes, id est, ne lucra séculi in Christi quæras milítia: nec plus hábeas, quam quando Cléricus esse cœpisti, et dicátur tibi: Cleri eórum non próderunt eis.

DIE XXII.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 18.

CONSTAT sanctíssimos Pontífices qui cum Christo remuneratóre suo regnant, quorum nos indigni locum tenémus, res Ecclésiæ non sibi sed áliis possedisse; et non ad suam glóriam et delectatiónem, sed pótius ad Dei honórem, et fidélium commoditátem eos his usos fuisse. Quicumque secundum eorumdem Sanctórum exempla, res sibi créditas dispensáverit, ad eórum consórtium se pertinére dubitáre non póterit.

DIE XXIII.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 3. *Cap.* 7.

EXEMPLO Sanctórum, vos in Ecclesiástico Ordine constitúti, paupertáte, sobrietáte ac parcimónia ita ágite, ut non modo a supervacaneárum rerum úsibus abstinentes, sed vestro étiam defraudantes victu, ecclésias vestras et altária exornétis, aliénis item necessitátibus subveniátis, et paupéribus opitulémini.

DIE XXIV.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 108.

SACERDOS fidéliter dispensat accepta, qui ómnia sua aut relíquit, aut Ecclésiæ rebus adjunxit, et se in número páuperum paupertátis amóre constítuit; ita ut unde paupéribus subministrat, inde et ipse tanquam pauper voluntárius vivat.

DIE XXV.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 18.

Miserabiliores plane cunctis mortálibus nonnulli exsistunt Pontífices qui in brevíssimo hujus mortalitátis intervallo, suæ míseræ fragilitátis immémores, amóre mundi decepti, cupiditáte terrenárum rerum illecti, pro cadúcis et cito præterlabéntibus rebus, quas utíliter fideliterque expéndere négligunt, sanctórum Sacerdótum consórtio se privant.

DIE XXVI.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 13.

Cum nullus Christiánus thesauros in terra, sed pótius, secundum Dómini senténtiam, in cœlo recóndere débeat; cavendum summópere Sacerdótibus est, ut ab avarítiæ peste, quæ est idolórum sérvitus, et cupiditáte, quæ radix ómnium malórum est, suosque sectatóres a regno Christi exclúdunt, se compescant.

DIE XXVII.

Ex Theodulpho Epíscopo Aurelianensi, et * Concílio Cabilonensi secundo. * *An.* 813. *Can.* 6.

Omni peccáto pejor est avarítia et amor pecuniárum; nihil est sceléstius, quam amáre pecúniam: Cupíditas ómnium críminum matéria est, unde et Apóstolus ait: Radix ómnium malórum est cupíditas: Si ergo succíditur radix críminum, non púllulant céteræ sordes peccatórum...... Animárum salútem inquírere Sacerdos, non lucra terréna, debet.

DIE XXVIII.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 3. *Cap.* 7.

Non séculi vos mercatóres, non mammónæ ministri estis, sed Christi mercatóres: nolíte thesaurizáre vobis thesauros in terra: sed bonórum óperum abundántia cum caritáte conjuncta, fácite thesauros in cœlis.

DIE XXIX.

Ex Synodo Ebroicensi. *An.* 1576.

Imprimis cáveant omnes Ecclesiástici ab illis vítiis propter quæ irritátur Deus, et nomen ejus blasphemátur inter Gentes, atque Ecclésia Dei afflígitur. Sint mores eórum sine avarítia; pro quocumque offício contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudábilis consuetúdo constítuit: ac ne quidem avídius, sive inhumánius, quod sibi debétur exígant; atque in ómnibus pauperiórum ratiónem hábeant.

DIE XXX.

Ex Concílio * Moguntíno, et ** Synodo Ebroicensi. **An.*

1549. *Cap.* 92. ** *An.* 1664.

Exsecrabilis quorumdam Sacerdótum avarítia usque ad sacramentórum ipsórum contemptum et injúriam nonnunquam irrumpit, dum sine numeráto prétio conferre sacramenta detrectant...... Párochi et Presbyteri dum éxigunt jura quæ suis redítibus accrescunt, ita se gerant, ut, subláta spécie vel mínimæ avarítiæ, de illis dicátur vere : Dóminus pars hæreditátis eórum est.

MENSE OCTOBRI.

De humano affectu erga propinquos.

DIE I.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Reform. Cap.* 1.

Quam máxime potest, Pastóres et Cléricos omnes sancta Synodus monet, ut omnem humánum erga fratres, nepótes, propinquosque carnis affectum, unde multórum malórum in Ecclésia seminárium exstat, pénitus depónant.

DIE II.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo. *An.* 1563. *Part.* 2. *Cap.* 62.

Qui (réditus Ecclesiásticos) óbtinent, memínerint ea bona non esse sibi crédita ad luxum, neque ad augendos consanguíneos; sed ad vitam honeste, ut pietátis Christiánæ magistrum decet, traducendam. Ex eo vero quod supérerit, si necessária paupéribus alimenta denegárint, intélligant se quos non páverint occidisse.

De Cura Pàuperum.

DIE III.

Ex Concílio Bituricensi. *An.* 1584. *Tit.* 43.

Præcipuum Christiáni offícium post cultum divínum est adimplére ea quæ ad secundam legis tábulam pértinent : cujus summa est, caritátem et delectiónem in próximos observáre et totis víribus amplecti, in páuperes præsertim. Frustra enim ália ómnia étiam quæ videntur sanctióra, ópera exhibentur, nisi in caritáte fiant.

DIE IV.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 12.

Qui non dat óvibus substántiam suam, quando pro eis datúrus est ánimam suam? Primum ítaque nostrûm est exterióra nostra óvibus impéndere; póstmodum vero, si necesse sit, pro iisdem óvibus ánimam pónere.

DIE V.

Ex Concílio Avenionensi. *An.* 1594. *Cap.* 44.

STUDIOSE Párochus sit sollícitus de paupéribus suæ Paróchiæ, præsertim puellis nubílibus, víduis, órphanis, pupillis, ægrótis, sénio confectis, aliisque persónis utráque misericórdia indigéntibus, quibus et ipse opitulétur, et álios hortátu suo ad id offícium invítet. Præcípue de iis Epíscopum certiórem fáciat; ut qui commúnis eórum pater est, iisdem paternam curam præstet.

De Cura Ægrotorum.

DIE VI.

Ex * Sacramentáli Ambrosiáno sancti Cároli Mediolanensis Archiepíscopi, et ** Concílio Tolosáno. * *Cap.* 5. *de Visit. et Cur. Infirm.* ***An.* 1590. *Part.* 2. *Cap.* 9.

ÆGROTIS máxime visitandis et consolandis assíduam caritátem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntia et morbi acerbitáte miserábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur, quorum paupertátem, commótus zelo pietátis, ita sublevábit, ut et ipse, si per facultátes potest, de suo éroget, et aliórum eleemósynas conquírat...... Ægrótos Párochi quanta máxima fíeri póterit caritáte, visitábunt, consolabuntur, ínstruent, ultro sese étiam non vocáti iis ófferent.

DIE VII.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo. *An.* 1579. *Part.* 2. *Cap.* 4.

PAROCHI, animarumve curatóres, tantum abest ut necessário eo témpore (pestiléntiæ) pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo destítuant, ut fixa ánimi deliberatióne sibi statuendum putent, ómnia prorsus étiam mortis perícula paratíssimo ánimo subíre, pótius quam fidéles Christi sánguine redemptos, ac sibi præcípue in curam tráditos, in summa pene ómnium adjumentórum necessitáte desérere.

DIE VIII.

Ex Statútis Synodálibus Stéphani de Pontécaro Parisiensis Epíscopi. *An.* 1508. *Tit. de Pœnitentia.*

CUM sit ánima multum pretiósior córpore, præcípimus médicis córporum, ut cum eos ad infirmos vocári contígerit, ipsos ante ómnia móneant et indúcant ut médicos ádvocent animárum; ut postquam fúerit infirmo de spirituáli salúte provísum, ad corporális medicínæ remédium salúbrius procedátur. Ne quis étiam medicórum pro corporáli salúte áliquid ægróto suádeat, quod in perículum ánimæ convertátur.

DIE IX.

Ex Concílio Nannetensi. *An.* 895. *Cap.* 4.

Cum Sacerdos audíerit áliquem infirmári in sua plebe, quam cítius ad eum pergat; et eum blande leniterque adloquátur, ut omnem spem suam in Deo ponat, ut flagellum Dei patienter tóleret, ut hoc ad purgatiónem et castigatiónem suam proveníre credat. Cum his et hujúsmodi adlocutiónibus fúerit mens infirmi releváta, data benedictióne, recédat Sacerdos, non post multum reversúrus; detque locum ut ægrótus de peccátis suis possit cogitáre.

DIE X.

Ex Concílio Rothomagensi. *An.* 1581. *de Curat. Offic. Can.* 27.

Si Curáti in visitandis infirmis fúerint negligentes, ánima moriéntium sine Sacramentis de eórum mánibus repetétur, et ad Epíscopum deferantur.

De Confessione Infirmorum.

DIE XI.

Ex Statútis Synodálibus Claramontensis Ecclésiæ. *An.* 1268. *Cap.* 7. *de Accedia.*

Ab infirmis in mortis artículo constitútis pia est inquirenda peccatórum conféssio. Est eis intimandum ut conterantur, ut dóleant de peccátis suis universis et síngulis; non tam timóre pœnæ quam peccando meruérunt, sed quod Deum et Patrem Creatórem et Redemptórem suum offéndere præsumpsérunt. Inducantur infirmi, ut acerbitátes ægritúdinis quasi flagella pii Patris, quemádmodum ei plácuit, cum gáudio toleráre labórent.

DIE XII.

Ex Epístola sancti Cœlestíni Papæ ad Epíscopos Gálliæ. *An.* 428. *n.* 2.

Vera ad Deum convérsio in últimis positórum, mente pótius est æstimanda quam témpore; Prophéta hoc táliter adserente : Cum conversus ingemúeris, tunc salvus eris. Cum ergo sit Dóminus cordis inspector, quovis témpore non est deneganda pœniténtia postulanti, cum ille se óbliquet Júdici cui occulta ómnia nóverit reveléri.

DIE XIII.

Ex Concílio Carthaginiensi quarto. *An.* 398. *Cap.* 76.

Is qui pœniténtiam in infirmitáte petit, si casu, dum ad eum Sacerdos invitátus venit, oppressus infirmitáte obmutúerit, vel in phrénesim versus fúerit, si contínuo créditur moritúrus, reconciliétur per manus impositiónem : si supervíxerit, admoneátur a téstibus petitióni suæ satis-

factum; et subdátur statútis pœniténtiæ légibus, quámdiu Sacerdos, qui pœniténtiam dedit, probáverit.

De Sacro Viatico.

DIE XIV.

Ex * Concílio Burdigalensi, et ** Epístola Innocéntii Papæ ad Exsupérium Tolosánum Epíscopum. * *An.* 1583. *Tit.* 11. ** *An.* 407. *Cap.* 2.

ÆGROTI, ii præsertim, qui periculóse labórant, Eucharístiæ salutári Viático non cáreant ..... Quæsítum est quid de his observári opórteat, qui post baptismum omni témpore incontinéntiæ voluptátibus déditi, in extrémo fine vitæ suæ pœniténtiam simul, et reconciliatiónem communiónis exposcunt. Tribúitur cum pœniténtia extréma Commúnio, ut hómines hujúsmodi vel in suprémis suis pœnitentes, miserante Salvatóre nostro, a perpétuo exítio vindicentur.

DIE XV.

Ex Concíliis * Rothomagensi, et ** Burdigalensi. * *An.* 1581. *de Curat. Offic. Can.* 29. ** *An.* 1583. *Cap.* 11.

CURATI stúdeant cum omni reveréntia ac cautióne Eucharístiam ad ægrótos deferre, et in hóminum frequéntia, si fíeri potest; nec sine præeúntibus lumínibus ac tintinnábulo, quo omnes admoneantur ad veneratiónem tanti Sacramenti, et orandum pro infirmo..... Pópulus moneátur ut tum in viis públicis sanctíssimum Christi Corpus adóret, et ægróti usque domum, quoad fíeri póterit, magna cum veneratióne atque pietáte prosequátur.

De Extrema Unctione.

DIE XVI.

Ex Concíliis * Tolosáno, et ** Remensi. * *An.* 1590. *Part.* 2. *Cap.* 9. ** *An* 1583. *De Extrema Unctione. n.* 2.

PAROCHI dabunt sédulo óperam, ne in id tempus, Sacram Extremamque Unctiónem dífferant ægrótis, quo tam profutúri Sacramenti cómmoda, quod frequenter nímium áccidit, satis agnóscere non possint.... Párochus non exspectet ut rogétur de Sacramento Extrémæ Unctiónis; caveatque ne vel mors Unctiónem prævéniat, vel morbo invalescente, semimórtuus non séntiat.

DIE XVII.

Ex Concílio Burdigalensi. *An.* 1583. *Tit.* 13.

CURENT Párochi, crebris monitiónibus, imperítum vulgus ab illa ináni et ímpia opinióne abdúcere, qua pleríque sinistre de Sacramenti Extrémæ Unctiónis virtúte séntiunt, perinde ac si mortem

ægris accéleret; cum certum sit ex Apóstoli doctrína, Deum, non ánimæ tantum, verum étiam córpori, si expedíerit, virtúte hujus Sacramenti, salútem conferre. Párochis præcípimus, ut omnes curæ suæ créditos frequenter móneant, ne sint hac in re lentióres aut negligentióres, cum inter eos áliquis periculóse laboráre vidébitur.

DIE XVIII.

Ex véteri Synodáli diœcésis Albiensis. *An.* 1553. *Part.* 1. *Cap.* 26.

Si infirmus qui petit Sacramentum Extrémæ Unctiónis, amíserit notítiam vel loquélam; nihilóminus, dum tamen vitam hábeat, concedátur eídem. Præcípimus ítaque ut dóceant pópulum Sacerdótes, ut omnes postquam ad annos discretiónis pervénerint, tóties quóties infírmitas supervénerit, hoc Sacramentum Unctiónis Extrémæ recípiant.

DIE XIX.

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo. *An.* 1573. *Cap.* 9.

Si quis morbi vi vel repentíno áliquo casu sensum omnem amíserit, ut nihil plane intélligat, Extrémæ Unctiónis Sacramentum ei ministrári líceat, si modo, dum usum ratiónis habéret, pii ánimi significatiónem déderit, ut inde judicári possit, eum Sacramentum petitúrum, si adhuc íntegra mente esset.

De Cura infirmorum post ultima Sacramenta.

DIE XX.

Ex Concílio Burdigalensi. *An.* 1583. *Tit.* 13.

Non putent Párochi, se omníno offício suo satisfecisse, si ægrótis Eucharístiæ et Extrémæ Unctiónis Sacramenta solum impénderint: sed eos prætérea adesse oportet moriéntibus, eosque sanctis admonitiónibus et piis précibus omni ratióne juváre; ut quod eis súperest vitæ, in vera et Cathólica fide possint explére.

DIE XXI.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *An.* 1576. *Part.* 2. *Cap.* 6.

Sacerdos, dum ægrótus sensuum usum non amísit, eum brévibus et suávibus ardentibusque verbis excitáre ad desidérium vitæ ætérnæ et ad spem de divína misericórdia concipiendam, ne opportúne desistat; tum, cum prope moribundus est, in illíus ánimæ Commendatióne, quam máxima potest íntima ánimi pietáte, statas religiósas sanctasque preces récitet.

DIE XXII.

Ex Statútis Synodálibus Andréæ Hérculis de Fleury,

Forojuliensis Epíscopi. *An.* 1714. *n.* 8.

Hortamur Párochos ut sédula caritáte vísitent infirmos, præsertim in extrémis vitæ momentis, unde pendet aliquando eórum salus æterna.

De iis qui pœnitentiam differunt.

DIE XXIII.

Ex Epístola decretáli sancti Leónis Papæ ad Rústicum Narbonensem Epíscopum. *An.* 443. *Resp.* 7 *et* 9.

Eorum qui in ægritúdine pœniténtiam accípiunt, et cum revalúerint, ágere eam nolunt, culpanda est negligéntia, sed non pénitus deserenda; ut crebris cohortatiónibus incitáti, quod necessárie expetiérunt, fidéliter exsequantur. Nemo enim desperandus est, dum in hoc córpore constitútus est. Unde Pœniténtia quæ diláta est, cum studiósius petíta fúerit, non negétur, ut quoquómodo ad indulgéntiæ medicínam ánima vulneráta pervéniat.

De Cura Ægrotantium in Hospitalibus.

DIE XXIV.

Ex Concílio Burdigalensi. *An.* 1583. *Tit.* 28.

Prospiciendum imprímis, ut in Hospitálibus dómibus, quæ ad animárum salútem pértinent, mínime negligantur : sed ante ómnia, de Sacramentórum administratióne paupéribus et ægrótis provideátur. Quanto enim ánimus pretiósior est córpore, tanto diligéntior de illo habéri cura debet.

De Cœmeteriis, de Funeribus et de Precibus pro defunctis.

DIE XXV.

Ex * Concílio Burdigalensi, et ** Statútis Synodálibus Eustáchii de Belláio Parisiensis Epíscopi.* *An.* 1624. *Cap.* 20.** *An.* 1557. *Can.* 3 *et* 9.

In hoc convéniunt omnes pópuli, ut de sepultúris sit illis præcípua cura : sed præsertim Christi Fidélibus, ut uno in loco religióso, bene septo, et rite benedicto, ab ómnibus sórdibus aliéno, membra, Spíritus sancti quondam templa, in resurrectiónem vitæ e púlvere processúra, sepeliantur.... In Cœmeteriórum médio crux fírmiter erecta sit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úsui ne sint, res profánas onérave adsportántibus, hacque et illac per Ecclésiam sácraque loca, quasi per viam públicam transeúntibus.

DIE XXVI.

Ex Statútis Synodálibus

Eustáchii de Belláio Parisiensis Epíscopi. *An.* 1557. *Can.* 8 *et* 9.

Cœmeterium, ubi mortuórum córpora ad extrémum usque judícium dórmiunt, in honóre est habendum. Proinde prohibémus in cœmetériis, plebíscita, ac laicórum pública concília, ac chóreas exercéri, necnon núndinas et cantiónes impudícas decantári. Cœmetéria étiam a sórdibus et stercóribus mundári jubémus. Ecclésiæ quoque pœdóres et céteræ immundítiæ excutiantur.

DIE XXVII.

Ex * Concílio Remensi, et ** Statútis Synodálibus Eustáchii de Belláio Parisiensis Epíscopi. * *An.* 1583. *Tit. de Sepult. n.* 1 *et* 2.** *An.* 1557. *Can.* 8.

Parœci in hanc offícii sui partem diligenter incumbant, ut piórum fúnera Christiánæ simplicitátis ac modéstiæ límites non excédant. Id autem fiet, si ipsi primum mercéde consuéta et honesta contenti; deinde supérfluas expensas quæ propter ambitiónem et fastum fiunt, vel hærédibus relinqui, vel paupéribus erogári suádeant.... Supérflua fúneris et exsequiárum pompa vitétur, quæ ad vivórum pótius quam defunctórum solátium inventa est. Defunctis enim subvéniunt preces, eleemósynæ, jejúnia, oblatiónes, et Missæ sacrifícium.

DIE XXVIII.

Ex Concíliis * Remensi, et ** Narbonensi.* *An.* 1583. *Tit. de Sepult. n.* 3.** *An.* 1609. *Cap.* 24.

Pauperes, quibus ádeo ténues fuére facultátes, ut própriis impensis humári néqueant, gratis ac honeste tamen sepéliant Parœci; alióqui pœnas arbitrárias exsolutúri..... Sórdidas exactiónes, et pro exséquiis defunctórum illícitas pactiónes a Sacerdótibus fíeri non permittant Epíscopi; et in hoc deprehensos Sacerdótes qua decet severitáte púniant.

DIE XXIX.

Ex Concíliis * Burdigalensi, et ** Tolosáno.* *An.* 1624. *Cap.* 20. §. 3.** *An.* 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10. *n.* 12.

In funéribus, fúnebres oratiónes habéri, sine Epíscopi licéntia prohibémus: quæ tamen si unquam fíeri concedantur, cáveant concionatóres, ne vana vane commendáre censeantur.... Cóncio tamen áliqua habéri póterit, qua humánæ tantum misériæ status, mortis judiciíque necéssitas, qualitasque describétur.

DIE XXX.

Ex Concíliis * Tridentíno, et ** Burdigalensi.* *An.* 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Purgatorio.* ** *An.* 1583. *Tit.* 30. *de Sepult.*

Curent Epíscopi ut fidélium

vivórum suffrágia, Missárum scílicet sacrifícia, oratiónes, eleemósynæ, alíaque pietátis ópera, quæ a fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fíeri consuevérunt, secundum Ecclésiæ institúta pie et devóte fiant; et quæ pro illis ex testatórum fundatiónibus, vel ália ratióne debentur, non perfunctórie, sed a Sacerdótibus et Ecclésiæ ministris, et áliis qui hoc præstáre tenentur, diligenter et accuráte persolvantur..... Móneant sæpe Párochi pópulum sibi súbditum, ut supréma defunctórum judícia fidéliter exsequenda curent; legátaque ab illis piis locis summa fide persolvant.

DIE XXXI.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianensis Epíscopi, de Institutióne Laicáli. *An.* 830. *Lib.* 3. *Cap.* 15.

Nullatenus audiendi sunt illi qui dícunt quod nullæ áliæ eleemósynæ opitulári possunt defunctis, nisi solúmmodo quæ Sacerdótibus dantur, et sacrifícia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt et dicunt, aut ignorántia aut certe aliórum persuasióne falluntur. Credíbile sane est quod hæc persuásio qua símplices id crédere et dícere videntur, ex fonte avarítiæ procésserit: sancta quippe mater Ecclésia pro defunctis suis non solum sacrifícia altáris, sed étiam quascumque álias eleemósynas offerre consuévit.

MENSE NOVEMBRI.

De Sanctorum Invocatione, Imaginibus, et Reliquiis.

DIE I.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Invoc. SS.*

Mandat sancta Synodus ómnibus docendi munus curamque sustinéntibus, ut juxta Cathólicæ et Apostólicæ Ecclésiæ usum, a primævis Christiánæ Religiónis tempóribus receptum, sanctorumquePatrum consensiónem, et sacrórum Conciliórum decréta, fidéles diligenter ínstruant; docentes eos, Sanctos una cum Christo regnantes, oratiónes suas pro homínibus Deo offerre, bonum atque útile esse supplíciter eos invocáre, et ob benefícia impetranda a Deo per Fílium ejus Jesum Christum Dóminum nostrum, qui solus noster Redemptor et Salvátor est, ad eórum oratiónes, opem auxiliumque confúgere.

DIE II.

Non dicitur Canon.

DIE III.

Ex Concílio Burdigalensi.
An. 1624. *Cap.* 4. *n.* 2.

OMNIBUS Párochis nostræ províneiæ, ut diébus Festis vitam Sanctórum, quorum memória in benedictióne celebrátur, hora commodióri, ad pópulum de suggestu legant, et familiáribus verbis éxplicent, præcípimus: qua véluti sacro ánimæ férculo plebs fidélis erudíta, Sanctórum vitam et mores utíliter imitétur.

DIE IV.

Ex Concílio * Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo, et ** Statútis Henríci de Gondíaco Parisiensis Epíscopi.* *An.* 1565. *Part.* 1. *Cap.* 7.** *An.* 1608.

CAVEANT Epíscopi ne quid pingátur aut sculpátur quod veritáti Scripturárum, traditiónum aut Ecclesiasticárum historiárum adversétur; ne cujus léctio prohibétur, ejus imágo pópulo proponátur..... Uniuscujusque imáginis os, corpus, córporis hábitum et statum, ornátum et locum inspiciendum curent Epíscopi; ut hæc ómnia ad protótypi dignitátem et sanctitátem apta sint et decóra, atque imáginis inspectióne píetas excitétur. Si quæ porro minus decentes reperiantur, eas auferri omníno vólumus, et si quæ prætérea insigni áliqua sui parte minútæ sint et fœdátæ.

DIE V.

Ex Concílio Moguntíno.
An. 1549. *Can.* 43 *et* 44.

RELIQUIAS Sanctórum, velut divínæ grátiæ olim receptácula, et veríssima Christi membra, et pura Spíritus sancti domicília, monémus in ecclésiis vel ob id proponendas et religiósa pietáte venerandas; ut per eas fidéles commóniti, discant virtútem et fidem Sanctórum imitári. Peregrinatiónes étiam ad certas Sanctórum Relíquias vel ob id Christiáno pópulo censémus permittendas, ut hómines ad imitandam Sanctórum pietátem et constántiam vehementióre affectu incitentur, et ut majóri devotióne se méritis Sanctórum sociári, et précibus eórum adjuvári póstulent; dúmmodo sédulo cáveant Pastóres ne concursus superstitiósi fiant.

DIE VI.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1563. *Sess.* 25. *Decr. de Invoc. SS.*

STATUIT sancta Synodus nulla étiam admittenda esse nova mirácula, nec novas Relíquias recipiendas, nisi recognoscente et approbante Epíscopo: qui simul atque de iis áliquid compertum habúerit, adhíbitis in consílium Theólogis, et áliis piis viris, ea fáciat quæ veritáti et pietáti consentánea judicáverit.

DIE VII.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Invoc. SS.*

Omnis superstítio in Sanctórum invocatióne, Reliquiárum veneratióne, et imáginum sacro usu, tollátur : omnis turpis quæstus eliminétur, omnis dénique lascívia vitétur; ita ut Sanctórum celebratióne, ac Reliquiárum visitatióne, hómines ad comessatiónes atque ebrietátes non abutantur, quasi festi dies in honórem Sanctórum per luxum ac lascíviam agantur.

DIE VIII.

Ex Concílio Burdigalensi. *An.*1624. *Cap.*3. *n.*10. *De sacris Reliquiis.*

Dolendum, nostrórum témporum memória immanitátem hæréticæ pravitátis ita sæviisse, ut divína simul et humána conculcans, sacras Sanctórum Relíquias, misericórdiæ Dei erga síngulas plebes testimónia, vel igni admóverit, vel álias disjécerit profanandas. Præcípimus ígitur, omnes singulárum úrbium et diœcésum sacras Relíquias, quæ ex tanta impietátis sævítia supersunt, semel ab Epíscopis recognosci; et in libro descriptas, qui in archívia Cathedrálium adservétur, in síngulis ecclésiis, loco conspícuo, bene septo ac decenter præparáto, recondi et constitui : e quo, cum pro more solémnibus diébus veneratiónis causa edúci, et in altáribus collocári par erit, id cum omni honóre et reveréntia fíeri mandámus.

De Sanctificatione diei Dominicæ, aliarumque Festivitatum.

DIE IX.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 50.

Sacerdotes, reges, príncipes, cunctíque fidéles summópere procúrent, ut diéi Domínici débita observátio, nunc usque magna ex parte neglecta, devótius exhibeátur. Si Judæi Sábbatum carnáliter custodientes, eo die ab opéribus se ábstinent; quanto magis Christi grátia redemptis cónvenit ut eo die, quo Auctor vitæ resurrexit, eisque spem resurgendi concessit, ab his se abstíneant, et láudibus cœléstibus toto cordis annísu vacáre sátagant!

DIE X.

Ex Concílio Matisconensi secundo. *An.* 585. *Can.* 1.

Custodite diem Domínicam quæ nos dénuo péperit, et a peccátis ómnibus liberávit. Nullus vestrum lítium fomítibus vacet; nullus causárum actiónes exérceat : nemo sibi talem necessitátem exhíbeat, quæ jugum cervícibus juvencórum impónere cogat. Non quia hoc Dóminus noster a nobis éxpetit, ut corporáli

abstinéntia diem Domínicam celebrémus : sed quærit obediéntiam per quam nos, calcátis terrénis áctibus, ad cœlum usque misericórditer próvehat. Si quis ítaque vestrum hanc salúbrem exhortatiónem parvipénderit, aut contémptui tradíderit; sciat se pro qualitátis mérito a Deo puníri.

DIE XI.

Ex Concílio Aurelianensi tértio. *An.* 538. *Can.* 28.

De ópere rurális, id est aráto, vel vínea, vel sectióne, messióne, excutióne, exarto, vel sepe, censúimus abstinendum; quo facílius ad Ecclésiam convenientes oratiónis grátiæ vacent.

DIE XII.

Ex Synodo Trecensi. *An.* 1459. *Lib.* 3. *Fol.* 93.

Inhibeant Sacerdótes suis Parochiánis, ne diébus Domínicis negótia seculária exérceant, sive núndinas, sive mercáta frequentent, propter quod a servítio divíno impediantur; sed ad Ecclésiam véniant præcepta Ecclesiástica auditúri, ut sciant quáliter in hebdómada opórteat eos vívere, sicut festa cólere, et jejúnia celebráre.

DIE XIII.

Ex Concílio Coloniensi. *An.* 1536. *Part.* 9. *Cap.* 9.

Diligenter pópulus admonendus est, cur Fériæ, et potíssimum dies Domínicus, qui a tempóribus Apostolórum in Ecclésia Dei semper célebris fuit, institútæ sint. Nempe ut tum in unum omnes páriter convenírent ad audiendum verbum Dómini, ad audiendum quoque sacrum, et communicandum : bréviter, ad vacandum Deo soli, ut dies illa tantum oratiónibus, hymnis, psalmis, et cánticis spirituálibus transigátur; hoc enim est sanctificáre Sábbatum.

DIE XIV.

Ex Concíliis * Vaurensi, et **Aquensi. **An.* 1368. *Cap.* 84. ***An.* 1385. *Tit. de Fest. cultu.*

Parochiani diébus Domínicis et Festívis ad suam Parochiálem Ecclésiam véniant, Missas íntegras auditúri..... Doceantur pópuli ut præter Missam, quæ diébus Domínicis et Festívis sine gravíssimi peccáti culpa prætermitti non potest, præter Vésperas item, quibus fidélem quemque nisi impedítum interesse máxime cónvenit, in doctrínæ Christiánæ rudimentis omnes, tam mares quam féminæ, tam viri quam púeri, vel perdiscendis si illa ignórent, vel álios perdocendis versentur.

DIE XV.

Ex Synodo generáli Ródomi. *An.* 878. *Cap.* 14.

Admonere debent Sacerdó-

tes plebes súbditas sibi, ut pastóres vel aratóres qui in agris assídue commorantur vel in sylvis, et ídeo velut more pécudum vivunt, in Domínicis et in áliis Festis diébus, saltem vel ad Missam fáciant vel permittant veníre: nam et hos Christus pretióso suo sánguine redémit. Quod si negléxerint, pro animábus eórum absque dúbio ratiónem se redditúros sciant.

DIE XVI.

Ex Concílio Aquileiensi. *An.* 1596. *Can.* 14.

Tempus diéi Festi in audiendis conciónibus, Missæ sacro, et divínis Offíciis ponendum est, non in commessatiónibus: multo minus, peracto prándio, ad saltatiónes et lusus declinandum; cum sit in ecclésias ad Horas vespertínas audiendas divertendum, et nomen Dei concórditer et devóte, vel siléntii meditatióne vel vocis exaltatióne laudandum.

DIE XVII.

Ex Concílio Senonensi. *An.* 1485. *Art.* 4. *Cap.* 1.

Festivitatibus præcípuis, Parochiáles Presbyteri pópulos hortentur páriter et móneant piis commonitiónibus et devótis, et sua confitéri peccáta, et se ad celebritátem et devotiónem in ipsis solemnitátibus præparáre, dictas commonitiónes die Domínica ante ipsárum celebritátem Festivitátum débite faciendo.

DIE XVIII.

Ex Concílio Aurelianensi. *Ante sec. XI: apud Yvon. Carnot. Decret. p.* 2. *c.* 120.

Diebus Domínicis vel Festis post sermónem Missárum intra solémnia hábitum, plebem Sacerdos admóneat, ut juxta Apostólicam institutiónem in commúni pro diversis necessitátibus preces fundant ad Dóminum pro Rege, et Epíscopis, et Rectóribus Ecclesiárum, pro pace, pro peste et pro infirmis qui in ipsa Paróchia lecto decumbunt, pro nuper defunctis. Sacerdos vero oratiónes ad hæc pertinentes solémniter éxpleat, et post hæc sacra celebrétur oblátio.

De Potestate Civili et Ecclesiastica, et Obsequio illis debito.

DIE XIX.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *An.* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 3.

Principaliter totíus sanctæ Dei Ecclésiæ corpus in duas exímias persónas, in Sacerdotálem vidélicet et Regálem, sicut a sanctis Pátribus tráditum accépimus, divísum esse nóvimus. De qua re Gelásius Románæ Sedis venerábilis Epíscopus ad Anastásium

Imperatórem ita scribit: Duo sunt quippe, inquit, Imperátor Auguste, quibus principáliter mundus hic régitur; auctóritas sacráta Pontíficum, et Regális potestas: in quibus tanto grávius pondus est Sacerdótum, quanto étiam pro ipsis Régibus hóminum in divíno redditúri sunt exámine ratiónem.

DIE XX.

Ex Capituláribus Herardi Turonensis Archiepíscopi. *An.* 858. *Cap.* 39.

Doceantur plebes Epíscopis humíliter ac reverenter in cunctis obedíre, et quod eórum injúria referátur ad Deum, cujus summa legatióne funguntur; et ut reges vel príncipes, pro quibus oráre, quibusque propter Deum subdi præcípimur, nullus maledícere vel detráhere præsúmat.

DIE XXI.

Ex Capituláribus Ecclesiásticis Cároli magni. *Circa* 801. *Lib.* 5. *n.* 170.

Episcopos et Sacerdótes quibus omnis terra caput inclínat, per quos et nostrum pollet Impérium, ádmodum honorári et venerári omnes monémus: nec eos lacerári, aut blasphemári, vel détrahi a quoquam vólumus: quia detráctio Sacerdótum ad Christum pértinet, cujus vice, legatióne funguntur in Ecclésia.

DIE XXII.

Ex Concílio Meldensi. *An.* 845. *Can.* 15.

Si quis potestáti régiæ quæ non est, juxta Apóstolum, nisi a Deo, contumáci ac infláto spíritu contra auctoritátem et ratiónem, pertináciter contradícere præsúmpserit, et ejus justis et rationabílibus impériis, secundum Deum et auctoritátem Ecclesiásticam ac jus civíle obtemperáre irrefragabíliter nolúerit, anathematizétur.

DIE XXIII.

Ex Tertulliáni Libro ad Scápulam.

Christianus nullíus est hostis, nedum Imperatóris: quem sciens a Deo suo constítui, necesse est ut et ipsum díligat, et revereátur, et honóret, et salvum velit. Cólimus ergo Imperatórem sic, quómodo et nobis licet et ipsi éxpedit, ut hóminem a Deo secundum, et quidquid est a Deo consecútum, solo Deo minórem.

De Fraternitatibus et Sodalitiis.

DIE XXIV.

Ex * Concílio Remensi, et ** Statútis Synodálibus Ec-

clésiæ Carnotensis.**An*. 1583. ***An*. 1526.

Nullæ deinceps fraternitátes sine Epíscopi licéntia instituantur; quæ autem sunt institútæ háctenus aut approbentur ab eo, aut aboleantur...... Fraternitátum societátes ne diébus Domínicis hora Missæ parœciális quæ competenti hora celebrétur, fiant. Juramenta, in ingressu máxime, super observatióne Statutórum prædictárum Confratriárum, ne a cétero præstentur aut exigantur; prohibémus imprímis, ne in ipsárum Congregatiónibus fiant dissolúta convívia, máxime ex denáriis earumdem, compotatiónes ad ebrietátem inducentes, chóreæ, tripúdia, et cétera id genus.

De Hæreticis.

DIE XXV.

Ex sancto Hilário Pictaviensi Epíscopo ad Constántium Augustum. *Lib*. 1. *n*. 6.

Deus cognitiónem sui dócuit pótius quam exégit; et operatiónum cœléstium admiratióne præceptis suis concílians auctoritátem, coactam confitendi se adspernátus est voluntátem. Si ad fidem veram vis adhiberétur, Episcopális doctrína óbviam pérgeret, diceretque: Deus universátis est Dóminus, obséquio non índiget necessário, non requírit coactam confessiónem; nostra pótius, non sua causa venerandus est. Non possum nisi volentem recípere, nisi orantem audíre, nisi profitentem signáre.

DIE XXVI.

Ex Concílio Coloniensi primo. *An*. 1536. *Part*. 6. *Cap*. 12.

Ne intendat his Párochus quæ magis quæstiónes præstant quam ædificatiónem, quæ est ex caritáte. Proinde, ubi cum hæréticis res est, corrípiet cum modéstia eos qui resistunt veritáti; nequando Deus det illis pœniténtiam ad cognoscendam veritátem, et resipiscant. Nequáquam autem ad pópulum verbis contendat; (ad nihil enim útile est nisi ad subversiónem audiéntium,) memor Apostólici sermónis: Si quis vult contentiósus esse, nos talem consuetúdinem non habémus, neque Ecclésia Dei.

DIE XXVII.

Ex Synodo Ebroïcensi. *An*. 1576.

Pastores orent assídue (pro hæréticis,) demonstrent se de eórum perditióne ex ánimo dolére, pro eórum conversióne ómnia parátos esse ágere, ut agnoscantur fílii Patris sui qui solem suum oríri facit super bonos et malos.

DIE XXVIII.

Ex Concílio Laodicéno. *An.* 373. *Can.* 7.

Qui ab hæréticis convertuntur, non ante suscipiantur quam omnes hæreses anathematízent, et præcípue illam qua detinebantur. Tunc nostræ doceantur fídei symbolum, et sic mystériis commúnicent sacrosanctis.

De Excommunicatione.

DIE XXIX.

Ex Concílio Meldensi. *An.* 845. *Can.* 56.

Nemo Episcopórum quémlibet, sine certa et manifesta peccáti causa, communióne privet Ecclesiástica. Anathéma autem, quia æternæ est mortis damnátio, nónnisi pro mortáli debet impóni crímine, et illi qui áliter non potúerit córrigi.

DIE XXX.

Ex Concíliis * Tridentíno, et Bituricensi.* *An.* 1563. *Sess.* 25. *de Reform. Cap.* 3. ** *An.* 1584. *Tit.* 31. *Can.* 2.

Quamvis excommunicatiónis gládius nervus sit Ecclesiásticæ disciplínæ, et ad continendos in offício pópulos valde salutáris; sóbrie tamen magnáque circumspectióne exercendus est, cum experiéntia dóceat, si témere aut lévibus ex rebus incutiátur, magis contemni quam formidári, et perníciem pótius párere quam salútem..... Excommunicatiónem semper præcédat trina monítio, ne témere decernátur; cum ómnium pœnárum, quas peccatóribus Ecclésia inflígit, sit máxima.

MENSE DECEMBRI.

Ultima monita.

DIE I.

Ex Concílio Aquisgranensi. *An.* 816. *Lib.* 1. *Cap.* 145.

Qui divínis offíciis se mancipárunt, stúdeant hæc bréviter collecta sédula meditatióne perlégere, et memóriæ commendáre, et divína adjuvante grátia, juxta vires adimplére. Vocatióne ergo qua vocáti sunt, nec ad déxteram, nec ad sinistram declinantes ámbulent; quátenus divínis jussiónibus obtemperantes, ad Christum in cujus sorte esse noscuntur, qui via, véritas et vita est, eo opitulante, perveníre mereantur.

DIE II.

Ex ConcílioTridentíno. *An.*

1562. *Sess.* 22. *Cap.* 1. *Decret. de Reform.*

Si qua ex his (quæ a sacris Canónibus sancíta sunt de Clericórum vita) in desuetúdinem abiisse compérerint Epíscopi; ea quamprímum in usum revocári, et ab ómnibus accuráte custodíri stúdeant; non obstántibus consuetudínibus quibuscumque: ne subditórum neglectæ emendatiónis ipsi condignas, Deo víndice, pœnas persolvant.

NOTULÆ CRITICÆ.

Ad diem 4 Septembris, in Festo S. Aigulfi. In omnibus Breviariis Ecclesiæ Gallicanæ, in quibus fit mentio de Corporis S. Benedicti in Gallias adsportatione, hæc translatio S. Aigulfo tribuitur. De hoc tamen facto vide Baillet et Godescard (in not.) ad diem 21 Martii.

Ad diem 11 Octobris, in Festo SS. Sanctini et Antonini. In Historia Diœc. Paris, Lebœuf, Tom. 14, pag. 171, autumat S. Antoninum Meldensem fuisse primitus Patronum primarium Castrorum-in-Bria, *Chastres en Brie,* ubi nunc honoratur S. Antoninus Apamiensis. Prædictus autem locus olim ad Parisiensem nunc ad Meldensem diœcesim pertinet.

Ad diem 3 Novembris. Hac die S. Firminius absque fundamento tanquam Episcopus Meldensis in Martyrologio Romano commemoratur; vide Gall. Christ. Tom. 13. Col. 830 et 831.

Ad diem 13 Novembris, in Festo S. Chilleni. Hic Sanctus ut Episcopus honoratur apud Atrebatenses, et ita nominatur apud Breviarium Parisiense in Legenda S. Faronis, die 28 Oct. Sed in Martyrologio Parisiensi, (An. 1727,) et in veteri Meldensi Breviario tanquam Presbyter commemoratur.

Ad diem 15 Novembris, in Festo S. Bertillæ. Inter Sanctos *Calenses* falso a quibusdam computatur Philippus *Cellensis*, in Palatinatu ad Rhenum; vide Godescard, 3 Febr. in not. ad vitam S. Hadelini Abbatis *Cellensis.*

DISTRIBUTIO
LECTIONUM E SCRIPTURA
PRO PARTE AUTUMNALI.

IN PROPRIO DOMINICARUM.

Dom. XII et XIII, continuatur Epistola ad Colossenses, quæ incepit in Parte Æstiva.
Dom. XIV et XV, Epist. I ad Thessalonicenses.
Dom. XVI, Epist. II ad Thessalonicenses.
Dom. XVII, XVIII, XIX, XX et XXI, Epist. I ad Timotheum.
Dom. XXII, XXIII, XXIV et XXV, Epist. II ad Timotheum.
Dom. XXVI et XXVII, Epist. ad Titum.
Dom. XXVIII, Epist. ad Philemonem.

IN PROPRIO FERIARUM ET FESTORUM.

Mense Septembri.

Die 1, continuatio Libri Ezechielis, qui incepit in Parte Æstiva.
Die 8, in Nativitate B. M. V. Lectiones propriæ ex Canticis Canticorum, Cap. 1, 4 et 5.
Die 9, incipit Liber Æsther, (quæ fuit B. M. V. adumbratio.) Hic Liber continuatur per totam Octavam.
Die 16, incipit Liber Baruch.
Die 19, incipit Daniel. Hic Liber interrumpitur die 29, in Festo S. Michaelis, per Lectiones proprias ex Apocalypsi, Cap. 5, 8 et 10.

Mense Octobri.

Die 1, continuatur Daniel.
*Dom. post diem 6 Octobris, in Festo SS. Dionysii et Soc., Lectiones propriæ ex Epist. I ad Thessalonicenses, Cap. 1 et 11.
Die 8, incipit Ozee.
Die 10, incipit Joel; hic Liber interrumpitur die 11 in Festo S. Sanctini, per Lectiones proprias ex Epist. ad Romanos, Cap. 4 et 10.
Die 13, incipit Amos.
Die 14, incipit Abdias.
Die 15, incipit Jonas.
Die 16, incipit Michæas.

Die 17, incipit Nahum.
Die 18, incipit Habacuc.
Die 19, incipit Sophonias.
Die 20, incipit Aggæus.
Die 21, incipit Zacharias.
Die 27, incipit Malachias.
Die 28, in Festo SS. Simonis et Judæ, Lectiones propriæ dicuntur, videlicet tota Epistola B. Judæ.
Die 29, in Festo S. Faronis, incipit Liber I Æsdræ.

Mense Novembri.

Die 1, in Festo Omnium SS., Lectiones propriæ ex Libro Apocalypsis, Cap. 4 et 5.
Die 2, in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum ad I Noct., Lectiones propriæ ex Libro Job, Cap. 7, 14 et 19; ad III Noct., Lectiones propriæ ex Epist. ad Thessaloniceences, Cap. 4 et 5.
Die 3, continuatur Liber I Æsdræ.
Die 4, in Festo S. Caroli, incipit Nehemias qui et Æsdræ dicitur secundus.
Die 7, incipiunt Libri Machabæorum.
*Dom. post Octavam Omnium SS. in Anniversario Dedicationis, Lectiones propriæ ex Libro II Paralipomenon, Cap. 7.
Die 21, in Festo Præsentationis B. M. V., incipit Liber Apocalypsis qui continuatur usque ad Adventum.

Sic terminatur annus Ecclesiasticus per Libros Machabæorum et Apocalypsim, in quibus præfigurantur aut prædicantur ultima Ecclesiæ Christi prælia et victoriæ.

DE LECTIONIBUS PATRUM

PRO PARTE AUTUMNALI.

In Tabula sequenti exhibetur per varia Argumenta juxta quem ordinem distributæ fuerint Lectiones Patrum, in Proprio Dominicarum, ante Evangelium dispositæ. Quæ quidem Lectiones ab Evangelio non pendent; ac proinde cum Homilia non concordant, nisi quando specialiter notatur.

¶ *Signa abbreviationis quibusdam ex illis Argumentis addita indicant ubinam sit reperire, in variis Breviarii locis, Homilias aut alias Lectiones Patrum quæ de eadem Materia habentur.*

A. significat Partem Autumnalem; H. Partem Hiemalem; V. Partem Vernam; Æ. Partem Æstivalem.

Numerus vero postpositus indicat paginam illius Partis, ad quam recurrendum est.

ARGUMENTA.

DOM. POST PENTECOST.

DOM. XII. De Psalmorum cantu, de Horis Canonicis.

DOM. XIII. De Humilitatis necessitate et motivis. *Vide etiam,* A. 168. H. 148. V. 134. 182. Æ. 225. 421.

DOM. XIV. Deum toto corde, nos et proximum propter Deum diligamus. *Vide etiam* A. 172. 147.

DOM. XV. Quomodo Deus diligendus. V. 443.

DOM. XVI. In omni conditione salus possibilis; præ ceteris beati qui consilia Evangelica servant.

DOM. XVII. Sancti Ludovici Regis ad filium monita.

DOM. XVIII. Qui Justus est, justificetur adhuc. *Vide Exemp. perfectionis Evangelicæ.* V. 446.

DOM. XIX. De Patientia. *Vide exempl. patientiæ Christi in Pass.* V. 282. *et B. M. V.* 275. 458.

DOM. XX. Alia de Patientia... (*In III Noct.*) Necessaria licet patientia, corruptores tamen corripiendi et fugiendi. *Vide etiam* A. 214. H. 190.

DOM. XXI. Christianus injurias tolerat et dimittit, invidiæ vitium fugit. *Vide etiam* A. 191. V. 208. 256. 450. Æ. 200. *et exemp. S. Steph.* H. 313. 314. Æ. 445.

DOM. XXII. Qui diligit fratrem non detrahit; in dissidiis pacem requirit.

DOM. XXIII. De fraterna correptione. *Vide* V. 210. 234.

DOM. XXIV. Eleemosyna etiam laïcis præcipitur : quanto magis Sacerdoti, qui vitam omnino simplicem agere debet! *Vide etiam* A. 158. H. 146. V. 173. 184. 289. Æ. 206. 219.

DOM. XXV. Duæ vitæ : insanus qui temporali non æternam præfert. *Vide etiam* A. 418. 502. V. 399. 408. 417.

DOM. XXVI. Christianis laborandum est ut mercedem accipiant. (*In III Noct.*) Quinam Dei, quinam diaboli. *Vide etiam* A. 181. 232. 327. 396. 425. 426. V. 366.

DOM. XXVII. Christiano pugnandum, quia miles; (*In III Noct.*) Exsulans super terram, quid timeat pati, quid timeat mori?

DOM. XXVIII. De Sanctorum resurrectione, et immensa in cœlis remuneratione. *Vide etiam.* A. 403. 404. V. 174. 412. 482.

INDEX PSALMORUM.

A

Psalmi.		Paginæ.
119	Ad Dominum, cum tribularer	55
27	Ad te, Domine, clamabo	5
24	Ad te, Domine, levavi	33
122	Ad te levavi oculos meos	72
28	Afferte Domino, filii Dei	118
77	Adtendite, popule meus	60
48	Audite hæc, omnes gentes	111

B

118	Beati immaculati in via	11
127	Beati omnes qui timent Dominum	123
31	Beati quorum remissæ sunt	57
40	Beatus qui intelligit	111
1	Beatus vir qui non abiit	1
111	Beatus vir qui timet Dominum	19
33	Benedicam Dominum in omni tempore	87
103	Benedic, anima mea, Domino : Domine Deus	23
102	Benedic, anima mea, Domino; et omnia	70
143	Benedictus Dominus Deus meus	125
84	Benedixisti, Domine, terram tuam	46
91	Bonum est confiteri Domino	28

C

95	Cantate Domino canticum novum : cantate	34
149	Cantate Domino canticum novum : laus ejus	120
97	Cantate Domino canticum novum, quia	35
18	Cœli enarrant gloriam Dei	42
74	Confitebimur tibi, Deus	113
110	Confitebor tibi, Domine... in concilio	19
9	Confitebor tibi, Domine... narrabo	59
137	Confitebor tibi, Domine... quoniam audisti	89
104	Confitemini Domino, et invocate	24
135	Confitemini Domino, quoniam... Confitemini	28
106	Confitemini Domino, quoniam... Dicant qui	44
117	Confitemini Domino, quoniam... Dicat nunc	10
105	Confitemini Domino, quoniam... Quis loquetur	26
15	Conserva me, Domine, quoniam speravi in te	75

Psalmi.		Paginæ.
115	Credidi, propter quod locutus sum	89
4	Cum invocarem, exaudivit me Deus	21
	D	
129	De profundis clamavi ad te, Domine	73
43	Deus, auribus nostris audivimus	100
49	Deus deorum Dominus locutus est	50
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo	7
21	Deus, Deus meus, respice in me	105
69	Deus, in adjutorium meum intende	8
53	Deus, in nomine tuo salvum me fac	97
71	Deus, judicium tuum regi da	42
108	Deus, laudem meam ne tacueris	53
66	Deus misereatur nostri	84
45	Deus noster refugium et virtus	120
82	Deus, quis similis erit tibi?	114
59	Deus, repulisti nos	122
81	Deus stetit in synagoga deorum	71
78	Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam	58
93	Deus ultionum Dominus	71
114	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus	38
17	Diligam te, Domine, fortitudo mea	3
38	Dixi : Custodiam vias meas	91
109	Dixit Dominus Domino meo	18
35	Dixit injustus, ut delinquat	64
52	Dixit insipiens... in iniquitatibus	36
13	Dixit insipiens... in studiis suis	74
140	Domine, clamavi ad te	55
7	Domine Deus meus, in te speravi	40
87	Domine Deus salutis meæ	117
8	Domine, Dominus noster	32
142	Domine, exaudi orationem meam : auribus	118
101	Domine, exaudi orationem meam; et clamor	103
20	Domine, in virtute tua lætabitur rex	69
6	Domine, ne in furore tuo... Miserere	40
37	Domine, ne in furore tuo... Quoniam	109
130	Domine, non est exaltatum cor meum	73
138	Domine, probasti me	107
3	Domine, quid multiplicati sunt	2
14	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?	41
89	Domine, refugium factus es nobis	84
23	Domini est terra, et plenitudo ejus	45
26	Dominus illuminatio mea	85
22	Dominus regit me	86
92	Dominus regnavit, decorem indutus est	88
96	Dominus regnavit, exsultet terra	46
98	Dominus regnavit, irascantur populi	35

E

Psalmi.		Paginæ.
133	Ecce nunc benedicite Dominum	22
132	Ecce quam bonum	55
58	Eripe me de inimicis meis	94
139	Eripe me, Domine, ab homine malo	108
44	Eructavit cor meum verbum bonum	119
144	Exaltabo te, Deus meus rex	90
29	Exaltabo te, Domine, quoniam	6
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis	76
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam	95
63	Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor	113
54	Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris	93
16	Exaudi, Domine, justitiam meam	115
39	Exspectans exspectavi Dominum	102
80	Exsultate Deo adjutori nostro	81
32	Exsultate, justi, in Domino	76
67	Exsurgat Deus, et dissipentur	77

F

86	Fundamenta ejus in montibus sanctis	121

I

85	Inclina, Domine, aurem tuam	127
125	In convertendo Dominus	38
10	In Domino confido	74
113	In exitu Israel de Ægypto	20
70	In te, Domine, speravi...... et eripe me	97
30	In te, Domine, speravi... in justitia	67

J

65	Jubilate Deo, omnis terra, psalmum	6
99	Jubilate Deo, omnis terra : servite	8
34	Judica, Domine, nocentes me	48
42	Judica me, Deus, et discerne	69
25	Judica me, Domine, quoniam	50

L

121	Lætatus sum in his	55
145	Lauda, anima mea, Dominum	99
147	Lauda, Jerusalem, Dominum	83
148	Laudate Dominum de cœlis	9
150	Laudate Dominum in sanctis ejus	47
116	Laudate Dominum, omnes gentes	116
146	Laudate Dominum, quoniam bonus	66
134	Laudate nomen Domini	30
112	Laudate, pueri, Dominum	19
120	Levavi oculos meos in montes	38

Psalmi. *Paginæ.*

M

47 Magnus Dominus, et laudabilis........................ 121
131 Memento, Domine, David........................ 124
56 Miserere mei, Deus, miserere mei........................ 115
55 Miserere mei, Deus, quoniam........................ 110
50 Miserere mei, Deus, secundum........................ 126
100 Misericordiam et judicium........................ 43
88 Misericordias Domini in æternum........................ 79

N

126 Nisi Dominus ædificaverit domum........................ 73
123 Nisi quia Dominus erat in nobis........................ 38
36 Noli æmulari in malignantibus........................ 51
61 Nonne Deo subjecta erit........................ 112
75 Notus in Judæa Deus........................ 114

O

46 Omnes gentes, plaudite manibus........................ 35

P

107 Paratum cor meum, Deus........................ 81

Q

72 Quam bonus Israel Deus........................ 36
83 Quam dilecta tabernacula tua........................ 86
2 Quare fremuerunt gentes........................ 2
41 Quemadmodum desiderat cervus........................ 68
124 Qui confidunt in Domino........................ 73
51 Quid gloriaris in malitia........................ 93
90 Qui habitat in adjutorio Altissimi........................ 22
79 Qui regis Israel, intende........................ 88

S

128 Sæpe expugnaverunt me........................ 106
68 Salvum me fac, Deus........................ 95
11 Salvum me fac, Domine........................ 91
57 Si vere utique justitiam........................ 103
136 Super flumina Babylonis........................ 39

T

64 Te decet hymnus, Deus, in Sion........................ 65

U

12 Usquequo, Domine........................ 57
73 Ut quid, Deus, repulisti in finem?........................ 122

V

94 Venite, exsultemus Domino.......................... 129
5 Verba mea auribus percipe, Domine................. 64
76 Voce mea ad Dominum... voce mea ad Deum......... 32
141 Voce mea ad Dominum... voce mea ad Dominum..... 56

TABULA

RERUM QUÆ IN HAC PARTE BREVIARII CONTINENTUR.

Rubricæ generales. Tabulæ Paschales et Calendarium.

Psalterium.. I
Ordinarium Breviarii............................ 128
Proprium Dominicarum............................ 144
Proprium Feriarum et Festorum................... 225

Commune Sanctorum................................. I
Officium B. Mariæ in Sabbato.................... XLV
Commune Patronorum............................. XLIX
Litaniæ SS. Nominis Jesu........................ XLII
Litaniæ B. Mariæ Virginis...................... LVIII
Litaniæ Sanctorum................................ LIX
Psalmi Pœnitentiales............................ LXIII
Ordo Commendationis animæ....................... LXIV
Officium defunctorum........................... LXVIII
Præparatio ad Missam............................ LXXVI
Gratiarum actio post Missam.................... LXXVIII
Oratio ante et post administrationem cujuslibet Sacramenti. LXXX
Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ......... LXXX
Itinerarium.................................... LXXXII
Canones.. LXXXIV

Notulæ criticæ..................................... CVI
Distributio Lectionum e Scriptura sacra in Parte Autumnali. CVII
De Lectionibus Patrum............................. CVIII
Index Psalmorum.

In Parte Hyemali reperitur Mandatum; in Verna autem habetur Index locorum in Brevario citatorum, cum aliis variis.

INTONATIONES ET TERMINATIONES

PSALMORUM ET CANTICORUM,

SECUNDUM OMNES CUJUSQUE MODI DIFFERENTIAS.

In hocce Breviario ad Antiphonas quisque Tonus suo numero notatur : variæ etiam cujusque Toni species, seu-modi, suis litteris designantur; *completi*, majusculis; minusculis vero *incompleti.* Modus autem *completus* ille est qui in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam Toni sui finalem; *incompletus* vero qui non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfecte terminatur. Solæ vocales *e, u, o, u, a, e,* infra particulares terminationum variationes, brevitatis causa, ponuntur : inveniuntur in his verbis, *seculorum amen,* et quæcumque verba repræsentant. Duæ claves significant Tonum duplici modo oculis subjici posse.

Cum intonatio Canticorum Evangelicorum sit eadem ac Psalmorum in Tonis imparibus, non hic specialiter notatur.

PRIMUS MODUS.

D

Lau-da-te Do-minum, omnes gentes; * lau-

da-te, eum, omnes po-puli.

D e u o u a e. J e u o u a e.

f. *f* e u o u a e. g e u o u a e.

Autumnalis.

g e u o u a e. a. *a* e u o u a e.

A Lau-da-te Dominum, omnes gentes; *

lau-da-te eum, omnes po-pu-li.

Quo-niam confir-ma-ta est super nos

mi-se-ri-cor-dia ejus.* Spiri-tu-i

sancto. Et in se-cu-la secu-lorum.

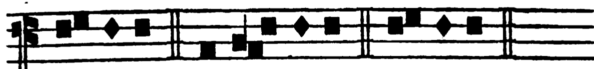
Amen.

SECUNDUS MODUS.

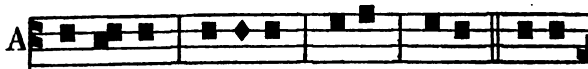
D Lauda-te Dominum, omnes gentes. Credi-di

propter quod lo-cu-tus sum.* e u o u a e.

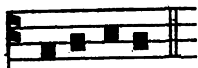
In Canticis Evangelicis. Be-ne-dic-tus Do-mi-nus De-us

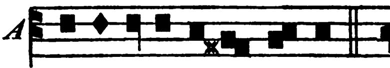
Is-ra-el. Mag-ni-ficat * a-nima.

A

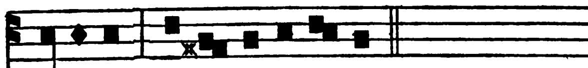
Lau-da-te Dominum, omnes gentes. e u

o u a e.

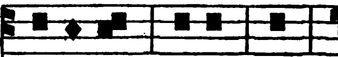
A

Mi-se-re-re mei De-us.

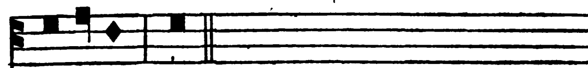

se-cu-la e u o u a e.

In monosyllabis hebræisque vocibus non declinabilibus.

Cre-di-di propter quod
Me-men-to, Do-

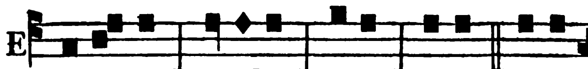
locutus sum.
mine, Da-vid.

In Cant. Evangel.

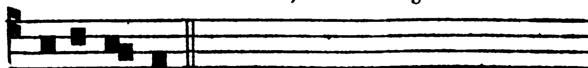

Nunc di-mittis servum tuum Do-mine.

TERTIUS MODUS.

E

Lauda-te Dominum, omnes gentes. e u

o u a e.

a. *a*

e u o u a e.

à. *à*

e u o u a e.

a*

e u o u a e.

b

e u o u a e.

c. *c*

e u o u a e.

QUARTUS MODUS.

E

Lau-da-te Dominum, omnes gentes. e u

o u a e.

f. *f*

e u o u a e.

D *D*

e u o u a e.

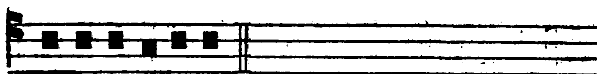
In monosyllabis hebræisque vocibus non declinabilibus.

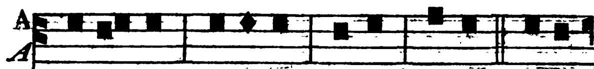
Cre-di-di propter quod
Me - men - to, Do -

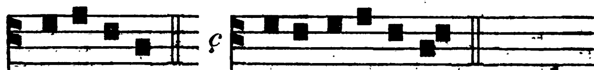
lo-cu-tus sum.
mine, Da - vid.

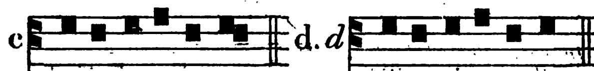
a. *a*

Lau-da-te Dominum, omnes gentes.*

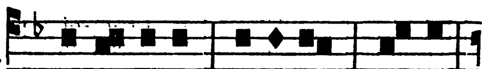

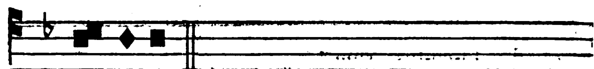

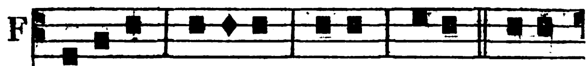

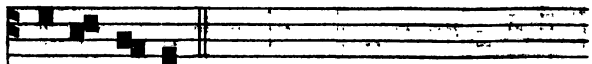
In Canticis Evangelicis.

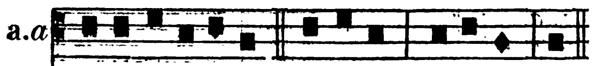

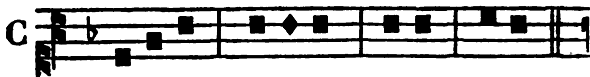

QUINTUS MODUS.

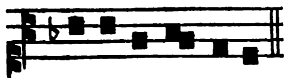

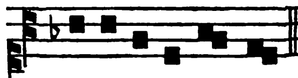

C

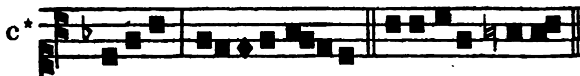
Lauda-te Dominum, omnes gentes.*

e u o u a e.

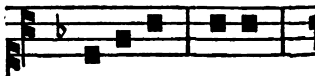

e u o u a e.

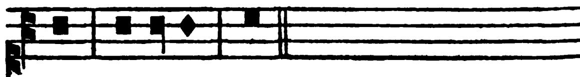
c*

Memento Do-mine Da-vid e u o u a e.

In monosyllabis hebræisque vocibus non declinabilibus.

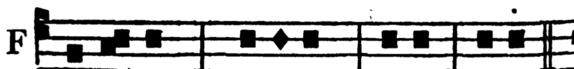

Cre-di-di propter
Memento

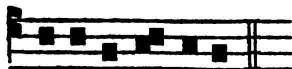

quod lo-cu-tus sum.*
Do - mine, Da - vid.

SEXTUS MODUS.

F

Lau-da-te Dominum, omnes gentes.*

e u o u a e.

F

e u o u a e.

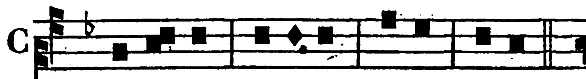
In Canticis Evangelicis.

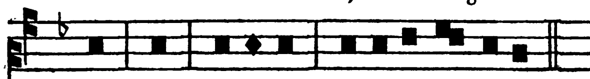
Be-ne-dictus Dominus Deus

Is - ra - el.

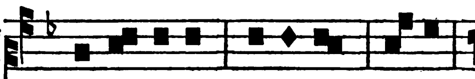

Lau-da - te Dominum, omnes gentes.*

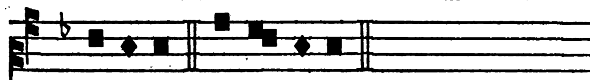

Et in se-cu-la e u o u a e.

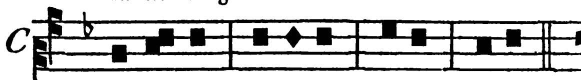
In Canticis Evangelicis.

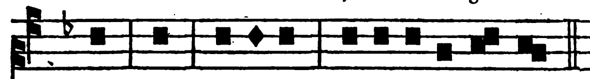
Be - ne - dictus Do-mi-nus Deus

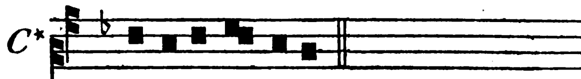
Is-ra - el. Mag - ni - fi - cat.

Lau-da - te Dominum, omnes gentes.*

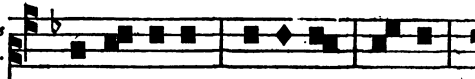

Et in se-cu-la. e u o u a e.

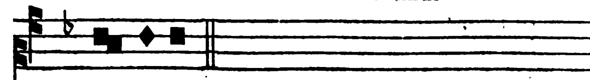

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Be - ne-dictus Dominus De-us.

Is - ra - el.

SEPTIMUS MODUS.

G

Lau-da-te Dominum, omnes gentes.* e

u o u a e.

a. *a* e u o u a e. b e u o u a e.

ç. *ç* e u o u a e. *c*. c e u o u a e.

d e u o u a e. *d* e u o u a e.

OCTAVUS MODUS.

G

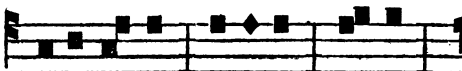
Lauda-te Dominum, omnes gentes.* e u

o u a e.

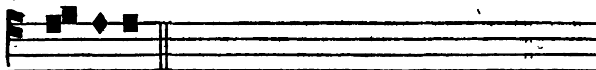
G e u o u a e. c e u o u a e.

d e u o u a e.

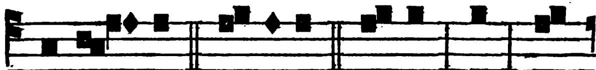
In Canticis Evangelicis.

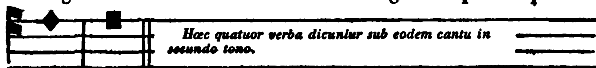
Be-ne-dic-tus Dominus De-us

Is-ra-el.

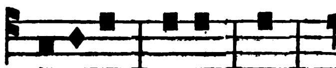

Magni - fi - cat* a-nima. magna qui po-

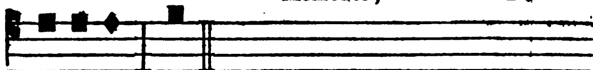

tens est.

In monosyllabis hebræisque vocibus non declinabilibus.

Cre-di-di propter quod
Memento, Do-

lo-cu-tus sum.*
mine, Da-vid.

Notandum intonationes supra notatas servari tantum in primo cujusque Psalmi versu; ceteros vero versus a Dominante in directum inchoari; quod et observatur in Canticis Evangelicis, nisi organa pulsentur: tunc enim versus qui canuntur a choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iisdem Canticis eadem semper est ad singulos versus quæ ad primum. Quia vero in primo versu Cantici *Magnificat*, propter brevitatem, mediatio compleri nequit, in ceteris ejus versibus ad eam recurrendum est quæ ad *Benedictus* supra notatur.

NEUMATA.

1 *Toni.*

2 in A.

2 in D.

3

4 in E.

4 in A.

5 in C.

5 in F.

6.

7.

8.

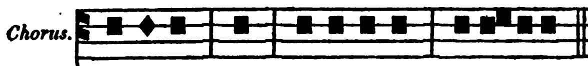
MODUS INCHOANDI OFFICIUM.

Celebrans.

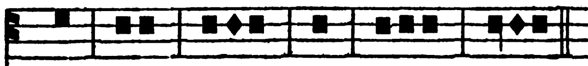
Do-mine, la-bi-a me-a a-pe-ri-es,

Deus, in ad-ju-to-rium meum in-tende.

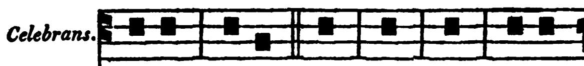
Chorus. Do-mi-ne, ad ad-juvandum.....al-le-luia.

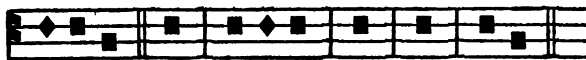
vel Laus ti-bi, Domine Rex æternæ gloriæ.

MODUS CANTANDI

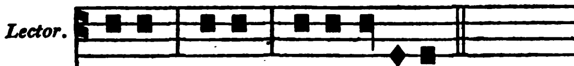
BENEDICTIONES ET LECTIONES.

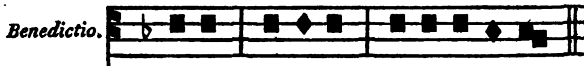
Celebrans. Pater noster. ℣. Et ne nos... tenta-

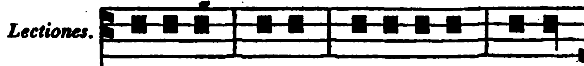
ti-onem. ℟. Sed li-be-ra nos a ma-lo.

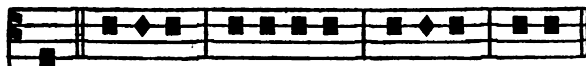
Lector. Jube, Domne, be-ne-di-ce-re.

Benedictio. Deus... spi-ri-tum sa-pien-ti-æ.

Lectiones. In-ci-pit liber I-sa-i-æ Prophe-

tæ. Vi-si-o I-sa-i-æ, fi-li-i Amos, etc.

Ad singula puncta.

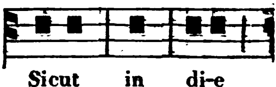
Lux orta est e-is.

Si verbum desinens sit dactylicum.

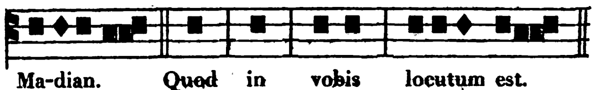

Ga-li-le-æ gen-ti-um.

Si punctum præcedit vox hebraica non declinabilis, vel monosyllaba.

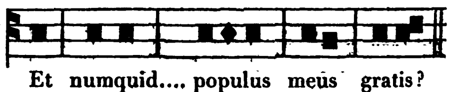

Sicut in di-e
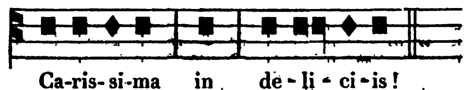

Ma-dian. Quod in vobis locutum est.

Ad punctum interrogationis.
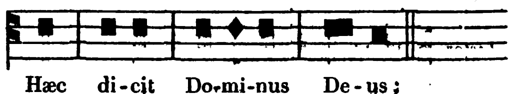

Et numquid.... populus meus gratis?

Ad punctum admirationis.

Ca-ris-si-ma in de-li-ci-is!

Ad duo puncta.

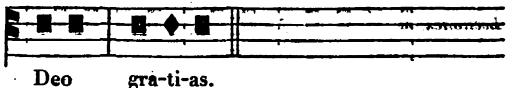
Hæc di-cit Do-mi-nus De-us;

Sic terminantur.
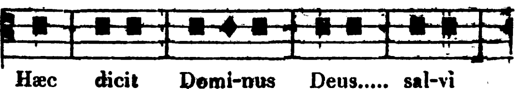

Tu autem, Domine, miserere nostri.

Chorus.

Deo gra-ti-as.

[Isaiæ *in Adv.*

Hæc dicit Domi-nus Deus..... sal-vi

e - ri-tis.

Pro Defunctis.

Et si mane me quæsi - e-ris,

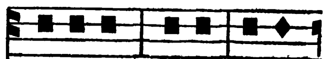
non subsi - stam. Horror inha - bitat.

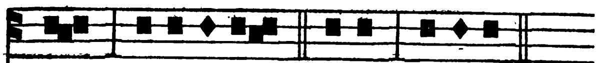
MODUS CANTANDI CAPITULA.

Celebrans.

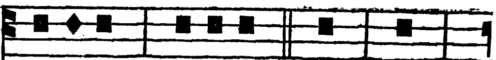
In monosyllabis aut vocibus hebræis non declinabilibus.

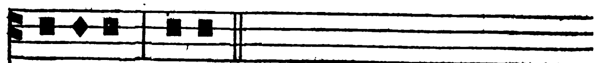

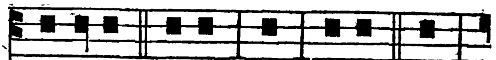
MODUS CANTANDI ORATIONES.

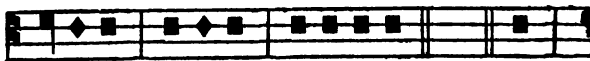
Celebrans.

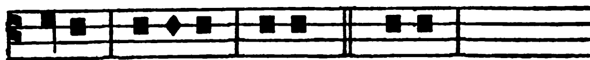

Celebrans.

om-nia se-cu-la se-cu-lorum. *vel* Per

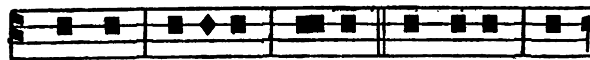

Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

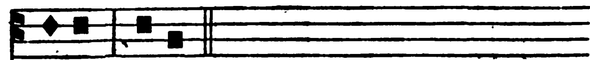
Ad Horas minores et ad Complet., necnon pro Defunctis.

Dominus vobiscum;

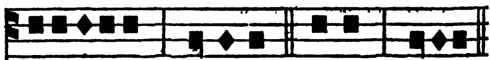

℟. Et cum spi-ri-tu tu-o. Per Christum Do-

minum nostrum.

Celebrans.

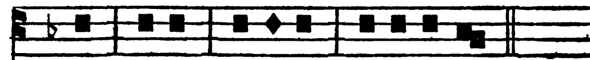

Benedicamus Do-mi-no. ℟. Deo gratias.

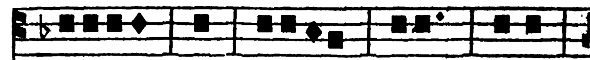
AD BENEDICTIONEM SS. SACRAMENTI.

℣. Adjuto-rium nostrum in no-mi-ne Domini.
℟. Qui fecit, *etc.*

℣. Sit nomen Do-mi-ni be-nedictum.
℟. Ex hoc nunc, *etc.*

Benedicat vos omnipotens Deus; Pater,

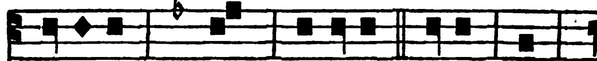
et Fi-li-us, et Spi-ri-tus Sanctus. ℟. Amen.

MODUS CANTANDI EPISTOLAS ET EVANGELIA.

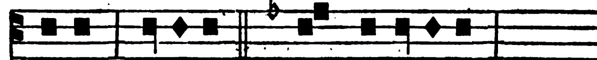
In Epistola, Syllaba omnis cui hæc figura (ᵛ) *supereminet, deprimitur ad tertiam minorem. Cui vero hæc alia* (ᴧ) *superposita est, adtollitur ad tertiam pariter minorem, sic :*

Lec-ti-o E-pis-to-læ be-a-ti Pauli A-

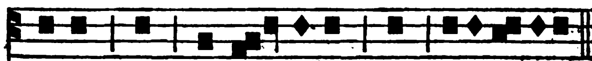
posto-li ad Romanos. Fratres... de

somno sur-ge-re :... cûm cre-didi-mus

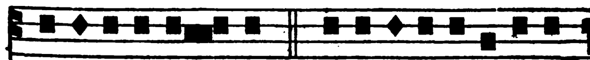
Ad punctum interrogationis vel admirationis (?) (!) *idem observatur quod in Lectionibus.*

Asteriscus (*) *circa finem indicat conclusionem, sic :*

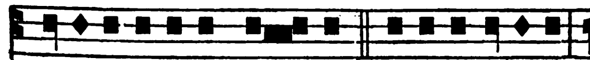

Curam ne fe-ce - ri-tis in deside-ri-is.

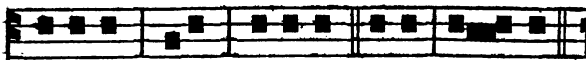
In cantando Evangelio eadem observantur, quæ in Epistola; nisi quod loco hujus notæ (ᴧ) *sequens est* (ᵕ), *quæ significatur syllabam subjacentem protrahi oportere per diaptosin, sic :*

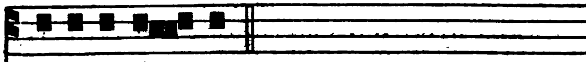

Dominus vo-bis - cum. Sequentia sancti Evan-

ge-li-i secundum Lu-cam. In il-lo tempore;

In parte Hyemali reperitur modus inchoandi Gloria in excelsis, Credo, *etc.*, *pro Annualibus, Solemnibus et Dominicis.*

FINIS.

CORRIGENDA

IN PARTE AUTUMNALI.

Pag. 8. *col.* 2. *lin.* 2. *adde* et generatiónem. — 22.-2.-7. nomem, *lege* nomen. — 73.-2.-20. intendente, *lege* intendentes. — 104.-1.-39. Despexit, *lege* Respexit.—111.-2.-8. mos, *lege* meos. — 116.-1.-11. concultantes, *lege* conculcantes. — 140.-1.-4. *dele* et in Simplicibus. —177.-1.-18. et, *lege* ut.—185.-2.-21. qnam, *lege* quam.—198.-1.-14. esse, *lege* sese.—247.-2.-33. homiminem, *lege* hominem.—250.-1.-12. haspítii, *lege* hospítii.—321.-1.-14. qui, *lege* quia.—326.-1.-24. eui, *lege* cui. — 332.-2.-36. suos, *lege* tuos.—360.-2.-19. *ante* ejus, *adde* ossa. — 361.-2.-15. sórdibus, *lege* sórdidus. — 364.-1.-5. voci, *lege* voce.—380.-2.-7. Crispiáni, *lege* Crispiniáni.—443.-2.-33. *post* tum silens, *adde* tum loquens. — xxxv.-1.-35. perfecta est, *lege* profecta est. — 216.-2. *post* Lectio IV, *adde* Ex Sancto Cypriáno Episcopo et Mártyre. *Lib. de Mortalitate.*

Si quæ et alia menda Typographicis curis, rara admodum, in punctis et apicibus effugêre, studiosa indagine compertum est vix ullum inesse, quod scalpello expungere, aut calamo, lector benevolus emendare non possit.

b. B.